

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

۴۴

نچیره‌ی هزری هاوچه‌رخى ئیسلامی

چیرۆکی ئێسمان له قوتئاذا

۲

له باره‌ی ئیمان و بانگه‌وازی و جهاددا

دورگه‌دان
کاووه‌هاو به‌لار

نوسینی
دکتێر صلاح عبدالقاسم الخالدي

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

چىرۇكى پىشىنان

لە قورئاندا

بەشى دووھم

سده بسین نه زخمیهی عزیزی که در هر روز می‌رسد

⊗ ده و نه نذر کردنی بختجاندی کوردیه به گزینترین و کاریگرترین ده قی نه کیسانه

که نه شغلی سرریزی همزی ها و چه زیستلایمن .

⊗ ناشنا کردنی خوننه رولاوی موسلمان کورده به ده قی نه کیسانه

که سرچاوه دن بوردوشنیری نیسلامی و سازینه ری برابونی نیسلامین .

⊗ شاره زاکردنی راسته و خونی لاوی کوردیم سه چاوانه ، نازاکردنی

که گشت کوفت و به ندو بونچونی ته سکی عزبایه قی و تاکره وی و به ونگه یاری .

⊗ بناغیه یک بنی بونیا دنانی که سایه تیه کی نیسلامی به سیره بوه رتاکیکی

موسلمان کورد ، ناتوانای نه بجا مدانی نه و گوزاکاریانه هبی ، که خوی

به روه ردگار پنی سپاردوه .

ده گزین ریزو ته قدیرمان بوپرو برای نوسه رانی نه زخمیه به ، مرچش نه

نیغیر پابه ندی همه موپیر و بونچونکایان پین .

باده ستوریه شمان له وه رگرتن فرمایشته که ی خوی به روه ردگار بیت ،

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

الْقَسِيرِ

چیرۆکی پیشینان له قورئاندا

چه‌ند وانه‌یه‌ك له ئیمان و
بانگه‌وازو جیهاد دا

به‌شی دووهم

نووسینی
د. صلاح عبدالفتاح الخالدي

وه‌رگیرانی
كاوه‌هاوراز

بۆڵه‌وێرێ و وێڵه‌گه‌بانێ

ماڻي لھ ڇاپڊانهوھي پاريزراوھ ٻو
نوسينگھي تھفسير

ناوي ڪٽيٻ به عھرهبي: مع قصص السابقين في القرآن (۲)
 ناوي نوسھر: د. صلاح عبدالفتاح الخالدي
 ناوي ڪٽيٻ به ڪوردي: چيروڪي پيشينان له قورٿاندا به شي دووھم
 ناوي وھر گيٽر: ڪاوھ مصطفيٰ (هاوراز)
 ڇاپ و بلاو ڪردنهوھي: نوسينگھي تھفسير ٻو بلاو ڪردنهوھي ڀاڱه يانندن/ھهوليئر
 نه ڇشه سازي ناوھوھ: عزالدين محمد عمر
 ڇھت: نهوزاد ڪوٽي
 بهر ڪ: ٽھمين مخلص
 نورھ و سالي ڇاپ: يھ ڪھم ۱۴۳۱ھ - ۲۰۱۰ز
 تھيراز: ۱۵۰۰ دانھ

له بهريوھ بهرايه تي گشتي روشنبري و هوندر ههوليئر ژماره ي سپاردن (۳۰۹) سالي ۲۰۰۴ ي پيڊراوھ

التفسيير
 ٻو بلاو ڪردنهوھي و راڱه يانندن
 هموليئر - شھ قلمي دادگا - زھر ٽوٽيلي شيرين پالاص
 ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
 موبائل: ۲۲ ۵۱ ۴۶۰ ۵۰ - ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰
 tafseeroffice@yahoo.com
 tafseeroffice@maktoob.com
 altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

بهشی دووهم

چیرۆكه كانی سوورەتی (كهف)

﴿ تَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۖ ۞ (۱۳) ﴾ الكهف

به‌ناوی خودای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

پیشہ کی

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستعديه، ونعوذ بالله من شرور انفسنا، وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد ان لا اله الا الله، وحده لا شريك له، وأشهد ان محمدا عبده ورسوله، صلوات الله وسلامه عليه، وعلى آله وصحبه.. اما بعد:

ئەمەش بەشى دووھە لە تێرۋانین و لیکۆلینە و ھەمان لە چیرۆکی پیشینەکانی نیو قورئانی پەرۋز... ئەو ھەبوو پیشتر بەشی یەكەمان دەرکرد کە تەرخانمان کردبوو بۆ گەنگترین چیرۆکەکانی (بەنو ئیسرائیل) و کە دەربارە ی چەند چیرۆکیك بوو، وەك (چیرۆکی دایکی موسا- سلاوی لی بیّت) و (چیرۆکی پیاو و باوەردارەکی ھۆزی - فیرعەون) و (چیرۆکی قاروون) و چیرۆکی ویل بوونی (بەنو ئیسرائیل) لە (سینا) داو (چیرۆکی سەربرپینی مانگاگە) و (چیرۆکی ھاو لەانی شەمە (اصحاب السبت) و (چیرۆکی طالوت).

به‌لَينِشماندا كه‌لهم كَتِيبَه‌دا له‌سهر كاره‌كه‌مان برۆين و له‌م بواره‌دا به‌رده‌وام
بين و چهند نمونه‌يه‌كي ديكه‌ي چيرۆكي پيشينه‌كاني نيۆ قورئان ليك به‌دينه‌وه.

يىڭىگومان ئىم بەشەمان تەنھا بۆ ئىو چىرۆكانەى نىۆ سوورەتى (كەھف) تەرخان كىرەوۋە.. ديارە سوورەتى (كەھف)ىش سوورەتتىكى چىرۆك ئامىزەو، چىرۆكەكان بەشىكى زۆرىى سوورەتەكەيان پىك ھىناوۋو زۆربەى ئايەتەكانيان لەخۆ گىرتوۋە، چۈنكە لەكۆى ھەموو ئايەتەكانى سوورەتەكە كە (۱۱۰) ئايەتە ھەفتاۋىيەك (۷۱) ئايەتبان لەسەر چىرۆكەكان ھاتوون.

- ١- چیرۆکی هاوهلانی نیو شهشكهوت (قصه اصحاب الكهف).
- ٢- چیرۆکی كابرای خاوهن دووباخه كه له گهڵ هاوهله باوهرداره كهیدا.
- ٣- چیرۆکی (مووسا) - سلاوی خاوی لی بیت - له گهڵ بهنده چاكه كهدا.
- ٤- چیرۆکی (ذو القرنین).

بۆ ههر چیرۆكێك لهم چیرۆكانهش بهندیكی تایبه تیمان داناوه له بهرای گشت چیرۆكه كاندا دهسپێكێكمان بۆ راخۆشكاری گرتۆته بهر كه باسی ئهو باردۆخه ی هاتنه خوارهوی سووره ته كه دهكات و ئامازه بۆ ئهو تاقیكرده وهیه ی موشریكه كانیش دهكات كه به رێنمایی یه کی جووله كه كان پیغه مبهری خودایان ﷺ تاقی كرده وه.

ههر لهو دهسپێكه دا تیروانی نی مامۆستا (ابو الحسنی ندوی) بۆ سووره تی (كهف) مان خسۆته روو كه سه رنجی وردی خۆی له بابته بنچینه ییه كه ی ئهم سووره ته داوه وای بینویه كه ئهم سووره ته چه ق دهخاته سه ر ململانی نی نیوان باوهرو ماده په رستی.

ههروه ها لهم به رای یه دا زۆربه ی ئهو پێناسه یه ی مامۆستای پێشه وا (سید قطب) مان هیئاوه كه له ته فسیری (فی ظلال) ه كهیدا نووسیویه تی و، سه رنجی له بابته گشتیه یه سووره ته كه وه ته وه ره یه شی داوه كه سه رجه م بابته لاوه کی (جزئی) و ئایه ت و برگه كانی پێكه وه ده به ستیته وه.

بابته گشتی یه كه ی ئهم سووره ته وه (سید قطب) یش سه رنجی لی داوه، ئه وه یه مه به ست و ئامانج تییدا راستكرده وه ی بیروباوهرو، راستكرده وه ی به رنامه ی فیکرو تیروانی و، راستكرده وه ی به ها جوانه كانه به ته رازوی عه قیده .. بینگومان بۆ سه رنج و تیروانی له چیرۆكه كانی پیشینان به رنامه یه كه له ئارادا هیه . ئهم به رنامه یه ش له قورئانی پیرۆزو فه رمووه ده كانی پیغه مبه ر ﷺ و تیگه یشتنی هاوهلانی (صحابه) و زانایانی لیكۆلیارو ساغه كه ره وه كانه وه، سه رچاوه ی گرتووه ..

ئەو هەبوو لە بەرگی یەكەمی ئەم كەتیبەدا بە درێژی لەم بەرنامەیە دواين، كە تايبەت بوو بە چیرۆكەكانی (بەنو ئیسرائیل).. لەم بەرگەشدا هەر چەق دەخەینەو هەر سەر ئەو بەرنامەیە، كە پێشەکیی بەرگی یەكەم بوو بە پێشەکی یەكی ئەم بەرگەو بەسەرەتایەکی رێ خۆشكاریشی دادەنێینەو.

بە راستی دیدو تیروانین لە ئایەتەكانی سوورەتی (كەف) هەمە لایەنەو هەمەگیرەو، دەرس و پەند و وانە لێ دەرھێنراوەكانی هەمەجۆر و هەمەپەرەنگن، وەك ئەوێ، كە چەندەھا دەرس و پەندی (باوەرداریتی، بانگخوازی، جیهادكاری، پەرورەدەیی، مەنھەجی، زانستی، رەوشتمەندی، ئابووری، كۆمەلایەتی، پێشەسازی، جوگرافی، ھەر و ھا میژوویی و.. چەندین جۆرە بواری تریشن..) بەلام سەرەراپی ئەمەش نەماتوانیوە ھەموو ئەو وانەو ئامارەو پەند و عیرەتانە لێ دەرئێنین، ھێچ كەسێكیش ناتوانیت ئەو پروپاگاندا یە بوخوی بكات، بۆیە بێگومان ھێشتا گەلیك پەند و وانە وای تیدا ماون، كە ئێمە گوزەرمان بە لایاندا نەكردوو.

لێرەش دا لە چەند خاڵێكدا ئامانجی تیروانینی خۆمان لەم چیرۆكانەو لەوێ دەمانەوێت بەدیوان بەئین، دیاری دەكەین:-

١- ھێشتنەوێ باسی ئەو چیرۆكانە لە كەش و ھەوای دەقە قورئانیەكەدا، دەرئەچوون لەو دەقانە تەنھا بۆ سەر فەرموودە راست (صحیح)ەكانی پێغەمبەر ﷺ نەبێت، كە لایەنێكی نادیار و نەزانراو روون دەكەنەو، تەم و مژو ئاستەنگێك دەرپەوێتەو، واتە تەنھا پشت بە دوو سەرچاوەیە (قورئان و سوننەت) بەستراو.

٢- پەسند نەكردنی ھێچ ھەوڵ و روونكردنەو شیکاریك لە دەقە ھەلبەستراوە ئیسرائیلییەكان و لە ھەر سەرچاوەیەکی ھاوشیوەیان لە رپوایات و قسەو باسە پوچەل و ئەفسانەییەكان.. ھەر و ھا رەكردنەوێ ھەر و تەو باس و خواستێك لە

هەر مەرۆڤێکهوه تهنا تهنا ته ههركه سیك و له ههركه پلهیه كدا بێت ته گهر وتهو
باسه كهی پشتیان به دهقی رۆشنی قورئان، یان فهرموودهی (صحیح)
نه به سببیت، ته مهش به پیی پر و ابو و مان به پیو یستی قایل بوون ته نها به روون
کراوهی قورئان و فهرموودهی پیغه مبه ر ﷺ، ههروه ها پیو یستی و پیو یستبوونی
بی دهنگی له ئاست تهو رووداوو شیکارانهی که ته م دوو سه رچاوهیه (قورئان و
سوننه ت) لێی بی دهنگ بوون.

۳- ئاو ردا نه وه له ره ههنده واقیعییه کانی تهو چیرۆکانه و ئاماژه کردنی بو
پیاده کردنی هه ندیک دیمه و وینه و نمو نه یان به سه ر واقیعی ته مر ودا، ههروه ها
پیاده کردنی تهو ره هه ند (بعده) واقیعییه کردهی و زیندو وهش به سه ر تهو وانه و
به لگه و نیشانانهی لهو چیرۆکانه وه ورده گیرین.

۴- چه ق خسته سه ر وانه با وه ردا ری و بانگ خوازی و جیهادی و ریسابه ندیه
ده ره یئرا وه کانی تهو چیرۆکانه، به و پیودانگه ی گرنگترین ئا تاج و ویسته مه نیی
بانگه واز کارو چاک سازی خوا زانی ته م سه رده مه یان تیدا یه.

چه ند چیرۆکی تریش له قورئاندا هه ن که لیکۆلینه وه یه کی سه ره خۆیان بو
دیاری ده که ین و، که به رگی سی هه می ته م کتیبه یه و (ان شاء الله) له دوا ی ته م به رگه
ده رده چیت، دیاره تهو چیرۆکانه ی تریش هه رده رباره ی پیشینه کانه، وه ک (چیرۆکی
هارووت و مارووت) و (چیرۆکی تهو ریبواره ی به لای ئا واییه که دا تی په ری) و (چیرۆکی
هه ردو و کوره که ی ئاده م) و (چیرۆکی تهو پیا وه ی خۆی له زانستی ئایه ته کانی خودا
دامالی) و (چیرۆکی میرو و له و په پو و سلیمان که) و (چیرۆکی لقمان) و (چیرۆکی سه به ء
) و (چیرۆکی ها وه لانی گونده که).

خوینهری هیژاو بهرێز..

ئەوا پەندو وانە دەرھینراوەکانی ئەو چیرۆکانە ی نێو سوورەتی (کەھف) لەبەر دەمتانسان بۆ ئەوەی تۆش بەگورۆ تین و شەوقیکی گەورەترەوێ خوازیاری خویندەنەویان بیتو، بۆ ئەوەی هاندەریشت بیت بۆ بەردەوامیی خویندەنەوێ ئەم سوورەتە ی قورئان. بێگومان ئەم سوورەتی (کەھف) هەش تاییبە ئەندیتی یەکی جوداو بابەتیکی دیاری تێدا یە و پێزو پێزو فەزلیکی تاییبە تیشی هە یە.

سونە تیش وایە گشت موسلمانێک پۆژی هەینی سوورەتی (کەھف) بخوینیت، وەک پیغەمبەر ﷺ پێنمایێ کردووین و چەندین فەرموودە ی لەمبارە یەو هە یە، وەک:-

۱- (مسلم) له (صحيح) ی خۆ ی له (ابو الدرداء) هەو، ئەویش لە پیغەمبەرەوێ ﷺ گێراویانە تەو، کە فەرمو یە تی: ((من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف، عصم من الدجال))^(۱). واتە "هەرکە سێک دە ئایەت لە سەرەتای سوورەتی (کەھف) لەبەر بکات ئەوا لە دەجال پارێزراوێ".

۲- (ابو داود) ییش لە (سنن) ی خۆ ی له (ابو الدرداء) هەو — خوا لێ ی پازی بیتو ئەویش لە پیغەمبەرەوێ ﷺ گێراوی تێو هەو کە فەرمو یە تی: ((من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف، عصم من فتنة الدجال))، لە گێرانی هەو (روایە یەکی دی دا هاتووە: کە ((من حفظ عشر آيات من خواتیم سورة الكهف)). لە پێوایە تیکی سێ یە مەدا واهاتووە: ((من آخر الكهف))^(۲) هەردوو پێوایە تە کەش مانای ئەوێ دەگە یە نن کە هەرکە سێک لە کۆتایی سوورەتی (کەھف) دا، دە ئایەت لەبەر بکات ئەوا لە شەرپو فیتنە ی دەجال پارێزراوێ.

(۱) مسلم (۶): کتاب صلاة المسافرين (۴۴) باب فضل سورة الكهف، حدیث رقم (۸۰۹).

(۲) ابو داود : (۳۶) کتاب الملاحم (۱۴): باب خروج الدال، حدیث رقم (۴۳۲).

۳- (ترمزی)یش له (سونهن)ی دا -خوا لیئی رازی بیّت- و ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ گێڕاویتییه‌وه، که فرمویه‌تی: ((من قرأ ثلاث آيات من اول الکهف عصم من فتنة الدجال))^(۱).. واته: "هه‌رکه‌سی: سی ئایه‌ت له سه‌ره‌تای سووره‌تی (کهف)ه‌وه بخوینیت ئه‌وا له شه‌رو فیتنه‌ی ده‌جال پارێزراوه".

۴- (بخاری)و (مسلم)و (ترمزی) له (براو- کوپی -عازب)ه‌وه- خودا لیئی رازی بیّت- گێڕاویانه‌ته‌وه که‌وا: جاریکیان پیاویک سووره‌تی (کهف)ی ده‌خویندو ئه‌سپیکێ خۆشی به‌دوو گوریسی درێژ به‌ستبووه‌وه له‌وکاته‌دا په‌له هه‌وریک دایبۆشی، وای لی هات ده‌سپاوه‌وه نزیك ده‌بووه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌سپه‌که‌ش لیئی نزیك ده‌بووه‌وه، کاتیک کابرا هاته لای پیغه‌مبه‌رو ﷺ ئه‌وه‌ی بۆ گێڕاوه‌وه، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ پێی فرموو: ((تلك السکینه تنزلت للقران))^(۲).. واته: ئه‌وه هیمنی و ئاسوده‌یی یه‌که بووه، که بۆ قورئان هاتۆته خواره‌وه".

۵- (الحاکم) له (مستدرک)ی خۆی، له (ابو سعید-ی خدری)یه‌وه -خوا لیئی رازی بیّت- گێڕاویه‌تییه‌وه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: ((من قرأ سورة الکهف کما انزلت ثم خرج الى الدجال لم یسلط علیه ولم یکن له علیه سبیل))^(۳).. واته: "هه‌رکه‌سێک سووره‌تی (کهف) وه‌که چۆن هاتۆته خواره‌وه هه‌موو پێکه‌وه به وردبوونه‌وه له ماناو مه‌به‌سته‌کان، بخوینیت، پاشان بۆ رووبه‌روبوونه‌وه‌ی ده‌جال ده‌رجیت، ئه‌وا (ده‌جال) ناتوانیت به‌سه‌ریدا زالبیّت و هیچ ریگه چاره‌و ده‌ربازیکی له به‌رامبه‌ریدا نیه".

(۱) ترمذی: (۴۲) : کتاب ثواب القرآن (۶) باب ماجاء في سورة الکهف، حدیث رقم (۳۰۴۷).

(۲) البخاری: (۶۶) کتاب فضائل القرآن (۱۱): باب فضل سورة الکهف، حدیث رقم (۵۰۱۱) و مسلم: (۶) کتاب صلاة المسافرين (۳۶) باب نزول السکينة لقراءة القرآن. حدیث (۷۹۵).

والترمذی: (۴۲) کتاب ثواب القرآن (۶) باب ماجاء في سورة الکهف، حدیث رقم (۲۰۴۶).

(۳) المستدرک للحاکم کتاب الفتن والملاحم، باب من قرأ سورة الکهف لم یسلط علیه الدجال (۴):

(۵۱۱) وقال عنه الذهبي في التلخيص: صحيح (۴: ۵۱۱) حاشية.

٦- (ابن مردویه) و (ضیائی مقدسی) یش له (المختار) دا له (علی) یهوه ﷺ و ئهویش له پیغه مبهروه ﷺ گیراوتییهوه که فهرموویهتی: ((من قرأ الکھف يوم الجمعة معصوم الى ثمانية ايام من كل فتنة تكون، وان خرج الدجال عصم منه))^(١). واته: (هرکه سیك له رۆژی ههینی دا سورهی (کهف) بخوینێ، ههتا ههشت رۆژ پارێزراو دهییت له ههر به لایهك پرویدات، خۆ ته گهر رۆژی ده رجوونی ده جالیش بیئت، ههر لێی پارێزراوه".

ئهم فهرمووده راست و صحیحانهش هه موویان به لگهن له سهر ئه وهی، که سووره تی (کهف) ریزو پیژو فه زلیکی تایبه تی هه یه و ههرکه سیك له بهری بکات و هه موو رۆژی هه یه نیه که له سهر خویندنه وهی بهردهوام بیئت، ئهوا خودا له شهرو فیتنه ی مادده په رستی ده یارێزێت و به ساغ و سه لامهت و هیزو تینه وه لێیان ده رده چێت و، جیگهرو خۆراگه رش ده بیئت له سهر ئایین و ئیمانه که ی.

ئهم سه رده مه ی ئیمه ش سه رده می فیتنه و ئاشووبی مادده په رستییه، که هه موو خیریک راده مالیت، که سیسته می مادده په رستی جاهیلی تیڤا بلا بوته وه و جوان کراوه، هه موو جادوو و ساخته و فیتنه و فریودان و ئاره زوو و بی شه رمی و لادانیکی له نیو موسلماناندا بلا و کراوه ته وه، له هه موو روویه کیشه وه رووبه ندی ژیا نی موسلمانانی داگیر کردوه، موسلمانانیش یه خسیری ئه و داگیر کردنه بوون و، وه ک نیچیر که وتوونه بهر که لبه کانی و، خۆیان داوه به ده م هه وا و هه وه س و ئاره زوو کانیه وه، بریایان به جادوو و ساخته و ری لێ و نکر دنی کردوه.

به لام خودا موسلمانان راست و دلسۆزه کانی له بهردهم ئه و شالاو و ململانی یه دا پاراستوه، به قورئان پاراستوونی له کاتی کدا ئه وان روویان کردۆته قورئان و له بهریان کردوه، به ته وا وه تی مافی خویندنه و هیان پی داوه، به ته وا وه تیش لێی تیگه یشتوون و، ههر به قورئانیش جیهاد له دژی سیسته می مادده په رستی جاهیلی

(١) الدر المثور للسيوطي (٥: ٣٥٥).

دهكهنو له رتي راستيه كانى قورئانو چه مك و واتاو ريساكانيه وه بهر بهر هكانى نهو سيسته مه دهكهن.

هروه ها سوورتهى (كهف) - سوورتهى مملانيى نيوان ئيمان و مادده پهرستى - نهركينكى هيچگار گه وهى له پرو به پرو بوونه وه و جيهادكارى و خوراگریدا هيه.. ماموستا (ابو الحسنى ندوى) دهبارهى رازى (خوپاراستن له فیتنهى دهجال بهم سوورته) و له فیتنهى هاوشيوه كانى له جادوو گهران و درۆزان، گووتوويه تى: "بينگومان ئهم سوورته له سوورته بى هاوتاکانى قورئانه كه گه وه ترين و زۆر ترين بابته تى تىدايه، به تاييه تيش ئه و بابتهى پهيوهسته به فیتنه و پشيويه كانى دوايين سه ده، كه جادوو گهر دهجال حوكمى تيدا دهكات و فیتنه و جادوو گه وه دهكات و بهيداخه كمى هه لده گریت. هروه ها ئهم سوورته زۆر ترين بر و ميقدارى نه و ده زمانه تى تىدايه كه ژه هرى دهجال له نا و ده بات و زامه كمى ساريژ دهكات، ههركه سيكيش هيدي هيدي له كانياوى واتاكانى ئهم سوورته بخواته وه و خوى لى تيركات، (واته له نه نجامى له بهر كردنى و زۆر خويندنى له گشت حاله تى كدا) نه و له فیتنه و ئاشووبى ئهم سهرده مه ده پاريزريت، كه سه رتاپاي جيهانى ئالۆز كرد وه و، له داوو تۆره كانيشى ده رباز ده بيت.

ديسان هه ر ئهم سوورته هينده ر پينمايى و ئامۆژگارى و په ندو چيرۆك تىدايه، كه دهجال له هه موو زه مان و جيگه يه كدا ديارى و ده سنیشان دهكات و، به نه ماى فیتنه و بانگه شه كانيان ده ده خات و، عه قل و ده روونى خه لكى بۆ بهر بهر هكانى و بهر نه نگار بوونه وى ئه و فیتنه يه و بۆ بهر په رچدانه وى سازو ئاماده دهكات، بينگومان عه قل و ده روونى مرۆفیش گيانىكى واين تىدايه كه به ره له ستى و به ره نگارى جادوو گه رى و پيشه و ايانى و، بهر نامه ي بير كردنه و يان و پلانى ژيانيان، بهرۆشنى و به هيز دهكات^(۱).

(۱) ابو الحسن الندوى (تأملات فى سورة الكهف) ۹-۱۰.

له راستیشدا ههر به قورئان دهتوانین خۆمان له گوناهان بپاریزین، ههر به قورئانیش رزگاردیهین، خۆپراگریی و دان به خۆدا گرتنیشمان تهنها به قورئانهو، سه به رزی و سهروه ری و به خته وه ریشمان به قورئانه وهیهو، سه رکه وتن و سه رفرازی و گره و برده وه شمان ههر به هۆی قورئانه وهیهو، به هه شتیشمان به یارمه تی خودا تهنها به پابه ندیییمان بهم قورئانه وه دهست ده که ویت.

(خودایه قورئانی پیروژ بکه به به هاری دلآغانو، رۆشنایی سینه مانو، نه مانی خه م و په واندنه وهی په ژاره مانو، بواری خویندنه وهی قورئانیشمان له ساته کانی شه و رۆژدا بۆ بره خسینه و، ئه وهی لیی بۆ ئاگابوین ونه مانزانیه فیрман بکهیت و، ئه وهی له بیرمان چوه ته وه به بیرمان بییته وه و، بیکه یته به لگه و شه فاعه تکارمان له رۆژی قیامه تدا). له گه ل ئه م نزیاه دا ئه م نزیاه ی پیغه مه ریش ده لێینه وه که (احمد) گێراویتییه وه :

((اللهم اني عبدك وابن عبدك وابن امك، ناصيتي بيدك ما من في حكمك، عدل في قضاك. اسألك بكل اسم هو لك، سميت به نفسك او انزلته في كتابك او علمته احدا من خلقك او استأثرت به من علم الغيب عندك، ان تجعل القرآن الكريم ربيع قلبي ونور صدري وجلاء حزني وذهاب همي وغمي)).

(احمد) له پیغه مبه ره وه ﷺ گێراویتییه وه که پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (ههر عه بدیکی خودا تووشی خه م و په ژاره یه ک بوویت، بهم نزیاه له خودا بپاریته وه ئه وا خوداش خه م و په ژاره که ی بۆ لابر دووه و، به خۆشی و شادی بۆی گۆریه و).

دروودو سلاو له سه ر گیانی پیشه و اما ن پیغه مبه رو که سو خانه واده و هاوه لانی بیّت.

صلاح عبدالفتاح الخالدي

صويلح- يهك شه ممه

كۆچی ١٤٠٨/٦/١١

زایینی ١٩٨٨/١/٣١

بەراییی:

ناساندنی سوورەتی "کەف"

"ئەو بارودۆخی کە سوورەتە کەی تێدا هاتۆتە خوارەوه":

بەپای تێکپاری سەرچەم زانایانی تەفسیر، کە لە ھۆیەکانی هاتنە خوارەوه (اسباب النزول) ی قورئانیان کۆلیوەتەوه، سوورەتی (کەف) مەکیە، واتە لەشاری (مەککە) هاتۆتە خوارەوه لەکاتی کیشدا هاتۆتە خوارەوه کە جەنگ و مەلانیی فیکری لەنیوان پیغەمبەر ﷺ و موشریکانی قورەیش بەتوندی پەرەیی سەندوو، لە گەرمی تەشەنەسەندنی مەلانیی نیوان باوەرو ماددەپەرستیدا ئەم سوورەتە هاتۆتە خوارەوه.. ئەمە سەبارەت بە ڕەوش و بارودۆخی گشتیی هاتنە خوارەوهی سوورەتە کە.

بەلام دیارە بۆنە و مونا سەبەییکی تایبەتیش بۆ بارودۆخی هاتنە خوارەوه کە ھەیه، کە زانایانی تەفسیر لە (المأثور) و ژياننامە (سیرە) ی پیغەمبەر ﷺ و دیاریان کردووە. بۆ نمونەش: ھەر یەکە لە (ابن اسحاق) و (ابن جریر) و (ابن المنذر) و (ابو نعیم) و (بیھقی) لە (ابن عباس) ھو (خودا لییان رازی بیّت) بەسەر هاتیکیان ھیناوە (اخراج) ^(۱) کردووە، کە ناوبراو واتە (ابن عباس) گێڕاویتیەوه و گوتویە: (قورەیشیەکان (نضری کورپی حارث) و (عقبەیی کورپی ابو معیط) یان بۆ لای زانایانی جوولەکەکانی نیو (مەدینە) ناردو پییان گوت: (دەربارەیی "موحەممەد" پرسیاریان لی بکەن، شیۆ و سیفەتی باس بکەن بۆیان و ھەوالی ووتەکانی پییان

(۱) (اخراج) لە زاستی فەرموودە و گێڕانەوهی دەقی فەرموودەکانی پیغەمبەر دا مەبەست لەو ھەیه کەوا ئەو رێوایت و فەرموودانەیان بە بەلگەو (سەندە) ھەراستەکانیانەوه ھیناوە. (وەرگیر)

بدەن، چونکە ئەوان خۆیان یەكەم كۆمەڵی شوێنكەوتووی كۆتیی خۆدان، زانستییكى وهه‌اشیان له‌مەر پیغه‌مبەران هه‌یه كه ئیغه نیمانە. ئەو دوو كەسەش (واته: نضر و عقبه) رۆشتن تاكو گه‌یشتنه مه‌دینه‌و له‌وى پرسىاریان له زانایانى جووله‌كه‌كان كرد دەربارەى پیغه‌مبەرى خوداو وه‌سفی کاروبارو مه‌سه‌له‌كه‌یان بۆکردن وه‌ندێك له‌ فهرمووده‌کانیان پى راگه‌یاندن. پیشیان گوتن: (ئێوه شوێنكەوتووی ته‌وراتن، بۆیه ئیغه هاتووین بۆ لاتان تاكو هه‌والی ئەو هاوپییه‌ی خۆمانان پى بێت). جووله‌كه‌كان له وه‌لامیاندا گوتیان "پرسارى سى شت له‌و پیاوه واته له (محمد) بکه‌ن، جا ئەگەر هه‌والی ته‌واوی له‌سه‌ریان پێدان، ئەوه دياره پیغه‌مبەریكى ره‌وانه‌کراوه، خو ئەگەر وه‌لامى ته‌واویشی پى‌نه‌بوو ئەوه دياره له‌خۆیه‌وه قسه ده‌هۆنێته‌وه، ئێوه‌ش بیرورای خۆتان بجه‌نه کارو تاقي بکه‌نه‌وه.. ئەو سى شته‌ش ئەوه‌یه:

یه‌كه‌م: پرسارى دەربارەى زه‌مانى یه‌كه‌م لى بکه‌ن، كه ئاخۆ حاڵی خه‌لكى چۆن بوو بێت، چونكه قسه‌وباسیكى سه‌رسوهریته‌ن له باره‌یان‌وه هه‌یه.

دووهم: دەربارەى پیاویكى گه‌ڕۆكیش لى بپرسن، كه هه‌موو ناوچه‌كانى رۆژه‌لاتو رۆژئاواى زه‌وى گه‌راوه‌و، داخۆ هه‌والی چى بێت..

سى‌یه‌م: له‌بارەى گیانه‌وه (رۆح) لى بپرسن كه داخۆ چى بێت؟! "

ئینجا (نضر و عقبه) ده‌ستیان به‌گه‌ڕانه‌وه‌ كردو هاتنه‌وه بۆ لای قورەیش و پێیان گوتن: ﴿ئەى گەلى قورەیش بەلگەى جیاكەرەوه‌و برێنەرەوه‌ی مه‌سه‌له‌ی نێوان ئێوه‌و (محمد) مان بۆ هێنانه‌نه‌وه كه زانایانى جووله‌كه‌كان داویان لى‌كردین چه‌ند پرسىاریك له‌سه‌ر چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌ك له (محمد) بکه‌ین﴾.. ئینجا پرسىاره‌کانیان سه‌باره‌ت به‌و سى مه‌سه‌له‌یه‌ بۆ قورەیش گێڕایه‌وه‌و ئەوانیش ئەوپرسىارانەیان له پیغه‌مبەر ﷺ كرد. پیغه‌مبەریش ﷺ له‌وه‌لامدا پى فهرموون: (سبه‌ینى هه‌والی ئەو رووداوو مه‌سه‌لانه‌تان پى ده‌گه‌یه‌نم) (بى‌ئەوه‌ی ئەگەریكى جیاکاریى له‌سه‌ر

دابئیت..)، واته نهیفرموو سبهینی نهگهر خودا خواستی لى بیئت (ان شاءالله) جا کاتیک ئەم وه لآمەى بهبى وتنسى (ان شاءالله) پى گه یانندن، ئەوانى رۆشتن بهو هیوايهى سبهینی بینه وه بۆ لای.

پیغه مبهرى خودا ﷺ تا پازده رۆژ مایه وهو خودا سرووش (وحى) ی بۆ نه ده نارد، (جبریل) یش نه ده هاته لای، تاواى لى هات ته نانهت خه لکى مه ککهش ده ستیان کرد به دروستکردنى وته وه وائى ناراست و پشوى نانه وه.. ئەم حاله تى راوه ستانى سرووشه ش پیغه مبهرى ﷺ دلته نگ کردبوو، کارى ئاخاوتنى بۆ خه لکى مه ککهى له لا گران کردبوو.

پاشان (جبریل) به سوورته تى (کهف) له لای خودا وه هات بۆ لای که تییدا له سه ر دلته نگ بوونى بۆ ئەوان گله یى لی کراوه، ههروه ها له سه ر هه وائى پیگه یاندى ئەو مه سه لانه ی که ده باره ی لاوه کان وپیاوه گه ریده که وه حه قیقه تى رۆح پرسىاریان لى کردبوو، وه ک فرمايشتى خوداش ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ...﴾ (٨٥) الإسرائاء ﴿ناماژه ی بۆ ده کات﴾^(١).

بیگومان هاوه ل بۆ خوادانه ران (موشریکه کان) له گه ل جووله که کاندایک وه تبه وون له سه ر ئەوه ی، که وا پیغه مبه ر ﷺ تاقى بکه نه وه، له و تاقیکردنه وه یه شدا سى پرسىاریان خستبووه به رده م که وه لآمیان بداته وه. سوورته تى (کهف) یش وه لآمى دوو پرسىاریان داوه ته وه، واته وه لآمى ئەو دوو پرسىاره ی که ده باره ی (هاوه لآنى نیو نه شکموت) و (ذو القرنین) بوون، به لآم ده باره ی پرسىارى سیهه م بۆ مه سه له ی رۆح ئەوه دیا ره که سوورته تى (اسراء) به وه وه لآمى له سه ر داوه ته وه که ئەمه ش (واته رۆح) له کاروبارى خودایه و، جگه له خوداش هیه چ که سیک له حه قیقه ت و بنج و بناوانى نازانیت.

(١) الدر المنثور للسيوطي، ٣٥ : ٥٧

هه‌ربۆیه‌ش هیچ وه‌لامیـك له‌سه‌ر ئه‌و په‌رسیا‌ره له قورئاندا نه‌دراوه‌ته‌وه

﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

﴿الإسراء﴾ ٨٥، كه‌وا بوو سووره‌تی (كه‌ف) سووره‌تی ئه‌و تا‌قی‌كه‌ردنه‌وه‌یه‌یه كه پی‌غه‌مبه‌ری خو‌دا ﷺ ئه‌نجامی دا‌وه، كه خو‌دا تیا‌یدا پی‌غه‌مبه‌ری خو‌ی سه‌رخست‌وه‌و جه‌ریلی بو‌ نارد‌ۆ‌ته خو‌اره‌وه تا‌كو به‌و وه‌لامانه‌وه فری‌ای كه‌و‌یت‌و ئه‌و‌یش وه‌لامه‌كانیان بو‌ ب‌خاته‌پروو بو‌یان ب‌خو‌ینیت‌ه‌وه.. به‌م شی‌وه‌یه‌ش پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌سه‌ره‌رشتی خو‌داو سه‌رخستن و په‌شت‌گی‌ری خو‌داوه بو‌یه‌وه سه‌ر‌كه‌وت‌وه. ئه‌وه‌ی كه له كه‌ش‌وه‌ه‌و‌ای تا‌قی‌كه‌ردنه‌وه كه‌شه‌وه ده‌رده‌كه‌و‌یت ئه‌وه‌یه ئایه‌ته‌كان به‌ را‌ش‌كا‌وی گو‌زارشت له‌وه ده‌كه‌ن، كه وه‌لامه‌كه له‌خو‌داوه‌یه‌وه هه‌رخو‌دا‌شه وه‌لامه‌كان بو‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ ده‌نیر‌یت تا‌كو ئه‌و‌یش له‌لای خو‌یه‌وه بو‌ ئه‌و خه‌لك‌ه‌ی ب‌خو‌ینیت‌ه‌وه. خو‌داش ده‌رباره‌ی ها‌وه‌لانی ئه‌ش‌كه‌وت فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ﴾ ١٣ ﴿الكهف﴾، واته: (ئیمه هه‌وال و ده‌نگ و با‌سی ئه‌و كو‌مه‌له لا‌وه‌ت به‌را‌ستی و یه‌قینه‌وه بو‌ده‌گیر‌نه‌وه كه هیچ گو‌مانی‌کی تیدا‌نیه).

ده‌رباره‌ی (ذو‌ الق‌رنین) یش فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ٨٣ ﴿الكهف﴾، واته: (ده‌رباره‌ی (ذو‌ الق‌رنین) په‌رسیارت لی‌ ده‌كه‌ن، تۆ‌ش پی‌ یان ب‌لی هه‌وال و ده‌نگ و با‌سی‌كتان له‌ باره‌یه‌وه بو‌ ده‌گیر‌مه‌وه).

ده‌رباره‌ی گیان (روح) یش خو‌دا فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي قَلِيلًا﴾ ٨٥ ﴿الإسراء﴾، واته: (ده‌رباره‌ی گیان په‌رسیارت لی‌ ده‌كه‌ن تۆ‌ش له‌وه‌لامدا پی‌یان ب‌لی مه‌سه‌له‌ی گیان هه‌رله فه‌رمان و کاروباری خو‌دا خو‌ی دا‌یه).

سوورەتی مەملانی نیوان باوەرداریتی و ماددە پەرستی

مامۆستا (ابو الحسن ندوی) به وردی لهم سوورەتی روانیوه و هه‌لۆیستە ی له‌سه‌ر ئەو دە‌زوه‌ و‌رده‌ کردوه‌، که هه‌موو ئایه‌ته‌کانی پێکه‌وه‌ ده‌به‌ سێتیه‌وه‌، چه‌قیشی خستۆته‌ سه‌ر ئەو مه‌سه‌له‌گشتیه‌ی، که چیرۆکه‌کان و بر‌گه‌کانیان کۆ ده‌کاته‌وه‌.. با‌یزانی مامۆستای ناو‌براو چۆن ئەم دە‌زوه‌ و‌رده‌مان پێشان ده‌دات و لهم باره‌یه‌وه‌ چی ده‌لێت !؟

(من هه‌موو سوورەته‌که‌م وایینیوه که ملکه‌چییه‌ک بابه‌ته‌و ده‌توانم ناوی بنی‌م: (له‌ نیوان باوەرداریتی و ماددە‌پەرستیدا) یان (له‌ نیوان ئەوه‌یژه‌ی، که هه‌لسوورپێنه‌ری ئەم گه‌ردوونه‌ - واته‌ خودا- و، له‌نیوان سروشت یان هۆیه‌کان دایه‌).. هه‌روه‌ها بینیم، که گشت ئاماژه‌، یان گشت به‌سه‌رهاته‌کان، یان گشت په‌ند وانه‌کان به‌چوار ده‌وری ئەم مانایه‌دا ده‌سوورپێنه‌وه‌، له‌پێگه‌یه‌کی رۆشنه‌وه‌ ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن، یان له‌که‌ناریکی نادیاره‌وه‌ بۆ ده‌روانن^(١).

هه‌روه‌ها ده‌لێت: (بێگومان سوورەتی (الک‌هف) چیرۆکی مەملانی نیوان دوو تی‌پروانی‌و، دوو عه‌قیده‌و، دوو که‌سێتییه‌.. مەملانی نیوان بر‌واکردن به‌ مادده‌و پاشکۆکان و، باوه‌ره‌ینان به‌نادیار(غیب) و باوه‌ره‌ینان به‌خودایه‌، هه‌روه‌ها ئەم سوورەته‌ شیکاری پاشینه‌ی گشت تی‌پروانییه‌که‌ له‌بیروباوه‌رو، له‌کار و خوور‌ه‌وشت و سه‌ره‌نجام و شوینه‌واره‌کان^(٢).

مامۆستا (ندوی) له‌کتیبه‌که‌یدا (تأملات في سورة الک‌هف) بایه‌خی زۆری به‌م حه‌قیقه‌ته‌ داوه‌ و به‌م روانگه‌یه‌ش هه‌ر چوار چیرۆکه‌کی (هاوه‌لانی نیو ئەشکه‌وت) و

(١) تأملات في سورة الک‌هف- الصراع بين الايمان والمادية- للندوي: ص(١٠).

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌: ص- ٢٣.

(کابرای خاوهن دوو باخه که) و (موسا و عهده سالحه که) و (ذو القرنین) ی خستۆته پروو، پاشان ئهو دهزوه وردهشی پیشان داوین، که پیکیانوه ده بهستیت و، ئهو بابته گشتی یهشی بۆدیاری کردوین، که هههچوار چیرۆکه که یهه خستوه، ئینجا رهنگدانوهی مملانی (نیوان باوهرداریتی و مادده په رستی) ی بۆ پروو کردوینهوه، له گهڵ پروونکردنهوهی مملانی (تیروانیی) مادده په رستیانهی پرواکار به هویه ماددییه سروشتیه کان و، (تیروانیی ئیمان دارانهی باوه پهین به حهقیقه ته خودایی یه نادیاره کان) و، سههرکه وتنی ئهم تیروانییه ئیماندارانه یه له هه موو ویستگه و دیمه نه کانی سووره ته که دا.

کرۆک و کلیلی سووره ته که

مامۆستا (ندوی) دواي هه لویسته کردنی له سههر ئهو دهزوه وردهی سووره ته که و، له سههر دیاری کردنی مه سه له و بابته گشتیه که ی، له ئایه ته کانیشی کۆلیوه ته وه، تا کو ئایه تیکی کۆکه ره وهی هه موویان بدۆزیته وه، که وه ک گیانیکی سه رتاسه ری به نیو هه ر ئایه تی کدا گوزه ره ده کات، ئینجا ئایه ته که شی دۆزیوه ته وه، که له نیویه سه ره هاتی (کابرای خاوهن دوو باخه که) داو له و برگه یه دایه، که گفتوگۆیه که له نیوان ئهم کابرایه و هاوپی ئیمانداره که ی دا، ئایه ته که ش له سههر زاری ئهو هاوپی ئیمانداره یه وه ها تووه، که پیی گو تووه: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ...﴾ (الكهف ٣٩)، واته (ئه ری بۆچی تۆ کاتی که ده چیه نیو باخ و بیستانه که ته وه و پیی دلشاد و سه رسام ده بیت، نالیت: ماشاء الله، لا قوه الا بالله (ئای خودا چی بۆ فه راهه م هیناوم، به راستی هیه چ هیزوتوانایه کی خۆمی تیدا نیه تنه نا له خودا وه نه بیت).

بێگومان هەر تهنها ئهم کلێلهش (واته (ماشاءالله) و خواست و فەرهم هینانی خودایی) به جی هینراوه و له کایه دایه و هەر شتیک خودا خۆی خواستی لی بیئت ههرده بیئت بیئت، هه رشتیکیش خودا خۆی خواستی لی نه بیئت هه رگیز ناشی بیئت، که وابوو ئه وهی خودا خواستی لی بیئت (ماشاءالله) بووه، ئه وهی خواستیشی لی نه بیئت، نه بووه.

ههروه ها هه یچ هه یزیکیش جگه له هه یزی خودا له ئارادا نه وه، هه ر هه یزیکى دنیا له خودا دوور کهو یته وه و به ره ره کانێ بکات یان له ره یبازی دادی خودا لابتات، ئه وه هه یزیکى فه وتاو له نیو چوه، هه مدیسان هه ره یزیکیش کۆمه ک له خودا داوا نه کات ئه وه لاوازو تیکچوه، بۆیه تهنیا هه یزیک، که به سوودو خیردار بیئت، ئه وه هه یزه که کۆمه ک و یارمه تی له هه یزی خودا وه داوا ده کاتو، به هه یزی خودا وه په یه وه سته وه هه ر رووی له قاپی خودایه. دهسته واژه ی هه ر خواستی خودایه وه هه یچ هه یزیک نه تهنها له خودا وه نه بیئت ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ده بینن گیان وگور و تینی ئهم دهسته واژه یه له گشت ئایه ته کانی سووره ته که وه له گشت برکه کانیشیدا ده که ریت، ده بینن ماناکه ی له گشت ئایه تی کدایه، له ئایه ته کانی چیرۆکی (ها وه لانی ئه شکه وت) و چیرۆکی (خا وه نی هه ردوو باخه که) و چیرۆکی (موسا له گه ل عه بده پیاو چاکه که) و چیرۆکی (ذو القرین) دا به دی ده کریت^(۱).

پێناسه ی مامۆستا سید قطب بۆ سووره ته که

مامۆستای پێشه وا (سید قطب) هه لۆیسته یه کی نایابی له سه ره تای ته فسیر کردنی سووره تی (کهف) وه پیشان داوه، که تییدا سووره ته که ی ناساندو وه ئه وبابه ته بنچینه ییه شی دیاری کردو وه، که بابه ته فره عیه کانی پیکه وه ده به ستیته وه، که له گشت ئایه ت و برکه کانیا ندا ره نگ ده ده نه وه.

(۱) الصراخ الايمان والمادية من ۰۷۴.

لیڤه‌دا پوخته‌ی ئه‌و پیناسه‌یه‌ی مامۆستا (سید قطب) ده‌خه‌ینه‌پروو به‌و پێ‌دوانگه‌ی بیه‌ته‌ سه‌ره‌تایه‌کی را خۆشکاری بۆ لێ‌دوانمان له‌سه‌ر چیرۆکه‌کانی ئه‌م سووپه‌ته‌. مامۆستای به‌رێزمان گوتویه‌تی:

(چیرۆکه‌کان ئه‌و ره‌گه‌زه‌ن، که‌ بالێ به‌سه‌ر که‌شی سووپه‌ته‌که‌دا کیشاوه‌ بۆ نمونه‌ له‌سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه‌ چیرۆکی (هاوه‌لانی ئه‌شکه‌وت) دیت دوا‌ی ئه‌مه‌ چیرۆکی (کابرای خاوه‌ن دووباخه‌که‌) و پاشان ئاماژه‌یه‌ک بۆ چیرۆکی (ئاده‌م و ئیبلیس) و، له‌ناوه‌راستی سووپه‌ته‌که‌شدا چیرۆکی (مووسا له‌گه‌ڵ عه‌به‌ده‌ پیاو چاکه‌که‌دا) دیت، له‌کۆتاییشدا چیرۆکی (ذوالقرنین) دیت. ئیدی ئه‌م چیرۆکانه‌ زۆربه‌ی ئایه‌ته‌کانی سووپه‌ته‌که‌ ده‌گره‌وه‌. چونکه‌ له‌کۆی (١١٠) ئایه‌ت له‌حه‌فتاوه‌یه‌ک ئایه‌تیاندا هاتووه‌، زۆربه‌ی ئایه‌ته‌کانی تیریش تیشک ده‌خه‌نه‌ سه‌ر ئه‌و چیرۆکانه‌، یاخود له‌ناکام و سه‌ره‌نجامیان ده‌کۆڵنه‌وه‌.

له‌پاڵ چیرۆکه‌کانیشدا، هه‌ندیک دیمه‌نی قیامه‌ت باسکراوه‌، له‌گه‌ڵ باسکردنی هه‌ندیک دیمه‌نی ئه‌و ژيانیه‌ی، که‌ بیرۆکه‌یه‌ک، یان مانایه‌ک (له‌سه‌ر شیوازی قورئان له‌ گه‌زارشت به‌وینیه‌ گرتن) وینا ده‌کات، به‌لام ئه‌و ته‌وه‌ره‌ بابه‌تیانه‌یه‌ی سووپه‌ته‌که‌، که‌ بابه‌ته‌کانی پێکه‌وه‌ ده‌به‌ستیتته‌وه‌و سه‌رو به‌ندیشی له‌خولگه‌یدا ده‌سوپیته‌وه‌، ئه‌مانه‌یه‌:

- ١- راستکردنه‌وه‌ی عه‌قیده‌.
- ٢- راستکردنه‌وه‌ی به‌رنامه‌ی فیکرو تیپروانین.
- ٣- راستکردنه‌وه‌ی به‌هاکان به‌م عه‌قیده‌یه‌^(١)

(١) في ظلال القرآن / سيد قطب (٤: ٢٢٥٦ - ٢٢٥٧).

١- راستکردنه‌وه‌ی عه‌قیده:

سه‌باره‌ت به راستکردنه‌وه‌ی عه‌قیده، سه‌ره‌تای سه‌وره‌ته‌که‌وه کو‌تاییه‌که‌شی برپاری له‌سه‌ره‌ده‌دن. له سه‌ره‌تای سه‌وره‌ته‌که‌وه خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی^(١):

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۖ ۝١ فَيَمَّا يَلِيْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝٢ مَّا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ۝٣ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝٤ مَّا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝٥﴾ **الكهف**. له‌کو‌تایی سه‌وره‌ته‌که‌شدا خودا فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ ۚ فَنَكانَ رَجُوعًا لِّقَاءِ رَبِّهِ ۚ فليَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا ۝١١﴾ **الكهف**.

هه‌ر له سه‌روبه‌ندی سه‌وره‌ته‌که‌شدا، چه‌ندان جا‌رو له چه‌ندین شی‌وه‌دا ئەم مه‌سه‌له‌و بابه‌تی عه‌قیده‌یه ده‌سنیشان‌کراوه، بۆ نمونه: له چیرۆکی (ها‌وه‌لانی ئەشکه‌وت)‌دا نه‌و لا‌وانه‌ی با‌وه‌ریان به‌خودای په‌روه‌ر‌د‌گاریان هه‌ینا‌وه ده‌لین: ﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝١٤﴾ **الكهف**. فه‌رمایه‌شتی خوداش له به‌د‌وا‌دا‌چ‌و‌ونی ئەم وته‌یه‌ی لا‌وه‌کان‌و کار‌وباریان‌دا هات‌وه، که فه‌رموویه: ﴿... مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝٣٦﴾ **الكهف**. له چیرۆکی کابرای خا‌وه‌ن دوو

(١) له‌م (به‌رایه‌ی)‌یه‌دا ته‌فسیری نایه‌ته‌کام نه‌هه‌ینا‌وه و‌اتا کوردیه‌که‌م نه‌نووسیه‌وه، چونکه به‌یارمه‌تی خودا له یه‌که‌مین چیرۆکی ئەم به‌رگه‌وه چه‌ند جا‌ری‌ک و‌اتا ته‌فسیری نایه‌ته‌کانی دیاری کرا‌ون. وه‌رگه‌یتر

باخه کهدا، پیاوه باوهرداره کهش له دواندنی کابرا ده لیت: ﴿... أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ۖ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝﴾ (٣٨) الکھف. له به دواچوون و تیشک خستنه سهر نهو گفتوگویه شدا فهرمایشی خودا هاتوو، که فهرموویه تی: ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ۝﴾ (٤٣) هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۝﴾ (٤٤) الکھف. له دیمه نیک له دیمه نه کانی روژی قیامه تیشدا خودا فهرموویه تی: ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَوْبِقًا ۝﴾ (٥٢) الکھف. له تیشک خستنه سهر دیمه نیک تیشدا، خودا فهرموویه تی: ﴿أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِ آلِهَاتٍ إِنَّا أَعْنَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝﴾ (١٠٩) الکھف.

٢- راستکردنه وهی بهرنامهی فیکرو تیروانین:

راستکردنه وهی مهنه جی فیکرو تیروانین به پروونی، له به ناشیرین دانانی بانگه شهی موشریکاندا رهنگه دهاته وه، کاتی که له سهر مهسه لهیه که ده دوین زانیاریان له بارهیه وه نیهو، هیچ به لگهیه کیش له سهر وته کانیان دیاری ناکه. ههروه ها راستکردنه وهی ته مهنه جه له وه شدا ده ده که ویت، که مروژ ناراسته ده کات بو ته وهی حوکم به پیتی زانیاری خو بدات و له وه تیپه نه بیت، هه مهسه لهیه کیش زانسته و زانیاری له بارهیه وه نه بوو، با بو فهرمانی خودای بگه پینتیه وه. بویهش له سه ره تای سووره ته کهدا خودا فهرموویه تی: ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝﴾ (٤) مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ ۝﴾ (٥) الکھف.

لاوه کانیڤ (واته هاوه لانی نیو نه شکهوت) ده‌لین: ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّوَلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ۖ﴾ (١٥) الکهف. کاتیڤ ده‌بارهی ماوهی مانه وه‌یان له نه‌شکه‌وته که‌دا له یه‌کتر ده‌پرسن، نه‌و زانیاری یه‌ ته‌نها بۆ خودا ده‌گێڕنه‌وه، وه‌ک ده‌لین: ﴿... قَالُوا لَئِنَّا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَتْمْ...﴾ (١٩) الکهف. له‌دوو تووی چیرۆکه‌که‌شه‌وه به‌رپه‌رجی نه‌وانه ده‌دریته‌وه، که‌ به‌بێ به‌لگه‌ ده‌بارهی ژمارهی لاوه‌کان ده‌دوین و ده‌لین، که‌ گوايه نه‌وه‌نده که‌سه‌ بوون:-

﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُذِّبُوا وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُذِّبُوا رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامُنُهُمْ كُذِّبُوا قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تَحْمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ (٢٢) الکهف. له‌ چیرۆکی موساش له‌ گه‌ڵ عه‌بده‌ پیاو چاکه‌که‌دا، کاتیڤ ده‌بارهی رازو نه‌ینی چه‌ند هه‌لس و که‌وتیڤی په‌رسیاری لی‌ده‌کات، که‌ پێی ناخۆش بوون، فه‌رموویه‌: ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ (٨٢) الکهف. له‌مه‌شدا مه‌سه‌له‌که‌ بۆ لای خودا ده‌گێڕیته‌وه.

پاسته‌کردنه‌وه‌ی به‌هاکان به‌پێوه‌ری عه‌قیده‌ له‌چه‌ندین شوینی هه‌مه‌ جو‌ری سووره‌ته‌که‌دا هاتووه‌و، به‌ها پاسته‌قینه‌کان بۆ ئیمان و کاری چاک گێراوه‌ته‌وه‌، به‌م پێیه‌ به‌ها زه‌مینه‌ی دنیایی یه‌کانیش، که‌ چاوان سه‌رسام ده‌کات، بچووک ده‌کاته‌وه‌- چونکه‌ هه‌رشته‌یڤی جوان و سه‌رسو‌په‌یڤ بۆ هه‌لسه‌نگاندنی م‌رو‌ڤ و تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌تی.. به‌لام کو‌تایی هه‌موو شته‌ جوان و سه‌رنج راکی‌شه‌کان له‌دنیا‌دا هه‌ر نه‌مان و فه‌وتانه‌: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (٧) وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا (٨) الکهف.

په ناگه‌ی پارێزگاریی خوداش فراوانتره‌و، شه‌گهر مرۆف له‌ناچاریدا په‌نا بباته‌ نێو شه‌شکه‌وتییکی ره‌ق و ته‌ق و ته‌نگه‌ به‌ر نه‌وا زۆرباشتره‌ بۆی.. لاوه‌کانی هاوه‌لانی شه‌شکه‌وتیش که‌ باوه‌ریان هه‌یناوه‌ دوا‌ی خۆ دا‌برانیان له‌ گه‌له‌ که‌یان گوتوو‌یان ه‌:

﴿وَإِذْ أَعَزَّلْنُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ۝١٦﴾ الکهف

هه‌روه‌ها پرۆی گوتار (خطاب)یش ئا‌راس ته‌ی پهنه‌مبه‌ر ﷺ کراوه‌، تا‌کو بێ‌با‌کیش بێ‌ت له‌ناست دیاره‌ فریوده‌رو جوان‌کراوه‌کانی دنیاو ها‌ونشینی گه‌وره‌ پیا‌وان و ده‌سه‌لاتداران، که‌ له‌خودا بێ‌ئا‌گان ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشیِّ یُرِيدُونَ وَجْهَهُ. وَلَا تَعْدُ عَيْنَاکَ عَنْهُمْ تُرِیدُ زِینَةَ الْحَیَوةِ الدُّنْیَا وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ. عَنْ ذِکْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَکَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا ۝٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّکُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُکْفُرْ ۝٢٩﴾ الکهف

له‌چیرۆکی هه‌ردوو‌با‌خه‌که‌شدا شه‌وه‌ پێشان ده‌دات، که‌ چۆن مرۆفی با‌وه‌ردار له‌ به‌رامبه‌ر ما‌ل و سامان و پله‌و‌پایه‌و دنیا‌ی ئا‌ل و وا‌دا شانا‌زی به‌با‌وه‌ره‌که‌یه‌وه‌ ده‌کات و، به‌ (حه‌ق)یش پرۆبه‌پرۆی که‌سیکی خا‌وه‌ن سامانی بێ‌ ده‌بێ‌ته‌وه‌، که‌ ته‌وا‌و له‌خۆی گۆ‌را‌وه‌و فو‌وی کردۆ‌ته‌ خۆ‌ی و، شه‌میش (واته‌ با‌وه‌رداره‌که‌) به‌توندی گله‌یی لی ده‌کات له‌سه‌ر شه‌وه‌ی، که‌وا خودای له‌بیرچۆ‌ته‌وه‌و به‌سامان و شه‌تومه‌کی دنیا‌وه‌ ده‌نا‌زێت، وه‌ک خودا فه‌رمو‌ویه‌: ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۝٣٧﴾ لَکِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتْکَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْکَ مَالًا وَوَلَدًا ۝٣٩﴾ فَعَسَى رَبِّي أَنْ یُؤْتِنِی خَیْرًا مِنْ جَنَّتْکَ وَیُرْسِلَ عَلَیْهَا

حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَاءُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤١﴾ الكهف ﴿٤١﴾

له دواى ئەم چیرۆكەشەوه غومونەیهك له سەر (ژیانی دنیاو خیرایی له نیۆ چوونی دواى گەشەکردنی) دەهینیتەوهو، دەفەرمویت ﴿وَأَصْرَبْ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدًا﴾ ﴿٤٠﴾ الكهف ﴿٤٠﴾، ئینجا وایشی لێك دەداتەوه كه به هاو بیروباوه‌ره پووچەڵو له ناوچوو هەکان له به هاو بیرو باوه‌ره جوان و پیرو زو بهردهوامه‌كان جیا ده‌کاته‌وه: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾ ﴿٤١﴾ الكهف ﴿٤١﴾.

(ذو القرنین)یش له به‌سەر هاته‌که‌یدا به‌و په‌نگه‌ باس ناکریت، که پادشایه‌ك بووه، به‌لکو له به‌رکاره‌ چاکه‌کانی باس ده‌کریت. بۆ‌غومونه، کاتی‌ک ئەو گه‌له‌ی که‌وا دانیش‌توانی ناوچه‌ی نیوان دووچیاکه‌ بوون، داواى لى ده‌که‌ن به‌نداویکی وایان بۆ دروست کات، که‌بیان پارێزیت له‌ (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) و، ئەمانیش له‌هه‌مبه‌ر کاره‌که‌یدا سامانیکی پى‌ بدەن، به‌لام ئەو یه‌کسه‌ر ئەو سامانه‌یان ره‌تده‌کاته‌وه، چونکه‌ ئەوه‌یزو توانایه‌ی، که‌ خودا له‌دروستکردنی ئەو به‌ربه‌ست و هۆیه‌ پارێزگاریانه‌دا پى‌ داوه، له‌ مال و سامانی ئەوان باش‌تره‌ بۆی، وه‌ك خوداش فەرموویه‌تی: ﴿قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾ ﴿٤٠﴾ الكهف ﴿٤٠﴾، کاتی‌ک به‌نداوه‌ که‌ش ته‌واو ده‌کات، هۆکارو فه‌زلی ئەم کاره‌ هه‌ر بۆ‌خودا ده‌گێڕیت‌هوه، نه‌ك بۆ‌هه‌یزه‌ مرویه‌ که‌ی خۆی: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ ﴿٤١﴾ الكهف ﴿٤١﴾.

له کۆتایی سوورپه ته که شه دا خودا برپار له سهر ئه و رێسایه ده دات، که ئه وانه ی له کارو کرده وه کانیا نندا دۆراوترین و زه ره رمه ندرتین که سن ئه وانه ن، که با وه پریان به (به لگه و نیشانه رۆشنه کانی خودا) و به (گه پاندنه وه بۆ لای خودا) نه هینا وه، ئه م جوړه که سانه هیچ سه نگ و به ها و قورساییه کیان نیه سه ره پایی ئه وه ش و ابزانن کارو کرداری باشیان نواندوه: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ (١٠٣) الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ﴿١٠٥﴾ الكهف ﴿١٠٥﴾

به م ره نگه ش ده بینین ته وه ره ی سووره ته که: (راستکردنه وه ی بیروبا وه ی) و (راستکردنه وه ی به نامه ی فیکرو تیروانین) و (راستکردنه وه ی به ها کان به ته رازووی عه قیده) ^(١) یه جا ئیدی ئه مه سووره تی (کهف) وه، ئه مه باب ته که یه تی و، ئه مه ش تایبه تمه ندیتی یه که ی و، ئه وه ش ده زووه ورده که ی و، ئه وه ش کلیل و، ئه وه ش گیان و کرۆکیه تی.. پاشه که وتبوونی ئه مانه ش له ههر چوار چیرۆکه کهیدا (ها وه لانی ئه شکه وت، خاوه نی هه ردو و باخه که، موسا له گه لّ (خضر و ذو القرنین) به دی ده که ین.. ده فهرموون ئه وه چیرۆکه کان با هه لۆیسته له ئاستیا نندا بکه ین و چه ند ساتیک له سایهیدا بژین و، هه ندیک له په ندو وانه کانی وه ربگرین.

(١) سید قطب - فی ظلال القرآن (٤: ٢٢٥٧-٢٢٥٩).

چیرۆکی یه کهم

چیرۆکی هاوه لانی نیو نه شکه وته که

چیرۆکه که له قورئاندا بهم جۆره هاتوو، که خودا له باره یه وه فەرموویه تی:

﴿ أَمَرَحَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَتِنَا عَجَبًا ۖ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا ءَاتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝ ١٠ فَضَرَبْنَا عَلَى ءَاذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝ ١١ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحَرِيِّينَ أَحَصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ۝ ١٢ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝ ١٣ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُو مِنْ دُونِهِ ءِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ۝ ١٤ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءِلَهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ ١٥ وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْأَىٰ إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ۝ ١٦ وَتَرَى السَّمَاسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرَوُورَ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبُ مِنْ ذَاتِ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ مَن يَهْدِ اللَّهُ فهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن يُضِلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًا مُّرْشِدًا ۝ ١٧ وَنَحْشِبُهُمْ أَيَّكَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ

مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمْلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ
 قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
 لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِرِيقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا
 فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ
 يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾
 وَكَذَلِكَ أَعَزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ
 يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ
 غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كُذِّبُوا
 وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كُذِّبُوا رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ
 كُذِّبُوا قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرًّا ظَهَرُوا وَلَا
 تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾
 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ
 هَٰذَا رَشْدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ
 أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ
 دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ الكهف ﴿٢٦﴾

واته: ئەو پێغه مبه‌ر ﷺ .. ئایا واتێ ده‌گه‌یت که هاوه‌لانی نیو نه‌شکه‌وته‌که‌و،
 ئەو تابلۆ به‌ردینه‌ی^(١)، که به‌سه‌ره‌هاتی شه‌وانی له‌سه‌ر نووسراوه‌ته‌وه‌و خراوه‌ته‌

(١) تابلۆ به‌ردینه‌ که (الرقيم) که لی‌ره‌دا بۆمانای وشه‌که (الرقيم) هیناومه، له هه‌مان کاتدا زانایانی
 ته‌فسیر له‌سه‌ر وشه‌ی (الرقيم) گوتویه‌نه (ئەو دۆله‌یه‌که‌ نه‌شکه‌وته‌که‌ی تیایدا بووه‌) گوتراویشه‌ نه‌و

بهردهرگای ئەشکەوتە کە، بەلگەیه کی جی سەر سوڕمان بێت و کە له شتە گەرنگ و سەر سوڕهینه کانی تری نیو ئاسمانه کان و زهویدا ههیه، کە خودا ئەو هه مو مه خلوقات و شتە جوړبه جوړانه ی نیوان ئاسمانه کان و زهویشی تیا دا دروست کردووه، به تواناشه له وه دا، کە چەند کەسیک له خه لکی بۆ ماوه ی پتر له سی سەد سال له شوینیک دابپارێزیت. ئە ی پیغه مبه ر ﷺ ئەو بۆ ئەو کە سانه باس بکە، کە پرسیا رت لی ده کەن ده ربارە ی چەند لاویک کاتیک چوونه ته نیو ئەشکەوتیکه وه و په نایان بۆ بردووه له ده ست پادشایه کی سته مکارو بی باوه ر هه لاتوون و گوتوویانه: (خودایه، ئە ی په روه ردگاری ئیمه له لایه ن خۆ ته وه سۆزو ره حمه تی کمان پی ببه خشه، کە ویسته مه نیه کانی لیخۆشبوون و ئاسوده یی و رزق و رۆزی تیا بێت، هه رله لایه ن خۆ شته وه رینمایی یه کی وه هاما ن بۆ دا بین و ئاسا ن بکه ی ت کە په زامه ندیی تو ی تیا به دی بکه ی ن و له ده ست بی باوه ر بوون ده ربازی ن) دوا ی ئەم نزایه یان ئیمه ش په رده یه کی وه هاما ن به سه ر گو ی یان دا دا و خه ومان لی خست و ماوه ی خه ولیخستنیان له و ئەشکەوتە دا چەندین سالی دیاری کرا و بژێردرا و بووه. دوا ی ئەو سالانه ش له خو هه لمان ساندوون و به خه به رمان هینا ونه ته وه تا کو زانیاری له پیشترمان په یوه ست بێت به راستی وته ی یه کیک له و دوو تاقمه ی، کە وته کی له و دی راستره له سه ر ژماردنی ماوه ی مانه وه ی لاوه کان له ئەشکەوتە کە دا.. ئە ی پیغه مبه ر ﷺ ئیمه هه وال و به سه رهاتی ئەو لاوانه ت به و راستی و یه قینه وه بۆ ده گیرینه وه، کە هیه چ گوما نیکی تیا نیه.. به راستی ئەوان چەند گه نجیک بوون، کە باوه ریان به خودای په روه ردگاریان هینا بوو ئیمه ش رینمایی و به رچا و روونی ه کی

تابلۆیه که هه ندیك كەس له میلله تی ئەو سه رده مه ناوی هاوه لانی نیو ئەشکەوتە کە و به سه رهات و چیرۆکیانی له سه ر نووسیوه ته وه گوترا ویشه (رقیم) له سه ر کیشی (فعیل) له وشه ی ژماره (رقم) وه هاتووه، کە ریشه ی (مرقومه)، وهك (جریمو مجروح)، هه روه ها گوترا ویشه (رقیم) شوینی نزیک (تبله) یه له خواری (فله ستین).

زێده‌ترمان پێ به‌خشیبوون تا به‌هۆیه‌وه‌ بتوانن ئارام له‌سه‌ر به‌جی‌هێشتنی خاکی گه‌له‌که‌یان بگرن و به‌ ئاینه‌که‌یان‌وه‌ هه‌لبێن. هه‌روه‌ها سروشتی خۆراگری و دانه‌خۆداگرتمان پێ گه‌یان‌دبوون و دڵیاغان به‌جورته‌ت و بویری له‌سه‌ر دیاریکردنی حه‌ق قایم‌کردبوو، که‌ توانیان به‌هۆیه‌وه‌ مانه‌وه‌ ژیا‌نی نیو ئه‌شکه‌وت هه‌لبژێرن، ئه‌وانیش له‌و حا‌له‌ته‌ د‌ل قایمی و باوه‌ردار‌یتیی به‌هێزه‌یاندا گو‌تیا‌ن (به‌روه‌ردگاری ئی‌مه‌ به‌روه‌ردگاری ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی یه‌و جگه‌ له‌خودا هه‌چ په‌رستراویکی دی داوا ناکه‌ین و نایکه‌ینه‌ خودای خۆمان، گه‌ر وانه‌بین ئه‌وه‌ ب‌ینگومان و ته‌یه‌کی هه‌یجگار نا‌راست و پ‌ر له‌ درۆو ده‌له‌سه‌مان درکاندوه‌و ته‌نه‌ته‌ له‌سنووری ئه‌وپه‌ری درۆشدا‌یه‌) جاکاتی‌ک ئه‌م لا‌وانه‌ له‌شار ده‌رده‌چن، ده‌لێن : (ئا ئه‌وه‌ گه‌له‌ ب‌ی باوه‌ره‌که‌مانه‌ که‌له‌جیا‌تی خودا چه‌ند ب‌تی‌ک ده‌په‌رستن و کردوویان به‌ په‌رستراوانی خویان، ئه‌ی ب‌ۆچی به‌ل‌گه‌یان له‌سه‌ر شیاوی په‌رستیا‌ن نیه‌و ب‌ۆچی به‌ل‌گه‌ی راست و دروستیا‌ن و بیا‌نو و پا‌کانه‌ی رۆشن و ب‌ی پ‌ی‌چ و په‌نایا‌ن له‌سه‌ر ره‌فتاره‌که‌یان نیه‌ ئیدی ک‌ی سته‌مکار‌تره‌ له‌و که‌سه‌ی، که‌ درۆوده‌له‌سه‌ی خستۆته‌ پ‌ال خودا به‌هۆی ئه‌وه‌ی ها‌وه‌لی ب‌ۆ داده‌نی‌ت) (جا مادام ئی‌وه‌ خۆتان له‌م گه‌له‌ ب‌ی باوه‌ره‌و له‌په‌رستراوه‌کانیا‌ن داده‌پ‌رن و مل به‌هه‌ره‌شه‌ی پا‌دشای سته‌مکار نا‌ده‌ن و ته‌نها خودا ده‌په‌رستن، ئه‌وا په‌نا به‌رنه‌ به‌ر ئه‌شکه‌وتی چیا‌یه‌ک، که‌ ناوی (ئه‌نج‌لۆس) بو‌وه‌، تا‌کو خودا سۆزو به‌زه‌یی به‌ر‌فراوانی خۆی ب‌ۆ سازو دا‌بین ب‌کات).

جاکاتی‌ک ئه‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ تۆ، یاخود هه‌ر که‌سی‌کی دی ب‌یدیا‌یه‌ ئه‌و لا‌وانه‌ چ‌ۆن خه‌وتوون ده‌یزانی، که‌ چ‌ۆن له‌ئامی‌زی‌کی تۆکه‌می پار‌یزگاریی خودادا‌ن و، ئه‌گه‌ر خ‌ۆر له‌خ‌ۆره‌ه‌لا‌ته‌وه‌ ده‌رکه‌وتایه‌ ئه‌وا به‌ل‌ای راستی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا لارده‌ب‌ۆوه‌ تا‌کو خ‌ۆر ل‌ی‌یا‌ن نه‌دات، له‌کاتی خ‌ۆرئا‌واش خ‌ۆره‌که‌ به‌ل‌ای چه‌پی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ل‌ای ده‌دا و تی‌ده‌په‌ری تا‌کو به‌ریا‌ن نه‌که‌وت‌یت چ‌ون‌که‌ ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌ له‌پ‌رووی با‌کووره‌وه‌ بو‌وه‌و، به‌م ره‌نگه‌ش تی‌شکی خ‌ۆره‌که‌ ده‌که‌وته‌ سه‌ر هه‌ردوو ل‌ای

ئەشکەوتەکەو بەریان نەدەکەوتو، ئازاری بەجەستەیان نەدەگەیاندا، ئەوانیش لەهۆڵیکی فراوانی ناوێوەی بوون. ئەم پارێزگاریەش بۆ ئەوان، لە بەلگە دیارەکانی توانا و قوودرەتی خودایە، هەرکەسیەکیش خودا رێنمایی ئیمانی پێ بدات (وەك هاوێلانی نیو ئەشکەوتەکە، کە بەهۆی خواستی خۆیان لەئیمانداریتی و رەتکردنەوێ زوڵم و کفر) خودا رێنمایی پێ گەیاندا، هەرکەسیک ئاوابێت، ئەوا خوداش رێی راستی پیشاندەدات و جێگیر و دامەزراوی دەکات. خۆ هەرکەسیەکیش بەهۆی سەرکێشیی و بەدکارییی خۆیەو خودا گومرای بکات، ئەوا سەرخەرو پێ پیشاندەریکی نابێت.

تۆ کاتێک لاو خەوتوو کانت دەبینی، واتە زانی بیدار و بەخەبەر، ئەمەش بەهۆی ئەوێ چاوەکانیان کرابوونەو بەزۆریش هەڵدەگیرانەو، ئەو بوو ئێمە لەکاتی ئەو خەوتنەیاندا بەملاولایاندا هەڵماندەگیرانەو دەماخستنه سەر لای راست و سەر لای چەپیان. (ابن عباس) گوتویە: (ئەگەر ئەوان بەملاولادا نەخرانیەو راست و چەپیان پێ نەکرایە، ئەوا زەوی لاشەیان دەخوارد).^(۱) سەگەکشیان هەردوو قوڵی لەسەر زەویی حەوشەیی ئەشکەوتەکە درێژکردبوو، وەك ئەوان خۆی هەڵدەگیرایەو بە باری لاشەیی خۆی دەگۆڕیی و هەردوو چاویشی کراو بوون. خۆ ئەگەر تۆ بۆیان پڕوانیایە، ئەوا لەترسان راتدەکردو لەو دیمەنیان زۆر دەترسایت و ترسو بێمێکی زۆر دڵدادەگرتیت، چونکە خودا سام و هەبەتیکی وەهای پێ بەخشیبوون، تاكو هیچ کەسیک نەتوانیت بەلایان دا بچیت. خوداش وەها پاراستنی، کە هیچ کەسیک غێرەتی لێ نزیك بوونەوێانی نەبوو. پاشان دواي ئەوێ ماوێەکی زۆر خەواندەمان، لەو خەوێ هەلمان ساندنەو ئەوانیش تەماشای یەکتریان دەکردو دەربارەیی حالی خۆیان و ماوێ مانەوێ نیو ئەشکەوتەکیان پرسیاریان لەیەکتەر دەکرد، ئەو بوو یەکتێک لەخۆیان گوتی: (ئەری ئێو چەندێک

(۱) پڕوانە (مختصر تفسیر الطبری) لابی یحیی بن صمادح التجیبي. (وەرگیر)

لەم ئەشكەوتەدا خەوتوون؟! ھەندىكىيان گوتيان : (رۆژنىك يان ھەندىك لەرۆژنىك تىيدا ماوينەتەو) ھەندىكى تریشيان گوتيان (خوداى پەرورەدگارتان خۆى دەزانىت چەندە ماونەتەو. ئىستاش برسيمان بوو ەيەكىكتان بنىرن با بەم دەرھەمانەى، كە پىمانە بچىت بۆيازارو پاكترين خۆراكمان بۆ بکړیتو كە چوو بۆ ناو خەلكەكەش با بەھىمنى و نەرمونيانى سەودا لەگەڵياندا بكات و بەھىمنى بەرپىگادا بروت تاكو هېچ كەسێك ھەستى پى نەكات، كە كىيەو لەكوپە ھاتوو!!

چونكە ئەگەر كافران شوینەكەتان پى بزائن و بیدۆزنەو زەفەرتان پى دەبەن و بەردبارانتان دەكەن و دەتانكوژن، يان ناچارتان دەكەنەو بۆ ئەو ەي پەپرەوى دینە نابەجى كەى خۆيان بكەن و گەر واش بكەن ئەوا ھەرگىز بەسەرفرازى و رەزامەندىى خودا ناگەن و ھەرگىز بەھەشتى خودا و ژيانى ھەمىشەىى نىو بەھەشتان دەسگىر نايىت). ئىمە بەم رەنگە (وہك چۆن بەخەبەرمان ھىنان) كۆمەلەكەى ترمەن لە خەلكى ئەو ە ئاگاداركردەو كەوا ئەوانەى گومانىيان لەسەر زىندووكردەو ەى مردووان ھەيە بابزائن، كە بەلئىنى خودا راست وھەقەو ھەر بەدى دىت وھەر زىندوو دەكرىنەو ە قىامەتیش كاتى خۆى دىت وگومانى تىدا نىە، جا ئەو كەسانەى لەشارەكەدا بوون ناكۆكى و مشتومرى بىروپاىيان لەنىواندا پەيدا ببوو، ھەندىكىيان گومانى تىدا ھەبوو بەدوورى دەگرت، ھەندىكى تریشيان واى بۆ دەچوون گوايە تەنھا رۆحەكان زىندوو دەكرىنەو ە لاشەكان لەخاكدا دەپزىن.. ھەندىكىيان دەربارەى لاو ەكان، كە لەدوايىدا لە ئەشكەوتەكەدا مردن) گوتيان: (ساختمانێك لەسەرگۆرەكانيان دروست بكەن، خودا خۆى زانايە لەكاروبارىياندا، ھەندىكى تریشيان، كە حاكمان بوون و دەسەلاتيان لەكاروبارى لاو ەكان و ناوچەكەدا ھەبوو گوتيان: (برىار دەدەين، كە مزگەوتێك لەسەر گۆرەكانيان دروست بكەين تاكو بەندايەتى بۆ خودا تىدا بكړیت.

جائهی پیغه مبهەر ﷺ له سهردهمی تۆشدا کهسانیک هه‌نو ده‌رباره‌ی ژماره‌ی هاوه‌لانی نیو شه‌شکه‌وته‌که پرسپاری هه‌مه‌ جوړ ده‌که‌نو له‌خۆیانوه ژماره‌یان بۆ داده‌نن هه‌ندیکیان ده‌لێن (لاوه‌کان پینچ که‌س بوون شه‌شه‌میان سه‌گه‌کیان بووه) ئه‌م وتانه‌شیان هه‌ر له‌گومان بردنه‌وه‌یه وله‌خۆیانوه باس له‌ نادیار ده‌که‌ن. هه‌ندیکی تریشیان ده‌لێن: جه‌وت که‌س بوون و هه‌شته‌میان سه‌گه‌کیان بووه. جاتۆش ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ مشتومر له‌گه‌لێاندا له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌و کاروباری لاهه‌کان مه‌که‌ ته‌نها به‌وه‌نده‌ نه‌بی‌ت، که‌ بۆمان گێڕایته‌وه، هه‌روه‌ها پرسپار له‌م باره‌یه‌وه له‌ هیچ که‌سی: له‌وانه‌ مه‌که، که‌ ده‌رباره‌ی ژماره‌یان مشتومر ده‌که‌ن. ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ فه‌رمانیشت پێ ده‌که‌ین، که‌ ده‌رباره‌ی هیچ کاریک، که‌ سه‌هینێ ده‌یکه‌یت مه‌لێ (سه‌هینێ ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م) به‌لکو ئه‌و رسته‌یه‌ت بلکینه به‌ (ان شاء الله) وه‌و به‌لێ (ئه‌گه‌رخوا خواست و ئیراده‌ی له‌سه‌ربوو سه‌هینێ ئه‌و کاره‌تان بۆ ده‌که‌م) هه‌رکاته‌یکیش له‌بیرت چوو، که‌ به‌لێت (ان شاء الله) و پاشان له‌دواییدا بیرت که‌وته‌وه‌ ئه‌وا بیلێره‌وه‌و به‌لێ ﴿وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا﴾ (٣٤) الکه‌ف﴾، واته‌ (به‌لێ تکاکارم خودا رینماییم بکات بۆ پرکردنه‌وه‌ی ئه‌و پێوستیه‌وه‌ بۆ پێکانی ئه‌و راستیه‌ی، که‌ به‌لێنم پێدا‌بوون له‌سه‌ر گه‌یانده‌یی به‌ ئێوه‌و پێم راگه‌یاندن که‌ (انشاء الله - به‌خواستی خودا) ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م.

لاوه‌کان ماوه‌ی سێ سه‌دو نۆ ساڵ به‌زیندوویی و به‌خه‌وتوویی له‌ شه‌شکه‌وته‌که‌یاندا مانه‌وه‌ (هه‌ندیک له‌ زانایان گو‌توویانه، که‌ سێ سه‌د سالی هه‌تاوی (شمس) به‌رامبه‌ر به‌ سێ سه‌دو نۆ سالی مانگی (قمری) ماونه‌ته‌وه‌. تۆش ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ به‌لێ (خودا خۆی ده‌زانیت ماوه‌ی چه‌نده‌ ماونه‌ته‌وه‌و زاناته‌ره‌ له‌وه‌که‌سانه‌ی، که‌ رێی جو‌راو جو‌ریان له‌سه‌ر ماوه‌ی مانه‌وه‌یان ده‌رپریوه‌و، خوداش پێشتر ئه‌و ماوه‌یه‌ی دیاری کردوه‌و، چونکه‌ په‌یه‌سته‌ به‌خۆیه‌وه‌و ده‌زانیت له‌ بارودۆخی خه‌لکی ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا چی دیاره‌و چی نادیاره‌ ئای به‌راستی خودا

چهند بینا و بیسه ره، هیچ شتیک له چوارچێوهی بینایی و بیستنی خوادا ده رناچیت. خه لکیی سه ره زه ویش و مه خلووقاتی ئاسمانه کانیش هیچ خاوهن و سه ره رشتیارکیان جگه له خودا نیه و هیچ که سیکیش به شداریی حوكم و بریاره کانی خودا نیه). تا ئیتره تهفسیریکی ئایه ته کانی (۹-۲۶) بوو، که ئهم چیرۆکه ده گیرنه وه.

کورتیهی چیرۆکه که له رپی گیرانه وهی قورئانه وه

ئیمه له رپی گیرانه وه قورئانه که وه له چیرۆکی هاوه لانی ئه شکه وه ت ده کۆلینه وه، به هیچ شیوهیه که روو ناکه ی نه ده که ئیسرا ئیلییه کان چ له رپوایه ت و ته وه به سه رهاته کانیشیان بێت، که چهند میژوونووس و راشه کاریکیش هیناویانه ته وه. چونکه ئهمه ئه وه مه نه ده جه دروستیه له مامه له له گه له چیرۆکی پیشینه کاند، وه که چۆن قورئان خستویه تیه به رچاومان و که خۆشان ئاوا پپی قایل بووین.

هاوه لانی ئه شکه وه ته که کۆمه له لاویکی باوه ره یین به خودا بوون ئهم کۆمه له لاوه ش ژماره یان (وه که له قورئاندا ناماژه ی پپی کراوه) هه وه که س بووه. دیاره هیچ زانیارییه کیشمان له سه ره ناوه کانیان و کاره کانیان و ئه وه شارهی تییدا بوون، ئه وه پادشایه ی له سه ره ده میدا ژیاون، ئه وه ئاینه ی په ره و بیان کردووه، ئه وه ئه شکه وه ته ی په نایان بۆ بردووه، نیه. ئهم لاوه باوه ردارانه هه لۆیسته یه کیان بۆ لیکۆلینه وه تیروانین ته ره خان کردووه، ئه نه جامیکی بنه بر (قاطع) یان لیوه ده ره هاویشته وه، ئه وه یه که بێگومان خودا هه ره ته نه ا خۆی په ره رده گاری جیهانیانه وه، ئه وانیش ته نه ا باوه ر به خودا ده هیئن و جگه له خودا هیچ شتیک تر نا په رست.

بێگومان زانیویشیان به که گه له که یان بپی باوه رن، چونکه غه ییری خودایان په رسته وه ئهم کفه ر بپی باوه ری یه شیان سته م و درۆ هۆینه وه ی بوختانی بۆ به دیه یان، جا کئ سته مکار ته له وه که سه ی، که درۆ ده له سه له سه ره خودا

دههۆنیتتهوه؟ هه‌لۆیستی ئهم لاره باوه‌ردارانەش بیرکردنەوه بوو له‌پێگه چاره‌یه‌ك بۆ ئهو قۆناغه، رێگه چاره‌كەشیان له خۆدابڕاندا بینیه‌وه بۆیه بپاریاندا، خۆیان له گه‌له‌که‌یان دابڕن، چونکه خۆیان باوه‌ردارن و گه‌له‌که‌شیان کافرن، له‌بەر ئه‌وه هه‌یچ بوارێک بۆ پێکه‌وه ژيان له‌گه‌ڵیاندا نه‌ماوه ئه‌وه بوو له‌شاره‌وه به‌ره‌و چیاکان ده‌رجوون و بپاریاندا په‌نا به‌رنه‌بەر ئه‌شکه‌وتی‌ک له‌ چیا‌یه‌ك دا...

داواشیان له‌ خودا کرد، که ره‌حمی به‌رفراوانی خۆی له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌دا پێ‌بگه‌یه‌نیت. خوداش به‌دهم داواکه‌یان‌ه‌وه هات و نژای گه‌را کرد و ره‌حمه‌تی خۆی له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌دا بۆ ناردن، ئه‌وه‌بوو خودا کاره‌که‌ی بۆ ئاسان کردن وه‌ه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کیشی بۆ به‌یده‌ست کردن و فره‌مانی به‌ خۆرکرد، که به‌رجه‌سته‌یان نه‌که‌ویت، تاکو ئازاریان نه‌دات. ئه‌وه‌بوو له‌کاتی به‌یانیاندا خۆر له‌سه‌ر جه‌سته‌یان‌ه‌وه به‌لا‌پیی ره‌ت ده‌بوو به‌لام نه‌ده‌که‌وته سه‌ریان له‌کاتی ئیوارانیش دا به‌م ره‌نگه‌ به‌لا‌ری به‌سه‌ریاندا ره‌ت ده‌بوو لێی نه‌ده‌دان. ئه‌وانیش له‌بۆشایی یه‌کی ناوه‌راستی ئه‌شکه‌وته‌دا بوون یه‌کی‌ک له‌ به‌لگه‌ رۆشنه‌کانی خودا له‌سه‌ریان له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا ئه‌وه‌بوو چاوه‌کانیان کرابوونه‌وه، بۆیه هه‌رکه‌سی: سه‌یری بکردنایه‌ وای ده‌زانی بێدارو به‌خه‌به‌رن و سه‌یری ده‌که‌ن که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا خه‌وتوو و پالکه‌وتوو بوون. جا بۆ ئه‌وه‌ی زه‌ویش له‌ش و لاریان نه‌خوات، خودا جارێک له‌سه‌ر لای راست دایده‌نان و، جارێکی تریش به‌لای چه‌پیان دا هه‌ڵیده‌گیرانه‌وه.

ئه‌وان سه‌گه‌ی خۆشیان له‌گه‌ڵ دابوو که له‌به‌رده‌م ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌ دانیشته‌بوو و هه‌ر دووقۆلی بلا‌وکردبۆوه‌وه، وه‌ك شێوه‌ نووستنی ئه‌وان نوسته‌بوو، جا بۆ ئه‌وه‌ی له‌کاتی پالکه‌وتن و نووستیاندا هه‌یچ که‌سی‌ک ده‌ستدریژیان نه‌کاته‌ سه‌ر، خودا ترس و بیمی خسته‌بووه‌ دلێ هه‌رکه‌سی‌که‌وه، که بۆیان ده‌روانی و ترسه‌که‌ش به‌شێوه‌یه‌ك بوو، که ئه‌و که‌سه‌ی بۆی بروانینایه‌ خه‌را پرووی وهرده‌گیراو هه‌ڵده‌هات و ترسی‌کی زۆری لێ ده‌نیشت.

ئهو لاوانه له نووستنیکى دريژخايهندا بوون و سێسه دو نو سال لهو حالدها مانهوه.

دواى ئهوماوهيهش خدا له خهوه کهيان بيدارى کردنهوه، ئهوانيش پرسىاريان له نيوخوياندا له يه کتر ده کرد له سهر ماوهى نووستنه کهيان و له مهزنده کردندا بيروپراى جياوازيان هه بوو، هه نديکيان ده يانگوت که: (ماوهى رۆژتيك، يان هه نديکى ماوه رۆژ خهوتوون)، به لام زۆر له وهيان نه کۆلييهوه، چونکه زانياريان له بارهيهوه نه بوو، بۆيه زانيارييه کهيان بۆ خدا گه پاندهوه و گوتيان (خوداى پهروهردگارتان زانايه له وهى چهند ماونه تهوه)، به لکو بايه خيان به کارى گرنگتر داو، يه کى: له خويان به وه پاسپارد، به چيت بۆ شاره کهو ئه و پارهيهى پييان بوو پييانداو داوايان ليک کرد خوراكيکيان بۆ بکړي تابيخۆن، داواشيان ليک کرد خواردنه مه نيه کى خوش و هه لال و پي پي دراويان بۆ بکړي. ههروه ها نامۆزگاريان کرد، زۆر ورياو چاپووک و ناگادار بيت نه بادا که سينا له کارى به ناگا بيت و، با که سيش هه ستي پي نه کات، چونکه ئه وان له گه له کهيان ده ترسان و، نه گه به مه سه لهيه کهيان بزانيايه و شويته کهيان بۆ ده رکه وتايه ئه و ده يان کوشتن، يان تووشى به لايان ده کردن و ايان ليده کردن له ئايه نه کهيان هه لگه پينه وه و بيانگي پينه وه بۆ سه رشيرک و هاوه ل بۆ خوا دانان.

ئهو که سه پاسپيتر دراوهش چوه نيو شاره و تاكو خواردنه مه نييان بۆ بکړي و، سووريش بوو له سهر ناگادار بوون و وريايى و خۆ هه شاردان، به لام خودا خواستى له سه رکاريکى تر هه بووه، خواستى خودا وابوو ئه مان بکات به به لگه و نيشانه يه ک بۆ تواناو قودره تى خۆى له سهر زيندوو کردنه وه. ئه وه بوو راستى مه سه لهى ئه م لاوانه ي ده رخست و به گه له کهيان ناشناى کردنه وه، به لام گه لى ئه و سه رده مه (واته دواى تپه رپوونى ئه و سێسه د ساله) گه ليکى باوه رداربوون و باوه رپيان به خدا هينا بوو، چونکه ئه و نه وه کافرو بي ئيمانه ي ئه وسا نه ما بوون، که لاوه کان له ده ستيان

هه‌لاتبوون و چووبوون نێو ئه‌شکه‌وته‌که، به‌لکو دواى به‌خه‌به‌ره‌اتنه‌وه‌یان (نه‌وه‌یه‌کی ئیماندار و باوه‌ڕه‌ین به‌خودا) هاتبوون کایه‌وه‌ جا کاتی‌ک دانیشتوانه ئیمانداره‌کانی ئه‌و شاره‌ پیاوه ئیمانداره‌که ده‌بینن دواى ده‌که‌ون تا ئه‌شکه‌وته‌که‌و کاتی‌ک ده‌گه‌نه ئه‌شکه‌وته‌که هه‌رحه‌وت لاره ئیمانداره‌که ده‌بینن، که‌وا (مردوون). ئه‌م جاره‌یان به‌شی‌وه‌یه‌کی ئاسایی و راسته‌قینه‌ مردوون.

ئینجا ده‌رباره‌ی پڕۆشوی‌نی به‌خاک سپاردنیان بیروپرای جیاوازو نا‌کوکیان له‌نیواندا دروست ده‌بێت، پێویسته چیان لێ بکه‌ن؟!

له‌باره‌یه‌وه هه‌ندی‌کیان ده‌لێن: (ساختمان‌یکیان له‌سه‌ر دروست بکه‌ن، خودا خۆی زانی‌یه‌ له‌ کاروباریان، به‌لام حاکم و کاربه‌ده‌سته‌کانیان پڕیاریندا، مزگه‌وتی‌کیان له‌سه‌ر دروست بکه‌ن. ئه‌م پڕیاره‌ش ئه‌نجام‌دراو مزگه‌وته‌که له‌سه‌ریان له‌به‌رده‌م ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که دروستکرا. به‌م ڕه‌نگه‌ش لاپه‌ڕه‌یه‌ک له‌ لاپه‌ڕه‌کانی باوه‌ڕداریتی و دڵسۆزی و نه‌ویستن له‌ دنیا‌داو په‌نا‌برده‌ به‌خودا پێچ‌رایه‌وه‌و، به‌سه‌ره‌اتی هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که بو‌ه‌میشه‌ مایه‌وه‌و هه‌موو خه‌لکی و شوێنکه‌وتوانی ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان به‌رده‌وام به‌یه‌کتری ده‌گه‌یه‌نن، و باوه‌ڕدارانی‌ش لێی ڕاده‌می‌نن و هه‌لۆیسته‌ی له‌به‌رده‌مدا ده‌که‌ن، تا‌کو چه‌ند وانه‌یه‌کی له‌باره‌ی باوه‌ڕ و دڵسۆزی و جێگیربوون له‌سه‌ر ڕیتی راسته‌وه‌ لێ وهرگرن.

هۆی هاتنه خوارهوی نایه ته کان

(ابن هشام) له ژياننامه (سیره) دا ئهوهی گیراوه تهوه کاتی که فیکریی نێوان پیغه مبهری خودا ﷺ و (قورهبیش) له (مه که که) دا توندو دژوارتر بووهوه، قورهبیشیه کان داوای کۆمه کیان له جووله که کانی نێو (مه دینه) کرد، ئهوه بوو (نضری کورپی حارث) و (عقبه ی کورپی و معیط) یان بۆ لای زانایانی جووله که نارد تا کو پرسایریان دهرباری پیغه مبهر ﷺ لی بکهن. ئهوانیش هاتنه لای جووله که کان و پێیان گوتن: (ئێوه خاوهنی تهورات) ن و هاتووین هه و ئالمان دهرباره ی هاو پرێکه ی خۆمان (واته محمد ﷺ) پی بدهن. .. زانایانی جووله که ش پێیان گوتن: (له سێ رووه وه پرسایرله و هاو پرێهه تان بکهن، ئێمه ش سێ فهرماتان پی ددهین، جا ئه گهر دهرباره ی ئه وسێ فهرمانه، وه لām و هه وائی پیدان ئه وه دیاره پیغه مبهریکی ره وانه کراوه، خو ئه گهر هه وائی پی نه بوو، ئه وه پیاویکی قسه هه لبه سته و له خۆیه وه ددهوێت. جا ئێوه ش بزانیان بیرورای خۆتان چۆنه:

۱- دهرباره ی چه ند لاویک پرسایری لی بکهن، که له یه که م سه رده مدا روشتوون و داخۆ مه سه له که یان به چی گه یشتوه، چونکه به راستی دهنگوباسیکی سه رسوهریئن له مه ر ئه و چه ند لاوه وه هه یه!!

۲- دهرباره ی پیاویکی گه پریده پرسایری لی بکهن که له گه ران و هاتوچۆی نێو دنیادا سه رانسه ری خۆره لاتی زه وی و سه رانسه ری خۆرئاوای پرپوه و داخۆ هه وائی چیه!!

"دهرباره ی گیان (روح) یش پرسایری لی بکهن"

ئهوانیش (واته ئه و دوو نێردراوه) هاتنه وه بۆ لای قورهبیش و گوتیان (ئه ی کۆمه لی قورهبیش ئێمه هه وائی یه کلا که ره وه ی کێشه ی نێوان ئێوه و (محمد) مان بۆ هیناونه ته وه، که زانایانی جووله که تی گه یاندووین و فهرمانیان پێکردین پرسایر

له محمد ﷺ له سه ر چه ند شتێك بكه ين ئه وانی ش هاتنه لای پێغه مبه ری خودا و ﷺ گو تیان: (ئه ی محمد ﷺ هه وائمان پێ ده له سه ر چه ند لا وێك، كه له سه ر ده می یه كه م دا ژیا ون و رو و دا وێكی سه یرو سه رسو پر هێنیا ن هه یه، هه وایی شمان له سه ر پیا وێكی گه ری ده پێ ده، كه سه رانه سه ری خۆ ره لآت و خۆ رئا وای زه وی سی گه را وه، ئینجا هه وائمان له سه ر رۆ ح پێ ده ئاخۆ چی بی ت!!)

پێغه مبه ری خودا ش ﷺ له وه لāmیا ن فه رمو ی: (سه به ینی هه وائی ئه و مه سه لانه تان پێ ده ده م كه پر سیاریان له باره وه ده كه ن: به لām پێغه مبه ر ﷺ له و وه لāmه ی دا ئه گه ریكی وای جیا نه كرده وه، كه بلی ت (ان شاء الله) ئه گه ر خودا بیكات)، واته (ان شاء الله) ی له گه ل وه لāmه كه ی دا نه گو ت. كاتی: سه به ینی دا هات (جبریل) وه لāmی بۆ نه هێ نا و، ئیدی پا زده شه و به بی س رووش (وحی) مایه وه خه لکی (مه كه كه) ش ده نگو با سی خرا پیا ن بلا و كرده وه گو تیان: (محمد ﷺ به لینی سه به ینی پێ دا ی ن و، كه چی و ئه مرۆ پا زده شه و تی په ری و هه وائی له سه ر ئه و مه سه لانه پێ نه گه یان دین پێغه مبه ریش ﷺ به دوا كه و تنی س رووش دل ته نگ بو و، و گران بو له سه ری له و رو وه و بۆ خه لکی (مه كه كه) بدو ی ت.

دوا ی ئه و پا زده رۆ ژه ش (جبریل) به سووره تی (كهف) وه هات بۆ لای و تییدا گله بی یه کی سوو کی له سه ر دل ته نگ بوونی بۆیا ن تی دا یه و، هه روه ها وه لām هه وائی ئه و مه سه لانه ی لا وه كا ن و پیا وه گه رۆ كه كه و، گیا ن (رۆ ح) تی دا یه ^(۱).

زانا یانی ته فسی ریش وهك (طبری و سیوطی و شوکانی و ابن کثیر) ئه م رپوا یه تانه یان به شی وه ی (مأثور) ^(۲) له (ابن اسحاق) وه هێ نا وه و، له ویشه وه (ابن هشام) رپوا یه ته كا نی ژیا ننامه (سیره) ی وه رگرتوه.

(۱) الروض الانف - شرح السيرة النبوية (۳: ۱۲۸-۱۲۹).

(۲) - مأثور - ئه و فه رمو و ده گێ را وه یه یه كه دوا یه كا ن (خلف) له پێ شینه كا ن (سلف) وه وه ریا نگر توه. - وه رگێر -.

چەند هیماو ئاماژەیەك لەم پروداووە

كاتێك لەم ڕیوایەتە ورد دەبینەوه، چەند هیماو نیگاو ئاماژەیەك دەردینین،
وهك:-

۱- ئارەزووی قورەیش لەدروست کردنی گومان لەدژی پیغەمبەری خودا ﷺ
هەروەها لە بەکارهێنانی هەر ئامرازێك بۆ وەستان بەرپوویداو نەهێشتنی
بلاوبوونەوهی بانگەوازەكە.

۲- پشت بەستنی قورەیش بەهۆزو تیرەکانی دی لە بەره‌نگاری پیغەمبەری خودا
ﷺ، ئەمەش هیماو دەلالەتە لەسەر توندو تیژی و درپندەیی و سەختی ئەو
جەنگە کە دەیانگێرا.

۳- بیگومان جوولەكەکانیش مەترسیدارترین خەلك بوون لەسەر بانگەوازی حق،
هەروەها سەر سەخت ترین دوژمنی ئەم بانگەواژەن و زۆرتین ئارەزوویان لە
ریشەكێشکردنیدا هەیه، هەر بۆیەش قورەیش پەنایان بۆ بردن لەدژایەتی کردنی
پیغەمبەری خودا ﷺ ئەم دوژمنایەتی یە توندە ی جوولەكەش لەبەرەمبەر
ئێسلام و موسلماناندا تائەمپۆش هەیه و بەردەوامەو هەمیشەش لەسەردەمی
پیغەمبەرەوه ﷺ تا کاتی ئێستامان، تا هەتاهەتایە هەردەمی نیت.

۴- بەپراستی جوولەكەکان مامۆستایانی بەدکاری و، زانایانی ناهەق و پیشەوایانی
تاوان و شیواندن و، شەیتانە مروییه‌كانن، واتە ئەوانەن كە خەلكانی ئالەبەری تر
پەنایان بۆ دەبن تاكو دەرسیان لە لا بخوینن و لییانەوه فیڕبن و سوود لە زانست و
زانباری یەکانیان وەرگیرن و، كار بە بیروپراکانیان بکەن و پەیرەویی زانیاری و
ئامۆژگارییه‌كانیان بکەن. ئەوه بوو پیشەوایانی قورەیش لەزایانانی جوولەكەوه
فیڕی زانیاری دەبوون و لەبەرەنگار بوونەوهی پیغەمبەری خودا ﷺ دەرسیان
لەوانەوه وەرەگرت.

ههروهها بهردهوام جووله که کان چاوگێک بوون بۆ کافران و کهسانی دژی ههق و، تاوانباران و تێکدهرو بهدپهفتاران.. لهم رووهشوه ههه خودی جووله که کان ههه چهنديکیان له زانست و زانیاری ههه بوویت بۆ ئهوهی خه لکیی پێ فیزی خراپه و ناههق و تاوان و بهدکاری بکهن، تهه رانیان کردوو و درییان نه کردوو. بهراستی ئه مهش په یامیکی پیسی جووله کانه یه، پێشپه یه تیه کی جووله کانه شه له خراپه و ناههقی و تاوانکارییدا.

۵- بێگومان جووله که کان مه بهستیان تاقیکردنه وهی پێغه مبهه بهووه ﷺ له کاتی که ئه وه سی پر سیاره یان به قه ره ی شدا ئا راسته کردوو، پێغه مبه ی خوداش ﷺ تاقیکردنه وه یه کی سه خت و دژواری ئه نه جم داوه، چونکه پازده رۆژ چاوه روانی کردوو تا وه لایمی له لایهن خوداوه بۆهاتوو.

۶- بێگومان پێغه مبهه بهووه ﷺ وتی (ان شاء الله) ی له بیر چوه له کاتی که به لینی به گه له که ی ئه داو، له سه ره ئه وه ی، رۆژی دواتر (سه بنی) وه لایمی پر سیاره کانیان پێ بگه یه نیت، دیاره خوداش وانه یه کی کاریگه ری به پێغه مبه ره که ی داوه (وهک چۆن هه مان وانه ی به ئیمه ش گه یاندوو) وانه که ش ئه وه یه پازده رۆژ سه رووش (وحی) ی لێ دوا که وت، سه ره پایی ئه وه ی زۆر زۆر پیویستی پێ بوو، سه ره پایی ئه وه ش له بهردهم تاقیکردنه وه یه کی سه ختوگران بوو، پاشان سه ره پایی ئه وه ی ده بوايه وه لایمی چهن د پر سیاریکی قورسی جووله که کان بداته وه.

۷- بێگومان دوا که وتی سه رووش له پێغه مبهه بهووه ﷺ بۆ ماوه ی پازده رۆژو له و ماوه یه شدا هه موو رۆژێک قه ره ی شیه کان به چنه لای و داوای هه والۆ وه لایمی مه سه له کانی لێ بکهو، هه موو جاری کیش پێغه مبهه بهووه ﷺ له وه لایماندا به ره مریت:- (هیشتا وه لامه کهم بۆ نه هاتوو)، به لگه یه کی پروو و ئاشکرایه له سه ره ئه وه ی که: "قورئان له لایهن خوداوه نێردراوه، نهک له لایهن (عه مد) خۆیه وه ﷺ چونکه ئه گه ر قورئان له لایهن عه مد ﷺ خۆیه وه بوایه، ئاتاجی به و

چاوه‌پروانیه نه‌ده‌بوو و، ده‌سبه‌جی وه‌لامیی ده‌دانه‌وه‌و ده‌شیدایه پالّ خودا (والعیاذ باللّٰه).. بۆیه ده‌سته‌وسان بوونی له وه‌لامدانه‌وه‌دا سه‌ره‌پایی پیوستیه‌کی فره‌ی پییشتی و، چاوه‌پروانی کردنی هاتنی سرووش له ئاسمانه‌وه‌و، خه‌مباربوونی بۆ دواکه‌وتنی سرووش و، ته‌نگه‌تاو‌بوونی به قسه‌و ده‌نگ و باسی موشریکان، هه‌موو ئه‌مانه هی‌ماو ده‌لاله‌تن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که (قورئان فره‌مایشتی خودایه).

چهند وشه‌یه‌کی گرانی نیو ئایه‌ته‌کان^(۱).

۱- اَلْكَهْفُ : ئه‌شکه‌وتی‌که له‌چیدا

۲- وَالرَّقِیمُ : به‌ردی‌کی ته‌خت و ری‌که که به‌ژماره ناوه‌کانی هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ی له‌سه‌ر نووسراوه‌ته‌وه‌و، خراوته سه‌رده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که.

۳- فَضَرَبْنَا عَلَیْہِمْ اَآذَانِہُمْ : وامان لی‌کردن ب‌خه‌ون.

۴- شَطَطًا : ناهه‌ق و پو‌وچه‌ل.

۵- یَنْشُرْ لَکُمْ رِزْقَکُمْ : په‌روه‌ردگار تان سۆزو به‌زه‌یی‌تان بۆ دا‌بین ده‌کات.

۶- مَرَفَقًا : ئه‌وه‌ی به‌کاری دینن وه‌ک ئامراز بۆ‌سوود لی‌وه‌رگرتن له‌گوزه‌رانتاندا.

۷- تَزَوُّرٌ : له ئه‌شکه‌وته‌که لاده‌دات و لی‌وه‌ی لاره‌ده‌بی‌ته‌وه.

۸- تَقْرِضُہُمْ : لی‌یان لاده‌دات و لی‌یان دوور ده‌که‌وی‌ته‌وه.

۹- وَہُمْ فِی فَجْوَةٍ مِّنْہٗ : له پانتاییه‌کی نی‌وه‌راستی ئه‌شکه‌وته‌که‌دان.

(۱) هه‌رچه‌ند واتێده‌گه‌م له‌م ده‌قه‌ی ته‌رجه‌مه کوردییه‌که‌دا ئه‌م بر‌گه‌یه‌ی مانا‌کردنی چهندو وشه‌یه‌کی گران هێنده پیوست نه‌ییت، به‌لام وه‌ک ئه‌مانه‌تی‌کی کاره‌که‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نووسه‌ر دیاری کردووه منیش ته‌رجه‌مه‌ی ماناو را‌فه‌کانی ئه‌وم کردووه. (وه‌رگێر).

- ۱۰- بِالْوَصِيدِ : پيش ده رگاکه.
- ۱۱- بَوْرِقِكُمْ : بهو دراوه زیوه تان.
- ۱۲- أَزْكَى طَعَامًا : حه لالتیرین و خوشترین خواردن.
- ۱۳- يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ : په رده له سه ر کاروبارتان هه لده دهنه وه.
- ۱۴- أَعْزَنَّا عَلَيْهِمَ : ده رمان خستن بوخه لکی.
- ۱۵- رَجَمًا بِالْغَيْبِ : قسه يه ک به گومانه وه، به بی یه قین و زانیارییه ک.
- ۱۶- فَلَا تَمَارَ فِيهِمْ : مشت و مپر له سه ر مه سه له که یان مه که.

چهند لایه نیتکی نادیار له چیرۆکه که دا.

لایه نه نادیاره کانی قورئان گهر قورئان خوی روونی نه کردبنه وه، ئهوا له ربی سه رچاوه ناراسته کان و بی متمانه کان و نایه قینییه کانه وه روون ناکرینه وه. هه ر بۆیه ش به چهند لایه نیتکی نادیارو نه زانراوی وا دانراون، که بهر ههستی مرؤف ناکه ون. ههروه ها بۆ زانییان ته ماشای فه رمووده کانی پیغه مهر ﷺ ده کریت، خو ئه گهر فه رمووده یه کی (صحیح) له سهریان هه بوو ئهوا پیویسته کاری پی بکریت. ده نا ئه گهر له فه رمووده شدا نه بوو ئهوا پیویسته له سه رمان لی بی ده نگ بینو له سه ر باره نادیاریه که ی بیهی لینه وه، چونکه بۆمان شیواو نیه له سه رچاوه ئیسرا ئیلییه کان و سه رچاوه کانی تره وه هه ولی روونکردنه و یان بدهین.

له چیرۆکی هاوه لانی نیو ئه شکه وتیشدا چهند لایه نیتکی نادیار هه یه و له قورئان و له فه رمووده شدا رووننه کراونه ته وه، له و لایه نه نادیارانه ش، وه ک:-

- ١- ئەو ماوه زەمەنیهی که خەڵکی سەردهمی ئەشکهوتە که تیایدا ژیاون، ئایا له پیش جووله که کاندا بوون، یان له دوايان هاتوون؟ ئەی ئایا پیش سەردهمی (عیسا سلاوی لی بیت) یان له دواي ئەو بوون؟!
- ٢- ئەو ئاینه پەڕه‌یه‌ییان کردووه، ئایا ئایینی جووله که؟، یان ئایینی نەسرانی، یان ئاینیکی تری ئاسمانیی خوا به یه‌ کگرتن بووه؟
- ٣- ناوی ئەو پادشایه‌ی له‌ ماوه‌ی حوکمرانیدا ژیاون ئایا پادشاکه‌ش (رۆمانی) یان (یۆنانی) یان (فارس) یان (جووله که) یاخود (عه‌ره‌ب) بووه؟
- ٤- ناوی ئەو شاره‌ی که تیایدا بوون، ئایا (ئەفسوس) ی تورکی، یان (طرطوس) ی سووریا، یان (عه‌مان) ی ئەرده‌ن، یان کام شار بووه؟
- ٥- شوینی ئەو ئەشکه‌وته‌ی که تیایدا هه‌ساونه‌ته‌وه، له‌ ئەرده‌ن، یان سووریا، یان له‌ تورکیا، یان له‌ ولاتیکی تر بووه.
- ٦- کاری ئەو لاوانه‌ پیش ئەوه‌ی بچنه‌ نیۆ ئەشکه‌وته‌که‌وه، ئایا کورانی میرو پادشایان بوون، یان له‌ گه‌وره‌ فه‌رمانبه‌رانی لای پادشا بوون، یان چەند شوانیک بوون.
- ٧- چۆنیه‌تی هیدایه‌تدان و رێنمایی کرانیان بۆ پێبازی خوداو باوه‌ڕه‌ینانیان به‌ خوداو زانیارییان له‌ سه‌ربۆ باوه‌ڕیی و گومرایی گه‌له‌ که‌یان.
- ٨- چۆنیه‌تی پێکگه‌یشتنی هه‌ندیکیان به‌یه‌ کتری و ده‌رچوونیان له‌ شاره‌که‌و، رۆیشتیان به‌ره‌و ئەشکه‌ته‌که‌، ئەی ئایا گه‌له‌ که‌یان پێ یان زانیبوون یان نا؟ ئەی ئایا پادشاکه‌ گرتبوونیه‌وه‌ یان پێیان نه‌گه‌یشتبوو.
- ٩- سه‌گه‌ که‌یان، ئایا له‌ کوێ دوايانکه‌وتوووه‌ چۆن ناسیونی و، فه‌رمانی له‌ گه‌ڵیاندا چی بووه‌؟!
- ١٠- ناوه‌کانی ئەو لاوانه‌و، ناوی سه‌گه‌ که‌یان و ره‌نگ و بارستایی یه‌ که‌شی؟!

۱۱- کاتی چوونه نیۆ ئەشکهوته کهو کاتی به خه بهر هاتنه وهیان تییدا.

۱۲- ناوی ئەو که سهی له خۆیان بوو چوو بۆ نیۆ شاره که تاكو خۆراکیان بۆ بهیئیته وه، ئەی داخۆ ئەوپه پارهیهی پێی بووه چهند بووه، ئایا له نیۆ شاره که شدا چ رووداو مه سه له یه کی کتوپری تووشبووه؟

۱۳- شیکارو درێژهی پێزانینی خه لک بهو لاوانه و ناسینه وهیان و، چۆنیهتی گه یشتنیان پێیان نا کوکیان له بیرو پادا له سه ر کاروباریان و بنیاتانی مزگه وت له سه ریان و، ئایا رۆلی پادشاکه ش له وه دا چی یه؟

۱۴- دواي دۆزینه وه و پێزانینیان لایه ن خه لکه که وه چیان به سه رهاتوه و ئایا خه لکانی دواتر پێیان گه یشتوو ن یان نا؟ ئەی ئایا خه لکانی تر له هاو پێ و یاوه ر بینویان؟ ئەی ئایا ده شی ت که سیکی دی بیانی نی ت، یان نا؟

۱۵- ئایا هاوه لانی ئەشکه وت له پاشه رۆژدا چیان به سه ر دیت؟ ئایا له کاتی هاتنه خواره وه ی (عیسا) دا، سلاوی لی بی ت- ئەوانیش ده ژین و، ئایا له گه لیدا ده بن یان نا؟

بۆ هه موو ئەم پرسیاران وه چه ندانی تریش وه لامیکی زانراوی راست و دروست ویه قین به خش نیه، به داخه وه چه ندین ته فسیرکارو میژوونووسی پیشین تییدا رۆچوون و له ته نجامدا بریکی زۆری که له که بوویان له ته فسانه و ده قه ئیسرا ئیلیه کان هی نا وه خه لکیان پێ سه رقائی ناتهبابی و خیلافات کرد وه و، به رچاویان له ئاست ده قه قورئانه که و، لیور دبوونه وه ی و ده ره یئانی فه رمایشته ناسکه کانی و ده رس و په نده کانی، گرتوون.

به راستی گه ران به دواي ئەو لایه نه نادیارانه دا و هه ولێ وه لامدانه وه ی، ئەو پرسیارانه ی پیشووی نیۆ ئەو پا زده خاله، هیچ زانست و سوود و که لکێک به خه لکی ناگه یه نی ت، جگه له وه ی که له گه ل (به رنامه ی راستی مامه له له گه ل نادیاره کانی قورئاندا) ناگو ئی ت.

هەندىك لە بەلگەو نیشانەكانى خودا لەم چېرۆكەدا

چېرۆكى ھاوەلانى نىو ئەشكەوت دياردەيه كه لە دياردەكانى قودرەتى بەكارى خودا، خواستى بەجێ گەيه نراوى، هێزى بالا دەست و سەرورەى، دانايى و رەحمەت و پێكخستنى كاروبارى دنيا.

قورئان لەكاتى باسكردنى چېرۆكەكەدا كۆمەلێك بەلگەو نیشانەى سەرسۆرھێن، چەندین موعجیزەى ديارو، چەندین سەربازى ناديارى لەوانەى (خودا ھەر خۆى دەیانناسیت و تەرخانى كردوون بۆ پاراستنى ھاوەلە ئيماندارەكانى نىو ئەشكەوت و، خۆشگوزەرانىيان) ديارى كردووە. لەو سەربازانەى خودا ديارى كردوون و لەو ئامرازانەى دەستەبەرى كردوون كە بە چەند بەلگەو نیشانەيه كى خودا دادەنرێن، ئەمانەن:

۱- (ئەشكەوتەكە) لەوشوێنە گونجاو و شياویدا كە ژيانى ھاوەلەكانى تێیدا ھەمووى خۆش و ئاسان و ئاسوودە بوو، بەيانىيان و ئىوارانىش لە تیشكى خۆر پاراستونى.

۲- ئەو سەگەى ياورو ھاوڕێيان بوو و كاتێك چوونەتە نىو ئەشكەوتەكەو، ئەم سەگە لە پێش دەرگا كە راوەستاو و پاسەوانيان بوو و ھەردوو دەستى بەسەر زەوى ھەوشەى پێش دەرگای ئەشكەوتەكەدا بلاوكردۆتەو و ەك شێو نووستنى ئەوان نووستووە.

۳- ئەو خۆرەى كە سوور بوو لەسەر ئەوێ بە گەرمیيەكەى خۆى ئازاربان نەدات، بۆيە خۆرەكەش ەك زیندووێه كى ژيرو ھوشيارو دانا رەفتارى كردووە، بۆ نموونە كاتێك ھەلھاتوو تیشكەكەى لەوان دوورخستۆتەو بەلای راستدا لار بۆتەو، لەكاتى ئاوابوونیشدا بەلای چەپدا لێيان دووركەوتۆتەو، ئەوانیش لە كەلێنێكى فراوان و پانتاییيەكی نىو تیشكەكەى و لە نێو پراستى ئەشكەوتەكەدا بوون.

٤- بۆ ئهوهی لاشهکانیان بهنووستنه درێژخایه نه کهیان ماندوو شه کهت نه بیّت و، پاشان بۆ ئهوهی زهوی له لاشهیان نه خوات، خودا به لای راست و به لای چهپاندا هه لیده گیرانه وه، جا کاتیگ به لای راستدا هه لیده گیرانه وه، لای چهپان به رهه و ده کهوت، له کاتیگیدا به لای چهپدا هه لیده گیرانه وه لای راستیان ده کهوته به رهه و ده کهوت سابه وه بهم رهنگهش لایه کانی لهشیان و سه رهجم به شه کانی جهستهیان به ساغو سه لیمی ده مانه وه.

٥- بۆ ئهوهی که سیکیش ده سترێژییان نه کاته سه ر، خودا له بهرچای کهسانی تر دیمه نیکی تر سناک و به سامی پێدا بوون که بینه رانیان وا لیده کرد رابکه ن و ترسیکی زۆریان لی بنیشیت دیاره هوکاری لیترسانیشیان ئه وه بووه که چاوانیان کراوته وه، هه رکه سیگ بۆیانی روانیوه، وایزانیوه ئه مان بیدارو به خه بهرن وبۆی ده روانن، که چی له گه ل ئه وه شدا راکشاوو نووستوو بوون.

٦- به خه به ره ی نه نه وه یان له و خه وه درێژخایه نه یان، که سی سه دونۆ سالی خایاندووه.

"ژماره یان و ماوه ی مانه وه یان"

گه ل و نه ته وه دیرینه کان هاوړیو یه کده نگ نه بوون له سه ر ژماره ی لاوه کان. زانایانی موسلمانیش له سه ر نه گه ری زانیی ژماره یان یه کده نگ نین. قورئانیش سی جۆره بیرو پای گه لانی پیشینی له مه ر ژماره کهیان خستۆته روو.

١- ژماره یان سی کهس بووه: ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾

٢- ژماره یان پینج کهس بووه: ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا

بِالْغَيْبِ﴾

٣- ژماره یان هه ت کهس بووه: ﴿سَبْعَةٌ وَثَمَانُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾

قُلْ رَبِّیْ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِیلٌ ﴿٢٢﴾ (الكهف)

هەر بۆیهش کۆمهڵێک له زانیانی تهفسیر وای بۆچوون که ناکریت ژماره یان بزانریت، چونکه قورئان به راشکاوی ئاماژهی بۆ نه کردووه، به لکو زانیسی ژماره ی نهو لاوانه یان به کاروباری خودا داناوهو، ته نیا خوداش زاناو ئاگاداره له ژماره که یان (قُلْ رَبِّیْ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ).

به لام کۆمهڵێکی دی له زانیانی لیکۆلیارو ساغکه ره وه له تهفسیردا وای بۆچوون، که ژماره ی لاوه کان جهوت که س بن له م بۆچوونه شیاندا گووتوو یانه: "ئه مه وته ی لابه لاو گومان فریدانه، چونکه دهسته واژه ی (رجا بالغیب) گومان فری (دان) له زمانی عه ره بیدا ئه وه یه: به بی زانست و بی به لگه بدوویت "ئه وان بۆ ئه م وته ی یان، ئه م به لگانه یان هه یه:

١- قورئان هه ردوو وته که ی پیشوو، که گوتراوه (سی بوون) یان (پینج که س بوون): "سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ" و "وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ" ره تکر دو ته وه ئه مه ش به و وه سفه که و (رَجْمًا بِالْغَيْبِ) ن، واته به بی زانیاری و، به لگه یه که گوتراون بۆیه ئه م وه سفه ش ره تکه ره وه ی هه ردوو وته که یه.

٢- بی دهنگی قورئان له ئاست وته ی سی یه م، که گوتراوه (جهوت که س بوون): "وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ" که به ه یچ وه سفیک تیشکی نه خستۆته سه ری، ئه گه ر ناراست بوا یه ئه و به لاوازو بی نیوه پۆکی داده نا. ئه م بیدهنگی یه ی قورئان به لگه یه له سه ر داننان به م وته یه ی دوایی و پشت پی به ستینیدا.

هیئانی ئامرازی گه یاندنی پیتی (و) بۆ وته ی سی یه م، به لگه یه که له سه ر راستی و دروستی بۆچوونه که. ئه م (وا) هه ش له زمانی عه ره بیدا به (واو)

الشمانيه) ناو بردوو له برههیهکی تری ئهم باسهدا (ان شاءالله) ههلوێستیهکی له ئاستدا دهکهین.

٤- قورنان بهشیوهیهکی نهگۆڕو دهسنیشانکراو (زانینسی ژمارهی هاوهلائی نیو نهشکهوتهکه)ی بهکاری چهند کهسیکی کهم داناوه.. وه که فرموویه (قُلْ رَبِّیَّ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا یَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِیلٌ) جائهگهر هیچ کهسیک تواناو مافی ئهوهی نهبوایه که ژمارهکهیان بزانیته، ئهوا قورنان بهراشکاوایی ئهوه فرمایشتهی ئاوا رادهگیاندا (ما یعلمهم الا الله).

٥- وتهی راشکاوانهی ههندیك له هاوهلان (ضمانه) لهسهر ئهوهی که ئهوان لهو کهسه کهمانه کهوا ژمارهی لاههکان دهزانن، بۆ نمونه: (عبدالله ی کوری مسعود) (خوالیی رازی بیته) گوتوویهتی: (من لهو چهند کهسه کهمانه که ژمارهیان دهزانن، ئهوان ههوت لاهو بوون). (ابن عباس)یش- خودا لییان رازی بیته- گوتوویهتی: (من لهو کهسه کهمانه که خودا له زانینسی ژمارهکهیاندا جیای کردووینهتهوه، ئهوان ههوت لاهو بوون)، ههمان وتهش له (قتاده) و (عطاء). خودا لییان رازیته- گێڕاوهتهوه.

بهلام ماوهی مانهوهیان له نهشکهوتهکهدا بیروپرای ههمه جۆری لهسهر ههیه. بۆ نمونه ههندیك له زانایانی تهفسیر گوتوویانه (سی سه دو نۆ ساله) ئهههش لهدهقی ئایهتهکهوه وهریان گرتووه، ههندیکیشیان گوتوویانه: (بهلگهیه که لهسهر ئهوه ماوهیه نیه، چونکه خودا ههر لهویدا دهفرمویت: (قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا) هۆی لیك نهچوونی بیروپرای زاناکان لهسهر مهزندهکردنی ماوه که جودایی بۆچوونیانه لهمه بهستی ئایهته که، که خودا تیایدا فرموویهتی: ﴿وَلَبِثُوْا فِیْ کَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَۃٍ سِنِیْنَ وَاَزْدَادُوْا قِسْعًا﴾ ٢٥ الکھف، واته (سی سه د سال له

ئەشکەوتە که یاندا مانەووە نو سالی تریشیان زیاد کردووە (کهواتە جودایی بیروبوچوونی زاناکان لەم فەرماشته دایە.

۱- (ابن کثیر) گوتویەتی: (ئەمە هەواڵیکە لە خوداوە بو پیغەمبەرە کە ی ﷺ دەر بارە ی ماوە ی سالانی مانەووە ی هاو لەانی نیو ئەشکەوتە کە لە ئەشکەوتە که یاندا، لەو کاتەووە ی خودا خەو ی لی خستوون تا کو کاتی بە خەبەر هینانە وە یان و دەر خستنه وە یان بو خەلکی ئەوسەر دهمە ی تیا دا بە خەبەر هاتوونە وە. ئەم ماوە یەش سی سە دسال بوو، بە لام لە سالی مانگی (هیلالی) دا نو سالی تریشی دە چیتە سەر^(۱).

۲- لە کاتی کدا زانیانی تری تەفسیر وای بە راست تر دادەنن گوایه ئەمە لە وە ی (ئەهلی کیتاب) بیّت، واتە (جوولە کە و دیانە کان)، بە لام ئەم و تە یە راست نیە، وە ک چۆن و تە شیان دەر بارە ی ژمارە ی لاو هە کان راست نە بوو (ابن عباس) (خوا لی رازی بیّت) گوتویەتی: (مرؤف کاتی ک نایە تە کە لی ک دە داتە وە وای دە بینیت کە بە پیی ژمارە و سال هە کان ناوایە، بە لام لە ماوە ی نیوان ئاسمان و زەو ی دوور ترە، کە دە خوازیت لە نادیار بزانیّت، پاشان (ابن عباس) نایە تی (وَلِئِشْوَ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) ی خویندو تە وە و گوتویە تی: (ئەو کە سانه چەند ماو نە تە وە؟ گوتوویانە: (سی سە د نو سال) گەر وابوایە خودا نە ی دە فەر موو (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيْشْوَ) واتە: (بلی خودا خو ی دە زانیّت چەند ماو نە تە وە) ئینجا و تە ی ئەو گە لە ی هینا وە تە وە و گوتویە تی: (سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ..) تا دە ستە واژە ی (رَجَمًا بِالْغَيْبِ) کە لە سەر زاری ئەوان هاتو وە هە وائی ئەو دە گە یە نیّت کە ئەوان ژمارە که یان نە زانیو وە. هەروە ها گوتوویە:

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۹).

دهلین (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا) ئهم وتهیهشی له (قتاده و مطرق و ابن اسحاق و کهسانی ترهه هیناوه و (ابن کثیر) یش یه که خستنیکی له نێوان ههردوو فهرمایشته کهی خودا (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ...) و (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا) دا دروست کردووه و گوتویهتی: (له فهرمایشتی خودا - قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا - واته: ئه گهر ده باره ی مانه وهی لاوه کان پرسیارت لیکراو، تۆش هیچ زانیارییه که لهو باره یه وه پێ نیه و له لای خوداشه و ئاوا دانرا بیته، ئهوا هیچ رایه که مه خه ره پیش چاویان، به لکو لهو جوړه حاله ته دا بلێ (اللَّهُ اعلم بما لبثوا له غيب السموات والارض) واته: خودا ده زانیته و هیچ که سی که نازانیته، ئیدی کێ هیه له خه لکی دروستکراوی خۆی، که ئه و زانیاریه یه ی پێ بگه یه نیته^(۱). به مانای ئه و ژماره یه هه رچه نه ده لای خودا وه ئاوا دانرا وه، به لام هه ر خودا خۆی زانیه. ئیمهش رامن له سه ر یه کلاییکردنه وهی وته که ی (ابن کثیر) ه له سه ر ماوه ی مانه وه یان، که سی سه دو نو سه له به تایبه تیش، که ئه مه وته ی کو مه لێ زانیانی ته فسیره و، هه ر خوداش زانیه.

"چیرۆکه که یان کورت کراوه یه و پاشان درێژکراوه یه"

قورئانی پیرۆز چیرۆکی هاوه لانی ئه شکه وتی به شیوازیکی جوان و کاریگه ر خستۆته پروو، که سه ره نجی دل و ده روونی مرۆفی به لایدا راده کیشیت و به پێی به رزترین شیوازی داڕشتنی هونه ری هیناویه تی..

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳ : ۷۹).

له سه ره تاشدا به کورتی و پوختی باسی به سه رهاته که یان ده کات، پاشان به درێژی شیکارو پروونی ده کاتهوه بۆ نموونه له چوار ئایهتی سه رهتای چیرۆکه که دا ئهو کورتی و پوختکردنه وهیه به دی کراوه، که خودا تیا یاندا فه رموویه تی:

﴿أَمْرٌ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۖ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝١٠ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝١١ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ۝١٢﴾ الكهف.

به لام شیکارو درێژه ی چیرۆکه که لهو ئایه تانه ی دواتریان وهیه، که به ئایه تی ﴿تَحْنُ نَفْسُ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ...﴾ (١٣) الكهف ده ستپێده کات.

ره گهزه کانی کورت و پوختکردنه وه، سه رجه م به شه کانی چیرۆکه که شی بهیه که وه به ستۆته وه. جا به وردی سه رنج بده له م پوختکردنه وهیه ی قورئان له سه ر چیرۆکه که: ئه وان هاوه لانی نیو ئه شکه وتو، دۆله که ن، ئه وان له به لگه ونیشه کانی خودان.. ئه وان چه ند لاویکن.. په نیا ن بۆ ئه شکه وته که به ردووه و داوای کۆمه ک به هانا وه هاتنی خودایان کردووه، خوازیاری ره حمه ت و رێنمایی و ئاراسته کردنی خودا بوون خوداش خه ویکی قورسی وای لی خستوون که گوئیان له هیچ ده نگیک نه بیّت، ئه وانیش خه وتوون.. خه وه که شیان تا چه ندین ساڵ به رده وام بووه، پاشان خودا له وخه وه هه لێ ساندوونه ته وه خه لکیش له مه سه له ی ژماره ی ئه و لاوانه و له سه ر ماوه ی مانه وه ی نیو ئه شکه وتیا ندا بوون به دوو کۆمه له ی لیك جو دا له بیرو پادا. قورئانیش له بیرو پرا و ته ی هه ردوولا یان وته ی پاستی کۆمه لێکیانی دیاری کردووه، وته ی ئه وی تریانی پوو چه ل کردۆته وه.

دیاره له ئایهتی یه کهمی به سه رهاته که دا که ئایهتی ژماره (۹) ی
 سوورته که یه و که تییدا فه رموویه تی: ﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ
 وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا﴾ له م ئایه ته دا وه لāmīkī ئه و که سانه ده داته وه که
 له چیرۆکه که یان سه رسام ده بن، ههروه ها وه لāmīkīشه بو ئه و جو له که و
 موشریکانه ی که پرسیاریان ده باره ی لاوه کان له پیغه مبه ری خودا ﷺ کردو وه.

"رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً"

بیگومان لاوه باوه‌پداره‌کان کاتی‌ک په‌نایان برده‌بهر ئه‌شکه‌وته‌که، داوای کۆمه‌ک و هانایان له خودا کردو لێی پارانه‌وه‌و گوتیان.. ﴿رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشْدًا﴾ ئه‌وان به‌م نزایه‌ بوونه‌ته‌ پیشه‌نگی ئیمانداران له په‌نابردنه‌ به‌رخواداو له‌داوای هانا لێ کردنی و داوای په‌حه‌مت و پشت پێ به‌ستنی له پێتمایی بۆ پێی چاکه‌و دانانی له‌کاروباری ژياندا. دیاره‌ ئه‌وان زانیویانه‌ که‌سۆزو ره‌حه‌متی راسته‌قینه‌ ته‌نها له‌خودا خۆیه‌وه‌یه‌تی، هه‌ربۆیه‌ش له‌ سه‌رچاوه‌ به‌خشنده‌که‌یه‌و داوایان کردووه‌ ﴿إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ مانای (لندن) به‌عه‌ره‌بی (عندک) واته‌: (له‌لایه‌ن خۆته‌وه‌ له‌ کانگاوی سه‌رچاوه‌ی به‌خشنده‌یی خۆته‌وه‌).

وه‌ک تییینیش کراوه‌ وشه‌ی (لندن) به‌زۆریی له‌سووره‌تی (که‌ف) دا به‌کاره‌یه‌نراوه‌ که‌ چوار جار تییدا هاتوه‌:-

۱- خودا فهرموویه‌تی: ﴿قِيمَا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ (٢) الکهف.

۲- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿... رَبَّنَا إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا

رَشْدًا﴾ (١٠) الکهف.

۳- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا

وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا﴾ (٦٥) الکهف.

۴- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿... قَدْ بَلَغْتَ مِّنْ لَّدُنِّي عُذْرًا﴾ (٦٦) الکهف.

وهك تَبَيَّنِيْش دهكْرِیْت وشه ی (رحمة) بهزۆری له سووره تهكه دا ههیه كه شهش جار هاتوو، وهك :-

۱- وتهی هاوه لانی نیو ئهشكهوته كه: ﴿... رَبَّنَا اِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهِيَ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشْدًا﴾ (الكهف ۱۰).

۲- وتهی هه نديك لهو هاوه لانه به هه نديكي تريان له كاتی چوونه نیو ئهشكهوته كه دا: ﴿... فَاَوَّا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ...﴾ (الكهف ۱۶).

۳- فەرمايشته كه ی خودا: ﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهم بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ...﴾ (الكهف ۵۸).

۴- خودا ده باره ی (خضر) گوتویه: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا اٰتَيْنَتْهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ (الكهف ۶۵).

۵- (خضر) له مەر هه ردوو كۆر هه میرد منداله هه تیوه كانی نیو شاره كه گوتویه: ﴿... فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَّبْلُغَا اَشْدَهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ...﴾ (الكهف ۸۲).

۶- (ذو القرنين) يش كاتيک بهر بهسته كه ی بنيات نا، گوتی: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّيْ فَاِذَا جَاءَ وَعَذَرْنِيْ جَعَلَهُ دَكَّاءَ...﴾ (الكهف ۹۸).

رهحه تهی خوداش له سووره تهی (كهف) و له چیرۆكه كانيدا بهديار دهكه ویت، بۆ نموونه رهحه تهی خودا بۆ هاوه لانی نیو ئهشكهوته كه ئهوهیه، كه رینمایي بۆ ئهشكهوته كه کردوون، ئهوانیش تییدا نیشته جی بوون و خویان له گه له (هاوبهش بۆ دانهر و موشریكه كهیان) دابریوه.

ههروهها خودا لهوهشدا رهحمی پێ کردوون، کاتیك مانهوهی نیو ئهشکهوتهکهی بهدریژایی ئهوه چهندین ساله بۆ ئاسان کردوون.

ههروهها لهوهشدا خودا رهحمی پێ کردوون، کاتیك وای لێ کردوون سهدان سال بجهون، تا ئهوه نهوه بپاوهپهه، که ههلاتیبوون لهدهستیان، نهمابوون و نهوهیهکی پاوهپدار جێنشینان ببوون، پاشان رهحمهتی خودا بۆ ئهوان لهوهش دایه، که خودا چهندین نیشانهو موعجیزهو کهراماتی لهنیو ئهشکهوتهکهدا بۆ بهیدهست (تسخیر) کردبوون.

ئهوان زانیبویان، که رهحمهت و بهزهیی تهنها لهخوداوه دهسگیر دهییت، بۆیه لێیان خواستبوو، ههروهها زانیبویان، که رێنمایی ئهوهیه: خودا به شوێنکهوتوانی خۆی دهدا، بۆیه لێیان خواستبوو: ﴿... فَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (١٠) الکهف.

کاتیك ئهوه رهحمهت و رێنمایی بهشیان بهدلسۆزی و گهپانهوه بۆ لای خوداوه پاستگۆیی و تکاکاری یهوه داوا کردبوو، خوداش بهدهم نزاکهیانهوه هاتو، دهههه رهحمهتی خۆی لێ کردنهوهو، وای لێ کردن لهوهشکهوتهی رهحمهتهدا بژینو، لهنیو سیبههرو فێنکاییهکانیدا ئهملاولای جهستهیان بگۆرن.

بهراستی رهحمهتی خودایان لهنیو ئهشکهوتهکهدا بۆ چوو بووو بهوه رهحمهتهش شوێنهکیان ببوه هۆی بهختهوههه و ناز و نیعمهت.. ههه لههه رهوهه خودا بهفرمویه: ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ...﴾ (٢) فاطر.

"نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ"

ئهم فەرماشتهی خودا (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ). چەندین ناماژەى سرووش بەخشی تێدایە، وەك:-

۱- بێگومان کاتیەک خودا خۆی هەوالی هاوەلانی ئەشکەوتە کە مان پێ دەگەیهنیت، ئەو دیاردەیه کە لە دیاردەکان رەحمەتی خودا بۆ ئێمە، دیاردەیه کە فێرکاریشە کە فێرمان دەکات و ئەوێ سوودی بۆمان هەیە لە چیرۆکەکانی پیشینان بۆمان دەگێڕێتەوە، ئەمەش چاکە و فەزڵ و رێز لێنانێکە لەخوداوە بۆ ئێمە.

۲- ئەو بارودۆخەشمان بیرناچیت کە ئایەتەکانی تێدا هاتوونە خوارەوە، ئەو دۆخەى کە موشریک و جوولەکەکان تیایدا پیغەمبەریان ﷺ (دەربارەى هاوەلانی ئەشکەوتە) تاقی کردۆتەو، بۆیە هەربەوێ کە خودا خۆی هەوالەکانی بە پیغەمبەرە کەى ﷺ لەسەر ئەو تاقیکردنەوێیە گەیاندووە، هەر بەمە سەرکەوتن و پشتگیری لە خوداوە تێدایە بۆی.

۳- هەمەدیسان ئەم رەحمەتەى خودا دەشیت بە بەلگەیهك له بەلگەکانی (پیغەمبەریتی) و (شایەتی دانیکى خودا) بۆ پیغەمبەرە کەى ﷺ دابنریت خو ئەگەر پیغەمبەر ﷺ نەبوایە ئەوا خوداش بۆی بەراست دانەدەناو شاھیدیى بۆ نەدەداو بۆی نەدەگێڕایەو.

۴- وەسفکردنی گێڕانەوێ چیرۆکە کە لەلایەن خوداوە بە (حق): "نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ" بانگەوازیکە بۆ ئێمە بۆ باوەرکردن بە هەموو ئەو مەسەلەو رووداوانەى نێو چیرۆکە کەو پڕواھێنانیش بە راستی و دروستی و بوونی لە واقعیدا سەرەپایی ئەوێ کە چەند مەسەلەیه کى هەندە کى (جزئى)یشی تێدا

بیت و ملکهچی پتوهره ماددی و دنیاویه کان نه بیت، چونکه عهقلی باوهردار نه و راستیه بۆ خدا دهسهلمینیت کهوا (قودرهتی بهکار) و (نیرادهی بهجیگهیه نراو) (خواستی رهها)ی ههیه که هه موو جوهره یاساو ریساو سوننه تیکی گهردوونی بپی دهگۆریت.

۵- ههروهها وهسفکردنی گێرانهوه که به (حق): (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ ...) بانگهوازیکیشه بۆ ئیمه که سیفهتی (حق) بهدی بینین، نهو ههقهی، که مانای: راستگویی و راست پیکانو وجودی راستهقینه دهگهیه نیت له توێژینه وهماندا له مههر چیرۆکهکانی پیشینان له قورئاندا، لهو مهیدانهی، که تییدا هه لده سوورپیت، لهو سهراوانهی لیوهیان سوود وهرده گرینو، لهو بهره نجامهش، که دهریده هینین. بۆیه ههرده بیت هه موو نه مانه به سیفهتی راستی و حق وهسف بکریت، نه مهش تهنها بۆ سهراواه راست و دلنیاکارو جی متمانه کان دهگونجیت که قورئانی پیروزو فهرمووده راسته کان (الحديث الصحيح)ن.

بینگومان وهسفکردنی گێرانهوهی چیرۆک له به سهرهاته کهی هاوه لانی نهشکهوتدا به (حق)، بانگهوازیکه بۆ توێژهر و لیکۆلیاران، که تهنها پشت به گێرانهوه راستگۆیهانه حق بیژه کهی خودا بههستو روو نه که نه نهو سهراوانهی تر، که چه ندين دهقی ئیسرایلی و نهفسانه و شتی پرپووچیان له خوگرتووهو، تهنا نهت پێویسته نهو جوهره سهراواه راستانه تیپه رینن، پشتگۆییان بجهن و، هه موو جوهره ریوایه تیکی لی وهرگیراوه یان به لاوه نین.

۶- وشهی (نبأ) له ئایه ته که دا: (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ) مانای نهوه دهگهیه نیت، که چیرۆکی هاوه لانی نیتوئهشکهوته که گرنگه، چونکه وشهی (نبأ) بهو هه وال و به سهرهاته گرنگانه دهگوتریت، که له هه مان کاتدا راستیشن.

"إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ"

خودای مهزن هاوه لانی نیو ئه شکه وته که ی به چه ند لاویک (فِتْيَةٌ) وه سف کردووه: ﴿إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾ (١٣) الکهف.

وشه ی (فِتْيَةٌ) کۆی (فتی)یه.. له عه ره بیدا (فتی) به و لاوه ده گو تریت که له سه ره تای ته مه نی گه نجیتی دایه و له می رد مندال، یان له نه و جه وان (غلام) گه و ره ت ره و له گه نج (شاب) یش به جو و کتره.

قۆناعی گه نجی (مرحلة الفتوة) قۆناعی جۆش سه ندن و جم و جۆل و چالاک بوونه و هه روه ها قۆناعی به خشین و به رزی و پابه ندییه. "گه نجیتی" سیفه تیکی ستایش کراوه له قورئاندا و خاوه نه که شی ستایش کراوه له کاتی کدا ئه گه ر باشت رین کرده و وه گه و ره ترین و به ریزترین ئاکار بنوینیت.

بۆ فونه ش (ئیراهیم) (سلاوی خودای لى بیّت) کاتیک بته کانی گه له که ی تی کشکاند، به گه نجیکی تازه پی گه یشتوو (فتی) وه سفیان کرد: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ﴾ (٦٠) الانبیاء، واته: (بیستمان گه نجیک که ناوی (ئیراهیمه) باسی بته کانی ده کرد که ناییت به رست رین) ئه وان به م وه سفه مه به ستیان به که م دانان و سه رزه نشت کردن و تاوان بار کردنى بووه، وه که ئه وه ی له باره یه وه بلین: (ئهو گه نجیکی بزێوو سه رکه شه و له ئاکامی کرده وه کانی نازانیت و هه ست به ئه نجامی ره فتاره کانی ناکات. خو ئه گه ر گه و ره و پی گه یشتوو بوایه خو ی له قه ره ی ئهو کاره نه ده دا).. به لām ئیمه له وه سفکردنیدا به گه نجیتی (فتوة) و له

ستایشکردنی تێده‌گه‌ین، که له‌راستیدا ستایشی ره‌فتاره‌که‌ی کراوه، چونکه گه‌نجیتیه‌که پالنه‌ری بووه بۆ به‌ریه‌ره‌کانی‌کردنی کاری خراپه و تێکشکاندنی بته‌کان و هه‌ر گه‌نجیتیه‌که‌شه پێی نه‌داوه، که هه‌وسه‌له‌ی بینینی خراپه و نا‌ره‌وایی هه‌بی‌ت و، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌نگاوی بۆ تێکشکاندنه‌که ناوه. گه‌نجیتی لای موسلمان و پابه‌ندی به‌ دینه‌که‌شیه‌وه، سه‌رچاوه‌ی تۆمه‌تبارکردنی و سه‌رزه‌نش‌ت‌کردنی و به‌که‌م گرته‌یه‌تی له‌لایه‌ن دوژمنانی ئیسلامه‌وه. ئه‌وه‌تا به‌چه‌ند گه‌نجیکی سه‌ره‌پۆ و چه‌ند لاییکی بی‌باک و بزێویان داده‌نێن و ده‌لێن: (گه‌ر ئه‌وان چه‌ند پیاویکی گه‌وره‌بوونایه ئه‌وا هوشیارو داناو زیره‌ک و پێگه‌یشتوو ئه‌بون). له‌کاتی‌که‌دا گه‌نجیتی ئه‌و لایه پابه‌ندانێه‌ کانگای هیممه‌ت و ووزه و هه‌ول و کۆشش و چالاکیانه‌و هه‌میشه‌ش به‌روبوومی پێگه‌یی‌و گه‌نجیتی راست‌گۆیانه‌و پابه‌ند بوونیانه. هه‌روه‌ها لایان هۆکاری گۆرانکاری و چاکسازیشن و بانگه‌وازه‌کانیش هه‌ر به‌هێزو توانای لایان به‌پێوه‌چوون گۆرانکاریش ته‌نها به‌کۆششی ئه‌وان به‌دی دێت، زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆری لایه‌نگرو شوێنکه‌وتوانی پێغه‌مبه‌ران و بانگه‌وازه‌کارو چاکسازانیش هه‌ر لایان بوون.

جا له‌به‌رئه‌وه‌ی لایان کاریگه‌ریه‌کی دیاریان هه‌یه‌و له‌به‌رئه‌وه‌ش دوژمنانی موسلمانان له‌م سه‌رده‌مه‌دا سورن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نابێت موسلمانان سوود له‌ وزه‌ و وه‌ی لایه‌کانیان وه‌ریگرن و، بۆیه‌ پێژدن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ناخی فیکرو عه‌قیده‌و بریاریان داگیر بکه‌ن و بیاخه‌نه‌ نیو گێژاوی ون بوون و بی‌هه‌وه‌یی یه‌وه‌و جوامی‌ری ووره‌و چالاکیان له‌ناوه‌رن و، رێنمایان بکه‌ن یان بۆ شته‌ که‌م بایه‌خ و بی‌نرخه‌کان و چه‌ند کاروباریکی لایه‌لای ژیان.

بێگومان له‌ مه‌وبه‌ر هێنده‌ی ئه‌م زه‌مانه‌ لایانی موسلمان دژایه‌تی نه‌کراون و هه‌ک ئه‌م‌پێش غه‌زوی فیکری یان له‌سه‌ر نه‌بووه. موسلمانان له‌ مه‌وبه‌ر هه‌ک ئه‌م‌پێش توشی کارساتی جه‌رگه‌ر له‌ نیوان ریزه‌کانی لایانیاندا نه‌بون. ته‌نانه‌ت هه‌رگیز موسلمانان له‌ رابردوودا هه‌ک ئه‌م‌پێش لایه‌کانیان گومراو سه‌رگه‌ردان و سه‌رنه‌نگوم

نه کراون. داخۆ نه تهوهش چهنده زیانی لێ بکهوێت کاتیك له سهنگهری لاوانیهوه توشی کارهسات ده بێت و کاتیك له نیو نهوجه وانان و گه نجه تازه بپگه یشتوه کانیه وه مهینه تی به سهردا ده باریت. له کاتیكدا لاوان کۆله کهی نه تهوهو جی ئومیدی گهرهی نه تهوهن. به لām نه تهوهی موسلمان هه موولاوانی له دهست نه داوهو، چونکه هیشتا چهنده ها لوی سālح و باش و چه ندين گه نجی هه لاسوراوی تیدا ماوه و فره مایشت و وه سفی خوداش که بۆ لاوانی نیو نه شکوته که یه و، ئه وانیش ده گریتسه وه: ﴿...إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَهُمْ هُدًى﴾ (الکھف ۱۳)، چونکه ئه م لاوانه ی ئه مپۆمان روپیان کردۆته ئاینی ئیسلامه که یان به تهواوی ناسیویانه و راستگۆیانه ش پابه ندبوون پتیه ی و به هیممه ت و گورج و گۆلی و دلسۆزیشه وه بانگه وازی بۆ ده که ن.. لاوانی ئیمه ش ئه وانن که ﴿إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ﴾: کاتیك باوه رپیان به خودای پهروه ردگاریان هیئاوه و ریبازه که یان هه لپژاردوو ه ئیدی خوداش راستگۆیی و دلسۆزی لێ بینیون و به م هۆیه شه وه کۆمه ک و هانایان له لایه ن خوداوه پگه یشتوه و ئه وه یه که زیاتر رینمایی کردوون بۆ سه ر ریبازه راسته که یان.

ئه م ئایه ته ده یه ویت جه خت له سه ر ئه و حه قیقه ته قورئانیه راستگۆیانه یه له بابه تی باوه رداری و پتی راست گرته به ردا بکات، که ئه وه یه: بپگومان مروقی باوه ردار خۆی پتی خۆی هه لده بژیریت و کاتیك پتی باوه رداریه تی هه لده بژیریت و به دلسۆزی و پابه ندی و راستگۆیی و په رۆشییه وه پرووی تیده کات و باوه ری به هیز ده کات. خۆ ئه گه ر ئه وکه سه خۆی هه نگاوی یه که م نه نیت و پتی راست به کرده وه دلسۆزی هه لده بژیریت و، ئه و خوداش هیدایه ت و رینمایی پتی نادات و وپرای ئه وه ی نه خوازه لا بۆی زیاد بکات. بۆیه ئه رکی تۆ ته نها هه لپژاردنی رپگاکه یه و خوداش (ئه وه ی هه لیده بژیریت) بۆت زیاد و زۆرتر ده کات و کۆمه کت پتی ده دات، سائیر

باوه‌پداریت، یان بێ باوه‌رو، له‌سه‌رپێی پاست بیت یا گوم‌پایی. ئەمه‌یه‌ ئه‌و
سوونه‌ته‌ی خودا که له‌ چهند ئایه‌تیکی قورئاندا پرپاری له‌سه‌ر داوه‌، وه‌ک ئه‌م
ئایه‌تانه‌: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ
جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ كَلَّا نُمَدِّهُتُولَاءَ وَهَتُولَاءَ مِنْ عَطَاءِ
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾ الإسراء ﴿٢٢﴾. واته‌: (هه‌ر که‌سیک
خۆشی و شادی هه‌ر له‌دنیدا ده‌وێت (ئه‌وا ئێمه‌ش به‌خواستی خۆمان) ئه‌و شادی و
ئاواته‌ به‌په‌له‌یه‌ی دنیای بۆیه‌ده‌ست دێنن، پاشان به‌بێزراوی و ده‌رکراوله‌ ره‌حه‌ته‌ی
خودا ده‌چێته‌ نێو دۆزه‌خه‌وه‌و به‌گروتنی ئاگری دۆزه‌خ ده‌برژێنرێت جاهه‌ر
که‌سیکیش خوازیاری خۆشی و شادی رۆژی دوايه‌و به‌ئیمانداریتی و خواپه‌رستی
یه‌وه‌ هه‌ولێ ته‌واوی بۆ ده‌دات، ئه‌وا ئه‌م جو‌ره‌ که‌سانه‌ هه‌ول و کۆششيان به‌فێرۆ
ناچیت و پاداشتیان له‌به‌رچاوه‌. ئێمه‌ کۆمه‌کی هه‌ریه‌که‌ له‌وان (چ دنیاپه‌رستان و، چ
کۆششکارانی ئاخیره‌ت) ده‌که‌ین و هه‌موو لایه‌کیان له‌نێو به‌خشش و کۆمه‌کی
خوادان و، به‌خششی په‌روه‌ر دگاریشت له‌ که‌س قه‌ده‌غه‌ نه‌کراوه‌، جا ب‌روانه‌ چۆن
هه‌ندیکیانمان له‌ هه‌ندیکی تریان جیاکردۆته‌وه‌و فه‌زلی باوه‌رو رپی راستمان به‌هۆی
هه‌ول و دلسۆزیی خۆیانوه‌ پێ‌داوه‌.

دیاره‌ له‌ رۆژی دوايشدا پله‌و پایه‌و فه‌زڵ و سه‌رخستنی زیاتر به‌و تاقمه‌ی دووهم
(باوه‌پداران) ده‌دریت).

"وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ"

لاوه باوه‌پداره پێنماییکراوه‌کانی (هاوه‌لانی نیو ئەشکه‌وته‌که) له‌نیو که‌سانێکی کافرو بێ‌باوه‌ردابوون پێچه‌وانه‌ی پێبازی کافرانیان گرت‌بووه‌به‌رو لایه‌نی حه‌ق و ڕیگای باوه‌ریان هه‌ڵبژارد‌بوو ئەوه‌بوو دڵیان بۆ باوه‌ر والا کردو کاتی باوه‌ریش چوه‌ نیو دڵه‌کانیان‌وه‌ خودا زیاتری کرد بۆیان، باوه‌رو هیدایه‌تی زیاتریشی پێ به‌خشین به‌ شیوه‌یه‌ك که هه‌موو دڵه‌کانی ئەوانی لێ پرکرد.

دوای ئەوه‌ش دڵه‌کانیان پر بوو له‌ ئیمان و هیدایه‌ت و، خودا ئەو دڵانه‌ی جیگیرو به‌ئارام و دامه‌زراو کرد که ئارامی و نازایه‌تی تێداچاند، هه‌موو ئەمانه‌ش مانای ئەم ده‌سته‌واژه‌یه‌ی نیو ئایه‌ته‌که‌یه (وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ).

مانای (وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ) واته‌: (ئێتنامه‌ی علی‌ الایمان = له‌سه‌ر باوه‌ر جیگیرو دامه‌زراومان کرد)، ئیدی جیگیربوون له‌سه‌ری به‌وپه‌ری توندو تۆلی و وره‌و ئارامی و سوور بوونه‌وه. من خۆم (نوسه‌ری ئەم کتێبه‌) زۆرسه‌رسامم به‌و دیمه‌نه‌ قه‌شه‌نگه‌ی که ئەم رسته‌یه‌ پیشانی ده‌دات، به‌جۆرێك سه‌رسامیشم که وینه‌ی دڵه‌کانیان له‌به‌رچاومه‌ چۆن پرپوون له‌ باوه‌رو هیدایه‌ت، ئەمه‌ش زیاتر هاوشیوه‌و ویکچووێ گۆزه‌یه‌کی پر له‌ناوه‌ که خاوه‌نی گۆزه‌که‌ توند سه‌ره‌که‌ی ده‌به‌ستیت تاكو ئاوی لێ نه‌رژیت و ئاوه‌که‌ی تێدا له‌نیودا بمی‌نیت.

جانه‌و دڵانه‌ی که‌باوه‌رو هیدایه‌تیان هه‌ڵبژارد‌وووه‌ ترسی ئەوه‌یان لێ ده‌کریت که له‌ نیوه‌ندی فیتنه‌و به‌لای قه‌ومی کافراندا (باوه‌رو هیدایه‌ته‌که‌یان لێ بکه‌ویت و برژیت) ئەوا خودا خۆی ئەو دڵانه‌ی جیگیر کرد‌وووه‌ ده‌مه‌ کانێانی به‌ست‌وووه‌ تاكو ئیمان و هیدایه‌ته‌که‌ی نیویان به‌یلتیه‌وه‌.

جا ئەو دلانەی که باوەڕ هەڵدەبژێرن ئاتاجیان به جیگیربوون و دامەزراوەیه،
 تاكو ئیمانیاں لى كهەم نه‌بیته‌وه، یاں لى ون نه‌بیته، وهك خودا به باوه‌ردارانی
 جه‌نگی (به‌در)ی فه‌رموه: ﴿...وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ
 وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝۱۱﴾
 الأنفال ﴿۱۱﴾. واته: (ئه‌وه‌بوو خودا بارانیشی له ئاسمانه‌وه بۆ باراندن تاكو خاوینتان
 بکاته‌وه پێی و وه‌سه‌سه‌و دله‌ خورپه‌ی شه‌یتانیشتان لى دوورخاته‌وه‌و، پاشان دلتان
 به‌هێزو دامه‌زراو کات و جیگیربن له مه‌یدان).

" إِذْ قَامُوا فَقَالُوا "

خودا دهفه رمویت: ﴿ وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَٰهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ الْكَهْفِ ﴾

بیگومان لاوه باوهرداره کان (هاوه لانی نیو نه شکموت) به چهند قوناغیکی یه که دواوی یه که پله به پلهی ریگی ئیماندا تیهیریون، که بهم رهنگیه:-

١- ئهوان، یه که بچار باوهریان به خودای پهروهردگاریان هیناوه دواوی ره همت و شاره زایی و رینمایان لی کردوه. خوداش به دم داواکه یانه وه هاتوه و باوهرو شاره زایی و هیدایهتی زیاتری پی داون.

٢- ههروه ها ئهوان که رامهت و پێزو نیعمه تیان له خودا وه چنگ که وتوه وه، خودا خوئی دلیانی دامه زراو کردوه و پری کردوه له باوهر بۆیان، تا کو ئیمان که یان به زیندووپی تیدا بهیلنه وه.

٣- ئهوان دواوی ئه مهش به وره هیمه ته وه جوولانه ته وه به چالاکی و کوشش کردیشه وه گهراون و به راشکاویی رایانگه یاندوه، که خودای پهروهردگاریان به ته نه ها پهروهردگاری ئاسمانه کان و زه ویشه، ئیدی ئهوان جگه له م خودایه، هیچ خواوه ندو په رستراوێک بۆخویان دانانین، بۆیه ئه وه گه له یان، که په رستراوێکی دی، جگه له خودا ده په رستن به هه له داچوون. ئه م قوناغه ی سییه میش قورئان گوزارشتی بهم فره مایشته ی خودا لی کردوه: ﴿...إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوهُ مِنْ دُونِهِ ۚ إِلَٰهًا لَّقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾

﴿إِذْ قَامُوا﴾ له‌م ئایه‌ته‌دا که به‌مانای (کاتیک هه‌ستان.. یان کاتیک جوولان و کهوتنه‌خۆ)، یان به هه‌ر مانایه‌کی زمانه‌وانیی هاوشیوه‌ی تر دیت، چه‌ند بیروپرایه‌کی له زانایانی ته‌فسیره‌وه له‌سه‌ر ده‌رپراوه‌و ماناکانی هه‌ستان و کهوتنه‌خۆ (القیام) یان له‌م چه‌ند خاله‌دا پروون کردۆته‌وه:

١- هه‌ندیک له‌زانایان گوتویانه: ئه‌وه هه‌ستانیک بووه له‌و لاوانه‌وه به‌ پرووی پادشا بێ باوه‌ره‌که‌دا.. ئه‌مه‌ش سیفه‌تیکی هه‌ستانیان له‌به‌رده‌میداو، پادشاکه‌ش پێی زانیون، که‌وا سه‌رپێچی له‌ ئایینی ئه‌و ده‌که‌ن، بۆیه مه‌سه‌له‌که‌یان خراوه‌ته به‌رچاوی و، پاشان خۆیشیان براونه‌ته لای پاشا و پێی گوتراوه: ئه‌مانه‌ خۆیان له‌ ئایینی تۆ دا‌برپوه‌و باوه‌ر به‌ تۆ ناهین، پادشاکه‌ش فه‌رمانی پێ‌کردوون، که وانه‌که‌ن، به‌لام ئه‌وان له‌سه‌ر حه‌ق جێگیربوون و پێیان گوتوه: (رَبَّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ...) ئه‌م به‌سه‌رهاته گه‌ر به‌راستی له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ گیرایه‌ته‌وه ئه‌وا په‌سنده، به‌لام گه‌ر به‌ فه‌رمووده‌ی (صحيح) لێیه‌وه‌ رپوايه‌تی نه‌کرایه‌ت ئه‌وا ئێمه‌ش نایه‌ینه‌وه.

٢- هه‌ندیک له‌ زانایانی تری ته‌فسیر گوتویانه: ئه‌و لاوانه له‌ کورانی گه‌وره‌پیاوانی شاره‌که‌ بوون و له‌وشاره‌ ده‌رچوون و له‌ قه‌راغی شار (به‌بێ بوونی واده‌یه‌کی نیوانیان) کۆبوونه‌ته‌وه‌و یه‌کیکیان گوتویه‌تی: (من له‌دلی خۆمدا وای ده‌بینم که خودای په‌روه‌ردگارم، خودای ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌)، ئه‌وانیش گوتویانه: (ئێمه‌ش له‌ دلی خۆماندا هه‌مان شت ده‌بینین). ئنجا هه‌موویان هه‌ستان و گوتویانه (رَبَّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) ئه‌م شیکاره‌ش له‌ رپوايه‌ته‌ راست (صحيح) ه‌کانی فه‌رمووده‌دا (ده‌رباره‌ی ئه‌م جو‌ره هه‌ستانه) ده‌قیکی له‌سه‌ر نه‌هاتوه‌.

٣- هه‌ندیکی تر له‌ زانایانی ته‌فسیر گوتویانه: قورئان لێرده‌دا هه‌ستان (قیام) گوزارشتی له‌ جیا‌بوونه‌وه‌و ده‌رچوون له‌گه‌له‌که‌یان و، سووربوونیان له‌سه‌ر هه‌لاتن

بۆ لاى خودا، كردوو، وەك چۆن بليت: فلان كەس ھەستاو كەوتەخۆ بۆ فلان كار، نەگەر ئەوكەسە بەوپەرى جیددى و پەرۆشییەو بەتەمای ئەوكارە بیت^(۱). بەلام ئیمە مەسەلەیهكى تر لە وشەى ھەستان (قیام) لەم جیگەیهدا تیدەگەین. لەوانەشە ھەستانیکى راستەقینەى ھەست پىكراو بیت بەمانای وەستان (وقوف) بەو پەنگەى كە پىگەى خودایان ھەلبژاردییت و خوداش دلیانی جیگیرو دامەزراو كرديیت و ئینجا ئەوان ھەستابن و راوہستابن و بەناشكراو بەراشكاوى راپانگەیانديیت كەخودای پەرورەدگارى ئەوان، خودای ئاسمانەكان و زەوى یە، ھەرەھا دەشیت مەبەست لەھەستان (قیام): (اذا قاموا) كۆشش و لیكۆلینەو وەو بايەخ دان و پەرۆشى و ماندوو بوون بیت، چونكە ئەوان جیددى و راستگۆبوون لە ھەلبژاردنى ریگای خواداو، پاشان بەجوامیڤى و ورو ئیرادەو پەپەرەوى پىگاكەیان كردوو.

ھەرەھا شیوازیكى دى لە ھەستانەكەیان تیدەگەین، ئەویش بزاون و كۆشش و ھەولدانە، بەمانای ئەوان باوەرپوئیمانان تەنھا لەبازنەى زانیارى یەكى تیۆرى (نظري) و فیکرى و عەقلىدا دانەناو، ھەر تەنھاش بەرۆشنیڤى یەك و مەعریفەيەك و شارەزایی یەك دانەناو، بەلكو ھەنگاویكى تریان ناو كەبە بەروبوومیكى سروشتى و ئەنجامیكى لۆژیكى (منطقي) مەعریفەى ھزرو رۆشنیڤى و عەقلى دادەنریت، ئەو ھەش لەكاتیكدا بوو كە ھەستان و جوولاون و كۆششیان كردوو.

پىگومان ھەستان و كۆششكردنیشیان ھۆكاریك بوو لە بەھیزكردنى باویریانداو، پاشان بزاون و جم و جۆل و ھەنگاوە كرەیی (عملى) یەكەشیان زۆر پىویست و تەواو كەرى باویرەكەیان بوو. كەوابوو ھەر دەبیت باویر ئیمانان زیندوو كاراوە ھەیز بیت، وەك ئیمانى ئەو لاوانە ھەردەشبیت كە ئەو ئیمانە پىشەواو

(۱) القرطبي / ۱۰: ۳۶۵-۳۶۶).

پښیشاندهرمان بیټ بۆ ههنگاوه کردهیی یهکان وجم وچۆله دهرهکیسهکان بهو رهنګه ی ژیاغان هه مووی به گۆیره ی ئه و باوه ردها برژینه وه، پاشان هه ربه و باوه رده وه رووبکهینه لای کهسانی ترو بانگه وازیان بکهین بۆ لای رپیازی خودا.

بیگومان هه ستانیش به ئیمان و ئیسلامه وه به جیگیربوون له سه ری و به بانگه و اوکردنی بۆ لای ئاتاجی به چه ند دلێکه که هه لبژیری ئه و باوه رهن و پاشان لیی پر دهن و، ئینجا داوا له خوداش ده که ن که به هیز و دامه زراویان کات، چونکه کاتی که خودا دلانی لاوه کان (هاوه لانی نیو نه شکوته که) ی له سه ر باوه ر دامه زراوو جیگیر کردوه، هیوا و وره و هیممه تیشی پی به خشیون و، نه وانیش به باوه ر که یانه وه هه ستاون. هه موودلێکی باوه ردارو جیهادکاریش هه میسه ئاوان، بیگومان قورئان داوای ئه و هه ستان و هه لویسته مان لی ده کات که هه موو کاریکی بایه خدان و هیممه ت و وره له گه ران و لی کۆلینه وه و وردبوونه وه له خو ده گریت، نه گه ر نه م کارانه ش به جی بگه یه نریت ئه و مرؤف باوه رو پابه ندیی هه لده یژریت. خودا فرمویه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَحْدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفِرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

﴿٦٦﴾ سبأ. واته پییان بلی من یه که په ندو دهرس به ئیوه ده گه یه نم ئه ویه که دوو دوویان یه که یه که له پیناوی خوا دا هه ستو و ئیمان و ئیسلام وه رگرن، پاشان بیربکه نه وه له وه ی که هاوه له که تان (واته پیغه مبه ری خودا ﷺ شیت نیه و هیچ جوړه شیتیه کی به پرو پاگه نده ی ئیوه تیدا نیه، به لکو ئه و ترسینه ری که بو تان له به رده م سزایه کی سه خت دا".

شیتیکی سه یرو سه مه ره ش له رپیازی سو فیگه رییدا هه یه، ئه ویه گوایه ئه وان په یوه ستن به هه ستانه که ی هاوه لانی نه شکوته و ئه و وته یه یانه وه که گو تیانه: (ربنا رب السموات والارض) نه مه شیان کردۆته به لگه یه که بو خویان له سه ر شیا و بوونی راوه ستانیان و حه ره کاتیان و سه ماو خو بادانیان له هه لقه کانی زیکرو ده رویشی و سه روو دیژیدا ..

ئیمامی (قرطبی) یش وه لّامی ئهو په یوه ستبونهی سۆفیه کانی وه هاداوه ته وه که به لّگه هینانه وه که یانی پووچهل کرۆدته وه گوته ویه تی: "ئهمه په یوه ست بوونیی ناراسته، چونکه لاهه کانی نیۆ ئه شکوته که هه ستاون و یادو زیکری خودایان لهو باره یه وه کردوه که رینمایی کردوون بۆ ریی راست، ههروه ها سوپاسی خودایان له سه ره به خشش و نیعمه ته کانی کردوه.. ئیدی ئه مه له کوئ و ئهو ره فتاره ی سۆفی و دره ویشه کان له کوئ که پی به زه ویدا ده ده ن و سه ماده که ن و شان هه لده ته کیئن، به تایبه تیش له م زه مانه دا که له کاتی بیستنی ده نگه ناسکه کانی مندا ل و ژناندا حالیان لی دیت و ئهو سه مایانه ده که ن.. به راستی نیوانیان واته: (نیوانی ئه مان و لوانی نیۆ ئه شکوته که ئه رزو ئاسمانه) پاشان ئهو نه ریته ش له لای کۆمه لی زانایان هه رامه. ئیمام (ابوبکری طرسوسی) یش ده رباره ی (پچچکه ی سۆفییه گه ری) پرسیاری لی کراوه له وه لّامدا گوته ویه: (سه ما کردن و حال لی هاتن یه که م جار هاوړی یانی (سامیری) دایانه ینا، ئه وه بوو دوا ی ئه وه ی جهسته ی گویره که یه کی له ئالتوون بۆ کردن، که هیچ گیانیکی تیدانه بوو و ده نگیکه ی وه ک بۆره ی مانگای لی ده هات، که وتنه سه ما کردن به ده وری داو حالیان له خۆیه وه ده هیئا) ^(۱).

"لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ"

هاوه لانی نیو شهشکه وته که ههستان و گوتیان: ﴿رَبَّنَا رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا﴾ (١٤) الکهف، ههروه ها ههستان و گوتیان ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ (١٥) الکهف. .. بیگومان شه و ریبازهی تریان دهپرست و، چهندين خواوهنديان له جياتی خودای پهروه ردگار بۆ خۆيان دانابوو. بۆیه داوايان له گه له کهيان کرد، که به لگه و پاساو و پاکنه و نيشانهیه کی روون و ئاشکریان له سهر شیاو بوونی شه و باطيلهی له سهری بوون، پى بدهن، پاشان بریارى نه نجامی ئاسایان له سهر شه ودا، نه نجامه کهش شه و بهوو که: (بیگومان هیچ که سیك سته مکارتر و زۆردارتر نیه له و که سهی درۆ بۆ خودای پاک و میهره بان هه لده به سستی و، هاو به شی بۆ داده نی و شتی تری له گه لدا ده پرستی و.

جا بۆیه وتهی لاوه کان: "لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ" واته (بۆچی به لگهیه کی روون و ئاشکرا له سهر شیرک و بی باوه ریتییه کهيان ناخه نه بهرچاو)؟! شه و تهیه حه قیقه تیکی بنه بر (قاطع) ی قورئان ده خاته پروو بریار له سهر ریسایه کی زۆر پیویستی قورئانیش له بابتهی عه قیده و فیکرو بیرو پاکاندا ده دات.

(لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ) شه ری بۆچی بیانوو به لگه و پاساو یك له سهر رپچکه و ریبازی خۆيان نا هیئنه وه؟!.. لی ره دا پیتی (لولا) پیتی مه رج (حرف شرط) نیه، به لکو پیتی هاندان و پالئانه، چونکه شه گهر له دوای (لولا) وه فرمان (فعل) هاتبی و، شه وابه پیتی ئامرازی هاندان و پالئان داده ری و، به مانای (هلا) دیت، واته (بۆچی)؟!

خو ته گهر له دواي (لولا) ناو (اسم) هه بېت تهوا به پیتی مه رج (حرف شرط) داده نریت که پیتی (امتناع لوجود)ه.

بېگومان قورئانی پېرۆز دهیه ویت خه لکی هه موویان به ئاکاریکی زانستی و مهنه جی و بابه تیانه وه له مه سه له ی عه قیده و فیکرو بیروړاو تیروانیاندا بجوړلینه وه، فیکرو رایه کی وه ها وهرنه گرن، گهر له گه ل راستیدا نه گوځیت و، گهر لایه نه زانستی و مهنه جی و بابه تیانه که شی تیا دانه بیت.

جابۆ نه وه ی ته م سیفه ته هه ره پتویسته ی پتیا به پهیره وکراوه که یان به دی بهینن، ده بیت نیشانه و به لگه و پاسا و له سه ر بیرو باوه رپان بخه نه روو و ته و به لگه و پاسا وه ش ده بیت روون و ئاشکرا بیت و هه موو عه قلیکی ساغ په سندی کات و له گه ل هه موو دانایی به کی راستیشدا بگوځیت.

خو ته گهر هه رمرو قیك به لگه و پاسا و نیشانه یه ك له سه ر نه وه ی باوه پری پتی هیه، یان له سه ر نه وه ی که به وتن ده ری ده بریت، دا و ابا کات و ته نانه ت هه ر بیروړا و فیکرو ریسایه کیش له سه ر بنچینه ی به لگه یه کی ئاشکرا بیت بخاته لاه، تهوا خه لکی واز له زۆریه ی و ته کان و بیرو باوه ره که یان دینن و به مه سه له به لگه نه ویسته دانپیدا نراوه کانیا ن داده نین به راستی ته مپۆ زۆریه ی ته و بیرو باوه رو نه فکار و ریساو تیورو دروشمانه ی له جیهاندا بلا و بوونه ته وه له بی ئاگایی و بۆشاییه کی توژی نه وه ی زانستی و مهنه جی و بابه تیانه دان و پتویستیان به به لگه و نیشانه و پاساوی ره وایه.

قورئانی پېرۆزیش دا وای به لگه و نیشانه له خه لکی ده کات و ته م دا وایه شی به تاییه تی خستۆ ته بهرچاوی کافران و له سه ر فیکرو بیروړا و ریساکانیا ن گفتو گو یان له گه ل دا ده کات.

خودای مه زن له باره ی دیاری کردنی شته حه رام کراوه کانه وه فه رموویه تی ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْأَيْمُ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ

مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ الأعراف ﴿٣٣﴾ واته "بلی بیگومان خودای پهروهردگار هه موو درۆ گوناھ و سه ریچی به کی ناشیرینی چ به کردار، یان به گفتار بیت و، چ به ناشکراو دیار بیت، حه رام کردوو، وهك ئەو کردارانهی، که به دهستی نه نهقهست ده کریت، وهك کوشتن و زینا و دزیکردن، یان به په نهانی و شاراوه بیت، وهك کرداره ناوه کییه کانی دَل له مه سه لهی حه سوودی و نیازی خراپ، ههروه ها بلی: خودا هه موو جوړه سه ریچییهك، که (گوناھ) ی لی ده که ویته وه هه موو جوړه سته م و ده ستر یژییه کیشی بۆ سه ر خه لکی، که به ناههق سته میان لی ده کریت حه رام کردوو، ههروه ها شه ریک و هاو بهش بۆ خودا دانانیشتنی حه رام کردوو، که هیچ به لگه یه کی له سه ر نه ناردۆته خواره وه، پاشان ئەوهشی لی حه رام کردوون، که له خۆتانه وه به بی به لگه و وته و قسه ی وه ها له سه ر خودا ده برین، که زانستان له سه ری نیه.

ههروه ها قورئان وته ی ئەو موشریکانه شی هیناوه، که کورپان بۆ خودا داناوه، به وهش وه لایمی داونه ته وه، که هیچ به لگه یه کیان له سه ر ئەو وته یه یان نیه:

﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یونس ﴿٦٨﴾

ههروه ها قورئان جه ختی له سه ر ئەوهش کردوو، که ئەو موشریکانه ی هیچ به لگه یه کیان له سه ر شه ریک و هاو بهش بۆ خوادانانیان نیه و پیرای ئەوهش سوورن له سه ر نه ریتی هاو بهش بۆ خوادانانه کیان و مشتومر له نایه ته کانی خوادا ده که ن ئەوه بیگومان به هۆی خۆ به زل زانیینه وه یه له ناخی خۆیاندا، وهك ده فه رمویت:

﴿إِنَّ الَّذِي يُمْجِدُونَ فِيَّ أَيْبَتُ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَلِغِيهِ وَمَا...﴾ غافر ﴿٥٦﴾

واته " ئهوانه‌ی مشت و مری له ئایهت و نیشانه‌کانی خوادا ده‌که‌ن به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان له‌خوداوه‌ بۆ هاتبێت ئه‌وانه له‌دڵیاندا نه‌ریتی خۆ به‌زل دانان و ئی‌ره‌یی پێ‌بردنیان هه‌یه. به‌لام بێ‌ئه‌وه‌ی بگه‌ن ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی خۆ به‌زل دانان و ئی‌ره‌یی پێ‌برده‌ ".

له‌ شوینیکی تری قورئاندا، خوادا فه‌رمانی به‌پی‌غه‌مبه‌ری خۆی (محمد ﷺ) کردووه، که‌ با به‌ره‌ره‌چی موشریکان له‌ په‌رستنی بت و په‌یکه‌ره‌کان بداته‌وه‌و پووجه‌لیان بکاته‌وه، چونکه‌ هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ری نیه وه‌ك ده‌فه‌رمویت "

﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَالْعُزَّىٰ ۝ ۱۹ وَمَنْوَةَ الْثَالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝ ۲۰ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ۝ ۲۱ تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ۝ ۲۲ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ۝ ۲۳ النجم ﴾

واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی هاوه‌ل بۆ خواداده‌نێن، ئایا ده‌توانن هه‌یزو توانای ئه‌و بتانه‌م پێ‌پاگه‌یه‌نن که‌ (لات - عی‌ په‌رستگه‌ی - قوره‌یش) و (عوززا - عی‌ په‌رستگه‌ی - طائیف) و (مه‌نات - عی‌ په‌رستگه‌ی - بنو کعب)ن، ئایا ئه‌ی موشریکان، ئی‌وه‌ وای داده‌نێن، که‌ ئه‌م بتانه‌ کچانی خودان، ئایا کوره‌کان بۆ خۆتان داده‌نێن، کچانی‌ش له‌ مێینه‌ بۆ خوادا داده‌نێن، به‌راستی ئه‌مه‌ دابه‌شکردنیکی ناته‌واوو نا‌پێکه‌، یی‌گومان ناوی ئه‌و بتانه‌ش (لات و عوززا و مه‌نات) چهند ناویکی دانراوی خۆتانو، چهند شتیکی ناو‌لی‌نراوی خۆتانو باب و با‌پیرانتانن، خوداش هه‌یج به‌لگه‌و بیانویه‌کی له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌ ده‌سه‌له‌به‌ستانه‌ی خۆتان نه‌ناردۆ‌دته‌ خواره‌وه‌، به‌لکو ئه‌وان به‌و وته‌ نا‌راست و خولقی‌نراوانه‌یان، دوا‌ی گومان و هه‌وا و ئاره‌زووی نه‌فسیان که‌وتوون، له‌کاتی‌که‌دا (محمد ﷺ) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ په‌یامی ریی‌ی را‌ستی بۆ هه‌تانه‌، که‌چی سوودی‌ان لی‌ وهرنه‌گرت "

بیگومان بـیـباوهـراـن هـیچ بهـلـگهـو بیـانوـو پاساویکیان لهـسهـر ئهـو بـیـباوهـری و رـیـبـازه پـوـوچه له نیه، که په پیرهوی ده کهن، ته نانهت گهر هه موو ته مه نیشیان تـیـدا به سه ره نه و، ژیا نی بۆ ته رخانه کهن و عه قل و ژیرییان تیا بره تینن و، خۆیان به گه پـراـن و خواستن و لیـکـۆـلـیـنه وه وه ماندوو بکهـن. چونکه بهـلـگهـو پاساوی بۆ هـیچ پـیـچـکه یه که نیه، ته نهـها بۆ یه که حه قیقه ت نه بیـت، ئهـویش حه قیقه تی په رستراویـتی و په روه ردگاریـتی خودای په روه ردگاری جیهانیانه و، پابه ندیشه به ههـر فهـرمان و حوکم و پـیـسا و بنه مایه که وه که له خوداوه ئاـراـسته ی به نده کانی کرابیـت.

ئیمهـش لهـم سهـرده مه ماندا ئهـو وته یه ی (هاوه لانی ئهـشکهـوت، که به گه له که یان راگه یانـدبوـو) بهـو که سانه ی هاوچه رخی خۆمان ده لـیـیـنه وه، که له بهـرنامه ی خودا دهـرچوون و پـیـگه یه کی دی پیاده ده کهن، پـیـان ده لـیـین:

﴿هُتُولَاءَ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّوَلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطٰنٍ
بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ﴾ (الكهف ﴿١٥﴾)!

"وَإِذْ أَعَزَّلْتُمُوهُمْ"

دوای ئەو هی لاوه کان (هاوه لانی ئەشکەوتە که) گەشتنه ئەو قۆناغە له لیکۆلینهوه و به برنانی ریی راست، ههروهها دوای ئەو هی هیزی خۆیان و توانایان له بهرامبەر هیزو توانای گەله که یاندا زانی و، دوای ئەو هوش بۆیان دهرکهوت که ئەوان له ئاست پروبه پروبوونهوه و گۆرانکارییدا دهسته و سانس، برپاری خۆ دابریانان له گەله که یان داو، وایان به چاکتر زانی که بۆ ئەشکەوتە که برۆن و، ههندیکیان به ههندیکی تریان گوت: ﴿وَإِذْ أَعَزَّلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا﴾ ^(١٦) **الکھف** به مانای: به هۆی ئەو هی برپاری خۆ دابریانان له گەله کافره که تان داو، برپاری خۆ به دوورگرتن لهو به ندایه تییه بۆ ناوه رۆکه ی ئەوانتاندا که چهند په رستراویکی تریان له جیاتی خودا په رستووه، له بهر ئەوه به رهو ئەشکەوتە که برۆن و په نای بۆ بهرن، چونکه ئەو ی باشتترین شوینه بۆ دابریان و، هه ره له ویش خودا بالی ره حمهت و به زه یستان به سه ردا ده کیشیت و به سه رتاندا بلاویده کاته وهو شوینی شیایوی نیشته جی بووتان بۆ ده ره خسینیت.

"كەي لە گەلەكەيان دابراون؟"

ئەو پرسیارەى خۆى دەردەخات و قوت دەبیتتەو، ئەوێه: كەى لاوہ باوہردارەكان
برپارى خۆ دابرا لە گەلەكەياندا؟

وہ لāmەكەش ئەوێه، ئەوان دواى دیراسەکردنى ئەو واقعەى تێیدا دەژيان
برپارى خۆ لى دابرايانداو، ئەوہبوو تەماشای ھىزى گەلەكافرەكەيان کردو، بۆيان
دەرکەوت كە ھەموو دەزگا و ئامرازىكى ھىزو دەسلەتايان ھەيەو، تەماشای
خۆيشيان کرد كە ھىچ ھىزىكى ماددىي ئەوتۆيان لەبەر دەست نىہ.

ئەمەش مانای واہ گەر ئەوان رووہپرۆوى گەلەكەيان بىنەوہو لەبەرامبەريان
بجەنگن، ئەوا جەنگىكى نابەرامبەر دەبیت و ئاکامەكەشى ھەر پىشتەر زانراوہ كە
ئەوان تێیدا سەرناكەون، ئىدى بۆچى جەنگىكى ئاوا بگيرن؟!

پاشان بەوردى سەرنجى ھەلۆيست و ئاكارى گەلەكەشيان داوہ، كە ئەوان ھەر
سوور بوون لەسەر كفرو بى باوہرى و گوئى لەھىچ وشەيەكى (بانگەواز بۆ باوہرھىنان
بەخودا) ناگرنو، بەدەم بانگەوازی خاوەن بانگەوازەكەوہ ناچن، بەلكو پەنا دەبەنە
بەر لەنىو بردنى، يان ئازاردان و ئەشكەنجەدانى و، ياخود كوشتنى و پژاندنى خوينى،
كەوا بوو ھىچ سوودىك لەمشتومر لەگەل کردنيان، يان لەبانگەواز کردنياندا نىہ.

لەبەر ئەوہ لاوہ باوہردارەكان زانيان، كە ھىچ سوودىك لە وجوديان لەگەلئاندا
نەماوہو، ھىچ توانايەكيش بۆمانەوہ لەگەلئاندا نەماوہ، بەلكو تەنانەت دەترسان
لەوہى، كە بەلایان بەسەردا بىتن و لەباوہرەكەيان پاشگەزيان كە نەوہ. بۆيە ھىچ
رێگە چارەيەكيان نەمابوو، تەنھا خۆدابراون و رووکردنە ئەشكەوتەكە نەبیت تاكو
لەگەل باوہرەكەياندا بژين و، خوداى پەرورەدگار يان تیدا بپەرستن بىگومان برپارى
خۆدابراڤانەكەيان و رۆشت بەرەو ئەشكەوتەكەش، برپارىكى راست و بەجى بوو ولەگەل
بارودۆخ و واقعەياندا دەگونجا، بۆيەش خودا نزاكەى بۆ گيراكردن و، بالى سۆزو
رەحمەتى بۆ كردنەوہو، وەك مەنزەلگايەكى ھىمن بۆ سازکردن.

"نایا ئیمەش له خۆدابراندا شوین پێی ئەوان هەلگرین"

هەندێک کەس له موسلمانان دەربارە (خۆدابرانی هاوێڵانی ئەشکەوت) (له گەله کەیان) پرسیاریک دەخولقێن و دەڵێن: (بەو پێوانە گەمی که هاوێڵانی ئەشکەوتە که ئیماندار بوون و بریاری خۆ دابراشیان راست و دروست بوو و خوداش له قورئاندا ستایشی هەلۆیستە کەیانێ کردوو، نایا دەشی ئیمەش لهو دا شوین پێی ئەوان هەلگرین؟ ئەی چ ئەرکی کمان لەسەر ئەگەر خۆمان له گەله کەمان دابری و رومان کردە ئەشکەوت و چیاکان و یان له ماله کانی خۆماندا گۆشەگیرین و خۆمانیان لی دابری؟!).

بۆ وەلامی ئەم پرسیارە دەڵێن: بۆ مرۆفی موسلمان ناشیت، که خۆی له خەلکی دابریت و بەجەستە لیان جوی بیتەوهو، پەیهەندیان له گەل بچریتیت و تیکە لاویان نهکات و بانگه‌وازو ئاموزگاریان نهکات، بۆیه ناشیت لهم سه‌رده‌مه‌دا مرۆفی موسلمان له‌خۆ دابرا‌ندا شوین پێی هاوێڵانی نێو ئەشکەوتە هەلگریت.

"جیاوازی یه‌کانی نیوان ئیمه‌و ئەوان"

چەند جیاوازییه‌کی بنچینه‌یی له‌نیوان واقیعی ئەمرۆی موسلمانان و هاوێڵانی ئەشکەوتەدا هه‌یه، ناشیت که واقیعی موسلمانان به‌هه‌مان پێوه‌ری واقیعی ئەوان هه‌لسه‌نگێتین، له‌و جیاوازیانه‌ش:-

١- هاوێڵانی ئەشکەوت شه‌رعیکی تری جودا لهم شه‌رعه‌ی ئیمه‌یان هه‌بووه‌و، به‌پێی ئەو شه‌رعه‌یان بۆیان شیاوه که خۆیان له گەله‌کەیان دابری و پاساوی پێ رانه‌گیان‌دنیشیان بۆ داناون، به‌لام ئیمه‌ لهم حوکمه‌دا شوین پێیان هه‌لناگرین. به‌رای یه‌ک‌لاکراوه‌ی زانایانی (اصول)یش "شه‌رعی گه‌لانی پێش ئیمه‌، به‌ شه‌رع و یاسا بۆ ئیمه‌ دانانریت".

۲- شهرعی ئیمه به راشکاوی ئاماژهی بۆ قهدهغهبوونی دابرا نکردوو، به راشکاویش باسی پێویستبوونی راگهیاندن و بانگهوازیکردوو. له قورئاندا چهندین ئایهتی پوون و ئاشکرا لهم بارهیهوه هیه، وه:

أ- خدا فهرمویهتی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

﴿٧٧﴾ المائدة، واته: ئهی پێغه مبههر ههر شتیك، كه له خودای پهروهردگارت هوه بۆت هاتۆته خوارهوه به خهلكی رابگهیهنه، گهر وانه كهیت ئهوا راسپارد هی خودات نه گه یاندوو، خوداش خۆی له دهسدریزیی كافران ده تپاریزیت، بێگومان خودا رێنمایی كۆمهلی به درهفتاران ناكات.

ب- ههروهها فهرمویهتی: ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ مَجْبُرِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ

مُلْتَحِداً ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ... ﴿٢٣﴾ الجن، واته: پێیان بلی من جگه له خودا كهس نامپاریزیت، جگه له خوداش هیهچ پهنایه كم نیه، ههروهها هیهچ زیان و رێنمایی به كیشم بۆتان نیه، تهنها ئهوا راگه یاندنه نهییت، كه له خودا و راسپارد هه پهیامه كانی هوه پێتان ده گهیه نم.

بێگومان ئیسلام تهنها به تیکه لبوون له گهڵ خهلكی و بانگهوازیکردنیان بڵاوه بیتهوه، مڕۆقی موسلمانیش، تهنها له ربی بانگهوازی و پیراگه یاندن و پوونکردنه وهوه، ئهركی سهershانی خۆی راده په رێنیت و له بهرپرساریتی و سزاش رزگاری ده بییت.

۳- بێگومان پێغه مبههر ﷺ هانی داوین له سهر تیکه لبوون له گهڵ خهلكی و، ئارامگرتنیش له بهرامبه ر ئازارگه یاندنیان و، پاشان ربی خۆ لی دابرا نیشیانی لیگرتوین.. له رێنمایی و ئامۆژگاریه كانی شیدا ئهم فهرموودهیه مان به سه، كه (ابن ماجه) له (عبدالله كورپی عومه ره وه) (خودا لی رازی بییت) گێراویتی هوه

که گوتویهتی: (بێغه مبهری خودا ﷺ) فرمویهتی: ((المؤمن الذي يخالط الناس ويصبر على اذاهم، اعظم أجرا من المؤمن الذي لا يخالط الناس ولا يصبر على اذاهم))^(١) . . . واته "ئهو ئيمانداره ی تیکه لاوی خه لکی ده بیئت و ئارام له سهر ئازاردانیان ده گریت، لهو ئيمانداره پاداشتی گه وره تره که تیکه لاوی خه لکی نابیت و ئارام له سهر ئازاردانیان ناگریت".

بینگومان (تیکه لاویون له گه ل خه لکی) ده بیئت له پیناوی ئامۆژگاری کردنو به یاد هینانه وهیان له رێبازی چاکدا بیت، نابیت موسلمان، باز به سهر ئاینه که ی دابات، یان بنه ماکانی پشتگوێ بخت، یاخود به بیانوی خۆتیکه لا و کردنی خه لکی کاری ناشیرین و هه راکراو ئه نجام بدات. به راستی هاوه لێ به ریزو سه نگین (عبدالله کورپی مسعود) (خودا لێی رازی بیت) پیاویکی هه یجگار وردبین و زیره ک و کراوه هاوسه نگبوه، کاتیک گوتویه: (خالط الناس و دينك لا تكلمنه)^(٢). واته "به هاوسه نگ و رێکسازی له گه ل خه لکیدا تیکه لا به، به لام ده خیل وریابه له وه ی که به وه ی کاری خراپ و، به ده ره فتاری و، وازه یان له ئه رکی سه رشانه وه ئاینه که ت زامدارو بریندار بکه یت".

٤- پاشان چواره مین جیاوازی له نیوان ئیمه و هاوه لانی ئه شکه وته که دا، ئه و واقیعه یه که ئیستا تیدا ده ژین، ئه وان بینگومان له نیو گه لیک کافرو بێ باوه ردا ده ژیان که به رده وام سووربوون له سه رکفرو، هه میشه بانگه وازو ئامۆژگاری یه کانیان رته ده کرده وه، بۆیه هه رده بوایه خۆیان لێ دابرن. به لام ئیمه له نیوه ندی که سانیکی موسلمان ی وادا ده ژین که زۆرجار مه سه له یه کی هاوبه ش (که ئایینی ئیسلام) له نیوانماندا هه یه و ده شیت لیه وه هه نگاو نیین و کاری له سهر بنیات بنیین و، له رتی پیکه وه ژیان وله گه ل تیکه لا بوونیانه وه بیانگیرینه وه بۆ خانه ی پابه ندی و په یره ی کردنی به رنامه ی خودا.

(١) ابن ماجه، کتاب (صلی الله علیه وسلم) الفتن، باب ٢٣ - الصبر علی البلاء) حدیث ٤٠٣١.

(٢) رواه البخاري - تعليقا - في كتاب ٧٨ - الادب - باب ٨١ الانبساط الى الناس في ترجمة الباب.

"له نیوان دابراڤانی جهستهیی و فیکریی دا"

لیڤه شدا پێویسته ئاماژه بکهین بۆ دابراڤانی فیکریی، جیاوازیی له گهڵ دابراڤانی جهستهیییدا دابراڤانی جهستهییی ئه وهیه خه لکی به جی بیلێت و به له ش و لاره وه خۆتیان لی دابرییت و له گه لێاندا نه ژیییت، به لکو نه وه ت لبا شترییت که له کونجی ماله که تا لیی دانیشیت، یان له ئه شکه وه ت و چیا کاندا، وه ک زانیشمان ئه مه شیا و نه.

به لام دابراڤانی فیکریی، ئه وه یه به جهسته تی که لاوی خه لکی بیت، به لام به فیکرو دیدوبۆچوون و ره وشت و ره فتار لییان جودا بیت، واته به هه ست و شعوروو تیروانینت خۆت له و رێبازه پووجه لێی ئه وان دابرییت و په یه وه یی ه یج به شیکی رێبازه که یان نه که ییت و ته نها به رێبازی نیسلام هه لسوکه وه ت بکه ییت، به م ره نگه ش تی که لاوییان ده که ییت و کاریشیان تی ده که ییت له کاتی که دا له بهر به سستیکی باشی و ادایت که کارت تی ناکه ن.

"له نیوان ته نگه به ریی دنیاو، به رفراوانی ئه شکه وه تدا"

لاوه باوه رداره کان بریاری خۆد دابراڤان له گه له که یانداو، په نایان برده بهر ئه شکه وه ته که و ئومیده واریبوون خودای پهروه ر دگاریان ره هه تیان به سه ردا بریژییت، خوداش نزای بۆ گیرا کردن و، ئومید و تکایانی بۆ به دیی هیئان و، له ئه شکه وه ته که دا ره هه ته ی خۆی به سه ردا رژاندن به راستی مروژ سه ری له و دیه نه ده سوړمییت، پروانه:

ئه و دنیا فراوان و پان و به رینه ی که تییدا له گه ل گه له که یان داده ژیان، و پرای فراوانیه که ی، له بهر چاویان ته سکه بۆ ته وه، چونکه، به تال بووه له ئیمان، پاشان بۆیه

دنیايان له لا تنگه بهر بۆتهوه، چونکه پرپوه له كفرو له بى باوه پى به خدا. بهرته سكبوونه وى دنيا و ژيانى دنياش له كاتى كدايه، كه له ئيمان خالى ده بنهوه و كه كفرو به دكارى و گومراى به ته و اوى داين ده پۆشیت، ئىدى مرۆفى باوهردار هینده به تهسك و تنگه بهر ده يانبینیت كه خهريكه هه ناسه كانى لى ده پريت - كه چى ئه و نه شكه و ته - تهسكه شيان - له لا بهر فراوان بۆتهوه و ههستيان واكردوه كه فراوان و پان و بهرينه، جاناخۆ له كوێوه نهم ههستهيان بۆ هاتبیت؟!

بىگومان ئهوه ههستکردنىكى راسته قينهيه، نهك خهياڵىك يان دلنه واييهك يان گومانىك بىت، ههريۆهش مرۆفى باوهردار كاتىك په پيره وى ئيسلامه كهى دهكات و له نيو راستيه كانى باوه ره كهيدا دهژى، ههست به خوشى و ناسووده وى و دل فراوانى دهكات. لاوهكان نهم راستيان هيان له نه شكه و ته كهدا دۆزيبووهوه، ئهوه بوو به ئيمان هوه له نيو ته شكه و ته كهدا ژيان و تامى به ندايهتى و خوشى پارانه وى شيرينى ئيمان يان تيدا چهشتو، ههستيان به بهر فراوانيه كهى كردبوو.

دياره ئهوهى، كه ته شكه و ته كهيانى فراوان و ناسووده و ئارام كردبوو، ئهوه رهحهته زۆرى خودا بوو، كه خوازيارى بوون و كه خوداش خواسته كهيانى به جى گهيان دبوو و رهحهتهى خۆى به سهه دارشتبوون ﴿...يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ...﴾ (الكهف ١٦). به راستيش خودا له رهحهتهى خۆى به سهه دارشتن و، ته شكه و ته كهيانى لى پرپوو و، ههه به وهش به كامه رانى و به خته وهرى ژيان. ههه سه بارهت به رهحهتهيش خودا فهرموويهتى: ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ...﴾ (فاطر ٢). واته "گهر خودا ده رگاي خيهر له ههه كهسو و خه لكىك بكاتهوه، كهس ناتوانيت دا بخت، گهر خوداش خۆى دا ببخت، كهس ناتوانيت جگه له خدا و له جياتى خودا بى كاتهوه".

کاریگه‌ری ره‌حه‌تی خودا له گوتاری (سید قطب)دا

بیگومان (سید قطب) —خودا لیتی خوشبیت- ده‌باره‌ی (کاریگه‌ری ره‌حه‌تی خودا له‌سه‌ر ژبان کاتیک ئاوێزانی ده‌بیت)، هه‌روه‌ها ده‌باره‌ی ئه‌و ره‌حه‌ته له‌سه‌ر دنیا کاتیک تییدا بلاوده‌بیته‌وه‌و، له‌سه‌ر مروۆفی باوه‌پ‌داریش کاتیک ب‌الی به‌سه‌ردا ده‌کیشیت، چ‌ه‌ند وته‌یه‌کی هه‌یه‌و ده‌باره‌ی کاریگه‌ری ژیانیش به‌بی ئه‌و ره‌حه‌ته، دواوه، له‌ وته‌یه‌کیدا گوتویه‌تی: (هه‌ر نیعمه‌تی‌کیش ته‌گه‌ر خودا په‌حه‌تی له‌گه‌ڵ دانه‌نیت ده‌بیته‌ سزاو ناخۆشی، هه‌ر نیعمه‌تی‌کیش په‌حه‌تی خودای له‌گه‌ڵ بیت، خۆی له‌خۆیدا ده‌بیته‌ نیعمه‌ت).

مروۆ گه‌ر له‌سه‌ر در‌کیش ب‌خه‌ویت به‌لام په‌حه‌تی خودای له‌گه‌ڵ دابیت ئه‌وا ئه‌و جیگه‌ در‌کاوییه‌ی بۆ ده‌بیته‌ پ‌ی‌خه‌فی‌کی نه‌رم، که‌چی ته‌گه‌ر له‌سه‌ر ئاوریشم ب‌خه‌ویت، به‌لام ره‌حه‌تی خودای ل‌ی‌پ‌رابوو ئه‌وا ده‌بیته‌ در‌که‌لانی‌کی ته‌ستوو‌رو ناگرین. گرانه‌ترین ک‌یشه‌ش به‌ره‌حه‌تی خودا چاره‌سه‌ر ده‌بیت، به‌ک‌یشه‌یه‌کی زۆر ساده‌و ساکار ده‌رده‌که‌ویت. به‌لام ته‌گه‌ر له‌ چاره‌سه‌ری سانه‌ترین ک‌یشه‌دا ره‌حه‌تی خودا نه‌ما‌بیت ئه‌وه ئالۆزوو دژوار ده‌بیت. هه‌ر به‌و ره‌حه‌ته خودایی یه‌ش پ‌یگه‌ ترسناک و ئالۆزه‌کان ده‌پ‌ریت و هه‌ک پ‌یگه‌ هیمن و متمانه‌ پ‌ی کراوه‌کان ده‌رده‌که‌ویت. که‌چی شیوازو پ‌ی‌بازه ئاسانه‌کان به‌بی ره‌حه‌تی خودا ده‌بنه‌ بنکه‌ی له‌ناو‌چوون و فه‌وتان هیچ بارگرانیه‌کی له‌گه‌ڵ ره‌حه‌تی خودا نیه، به‌ل‌کو له‌گرتنه‌وه‌ی دایه‌و که‌ له‌جیاتی ئه‌و ده‌ست به‌شته‌ی‌کی تروه‌و ب‌گیریت. هیچ بارگرانیه‌ک له‌و ره‌حه‌ته‌دا نیه ته‌نانه‌ت گه‌ر له‌ مروۆفی ره‌حه‌ت پ‌ی کراو له‌تاریکیه‌کانی زینداندا بیت، یان له‌ دۆزه‌خی سزای دنیا‌یدا بیت، یاخود له‌ توله‌ری تیا‌چووندا.. هیچ خۆشی و به‌رفراوانیه‌کیش له‌ حاله‌تی نه‌مانی ره‌حه‌تی خودا نیه ته‌نانه‌ت گه‌ر مروۆ له‌و په‌ری نازو نیعمه‌ته‌دا‌بیت و ب‌ج‌یت و له‌کانگه‌ی هه‌موو خ‌ی‌رو خۆشی و

خۆشگوزهرانیه کیش داییت. چونکه ههر به رهحهتهی خودا له ناخی دهروونهوه کانیای بهختیار و پهزامهندی و ئارامی دهتهقیتهوه، ههر به نهمانی رهحهتهی خوداش له ناخی دهروونهوه میلهکانی کاترمیتری بی ئارامی و ماندویتی و بهلاو نارهحهتی و مهینهتی دهزرنگیتهوه^(۱).

ههروهها (سید قطب) چهند نموونهیهك دهبرارهی ئهو پیغهمبهرو کهسه پیاوچاكانهش دهخاته ڕوو، که خودا بهرهحهتهی خۆی ده‌رگای خێرو سه‌رفرازیی لیّ کردوونه‌ته‌وه‌و حالو گوزهرانیانی بو خۆشی و به‌رچاوتی‌ری گۆڤیه‌وه، له‌مباریه‌شه‌وه گوتوو‌یه‌تی: (ره‌حه‌ته‌ی خودا له‌ هیچ جیگه‌و زه‌مانیکدا له‌ هیچ خوازیاریکی نه‌گیراوه‌ته‌وه‌و لیّ ئالۆزنه‌کراوه، ئه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ری خودا (ابراهیم) - سلّوی خودای لیّ بیّت - له‌ ئاگره‌که‌دا ره‌حه‌ته‌ی خودای بینیه‌وه، (یوسف) (سلّوی خودای لیّ بیّت) په‌حه‌ته‌ی خودای له‌بیره‌که‌دا بینیه‌وه، پاشان له‌ زیندانیشدا ههر دیتی. (یونس) - سلّوی خودای لیّ بیّت - یش له‌ نیو سکی نه‌هه‌نگه‌که‌داو له‌ سێ تاریکیدا به‌دی کرد، (موسا)ش - سلّوی خودای لیّ بیّت - له‌ ده‌ریادا کاتیك منداڵیکی ساوای دا‌براو له‌ ههر هی‌زو ههر پاسه‌وانیه‌ك بوو، ره‌حه‌ته‌ی خودای پێ‌گه‌یشته‌، هه‌روه‌ها له‌ کۆشکی فیرعه‌وندا، که‌ دوژمنی‌کیشی بوو، له‌ بۆسه‌دا بووه‌ بو‌ی و به‌دوایدا گه‌راوه‌. هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ش له‌ ئه‌شکه‌وته‌دا په‌حه‌ته‌ی خودایان به‌دی کردووه‌ له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌و په‌حه‌ته‌یان له‌ کۆشک و ته‌لارو خانووه‌کانی نیو شاردا له‌ ده‌ست دابوو، بۆیه‌ هه‌ندیکیان به‌ هه‌ندیکی تریان گوتبوو: ﴿... فَأَوْرَأَ إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ...﴾ ﴿١٦﴾ الْكَهْفِ ﴿﴾، ده‌ په‌نا به‌رنه‌به‌ر ئه‌شکه‌وته‌که‌و له‌وێ خودا ده‌تا‌خاته‌ به‌ر په‌حه‌ته‌ی به‌رفراوانی خۆی.. پیغه‌مبه‌ری خوداش محمد ﷺ خۆی و (ئه‌بویه‌کری) هاوه‌لی، له‌ ئه‌شکه‌وته‌دا ره‌حه‌ته‌ی خودایان

(۱) في ظلال القرآن، ۵: ۲۹۲۲.

بینیهوه له کاتیکیشدا که گهلهکهیان بهدوایاندا دهگهراو شوین پیکانیان ههڵدهگرتن.. ئیدی ههر کهسیک لهوپهري نائومیدیدیدا تهنها پهناي بۆ رهحهتی خودا بردییت و ههر پرووی له قاپیی رهحهتی خودا کردییت وازی له ههر قاپی و دهروازهیهکی دنیایی هیئابییت و، دهستی له ههر هیژیکی روالهتباری رهحهت و له ههر دیاردیهکی گومان پێراویشی ههڵگرتییت، ئهوه به بیگومان رهحهتی خودای بهدی کردوو و بهرکهوتوو^(۱).

دیاریکردنی ئەزمونیکی دی له مامه له گهڵ رهحهتی خوادا..

ههروهها (سید قطب) که به شیوهیهکی واقعی مامهلهی لهگهڵ رهحهتی خوادا کردوو، که بهکردهوهش له حهقیقهتهکانی ژیانیدا ههلسوکهوتی کردوو، که دیوێتی ژیان بهرهحهت و بهزهیی خوداییهوه چۆنه، ئەزمونیکی کردیی و زیندووی خۆیان له مامه له گهڵ رهحهتدا بۆ دهگیریتهوه و دهلیت: "ماوتهوه بلیم، کاتیک من بهسوپاسکردنی خوداوه پروو له رهحهتیکی تایبهتی خودا بووم، له مایهتهوه پیم زانیوهوه لهساتیکدا هاتۆته بهرهو رووم، لهساتیکدا، که من له تهنگانهو ماندویتی و تهنگه بهری و نارهحهتیدا بووم، له ساتی وشک ههلاتنی رۆحی و، بهدبهختی دهروونی و، تهنگ پێ ههڵچنین بهتهنگانهو، بارگرانی له نارهحهتیدا، لهوساتانهدا رهحهتی خودا هاتۆته بهرهو رووم، لهوساتانهدا خودا بۆی ئاسانکردم که ئاگاداری باری راستی و حهقیقهتهکی بم، لهوکاتانهدا بارانی حهقیقهتهکی بهسهو رۆحدا برژییت و هه ئهوهی بۆن و بهرامیهکی خوش بییت و هه لێ ده مژم و ههست بهروشتن و خسانی بکهه لهناخی دهرووندا. ئهوه حهقیقهتیکهو دهیچیژم، نهک مانایهک بییت و پهی پێ ببهه، بهراستی خۆی لهخۆیدا

(۱) في ظلال القرآن، ۵: ۲۹۲۳.

هەر ڕه‌حمەت بووه‌و له‌خودی خۆیشدا ته‌فسیریکی واقعیی ئه‌و ئایه‌ته‌م بۆ ده‌کات که ئه‌م کرانه‌وه‌یه‌ی خۆی بۆ کردوو مه‌ته‌وه‌.

بێگومان من له‌مه‌وپێش ئه‌م ئایه‌ته‌م زۆر خۆیندۆته‌وه‌و، زۆرجاریش پێیدا تیپه‌ریوم، به‌لام له‌و ساته‌ وه‌خته‌دا، که باسمکرد بۆن و به‌رامه‌و گولای به‌سه‌ردا ڕشتووم و ماناکه‌یم به‌دی کردوو، ڕاستی و حه‌قیقه‌ته‌که‌یم به‌ته‌نها بۆ دابه‌زیوه‌ و پێشی گوتووم: (ها ئا ئه‌وه‌تا نمونه‌یه‌ک له‌ره‌حمه‌تی خودا کاتی‌ک ده‌کرێته‌وه‌، ده‌بروانه‌ چۆن ده‌بی‌ت)؟

له‌ڕاستیشدا خۆ هیچ گۆڕانکارییه‌ک له‌ چوارده‌ورم (له‌ ده‌ره‌وه‌ی قه‌واره‌ی جه‌سته‌) پێدا نه‌بووه‌، به‌لام هه‌موو شتێک له‌ ناخدا گۆرا، به‌راستی ئه‌مه‌ نیعمه‌تیکی هیجگار گه‌وره‌یه‌، ئه‌گه‌ر دل بۆ حه‌قیقه‌تیکی گه‌وره‌ له‌ حه‌قیقه‌ته‌کانی وجود (وه‌ک بۆ ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌ی نیو ئایه‌ته‌که‌) والا بی‌ت و بکری‌ته‌وه‌" (١).

"شوینی ئه‌شکه‌وته‌که‌"

له‌ ئاسانکاری خودا بۆ لاوه‌ باوه‌ڕداره‌کان، ئه‌و ئه‌شکه‌وته‌بوو، که سرووشی په‌نا بۆ بردنی پێدان. قورئان ئاماژه‌ی بۆ جێکه‌وته‌ (موقع)ی ئه‌شکه‌وته‌که‌و ئه‌و به‌لگه‌و نیشانانه‌ی نیویشی کردوه‌، له‌گه‌ڵ ئاماژه‌ بۆ ئه‌و سه‌ربازه‌ ڕامکراوانه‌ی خودا، که ڕام و به‌رده‌ست (تسخیر)ی کردبوون بۆ خزمه‌تکردنیان و، ئاسانیی تێدا نیشته‌جێ بونیان: ﴿وَرَى السَّمَاسَ إِذَا طَلَعَتْ نُّزُورٌ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ۚ﴾ (١٧) الکهف: نیمام (ابن کثیر) - خودا لێی خۆشبی‌ت - له‌ ئایه‌ته‌که‌وه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ دینی‌ت، که

(١) فی ظلال القرآن، ٥: ٢٩٢٤.

پرووی دەرگای ئەشکەوتە که بهرەو باکوور بوو، لەم ڕووهوه گوتووێهتی: (لەمەدا بەلگەیهك ههیه لهسەر ئەوهی، که دەرگای ئەو ئەشکەوتە ڕووهو باکوور بوو، چونکه خودا خۆی ههوالهکهی وا ڕاگهیاندوو، که ئەگەر تیشکی خۆر له کاتی ههلاتنیدا کهوتبێته نیو ئەشکەوتەکهوه، ئەوا بهلای راستدا لار بۆتهوه، واته سیبهرهکهی بهلای راستداو لهڕێی لاربوونهوهی تیشکی خۆرهوه کهم بۆتهوه. ئەمەش لهبەرئەوهی هەرچەنده له ئاسۆدا بهرزتر بێتهوه، تیشک و گەرمییه کهشی کهم دهییتهوه، تا له کاتی ئاوابووندا هیچ شتیکی وای لهو جێیهدا نامینێت. هەر بۆیهش فەرموویهتی: ﴿وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّهُمْ ذَاتَ الشَّمَالِ﴾: واته خۆره که له باکووری دەرگاکیهوه چۆته نیو ئەشکەوتەکیان ئەمەش له پرووی خۆرههلاتهوه. بهمەش دهلالهت لهسەر راستیی و تهکهیان دهکات^(۱).

خۆ ئەگەر ئیمه هاوڕێی (ئیمام - ابن کثیر) بین له بەلگەهینانهوهیدا بهو ئایهته لهسەر جێکهوتهی ئەشکەوتەکه، بهلام لهویدا هاوڕێی نین، که خۆره که له باکووری دەرگاکیهوه له کاتی خۆرئاوابووندا چووبێته نیو ئەشکەوتەکهیهوه، چونکه ئایهته که ههوالی ئەوهی ڕاگهیاندوو، که خۆره که له کاتی خۆرئاوا بووندا ڕووهو باکوور لییان دوورکهوتۆتهوهو لاربۆتهوه مانای (تَقَرُّهُمْ) واته: لییان دوور دهکهوتهوهو خۆی لی لادهدات، چونکه لهزمانی عهرهیبیدا (قرض) مانای (قطع) دهگهیهنێت.

زانای ئیسلام (مجاهد) گوتووێهتی: "تَقَرُّهُمْ" - واته بهجێیان دههێلا - (ترکههم)." .

(قتاده)ش گوتووێهتی "تَقَرُّهُمْ" - واته: وازیان لی دههینێت (تدعهم)." .

(۱) تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر (۳: ۷۵)

(نحاس)یش گوتووێهتی: "(القرض) واته برپین و وازلیهینان (القطع والترك)"
ئهمهش له زماندا زانراوه.

(قرطبی)یش گوتووێهتی: "ماناکهی ئهوهیه ئهوان ههڵبەت خۆریان (وهك
ریژلینانیک بۆیان) بهرنه کهوتوو. .. ئهمه وتهی (ابن عباس)یشه" (۱).

ئهو له بهلگه و نیشانهکانی خودا بووه.. (ذلك من آیات الله).

کۆمهڵی زانیانی تهفسیر بیرپریان وابوو، که خۆر نه له کاتی ههڵاتن، نه له
کاتی ئاوابووندا بهریاننه کهتوو، ئهمهش بههۆی جیکهوتهی ئهشکهوته کهو ئه
دهرگایهشیهوه که پوهو باکوور بووه، له مەر ئهم واتایهش، ئیمام (ابن کثیر)
گوتووێهتی: (ئهمه پوهو و ئاشکرایه بۆ ئهوه که سهی بهوردی سه رنجی داوه و زانیاری
له سه ر زانیانی پوهکاره کهو، سوورانهوی خۆر مانگ و ئهستییه کان هیه.
پوهو نه وهی ئهمهش له وه دایه ئه گهر دەرگای ئهشکهوته که له پوهی خۆر ههڵاتهوه
بوایه، ئهوا له کاتی خۆر ئاوابووندا هیچ شتیکی وای له تیشکی خۆر بهرنه ده کهوت،
گهر له پوهی قیبله شهوه بوایه ئهوا له کاتی ههڵاتندا له کاتی ئاوابوونیشدا
به رینه ده کهوت، سیبه ره کهش به لای راست و به لای چهپدا لار نه ده بووه، خۆ ئه گهر
دهرگا له پوهی خۆر ئاوا شهوه بوایه ئهوا له کاتی ههڵاتنی خۆردا تیشکی خۆری
تی نه ده چوو، به لکو له نیوه پوه تا خۆر ئاوابوون تی نه ده چوو" (۲).

جۆی باسی شه ئیمه هاو پرای (ابن کثیر) نین له تیگه یشتنیدا ده رباری بزوتنی
خۆر. گوایه ئهوه ئهشکهوتهی، که لاوهکانی تیدا بووه، له کاتی خۆر ههڵاتن و ئاوا

(۱) الجامع الاحکام القرآن للقرطبی (۱۰: ۳۶۹).

(۲) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۵).

بووندا خۆری لیکهوتوه، چونکه ریی تهواوو یه کلاکراوه له وشهکانی نایهته که دایه، که خۆر هەرگیز نه چۆته ئەشکهوته کهوه، نه له کاتی بهیانی و نه له کاتی نیوهڕۆداو، خوداش هەر خۆی زانایه (والله اعلم).

قورئانی پێرۆز جیکهوتهی ئەشکهوته کهو بزوتنی خۆری به دهویدا به دوو نیشانه له نیشانهکانی خدا داناه: (ذلک من آیات الله). مانای به نیشانه بوونی ئەمانهش، ئەوهیه بێگومان خدا خۆی خواست و قهدهری بۆ ئەوان وابوو، که پهنا ببه نه بهر ئەو ئەشکهوته و سرووشی چوونه ناوهوی پێدان، پاشان ویستی خودا له سەر ئەوهش بوو، کهوا ئەشکهوته که لهو جێگهیه داییتو، بزواتی خۆریش به دهویدا بهو شیوهیه بێت.

به لām زانا (زجاج) بۆ چوونیکی تری له تهفسیری نایهته کهدا ههیهو به پای خۆی: "بێگومان کرداری خۆره که نیشانهیه که بوو له خوداوه، بێ ئەوهی ده رگای ئەشکهوته که روو لهو لایه بووبیت، که وای پێویست کرد بێت" (۱).

به مانای: خۆره که، ئەگەر به پێی سروشتی خۆی بوایه، ده شیا بجیتته نیو ئەشکهوته کهوه، به لām خودا فهرمانی پێ کردوو که له ناست لاوه کاندای کورت ولار بێتهوه، له بهیانیاندا لێیان دوور کهوێتهوه و له نیوهروانیشتا ههروهها، خۆ ئەگەر خودا ئەو فهرمانه ی پێ نه کردایه، ئەوا خۆره که ده کهوته نیو ئەشکهوته کهوه.

پای یه کلاکراوهش له مبارهیهوه ئەوهیه، که کۆمه لای زانایانی ئیسلام پێی گهیشتون، وێناندنێ شیوهی کهوتنیان له نیو ئەشکهوته کهدا قورئانی پێرۆز وێنه کهوتن و راکشانی لاوهکانی له نیو ئەشکهوته کهدا به شیوهیه کی هیجگار وردو دیارو کاریگهرو گرتوووه به جوړیکیشه، که کاتی که به سه رهاته کهیان ده خوینینهوه

(۱) تهفسیری - قرطبي - (۳۶۹: ۱۰)، ههروهها (امام - ی - شنفی - ی - ی - له أضواء البيان) (به رگی ۴، لایه ۳۳-۳۴) دا، رای (زجاج) ی هیناوه په سه ندی کردوو، ئەو رایه ی پێشووشی ږهت کردۆتهوه .

وادهزانین خهڕیکه دهیانینینو ههست به وجودیان دهکهین، ئه‌مه‌ش له دیاریی و زیندویتی و یتاندنی ئیعا‌زی بێ‌هاوتای قورئانه...

وهك خودا ده‌فرمویت: ﴿وَحَسْبُهُمْ أَنْفَاطُكَا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَسِطٌ ذِرَاعَاهُ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا﴾ (الكهف ١٨) .. له ئایه‌ته‌که‌ی پیشوودا ئاماژه‌ کراوه‌ بۆ قه‌ده‌رو خواستی خودا بۆ ئه‌وان که له ئه‌شکه‌وته‌که‌دا بن، چونکه‌ ئه‌وه‌ بۆئه‌وان گونجاو بووه‌ .. لهم ئایه‌ته‌شدا ئاماژه‌ کراوه‌ بۆ قه‌ده‌ریکی تری خودا بۆیان له‌کاتی‌که‌دا ئه‌وان نووستووو جینشینی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ بسون، پارێزه‌ریکیان به‌یارمه‌تی خودا بۆ ماوه‌ته‌وه‌، .. ئهم قه‌ده‌رو خواسته‌ خوداییه‌ش له‌ چه‌ند خاڵی‌که‌دا خۆی ده‌نوییت، وه‌ک:-

١- وای لی‌ کردوون که‌ چه‌ندین سالتی دوورو درێژ بجه‌ون بێ‌ئهو‌ی زهو‌ی له‌ لاشه‌کانیان بخوات، یان هه‌سته‌کانیان تیک‌ بجیت‌و، بێ‌ئهو‌ی هیچ‌ که‌سی‌کیش لی‌ یان نزیک‌ بیته‌وه‌.

٢- بۆ ئه‌هو‌ی لاشه‌و هه‌سته‌کانیشیان پارێزراو بیت، چاوه‌کانیان کراوه‌بوون و پوانینیان هه‌بووه‌و سه‌ره‌پایی ئه‌هو‌ی خه‌وتوویشن ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌هو‌ی تیک‌ نه‌چن و خراپ نه‌بن، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌هو‌ی هه‌وایان بۆ بجیت، چونکه‌ ئه‌مه‌ زیاتر هۆی مانه‌هو‌ی چاوانیان بووه‌.

٣- مه‌به‌ستی‌کی تریش له‌ هیشتنه‌هو‌ی چاوانیان به‌کراوه‌یی، له‌ فره‌مایشته‌که‌ی خوادا هاتوه‌: (لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا)، ئه‌مه‌ش به‌مانای بۆ ترساندن هه‌رکه‌سی‌ک‌ بسوه‌ که‌ بۆی پوانین، تا‌کو خراپه‌یه‌کیان ده‌ره‌ق نه‌کات، چونکه‌ له‌ کاتی‌که‌دا بۆی پوانیون و بینوونی که‌وا چاوانیان کراوه‌ته‌وه‌و وه‌ک ئه‌وه‌ش دیاربوه‌ گوايه‌ بۆی ده‌پوانن، یه‌که‌سه‌ر هه‌لاتوه‌ له‌لایان.

٤- بۆتهوهی زهوی له لهشو لاریان نهخوات، هه‌لگێڕو داگیرپان پئی‌کراوه:
(وَنَقَلَبَهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ) .. هه‌لبژاردنی فهرمانی رانه‌بردوو
(الفعل المضارع) لهم رسته‌یه‌دا (ونقلبهم) که ده‌لاله‌ته له‌سه‌ر نوێ‌کردنه‌وه و
به‌رده‌وام کردن، ده‌لاله‌تیشه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌لگێڕانه‌وه‌ی لاشه‌کانیان
به‌رده‌وام هه‌میشه‌یی بووه، نه‌ک (وه‌ک هه‌ندی‌ک له پیشینه‌کان ده‌لێن گوايه: له
سائیکدا دووجار بووه).

گه‌رانه‌وه و خستنه پالێ فهرمانی هه‌لگه‌راندنه‌وه‌شیان بۆ (خودا) ده‌لاله‌ته
له‌سه‌رئه‌وه‌ی، که ئه‌مه‌ کاری خودا و قه‌ده‌رو فهرمانی خۆی بووه و دياره خودا
فریشته‌یه‌ک له فریشته‌کانیشی راسپاردوه به‌ئه‌نجامدانی کاری هه‌لگێڕانه‌وه‌یان.

٥- له رێکی و ته‌واویی بایه‌خپێدانیان و پاراستنیشیان، ئه‌وه‌یه خودا خواستی
وابوو که سه‌گێکی‌شیان له‌پیش ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که هه‌بووبیت، و له‌و شوینه‌دا
هه‌لتوووتاوه (دانیشتوو) و، هه‌ردوو په‌لی لی‌بلاوکردۆته‌وه و نووستوو. به‌لام
باری جه‌سته‌یی سه‌گه‌که جی‌گێرو نه‌گۆر‌بووه، واته‌ به‌ملاولادا
هه‌لنه‌گه‌رێندراوه‌ته‌وه، بکه‌ری په‌ل درێژکردن (بسط) که له عه‌ره‌بیدا (باسط)ه
به (اسم ی فاعل = بکه‌ر) داده‌نریت، مانای نه‌گۆری و مانه‌وه له‌سه‌ر یه‌ک جۆره
حاله‌ت ده‌گه‌یه‌نیت. ئیدی کێ ده‌توانیت لی‌یان نزیک بیت‌ه‌وه و ئازاریکیان پئی
بگه‌یه‌نیت له‌کاتی‌کدا سه‌گه‌که‌شیان به‌و حاله‌ته‌وه پاسه‌وانه له‌به‌رده‌م ده‌رگای
ئه‌شکه‌وته‌که‌دا.

٦- هه‌رکه‌سی‌ک بیری له ئازاردانیان و ده‌ستدریژی کردنه سه‌ریان کردبیت‌ه‌وه، ترسو
بیم خراوته نیو دلییه‌وه، ده‌ستبه‌جێ لی‌یان هه‌لاتوو.

ویناکردنی وردی ئه‌شکه‌وته‌که و باری جه‌سته‌یی لاوه‌کانیش تییدا، به‌لگه‌ی
سه‌رچاوه‌گیری قورئانه.

وهك تییینی دهكهین قورئان چهند زانیاریه کی وردو گرنگی (بهشیوازی ئیعبازی وینه گرتنی دیمه نه کان) له مەهر ئەشکه و ته کهو جیکه و تهو بزواتی خوړ له گه لیداو، له مەهر لاوه کانی نیو ئەشکه و ته کهش، خستۆته پروو.

زانایان ئەم زانیارییه قورئانیانیه یان به به لگهی سه چاوه گهریی (مصدری) قورئان داناه، کهوا له قورئانه وه سه چاوه یان گرتووه، ههروه ها بهو به لگه و نیشانانەشیان داناون، که تهنه ها له خوداوه هاتوون، نهک له خودی (محمد) هوه ﷺ.

پێبازی به به لگه دانانه کهشیان نه وهیه، پێغه مبه ر ﷺ سه باره ت به هاوه لانی ئەشکه و ت پرسیری لیکراوه، وه لآمی پرسیاره کانیش بهو زانیاریانه وه هاتووه، به لآم زانیاریه کانیش نه له ته و رات و نه له ئینجلیشدا دیاری نه کراون، بهم په نگه ش نه گهری وه رگرتیان لهو کتیبانه وه پوچه ل ده بیسته وه.

وهك زانراویشه پێغه مبه ر ﷺ له ژیانیدا ئەو ئەشکه و ته ی نه دیوه و نه چۆته سه ر لاوه کان له نیو ئەشکه و ته کهدا.. بهم په نگه نه گهری وه رگرتنی ئەم زانیاریانه لهو پێگه یه شه وه، که گوايه دواتر خۆی خۆتند بنیه وه، پوچه ل ده بیسته وه.

ته نه ها ئەوه ده مینیتته وه، که هه ر خودای پاک و بێ خه وش زاناو شاره زایه و، هه ر خوداش خۆی سه رووشی ئەو مه سه له یه ی به پێغه مبه ر ه که ی ﷺ گه یاندووه. بهم پێه ش ئەوه مان بۆ ده سه لمیت، کهوا قورئانی پیرۆز سه چاوه ی زانیارییه کانه و بێگومان قورئانیش له لایه ن خوداوه نێردراوه ته خواره وه.

(تیمام السهیلی) له کتیبی (الروض الانف) دا گوتویه تی: (سه وودی گه و ره و زانیاریی دیار له و سیفه تانه دا نه وهیه، که ئەم زانیاری و پرونکردنه وانه هیه چ که سیکیش له وانه ی که لاوه کانیشی بینیه، نه زانراوه، چونکه هه ر که سه ی: نه گه ر چاوشی پێیان که و تبت، ده سه به جی ترسیکی زۆری لێ نیشته وه، بۆیه نه یه توانیه هه موو ئەو زانیارییه وردو گرنگانه ده رباره ی بارودۆخی لاوه نوسته وه کان بزانیته و به و ردی سه رنج له حاله ت و شیوه ی خه و ته نه که یان بدات..

پێغه مبه‌ری خ‌وداش ﷺ ه‌هرگیز نه‌یدی‌ی‌و‌و‌، ه‌ی‌چ ق‌س‌ه‌و با‌سی‌کی له‌بار‌ه‌یا‌نه‌وه نه‌بی‌ست‌بو‌و، ک‌ت‌ی‌بی‌کی‌شی له‌سه‌ری‌ان نه‌خ‌و‌ی‌ن‌د‌بو‌وه‌وه، ج‌گ‌ه له‌وه‌ی ه‌ه‌ر نه‌خ‌و‌ی‌ن‌ده‌وار‌یش بو‌وه له‌ن‌ی‌و گ‌ه‌ل‌ی‌کی نه‌خ‌و‌ی‌ن‌ده‌وار‌دا بو‌وه، به‌لام بی‌گ‌ومان زانیاری و ه‌ه‌وال‌ی‌کی وای له‌سه‌ر ئ‌ه‌و به‌سه‌ره‌اته ب‌ۆه‌ی‌نان که پیش‌تر ه‌ی‌چ که‌سی‌کی دی پ‌ی‌ی نه‌گ‌ه‌یا‌ند‌بو‌ون.

ئ‌ه‌وه‌ش له پ‌ی‌ی ئ‌ه‌و س‌رو‌وش (وح‌ی)ه‌ی که له خ‌ودا‌وه به‌وش‌ی‌وه رو‌و‌و نا‌ش‌ک‌رای‌ه‌و به‌و به‌ل‌گ‌ه ته‌وا‌وان‌ه‌وه ب‌ۆی ه‌ی‌نان‌(١).

سه‌گ‌ه‌که‌شیان له‌پ‌یت‌و به‌ره‌که‌تی ئ‌ه‌وان به‌ه‌ره‌مه‌ند ده‌بی‌ت

ق‌ورئانی پ‌ی‌ر‌ۆز با‌سی ئ‌ه‌و سه‌گ‌ه‌شی فه‌رام‌ۆش نه‌ک‌رد‌وه‌وه، که یا‌وه‌ری لا‌وه‌کان بو‌وه با‌سی ش‌ی‌وه‌ی دان‌ی‌شت‌نی ک‌رد‌وه‌وه که ه‌ه‌رد‌وو پ‌ه‌لی ل‌ی‌ی ب‌لا‌و‌ک‌رد‌ۆته‌وه له‌به‌رده‌م ده‌ر‌گ‌اک‌ه‌دا له‌وان‌ه‌شه ه‌ه‌ند‌یک که‌س پ‌رس‌یار ده‌رب‌اره‌ی ح‌یک‌مه‌تی با‌س‌ک‌رد‌نی سه‌گ‌ه‌که‌یان ب‌که‌ن، دی‌اره ح‌یک‌مه‌ت له‌وه‌دا ئ‌ه‌وه‌یه که - وه‌ک پیش‌تر گو‌تمان - ئ‌اما‌ژه ب‌ۆ چ‌او‌گ‌دا‌ر‌ی‌تی (ق‌ورئان)ک‌را‌وه، ده‌نا چ‌ۆن پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر‌یش ﷺ ده‌یزانی که‌وا (سه‌گیان له‌گ‌ه‌ل بو‌وه‌وه، ه‌ه‌رد‌وو با‌ل‌ی ب‌لا‌و‌ک‌رد‌ۆته‌وه، له‌به‌رده‌م ده‌ر‌گ‌ای ئ‌ه‌ش‌که‌وته‌ک‌دا) ئ‌ه‌گ‌ه‌ر س‌رو‌وش (وح‌ی)ی ب‌ۆنه‌ه‌ات‌ایه‌؟!

زانیانی ئ‌ی‌س‌لام له‌م ڕ‌وه‌وه با‌س له‌وه ده‌که‌ن که بی‌گ‌ومان سه‌گ‌ه‌که‌شیان ه‌ه‌مان پ‌یت‌و به‌ره‌که‌تی ئ‌ه‌وانی به‌ر‌که‌وت‌وه به‌ه‌ۆی یا‌وه‌ری‌ک‌رد‌نی‌انه‌وه.

ئ‌ی‌مام (ابن ک‌ثیر) گو‌ت‌و‌ویه‌تی (سه‌گ‌ه‌که‌شیان به‌ه‌ه‌مان پ‌یت‌و به‌ره‌که‌ت‌یک، که به‌ر ئ‌ه‌وان که‌وت‌وه، به‌ه‌ره‌مه‌ند بو‌وه، وات‌ه وه‌ک ئ‌ه‌وان به‌و‌ح‌ال‌ه‌ته‌وه خ‌ه‌و‌ن‌را‌وه، ئ‌ه‌مه‌ش

(١) الروض الانف للسهيلى، ٣: ١٦٥-١٦٦ (ب‌أختصار).

سوودیکی یاوه‌ریکردنی پیاوچاكانه. بهم پێیه سه‌گه‌ش باسو وه‌ولۆ به‌سه‌ره‌اتیکی هه‌بووه^(١).

ئیمامی (قرطبی) یش گوتویه‌تی: "خۆ نه‌گه‌ر هه‌ندێك سه‌گ-یان- سه‌گێك- ئه‌و پله به‌رزهی به‌یاوه‌ریکردن و تێكه‌ڵبوونی له‌گه‌ڵ پیاوچاكان و خواپه‌رستاندا ده‌ستكه‌وتییت، به‌م شیویه‌ خوداش له‌ کتێبه‌که‌یدا هه‌والی له‌سه‌ر هینابن، ئه‌ی داخۆ که‌سانی باوه‌ردار و خواناس (که‌ خودا به‌یه‌ك ده‌گرن و له‌ یه‌ك خواپه‌رستی دان) و، تێکه‌ڵی پیاوچاكان و خواپیستان و خۆشه‌یستانی خودا ده‌که‌ن، له‌ج پله‌و پایه‌یه‌ك دا بن.. ته‌نانه‌ت له‌و جوژه هه‌والانه‌ی تایبه‌ت به‌و سه‌گو گیانه‌وه‌رانه‌دا دانه‌وایی و لاوانده‌وه‌یه‌ك بۆ ئه‌و باوه‌ردارانه‌ش هه‌یه، که هیشتا نه‌گه‌شتونه‌ته پله‌کانی کامل بوون و درێغیان هه‌یه، به‌لام پێغه‌مبه‌ریان ﷺ خۆشه‌هویت"^(٢).

جا له‌کاتی وردبوونه‌وه له‌م نایه‌تانه‌دا ده‌بینین جیاوازییه‌ك له‌نیوان هه‌والی لاوه‌کان و، هه‌والی سه‌گه‌که‌یاندا هه‌یه، جیاوازییه‌که‌ش ئه‌وه‌یه، ئه‌وان به‌لای راست و چه‌پدا هه‌لگیردراونه‌ته‌وه، که‌چی سه‌گه‌که‌یان وای لی نه‌کراوه، به‌لکو ته‌نها هه‌ردوو په‌لی له‌به‌رده‌م ده‌رگا که‌دا بلاو کراوه‌ته‌وه و، به‌وشیویه‌ خه‌وتوه.

ئیمامی (سه‌یلی) هه‌ولیداوه حیکمه‌تی ئه‌و هه‌لنه‌گیرانه‌وه‌یه‌ی سه‌گه‌که‌ش ده‌ستنیشان بکات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، که‌وا لاوه‌کان باوه‌ردارن و له‌ خۆشه‌یست و شوێنکه‌وتوانی خودان، له‌دنیا و له‌ رۆژی دوايشدا، دياره سه‌گه‌که‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌یه، مه‌گه‌ر نابینیت خودا فهرموویه (له‌به‌ر ده‌رگا که‌ بووه / بالوصید) واته: له‌ هه‌وشه‌ی ئه‌شکه‌وته‌که‌، نه‌ك له‌گه‌ڵ لاوه‌کان له‌ ناوه‌وه‌ی بوویت. بێگومان مه‌لانیکه‌ته‌کانیش ناچه‌ نیو مالێکه‌وه، که سه‌گی تیدا بی‌ت^(٣).

(١) تفسیر ابن کثیر، (٣: ٧٦).

(٢) تفسیر القرطبی (١٠، ٣٧١-٣٧٢).

(٣) الروض الانف (٣: ١٦٦-١٦٧).

جگه لهم حیکمهته، دهشیت حیکمهتی تیشی تیدا بیت، وهك ئاماره کردن بو تواناو قودرهتی خودا له سهه پاراستنی نووستوو هکان. ئەم توانا خوداییهش ژیریاری هیچ هۆکاریک نیه، چونکه خودا له پتی هه لگێژاندنیانه وه لاهه کانی پاراستوو، زه ویش له جهسته کانیانی نه خواردوو، کهچی له کاتی کدا خودا له پتی هه لگێژاندنه وه وه سهگه کانیانی نه پاراستوو، زه ویش له لاشه ی سهگه که ی نه خواردوو سه ره پای ته وه ی سی سه دو نو سال سهگه که به بی جم و جول له وه حاله ته دا ما وه ته وه و جیگیر بووه).

" هه ئسوکه وتی لاهه کان "

دوای وه خه به ره هینانه وه یان له نووستنه که یان "

خودا فه رموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ ﴿١٩﴾﴾
 الکھف

خودای په ره وردگار لاهه کانی نیو ته شکه وته که ی وه خه به ره هینان له وه خه وه ی، که سی سه دو نو سالی خایاند، لهم رستانه شدا گوزارشته قورئانیه که، ئاورپکی جوانی له مه ر به خه به ره هینانه وه یان به کرداری زیندوو کردنه وه (بعث) دا وه ته وه: " وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ " چونکه کرداره که هاوشی وه ی کرداری زیندوو کردنه وه ی مردووانه له گۆره کانیانه وه، ده نا ئایا دهشیت مروژ پتر له سی سه د سال بژی و بتوانیت جهسته شی به پاریزراوی به یللیته وه، دوای ته وه ش له نووستنه که ی و خه به ریته وه؟ به راستی ته مه موعجیزه یه کی دیاری خوداییه وه، به لگه یه له سهه توانای په هاو به ربلاوی خوداو، له سهه خواستی به جیگه یه نه راویشی.

ههروهها گوزارشت (تهعبیر) له زیندووکردنهوه، مانای ئهوه دهگهیهنیت، که لاوه باوهردارهکان جهستهو ههستو شعورو پۆشاکهکانیان پارێزراو بوون و هیچ کهمو کوورپیهکیان تێدا پیدانهبوو. (بَعَثْنَهُمْ لِتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ) = (وهخه بهرمان هێنان تاكو پرسیارو گفتوگۆ لهگهڵ یهکدییدا دامهزرێنن لهمهڕ ماوهی نووستنیان) له رستهکهدا (لام) ی (لِتَسَاءَلُوا) بهپیتی بهدوا دواچوون (لام العاقبة) دادهنریت، بهمانای له ئهجمای پرسیارو بهدواداچوون لهنیوخۆیان و لهسهر ماوهی مانهوهیان.. دیاره ئهوان لهسهر ماوهی مانهوهیان له ئهشکهوتهکهدا پرسیاریان له یهکدی کردوو، بۆ نمونه یهکیکیان لێ پرسیون: (ئێوه چهند لهم ئهشکهوتهکهدا به نووستویی مانهتهوه) یهکیکیشیان له وهلامیدا گوتویهتی (رَوَّيْتُكَ يَان هَنْدِيكْ لَه ماوهی رَوَّيْتُكَ ماوینهتهوه.. لهوانهیه رَوَّيْتُكَ تهواو خهوتبین، یان بهشیک له رَوَّه که خهوتبین).. ئهوان لهو برهویه دابوون ههر هێنده خهوتبن، چونکه ههرچی له ئهشکهوتهکهدا بووه وای بۆ دهخستوون که رَوَّيْتُكَ یان بهشیک رَوَّه خهوتوونو، ههموو ئهو شتانهی نیو ئهشکهوتهکه دهلالهتی لهسهر ئهوه کردوو که ماوهی خهوهکهیان درێژ نهبوو، چونکه هیچ شتیکی چواردهوری خۆیان تیک نهچوووه نهپزیهوه نهگۆراوه.

وادیاریشه ههندیکیان ئهوه وهلامهیان به وهلامیکی وردو تهواو دانهناوه و زانیویه، که ناتوان ماوهی مانهوهیان له خهوی نیو ئهشکهوتهکهدا مهزهنده بکهن، بۆیه ئهو زانیارییهیان تهنها بۆ خودا گهپاندۆتهوهو گوتویه: "رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ".

لهم ههلوێستهشیانهوه پهندو وانیهك وهردهگرین، ئهوهیه ناییت خۆمان لهوهدا ماندوو بکهین، که هیچ ئامرازیکهی ساغو سهلیمو پێنماکاری وامن بۆ قوول بوونهوه تیایدا دهست دهکهوێت، چونکه ئهوه تهنها بهفیرۆدانی کاتو ههولۆ

فیکره، که وابوو پێویسته ئەوه تەنها بۆخودا بگێڕێنەوه و ئەوهی که ناتوانن تیایدا قوول ببنەوه، لەبارەیهوه بڵێن هەر خودا زانیە (الله اعلم).

﴿قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسَتْ فَاِتَّبَعُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ﴿٢٠﴾﴾ الكهف

واتە: "گوتیان: پەروەردگارتان زانیە لەوەی چەندە لەو خەوەدا ماوەتەوه. بۆیە ئێستاش دواى وه خەبەر هانتان ئەم دراوه زیوینەتان بە یه کێکتاندا بۆ بازاڕی نیو شارە که بنێرن تاكو حەلەلترین و باشترین خۆراکتان بەم پارەیهی پێمانە بۆتان بکڕیتو، که چووە نیو خەلکیشەوه، با بە هیمنی و نەرمی سەودایان لەگەڵدا بکات و بەهێواشی بەرپێدا بروت و کەس هەستی پێ نەکات، که کێیەو لە کوێوه هاتوه، چونکه ئەگەر خەلکی کافری ئەو شارە شۆینەکەتان پێ بزانن و بیدۆزنەوه، بەرد بارانتان دەکەن و دەتانکوژن، یان ناچارتان دەکەن، که بتانگەڕێنەوه بۆ نیو ئایینه ناشایسته کهی خۆیان، گەر واش بکەن، هەرگیز بە سەرفرازی و پەزنامەندیی خودا ناگەن."

ئەم ئاراستە و پێنموونی کردنەش، که بەهۆیهوه نێردراوه کهی خۆیان بۆ نیو شارە که نارد، چەندین واتاو سرووش و ئاماژەى لەخۆ گرتووه، لێره دا ئاماژە بۆ هەندیکیان دەکەین:-

یه کهم: شیایوی راسپاردن:-

هەندیک له زانیان له وتەى هاوه لانی نیو ئەشکەوتەوه (فَاِتَّبَعُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ) دا بەلگەیهک لەسەر شیایوی راسپاردن له ئیسلامدا وەرده گرن، پێسای

به‌لگه‌ی لێوه‌رگرتنه‌که‌شیان ئه‌وه‌یه‌ی لاه‌وه‌کان که‌سیک له‌خۆیان راسپارد بۆ کرپنی ناتاج و پێداویستی خۆیان له‌شاره‌که‌و، پاره‌و درای خۆیان پێ‌سپاردبوو بۆ ئه‌و کاره‌.

پێشه‌وا (شنقیطی) له‌ (اضواء البیان): دا "شیابوونی راسپاردن و راستی و دروستیه‌که‌ی دیاریکردوه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ گوتووایه‌ (فَاَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ) ده‌لاله‌ته‌ له‌سه‌ر راسپاردنی ئه‌و نێردراوه‌، یان به‌ کرپنی خۆراک.

هندیک زاناش گوتووایه‌: - (ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌ په‌های ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر شیاوو بوونی راسپاردن ناکات، به‌لکو به‌لگه‌ی سل‌کردن و ترساندن، چونکه‌ ئه‌گه‌ر هه‌موویان بۆ کرپنی پێویستی یه‌که‌یان ده‌رچن ئه‌وا دوژمنانیان له‌گومانی خۆیاندا پێیان ده‌زانن و ئه‌وانیش پاسای خۆیان ده‌بی‌ت، بۆیه‌ ئایه‌ته‌که‌ ده‌لاله‌ته‌ له‌سه‌ر راسپاردنی که‌سیک، که‌ پاسای هه‌یه‌ له‌جیات ی غه‌یری خۆی. ئیمام (ابو حنیفه‌)ش هه‌مان رای هه‌یه‌و، هه‌ر ئه‌مه‌ش وته‌ی (سحنون)ه‌، که‌ له‌ هاوه‌لانی (مالک)ه‌و، ده‌رباره‌ی راسپاردنی که‌سیک بۆ نێو ناکۆک و دژه‌کان په‌وا بکریت" (١).

(شنقیطی) ئه‌م سه‌رنجه‌ی له‌سه‌ر راسپاردن به‌شیاو داناهه‌ تاکو ده‌رباره‌ی راسپاردن و به‌شدارکردن و مه‌سه‌له‌و به‌لگه‌و لێکۆلینه‌وه‌کانی ئه‌و وته‌یه‌ ده‌ربهرپێت و هه‌ربۆیه‌ش سی لاپه‌ره‌ی له‌ کتێبه‌که‌ی (اضواء البیان)دا بۆ ته‌رخان کردوه‌ (٢).

ئیمه‌ش وای بۆ ده‌چین، که‌ (به‌لگه‌ هێنانه‌وه‌ به‌و ئایه‌ته‌ له‌سه‌ر راستی راسپاردن) له‌ نایینی خۆماندا جێی تێپارمان و تاوتویکردنه‌، چونکه‌ راست تر وایه‌ بڵێن ئه‌وه‌ شه‌رعیک ی پێش ئیمه‌ بووه‌، نه‌ک شه‌رعیک بووبی‌ت بۆ ئیمه‌. هه‌روه‌ها وایشی ده‌بینین، که‌ رای هه‌له‌ئێنجراوی (ئیمام شنقیطی) سه‌باره‌ت به‌ راسپاردن و به‌شدارکردن ده‌رچوونه‌ له‌مانه‌وه‌ سه‌ر ده‌قه‌که‌، ئه‌گه‌رچی ئاماژه‌کانی نێو ده‌قه‌که‌ له‌ ته‌فسیرکردندا واش بگه‌یه‌نن.

(١) (اضواء البیان، ٤: ٤٥).

(٢) (اضواء البیان، ٣: ٤٥-٧٥)

دووهم: شیایویی بهشدارکردن:

(شنقیطي) بهلگههینانهوهی ههندیك له زانیانی مهزههبی (ئیمام مالك)ی ده‌بارهی وتهی هاوه‌لانی نیو ئه‌شكه‌وته‌كه (فَاَبْعَثُوا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ) له‌سه‌ر راستی وشیاویی بهشدارکردن هیناوه‌ته‌وه، وه‌ك گوتویه‌تی: (هه‌ندیك له زانیانی سه‌ر به‌مه‌زهه‌بی ئیمام مالك له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌وه شیابوونی بهشداریکردنیان خستۆته‌پوو چونكه ئه‌و لاوانه له‌پاره‌ زیوه‌كه‌دا بهشدارو هاوبه‌شبوون، كه‌ ناردیان بۆ ئه‌وه‌ی خۆراکیان بۆ پێ بکړیت.

زانا (ابن العربي مالیک) گوتویه‌تی: (له‌م ئایه‌ته‌دا هیچ به‌لگه‌یه‌ك له‌سه‌ر بهشدارکردن نیه ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌و ئه‌گه‌ره‌ی له‌وانه‌یه‌ هه‌ریه‌كه‌ له‌ولاوانه‌ به‌شی خۆی به‌ته‌نیا به‌نی‌راوه‌که‌یاندا ره‌وانه‌کردی‌ت تاخۆراکی خۆی به‌ته‌نیا بۆ بکړیت).

(شنقیطي)یش له‌هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م وته‌یه‌دا گوتویه‌تی: (ئه‌وه‌ی كه‌ ابن العربي - باسی كردوه‌ به‌باری بینراو و‌پاڵه‌تی مانا‌كه‌ییدا ئاراسته‌كراوه‌) ^(١) ئی‌مه‌ش له‌هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌و جۆره‌ به‌لگه‌هینانه‌وه‌و جیاوازیی بی‌روپایانه‌ش دا پ‌امان وایه‌ كه‌ (هیچ هۆكارو پێویستییه‌كه‌مان پێی نای‌ت، چونكه‌ ئه‌وه‌ شه‌رع و یاسایه‌کی پێش ئی‌مه‌ بووه‌، نه‌ك شه‌رعیك بووی‌ت بۆ ئی‌مه‌، چونكه‌ له‌ده‌قه‌كانی خۆماندا هینده‌ به‌لگه‌مان له‌سه‌ر شیایویی بهشدارکردن و راسپاردن هه‌یه‌ كه‌، به‌سمانه‌.

سێیه‌م: گه‌ڕان به‌دوای خۆراکی هه‌لال و باشدا:

ئه‌وان نوێنه‌ره‌كه‌ی خۆیان، كه‌ ناردیان بۆ نیو شار، راسپارد به‌چاوگێ‌ران و وردیی‌نی و، هینانی خۆراك بۆیان، پا‌ك و هه‌لال یی‌ت (فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا

أَزْكَى طَعَامًا).. ینگومان فرمان (فعل) ی (فَلْيَنْظُرْ) به لگه یه له سهر پټو یستبوونی وردبونه وه و چاوگپړانو پشکینینی خوراکي باش و هه لېږاردنی به چاکی. نه مهش زیاتر له کاتي زوړی هرام و حوکی نه فامی و، که می له لالدا ده بیټ. مړوڅی موسلمانیش له م جوړه بارود وڅه دا نه وهی لی خوازراوه، به وردی و وریاییه وه به دواي خوراکي له لالدا بگه ریټ و، هرام هه لنه بډی ریټ.

له رسته که دا وشه ی (أَزْكَى طَعَامًا) یش ناوردانه وه یه کی جوانی قورئانه له خوراکي پاک و خوښ و له لال. له باره ی مانای (أَزْكَى طَعَامًا) وه چند و ته و بیروپایه که هیه، بُو غوونه: (ابن عباس) گوتوویه تی: (مانای - أَيْهَا أَزْكَى طَعَامًا) واته: (له لالترین خوراک). هندی که له زانایانی تریش گوتوویانه، واته: (خوښترین خوراک) هندی کی تریشیان گوتوویانه، واته: (هر زانترین خوراک) چند زانایه کی تریش گوتوویانه، واته: (زوړترین خوراک) به لام (نیمام ابن کثیر) و ته ی یه که می به راست و به پای یه کلاکراوه داناوه و گوتوویه تی: (مانای راستی له و ته ی یه که م دایه، چونکه م به بهستی لاوه کان له خوراکي کی باش و له لالدا بووه، سائیر که م بوویټ، یان زوړ بوویټ)^(۱).

چواره م / قورئانو هزی گشتی له خوراکدا:

له و ته ی لاوه کان (أَيْهَا أَزْكَى طَعَامًا) دا ناماڅه یه کی دی هیه و م به بهستیان له (أَزْكَى طَعَامًا) له لالترین و چاکترین و خوښترین خواردنه. لیره دا وشه ی (أَزْكَى) ماناکانی پاک و گه یشتووی و چاکی و به پیتی ده گه یه نیټ. قورئان نه وه مان لی ده خوازیټ، هزو میزاجمان له هه لېږاردنی جوړه کانی خوراک و پوښاکدا، به پیی رینماییه کانی ئیسلام و ریساکانی له لال و هرام بیټ.

لە پىيازى نەفامىدا ئەم مەسەلەيە دەشتۆينىرئىت، شوپىنكەتووە نەفامەكانىش پىس و ناشرىنى دەكەن، چونكە حەزو مىزاجەكانىشيان دەرەدارو شىتۆينراوو ساختەن.

بىنگومان خۆراكى باش لای ئەوان، كە بە (أَزْكَى طَعَامًا) ى دادەنن ئەوھىە بەپى تازەترین شىوازو مۆدىلى كولاندنو لىنانو خواردن بىت، بى ئەوھى ھۆكارە ئايىنىەكەى تىدا رەچاوبكەن يان لەبازنەى حەلّال و حەرامدا بىھىلنەوہ. ئەوھى زياتر جىي داخە ئەوھىە، ئەم (بۆچوونە جايلىيە لەسەر پاكتۆرتىن و باشتىن خۆراك) ھەندىك كەسى لە موسلمانانىش گرتۆتەوہو ئامادەنن مەسەلەى حەلّال و حەرام لە خۆراكدا رەچاوبكەن، بەلكو واى دادەنى، گوايە لەگەل حەزى ساغ و مىزاجى راستدا ناكۆكەو پەيوەندى بە ھەلبژاردنى چاكتىن و رەوانترىن خۆراكەوہ نىە.

بىنگومان پوختىن خۆراك لەژياندا ئەوھىە خۆشتىن و حەلّالترىن يان بىت پوخت ترين پۆشاكىش لەژياندا ئەوھىە كەوا لەگەل رىساو رىنمايەكانى ئىسلامدا گونجاو بىت ديارە خۆراكى حەرامو، پۆشاكى حەرامىش ئەوھىە پىستىن و خراپترىن يان بن.

حەزى موسلمانىش، كە قورئان بەرزو بەرپىزى كردوہو، مىزاجىشى، كە ئىسلام رىنماكارو رىكخەريەتى، خۆراكى حەرامو، پۆشاكى حەرام پەسەند ناكات، چونكە لەبازنەى شتەپىس و خراپ و ناپەسەندەكاندا داياندەنىت.

ھەر خۆراكىكى حەلّالىش، پاك و پوختە، ھەموو خۆراكىكى حەرامىش پىسە، ھەموو پۆشاكىكى حەلّالىش پاك و پوختە، ھەموو پۆشاكىكى حەرامىش پىسە.

ئەم ئاماژە قورئانىەش ئەوھەمان لى دەخوازىت ئاورو سەرنجى ورد لە رىنمايى و ئاراستەو پەندە جوانەكانى قورئان بەدەينەوہو چەند بەلگەيەكى راستيان لى دەربىنن، قورئانىش چەندەھا ئاماژەى ھەمەرپەنگ و چەندىن سەرنجى ھەمەگىرو ھەمەلايەنەى لەسەر ھەموو چەشنە بواريكى ژيان تىدايە، گرنگىش ئەوھىە ئىمە بزانن چۆن ئاوريان لى بەدەينەوہو وەريان بگرىن و سەوداو مامەلەيان لەگەلدا بكەين.

پێنجهم / "ولیتلطف"

لاوه كان، نێردراوه كهی خۆیان بۆ نێو شار بهوه راسپارد، كه نهرمونیان بیّت، بهباشی و به نهرمونیانی مامه له له گه له خه لکی شاره كه دا بکات، کاتیك پێیان دهگات و، شتیان لی دهکریّت.

نهرمونیانییش له گه لێاندا بهوه دهبیّت، كه له خۆبوردوو، ساکارو، هیمنو، رۆح سووک و، ئاسانکار بیّت، ئهم راسپاردیهی ئهوان بۆ ئه و نێردراوه كه نهرمونیان بیّت ئاوردانه وهیه کی زیره كانه یان بووه له گرنگی نهرمونیانی و ساکاری و له خۆبوردووی له ژياندا و، له په یوهندی کردن به خه لکی و مامه له له گه لدا کردنیان و، له کرین و فرۆشتندا.

ئهمهش ئاوڕیکی پێویست و پێنمایه کی گرنگه بۆ ههر موسلمانیک و، ئه وه دووپاتده کاته وه، كه وا ژیان ته نهها به نهرمونیانی پێکده بیّت و، ییگومان په یوه ندیشی له گه له كه سانیترا ته نهها به نهرمونیانی ده بیّت، دیاره مامه له کردنیشی له گه لێاندا له گشت بواره هه مه جۆره کانی کارو، له هه موو لایه نه کانی ژياندا ته نهها به نهرمونیانی به دیدیت و سه رده که ویت. به راستی جیاوازییه کی هیجگار زۆر له نێوان پیاویکی (نهرمونیان له گه له خه لک) و پیاویکی تری (خراب و دلّره ق و قین له دلّ و تووره) دا هیه نهرمونیانی و هیمنی و چاوپۆشی و به سۆزی، په یوه ستن به ئاکاری جوان و نه فسی ره زامه ندو خو نه ریتی هی دیه وه، ده شیّت ئهم ره وشته جوانانه به تاقیکردنه وه و کۆششکردن و کۆلنه دان و هه ولّی به رده وام ده سته بهر بکریّت. ئارامی به ئارام گرتن و، نهرمونیانییش به ره حم و سۆزه خشین ده بیّت.

قورئانی پیرۆزیش ئاماژه ی بۆ چاکی نهرمونیانی و گرنگی چاوپۆشی و ئاسانکاری و نیعمه تی رۆح سووکی له گه له خه لکیدا کردوه، ئهمهش له کاتی که دا خودا ئه و ئاکاره به رزه ی به پیغه مبه ره که ی ﷺ به خشیوه و پێی فره مووه:

﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنَّ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ لَهُمْ ۝ (١٦١) آل عمران ۝﴾. واته " نهی پیغه مېهر به هوی ره همتی خداوه تو نهرمونيان بوييت له گه لیاندا، دنا ته گهر که سیکی دلره قو توندوتیژبوویتایه، هه موویان له ده ورت ده ته کینه وه. ده توش لیان ببوره وداوی لیخو شېبونيان له خدا بو بکه و راویژو ته گبریشیان له سر کاروباره کان پی بکه."

هه روه ها پیغه مېهری خداش ﷺ له چندين فرموده یدا، هانی داوین له سر نهرمونيانو ره حمو به زهیی له گه ل موسلماناندا، له و فرمودانه ش:-

- وهك نه وهی، که (مسلم) له (جیری کوری عبدالله) وه - خودا لی رازی بیت- گپراویتییه وه، که پیغه مېهر ﷺ فرمویه تی: ((من يعرم الفرق يحرم الخير كله))^(١).. واته "هه که سیك به نهرمونيانی بیبش بوییت، نه و له هه موو خیریک بیبش کراوه."

- هه روه ها (مسلم) له (عائشه) وه گپراویتییه وه که پیغه مېهر ﷺ فرمویه تی: ((يا عائشة ان الله رفيق يحب الرفق، ويعطي على الرفق ما لا يعطي على العنف))^(٢). واته.. "نهی (عائشه) خودا نهرمونيانو، نهرمونيانی پی خو شه و، نه و پا داشته ی له سر نهرمونيانی ده بیه خشیت، هه رگیز له سر توندوتیژی نابیه خشیت".

نه مهش بانگه وازی که بو ئیمه، له ها وه لانی نه شکه وته که وه له قورئان و له پیغه مېهری خدا شه وه ﷺ بو نه وهی له ژیاغاندا نهرمونيان بین، له گفتارو کرداره کاغانو، له ژیان و په یوه ندییه کاغانو له ناشنایه تی و سه وداو نالویرییه کاغاندا هه نهرمونيان بین.. ئیدی ژیان به ئاسوده یی و به خته وه ری و خیر و خوشی به سر

(١) رواه مسلم في (٤٥) كتاب البر والصلة، باب (٢٣) فضل الرفق/ حديث (٢٥٩٢).

(٢) رواه في كتاب البر والصلة، باب الرفق، حديث رقم (٢٥٩٣).

دهبهینو، په یوه نندییه کانی شمان له گهڵ کهسانی تردا له خوشی و نهرمونیانی و چاکیدا ده بیئت خوداش فهرموویه تی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾ (البقرة ٨٣) واته .. "قسهی جوانو به جی و ناسک له گهڵ خه لکیدا بکه ن".

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِی هِیَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِی بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهُ وَلِیٌّ حَمِیْمٌ﴾ (٣٤) وَمَا یُلْقِیْهَا اِلَّا الَّذِیْنَ صَبَرُوا وَمَا یُلْقِیْهَا اِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِیْمٍ (٣٥) فصلت ﴿ واته: (چاکه و خرابه وهک یهک نین. نه وهی وتهی چاک و په سه ندی ههیه. یه کسان نیه له گهڵ نه وهک سهی، که وتهی خراب و ناپه سه ندی ههیه. تۆش نهی پیغه مبه ر ﷺ به هیمنی و نهرمونیانی خۆت هه لویستی باشر له ناستیاندا بنوینه وئیدی نه وهک سهی دوژمنایه تی له گه لئا ههیه ده بیسته هاوړی یه کی نزیکت، وهک ئاموزایه ک یان وهک که سیکی نزیکتی لسی دیت. ئه م ئاکاری وه لا مدانه وهی (خرابه) به چاکه یه ش، ته نها نه وهک سه انه پیی به هره مه ندن که ئارامیان له به رامبه ر که سانی خراب و به دکاردا گرتوه، هه رکه سیش ئه م ئاکاره جوانه ی ئارامگرته ی هه بیئت زۆر به خه وه ره و به خه تیکی زۆری له پیش برکیی به ده سه تهنانی خیر و هه لویستی چاکه دا ههیه.

شه شه م: شاردنه وهی ده نگ و باسی خویان له گه له که یان:

هه ر له و راسپاردانه ی لا وه کان به نیردراوه که یان نه وه بوو، هه والو ده نگوباس و مه سه له که یان له گه له که یان به شاریته وه: ﴿وَلَا یُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ (١٩) اِنَّهُمْ اِنْ یَظْهَرُوْا عَلَیْکُمْ یَرْجُمُوْکُمْ اَوْ یُعِیْدُوْکُمْ فِیْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْا اِذَا اَبْکَدَا (٢٠) الکهف ﴿ واته: .. "با هیچ که سیک هه سه تتان پی نه کات و به هه والو ده نگوباستان نه زانیت، چونکه نه گه ر به کاروبارتان بزانه به ردبارانتان ده که نه و

ده تانكوژن، ياخود ده تاغخه نه سه ر دينی خويان و، به م رهنگهش هه رگيز سه ركه وتوو نابن."

ئه وان پيشتەر داوايان له نيتردراوه كه يان كرد، له گه ل خه لکی شاردا نه رمونيان بي ت وهك ئه وهی له هه جوو لي داو له گه يشته ني تو شاره كه شدا، نه رمونيان بي ت. هه روه ها له كرپنی خورا كه كه و، له هه ل س و كه وتی و له گه رانه وه شدا هي نده نه رمونيان بي ت كه مه سه له كه ی خو ييان لي بشاري ته وه وه هي چ گومان يكي لي نه كه ن و شك له مه سه له كه ی نه كه ن و دوا ی نه كه ون و شو ين پي هه ل نه گرن. ئه وان (واته لاوه كانی ني تو ئه شكه وته كه) هۆی ئه م نه ينگيري ی و نه رمونيانی و مه سه له هه شاردا نه يان ئه وه به وه، كه وا بي نگومان، ئه گه ر گه له كه يان پييان بزائن و په رده له سه ر مه سه له كه يان هه لده نه وه و بگه نه ئه شكه وته كه يان و رازی مانه وه يان ده ر ب خه ن، ئه وا به ر د بارا نيان ده كه ن و ده يانكوژن، ياخود ده يانگي پ نه وه بو سه ر ئه و ئاي نه پوو چه له و ري بازه ناراسته كه يان و، وا يان لي ده كه ن با وه په خودا نه هي تن و، ها وه ل (شه ري ك) ی بو دا بنين. به م رهنگهش هه رگيز سه ركه وتوو نابن، نه له دنيا و، نه له رۆژی دوايشدا. له مه وه تي ده گه ين، كه بي نگومان ها وه لانی ني تو ئه شكه وته كه سووربوون له سه ر شار د نه وه ی مه سه له كه يان و، كه نا بي ت هي چ كه سي ك پييان بزاني ت. هه ربۆيهش ويستو ويا نه خو يان له چا وانيان به شار نه وه.

ئه مهش ئاماژه يه كه بو شيا ويی و ره وایی شار د نه وه ی ري ك خه ستن. كه بي نگومان ده شي ت بانگه واز كاران شي وازی ري ك خه ستيان له گه له كه يان به شار نه وه وه هه موو جم و جوو لي كيان به نه ينی بي ت و كه س پييان نه زاني ت و خوشيان بو يان ده ر نه خه ن، كه سه ر به چ تا قم و لايه ني كن و په يوه نديان پي وه يان چۆنه و چهنده !!

دياره ده شي ت (كاری ري ك خه ستنی ئيسلامی) يش به نه ينی و په نهانی بي ت، ئه گه ر هۆ زه رو و ره ت و ابخو ازي ت. بي نگومان دوژمنا نی ئه م ئاي نه ده يانه وي ت ده ستي به سه ردا بگرن و، دژايه تي پيا وان و سه ربازانی بكه ن و، هه موو رهنگ و شي وه كي كاری ئيسلامی به سرنه وه. خو ئه گه ر بانگه واز كاران له و جو ره ژينگه يه ی وهك سه ر ده می ئه م لا وانه دا بوون و، له قونا غي كي لا وازی و بي ده سه لا تي دا بوون، ئه وا

بۆیان دهشیټ که رېڅخستنه که یان به نهیښی بیت و کاروباری خویان له ناحه زانیان بشارنه وه. به لām پېویسته له سهریان کهوا کهسانی تریش بو ټه و رېبازه یان بانگ بکه نو، ئیسلامبوونی خویان بو ناشکراکه نو، ئاموژگاریی گه له کهشیان بکه نو له ههولئ سهرخستنی ئاینه که یاندا بن نهک ههر لیئ دانیشن و بهو نهیښگیری و مه سه له شاردنه وه یه وه سهرقال بن، واز له به جئ هیئانی ئه رکه که یان بهیښن.

پېگومان رېڅخستو و پېکه وه جوښدانی (بزاوت و رېڅخستنی نهیښی) و (بانگهواز و روونکردنه وهی ئاشکرا) ئاتاجیان به هاوسه نگی و زیره کی و دانایی ههیه، جگه له ئاتاجی زۆریان به یارمه تی و رېنمایی خوداش.

قورئانی پرؤزیش چه نډین نمونه و په نډی له سه ر (نهیښگیری و په نهانی و باس نه کردنی کارو چالاکی له لای کهسانی تر) پیشان داوین، وهک به سه رهاتی خوشکه کهی (مووسا) که به راسپاردهی دایکیی کهوته شوین ههوالئ براکه ی و له دووره و چاودیریی ده کرد بی ئه وهی ناحه زانیان پئی بزنان.

له ژياننامه (سیره) ی پېغه مبه ریشدا ﷺ گه لیك نمونه ی له م چه شنه مان له سه رکاری په نهانی پېغه مبه ری خودا ﷺ ههیه که چۆن رېڅخستنه ئیسلامیه که ی له یه که مین قۆناغی بانگه وازه وه له هه ردوو بارودؤخی نیو (مه که که) و (مه دینه) شدا تا دواقؤناغ به رپوه بردووه. دیارترین نمونه ش له م پوه وه ئه و به سه رهاتانه یه که (ابو ذری غفاری) - خودا لیئ رازی بیت - له سه ر موسلمانبوونی خوی گیراویتیه وه کهوا باسی هه لویتستی (فاطمه ی کچی الخطاب) له به رامبه ر دایکی (ابوبکری صدیق) دا ده گیرېتته وه، کاتیک (فاطمه) هاتوه بۆلای ئه و ژنه و پرسپاری ده رباره ی پېغه مبه ر ﷺ لی کردووه.. هه روه ها، که پېغه مبه ریش ﷺ مامی (واته - عباس - ی خودا لیئ رازی بیت) راسپاردووه به وهی له مه که که دا بمیښتته وه، تاکو هه والو ده نگ و باسی دانیشنه که ی له وپوه به موسلمانان بگه یه نیټ.

"حیکمهت له ناردنی نێردراوه که یان و، ناشکرا بوونی به سه رهاته که یان"

خودا فەرموویە: ﴿وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ﴾ (١١) الکەف ﴿﴾ "له چیرۆکی هاوێلانی نێو ئەشکەوتە که دا بۆشایی یه کی هونه ریی ههیه، بۆشایی یه که له نێوان ناردنی یه کیکیان بۆ بازاری نێو شاره که، تا کو خۆراکیان بۆ پهیدا بکات و، له نێوان گه رانه وهی ئەو نێردراوه شیاندا بۆ لایان له ئەشکەوتە که، له م بۆشایی یه هونه ریی هه دا به سه رهات و مه سه له که یان ناشکرا ده ییت بۆشایی ی پۆشتنی ئەم پیاوه، تا گه یشتۆته شاره که و ئەو دیارده سه یرو سه مه رانه ی، که چاوی پێیان که وتوو و ئەو هه لسو که وت و مامه لانه ی له نێوان خۆی و دانیشتیوانی شاره که دا بو و و، گه رانه وه شی به سه رسامی و سه رسورمانه وه بۆ لای هاوێله کانی له ئەشکەوتە که دا به راستی بۆشایی و پانتاییه کی هونه رییانه یه، که هه یچ شتیکی له پیاویه ته راسته کان و له ناراسته کانیشدا له باره وه به دیی ناکه ین.

قورئانی پیرۆزیش هه یچی له باره وه نه خستۆته پرو، ئەمه ش وه که ئەوه وایه، خۆینه ر بانگ کات بۆ ئەوه ی به بیرو خه یالێ خۆی، هۆیه که بۆ ئەو بۆشاییه دیاری بکات و، هه ر به بیرو بۆچوونی خۆشی رووداو و پێشهاتی کتو پری له و بۆشاییه دا مه زنده بکات. لێره دا ته نه ا ئەوه نده هه یه که (نێردراوه که یان بۆ نێو شار) کاره که ی لێ ناشکرا بو و و، (ناشرانین چۆن) بۆ لای هاوێله کانی له ئەشکەوتە که دا گه رانه وه و و، ئەه ی داخۆ چۆن خه لکی شاره که دوا ی که وتو و و، کاتی که گه یشتو و نه ته به ر ده رگای ئەشکەوتە که، هه مو و لا وه ئیمانداره کانیان به مردووی تیدا دیوه ته وه و، ئەم جاره یان به راستی به واقعی مردو و و.

بێگومان خودا هاوهلانی ئەشکەوتە کهی بۆ خەلکی ئاشکرا کردووه وای له خەلکی شارە که کردووه پێیان بزانن و هەلۆیستە لە ئاست مەسەلهو بەسەر هاتە که یاندا بکەن، قورئان حیکمەتی ئەمە لەوه دا دەر خستووه، بەدوایدا هاتووه: ﴿وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِیَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ واتە: "بەمەرنگە (بەو جوړی که نێردراوه که یان چۆتە نێوشارو، خەلکی شاریش بەنهیینه که یان زانیوه دواي که وتوونو، پاشان چاویان بەهەموو لاوه کان که وتووه کهوا تازەو لە کاتیکی که مەدا بەراستی گیانیان لێ کێشراوه، بەمەرنگە کاروبارو بەسەر هاتیانمان بۆ خەلکی شارە که دەر خستووه تا کو بزانن که بێگومان بەلێنی خودا و توانا و قودرەتی خودا لەسەر زیندوو کردنەوهی مردووان راستەو حەقەو، دەبا ئەوانەي ئەم وتەو بەسەر هاتانە بەدرۆ دەخەنەوه بزانن ئەمەیه و هەدی خودا و بزانن بێگومان روژی دوايی هەر دێتە پیشەوهو هیچ گومانیکی تیدا نیە".

حال و مەسەله ئاوابوو تا کو خەلکی شارە که بزانن که بەلێنی خودا راستەو قیامەت شک و گومانی تیدا نیە. بەلێنی خودا بۆ بەندە ئیماندارە کانیشی راستەو هیچ لارییه کی تیدا نیە، خودا لەگەڵیاندا یە بەهەموو شیوازیکی سەرپەرشتی کردنیان و پاراستنیان و سەر خستنیان و راگیر کردنیان لەسەر رێبازە کهی دەبا هەر که سیك، مەرجه خوازراوه کان جێبەجی بکات، تەواو دُنیا بیت له بەدی هاتنی بەلێنی خودا.

ئەوه تا هاوهلانی نیو ئەشکەوتە که پەنایان بردۆتە بەر خودا و خوداش لەگەڵیاندا بووه و پاراستوونی و بەرگری لێ کردوونو، لاشە کانیانی بەساغی هێشتۆتەوه لە کاتیکی ئەوان بۆ ماوهی سێ سەد سال له خەودا بوون.

پاشان خودا مەسەله که یانی ئاشکرا کردۆتەوه تا کو خەلکی شارە کهو (کهسانی دواي خوێان ونهوه کانی دواتریان) بزانن، روژی دوايی (روژی زیندوو کردنەوه)

هەردیت و گومانی تێدانیه. شیوازو هۆکاری بەلگە هێنانەوه به چیرۆکی هاوێڵانی نیو ئەشکەوتە که لەسەر زیندووکردنەوه لەرۆژی قیامەتدا ئەوهیه، ئەوان سی سەدو نۆسێ خەوتوون، رۆحه کانیشیان لەو ماوه درێژەدا لەلاشه کانیان جیاپووتەوه، پاشان خودا رۆحه کانیانی بهبەرلاشه کانیاندا کردۆتەوه، ئیدی لهخهوه کەیان هەڵساندوون و بیداری کردوونەتەوه.

جا مادام خودا بەتوانایه لەسەر ئەوهی، که ئاویان بهسەر بێنیت و لهو خهوه درێژهش بهخه بهریان بێنیت، ئەوا بهتواناشه لەسەر زیندووکردنەوهی خەلکی له پۆژی قیامەتداو بهتوانایه لەسەر ئەوهش، جاریکی دی رۆحه کانیان به بهر لاشه رزیه کانیاندا بکاتەوه.

به راستی چیرۆکی هاوێڵانی ئەشکەوتە که لهبه هیژترینی بەلگە کردەیی (عملی) یه کانی قورئانه لەسەر زیندووکردنەوهی خەلکی له رۆژی قیامەتدا، ئەم بەلگە قورئانیەش بهردهوام ئاماژه دهلالهتی خۆی، تا پۆژی قیامەت دهگهیهنیت..

"گهله کهيان له ناستياندا بوون به دوو به شهوه"

گهله کهيان له سهر مه سه له لاهوکان ناکوکیان تی که وتوووه، واپی ده چیت
 دواي نهوسنی سه دهیه گهله کهيان باوه پردار به خودا بوون ویه کخوایه رستی
 (توحید)یان ره چاو کردووه، وهك خوداش له باره یانه وه فهرموویه تی: ﴿إِذْ
 يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ
 غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ۖ﴾ (الكهف) .. که واته نهوان
 ده باره ی لاهوکان بوون به دوو کومه له وه:

کومه لی یه که م/ نیمانداره راست و چاکه کانن، که گوتوویانه (بینایه کیان له سهر
 دروست بکه نو خوداش خوی له کاروباریاندا زانیه و چییان لی ده کات).
 بیگومان نهوان داوای دروستکردنی بینایه کیان له سهریان کردووه، ثم بینایه ش
 مزگهوت نیه، یاخود بو مه بهستی به پیروزدانانی لاهوکان نیه، به لکو بو
 مه بهستی ریژلینیان بووه که لاشه کانیان دفن بکریتو، بنیژرینو، لهو
 بینایه دا بیاریژریت. وهك زانراویشه، ریژنان له مردوو نه وهیه بنیژریت. ثم
 باوه پردارانه ش زور به مه سه له که دا روڼه چوون، چونکه ده یانزانی، که هیچ
 نامیرو نامرازیکیان بو پشکنین ولیکولینه وهو دیراسه و شیته لکاری نیهو،
 مادام ثم جوړه نامرازانه شیان به دهسته وه نیه، نهوا ناییت په نا بهرنه بهر
 گرمیان وگوتره کاری و نه فسانه کان، ههروه ها ناییت کات و هه ول و عه قل و
 فیکریشیان له شتی کدا، که بویان یه کلا ناکریته وهو، سوودیکیان پی نادات
 به فیرو بدن. کهوا بوو ته نها نهوه یان له سهره، مه سه له که بخه نه پال زانستی
 خوداو، زانینی بنجو بناوانی به سهره اته کهش هه بو خودای پاک و زاناو

شارهزا بگيرنهوه، ههربويهش گوتوويانه (رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ) بېنگومان (نېمانداريتي و باوه رهيڼانيان بهخودا) رېنمايي كردوون بۆ ښه و بېرورپاښه و سرووشي ښه و تهيهي (رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ) پېگه ياندوون نيمهش بههوي ښه و باوه رهيانهوه به باوه ردارمان داناون.

كومه لي دووهم/ ښه و حاكم و دهسه لاتداره كار به دهستانه يانن كه قورئان بهوه سفي
(الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ) ناوي هيڼاون و، بېرورپاښ و ابووه، مزگه وتيك له سهر هاوه لاني نيو ښه شكه و ته كه بينات بنريت: قَالَ الَّذِي غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا، واته: "ښه و كه سانهش، دهسه لاتدار بوون و دهسه لاتيان له كاروباري لاوه كان و ناوچه كه دا بوو گوتيان: (نيمه بپيار ده دهين، مزگه وتيك له سهر يان دروست بكهين". له م و تهيهي دهسه لاتداره كاندا ههستيكي خو بهزل زانين و خوښه گه و ره دانان و خوښه پانندن و ديكتاتوريش به ديبه ده كهين، چونكه ښه وان به سه رگه له كه ياندا (ده ربارهي كاروباري لاوه كان) زال بوون و ركيڼيان له سهر توند كردوون و، به لووتبه رزي و خوښه زل دانانه وه مامه له يان له گه لدا كردوون و به زه برو زهنگيكي وه هاشه وه قسه يان له گه لدا كردوون، بواري هيچ گفتوگوو موناقه شهيهك، يان پاشگه زبونونه وه له بېرورپاښه ياني تيدا نه ماوه ته وه به توندي گوتوويانه: (لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا).

كاتيك زاناياني ته فسيريښ، له نووسيني ته فسيره كانياندا گه شتوونه ته ښه و جېگه، ده ربارهي حوكمي (بنياتناني مزگه وت له سهر گوړه كان) دواون وچه ندين فهرموده ي پيغه مبهريان ﷺ لهوباره يه وه دباري كردووه، كه بنياتناني مزگه وتيان له سهر گوړه كان تيدا قه ده غه كراوه و، كه نه فره تي خوداي تيدا يه بوجوله كه و دپانه كان بههوي ښه و، گوړي پيغه مبهران و پياوچا كانيان كردو ته په رستگا.

لهو فەرموودانهش:-

١- (مسلم) له (عائشة)وه - خودا لێی رازی بیّت - گێڤاوتیییهوه: (أم حبيبة)و (ام سلمة) له (حەبەشە) کلێسەیهکیان بینیوه، کهوا چەندین وێنهو نیکاری پیڤه‌مبه‌رانی خودای تیدا کیشراوه‌و ئەمەیان بو‌ پیڤه‌مبه‌ری خودا ﷺ گێڤاوتیه‌وه‌و ئەویش فەرمویه‌تی: ((ان اولئك اذا كان فيهم الرجل الصالح فمات، بنوا على قبره مسجداً، وصوروا فيه تلك الصور، اولئك شرار المخلوق عند الله يوم القيامة))^(١). واتە: " ئەو جووله‌که‌و گاوارانه‌و ئەگەر پیاویکی باشیان تیدا بردايه، په‌رستگایه‌کیان له‌سه‌ر گۆڤه‌که‌ی دروست ده‌کردو ئەوجۆره‌و وێنه‌و نیکارانه‌شیان تیدا ده‌کیشا، به‌راستی ئەوانه‌ له‌قیامه‌تدا له‌لای خودا خراپترین خه‌لکن".

٢- (مسلم) له (عائشة)وه - خودا لێی رازی بیّت - گێڤاوتیییهوه، پیڤه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی دواجاریدا، که لێی هه‌لنه‌سایه‌وه‌ فەرمووی: ((لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبورا أنبيائهم مساجد))^(٢). واتە " نه‌فره‌تی خودا له‌ جووله‌که‌و گاواره‌کان بیّت که گۆڤه‌کانی پیڤه‌مبه‌رانیان کردۆته‌ چەند په‌رستگایه‌ک".

٣- (مسلم) له (جندب)وه (خودا لێی رازی بیّت) گێڤاوتیییهوه، گوتویه‌تی: (گویم له پیڤه‌مبه‌ری خودا بوو ﷺ له‌پیش مردنیدا پینج ناوی هاوه‌لێ ته‌نیای هیناو فەرمووی: ((اني أبرأ الى الله، ان يكون لي منكم خليل، فان الله تعالى قد اتخذني خليلاً، كما اتخذ إبراهيم خليلاً ولو كنت متخذاً من أمتي خليلاً لاتخذت ابا بكر خليلاً الا وان من كان قبلکم کانوا يتخذون قبور انبيائهم

(١) مسلم، کتاب (٥) المساجد ومواضع الصلاة، باب (٣) النهي عن بناء المساجد على القبور، حديث (٥٢٨).

(٢) مسلم، حديث (٥٢٩).

وصالحهیم مساجد. الا فلا تتخذوا القبور مساجد، اني انهاكم عن ذلك))^(١)...
 واته: "من پهنا ده گرم به خودا له وهی، تاکه هاوه لێکی هه لێژارده له ئیوه بۆخۆم
 دابنیم، چونکه خودا خۆی منی کردووه به تاکه هاوه لێ هه لێژارده، وهك چۆن
 (ئیهراهم) ی کردۆته تاکه هاوه لێ هه لێژارده ی پاك و دلسۆز. خۆ ئه گهر له
 نه ته وه كه م، تاکه یهك هاوه لێ پاك و هه لێژارده م بۆ خۆم دابنایه، ئه وا
 (ئه بویه كر) م به و جۆره هاوه له داده نا، به لام كهسانی و گه لانی پێش ئیوه
 گۆرپه كانی پێغه مبه رانیان ده كردنه چهند پهرستگایهك، جا ئیوه ش ئه و جۆره
 گۆرپانه (واته گۆرپه كه ی من و گۆرپی پیاوچا كانی نه ته وه كه م) مه كه نه چهند
 مزگه وتیك، چونكه من به ته واوی ئه وه م لێ قه ده غه كردوون".

له م فه رموودانه وه ئه وه تی ده گه ی، گه لانی پێش ئیسلام سه رزه نشكراون له سه ر
 بنیاتنانی په رستگا و مزگه وت له سه ر گۆرپی پێغه مبه رانیان و پیاوچا كانیان. ته نه ات
 له سه ر ئه م تا وانه نه فره تیان لێكراوه. ئه مه ش ده لاله ته له سه ر ئه وه ی كه نه وانیه ی
 سووربوون له سه ر بنیاتنانی مزگه وت له سه ر گۆرپه كانی هاوه لانی نیو ئه شكه وته كه،
 له ئیمانداره چاكه كان نه بوون و، بیروپاشیان راست یان په سه ند نه بووه، هه روه ها له
 جه خه كرده نه وه یان له و پرسته یه ی (لَنْتَخِذَنَّ عَنْهُمْ مَسَاجِدًا) دا وا تی ده گه ی،
 حاكم و ده سه لاتداره كان ئه و رایه ی خۆیان، كه له سه ری رژدبوون، به جێ هێناوه و
 مزگه وتیان له سه ر ئه و ئه شكه وته بنیات ناوه، به لام قورئان ه یچ شتیکی وای
 له باره ی بنیاتنانی مزگه وته كه وه باس نه كردوه، به پروو نیش ناما ژه ی به وه نه داوه،
 ناخۆ دروستكراوه و كار ه كه ته واو كراوه یان نا...؟ ئه مه ش له بهر دوو هۆ:-

یه كه م / بێگومان قورئان له شیوازی گێڕانه وه ی چیرۆكه كاندا هه می شه بۆشاییه کی
 هونه ری جێدیلێت، تاكو بواری بده ت به بیرو خه یالێ خۆینه رو، تا خۆینه ر خۆی

لهو دهستهواژانهی پیشووهوه، ئهم چهند خاله تییینی کراوه یاخود گه لاله دهبن:-

۱- قورئان، وتهی یه کهم دووهمی ره تکر دوتهوهو پووجه لی کردوونه تهوه، چونکه به شیوه یه که وه سفی کردوون، هوکاره بو ره تکر دونهوهو پشتگویی خستنیان، بۆیهش له باره یانهوه فهرموویه: (رجا بالغیب)، واته (له خویانهوه باسی نادیار ده کهن) وشه ی (رجا بالغیب) لهم ئایه ته دا، واته: (وتهیه که به بی زانست و زانیاری) و (ئیددیعایه که به بی به لگه).

۲- قورئان ههردوو وته پووجه له که به (رجا بالغیب) وه سف ده کات، له وه دا بانگه وازی که بو ئیمه، که وته کانی ئیمهش راست و سه لمینراوین و فیکرو بیروپا کانی شمان به راستی و دلنیا ییه وه بجهینه پروو، ده بیئت ته نها به پی ئه و زانیارییه ی هه مانه بیروپا ده برپین و، هیچ وتهیه کیش نه درکی نیین، نه گهر به لگه یه که له سه ر راستی و دروستیه که ی نه بیئت. ده نا وتهیه که به بی زانست و رایه که به بی به لگه یه که، له گه ل ئه و بهرنامه پرێشییه زانستیانه و باب ته یانه دا (که قورئان خوا زیاریه تی لی مان) ناگو نجیئت.

۳- بی دهنگی قورئان له سه ر وته ی سی یه م ﴿وَيَقُولُ سَبْعَةٌ وَثَمَنُهم﴾ ههروه ها به خراپ دانه نانی ئهم وتهیه له لایه ن قورئانه وه، دیاره ئه مه دانپیدا نا نیکی قورئان و په سه ند کردنیکی بیئت، به پی ئه وه ی، که چهند زانیه کی کهم له زانا لی کو لیاره کان ئاوا لیی تیگه یشتوون.. به پشتیوانی خوداش دوا ی نه ختیکی دی دیینه وه سه ر باسی ئهم مه سه له یه.

۴- ژماره ی هاوه له کانی نیو ئه شکه وت ژماره یه کی تاک (فردی) یه، نه که جووت (زوجی) واته: ئه وان سی، یان پینج کهس، یان راستر وایه هه وت کهس بووبن، هه رسێ ژماره کهش تاکن.

٥- له هه موو وته کاندا سه گه کهشیان حسابکراوه، نه مهش له گه له نه وه دا، که هه ردوو وته یه که مو دووهم جیاوازییان له گه له به ژماره دانانی سه گه که و لاوه کاندا نه کردوو، وه گوتوو یانه: سئ که سنو چواره میان سه گه که یانه، پینج که سنو شه شه میان سه گه که یانه ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ﴾ به لام له وته ی سئ یه مدا، که وته یه کلاکه ره وه یه جیاوازییه که ی نیوانیان به پیتی واو (و) دانراوه ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾.

وادیاریشه باسی سه گه که یان له و دهسته واژانه دا، که له هه رسی وته که دا هاتوو بۆ نه وه یه، پاسه وانیی کردوون و بۆ نه وه ی له گه لیشیاندا بیت، بۆ یه له خێرو به ره که ته ی نه وانیشی به رکه وتوو وه، نیعمه ته که یان نه ویشی گرتۆ ته وه، به جوړیک که کاتی که باسی نه و لاوانه ده کریت باسی نه ویش ده کریت و هه والی نه ویشیان بۆ زیادکراوه، ئه م زیاد کردنهش له رووی خاوه نداریتیان و تایبه تکاری و پێز لی گرتنه وه یه تی.

"پیتی (واوی هه شته مین): (واو الثمانیة).

ئه م پیته (و) نه وه یه له فهرمایشته که ی خوادایه: ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾، ئه م واوهش نه وه یه، که دوا ی ژماره ی هه وتی پیش ژماره ی هه شته م هاتوو، هه ربۆ یهش به واوی هه شته مین (واو الثمانیة) ناوبراوه، ماناکهش کاتی که دیاری ده کریت نه گه ر وشه ی په یوه ست (معطوف) ی دوا ی خو ی نه چوو بیته نیو رسته یه کی په یوه ستکراوی پیش خو ی، چونکه ده لاله ت له گۆرانکاریی مانای نیوان په یوه سته کراو ده کات.

رازی دیاریکردنی لیڤهشدا ئەو ئاماژەیەمان پێ دەبەخشیت، وتە ی سێیەم لەسەر ژمارە ی هاوئەلانی نیو ئەشکەوتە کە وە ک هەردوو وتە کە ی پیش خۆ ی نیە، بە لکو گۆرانکاری هەردووکیەتی، جائە گەر ئەو دوو وتە یە رە تکرارە و نا پە سە ندبن، ئەوا وا ی هە شتەم ئاماژە بۆ راستی و دروستی وتە ی سێیەم دە کات و ئاماژە بۆ ئەو هەش دە کات، قورئان پشتی پێ بە ستوو ه.

(امامی سهیلی) له کتیی (الروض الانف) دا دەر بارە ی ئەم (واو) وتە یە ک ی نایابی هە یە و ئاماژە یە ک ی جوانیشی لیو دەر هی ناو و گوتوویە تی: (ئەم- واو- دە لالە ت له بپوا پێ کە رن و پشتگیریکردنی خاوە نانی وتە کان دە کات، چونکە گە یە نەری وشە یە کە بە وشە یە ک ی نادیار ی نیو رستە کە، بە مە زە ندە (وشە ی بە لئ- یە) بۆ: هە شتە میان سە گە کە یانە ﴿وَأَمْنَهُمْ كَلْبُهُمْ﴾. بۆ نمونە ش گەر کە سین ک بلیت (زە ید شاعیرە) و تۆش سیفە تی ک ی تری بۆ زیاد کە یت و بلیت: (هەروە ها زاناشە) ئەوا لە و حالە تە دا، وە ک ئەو یە تۆ بلیت: (بە لئ وایە ئەو شاعیرە و، هەروە ها زاناشە) لە فەر موودە یە کیشدا دەر بارە ی ئەم پیتی گە یە نەری (واو) کە بۆ بە راستدانان و پشتگیریکردنی رستە یە ک ی پیش خۆ یە تی، لە پیڤە مبهری خودا ﷺ پرسیار کرا: ((أَتَوَضَّأُ بِمَا أَفْضَلْتُ الْحَمْرَ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَيَا أَفْضَلْتُ السَّبَاعَ كُلِّهَا)) أخرجه الدار القطني^(١). واتە (ئە ی پیڤە مبهری خودا ﷺ نایا ئیمە دە توانین بە ئاوی بەرماو ی ئاژە ل گیاخۆرو مالییە کان دە ستنوێ ژ بگرین؟ ئەویش لە وە لامدا فەرموی: بە لئ، هەروە ها لە بەرماو ی ئاوی ئاژە ل گۆشت خۆرو دپە ندە کانیش).

(١) ئەم فەر موودە یە جگە لەو ی (دار قطنی) - تخریج ی کردوو، (شافعی) و (بیهقی) یش لە (معرفة السنن والآثار) دا- تخریج یان کردوو هەروە ها (بیهقی) گوتوویە تی: ئەم فەر موودە یە چە ند (سند) ی ک ی هە یە، ئە گەر هە ندی: (سە ند یان بە هە ندی ک ی تریان بگە یە نرێ ت ئەوا بە هی ژ دە بی ت بپوانە کتیی (نیل الاوطار) ی- شوکانی - (١: ٤٥).

له قورشانى پيرۆزىشدا ئەم (واو)ى زيادكردنه لهچەند شوييتيكداهيه، وهك لهم نايهتهدا ﴿... وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ، مِنَ الشَّرَّاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا...﴾ (البقرة ١٦١)، واتە "ئىبراهيم لهخودا پاراپيهوهو گووتى: (خودايه رزقو رۆزى له بهربوومهكانى دنيا بهوکهسانهى، که دانيشتوانى ئەم ناوچهيهنو باوهريان بهخوداو رۆزى دوايى هيئناوه، بيهخشه). خودا فەرمووى: (ههروهها يهکسانى بىباوهرو پى نهزانيش دهبهخشم)" لهم نايهتهدا بهپيتى (واو)ى گهيهنهرو زيادکراوى راستييهکان، ئەوه دهگهيهنيت، که خوداى پهروهردگار لهوهلامى نزاكهى (ئىبراهيم)دا بفەرمويّت: "بهئى من نهك هەر رزقى ئيماندارهکان ددهم، بهلكو رزقى ئەو كافرانەش ددهم، که لهماوهيهكى كه مى ژيانى دنياىا بههرههەند دهبو لهدوايشدا بهرهو سزاي دۆزهخيان دهبەم، که خراپترين چاره‌نوسه بويان). جا بۆيه سه‌بارهت به‌مه‌سه‌له‌ى لاوه‌کانيش هەر ناوايهو بهو رهنگيه، کاتيک خه‌لکى گوتوويانه (حهوت کهس بوون) خوداش فەرموويه‌تى: (هه‌شته‌ميان- سه‌گه‌که‌يانه) به‌لام گەر بگوترايه (سادسەم کلبەم- شەشە‌ميان سه‌گه‌که‌يان)يان هه‌وته‌ميان "وسابعهم کلبهم ناواو بهم رهنگه‌ى لى نه‌ده‌هات، چونکه له‌جيگه‌ى وه‌سفى پيش خۆى دابه" (١).

ههروه‌ها پیتی (واوی هه‌شت) له چه‌ندین جیگه‌ی تری قورئاندا هاتوو، وه‌ك:-

۱- ئەو فەرمايشته‌ی خودا دەر‌بار‌ه‌ی ئەو ئیماندارانه‌ی به‌یعه‌تیانداو نه‌فس و مال و سامانی‌شیان به‌خودا فرۆشتبوو: ﴿التَّائِبُونَ الْعَمَدُونَ الْحَمْدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّجِدُونَ الْآمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ التوبة ﴿۱۱۳﴾ لهم

(١) الروض الانق (٣: ١٧٠).

ئایه ته دا (واو-ی ههشت) ئه وهیه که چووه ته سه ر (وَالنَّاهُوتَ عَنِ الْمُنْكَرِ) واته چووه ته سه ر سیفه تی هه شته م له سیفه ته کانی ئیمانداران. له مه شدا تاووتوئ و ئالوگۆرکارییه ک له نیوان (الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ) و (وَالنَّاهُوتَ عَنِ الْمُنْكَرِ) دا ههیه، واته له نیوان رسته ی پێش (واوی هه شته م سیفه ت) و له رسته ی دوایه وه.

۲- ههروه ها له ئایه تیکی تر دا خودا فه رموویه تی: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِن طَلَفَكَ أَنَّ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكَ مُؤْمِنَاتٍ فَاِنَّتٍ تَلْبَسَ عِندَكَ سِجِّينَ تُبَيِّنُ وَأَنْكَارًا﴾ (التحریم) ﴿٥﴾ له م ئایه ته دا (واوی ههشت) چۆته سه ر سیفه تی هه شته م له سیفه ته کانی ژنه ئیمانداره کان، ههروه ها سیفه تی دوا (واو) ه که ش پێچه وانه ی سیفه تی پێش واوه که یه و ناشیت هه ردوو سیفه ته که (تُبَيِّنُ وَأَنْكَارًا) له یه ک ئافره تدا پێکه وه هه بن چونکه مه حاله ئافره تیک له یه ک کاتدا ژنیش و کچیش بیّت (ثیب و بکر) به لکو یان ژن ده بیّت، یان کچی شوونه کردوو.

"مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ"

تهنها چهند كه سیکی كه ژمارهی لاوهكان دهزانیته

كۆمهڵێك له زانایانی تهفسیر وای بۆ دهچن كهوا مرۆڤ دهستوه سانه له زانینی ژمارهی لاوهكانی نیو ئهشكهوتهكه، بۆتهم بۆچوونهشیان پشتیان بهو فهرمایشتهی خودا ﴿قُلْ رَبِّيَ اعْلَمُ بَعْدَتِهِمْ﴾ بهستوه، كه تیايدا خودا ئهم زانیارییهی، تهنها بۆ خۆی گهڕاندۆتهوه، ئیتمهش نابیته دهمهقالتی و مشتومری لهسهر بکهینو، ناشیته پرسیار لهكهسانو گهلانی پیشین لهبارهیانوه بکهین. بهلام كۆمهڵێکی دی له زانایانی تهفسیر وای بۆچوون، كهوا ئیتمه دهتوانین ژمارهی لاوهكان بزانی، چونكه قورئانیش رینمایی و ئاماژهی بهوه داوه، ئایهتهکانیشی ئاتاجیان لهلیوردبوونهوه ههیه، بهوردی لهماناکیان بکۆڵینهوه له ئاماژو رینمایی یهکیان تی بگهین. لهبهر ئهمهشه گوتویانه (لاوهكان حهوت كهس بوونو، ههشتهمیان سهگهکیان بووه). ئهوبه لگانهی لهم ئایهتهوه بهدی دهکرین، ئهمانه:-

- 1- بێگومان خودا زانینی مرۆقی لهسهر ژمارهی لاوهكان، بهشتیکی مهحالی دانهناوه، ئهو زانیارییهشی لی یان نهسپیهتهوه، بهلكو بهپێچهوانهوه باسی مرۆفو توانای زانینی تیدا کردوهوه، دهشیت ئهوه بزانی، وهك فهرموویهتی: ﴿مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾، واته: (تهنها ژمارهیهکی كه، تهنها چهند كهسیکی كه لهخهلكی ژمارهی لاوهكان دهزانن). خۆ ئهگهر خودا بیویستایه زانیاری مرۆڤ لهوهدا نهبیته، ئهوا دهیفرموو: (لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ)، واته (جگه لهخودا كهس زانیاری لهسهریان نه). ئایا نابینیت له سورهتی (ابراهیم) دا خودا باسی

دهسته و سانی مرووف ده کات له مهر زانیاری گهلانی دواي (سه مود) و، زانیارییه کانی تايبته بهو گهلانی تهنها بهخویه بهندکردوه، وهك فهرموویهتی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ...﴾ (١) إبراهيم، كهواته جیاوازی کردوه له نیوان ﴿قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ﴾.

٢- چوونی (واوی ههشت) بو سهر وتهی سییه م ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَمُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ ئەم (واوه) دهچیته سهر ئەو پرستهیهی كه له پیشیهوه هاتوهو پیچهوانه ماناكهیهتی، چونكه نه گهر ههردوو وتهكه ی پیشتر (واته وتهی یه كه م دووهم) رهتكرابنهوه، ئەوا وتهی سییه م وته پرستهكهیهو، والله اعلم.

٣- قورئان له كاتیكدا ههردوو وتهكه ی پیشووی رهتكردۆتهوه بهوه وهسفی كردوون (رجا بالغیب) بوون له كاتیكدا وتهی سییه می رهتنه كۆرۆتهوه، بهلكو لی بی دهنگ بووه، وهك لی بی دهنگ بوونیکی دانیانان وپریار بۆدان.

٤- هاوهلانی پیغه مبهرو ﷺ زانیانی لیكۆلیاریش له بواوی تهفسیری قورئاندا وا له ئایه ته كه تیگه یشتوون، دهشیته مرووف زانیاری له سهر ژماره ی لاوه کانی نیو نه شكه وته كه هه بیته. بۆیه رایان له سهر راستی وتهی سییه مهو قورئانیش دانی بهوه دا ناوه، پالنه ریانه بو ئەو رایه و بو خستنه گه پری عه قل و فیکریان تییدا وهك (ابن کثیر) یش له (ابن عباس) هوه - خودا لی ی رازی بیته - گپراویتیه وه، گوتویه تی: ((أنا من القليل الذين استثنى الله عز وجل كانوا سبعة)) .. واته "من له وچهند كه سه كه مه م كه خودا جیا ی كۆرۆنه ته وهو زانیاریان له سهر ژماره ی لاوه کانی نه شكه وت هیه، ئەو لاوانه ژماره یان ههوت كه س بووه ". ههروه ها ناوبراو واته - (ابن عباس -) گوتویه تی: ((أنا ممن استثنى الله كانوا

سبعة^(۱)... واته (من یه کینکم لهوانه ی که خودا جیای کردوونه ته وه بۆ زانینی ژماره ی لاوه کان، که هوت کهس بوون) ئیمه ش له گه ل (امام عباس) داین له تیروانینیدا بۆ ئایه ته که و بۆه له ینجاندنی ته و رایه ی که پیی گه یشتوه، بۆیه ئیمه ش دان به وه دا دهنی، ژماره ی لاوه کان هوت کهس بوون و هه شته میان سه گه که یان بووه و، خوداش هه رخزی زانایه.

حیکمه تیکی دیکه ی (واو-ی هه شته م)

به تیروانینی ورد له رسته ی ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَذِبٌ﴾^۱ ئاماژه یه کی دیکه وهرده گرین و به حیکمه تیکیدیکه ده گه ی، ئه مه ش به هۆی نه وه ی (واو-ی هه شت) ی چووه ته سه ر... ئه م (واو) هه هه ر هوت هاوه له که ی، له سه گه که یان جیا کردو ته وه ئه م جیا کردنه وه یه ش زۆر پیویسته، چونکه ئه وان چه ند ئیمانداریک ی پیاوچاک بوون و، سه گه که شیان ئاژه ئیک ی پیس بووه، بۆیه ناشیت مه سه له ی سه گه که یان به وتن و ناویردنیش له گه ل ئه واندا به راورد بکریت.

کاتی که له هه ردوو وته که ی پیشووش راده مین، ده بینین به راوردیکیان له نیتوان لاوه ئیمانداره کان و سه گه که یاندا نه کردوه: ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَذِبٌ﴾^۲ یان ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَذِبٌ﴾^۳، دیاره ئه م به راوردنه کردنه ش هۆکاریکی تری به ره له ستی کردنی قورئانه بۆ ئه و دوو وته یه و بۆ په تکردنه وه یان. دیاره جیا کردنه وه ی وته ی سی یه میش به (واو) ی (هه شت) هۆکاریکی تری په سه ند کردنی و پشت پی به ستنی و دانپیانانیه تی، جا ئه وانیه ی وته ی سی یه م ده لێن، تیبینی ئه م مانا نه ده بییه ده که ن، چیژیک ی نایابی تیدایه، چونکه ئه وان به راوردیان

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۸)

لەنێوان مەرۆڤە ئیماندارەکان و ئاژەلێكى وەك ئەو سەگەدا كەردوو، بەراوردیان
لەنێوان پیاوێ پاكەكان و، سەگە پيسەكەدا كەردوو، وێرایی ئەوێ یاوهریشیان بوو،
بەلام بەو یاوهری كەردنە تۆزقالێك لە پيسییهكەى نەگۆراو، هەر بۆیەش قورئان
دووێرێ خستۆتەوێ لییان و لەبەردەم دەرگای ئەشكەوتەكەدا دایناو (بِالْوَصِيدِ)
خوداش هەرخۆی زانایە.

"وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا"

نزیكترین مانای ئەم دەستەواژەیە ئەوەیە، داوا له پیغەمبەری خودا — محمد ﷺ دەكات، پرسیار دەربارەی هاوێڵانی نیۆ ئەشكەوتەكە له هیچ كەسێك نەكات، بەتایبەتیش له (ئەهلی كیتاب). واتە له جوولەكەو دیانەكان. هیچ پرسیارێكیان لێ نەكات و پرسواریان پێنەكات، چونكە ئەوان هیچ زانیارییەكیان لەوبارەییەوه نەبووه و خاوەنی زانستیێكی راستەقینەو راست و دروست و پرۆاپێكراوو جێی متمانەش نەبوون، بەلام خۆ ئەم دەستەواژەیە تەنها دەربارەی هاوێڵانی ئەشكەوتەكە نیە، لەگەڵ ئەوەش، لەسەرئەوان هاتۆتەخواره — چونكە (پەندو وانه لێوەرگرتنیشی) گشتییەو هەموو مەسەلەیەك دەگرێتەوه، پرسیار لەوان لەسەریان نەكات، لەدوان واتە، نەك تەنیا بەهۆیەوه، بەلكو بەگشتییەو پەلەدهاویت بۆ (سەرجهەم چیرۆكەكانی تری قورئان و بەسەر هاتەكانی پیشینان)، نابێت پیغەمبەر ﷺ پرسیاران لەبارەوه له جوولەكەو دیانەكان و خەڵكانی تر بكات.

هەروەها رێنمایی و داواکاری (پرسیار لەكەس نەكردنەكەش) تەنها ئاراستەى خودی پیغەمبەر خودا ﷺ نەكراوه تەنها بەهۆوه بەندنیە ئەگەرچی پرووی گوتارەكە سەرەتا ئاراستەى ئەو كراوه، بەلام گوتاری ئاراستەكراو بۆ شەخسی پیغەمبەری خودا — محمد — ﷺ گوتاریێكە بۆ سەرجهەم نەتەوهكەشی تەنها چەند مەسەلەیەكی پەيوەست و تايبەت بەخۆیەوه نەبێت كە بەلگەییەكی لەسەر هەبێت.

بێگومان داواکارییەكەى ئەم دەستەواژەیە كە دەفەرموێت پرس و پراو پرسیار له هیچ كەسێكیان مەكە ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ ئاراستەى گشت موسلمانێك كراوه تارۆژی دواى و، رێی لێ دەگرێت، پرسیار له شوێنكەوتوانی

كتىبە ئاسمانىيە كانى پېشوو (بەتايىيە تېش لە جوولە كەو دىانە كان) نە كەن يان لە كەسانى غەيرى ئەوانىش پىرسىار نە كەن دەربارەى ھاوەلانى نىو ئەشكەوتەكە، يان دەربارەى كەسانى تىرى نىو چىرۆك و بەسەرھاتە كانى پېشىنان لە قورئانى پىرۆزدا.

بىنگومان ئەم دەستەواژەيە پىسايەكى پتەوى قورئانىيمان لە مامەلە لە گەل چىرۆكە كانى قورئاندا پى دە گەيە نىت، لە لايە كەو و پىمان لى دە گىت لە پىرسىار كەردن لە شۆيىنكە وتوانى كىتەبە ئاسمانىيە كان (أهل الكتاب) و لە كەسانى تر دەربارەى ئەو چىرۆكانەو پىمان لى دە گىت، هېچ وتەيەك لە وانەو وەرنە گرىن و بۆلايان نە گە پىنەو، و تەو ھەوال و بەسەرھات و گىرپانەو كەنيان نە ھىنەو و نە گىرپەنەو.

ھەروەھا ئەمە پىسايەكى زانستى و مەنھەجى و بابە تىيانەشە.. نايىت پىرسىار لە ئەھلى كىتاب بکەين و ھىچيان لىو ەربگرين، چونكە دەسكارى كىتەبە كانى خودايان كەردو و شىواندوويانەو (لەسەر مېژوو ھەوالى گەلان و راستىيە مېژوو يە كان) دەسپاك و جىي متمانە نين. ھەروەھا لە لايەكى دىكەشەو لە بەرئەو ش نايىت پىرسىار لەوان بکەين، چونكە چىرۆكە كانى پېشىنان و رووداوو شىكارو وردە كاریيە كانيان لە جىھانى ناديارو غەيبى رابردوون. ديارەو بىنگومان ئەو رووداوو وردە كاریيەنى غەيبىش تەنھا خدا دەيانزانىت، بۆيە تەنھا لە خداوەو لە كىتەبى راستى خدا (لە قورئانەو) دەبىت وەرگىرین بە پىي ئەو رادەيەى ئامازەيان بۆ كراو تىيدا.

ئىمەش بۆ مەسەلەى بەسەرھاتە كانى ھاوەلانى نىو ئەشكەوتەكەو چىرۆكە كانى قورئان- تەنھا لە چوار چۆەى ھەق و راستى و دروستىدا پابە ندىن و، راستى و يەقىنىش تەنھا ئەو يە كە لە قورئانى خواداو لە فەرموودە كانى پىغەمبەردا ﷺ ھاتووە. خدا لەو كەسانەش خۆش بىت، بەنە فامى پەنايان بەردۆتە بەر ئەھلى كىتاب و، و تەو رىوايە تىيانى لەسەر چىرۆكە كانى پېشىنان ھىناو تەو، بەو ھۆيەشەو سەرپىچيان لە ورتىنامى يە پىرۆزە خودايە كەردو و كە دەفەرموئە

﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾

(امام ابن کثیر) له تهفسیر کردنی ئهم دهسته واژهیدا گوتویهتی: "سه بارهت بهم مانایه ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ ئهویه چونکه نهوان هیچ زانیارییه کیان له سهراوه کان نه بووه، تهنها ئهوه نه بیته، که له خوایانه وهو (رحما بالغیب) ده یلین، واته به بی به لگه و پشت بهستن به وتهیه کی راست و دروست قسهیان له باره وه ده کهن، جا ئه ی (محمد) ﷺ توش له لایهن خوداوه حهق و راستیت بۆ هاتووه، هیچ شک و گومانیککی نیه وه ره ئهم حهقهش زانیارییه کانت پیشکهش ده کات و حه کهم وه لسه نگینه ری ئه و ریوایه ته پیشکه شکر اوانه ی نیو کتیه کانی ترو نیو قسه و باسه کانیانه" (۱).

"له بیر چوونه وه که ی پیغه مبه ر ﷺ"

خودا فه رموویه تی: ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِسَائٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا﴾ (۲۳) إِلَّا آَنَ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرَّ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ (۲۴) الکهف. .. له م ئایه ته دا فه رمانیک هیه له خوداوه بۆ پیغه مبه ره که ی ﷺ، ههروه ها بۆ گشت موسلمانیککی له دوا ی خو ی، تاییه ته به و ی هه ر کاریک له ئاینده دا ده کهن به خواستی خوداوه بیبه ستنه وه له کاتی باسی کاریکی داها تویدا بلیت: (به خواستی خودا (ان شاء الله) سبه ینی ئه و کاره ده کهم. .. هه ر له م ئایه ته دا رینماییه کی خودا ی بۆ پیغه مبه ر ﷺ تیدا یه، له دوا ی له بیر چوونی گو تنی (به خواستی خودا) دووباره به یاد خو ی بینیته وه و بیلیته وه: (وَادْكُرَّ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ). .. ههروه ها ئهم ئایه ته ئامازه بۆ بۆنه (مناسبه ی) ها تنه خواره و ی ئایه ته کانی چیرۆکی ها وه لانی نیو ئه شکه وته که ده کات. (که له سه ره تای لیدوانان له م چیرۆکه وه) خستمانه پروو که وا پیغه مبه ری خودا ﷺ به یلینی

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۸).

به کافرانی قورەیش دابوو بۆ رۆژی سبهینێ وه لأمی ئەو پرسیارانهی ئاراستهیان کردبوو بداتهوه. ئەوهبوو پێی فەرموون: (سبهینێ وه لأمتان ددهمهوه) به لأم لهبیری چووبوو که بهواژهی (ان شاء الله) جیاکاری (استثناء)یهکی بۆ دابنیت، واته لهبیری چوو، بهرستهی (سبهینێ) به خواستی خودا "یان ئەگەر خوایستی" وه لأمتان ددهمهوه، به لێنیان پێدات.

ئەوهبوو بهم هۆیهوه (جبریل) پازده رۆژ لێی دواکهوت. ئەمەش زۆرناخۆش بوو بۆ پیغه مبهری خودا ﷺ، چونکه ئیدی کافرانیشت دهستیان کرد به نوکته و گالته جاری و قاقای پێکه نین و دهیانگوت (بهراستی هاوه له کهت خۆی لی لادایت و نه هاتهوه بۆلات)، بێگومان ئەو دواکهوتنه ی سرووش و مه لائیکهت له پیغه مبهر ﷺ نیازدار بووه و حیکمهت و نیازێکی خودای تیدا هه بووه بۆ ئەوهی ئەم وانهیه مان فێر بکات و ئەورێسا باوهرداریه شمان بخاته بهرچاو که نایه ته که خستویه تییه روو.

" نایا پیغه مبهر ﷺ شتی بیر ده چیته وه؟ "

ئەم له بیرچوونه وهیه ی پیغه مبهری خودا ﷺ نابیته هۆی لاری و کهم و کووری له پیغه مبهرایه تییه کهیداو، له عیصمهت و پاکیتیشتی که مناکاته وه.

راسته، خودا ئەو کاره ی بۆ له ئەستۆناوه که شتی بیر نه چیته وه ﴿سَنْقُرُكَ فَلَا تَسَى﴾ (٦) (الأعلى)، واته .. "ئیمه لهم قورئانه هیندهت پێ دده خوینینه وه که هیژی له بهر کردنیت هه بیته و بیرت ناچیته وه" به لأم خو ئەم (نه فی کردنی له بیرچوونه وهیه ش) هه ره چوار چیه ی خواست و دانایی خودا دابوو، دهنه ئەگەر خواستی خودا له کاتیکی تایبهتی و دیاری کراودا وابوو بیت که پیغه مبهره که ی شتیکی له بیر بچیت، ئەوه ی بێگومان لهبیری ده چیت. هه ربۆیه ش دوا ی ئەوه ی پێی

فهرمووه ﴿سَنُقَرِّكَ فَلَا تَنسَى﴾ بهدوای ئهم فهرمایشتهدا یه کسه ره پئی
 فهرمووه: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى﴾ (٧) الاعلى، واته "ئیمه
 هیندهت قورئان پی ده خوینن تا له بیرت نه چیت ته نه شتی: که خودا خواستی
 له بیرچوونه وهیتی له سه ریبت، چونکه هه ره خوداش له ناشکراو نهینی ناگاداره".
 پاشان ئهو له بیرچوونه نه فیکراوه ئه وهیه، ده رباره ی له بهرکردن (حفظی)
 قورئانه، چونکه خوداش پاراستنی قورئانی بو دابینکردوو و ئه وهی بو
 پیغه مبه ره که ی ﷺ له ئه ستو گرتوو، که قورئان له بهر ده کات و تاکه پیتیکیشی
 له بیرناچیته وه.

به لام بیرچوونی شتی تر له غهیری قورئان، مه سه له یه کی چاوه روانکراوه،
 ته نه نهت شتی له بیرچووی نیو نویژیشی لی پرووداوه له کاتی نویژکردندا شتی
 له بیرچۆته وه، پاشان کړنووشی هه له کردن (سجدة السهو) ی له پیش سه لامدانه وه دا
 بردوو. له پرووه (مسلم) له (صحیح) ه کهیدا له (عبدالله-ی کوری- بحینه) وه
 — خودا لی رازی بیت- گیراویتییه وه، کهوا پیغه مبه ره ﷺ له هه ندیک نویژدا دوو
 رکاتی بو کردوین (واته پیشنویژی بو کردوین) پاشان هه ستاوه ته وه و دانه نیشته وه
 بو (ته حیات خویندن) خه لکی نویژ خوینیش له دوایه وه هه ستاونه ته وه و کاتی:
 نویژه که ی ته واکردوو و چاوه ری سه لامدانه وه ی بوین، ته کبیری کردۆته وه (واته —
 واژی — الله اکبر- ی ده ربیره وه دوو سوژده ی بردوو (پیش سه لامدانه وه
 به دانیشته وه) ئینجا سه لامی داوه ته وه) (١). کهواته پیغه مبه ره ﷺ له نویژه کهیدا و
 (خویندنی ته حیات یه که م) دا سه هوی کردوو و، یه کسه ره چۆته سه ره رکاتی سی یه م،
 به لام (کاتی که پی زانیوه بهیری هاتۆته وه)، دوو سوژده ی سه هوی پیش سه لام
 دانه وه ی بردوو.

(١) رواه مسلم. کتاب ٥ المساجد ومواضع الصلاة باب ١٩ السهو في الصلاة والسجود له، حدیث ٥٧٠.

ههروهها (مسلم) له (عبداللهی کوری مسعود) وه خودا لئی رازی بیست - گیراوتیییه وه، پیغه مبهری خودا ﷺ نوژیکی کردووه و کاتی: سهلامی داوه ته وه لئی پرسراوه: - (ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ئایا شتیك له نوژه که دا رووی داوه؟ نه ویش فهرموویه: (چی بو)؟ گوتوویانه (نوژه که ت ئاوا و ئاواکرد) ئینجا نه ویش ههردوو پیی ریکخستوته وه رووی له قیبله کردووه دوو سوژدهی بردووه، سهلامی داوه ته وه پاشان رووی تی کردین و فهرمووی: ((انه لوحدث في الصلاة شيء انباتکم به، ولكن انما انا بشر، انسی كما تنسون، فاذا نسيت فذكرونی، واذا شك احدکم في صلاته فليتحر الصواب، فليتم علیه، ثم ليسجد سجدين))^(۱). واته.. "ئه گهر له نوژه که دا شتیك - سه هوویهك - رووی دابیت ئه وای ئیه لئ ئاگادار ده کهم، به لام خو منیش مروقم و هك ئیه شتم بیرده چیتیه وه، جا ئه گهر شتیكم بیرجوو، به بیرم بجه نه وه، ههروهها ئه گهر ههركه سیك له ئیه وش گومانیکی له نوژه کهیدا هه بوو، با به دواي راستیییه کهیدا بگه رپیت و نوژه که ی له سه رته واکات و، پاشان دوو سوژدهی سه هوو ببات" ههروهها (مسلم) له (ابو هریره وه) گیراوتیییه وه گوتوویه: (پیغه مبهری خودا ﷺ پیشنوژی نوژیکی کاتی رۆژی بۆ کردین (سائیر) یان نوژی نیوه رۆ بووه، یاخود نوژی عه سر) له دواي دوو رکات سه لامی دایه وه و پاشان هاته لای (په له دارخورمایه کی) قیبله ی مزگه وته که وه به زویری بالی له سه ر دانا، له نیو خه لکه که شدا (ابوبکرو عمر) ی لئ بوون و، به لام ترسان که له وباره یه وه قسه ی له گه لدا بکه ن. خه لکیش چوونه ده ره وه ده یانگوت، گوايه نوژ کورت کراوه ته وه. پیاویك که ناسرابو به (ذو الیدین) له پیغه مبهری ﷺ پرسى: (ئه ر ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ئایا نوژه که کورترکراوه ته وه یاخود خو ت له بیرت چوو؟ پیغه مبه ریش ﷺ سه یریکی لای راست و چه پی کردو فهرمووی: (ذو الیدین،

چی ده‌لیت؟ ئایا وایه، گوتیان: (به‌لێ راست ده‌کات ته‌نها دوو پرکاتت بۆ کردین) ئینجا پیغه‌مبەر ﷺ دوو پرکاتی تری له‌ نوێژه‌که‌ کرده‌وه‌و، سه‌لامی دایه‌وه‌^(۱).

که‌واته‌، له‌نوێژه‌دا پیغه‌مبهری خودا ﷺ شتی له‌بیرچووه‌و سه‌هووبشی تیدا کردووه‌و، له‌پرکاتی دووه‌مدا سه‌لامی داوه‌ته‌وه‌، به‌لام کاتی‌ک هاوه‌لان ئه‌وه‌یان به‌بیرهی‌ناوه‌ته‌وه‌، هه‌ردوو پرکاته‌که‌ی تریشی کردۆته‌وه‌و، پاشان سوژده‌ی سه‌هووی بردووه‌و سه‌لامی داوه‌ته‌وه‌. له‌فه‌رمووده‌که‌شیدا به‌پاشکاوی دانی به‌وه‌دا ناوه‌، که‌ بێگومان ئه‌ویش خۆی مرۆفیکه‌و، وه‌ک مرۆفکه‌کانی دی شتی له‌بیر ده‌چیته‌وه‌و، داوا‌ی‌شی لێیان‌کردووه‌، هه‌رکاتی‌ک شتی‌کی له‌بیرچوو، به‌یادی بێننه‌وه‌.

بێگومان هه‌ر ئه‌و له‌بیرچوونه‌وه‌یه‌ی پیغه‌مبهریش ﷺ به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر مرۆفبوونی پیغه‌مبهری خودا ﷺ، چونکه‌ مه‌سه‌له‌ی له‌بیرچوونه‌وه‌، خووبه‌کی هه‌میشه‌یی مرۆفه‌و به‌لگه‌یه‌کیشه‌ له‌سه‌ر پیغه‌مبهری‌تییه‌که‌ی. چونکه‌ خودا خۆی به‌بیری هیناوه‌ته‌وه‌و، ئاگاداری کردۆته‌وه‌ له‌و شته‌ی که‌له‌ بیری چوو.

له‌وانه‌شه‌ هه‌ندیک که‌س پرسیار بکه‌ن ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی: چۆن پیغه‌مبهری خودا ﷺ سه‌هووی له‌نوێژیدا کردووه‌؟! ئه‌ی داخۆ فیکروخه‌یالی له‌کوێ بوویت؟! بۆ لێکدانه‌وه‌ی مانای ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش شاعیرێک گوتویه‌تی:

ياسائلی عن رسول الله كيف سها

والسهو في كل قلب غافل لان

قد غاب عن كل شيء قلبه منها

عما سوى الله فسي التعظيم لله..

واته: (ئە ئه وه كه سه ی پر سیارم لی ده كه یت، ئاخۆ چۆن ده بیست پیغه مبه ری خودا ﷺ سه هووی كر دیست، له كا تیكدا سه هوو له هه موو دلیكی بی ناگاو ئالووده دایه .. به لام دلی پیغه مبه ر ﷺ خه یالی له سه ر ه یچ شتیکی دنیا یی نه بووه. ته نها ئه وه نه بیست كه دلی به خودا و به گه وه گر تنی خودا وه سه رقال بووه).

"چه ند پیغه مبه ریکی دیکه ش شتیان له بیر چۆته وه"

دیاره هه ر پیغه مبه ری ئیمه ش ﷺ شتی له بیر نه چووه، به لكو چه ن دین پیغه مبه ری تریش (سه لامی خودایان لی بیست) ئه و حا له ته یان به سه ردا ها تووه، له م باره یه وه پیغه مبه ری خودا ﷺ هه والی به سه رهاتیک (سلیمان سه لامی خودای لی بیست) بۆ گیرا وینه ته وه، كه له بیر ی چووه بلیت: (ان شاء الله)، ئه مه ش له و فرمووده یه یدا ها تووه، كه (بخاري) له (أبوهریره) وه -خودا لی رازی بیست- و ئه ویش له پیغه مبه ره وه ﷺ گیرا ویتیه وه، فرموویه تی: (قال سليمان بن داود - عليه السلام- : ((لا طوفن الليلة على مائة امرأة - او تسع وتسعين - كلهن يأتي بفارس يجاهد في سبيل الله. فقال له صاحبه: قل إن شاء الله. فلم يقل إن شاء الله. فلم تحمل منهن الا امرأة واحدة جاءت بشق رجل. والذي نفس محمد ﷺ بيده لو قال ان شاء الله. لجاهدوا في سبيل الله فرسانا اجمعون))^(١)..

واته (سلیمانی کوری داود- سلاوی خودایان لی بیست- جاریکیان گوتی (ئه مشه و به سه ر سه د ئافره ت) (یان نه وه دونۆ ئافره تدا) ده گه پیم (واته له ها سه ره کانی، چونکه نابراو خاوه نی ژماره یه کی ه یجگار زۆری ها سه ران بووه) ده گه پیم هه ری ه که شیان شو ره سواریکی وام بۆ ده خاته وه، كه له پیتناوی خودا بجه نگیت) هاوړی یه کی له و کاته دا پیتی گوت: (بلی: ان شاء الله)، به لام ئه و نه یگوت (ان شاء الله)

(١) (البخاري) كتاب الجهاد، باب (٢٣) من طلب الولد للجهاد. حديث رقم (٢٨١٩).

له دوایدا تهنها ئافرهتییکیان سکی لێی ههبوو، ئه‌ویش کۆرپیکی شان خوارو کهم نه‌ندامی لێبوو. ده‌سا به‌و خودایه‌ی که گیانی (محمد) ﷺ به‌ده‌سته ته‌گهر (سوله‌یمان) بینگوتبایه "ان شاء الله" له ههر هاوسهرنیکیان شۆڤه‌سواریکم ده‌بیته‌ نه‌وا له هه‌موویان نه‌و شۆڤه‌سوارانه‌ی ده‌بوو که له پیناوی خودادا جیهاد بکه‌ن).

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (که‌ف) هه‌و ته‌وشمان زانیوه کاتیك (مووسا) (سلاوی خوی لێ بیته) به‌لێنی به‌هاوهریکه‌ی داوه (که - خضر - بووه سلاوی لێ بیته) ده‌رباره‌ی هیچ هه‌لسوکه‌وتییکی (خضر) پرسیاوی لێ نه‌کاتو، به‌رهه‌لستی هیچ کاریکی نه‌کات، به‌لام کاتیك دیتی پاڤۆرپیکی کونکرد، به‌رهه‌لستی کردو گوتی: ﴿أَخْرَقَهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ (که‌ف) ٧١، ئایا نه‌و پاڤۆرته‌ بۆیه کون کرد، تاکو سه‌رنشینه‌کانی سه‌رنگوم بکه‌یت، به‌راستی کاریکی ناشایسته‌و غه‌ریبت کرد".

کاتیك هاوهریکه‌شی به‌لێنه‌که‌ی بیرده‌خاته‌وه له‌سه‌رنه‌وه‌ی گله‌یی له‌هیچ کاریکی نه‌کات، خیرا (مووسا)ش دان به‌بیرچونه‌وه‌که‌ی ده‌نیته‌و پینی ده‌لێته: ﴿قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسَىٰ أَمْرًا﴾ (که‌ف) ٧٣، واته (سه‌رنه‌نشتم مه‌که له‌سه‌ر نه‌وه‌ی، که له‌بیرم چووه‌و بارگرانی وکاری قورسم به‌سه‌ردامه‌ده به‌وه‌ی، که گوايه هه‌رنابیته شتم بیربچیت).

هه‌روه‌ها قورئان نه‌و به‌سه‌رهاته‌شی له‌سه‌ر یه‌که‌م مرۆڤ، که باوکی مرۆڤه‌کانو یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ریشه (واته ئاده‌م - سلاوی لێ بیته) بۆگێڤاوینه‌ته‌وه، که شتی بیرچۆته‌وه له‌ دره‌خته‌که‌ی خواردووه‌و، به‌وه‌ش فه‌رمانه‌که‌ی خودای بیرچۆته‌وه، ته‌مه‌ش به‌ ئانقه‌ست و به‌سه‌ره‌پچیی و سووربوون له‌سه‌ر گونا‌هه‌که‌ نه‌بووه، چونکه مرۆڤیک، که پیغه‌مبه‌ری خوداش بووه (واته ئاده‌م) به‌ئانقه‌ست سه‌ره‌پچیی له‌ فه‌رمان و په‌یمانی خودا نه‌کردوه.

"هه موو کارێک به خواستی خودایه"

﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (٢٣) إِلَّا أَنْ يَشَاءَ... ﴿٢٤﴾ الْكَهْفِ ۞ ..
 ئهم ئایه ته (له پێی ئاگادارکردنه وهی پیغه مبه ره وه ۷ ﷺ هه موو موسلمانیکیش
 ئاگادار ده کاته وه له وهی، له داهاتوودا هه ر کارێک ده کات بیه ستیته وه به خواستی
 خودایی یه وه، هه ره ها ئاگاداری ده کاته وه له وهی به بی جیاکاری (استثناء) هیچ
 به ئینیک نه دات (وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا﴾ (٢٣) إِلَّا أَنْ يَشَاءَ...))..
 له وانه شه مروڤ پرسیار بکات و بلیت (بۆچی ئهم جیاکارییه هه بیته و بۆچی
 سبه یینی و داهاتوو به خواستی خوداوه ببه ستریتته وه؟ نهی ئایا ئه وکه سه ی، که
 کاره کانی داهاتوو به خواستی خوداوه ده به ستیته وه) ده سته و سانه له وکاره ی له
 داهاتوودا ده یکات؟ نهی بۆچی ده سته و سانه لیتی؟

بێگومان داهاتوو شتیکی نادیاره له مروڤ، چونکه ئهم داهاتوو ته نها
 به ده ستهی خودا خۆیه تی و، خوداش هیچ نامرازیکی وای به مروڤ نه داوه تا به و
 هۆیه وه ئاگاداری هه بیته وبتوانیت ئه وهی له داهاتوودا دیته پێی دیاری بکات،
 یان ئه وکاره ی له داهاتوودا ده یکات بیزانیت.

جا له به ره ئه وهی داهاتووش نادیاره، ئه و هه ر خودا خۆی ده یزانیت، چونکه خودا
 خۆی کلێله کانی نادیا ری هه یه: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
 وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (النمل ٦٥) مروڤ نازانیت له داهاتوودا، چ پروداو یکی
 تووش ده بیته و له سبه یینشیدا چی ده کات، له م پروده شه وه خودا ده ره رمویت:
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ
 مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ...﴾ (لقمان ٢٤) لقمان ۷ واته:

"بېگومان خودا زانستی روژی لېپرسینهوهی له لایه و جگه له خودا هیچ کهسێک نازانیت کاتی قیامت کهی دیت، ههروهها خودا ههرخوی باران دهباریتیتو، ههرخویشی دهزانیت چی له رهحهکانی دایکان دایه، ههرخوداش دهزانیت سبهینی چی روودهاتو، هیچ نهفسیک ئاگاداری رووداوهکانی سبهینی نیهو، هیچ نهفسیکیش نازانیت له چ خاکیکدا دهمریت".

بېگومان سبهینی (الغد) پره له رووداوی کتوپرو نهگههکان بۆ مرۆف، بهپیی بیرکردنهوهی مرۆفیش لهوانهیه له سبهینیدا فلان کارو فلان شتو فلان مهسهلهی وای بۆ رووبدات، ههگیز حسابی بۆ نهکردوه. ههروهها لهوانهیه مرۆف بهتهمای کاریک بیتو له ئایندهدا تووشی بییت، لهوانهشه نهخشه بۆکاریک بکیشیت، سبهینی دهیکاتو ههموو جوړه ئامرازو کههسهیهکی پتووستیشی بۆ دابین بکاتو هیچ سستی و دریفی یهکیشی تیدا نهکاتو، کارهکهشی بهپیی حساباتو مهزهنده مرۆبیهکان لهسهداسهد به مسۆگههراوی دهکهوتبیت، کهچی دواتر شتیکی کتوپری بیته پېشهوهو ههموو مهسهلهکان ههلهگپرتیهوه، ههموو نهخشهوه بهرنامهیهکیشی بۆ ههلهوشینیتیهوه، ئهم شته کتوپرپیهش له حسابو مهزهندهیدا نیهو تواناش لهسهه لابرندی نیه.

ئهمه سهبارهت به تیروانیسو زانستو توانای مرۆف.

بهلام سهبارهت بهخودای پاك و میهرههان، ئهوه دیاره تواناییهکی بالا دهستی رههاو، خواستیکی بهجیگهیهراوو ئیرادهیهکی بیسنووری ههیه، بهراستی خودا بهخواستو ههلهباردنی خوێ دهتوانیت ههموو کاریک بکات، ههروهها ههه کاریکیش بیهویت دهیکاتو هیچ رهتکههوهیهک بۆ کارو فرهمانی نیه، ههه خواسته ئیرادهو توانای خوداشه، که بریار لهسهه رووداوهکانو ههوالهکانو فرهمانو ههلهس و کهوتهکانیش دهات، هیچ کهسیکیشو هیچ فرهمانیکیش لهو خواسته ئیلاهییه دهراچن، تهنا نهت گشت مهخلووقیکیش لهم گهردوونهدا، سائیر

له مروّف یان -جن- یان -مهلائیکه بن- هه موویان ملکه چی ئیراده و خواستی خودان، دیاره هیچ که سیکیش له و مه خلوقانه ناتوان به رامبه ر خواستی خودا بووهستن، یان نکوولی لی بکهن، یاخود پیچه وانه ی بوهستن، یان دژایه تی بکهن، یاخود پووچه لی بکه نه وه. چونکه نه وه فرمانی خودای خالق و به هیزو توانایه.

بۆیه ده بینین هه رشتیك له گهردووندا رووده دات، به خواستی خودایه و هیچ شتیکیش به بی و یست و ئیراده ی خودا ناییت. خواستی خه لکیش له ژیر خواستی خودایه، ئیدی هه رشتیك خواستی خودای له سه ربیّت، ده بیّت هه رشتیکیش خواستی خودای له گه لدا نه بیّت، ناییت خه لکیش هه موویان هیچ خواستیکیان به جی ناگات، گه ر خواستی خودای له گه لدا نه بیّت، وهك له مباره یه وه خودا فەرموویه:

﴿...فَمَنْ شَاءَ اخْذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝٢٩ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝٣٠﴾ الإنسان ﴿٣٠﴾

ههروه ها خودا فەرموویه تی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝٢٩﴾

التکویر ﴿٣٠﴾، جا به هۆی نه وه ی مروّف نازانیّت له سبه ی نیدا چیی بو ڕو و ده دات، به هۆی نه مه ش، که بی توانایه له سه ر به رگری له هه رشتیك، که خودا خواستی وایه تووشی بییّت و، بی تواناشه له سه ر پهیدا کردنی نه وشته ی خودا خواستی وایه پیی نه گات، بۆیه ده بینین مروّف شکست و دهسته و سانه له زانین و پیشبینی کردنی نه وه ی (له خیر یان له شه ر) دیتته ری، ته نانه ت له مسۆگه ر کردنی نه خشه و به رنامه کانی و، له دهسته به رکردنی نه وه ش، که نه خشه و به رنامه ی بو داده نا.

له به رته مه ئایه ته که رێنمایی ده کات، بو هه لس و که وتی شیاو له و مه سه له یه داو، داواشی لی ده کات، که هه موو به لێن و نه خشه یه کی ئاینده ی به خواستی به جی گه یه نراوی خودا وه گری بدات، ئیدی مروّف ناکه ویتته به ر گله یی خه لکی، له کاتی کدا دهسته و سه ران بیّت له به جی هیئانی نه وه ی به لێنی له سه رداوه ..

دياره ئەمە ماناي ئەو ناگەيەنيت، مەرۆقى موسلمان ھۆکارەکان نەگريته بەرو،
ھەمرو نەخشەو بەرنامەو ھيواو ئاواتيکيشى ھەلۆەشييتەو، چونکە وەبەرنانى
ھۆکارەکان لە بنەماکانى باوەرو لەبوارەکانى بەندايەتى و عيادەتە. تەنھا ئەو نەندە
ھەيە، نابيت پەنای تەواو بۆھۆکارەکان ببات و ھەر چاوى لە نەخشەو بەرنامەکان
بیت، بەلکو دەبیت پيودانگى يەکەم بۆخواستى ئيلاھى دابنيت..

"وَأَذْكُرُّ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ"

له بیرچونوهی پیغه مبه‌ر ﷺ له وه‌دا بوو، کاتی‌ک به‌ئینی به‌ موشریکانی مه‌ککه‌دا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سه‌هینی و ه‌لامی پرسیاره‌کانیان ده‌داته‌وه، نه‌یفه‌رموو (ان شاءالله) ئه‌مه‌ش ه‌ویه‌کی گونجاوی قورئانه، رینماییه‌کی خودای تیدا‌یه بو پیغه مبه‌رو ﷺ هه‌رموسلمانیک‌کی دوا‌ی خ‌ویشی، که ئه‌م بنه‌ما جوانه‌ قورئانیه له‌م سه‌ره‌زه‌وسه‌ بیاده‌ بکات.

ھەر بۆيەش خۇدا ھەرمۇيەتى: (وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ) كاتىك شىتەك بىر چوۋ، يادى خۇدا بىكەرەۋە.. ئەم وتە نايابەش راستى يەكى بىنچىنەيىھ لىھ پاستىيەكانى ئىسلام، چارەسەرىكى سۈۋدبەخشىشە بۆلادان، يان بۆل كەمتەرخەمى، يان بۆل بۆل ئاگابى ۋەلەبىرچۈنەۋە.

بیگومان مروّفی موسلمان لهم ژيانه دا جهنگی کی حتمی و به سهردا سه پیئراو ده گیریت، جهنگی که له گډل - شهیتان - و له گډل شوینکه وتوانی، جهنگی که له گډل ناهه ق (باطل) و شوینکه وتوانی...

بیگومان خوداش سهرکهوتنی لهو جهنگه‌دا بۆ مسۆگهرکردوو هه‌ر نه‌و مرۆشه‌ موسلمان هه‌نا بباته‌ به‌رخودای په‌روه‌ر دگاری و پشتی پی به‌ستیت. هه‌روه‌ها خودا نه‌و مرۆقه‌ی له‌ دوژمنه‌که‌ی (له‌ شه‌یتان) ئاگادار کردۆته‌وه‌و بۆشی روونکردۆته‌وه‌ که‌وا شه‌یتان ته‌نها ده‌سه‌لات و رکێف و کاریگه‌ریی له‌سه‌ رشوینکه‌وتوان و سه‌ربازانی خۆی هه‌یه‌، له‌ده‌روازه‌ی (بی ئاگایی و له‌بهرچوونه‌وه‌و پشتگویی خستنه‌و که‌مه‌ته‌رخه‌میشه‌وه‌) ده‌چیته‌ نێو بیرو خه‌بالی مرۆقه‌وه‌.

هر بویه خدای مړۍ له دېروازانه ی (بې ټاگایې و له بیرچوونه وه،
که مته رځه مې، پشتگوې خست) وریا کړدو ته وه، پېشی فېرمووه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾﴾ الحشر

واته: " نه ی ټیماندارن له خدای بترس باهر که سیك پروانیت بو شه وی بزانت
چی ی بوسه پېښی خوی دابین کړدوه، به مهش له سزای خدای خوتان بپاریزن، چونکه
شاره زو ټاگاداری کړدوه کانتانه. هروها ټیوه نه ی ټیمانداران وه که سانه ی
پیش خوتان نه بن، که خدایو پریازی خدایان له بیر کړدو، خدایو له وانی له بیر
خویان برده وه وایان لی هات نه فسی خویان و نه رکه کانی نه فسی خویان له بیر
چووه وه، بهم رهنګه نه وان به دکارو له پړی لادر دهرچون."

جا نه گهر مړۍ بې ټاگابو، یان شتیکی له بیرچو (بېگومان هرتووشی
حاله تی بې ټاگایې و له بیرچوونه وهش دهیت) نه و له سهری پویسته، به بیر خوی
بیتته وه وریاو ټاگادار بیتته وه، بهم پییهش په نابهریته بهر خدای په وړدگاری و
داوای لیخو شېوونی لی بکات وداوای کومه ک ویرمه تیشی لی بکات، خدای له
باریه شهوه فېرموویه تی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَٰئِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمُ
مُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴿٢١﴾﴾ الأعراف

واته " نه وکه سانه ی خوپاریزو له خواترس بوون هرکاتیک خورپه و خه یالیکي
نابجه ییان له شهیتانه وه بهرکه ویت، خیرا یادی خدای ده که نه وه و بهرچاویان
رونده بیتته وه باری راستی واقیعه که ده بینن، به لام برایانی شهیتان که (کافرو

موشریکه کانن) له لایهن شهیتانه کانهوه کۆمهك وهاریکاریی ده کرین تاکو ههر له گومراییدا بپننهوهو پاشان لهو کۆمهك وهاریکارییانه یاندا درێغی و که متهرخه میی ناکهن).

ههروهها فرموویه (وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ) .. جابۆیه زیكرو یادی خودا باشتترین چه كه بۆ سهركهوتن به سهر شهیتان و سهربازانییدا، ههروهها زیكرو ناوهینانی خودا چارسهریكی کارای قورئانه بۆ که متهرخه می و پشتگوێخستن و ده ربازبوون له حوکه کان و گونا هکردن.

هه مدیسان زیكرو یادی خودا ژیانیکه بۆ دل و، بهختیاریه بۆ گیان و، ههوانه وهیه بۆ مرۆفی باوهردارو، رۆشنایه که بۆ ژیان و، رێگایه که بۆ خوشویستنی خودا و رهزامهندی خودا، هۆیه کیشه بۆ چوونه نیو بهههشته که ی و، پزگار بوون له سزای دۆزه خه که ی.

ههروهها ئهم ئایه ته رینماییمان ده کات بۆ جیگهیه کی ترله باسی یادی خودا، که (له بیر چوونه وهیه) واته مرۆژ بیرى خودا بکاته وه له کاتی له بیر چوونه وه دا.

"وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ" لێره دا له بیر چوونه وه سنووردارو دیاریکراو نیه، به لکو گشتی و ره هایه. قورئانیش له سهرباره گشتیه که ی دایناوه تاکو هه موو شیوه رهنگیکی ئهو (له بیر چوونه وه) یه بگریته وه، هیچ چارسهریکی نیه ته نها به یاد کردنه وه ی خودا نه بیته.

باشتریش وایه دهسته واژه که له سهرباره گشتیه که ی خۆی به یلرته وه و، سنووردارو دیاریکراو نه کریته، چونکه ئه مه یه کی که له کیله کانی مامه له له گه ل قورئان و ریسایه کیشه له ریساکانی لی تێ گه یشتنی.

هه ندیک له و وینه و رهنگ و حاله تانه ی، که دهسته واژه ی (له بیر چوونه وه که) ده یانگریته وه، ئه مانه :-

١- له بیرچوونهوهی خوا (نسیان الله)، خدا بهیادت بێنهوه ئه گهر له بیرت چوو، چونکه بۆ هیچ موسلمانێك ناشی، بۆ ساتیکیش خودای له بیربجیت. له بیرچوونهوهی خداش (واته ئه گهر موسلمانێك خودای له بیربجیت) ئه وه بینگومان گوناوه که مته رخه مییه که. بۆیه ههر ده بیست یادی خدا بکاته وه داوای لیخوشبوونی لی بکات. ههر وه ها له بیرکردنی خدا هۆیه که بۆ که وتنه نیو گوناها نه وه، چاره سه ری ئه مه ش ته نها یادکردنه وهی خدایه.

٢- له بیرچوونهوهی (جیاکاری و دانانی ئه گهر) وه هه لپه ساردنی به لێن به خواستی ئیلاهی یه وه: - واته یادی خدا بکه ره وه ئه گهر له بیرت چوو بلیت: (سه به نی) - ان شاء الله - ئه وه ده که م) بۆیه له کاتی به بیرها تنه وه دا ئه وه (جیاکاری و ئه گهر دانانه) ش دیاری بکه وه مه سه له که به خواستی خودا وه به سه ته ره وه. ئه م شیوازی به بیردا ها تنه وه یه زۆربه ی زانیانی ته فسیریش له شی کردنه وهی ئه م ئایه ته دا باسیان کرد وه.

٣- له بیرچوونهوهی دوژمنایه تی دوژمنه گه وه که (شه ی تان و شوینکه وتوانی)، چونکه بیرچوونهوهی دژایه تی کردنیان هۆیه کی به ده مه وه چوونی وه سه سه کانیانه بۆیه یادی خدا خا وه نه یاد که ره که ی به که سیکی بینا و بهرچا و رۆشن و ئاگادار له و دوژمنانه ده هیلت وه.

٤- له بیرچوونهوهی ئه رکه کان: یادکردنه وهی خدا هۆیه که بۆ یادکردنه وهی ئه رکه کان و به جی گه یان دنیان، هه مدیسان هۆکارێکی راسته وخۆشه له مامه له کردنی باش له و ئه رکانه وه له تیروانین بۆیاند.

٥- بیرچوونهوهی (مه به ست له ژیان) و فرمان تیایدا و نه خشه ی سه رکه وتوو بۆ به سه ر بردنی ژیان له سه ر بهرنامه ی خدا.

٦- له بیرچوونهوهی مردن و، ده رچوون له م دنیایه وه نه مانه وهی به نه مری تییدا.

٧- له بیرچوونهوهی رۆژی دواوی و له بیرچوونهوهی دۆزهخ و سزاکانی و، له بیرچوونهوهی بهههشت و نيعمهت و خیر و خوشییهکانی.

بیگومان نهم وینانه و ئەوانی تریش، ترسناکن و چەندین زیانی کاریگەریان لەژیانی موسلماندا هەیەو، هیچ چارهسەریکی نیه تەنها بەردهوامی لەسەر زیکرو یادی خودا نەبێت (وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ).

"کێ گوتووێتی (سێ سەد ساڵ) له ئەشکەوتەکه یاندا ماوێتهوه؟"

له فرمایشتهکەى خوادا ﴿وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾ (٢٥) الکەف ﴿هەوالێکە لەسەر ئەوماوەیەى کە لاوەکان لە ئەشکەوتەکەدا ماوێتهوه، یان لەسەر ئەو ماوەیەى لە ئەشکەوتەکەدا (بەدەرپرینیکی وردتر) خەوتوون، ئەمەش ئەو ماوەیەى نێوان چوونه نێو ئەشکەوتەکیانە تائەو کاتەى گەلەکیان پێیان زانیون، پاشان هەوالەکە برپاری ئەو دەدات، گوايه ئەو ماوەیە سێ سەد و نۆ ساڵ بووه. بەلام کێ ئەم هەوالەى گوتوووه راگەیانندوو؟! ئایا ئەمە فرمایشتی خودایە تابییته برپار لەسەر ئەو ماوەیە؟! یان وتەى ئەو کەسە پیشینانە، کە جیاوازی و تەو برپار یان لەنێواندا هەبووه لەسەر بەسەرھاتی لاوەکان؟ تا بەم ڕەنگە قورئانیش لە (باب) ی گێڕانەوهی حیکایەت و داستانەکانەوه هینابیتی یان لە (باب) ی دان پێنان و برپاردانەوه؟!

زانایان لەمەدا برپورای لێک جودایان هەیە، هەندێکیان گوتویانە: (ئەمە فرمایشتی خودایە لەسەر ماوەی لاوەکان لە ئەشکەوتەکەدا) هەندێکی دیکەشیان گوتویانە: (ئەمە وتەى ئەو کەسە پیشینانە لەسەر مەسەلەى بەسەرھاتی لاوەکان ناکۆک بوون).

وتهی یه کهم/ وتهی ئەو پیشینانە بوو له مهسهلهی لاوه کاندای نا کۆک بوون و قورئانیش دانی پێدانە ناوه یان پشتی پێ نه بهستوو، به لکو به رهه لهستی کردوو و ره تیکردۆتهوه.

پیتی (واو) لای ئەوان لهو وتهیه دا ﴿وَلِئِثْنًا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ﴾
 - له مه دا - واوی په یوه ندییه، واته ئەم وتهیه به وته کهی تره وه ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ په یوه ست کردوه. ماناکهش ئاوا لى دیت (ده لێن: ئەوان سێ که سن، چواره میان سه که که یانه ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ ... (ههروه ها ده لێن: ئەوان سێ سه د سال له ئەشکه وته که یاندا ماونه ته وه ﴿وَلِئِثْنًا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ﴾ قورئانیش ئەو وتهیه ئەوانى لهم وتهیه خۆیدا پووجه لکردۆته وه که خودا تیايدا فرمویه: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثْنُونَ﴾ له غیب السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ... ﴿الكهف﴾، واته: (بلى خودا هه رخۆی ده زانیت چه نده ماونه ته وه، زانستی نادیاره کانی ئاسمانه کان و زهوى له لای خۆیه تى)... که واته بهم وتهیه قورئان ماوهی مانه وه یانی بۆ زانستی خودا حه واله کردوه. خو ئە گهر وتهی ئەو که سه پیشینانە راست و جێی باوه ر بوايه ئەوا مانایه کى نوى بۆ وته کهی قورئان ده بوو، واته بۆ وتهی ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثْنُونَ﴾ خو ئە گهر ئەم وتهیه له خودا وه بوايه ئەوا هیچ مانایه کى بۆ فرمايشتى ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُثْنُونَ﴾ نه ده بوو..
 زانای ئیسلام (سیوطی) له (الدر المنثور) دا له (ابن عباس- وه- خودا لییان رازی بیّت) وتهیه کى هیناوه، گوته ویه تى: مرؤ کاتیک ته فسیرى ئایه ته که ده کات، واده زانیت بهو رهنگیه، که خۆی ده بینیت، بۆیه دوورتر له ماوهی نێوان ئاسمان و زهوى بۆی ده ورات.

پاشان (ابن عباس) رستهی (وَلِئِشْوَافٍ كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) ی خویندۆتهوهو ئینجا گوتویهتی (ئهو لاوانه چهنده ماونهتهوه)? گوتویانه (سێ سهدهو نۆسال) ئهویش گوتویهتی: (ئهگهر ئهوهنده ماونهتهوه، خودا نهیدهفهرموو: (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَئِشْوَافٍ) بهلکو تهنها وتهی ئهو خهڵکهی پیشینانی گێراوتهوه، وهك چۆن له رستهی (سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ) دا وتهی ئهو خهڵکهی گێراوتهوهوه ههوالی ئهوهشیداوه، ئهوان نازانن (ئینجا (ابن عباس) گوتویهتی: ئهوان دهلێن: سێ سهده سال ماونهتهوهو، نۆ سالی تریشیان بۆ زیاد کردوه (وَلِئِشْوَافٍ فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ).

ههروهها (سیوطی) له (قتاده)وه - خودا لێ رازیییت - گێراویتهوه: ئهمه خهڵکی گوتویهتی، ئایا نابینیتهوه گوتویهتی (وَلِئِشْوَافٍ كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) پاشان گوتویهتی: (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَئِشْوَافٍ) له رپایهتیکی تردا، ههر له (قتاده) وهیه گوتویهتی: (ئهمه وتهی ئههلی کیتابه، خوداش به فرمایشتی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيَئِشْوَافٍ) وهلامیداونهتهوه^(۱).

وتهی دووهم/ بێگومان هی خودایه، ههولدانیکه لهخوداوه دهبرارهی ماوهی مانهوهی لاوهکان لهئهشکهوتهکهدا، وهك (سیوطی)یش له (مجاهد)وه وتهیهکی ئهوی دهبرارهی ئایهتهکه هیناوه، گوتویهتی (ئهو ژمارهی ئهو ماوهیهیانه، که لهنیۆ ئهشکهوتهکهدا ماونهتهوه^(۲).

پیشهوا (ابن کثیر)یش ئهم وتهیهی تهبهننی کردوهو پشتگیریشی لیکردوهو، وتهی یهکهمیننی رهتکردۆتهوهو، پاشان گوتویهتی: "ئهمه ههوالیکه لهخوداوه بۆ

(۱) الدر المنثور للسيوطي (۵ : ۳۷۹).

(۲) ههمان سهراچه

پێغه مبه ره که ی خۆی ﷺ ده باره ی ژماره ی سالانی ئه و ماوه یه ی، که لاوه کان له رۆژی خه ولیکه و تنیا نه وه ژماره ی به خه به ره ها تنه وه یان و پێژانی نی خه لکی و ولاته که ش به کاروباریان" تێیدا ماونه ته وه ژماره ی ئه و سالانه ش سێ سه د سال بوه به لام به سالی مانگی (هیلالی) نۆ سالی تریشی دێته سه ر فه رمایشته که ی خوداش (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا)، واته: نه گه ر ده باره ی ماوه ی مانه وه یان پرسیارت لێکراو، بێگومان تۆش زانیاریه که ته له سه ری نیه و، نه مه ش له لای خودا بهنده ئه و له وه لامدا هیه چ شتێک مه خه ره پروو، به لکو له وه لامی ئه و جوړه پرسیارانهدا بلێ: (خودا خۆی ده زانی ت چهند ماونه ته وه، هه وایی نادیاره کانی ئاسمانه کان و زهوی هه ر له لای خودا خۆیه تی: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾.. به مانای که س ئه وه نازانی ت ته نها خودا نه بی ت، جا کێ هه یه له بهنده کانی خودا به توانی ت ئه و زانیاریانه به خودا بدات؟

ئه مه ی ئێمه ش (واته: ابن کثیر) گوتو ومانه رای پتر له یه که که سی زانیانی ته فسیری له سه ره، وه کو رای (مجاهد) و زانیانی پێشین و پاشین (السلف والخلف)، به لام وته که ی (قتاده) که گوتوویه گوایه (دیدو بو چوونیکی له سه ره)، ئه وه دیاره ئه وه یه (ئه هلی کیتاب) ده ریان بریوه، که و (سێ سه د سال لاوه کان له ئه شکه وته که دا ماونه ته وه، واته به بی حساب کردنی ئه و نۆ سالی له سالتنامه ی (مانگی) حسابی بو کراوه، به لام به پێی سالتنامه ی (هه تاوی/ شمسی) ته نها سێ سه د سال ده کات. خۆ نه گه ر خودا وته ی ئه وانی بگێڕایه ته وه ئه و نهیده فه رموو: (وازدادوا تسعا). وه ک له ئایه ته که شه وه به دیی ده کری ت، ئه م ماوه یه هه واییکه له خودا خۆیه وه نه ک گێڕانه وه ی بی ت له زاری ئه هلی کیتابه وه ئه مه رای هه لبرێر رای (ابن جریر) شیه ره همه تی خودای لێ بی ت" (۱). بو ئه وه ی ماوه ی جیاوازی نیوان سالانی (هه تاوی) و (مانگی) بزاین.

(۱) تفسیر ابن کثیر، (۳ ۷۹) ..

"ئایا نو سائەکه ئەو جیاوازییە ی نیوان هەردوو ژمارە حسابکراوەکە یه؟"

چەندین زانای دیرین و هاوچەرخی (تەفسیر) وای بۆچوون، لاوانی نیو ئەشکەوتە که بەپیتی سائنامە ی (هەتاوی (شمسی) سێ سەدسال له ئەشکەوتە که یاندا ماونەتەو، ئەم ژمارە یەش (۳۰۰ سال) بەپیتی سائنامە ی (مانگی / قمری) دەکاتە (۳۰۹) سال. جا ئەو نو (۹) سائە ی دوا ییش ئەو جیاوازییە ی نیوان هەردوو ژمارە حسابکراوەکە ی سائنامە ی (هەتاوی) و (مانگی) یە.

ئەو زانایانە (ئەو نو سائە ی قورئان باسی کردوو) دەکەنە بەلگە یە که لە سەر ئەو ی، تەنها قورئان تاکە سەرچاوە ی چیرۆکە کە یە، دیارە قورئانی ش فرمایشتی خودایە، ئەک فرمایشتی پیغەمبەری خودا ﷺ.

(ئیمام ابن کثیر) دەر بارە ی (بوونی ئەو نو سائە بە جیاوازیی نیوان هەردوو حسابە که) گوتوو یە تی: "بێگومان میقداری سالانی مانەو یان لە ئەشکەوتە که دا سێ سەد سال بوو، بەلام بە سائی مانگی (نۆسائی تریشی بۆ زیاد دەبیّت) ئیدی بەپیتی سائنامە ی (هەتاوی) سێ سەد سائە، چونکە جیاوازیی نیوان هەردوو سائنامە که لە هەر سەد سال جارێکدا سێ سائە، بۆ یەش خودا دوا ی ئەو سێ سەد سائە فرموو یە تی: (نۆ سائی تریشیان زیاد کردوو، (ازدادوا تسعا)" (۱).

بەلام هەندێک له زانایانی هاوچەرخی بەم رایە قایل نیو، وای دادەنێن لە گەڵ حسابە که دا ناگوخیّت. یە کێک لەوانەش (عبدالرحمن الوکیل-ی خودایی خۆش بیّت) له لێکدانەو ی (الروض الأنق) یدا بۆ ئەم وتە یە، دە ئیّت، (ئەم لێکدانەو یە ی ژمارە ی سائەکان، بۆ کتیبی خودا ناشایستە یە، هەر وەها بۆ فرمایشتی خوداش

(۱) تفسیر ابن کثیر (۳: ۷۹).

هههه ناشایستهیه، دهبینن رستهی (وَلِئِشْوَا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) له فهرماشتی خودا خۆی بێت نهك وتهیهك بێت له خهلكانی دیکهوه گیراییتهوه، له نایهتهكهشدا بهلگهیهکی وانیه بهرهبایی (مطلق) ئاماژه بو ئهم لیكدانهوهیه بکات" (۱).

پێش نهوهش وتهی کۆمهڵی زانایان بسهلمینین که (ابن کثیر) لهغومنه هههه دیارهکانیانه، دهبێت لهوه بکۆلینهوه، ئاخۆ جیاوازیی نێوان ههردوو سالتنامهکه لهسێ سهه سالتدا، نۆ سالت؟ بۆ وهلامدانهوهی ئهم پرسیارهش، پرسیاریکی دیکه دهکهین، (نایا جیاوازیی نێوان سالتی ههتاوی و سالتی مانگی چهنده؟!.. میژوونووسی هاوچهرخێ ئیسلامی (احمد عادل کمال) لهکتیبهکهیدا (جداول التقویم المیلادی المقابل للتقویم الهجری) دا دهلیت:

(یهك رۆژ لهسالتی ههتاوی - بهمیقکاری (سێ دهقیقهو - ۵۵۹ - ی چرکه) له رۆژیکی سالتی - مانگی - زیاتره لهلای عهربهکانیش "رۆژ لهکاتی ئاوابوونی خۆرهوهیه تا ئاوابوونی جاریکی تری له رۆژی دواتردا) مانگی سالتی (مانگی/ قمری)یش (۲۹۵۳۰۵۸۸) رۆژه.

(سالتی مانگی)یش: (۳۵۴) رۆژو (ههشت سهعات) و (۴۸ دهقیقه) و (۳۶) چرکه (ثانیة)یه. واته نزیکه (۱۱) رۆژی له (سالتی ههتاوی) کهمتره، چونکه سالتی (ههتاوی) - ۳۶۵ - رۆژو - شەش سهعات و - ۹ دهقیقهو - ۹۵ - چرکهیه" (۲).

دوای ئهم ههژمارکردنه ورده دهبینین جیاوازیی نێوان ههردوو حسابه ههتاوی و مانگییهکه تهنها نۆ سالت نیه، بهلکو لهوه زیاتره (ئیمامی - ئالووسی)یش لهم مهسهلهیهی کۆلیوهتهوه و تییینی جیاوازیی نێوان ههردوو سالتهکهی کردووه،

(۱) الروض الانق بتحقیق الوکیل (۳ : ۱۷۳).

(۲) جداول التقویم المیلادی الهجری لاحمد عادل کمال (۳-۴).

گوتووێهتی: (جیاوازی نێوان هەردوو سالنامە کە لەیەك سالددا - دە رۆژو - بیست و یەك سەعات و - یەك دەقیقەیه .

جا ئەگەر ئەمە جیاوازی یەك سالیان بێت، ئەواجیاوازی سەد (۱۰۰) سالیان (هەزارو هەشتاو هەوت رۆژو، سیازدە سەعات و چوار دەقیقەیه، ئەمەش دەكاتە (سێ سالدو بیست و چوار رۆژو یازدە سەعات و شازدە دەقیقە)، بەم پێیه جیاوازی سێ سەد سالیان دەكاتە (نۆ سالدو حەفتاو سێ رۆژو، (نۆ سەعات و، چلو هەشت دەقیقە)"^(۱).

کەواتە جیاوازی نێوان هەردوو جۆرە سالنامە کە نۆ سالی بێ کەم و زیاد نیه وەك قورئان دیاری کردووه، بەلکو پتر له (۷۳) رۆژیشی زیاتره .

جا له بەر ئەم ژماره زیاترهی کە لەسەر (نۆسالد زیاده کە)ش پەیدا بووه، چەند زانیەك گوتووێه: (ئەمە هەوائێك نیه له خوداوو، بریاردانی خوداش نیه، بەلکو دیاریکردنی وتەئە کەسە پێشینانیه، له بەسەرهای ههوارهانی ئەشکەوتە کەدا ناكۆك بوونو، بیروپرای جیاوازیان دەرپرپوه لەسەریان. جا ئەم کەسانه وەك چۆن لەسەر ژماره‌ی لاوه‌کانیش بیروپرای هەمە جۆریان هەبووه، لەسەر ماوه‌ی مانه‌وه‌ی لاوه‌کانیش له‌ئەشکەوتە کەدا هەریروپرای لیك‌جوداو جیاوازیان هەبووه، بۆ نمونەش كۆمه‌لیکیان وایان راگەیاندووه، ئەو لاوانه سێ سەدو نۆسالد له‌ئەشکەوتە کەیاندا مانه‌تەوه، بەلام ئەم وتەیه‌شیان راست نیه. چونکە ئەگەر ئەمە فەرمايشتی خوداو (هەوائێك بوايه له خوداو) ئەوا زۆر وردو تەواو دهبوو، قورئانیش هەموو هەوالو بەسەرهای و تەیه‌کیشی به‌وردی و تەواوی هیناوه‌و به‌م شیوازه رایه‌یناوين .

هەندێك له زانایانی دیکه‌ی ئیسلام گوتووێه: ئەم جیاوازییه کەمە (واته ئەو زیادهیه له نۆ سالد کە)ش گرنگ نیه و دەشی‌ت، چونکە له‌چوار مانگ کەمتره،

نهریتی عهده به کانش هه و ابووه، هه میسه پارچه وپاشماوه کان ده برنو نه گهر له نیوه که متر بوو یټ باسیان نه کردووه، هه بویه ش قورئان نه یفه رمووه (نۆ سالی زیاترو چاره که سالیك، یان نۆسالی زیاترو هفتاو سی رۆژی زیاتریش ماوه نه ته وه) .. له م پرووه وه (ثالووسی) ده لیت: " دانانی جیاوازییه که هه به ته نیا بو نۆ سال، له سه ر بنچینه ی به نزیکی دانانه یه تی، چونکه ماوه زیاده که نه گه یشتوته نیوه ی سالیك و وه رزیک له وه رزکانیشی ته واو نه کردووه، بویه بایه خیکی ئه وتوی پی نه دراوه ^(۱) .

"رای راستر نه وه یه : نه مه هه والدانیکه له خوداوه"

لیره دا، دوا ی هه لویسته یه که له ناست به لگه کانی هه ردوو لادا، هه ول ده ده یین رای راستر یه کلابکه ی نه وه .. به لگه کانی کۆمه لی یه که می زانایان، که ده لیتن (ماوه ی مانه وه ی لاوه کان له نه شکه وته که دا به سی سه دو نۆسال دیاری بکریټ)، نه وه وته ی نه و پيشینانه یه، که رای جیاوازو لیکجودایان له سه ر ژماره ی لاوه کانی نیو نه شکه وته که ده ربړیوه . قورئانی پیرۆزیش نه م وته یه ی له (باب ی) گیرانه وه ی وته و باسی نه و پيشینانه وه) هیتاوه ته وه، به لگه کانی نه م کۆمه ل هه له رووی وردبینی و، ژمیریارییه وه به هیتن .

به لام کاتیك گومانی جیاوازی ژمیریارییه که ده رپه وینینه وه به وه ی گوايه عه ره ب خویان نه گهر که رته کان له چوار که متر بیتن دایده شکینن، بویه له مه وه نه گهر نزیکه ی هه شتا (۸۰) رۆزیش له و نۆساله زیاتر مابنه وه، نه وه قهیدی ناکات گهر حساب نه کریټ، بویه نیمه له گه ل کۆمه لی (جمهوری) زانایان داین به وه ی، نه م هه وال ه (وَلِئِثْنًا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) هه والدانیکه له خودا خویه وه

دهرباره‌ی ماوه‌ی مانه‌وه‌ی لاوه‌کان له ئەشکه‌وته‌که‌دا، نه‌ك گێڕانه‌وه‌ی وته‌یه‌ك له‌وته‌ی پیشینان بی‌ت.

نهم فهرماشته‌ش بایه‌خی هه‌ردوو سالتنامه (هه‌تاوی) و (مانگی) یه‌که‌شی پاراستوه، واته نهمه به‌سالتنامه‌ی (هه‌تاوی) - رۆمی ی - زاین) که (ده‌وله‌تی رۆمانی) ئه‌وسا کاری پێ ده‌کردو ده‌وله‌ته‌هاوچه‌رخه‌کانی خۆرئاواش به‌که‌له‌پوور لی‌یان گرتونه‌ته‌وه، سێ سه‌د سالت، به‌لام به‌سالتنامه‌ی (مانگی) ی عه‌ره‌بی - که (عه‌ره‌ب) له‌سه‌رده‌می جاهیلیدا له‌سه‌ری بوونو، به‌سالتنامه‌ی کۆچی (هیجری) داده‌نریت و موسلمانانیش له‌دوایدا کاریان پێ‌کردوه، سێ سه‌دو نو سالت. ئیدی ئه‌و نو سالتو، ئه‌وه‌که‌رتنه‌که‌مه‌ی لی‌ی داشکی‌نراوه، جیاوازی نی‌وان هه‌ردوو سالتنامه‌که‌یه.

سوودی برگه‌ی " قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ "

له‌رێی به‌هێزترین به‌لگه‌ی ئه‌وانه‌ی گوتبوویان (دیاریکردنی ماوه‌ی مانه‌وه‌ی لاوه‌کان له ئەشکه‌وته‌که‌دا به‌پرای که‌سه‌پیشینه‌کانی شوینکه‌وتووی کتیبه‌کانی دیکه‌ی خودان، (واته به‌پرای ئه‌هلی کیتاب) ده‌بی‌ت، قورئانی پیرۆزیش له‌دوای هینانی وته‌که‌یانوه، ده‌فهرمویت (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ) نهمه وه‌ك ئه‌وه وایه قورئان ئه‌و وته‌یه‌ی ئه‌وان ره‌تده‌کاته‌وه‌و به‌تال و پووجه‌لی ده‌کاته‌وه‌و، وایشی له‌قه‌له‌مده‌دات، له‌سه‌ر بنچینه‌ی زانستیکی راست نیه‌و رینماییشان ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ بۆ زانستی خودا بگێرینه‌وه.

(عبدالرحمن الوکیل) له (تحقیق الروض الانف) دا گوتویه‌تی : لی‌کدانه‌وه‌که‌ی (ابن هشام) بۆ فهرماشته‌که‌ی خودا (ولبشوا في كهفهم) لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی نایابه

(بهیڤی ئهوهی لهم فهرمایشتهدا وتهی پیشینهکان هاتوه) ئهم وتهیهش به وتهی (ئههلی کیتاب) دادهنیت، بهم رهنکه تیگه یشتنیشمان له نایه ته که پیکو راست دهیتهوه، ههر ئهمهش له گهڵ پرستهی دواتریدا (قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لِيْثُوْا) دا پیک دهکهویت چونکه گهر دهستهواژهی (ولبثوا) له فهرمایشتی خودا خۆی بویه ئهوا فهرمایشته کهی خۆی (قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لِيْثُوْا) هیچ مانایه کی نه ده بوو. (۱)

به لām کۆمهلی زانایان ئهم لیكدانهوهیه په سه ندناکه نو ئه و به ره له سستی یهش لاده بنو، وای داده نیتن که ههر دوو پرسته که له فهرمایشتی خودان، واته پرستهی (ولبثوا فی کهفهم...) و پرستهی (قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لِيْثُوْا) ..

لیردها پوختهیه کی به سوودی پرستهی پاشینهی (قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لِيْثُوْا) دیتینهوه له گهڵ روون کردنهوهی هاوړیکبونی بهرامبه به پرستهی پیش خۆی که (امامی الوسی) هیناویه تی یهوه .. (ولبثوا فی کهفهم) پرستهیه کی به رای وده سپیکراوی روونکراوهیه، له فهرمایشتی خودا (فضرنا علی اذانهم فی الکهف سنین عددا) دا پوخت کراوتهوه. ههر له سه ر ئهم بنچینهیهش فهرمایشته کهی تری خودا (قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لِيْثُوْا) بریار ده دات له سه ر ئه وهی ماوهی مانه وهیان له و خه ولیخستنه دا ئه وه نده بووه، که ئاماژه مان بو کرد، وه که ئه وهی بفرمویت (بلی ههر خودا خۆی ئاگادارو زانایه له ماوهی مانه وهیانداو، ئه و زانیارییهشی به ئیمه ی داوه، ئهم زانیاریهش ئه و حقه راست و دروستیه هیچ گومانیککی له سه ر نیه.

سوودی دواخستنی ئهم روونکردنهوهیهش ده رباره ی ماوهی مانه وه که یانه، بو ئه وهیه ئاگادارین، له سه ر ئه وهی کهسانی پیشینهکان له سه ر ماوهی مانه وه که یان ناکۆک بوون، وه که چۆن له سه ر ژماره ی لاوه کانیش ناکۆک بوون، بۆیه دوا به دوا ی

(۱) الروض الانف - بهرگی سی (۳) لاپه ره (۱۷۲-۱۷۳) په راوێژ.

ناکۆکیان و لیک جودایی بیروراکانیان له سهر ژماره‌ی لاوه‌کان ئهم روونکردنه‌وه‌یه‌ی هیناوه.

پاشگری رسته‌ی دواایش به فهرمانی (قُلْ / قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْتُوا) هیناوتی تاهه‌ر به پاشگری^(١). (قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ) یش بیگێڕێته‌وه، پاشان بۆ ئه‌وه‌شه به‌لگه‌ بیته‌ له‌سهر ئه‌وه‌ی ئهم چیرۆکه‌ له‌ نادیار (غیب) هه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ گه‌یه‌نراوه‌ تاكو بیته‌ موعجیزه‌یه‌کی تر بۆی^(٢).

هه‌روه‌ها (ئالوسی هه‌لۆیسته‌یه‌کی نایابو زیره‌کانه‌ی له‌ئاست ئه‌و وته‌یه‌شدا کردووه، که‌ درابووه‌ پال (ابن عباس) خودالییان رازی بیته‌ - لیه‌وه‌ گێڕابووه‌وه‌ که‌وا گوتووێته‌ی: "وته‌ی که‌سانی پیشین ده‌رباره‌ی مانه‌وه‌ی لاوه‌کان له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌دا بۆ دیاریکردنی ماوه‌که‌یان به‌ راست داده‌نێته‌ (قورئانیش ئه‌و وته‌یه‌ی به‌ فهرماشتی (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْتُوا) به‌تاکردوته‌وه‌. هه‌روه‌ها (ئالوسی) رای (ابن عباس) مان ده‌رباره‌ی ژماره‌ی لاوه‌کانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ بۆ به‌ راست داده‌نیت وای بۆچووه‌ ژماره‌یان هه‌وت که‌س بووه‌و، هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یانه‌، سه‌ره‌پایی ئه‌وه‌ش خودا له‌دوای رسته‌که‌یه‌وه‌ فهرموویه‌تی: (قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ) ئهم به‌دوا داچوونه‌ش مه‌سه‌له‌ی زانینی ژماره‌که‌یان هه‌واله‌ی زانسته‌ و علم‌ی خودا ده‌کات، ئه‌و وته‌یه‌ به‌درۆ ناخانه‌وه‌ که‌ (ژماره‌که‌یان هه‌وت بووه‌و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یان بووه‌، ئیدی بۆچی لێره‌دا فهرماشته‌که‌ی دواتر که‌ به‌دواداچوون (تعقیب) هه‌ له‌سهر ژماره‌که‌ (قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْتُوا) رێگر بیته‌ له‌ پشت به‌ستن به‌و هه‌واله‌ی پیشتریه‌وه‌؟!

(١) نێمه‌ وشه‌ی پاشگری (التذیل) بۆ شیوازی قورئان بریار ناده‌ین، به‌لکو باشتر وایه‌ رسته‌ی (ختم الاية بكذا - نایه‌ته‌که‌ به‌وه‌ کۆتایی پێ هیناوه‌) به‌کاربێنین. (نوسهر)

(٢) روح المعانی (١٥: ٢٥٢)

(ئالوسی) گوتویه: (وادیاره ئه مه له زانییه کی وهك (ابن عباس) وه- خودا لیبی رازی بیت - (واته: كه ده ربای ماوهی مانه وهی لاوه كانه) به راست نه هاتوه، بینگومان وتهی پیشتری ده ربای ژماره ی لاوه كانی نیو نه شكه وته كه به راست هاتوه، كه گوتویه تی (ژماره یان كهوت كهس بووه، هه شته میان سه گه كه یان بووه) له كاتیكدا خوداش له دوا ی باسكردنی ئه م ژماره یه وه فرموشیه تی: (هه ر خودا ژماره كه یان ده زانیت "قُلْ رَبِّیْ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ" هیچ جیاوازی یه كیش له نیوان هه ردوو فرمایشتی "قُلْ رَبِّیْ اَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ" و، "قُلْ اَللهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا" دا نیه ئه ی بۆچی ئه مه یان ده لاله تی كردۆته سه ر ره تكردنه وه به تالكردنه وهی وته كه و، ئه ی تریشیان ده لاله تی نه كردۆته سه ر ره تكردنه وه كه" (۱).

"به لگه داریتی (وَأَزْدَادُوا تَسْعًا) له سه ره به چا و گبونی قورئان"

زانایانی ئیسلام هه لۆیسته یه کی هیواش و له سه رخۆیان له ئاست فرمایشتی (وَأَزْدَادُوا تَسْعًا) دا کردوو وه هه وڵیاندا وه حیکمه تی دیاریکردنی ئه م فرمایشته بدۆزنه وه.

پوخته ی دیدو بۆ چونیشیان ئه وه یه: ئه م ڕسته یه (وَأَزْدَادُوا تَسْعًا) ده لاله تیکی ئاشکرا ده کاته سه ره به چا و گبونی قورئان، واته ئاماژه بۆ ئه وه ده کات، قورئان سه رچاوه ی چیرۆکه کیه و له خودا وه نێردرا وه ته خوا ره وه، نهك کتییکی دانراوی پیغه مبه ر خۆی بیت ﷺ رووکاری ده لاله ت کردنه وه که شی ئه وه یه: -تایه ته که بینگومان (دوو سالنامه ی (هه تاوی) و (مانگی) ی له مه ر ماوه ی مانه وه ی لاوه کان له شه شكه وته که دا) له خۆگرتوو ده: (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا

قَسْعًا).. ماوه کهش به حسابی سالی (ههتاوی) سی سهد سال بووهو، به حسابی سالی مانگیش نو سال و کهرتیکی بو زیاد ده کرت.

ئهمهش ههوالدانیکه له خوداوه به پیغه مبه ره کهی خوی ﷺ. خو نه گهر قورئان له دانانی پیغه مبه ر ﷺ بوايه، ئهوا چون دهیزانی ئهوا ماوهیه سی سهدساله؟ له کاتی کدا. (ئه هلی کیتاب)یش له جووله کهو دیانه کان نه یانده زانی، ههروهها پیغه مبه ر ﷺ (بینگومان که سیکی نه خوینده واریش بووه) نه یاشیده زانی، ئهوا ماوهیه به حسابی سالی مانگی: (سی سهدو نو سال)بووه.

وشی (وازدادا)ش ئه مانایه دهدات، ئه م (نو ساله) زیاد کردنی که بو ساله ههتاویه که، چونکه جیاوازی نیوان ههردوو جوره سالنامه که شه.

بینگومان جووله که کانیش گرانی ئه م پرسیاره یان ده زانی. هه ربویهش پرسیاره که یان ئاراسته ی پیغه مبه ر ﷺ کردۆته وه، ههروهها زانیونیشیانه ئه مه به لگه وه ده لاله ته له سه ر کاری پیغه مبه ریتییه کهی و ﷺ له سه ر په یامه کهشی له حالته ی وه لامدان ه وه دا. وه لامه کهی خوداش بو بریاردان له سه ر ئه وه حه قیقه ته هاتو وه، بو زیاد کردنی به لگه یه کی تری به نه بریش بو سه ر به لگه زۆره کانی له سه ر ئه وه ی بینگومان ئه م قورئانه فه رمایشتی خودای پاک و میهره بانه وه، خودا به سه رووش بو پیغه مبه ره کهی خوی ﷺ ناردو وه.

"چه ند به لگه یه کی دی له سه ر به چا و گبوونی قورئان"

ئهمه ی پیشو هه رتا که به لگه یه ک نیه له سه ر چا و گداریتی قورئان. به لکو هه موو چیرۆکه که بو ئه وه ده لاله ته هاتو وه، هه ر بویهش مو عجیزه یه ک بو وه له مو عجیزه کانی پیغه مبه ری خودا ﷺ..

ئه وه به لگانه ی تریش له م رو وه وه، ئه مانه ن:-

- ١- فرمایشته که ی خودا (إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ)، وێرایی دیاریکردنی حالهتی تهمه‌نیان که لاو بوون.
- ٢- فرمایشته که ی خودا (وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرَاوُرٌ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ) نهم ئایه‌ته که پیشتر به‌دریژی مانا که یان لێکدا یه‌وه، وێنا کردنیکی وردی بزواتی خۆره.
- ٣- فرمایشته که ی خودا (وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ): به‌م شیوه‌یه که (له گۆشه‌یه‌کی پانتایی ناوه‌راستی نه‌شکه‌وته که دا بوون) وێنه‌گرتنیکی وردی شیوه‌ی پالکه‌وتنیانه له‌نیۆ نه‌شکه‌وته که دا.
- ٤- ئه‌وه‌ی له وێنه‌گرتنی پێشوی جینگه‌ی نه‌شکه‌وته که یانه‌وه‌و له‌ پرووگه‌ی ده‌رگا که‌شیانه‌وه لێی ده‌فامریتیه‌وه.
- ٥- فرمایشتی خودا: (وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ) له‌گه‌ڵ ئاماژه‌ بو (کراوه‌یی چاویان) وێرایی ئه‌وه‌ش که نوستوون.
- ٦- فرمایشتی خودا (وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ) و وێنه‌گرتنی جموجوولی هه‌لگێرانه‌وه‌ی لاشه‌کانیان له‌نیۆ نه‌شکه‌وته که دا.
- ٧- فرمایشتی خودا (وَكَلْبُهُمْ بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ) دیاریکردنی جینگه‌ی سه‌گه‌که‌و ئه‌وباره‌ جه‌سته‌یه‌ی، که به‌سه‌ریدا خه‌وتبوو.
- ٨- فرمایشتی خودا (لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا) له‌گه‌ڵ ده‌لاله‌تی ئه‌و راستیه‌ی، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئاگاداری حاله‌ته‌که‌شیان نه‌بووه، چونکه له‌م ئایه‌ته‌دا ئامراز (لو) پیتی قه‌ده‌غه‌کردنه، بو قه‌ده‌غه‌کردنك، چونکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ خزی لێیان هه‌ڵنه‌هاتوووه له‌ترسان رای نه‌کردوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئاگاداری و بینه‌ری حاله‌ته‌که‌یان نه‌بووه، ئیدی

چۆن ئه وه هه موو شیکارو باسه وردانهو، ئه و وینه گرتنه وردبینییانه شی زانیوه، که هیچ که سیکی دیکه نه یزانیون؟!

۹- فه رمایشتی خودا (قَالَ الَّذِيكَ عَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا) و ئاماره کردن بو بنیاتنانی مزگه وته کهش که بیرو پای ئه و که سه حاکم و کار به ده ستانه یان بوون، که پای خویان به سه ر شیوازی مه سه له و کاروباری ناشتنی ته رمه که کانیاندا سه پاندوه.

۱۰- دیاریکردنی وته کان له باره ی ژماره ی لاوه کان له سی وته دا، که چواره میان نیه.

۱۱- فه رمایشتی خودا: (وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَمَانِيَةٌ مِنْهُمْ كَلْبُهُمْ) که وته ی هه ره راسترو یه کلا که ره وه یه له سه ر ژماره یان.

۱۲- فه رمایشتی خودا (وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا) ﴿٢٣﴾ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ (و، ئاماره ی بو هوی هاتنه خواره وه ی نایه ته که و، له بیرچوونی پیغه مبه ر ﷺ که به لیئنی وه لامدانه وه که ی به خواستی خودا و گوئنی (ان شاء الله وه په یوه ست بکات، جگه له دوا که وئنی (سرووش) له سه ر وه لامه که ی به هوی ئه و له بیرچوونه وه یه وه.

۱۳- ئه وه ی له رپوا یه ته کاندایه ده رباره ی هوی هه یه کانی هاتنه خواره وه ی قورئان و ده رباره ی دوا که وئنی هاتنه خواره وه ی (جبریل) - سلای لی بیّت- بو لای پیغه مبه ری خودا ﷺ له گه ل ئه مه شدا زۆر پیویستی پی بووه، به تایبه تیش، که به لیئنی به موشریکان دابو له سه ر وه لامدانه وه ی پرسیاره کانیان له روژی سه به نینداو، هه رجار ی کیش، ده چوونه لای و ئه ویش پیی ده فه رمون: (هیشتا سرووشم بو نه هاتوه)، ئه مه ش وای لیده کردن گومان و پرو پا گهنده له دژی بلا و بکه نه وه، دیاره ئه مه ش نا ره هه تی و ئازاریکی زۆری به پیغه مبه ری خودا ﷺ گه یاندوه.

۱۴- فرمایشتی خودا (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ) و جهخت کردنه سهر دیاریکردنی ئه و ماوهیه وهك باسمان لیوه کرد..

۱۵- فرمایشتی خودا (وَأَزْدَادُوا تَسْعًا) و دیاریکردنی ئه و سالانهش به بیژه (لفظی) ئه و زیاد کردنه ی که ئاماژه بو جیاوازی نیوان ههردوو جوړه سالنامه (ههتاوی و مانگی)یه که دهکات.

"حیکمهت له بهدواداچوونی قورئان بو چیرۆکهکانی"

وهك تیبینی دهکریت قورئانی پیرۆز بهچهند نایهتیک بهدواداچوون و لیکدانهوهی له سهر ئه و چیرۆکانه ههیه که هیناونهوه، له و بهدوا داچوونهشدا گرنگترینی ئه و مانایانهی چیرۆکه که و ئه و بهلگه و دهلالهت کردنانهشی دیاریکردوه، که لییه وه وهردهگیرین، له گهڵ دیاریکردنی ئاتاجی موسلمانان به دهه رس و عیبه تهکانی ئه و چیرۆکانه. ئه م بهدواداچوونه قورئانهش چهند مه سه لهیه کی وهك ئه مانه ی لای خواره وه مان بو نیشان ده دات:-

۱- بینگومان چیرۆکهکانی قورئان بو گیرانه وهی خودی به سه رهات و رووداو نیه، بهلکو ئه مه ئامرازیککی سه رکه و تووانهیه بو گه یشتن به چهند ئامانجیککی پاک و چهند نیازیککی به هادار.

۲- قورئان داوامان لیّ دهکات، که نیازو مه بهست له چیرۆکه که دا به دیی بکهین و په ی به و زانسته بهین و هه لۆیسته شی له سه ربکهین و، لیّ وردبینه وه و مامه له ی چاکي له ته کدا بکهین.

۳- قورئان داوامان لیّ دهکات، خۆمان ماندووکهین له لیکدانه وهی ورده کارییهکانی چیرۆکه که دا، واته له و مه سه له وردو گرنگانهیدا که نه له قورئان و فرمووده ی راست (صحیح)یشه وه تیشکیان نه خراوه ته سه ر، بهلام

نابیت خۆمان به پروونکردنهوهی لایه نه شاراوو نه زانراوه کانی ئهو چیرۆکانهوه خهريك بکهینو، کهسانو زهمه نو جیگه کانی دیاریبکهین، به لکو له جياتی ئه وه پێویسته ئاوړ له په ندو ئاموژگاری و نیازو مه بهسته کانی بدهینه وه.

٤- قورئان داوامان لی ده کات، شوینکه وتووی ئهو بیروباوه رو ریبازه بین که له چیرۆکه کانه وه ده یا نغه ی نه پروو، ئه مه ش به و جوړه ی مه به ستو ئامانجمان تیدا هه بیته و له پرتی ئهو چیرۆکانه وه هه ولی به دی هینانیا ن بدهین.

"به دوا دا چوونی قورئان بو چیرۆکی هاوه لانی نیو نه شکه وته که"

به دوا دا چوون و لیکۆلینه وه ی قورئان بو چیرۆکی هاوه لانی نیو نه شکه وته که له م نایه تانه ی خواره وه دایه، که خودای په روه ردگار تییاندا فه رموویه:

﴿وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (٢٧) وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الثَّوَابِ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ (الكهف)

واته: "ئه‌ی پیغه‌مبەر بلیّ خودا خۆی ده‌زانیت ماوه‌ی چه‌نده ئه‌و لاوانه له ئه‌شکه‌وته‌که‌یاندا ماونه‌ته‌وه، یان له رۆژی به‌خه‌به‌ره‌ینانه‌وه‌یان و پاشان مراندنیان تانه‌مپۆر خودا خۆی ده‌زانیت ماوه‌که‌ی چه‌نده، جاتۆش هه‌ر له‌و راستیه‌ی پڕوانه‌ که خودا چه‌نده بیناو بیسه‌ره‌و هیچ شتیکی له‌به‌رچاو ون نابیت، هیچ شتیکیشی لیّ تیک ناچیت، خه‌لکی ئاسمانه‌کان و زه‌ویش جگه له خودا هیچ سه‌رپه‌رشته‌کارێکی دیکه‌یان نیه سه‌رپه‌رشتی کاروباریان بیت، هه‌روه‌ها هیچ که‌سی‌کیش به‌شداریی حوکم و دادوه‌ریی خودا نیه. جا ئه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ (له‌ویشه‌وه بۆ هه‌ر موس‌لمانیک به‌رده‌وام) به‌ له‌سه‌ر خۆینده‌وه‌ی قورئان، که به‌سه‌رووش ناردوومانه‌ بۆت، ئه‌مه کتیبی په‌روه‌ردگارتو هیچ که‌سیک ناتوانیت له‌ وتاری خودا بگۆریت و جگه له خوداش هیچ په‌ناگه‌و پشتیوانیک نیه. پاشان تۆ هه‌ر له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌ژارو که‌م ده‌ستانه‌دا (وه‌ک بیلال و ابو‌ ذر و ابن مسعود و سه‌لمانی فارسی و سه‌هیب و ئه‌وانی دیکه‌دا) دانیشه‌و ئارام بگره له‌دانیشتن له‌گه‌ڵیاندا، چونکه هه‌ر ئه‌وان، به‌یانیان و ئیواران له‌خودا ده‌پاڕینه‌وه‌و به‌ته‌مای ره‌زامه‌ندی خودان. ده‌تۆش ئه‌م موس‌لمانه هه‌ژاران به‌که‌م مه‌زانه‌و چاویان لیّ مه‌ترووکینه‌و مه‌پړانه بۆ ده‌وله‌مه‌ندان تا پا‌زیان بکه‌یت، ئایا ده‌ته‌و‌یت کۆرپوکۆمه‌لی ژیا‌نی دنیات به‌دانیشتن له‌گه‌ڵ ده‌وله‌مه‌ندان و ده‌سپۆ‌شتواندا پا‌زینی‌هه‌؟! له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا، حا‌له‌تی ده‌وله‌مه‌ندی دیارده‌یه‌کی کاتی و له‌نیۆ چوه‌، بۆیه نابیت گو‌په‌رايه‌لی ئه‌وکه‌سانه بیت، که د‌لو ده‌روونیانمان (به‌هۆی کرده‌وه خراپه‌کانیان‌ه‌وه) له‌یادی خۆمان بی ناگاکردووه‌و، ئه‌وانیش شو‌ینکه‌وتوو‌ی هه‌وا و ئاره‌زووی خۆیان بوون و له‌وکاره ناله‌بارانه‌یاندا له‌سنوور تی‌په‌ریوون.

هه‌روه‌ها ئه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ ئه‌وانه‌ی د‌لیان له‌یادی ئیمه‌ بی‌ناگایه، پ‌تیان بلیّ: (هه‌ق ئه‌وه‌یه خاوه‌نی مو‌لکه‌که دادوه‌ریی تیدا ده‌کات، هه‌ق له‌په‌روه‌ردگارتانه‌وه‌یه، جا هه‌رکه‌سیک پ‌روای پی‌ده‌کات با‌پتی بکات، هه‌رکه‌سی‌کیش نایه‌و‌یت با‌بی باوه‌ر

بیت، هەرکەسە بەئارەزووی خۆبەختی و، ئەمە بەزۆرکاری نیە، بەلام دوازی ئیـمە
ناگری دۆزەخمان بۆ ئەو زالم و کافرانە ئامادە کردوو، هەموو شوورەو دیواری کانی
ئەو دۆزەخە چوار دەوری تەنیوون، خۆ ئەگەر لەو دۆزەخدا لەبەر زۆری تینیوتیان
داواي ئاو بکەن، ئەوا ئاویکی وەها گەرم توندو تیشتیان بۆ دینن کەوا وەك ئاسنی
تواوە وایەو دەم و چاویان دەبرژینیـت، ئەمەش خراپترین خواردنەوێیە فریایان
دەخەن، ئەو دۆزەخەش ژینگەبەکی زۆر خراپ و نالەبارە.

جا ئەوانەى باوەرپان بەخودا هێناو و شوێنکەوتووی رێبازەکەى بوون و کارو کردەوێ چاکیان کردوو، ئێمە پاداشتی چاکەکاران، ون ناکەین، ئەوچاکە کارو ئیماندارانە دەخەینە نێو بەهەشت و باخاتیکیەو، جۆبارو رووبارەکانیان لەژێردا دەرواتو، تیایدا چەندین بازنەى ئالتوون و پارچە پۆشاکى سەوزو ئاوریشمین لەبەردەکەن و بەرگى تەنک و ئەستوورى تێدايەو، لەسەر تەختى شاندانان پالى لى دەدەنەو، ئەمەش باشترین پاداشتەو، شوێنى بەهەشتەکەشیان باشترین شوێنى لەبارو گونجاو بۆیان."

هه‌ندیك ئاماژە و تەى نەستەقى نىۆ ئەم بەدواداچونە:

۱- فیرمان دهکات ئه دهه مان له گه له خوا دا چۆن بێتو، پاشان هه موو کاروبارو مه سه له و زانیارییه کی تاییه ت به چیرۆک و پروداو هه کان بۆ زانستی هه مه لایه نه ی خودا بگێرینه وه، وه ک له فه رمایه شته که شیدا هاتوو ه: (قُلْ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِعَالِیْنٰوُا).

۲- فیڙی ستایشکردنی خوداو سوپاسگوزاریان دهکاتو، که دهیئت بهشیویهکی هیجگار زۆر ستایشی بکهین، وهک لهم فهرمایشتهشیدا دیاره (ابصر به واسمع) ماناکهشی واته: (خودا چهند بینهرو چهند بیسهره!!)، چونکه دیتنی خودا ههمهگیره ههموو شتیک له وجوددا دهگرتهوه.

۳- خودا هه‌رخۆی سه‌ربه‌رشتیارو هه‌لسورپینه‌ری کاروباری خه‌لکی یه‌و، هیچ که‌سیکی دی جگه‌ له‌خۆی شایسته‌ی ئه‌و جو‌ره سه‌ربه‌رشتیاریتیه‌ نیه‌، هه‌رکۆمه‌له‌ خه‌لکیکیش که‌سیکی دی جگه‌ له‌خودا بکه‌ن به سه‌ربه‌رشتیارو کاروباری خۆیانی پی‌ بسپی‌رن، سوودیکیان پی‌ ناگه‌یه‌نیت. بۆیه‌ هیچ سه‌ربه‌رشتکارێک له‌جیاتى خودا نیه‌ (مَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ).

۴- بێگومان خودا پێویستی به‌هیچ هاوبه‌شێک نیه‌و بێ باکه له که‌سانی جیهان، هه‌ربۆیه‌ش که‌س له‌حوکمیدا به‌شدار نیه‌ (وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا).

۵- بانگه‌وازیکه‌ بۆمان، که‌ داوای خۆیندنه‌وه‌ی قورئان و لی‌وردبوونه‌وه‌ی و تی‌گه‌یشتنی ماناکانی و گوزه‌ران پی‌ و بانگه‌واز بۆ لای قورئانمان لی‌ ده‌کات. ئه‌م جو‌ره خۆیندنه‌وه‌یه‌ی قورئان ژيانى دڵان و گیان و جه‌سته‌کانیشی تێدايه‌: (وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ).

۶- قورئان هه‌وائی ئه‌وه‌شمان پی‌ ده‌دات که‌، فه‌رمایشته‌کانی خودا هیچ گۆرانکاری و ئالوگۆریکیان به‌سه‌ردا نایه‌ت. وشه‌کانی ئه‌م فه‌رمایشته‌ن له‌ هه‌مه‌گیری خواست و نیازه‌کانیه‌تی، په‌ل ده‌هاون بۆ هه‌موو ئه‌و پێ‌سا گشتییانه‌ی، که‌ ژيانى مرو‌ف‌ راگیر ده‌که‌ن، بۆه‌موو ئه‌و به‌لگه‌و نیشانه‌و نایه‌ته‌ هه‌کیمانه‌یه‌ی قورئان که‌: (لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ).

۷- قورئان فه‌رمانی ئه‌وه‌شمان پی‌ ده‌کات، که‌ له‌گه‌ڵ پیاوچا‌کاندا بێ‌و، لی‌یان بی‌ ئاگا نه‌بین وچاویان لی‌ نه‌نووقی‌ن، له‌م پ‌روه‌شه‌وه‌ ئارامی و خۆ‌راگریه‌کی وه‌هاش بۆ ده‌رووغان مه‌یسه‌ر بکه‌ین، که‌ بتوانین هه‌ر له‌گه‌ڵ ئه‌و پیاوچا‌کانه‌دا بژین: " (وَأَصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعِشَیِّ یُرِیدُونَ وَجْهَهُ. وَلَا تَعْدُ عِینَاکَ عَنْهُمْ تُرِیدُ زِينَةَ الْحَیْوةِ الدُّنْیَا).

۸- قورئان هه‌والتی ئه‌وه‌شمان پێ ده‌دات، که هه‌رکه‌سیک خۆی له پیاوچاکان دا‌بریت، ده‌ستبه‌رداریان بیت، وه‌ک ئه‌وه وایه ژیا‌نی دنیا و شته‌ جوانه‌کانی دنیا به‌ته‌نیا به‌وازیت: (وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا).

۹- (خه‌لکی) له دوو کۆمه‌ڵ پێکدێن، سێ هه‌میان نیه، یه‌که‌میان: کۆمه‌ڵی چاکان، ئه‌و باوه‌ر‌دارانه‌ی شه‌وو روژ له‌خودا ده‌پارێنه‌وه‌و خوا‌زیاری پێ‌بازی راست و په‌زامه‌ندیی خودان. دوه‌میشیان: کۆمه‌ڵی ئه‌و کافرو سته‌مکارانه‌ن، که د‌لیان له‌یادی خودا بێ نا‌گایه‌و د‌وای هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانیان که‌وتوون و ژیا‌نی خ‌ویان شی‌واند‌وه‌و. هه‌رکه‌سیکیش واز له‌چاکان و مرو‌فه‌ ئی‌مان‌داره‌کان ب‌ینیت، ئه‌وه ب‌یگومان هه‌ر له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵه‌ خراپه‌که‌ی دی‌که‌دایه‌.

۱۰- هه‌روه‌ها قورئان ده‌لاله‌ت ده‌کاته سه‌ر ئه‌وراستییه‌ی، که باوه‌ر‌ه‌ینان به‌خودا ئه‌و سیسته‌مه‌ پێ‌کو‌پێ‌که‌یه‌ ژیا‌نی مرو‌ف ک‌و ده‌کاته‌وه‌و، ئه‌و رایه‌له‌ پته‌وه‌شه‌، که گه‌ردیله‌کانی ئه‌م ژیا‌نه پێ‌که‌وه‌ ده‌به‌ستیت‌ه‌وه‌و یه‌کیان ده‌خات. جا ئه‌گه‌ر ئه‌م سیسته‌مه‌ له‌نیۆ به‌جیت، ئه‌م رایه‌له‌ش ب‌ه‌چرپیت، ئه‌وا گه‌ردیله‌کانی ژیا‌نیشی په‌رش و بلا‌و ده‌بنه‌وه‌و ون ده‌بن، ده‌بن به‌و سنووربه‌زاندنه‌ پشت گوێ خرا‌وو گوم بووه‌ی، که ه‌یچ خ‌یر و چاکه‌یه‌کی ت‌یدا نیه: (وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا).

۱۱- ئی‌مه ئه‌وه‌مان لێ خوا‌زاراوه (واته به‌شی‌وازیکی پ‌وونی بانگ‌کردن و پاس‌پاردن و به‌به‌ل‌گه‌و پ‌وون‌کردنه‌وه‌و پ‌ێناساندنه‌وه‌) ل‌ی‌مان خوا‌زاراوه، هه‌ق به‌ پ‌وشنی و به‌ناشکرا ب‌و خه‌لکی پ‌وون‌به‌کینه‌وه‌و پ‌ێ ن‌یشان‌ده‌ریان ب‌ین ب‌و ئه‌و هه‌قه‌و، بانگیان به‌ک‌ین ب‌و ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ هه‌ق‌دا بن، به‌م په‌نگه‌ش ئه‌رکه‌که‌مان به‌ج‌ی ده‌که‌یه‌ن‌ریت: (وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ^ط).

۱۲- خەلکى سەر به ستن که چ ريڭگايه که ده گرنه بهرو، دواى چ کۆمه لىک ده که ون، ئيمه له سه رخالى لىک جيا بو نه وهى ريڭگاگان ده يانوه ستين و ريڭگاگانيان پى ده ناسين، نه وانيش به خواستى خويان، يان ريڭگاي باوه ر، يان ريڭگاي بى باوه رپى، هه لده بژين، (فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ).

۱۳- بۆ نه وهى يارمه تيان بده ين له سه ر هه لى بژاردنى راست و، له سه ر دوور که و تنه وه له رپى چه وت، ئاکام و کوتايى ريڭگاگانيان پيشانده دهن، بۆ نمونه باسى چه ند ديمه نيکى به هه شت و نيعمه ته گانيان بۆ ده که ين، ههروه ها باسى چه ند ديمه نيکى دۆزه خ و ئازار و نه شکه نه گه گانى دۆزه خيان بۆ ده که ين.

۱۴- دنيا خانه ي کار کردنه و، رۆژى دوايش خانه ي پاداشته، جا هه رکه سيک له دنيا دا رپى چاک بگريته بهرو، باوه ر بينيت و کارى چاکه بکات، نه وا خودا پاداشتى نه وکه سانه ون ناکات که راي چاک ده گرنه بهر، (إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا).

۱۵- سه ره رايى نه وهى هه ردوو کۆمه لى ئيمانداران و کافرانيش له ژيانى نيو دنيا دا هاو به شن، به لام له ئاکام و چاره نووسى رۆژى قيامه تياندا لىک جيان، به هه شته که ي باوه رداران باشترين پاداشت و، چاکترين شويى هه وانه وه يانه و، ئاگرى دۆزه خه که ي کافرانيش خراپترين خوراک و خواردنه وه و، خراپترين شويى مانه وه شيانه .. ئاي چه ند جياوازو له يه که دوورن، ئاي چه ند جوداو ناته بان هه ريه که له (چاکه) و (خراپه)، (به هه شت) و (دۆزه خ)، (پاداشت) و (سزا) ..

"پوختهی گرنهترین وانهکانی ئەم چیرۆکه"

له کۆتایی لێدوانماندا دهربارهی چیرۆکی هاوههڵانی نیو ئهشکهوته که ههڵوێستهیه که دهکهین، بۆ ئهوهی گرنهترین وانه و ئاماژه و پهندی لێ وهرگیرای لێ تۆمارکهین:-

۱- بێگومان کافران له نیو خۆیاندا هاوکاری یه کدی دهکهو، ههڵوێست و راویژیان یه که دهخه ن بۆ بهر بهر کهانی ی بانگهوازی ههق و، به پرودا وهستانی، وهك چۆن قورهبشیهکان و جوله کهکان هاوکاری یه کدیان کرد له ئاراسته کردنی راسپاردهکانیاندا بۆ پیغه مبهری خودا ﷺ.

۲- جوله کهکان توندترین دوژمنایهتیان بۆ موسلمانان ههیه (وهك قورئانیش به راشکاوی ئەم راستیهی دهخستوه). ههروهها زۆرترین رقیان له موسلمانان ههیه، وهك لهو پرسیاره قورس و ئالۆزانه شدا ئەم رقه به دیار کهوتوه، که ئاراسته ی پیغه مبهریان ﷺ کردوه.

۳- جوله کهکان وهستای خراپه و شیواندن، بۆیه کهسانی خراپی هاوشیوهیان په نایان بۆ دهبن، تاكو له سهردهستی ئهوان فیڕی خراپه و شیواندن بن، وهك چۆن قورهبش له وانه وه فیڕبون.

۴- بۆ زانینی پروداوهکان و ورده کارییهکانی ئه و چیرۆکانه، پێویسته تهنها پشت به قورئان ببهستریت و له سنووری قورئان تیپه پنه بیت بۆ تهی ئیسرایلیات و ئهفسانهکانیان.

۵- دیارینه کردن و له خۆ وه دهسنیشان نه کردنی لایه نه نه زانراوهکانی قورئان، سهبارهت به و کهسه نه زانراوه و کات و جیگه نه زانراوهکانی پروداوهکانیش.

۶- چیرۆکی هاوههڵانی نیو ئهشکهوته که، له دیارترینی ئه و به لگانه ی قورئانه دهرباره ی ئه گهری بوونی پله ی (کرامات) بۆ بهنده چاکهکان و، پهیدا بوونی له

جیهانی واقعیدا، چونکه ئەم چیرۆکه ئاماژەی بۆ چەندین حالەتی (کرامات)ی ئەو لاوه باوەردارانە کردووە، کە بۆیان پەیدا بوو.

۷- ئەم چیرۆکەدا چەندین ئایەتیش دەربارەی وجودی خداو، ناسینی خدا هەیە و هەندێک سیفەت و کرداریشیمان بۆ دەخاتەرۆو.

۸- ئەم چیرۆکە روونتێن بەلگەیە لەسەر پارێزگاریی خدا بۆ شوێنکەوتوانی، سەر خستنیان ئیدی ئەوانیش لەئارامی و ئاسوودەیییدا دەژین، بە لە سەرخۆیی و خۆراگرییەوه بەرەو ڕووی دۆژمنانیان دەهەست.

۹- ئەم چیرۆکە فێری ئەوەمان دەکات، دەبێت مەروڤی باوەردار پەنا بباتە بەر پەروردگاری و دەست بە ڕێبازەکییەوه بگرت و پشستی پێ ببەستێت و داوی رەحمەت و لیخۆشبوونی لی بکات، ئەمەش بەهێزترین ئامرازى ئارامگەری و خۆراگرتن و جیهادکردن و سەرکەوتنە.

۱۰- قورئان چیرۆکی هاوێڵانی ئەشکەوتی بە راستی و بەحەق بۆ گێڕاویەتەوه، ئەمەش مانای وایە هەر هەوێڵ بەسەرھاتی، لەقورئاندا ھاتیبت، راست و ئەو راستییەش، کە هیچ گومانێکیان تیا دا نە، ئیدی هەرچی لەگەڵ قورئاندا نەگونجێت راستی تیدا نە.

۱۱- قورئان کاتیکی وەسفی هاوێڵانی نیو ئەشکەوتەکی بەچەند لاویک کردووە، ئەو وەسفیکى ستایشکردن و ڕێز لێنانە، ئەمەش ئاماژەیکە بۆگرنگی قوناغی لاوی و گەنجیتی بەو پێودانگە قوناغی بەخشش و چالاکی و بنیاتنان و خوێن گەرمییە.

۱۲- خدا توانای بەدەستھێنان و ھەلبژاردنی ڕێگای بەمەروڤیش داوە، مەروڤ گەر ڕێگای خۆی ھەلبژیرێت، ئەو لەو ھەلبژاردنەشدا ھەر بەپێ ئیرادەی خودایەو، سائیر ڕێی راستی ھەلبژارد بێت، یان ڕێی خراپ، خوداش بۆی زیاد دەکات، گەر ھەر ڕێگایەکیشیان بێت.

١٣- دلی هاوه له کانی نیو ئەشکهوته که پر ببوو له ئیمان و به سهقامگیری له سهەر
ئهو باوه ره شهوه پروویان له خودا کردبوو، خوداش دلیانی پیوه په یوه سترکردبوو،
بویه موسلمانیش پیویسته دلی خوی پرکات له باوه پرو پاشان داوا له خودا بکات
دلی پیوهی په یوه سبکات، تاکو باوه ری تیا کهم نه بیتهوه، یاخود تاکو شتی
دیکه به باوه ره وه له دلیدا تیکه ل نه کات.

١٤- دواى برینی قوناغی هه لێژاردنی رپی باوه پرو پرکردنی دل به باوه پرو پیوه
په یوه ستبوونی، قوناغیکی دیکه دیته ئاراهه، که هه ول و بانگه وازو
هه لسوورانو، کارکردنه به جیددی و تیکۆشانیشه له پیناوی ئه و باوه ره دا که
هه لى بژاردوه ..

١٥- بنه ماکانی عه قیده و کاروباری باوه ر له نیو دل و هه ستدا، ته نها به بزاوت و
کارکردن و، بانگه واز بۆ ئاین و، هه لسووران به حه قه وه و، به به ره نگاربوونه وه ی
ناهه ق، ده چه سپیت.

١٦- هیج بیرۆکه و بانگه وازێک په سه ند نا کریت، ته نها دواى له ئارادابوونی به
به لگه ی بنه پرو روشن نه بیت، دیاره چهنده ها بیروباوه رو بانگه وازی لابه لاش
ئاتاجیان به م رپسا بنچینه ییه.

١٧- سته مکارترین کهس ئه وه یه که درۆ به ده م خودا وه هه لده به ستیت، جا نه گه ر
درۆ کردن له گه ل خه لکیدا تاوانێک بیت، ئه وه دیاره درۆ کردن له گه ل خوداشدا
تاوانێکی گهوره تره و، به لگه یه کیشه له سه ر نه مانى چاکه و خیر له دل و ده روونی
خواه نه کهیدا (واته تاوانباره که دا).

١٨- بیگومان هاوه لانی ئەشکهوته که له بهرئه وه خویمان له گه له که یان دابری،
چونکه ته نها ئه و رپی خۆدابرانه یان له بهر ده مدابوو، خۆ ئیمه ش نابیت له وه دا
لاسیان بکه ینه وه و خۆمان له گه له که مان دابرین، چونکه چه ندین جیاوازی
له نیوان ئیمه و ئه وان و بارودۆخه کانه ندا هه یه.

١٩- بێگومان تێکه‌ڵاوبوون له‌گه‌ڵ که‌سانی ترو په‌یوه‌ندی پێوه‌کردنیان و ئامۆژگاری کردنیان و بانگکردنیان بۆ پرێسازی راست و به‌یاد هێنانه‌وه‌یان، ئه‌ركێکی مڕۆفی بانگه‌وازکاره‌و نابێت خۆی له‌ که‌سانی تر دابهریت، مه‌گه‌ر له‌کاتی که‌دا نه‌بێت که‌ ئه‌و ئامرازی تێکه‌ڵاوبوونانی له‌به‌رده‌مدا نه‌مابێت.

٢٠- له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مڕۆفی بانگه‌وازکار تێکه‌ڵی خه‌ڵکی ده‌بێت و په‌یوه‌ندییان پێوه‌ده‌کات، پێویسته‌ هه‌ر له‌رووی هه‌ست و نه‌سته‌وه‌ خۆیانی لی دابهریت و (ئه‌م جوهره‌ دابهرانی لی یان هه‌بێت) ئه‌مه‌ش به‌ومانایه‌ی له‌ریبازه‌ چه‌وته‌که‌ی ئه‌وان هه‌یج وه‌رنه‌گریت و، هه‌موو دڵ و ده‌روون و هه‌ست و قه‌واره‌ گیانی و جه‌سته‌یه‌که‌ی به‌خودای خۆیه‌وه‌ به‌یلتیه‌وه‌.

٢١- کاتی که‌ هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ چوونه‌ نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌یان هه‌، خوداش ئه‌شکه‌وته‌که‌ی بۆ ئاسان و له‌بارکردن، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و ره‌حه‌مه‌ته‌وه‌ بوو که‌ په‌خشی کرد به‌سه‌ریاندا، جا چه‌ند خۆشه‌ ژیان به‌ره‌حه‌تی خوداوه‌، چه‌ند تال و ناخۆشیشه‌ به‌بی ره‌حه‌تی خدا.

٢٢- خودا له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا چه‌ندین سه‌رباز و هاوکاری بۆ لاوه‌کانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ فه‌راهم‌کردبوو و، چه‌ندین ئامرازی ماددی بۆ پاراستنیشیان دابین‌کردبوو.

٢٣- یاوه‌ریکردنی پیاوچاکان خێرو به‌ره‌که‌ت به‌سه‌ر ئه‌ویاوه‌رانه‌یاندا ده‌رژنییت، ئه‌مه‌ش به‌هۆی هاوه‌لیتیکردنیان هه‌، به‌لام یاوه‌ریکردنی پیاوخراپان به‌شین له‌ خراپه‌و زیان به‌سه‌ر یاوه‌ریاندا ده‌بارنییت.

٢٤- تێپه‌راندنی ئه‌و مه‌سه‌له‌ لاوه‌کی و به‌تالانه‌ی، که‌ هه‌یج سوود و خه‌یریکیان تێدا نیه‌، به‌فیرۆ نه‌دانی کات تیایدا، وه‌ك چۆن هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌ له‌وه‌دا وایان کردو مشت و مڕو ده‌مه‌قالیی بی‌سوودیان له‌گه‌ڵ گه‌له‌ بی‌باوه‌ره‌که‌یاندا نه‌کردو به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌و ماوه‌ی نووستنه‌یان له‌و ئه‌شکه‌وته‌دا مانه‌وه‌.

٢٥- ئهم چیرۆکه بهلگهیه لهسهر ئهوهش که نوینهردانان و نیڕاو بۆ کارێکی تایبهتی دهشیتهوه وایه، ئهوه بوو لاههکان یهکیك لهخۆیان راسپاردو ناردیان بۆ نیو شارهکه تا خۆراکیان بۆ بکریته و پارهو پولیشیان بۆ ئهوهکاره پێداوو.

٢٦- ههروهها ئهم چیرۆکه ئاماژه بۆ بیژران و نهویستراوی قهرز دهکات، ئاماژه بۆ ئهوهش دهکات، باشتروایه کڕین بهپارهی حازر بیته، وهک له سرووشی وتیه لاههکان دایه که خودا لهسهرزاریان فهرموویهتی: (فَاَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ).

٢٧- هاوهالانی نیو ئهشکهوتهکه فیڕی ئارامگری و لیۆردبوونهوهمان لهکاتی کڕینی خۆراکدا دهکهن، دهبیته بهدوای خۆراکی ههلال و باشدا بگهڕێن، واز لهخۆراکی ههراو و پیس بیێن.

٢٨- وتیه لاههکان بۆ ئهوهکهسهیانن که ناردیان بۆ شار (فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا) بریار لهسهر پێسایهکی بنچینهیی قورئان دهربارهی خۆراک دهکات. پێساکهشی ئهوهیه بێگومان خۆراکی پاک تهنها خۆراکی ههلاله، دهنا جگه لهخۆراکی ههلال تهنها خۆراکی پیسو بیژراو ههیه.

٢٩- ئهم رێسا قورئانییه دهلالهته لهسهر بایهخدانی قورئان بهههزو میزاجی تایبهتی تاکه کهسی، بۆ نموونه ئهوه له موسلمان دهخوازیت، زهوق و میزاجی بهپێی شەرع بیته و داخۆ شەرع بریاری ههلالکردن یان ههراکهکردن لهسهر چ خۆراکیك دهکات.

٣٠- وشه (ولیتلطف) (با نهروم نیان بیته) روخساریکی جوان و دههکهوتوو قورئانییه، روناکییهکی پێ نیشاندهره دهربارهی پێویستی ی نهرومیانی و هێمنی لهژيانداو، دهربارهی پهیوهندی و سهوداو مامهله لهگهڵ کهسانی تردا.

۳۱- و ته که ی تریشیان (وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا) سرووشی مه سه له یه کی دی ده دات، شیاوی و په وایی خۆشاردنه وهیه له کافران و دوژمنان و په نهانیی بانگه وازو ریکخستنه و، ههروه ها سووربوونی شه له سه ر ده رنه خستنی نه و بانگه وازو ریکخستنه بو دوژمنان.

۳۲- سه ره رای سووربوونی ها وه لانی نیو نه شکه وته که له سه ر خو حه شاردان، که چی خدا له کو تاییدا ئاشکریان ده کات بۆگه له که یان و مه سه له که یان بو درده خات، نه مه ش له بهر حیکمه تی، که خودای دانا خوی خوازیاری که شف کردنیان بو وه تا کو بیکاته به لگه یه کی کرده یی (عملی) له سه ر زیندوو کردنه وه و، له سه ر روژی دوا یی.

۳۳- به خه به ره یانه وه ی ها وه لانی نیو نه شکه وته که له و خه وه ی که پتر له سی سه ده ی خایاندو وه، له به هیزترین به لگه عه مه لی و واقیعییه کانه له سه ر زیندوو کردنه وه و روژی دوا یی..

۳۴- له و ته یه ی حاکم و کار به ده سه کانی نه وشاره دا که کاری ناشت و شیوازی پڕ و ره سه که یان به ده سه ته وه بو وه گو تبه یان (مزگه وتی که له سه ر گو ره کانیان دروست ده که یان "لَنْتَخِذَنَّ عَنْهُمْ مَسَاجِدًا") نه غمه یه کی خو به زل دانا و ده سه لات داریتی و بالا ده ستی تیا به دیده کریت، نه مه ش نه ریتی کی هه می شه یی هه مو و نه و حاکم و دیکتا تۆرانه یه، که به مه نه جی خودا وه پا به ند نین.

۳۵- قورئانی پڕۆز هه ندیک وته ده خاته پرو و ئاماژه ش بو هو کاری ره تکر دنه وه و به ره له ستی کردن و به تال کردنه و هشیان ده کات، نه مه ش له ئیشاره ت و هو یه کی ئاماژه به خشی وادا ده رده که ویت، که زۆر که س سه رنجی لی نادات، به لام له و که سه زیره کانه په نهان نیه، که به وردی و تی پرامانه وه قورئان ده خو ینن.

٣٦- سه‌ره‌پایی جیاوازی بیروپرای خه‌لکه‌که له‌سه‌ر ژمارهی هاوه‌لانی نیو
ئه‌شکه‌وته‌که‌وه‌، سه‌ره‌پایی هینانه‌وه‌ی سێ وته له‌سه‌ر ژماره‌که‌یان، به‌لام قورئان
برپاری شیای و ئه‌گه‌ری زانیی مرۆفی له‌و ژماره‌یه‌دا داوه‌.

٣٧- وته‌ی راست ترویه‌ کلاکراوه‌ ئه‌وه‌یه‌، هاوه‌لانی نیو ئه‌شکه‌وته‌که‌، جه‌وت که‌س
بووبن و هه‌شته‌میان سه‌گه‌که‌یان بوویت. ده‌شیت له‌خودی قورئانه‌وه‌ چوار
به‌لگه‌ له‌سه‌ر یه‌ کلاکردنه‌وه‌ی ئه‌م وته‌یه‌ ده‌رهاویژین.

٣٨- له‌م چیرۆکه‌دا پیتیکی (واو) هه‌یه‌، که‌ به‌ (واو-ی هه‌شته‌مین) داده‌نریت،
وه‌ك له‌ فهرمایشته‌که‌ دایه (وَأَمِنْهُمْ كَلْبُكُمْ) ئه‌م -واوه‌-ش چه‌ند
ئاماژه‌یه‌کی به‌خشیوه‌.

٣٩- فهرمایشتی خودا (وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا) رێسایه‌کی قورئانیه‌
له‌سه‌ر چۆنیه‌تی مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ چیرۆکه‌کانی پیشیناندا، ئه‌مه‌ش قه‌ده‌غه‌
کردنیکی تونده‌ له‌ خوداوه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، نابیت پرسیارو داوا‌ی روونکردنه‌وه‌ له‌
هیچ که‌سێک له‌پیشینه‌کان بکرت، یان وته‌کانیان له‌وباره‌یه‌وه‌ ده‌رگیریت.

٤٠- له‌بیرچوونه‌وه‌ی وشه‌ی (ان شاءالله) له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ وه‌ینانه‌وه‌ی
نمونه‌ش له‌ قورئاندا له‌سه‌ر نه‌ریتی له‌بیرچوونه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌رانی تر،
به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر مرۆقبوونی پێغه‌مبه‌ران و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که‌وتونه‌به‌ر چه‌ندین
نه‌ریتی مرۆقابه‌تییه‌وه‌.

٤١- له‌ راستیه‌که‌کانی تری قورئان: ئه‌وه‌یه‌ هه‌رشتیک له‌ گه‌ردوون و ژیان و
هه‌لسوکه‌وتی مرۆفدا، به‌قه‌ده‌رو ئه‌ندازه‌ی خوداو، به‌پێی خواست و ئیراده‌ی
خودایه‌و، هیچ شتیک به‌بێ ئاگاداری و خواستی خودا روونادات.

٤٢- مرۆف له‌به‌رده‌م نادیاردا ده‌سته‌وسان و نه‌فامه‌، چونکه‌ هیچ که‌سێک له‌
غه‌یب و نادیار نازانیت، ته‌نها خودا نه‌بیت، هه‌رخودا خۆیشی چواره‌وری
نادیاری گرتوه‌و له‌ی ئاگاداره‌.

٤٣- لهوانهیه مهزنده کاری و نهخشه و بهرنامه کانی مرۆف دوا بکهوئو، لهوانه شه دهستهوسان بیت له بهدی هێنانیان چونکه خودا خواستی له سهر به دیی هاتنیان نه بووه، ئه مهش مانای ئه وه نهیه که گرتنه بهری ئه وهۆیانه پێویست نیه و گوايه پێویستییه که یان لا بریت، به لکو دواي گرتنه بهری ئه وهۆیانه ده بیت پشت به خودا ببه ستریت.

٤٤- قورئان فیری ئه وه شمان ده کات، که به لینه کافان به خواستی ئیلاهییه وه به ستنه وه، له کاتی به لێندانیشدا ئه گهرو جیاکارییه که به وشه ی (ئه گهه خودا کردنی / ان شاء الله) دابنن.

٤٥- له بیرچوونه وه نه ریتیکی پێه لکاو ی مرۆفه و، هیچ مرۆفیک نیه، که شتی بیر نه چیته وه، هه ندیک جاریش له بیرچوونه وه ده بیت نه نیعمه تیکی خودا، وه که له بیرچوونه وه ی کاره ساته کان، هه ندیک جاریش له بیرچوونه وه له ئه رکه کاندای ده بیت، وه که له فهرزه کان و فرمانه کاندای، ئه م جوړه بیرچوونه وه یه ش له شه یتانه وه یه.

٤٦- قورئان پێنماییمان ده کات، بو پێویستی یادکردنه وه ی خودا له کاتی له بیرچوونه وه دا تا کو به سهر وه سه وه خورپه کانی شه یتاندا زال بین و دل و قه واره ی جهسته و گیانی شمان له گه ل خوا دا به یتینه وه.

٤٧- قورئان دانی به وه داناه که خه وه که ی ها وه لانی نیوئه شکه وه ته که درێژه ی کیشا وه و ما وه یه کی زۆری تا سی سه دو نو سال خایاندوه.

٤٨- نو سه له که جیاوازی نیوان هه ردوو سالنامه (هه تاوی) و (مانگی) یه که یه، له ما وه ی مانه وه یاندا. ئه مهش به لگه یه له سهر به سه رچا وه بوونی قورئان و که بێگومان له خودای پاک و میهربانه وه یه.

- ٤٩- ئەم چیرۆکه پتر له پازده به لگهی تێدایه له سه ره ئوهی قورئان له لایه ن خوداوه نێژاوه و له دانان و هه لبه ستنی پێغه مبه ری خودا ﷺ نیه . ده نا کێ ئه و هه موو شیکار و ورده کاریبانه ی فێرده کردو پی ده گه یاند، که هه یچ مرۆفێک نه یزانیون.
- ٥٠- قورئان هه میشه بۆ هه موو چیرۆکه کانی، لێکدانه وه به دوادا چوونی هه بووه، ئەمه ش بۆ چاره سه ری ئه و مه سه له و کێشانه یه، له ژیان و واقعی موسلماناندا دروست ده بن، پاشان قورئان ئه و ده رس و په ندانه ی نیو چیرۆکه کانیشی دیاریکردووه.

چیرۆکی دووهم

"خاوهنی ههردوو باخهكه"

ئهم چیرۆكه له قورئان دا بهم شیوهیه هاتوه:-

خودا فەرموویهتی:

﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۝٣٢ كُنَّا الْجَنَّتَيْنِ ءَانَتْ أَكْلُهَا وَلَمْ تَطْمِرْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ۝٣٣ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۝٣٤ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝٣٥ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُودَتْ إِلَى رَبِّي لَإَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝٣٦ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا ۝٣٧ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝٣٨ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝٣٩ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝٤٠ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝٤١ وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبَحَ يَقْلُبُ كَفْتِهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝٤٢ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةٌ يَصْرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصِرًّا ۝٤٣ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ

الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدِرًا ﴿٤٥﴾ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾ الكهف ﴿٤٦﴾

مانای چەند ووشە یەکی گران له ئایەتەکان دا^(١):

- ١- وَحَفَفَتْهَا بِنَخْلٍ : واتە (چواردەوری هەردوو ڕەزە کە یان بە دارخووما گرتبوو).
- ٢- وَلَمْ تَطْلُم مِّنْهُ شَيْئًا : واتە (ئەو دو ڕەزە هیچ کەم و کورپی یەک لە بەروبوومیان دا نەبوو).
- ٣- وَأَعَزُّ نَفَرًا : واتە (بەهێزترین پشتیوان و دەست و پێوەند).
- ٤- أَنْ تَبِيدَ : واتە (بێم وانییه کە ئەمە لە ناو بچیت و نەمی نیت).
- ٥- مُنْقَلَبًا : واتە (پاشینه یەکی چاکتر).
- ٦- حُسْبَانًا : واتە (سزایەکی وەک چەخماخەو هەورە بروسکە).
- ٧- فَانْصَبَ صَعِيدًا رَلَقًا : واتە (وەک خاکیکی بیروونی ڕەق و بێ سەوزایی).
- ٨- غَوْرًا : واتە (ئاو دەکی بە ناخی زەویدا بچیتە خوارەو و سوود بە باخەکان نەگەیه نیت).

(١) هەرچەندە لە ماوهی لێکدانەوەی ئایەتەکانی ئەم چیرۆکەو پرگەکانی باسە کە شدا هەموو وشەو ڕستەکانی ئەم ئایەتانەم بە کوردی لێکداوێتەوه، بەلام وەک سپاردەیهکی نووسەری کتێبه کە، بەپێویستم زانی ماناکانی ئەو چەند وشەیهشی لە هەمان ماناکانی خۆیهوه تەرجەمه بکەم. (وەرگێڕ)

- ۹- وَأَحِيطَ بِشَمْرَةٍ : واته (مال و سامانه‌که‌ی له‌نیو برا).
- ۱۰- وَحَیْرٌ عُمْبًا : واته (باشترین سه‌ره‌نجام بۆ خاوه‌نانی باوه‌ر).
- ۱۱- هَشِيمًا : واته (وردوخاش بوو وه‌ک کایه‌کی وشک و وردکراوی لی هات).
- ۱۲- نَذْرُهُ الرِّیْحُ : واته (با ده‌یبرد به‌حه‌واداو په‌رش و بلاوی ده‌کرده‌وه).

"کورتە‌ی چیرۆکه‌که‌ له‌پێی گێڕانه‌وه‌ی قورئانه‌وه‌"

ئهم چیرۆکه‌ دوو تیروانینی لێک جودا بۆ ژیا‌مان و بۆ دیارد‌ه‌و مولک و سامانه‌کانی ژیا‌مان ده‌خاته به‌رچاو: تیروانینی کابرایه‌کی ئیماندار، که‌ له‌ پ‌واله‌ته‌کانی دنیا، خاوه‌نی هیچ شتی‌ک نیه، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا کاری نه‌کردۆته سه‌ر چاویلکه ئیمانیه‌که‌ی و ته‌رازووه ئیسلامی یانه‌که‌ی. بۆیه‌ش به‌وردی بۆ که‌ره‌سه‌و مولکی دنیای په‌وانب‌وه‌و، ئەوه‌شی به‌ کیشی‌کی راست و دروسته‌وه کیشاوه، هه‌روه‌ها تیروانینی پیاوی‌کی کافر که‌ خودا دوو په‌زی جوان و دوو بی‌ستانی فراوانیشی پێ به‌خشیوه. هه‌ردوو باخه‌که‌ش له‌ترئ بوون، ترئ‌کانیش به‌چه‌ندین په‌زی دارخورما چوارده‌وریان دراب‌وون، تۆوی میوه‌کانیش له‌نیوان دره‌خته‌کاندا ده‌چیتران، خوداش فه‌رمانی به‌هه‌ردوو باخه‌که‌ کردبوکه هه‌موو جو‌ره به‌روب‌وومی‌ک بۆ خاوه‌نه بێ ئیمانه‌که‌یان به‌ره‌م بێنن، ئەو دوو باخه‌ش فه‌رمانی خودایان به‌جێهێنا و به‌روب‌وومه‌کانی خ‌زیا‌ن به‌ته‌واوه‌تی بۆ به‌ره‌م هێنا.

کابرای بێ باوه‌ریشی به‌و مولک و سامانه‌ی دنیا خرۆشا و له‌خ‌زیا‌بی بوو و، وای داده‌نا، گوايه ئەمه هه‌موو شتی‌که‌و، ئیدی خودا و پ‌وژێ دوا‌یی بیرچووه‌وه‌و، خ‌وی به‌سه‌ر هاو‌پێ ئیمانداره‌که‌یدا باده‌داو، فیزی به‌سه‌ردا ده‌کردو خ‌وی له‌لای خه‌لکی و

لەلای خوداش لەو بەباشتر دادەنا، لەکاتیئێکدا قسەى لەگەڵ دا دەکردو موناقدەشەو دەمەتەقەى لەگەڵدا دەکردو خۆى بەسەریا بادەدا، پەى دەگوت: (من مالو سامان و کەسو عەشیرەتم لەتۆ زۆر زیاترە)، ئەمەش چونکە دیاردەکانى چاکى و خۆ بەباشتر دانانى لەسەر بنچینەى مالو سامان و ھۆیەکانى خۆشگوزەرانى بوو، بۆیە بەپرای خۆى وای دەبینى گوايە بەمالو سامانەکیەو لەلای خەلکى لەو لەپێشترەو، کەسوکارو پالپشتى زۆرترى ھەییو، پلەو پایەییەکی کۆمەلایەتیی بەرزیشى لەلایان ھەییە.

ئەم کابرا بى باوەرە جارىکیان دەچیتە نێو باخەکیەو بەنەریتىکى (ستەم لەخۆکارى) یەو بەدلىکى داپۆشراو بەکفرەو خۆى پى دادەکات، دیارە بەگومانو بۆچونە تايبەتیەکانیشى ئەمە ھەمیشەییەو نەمرەو ھەموو شتیکە بۆخۆى یەو، گوايە زیندوو بوونەو ھەو لێپرسینەو ھەو قیامەت نیە، بۆیە دەلێت: (وا گومان نابەم کە ئەمە ھەرگیز لەنێو بچیت، واش گومان نابەم کە قیامەت بێتە کایەو) .. بەلام بۆ بەدواداچوونى وتەکانى خۆى، دووبارە دەلێت: "خۆ ئەگەر بۆ لای خودای پەرەردگارىشم بگەرێنریمەو ئەوا پێگەو پاشینەییەکی باشتر لەمەم دەست دەکەویت، جا ئەگەر زیندوو کردنەو کۆکردنەو ھى مرۆفەکانیش راست بێتو، بۆ لای خودا بگەرێنریمەو ئەوا ئەو کاتەش لەوپەرى پێزو حورمەتى لای خودادا دەبم، خودا لەم باخانەى ئیستام باشتر پى دەدات، چونکە لەدنیا دا ئاوا پێزو کەرەمى لى ناوم و ئەم باخەى پى داوم، جا لەبەر ئەو ھى من شایانى ئەم رێزلیئەو نیعمەتانەم، ئەوا خوداش لەوئى — لەقیامەت — دا خێرى زیاترم پى دەبەخشیت .. ئەمە ئەگەر بۆ لای خۆى بگەرێنریمەو، (ئەگەر) ..".

بەلام ھاوړى ئیماندارەکەى بەردەوام ھەر پابەند بوو بە ئیمانەکیەو ھەر بە تەرازووو چاویلکەى ئیمانداریتى یەکەى، ئەو مەسەلەییە ھەلسەنگاندوو، بەو دیاردەى مالو سامانەش کە پیاو دەوڵەمەندە کافرە کە خواھنى بوو فریوى

نه خواردوو، ههروهها له بهردهمی دا بێ هیژ نه بووه، بێ دهنگو ترسنۆکیش نه بووه، به لکو به لۆژیکی دانایانهی که سیکی موسلمانن بڕوا به خۆ جیگیرو بینا دواندوو بهتی و، وهلامی داوه تهوهو، پێی گوتوه: (ئهڕێ تۆ بێ باوه ریت به رامبه ر ئهو خودایه ی که له خۆل دروستی کردوویت و پاشان له ئاویکی لینج و ئینجا گۆشت پارهو، پاشان کردویتی به پیاو؟ بهلام من ئهو خودایه به پهره ر دگاری خۆم ده زانم و هیچ شت و که سیکی بۆ ناکهم به هاوهل و به شدار). دوا ی ئهم وتهیه کابرای ئیماندار، هاوړی بێ ئیمان که ی ر یتیمای کردوو بۆ زانیی چاکه ی خودا، بۆ فریونه خواردن به دیارده له نیوچوو هکانی دنیاوه، پێی گوتوه: (ئهو بۆچی کاتیک ده چیته نیو باخه کانت هوه نالییت ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ئای خودا چی ی بۆ کردووم و هیچ هیژیک نیه ته نهها له خوداوه نه بیئت) ههروهها (له سه ره نجامی کفر و پینه زانی و بێ باکی و ته فره خواردن به باخه کانی) ی وریا کردۆته وهو ته ی گه یان دووه که بیگومان خودا به توانایه له سه ر ئه وه ی هه ردوو باخه که ی بۆ و یران و خاپوور بکات و، له ئاکامی کفر و بێ باکییشی دا سزای بدات، پاشان داوای لی ده کات که له ئه نجامی سه پله یی و بێ باوه ریه کهیدا پیشینی چه خماخه یه کی له نیو بهر بکات که هه ردوو باخه که ی و یران ده کات و، هه رچی تر ی و خورما و میوه چی تراوه کانیه تی نا هیلیت و هه ریه که یان وه ک خاکیکی ره ق و پروت و بێ سه وزایی لی بیئت، هه مدیسان پیشینی به ناخی ئه رزا چوونی ئاوی ئه و رووباره ش بکات که به نیو هه ردوو باخه که دا ده روات و به فه رمانی خودا بۆی نه مییئت، جا ئایا له و حا له ته دا ده توانیئت ئهم ئاوه بگیڕیته وه؟

له ئاکامدا خودا سزای کفر و به دکارییه که ی داو نیعه ته که ی نه هیشت و له نیوی بردن وه ک چۆن هاوړی ئیمانداره که ی پیشینی ده کرد... کابرای کافر په شیمان بووه وه، بهلام له کاتیکدا که په شیمانی سوودی پێ نه ده گه یاندو، هه ردوو چه پۆکی خۆی ده شکانده وه، دلته نگیش بوو به له ده ستدانی ئه و پاره و خه رجیه ی که تیدا

سهرفی کردبوو، ئەمەش دواى ئەوەی ئەو هەموو ئەو مولکەى لە دەست چووو
پێگە و پایه کانی نەماو بەسەریە کدا هەپروون بوون.

ئینجا ئەو پیاو بە باوەره وای لى هات خۆزگەى بەو دەخواست کە باوەرى
بەخودا بهینایەو باوەردارو سوپاسگوزارى خودا بوايه، وەك دەيشیگوت: "خۆزگە
هیچ کەسێکم نەکردایە بەهاوەلێ خودا: ﴿يَلَيَنَّيْ لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّ أَحَدًا﴾

ئیدی چیرۆکی هەردوو پیاو کە: (باوەردارە بەرچاو ڕۆشنەکە) و (بى باوەره
بەدەرفەتارەکە) بەشیوەیه کى دەرکەوتوو ماوەتەووە بوو تە مەشخەلێکی
باوەردارێتی و ، ڕۆشناییە کى یادەوهری و پەند لى وەرگرتن.

قورئانی پیرۆزیش له لێکدانەوێ ئاکامی چیرۆکە کدا ئەوەی ڕاگەیانندوو کەوا
بێگومان کابرای بى باوەر خەسارەتەندو لەنیو چوو، ئەو سزاو فەرمانەى خوداش
کە بۆ خۆی و هەردوو باخەکەى دانراو هیچ هیژو دەستەو تاقم و سوپاو حیزبێک
بەهانایەو نەهاتوون، نەیانئوانیو بپاریژن و سزای خودای لەسەر ڕاگرن، لەبەر
ئەو لەناوچوو و زەرەرمەند بوو، سەرکەوتوو نەبوو.

لەو پلەو جێگەیهشدا سەرکەوتن تەنها بۆ خودای حەق و مافپەرورە. مۆفسى
سەرکەوتوو سەرفرازیش ئەو کەسەیه کە لەگەڵ خودا بیت و کە خوداش لەگەڵى
دایەو رێنماکارو پالپشت و پارێزەر و سەرخەریەتى، هەر ئەم جۆرە کەسەشە کەخودا
خۆشی دەوێت تەنانەت گەر هیچ بەشیکی لە دنیاو خۆشی یە براوەکانى دنیاى پى
نەدایەت، تەنها ئەوەندە بەسە کە خودا ئیمان و یەقین و متمانە و سەربەرزى و
بەختیارى و کامەرانى و خۆشى ی پى بەخشیبێت، وەك ئەو پیاو ئیماندارەى کە
گفتوگۆ و مشت و مەرى لەگەڵ پیاو بەدکارو بى ئیمانە کدا کردوو. دنیاى هەمووى
دەبێتەو، هەرچى شت و مەك و مال و سامان و نەو و دیاردە ڕازینراوەکانى
تریشیەتى، چەند ڕووکاریکی جوانن کە بەپەلە لەناو دەچن وک لەناوچوونى هەردوو

باخه‌که‌ی پیاوه بێ باوه‌ره‌که، دیاره هه‌ر ئه‌و کرداره چاک و باشانه‌ش له‌لای خودا ده‌مینن که پیاوه باوه‌رداره به‌رچاو ڕۆشنه‌که ئه‌نجامی داوێ. خه‌ڵکیش هه‌ر ئه‌وه‌یان له‌سه‌ره که یه‌کیک له‌م دوو نمونه‌یه هه‌لبژێرن: یان نمونه‌ی پیاوه باوه‌رداره چاو‌کراوه‌که، یان نمونه‌ی پیاوه کافره به‌دکاره بێ‌باک و له‌خۆبایی یه‌که. به‌لام ده‌بی‌ت ئه‌نجامی هه‌لبژاردنه‌که‌شیان له‌ئسته‌سۆ بگرن له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌نجامی ئیماندارتی‌یان زانیوه، دوا‌ی ئه‌وه‌ش که سه‌ره‌نجامی کفرو سته‌م و له‌خۆبایی بوونی‌شیان بۆ ده‌رکه‌وتوه.

"ئه‌مه چیرۆکی راسته‌قینه بووه، نه‌ک نمایشکاری"

هه‌ندێک لیکۆلیار گومانیان وایه که "چیرۆکی خاوه‌نی هه‌ردوو باخه‌که چیرۆکی هێماکاری (په‌مزی)یه، نه‌ک واقعی، هه‌روه‌ها چیرۆکی نمایشکاری (تمثیلی)یه نه‌ک راسته‌قینه".

(گوايه قورئانیش وه‌ک نمونه‌یه‌کی نواندن بۆ خێرو شه‌رو، ئیمان و کفرو، ڕووکردنه دنیاو نه‌ویستنی دنیا، باسی لێوه کردوه، چونکه ئه‌م چه‌مک و واتایه‌ی له‌ دوو نمونه‌ی شوبه‌اندن و لێک نزیک خستو، له‌ دوو دیمه‌نی ته‌مسلییدا خستۆته‌ڕوو). وته‌ی ئه‌م لیکۆلیاران ه‌ساغ و په‌سه‌ندکراو نیه، چونکه په‌سه‌ندکردنی ئه‌م و ته‌یه ده‌بی‌ته هۆی گومان کردن له‌ واقعی بوونی چیرۆکه قورئانه‌کانو، گومان بردن به‌وه‌ی گوايه هێماکاری یه‌کی ته‌مسلیانه‌ن، واته گوايه ئه‌وه ڕاست نیه، به‌لکو له‌ ئه‌فسانه‌کانه، ئه‌مه‌ش وته‌ی ئه‌و کافرانیه که قورئانیان به‌ (ئه‌فسانه‌کانی گه‌لانی زوو)ی داده‌نا.

به‌لام لیکۆلیاره ه‌ساغ که‌روه‌و دادپه‌روه‌ره‌کان له‌ چینی زانایان ڕایان وایه که چیرۆکه‌کانی قورئان واقعی نه‌ک په‌مزیو، راسته‌قینه‌ش بن نه‌ک ته‌مسیلکردن. به‌

مانای: ئەم چیرۆکانه لەزەمانیکی زوودا بەراستی و بەواقیعی ڕوویان داوه، کەسەکانی نیو چیرۆکەکش چەند مەژۆنکی زیندووی بەشداری نیو بەسەرھاتە کە بوون، ڕووداوەکانیش بەعەمەلی لەسەر ڕووی زەوی ھاتوونە ئاراوە. چیرۆکی کابرای خاوەن دوو باخەکش ئەم چوارچۆیە بەدەر نیە. چونکە بەسەرھاتی دوو پیاو لە واقیعدا دەخاتە ڕوو کە ئەو ڕووداوانە لە ئایەتەکانی تایبەت بەچیرۆکەدا ھاتوون دەگێژیتەو، دیارە چەند ڕووداویکی راست و واقیعی.

"ورده‌کاری یه‌کانی ئەم چیرۆکە نەزانراوە"

لەوانەشە ھەندێک کەس لە مەسەلەی واقیعی بوونی چیرۆکەو بەچەن سەر مەسەلەیەکی ترو، داوای شیکار و ورده‌کارییەکانی چیرۆکە کە بکەن، بڵێن: (دە ی مادام ئەمە چیرۆکی راست و واقیعی، شیکار و درێژە ناوەرۆکە کە یان پێ بڵێن)، ئێمەش دەڵێن: (لە ڕووی بەواقیعی بوونی ئەم چیرۆکەو مەرج نیە کە بەداوای ورده‌کارییەکانی ڕووداوەکاندا بگەرێن، چونکە دوو مەسەلەی لێک جودا و پێکەو نەبەستراون، واتە مەسەلەی بەواقیعی بوونی چیرۆکە کە شتیکی، گەر ئاگان بەداوای درێژە ناوەرۆکە کە دا شتیکی ترە.

بێگومان ڕووداوەکانی ئەم چیرۆکە لەزەمانیکی ھێندە زوودا بوو کە بەراستیش سەر زەوی لەو ڕۆژگاردا ئەو ڕووداوانە بەخۆوە دیو. بەلام ئەوەی لەئێمە خوازراوە ئەوەیە درێژەو شیکاری چیرۆکە واقیعی و راستەقینەکانی پیشینان لەسەرچاوە راست و بێگرتو گۆلۆ متمانە پێکراوەکانەو وەرگرین کە ئەو سەرچاوانەش بەپەلی یە کەم لە قورئانی پیرۆزو فەرموودە راستەکانی پێغەمبەردا بەندن، تاکو لە غەیری ئەمەو و تەو بەسەرھاتی ناپاست لەسەر پیشینەکان ھەڵنەبەستین، هیچ شتیکی زیادەش نەخەینە سەر ڕووداوەکان گەر وا نەبن و لەراستیدا نەبووبن.

جا ئه گهر پروو بکهینه سه رچاوه راسته کان بۆ زانینی درێژهی چیرۆکی کابرای خاوهن دوو باخه که ئهوا ده بینین تهنها ئه وهندهی له سه ر ههیه که له قورئانی پیروژدا هاتوو، هیچ شتیکی بۆ زیاد کراویشی له فهرمووده راسته کانی پیغه مبه ر ﷺ له سه ر نیه. له بهر ئه وه بریار ده دهین له سه ر ئه وهی که درێژه و شیکاری چیرۆکه که له و لایه نه نه زانرا وانهیه تی که بۆ پروو کردنه وه یان لێی ناکۆلینه وه.

هه ر له دوا ی ئه مه ش چه ند پرسیاریکی بۆ وه لām پهیدا ده بن، وهك (کین ئه و دوو پیاهوی که وتووێژیان له گه ل یه کتردا کردوو؟ ناوه کانی هه ردووکیان چی بوون؟ له چ ولاتی کدا ده ژیان؟ ئه ی له چ سه رده می کدا هه بوون؟ پله ی نزیک ی و خزمایه تی یان چه ند بووه؟ چی به یه کی گه یاندوون؟ هه ردوو ره زه که ی کابرا بۆ باوه ره که له کوێ بوون؟ باسی کشتوکال و دره خته کانیان به درێژی چۆنه؟ ئه ی که ی خودا سزای وهك هه وه تریشقه ی له ئاسمانه وه بۆ ناردوون؟ ئه ی خۆیان دوا ی وێران کردنی هه ردوو باخه که چی یان به سه رهاتوو ه؟

ئهم پرسیاران هه ش له مه سه له نه زانرا وه کانن، بۆیه هیچ وه لām یکیان له سه رچاوه راسته کانه وه له سه ر نیه و، له بهر ئه مه ئی مه ش وه ی که می سنو وردارمان له لیکۆلینه وه یاندا خه رج ناکه یین و، کاتی خۆمان و خه لکی تریشی تێدا به فیرو ناده یین، به لکو ئه وه ی قورئان باسی کردوو هه ر ئه وهنده به سه و له وه شدا په ندو وانه ی لێ وه به دیی ده کریت.

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ

بۆچی قورئان ئەم دوو پیاوهی بۆکردووین به نموونه؟ ئەی بۆچی چیرۆکی ئەم دوو پیاوهی بۆیاس کردووین؟ ئەی بۆچی خودا له قورئاندا فەرمان به پیغه مبه ره که ی ده کات که به نموونه بۆ خه لکیان بهیئیته وه؟ ئەی ئەو راستییانه چین که ئەم چیرۆکه بریار یاری له سه ر دا ون؟

چیرۆکی (پیاوی خاوه ن دوو باخه که) و (هاوه له ئیمانداره که ی) له چوار چیه ی نیازه بنچینه ییه که ی نیو چیرۆکه کانی سووره تی (کهف) دان که نامانجیان (راستکردنه وه ی عه قیده) و (راستکردنه وه ی فیکرو تیروانین) و (راستکردنه وه ی چه مک و به هاکان به ته رازووی عه قیده) یه ..

بیگومان ئەم چیرۆکه عه قیده راست ده کاته وه، ئەمه ش له کاتی که دا پیاوه ئیمانداره که داوای له هاوڕیکه ی کردووه که ئیمان به خودا بیئیت و سوپاسی بکات و له سه ره نجامی کفر و ستمه که شی ئاگادار کرۆدته وه.

ههروه ها ئەم چیرۆکه چه مک و به هاکان (قیم) یش به ته رازووی عه قیده راست ده کاته وه، ئەمه ش له کاتی که دا سه ره نجامی ئەو که سه روون ده کاته وه که وا به مولک و ماله ی دنیا ته فره ی خوا ر دووه و سه رگه رمی بووه و شانازی شی پیوه کردووه، به لام له به ره چاوی خۆی ئەو مولک و ماله ی وردوخاش و په رش و بلا بوته وه ..

پاشان ئەم چیرۆکه چاره نووسی ئەو که سه باوه رداره شمان بۆ روون ده کاته وه که شانازی به خودای په ره ر دگاری به وه کردووه و په نای بۆ بر دووه و هوگه ریی پاداشتی نه برا وه ی لای خودا بووه و، ئیدی باشت رین پاداشت و باشت رین هیوای تیدا به دیی کردووه.

ئهم دوو پیاوهی که سوورهتی (کهف) بۆی کردووین به پهنديک، له دوو نمونهی مرۆیی (بشری) پینکھاتوونو، له هەر پارچه خاکیکی سهرزهوی داو له هەر سهردهمیکی میژووشدا نمونهکانیان ههیه، تهنانهت هیچ سهردهمیکی نهبووه که بهدهرییت لهم دوو نمونهیه. ههربۆیهش قورنانی پیرۆز داوامان لی دهکات، تیپینی ئهم دوو حالته بکهین لهکاتی دیتنو سهرنج لیداناندا.

﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ﴾، "ئهی پیغهمبهر تو بهسهرهاتی دوو پیاو به نمونهیهیک بۆ گهلهکهت بگیڕهړهوه"، ههرچهنده ئهم فرمانه ئاراستهیی پیغهمبهری خودا ﷺ کراوه، بهلام لهویشهوه ههمو لیکنۆلیارو پهیرهوکاریکی قورنانش دهگریتمهوه لهوانهیی که ئهرکی (بانگهواز بۆ لای خودا) و (نامۆژگاری و رینۆینی کردنی کهسانی تر) لهئستۆ دهگرن، بۆیه قورنانش داوا لهم کهسانه دهکات که ئهم نمونانه بهبیسهرانیان بگهیهنن تاكو ئهمه باشترین هۆی بهدهمهوه هاتنیان بییت، ههروهها داواشیان لی دهکات لهکاتی بانگهوازا پهنه بهرنه بهر چېړۆکهکانو وهک نامرازیک له نامرازهکانی بانگهواز بهکاریان بینن.

"خودا نیعمهتی دنیایی بهسهرکافردا دهپژێیت"

له چېړۆکهکهدا ئهو ههمو نازو نیعمهته ماددیهی دنیایی یهش بهدی دهکهین که خودا بهمرۆفی کافری بهخشیوه بهلیشاو بهسهریدا رشتویتی... بۆ نمونه ئهم پیاوه کافره دوو رهزی گهوهی تری ههیهو چوارهوریان بهپیزهدار خورماکان تهناوهو لهنیوان ههردوو رهزهکهشدا کشتوکالیکی تری ههیهو روبرایکیش بهنیواناندا دهروات، ههردوو رهزهکهش بهری خویان به تهواوهتی گرتوهو، خاوهنهکیان بههۆیهوه بهروبوومیکی گهوهی دهست کهوتوهو ههست به دهولهمندی و مالو سامانو گهوهیی و پلهو پایه دهکات. کاتییک دهچیتته نیو

باخه که شیوه ستم له خۆی ده کات، به هۆی ئهم و تهیه وهی که گوتویه تی: ﴿مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾ هه رگیز پیم وانیه که ئهمم له ده ست ده رچیت .

هاوړی باوه رداره که شی هیچ شتیکی له مولک و مالی دنیا نه بوو، به لام ئهم پیاوه بی باوه ره خۆی به سهر ئه ودا به گه وه ده گریت و پی ده لیت: ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾ من مالو سامان و که سو و عه شیره تم له تو زیاترو به هیزترن، ئهم هاوړی باوه رداره شی وه لامی ده داته وهو پی ده لیت: ﴿إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا﴾ ﴿٣١﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ﴾، "نه گه رچی نیستا تو ده مبینی که من به مالو که سوکار له تو که مترم، به لام نابیت ئه وه به دوور بگریه که خودای په روه ردارم پی ده چیت لهو باخه ی تو با شترم پی بدات" .. جا ئه و په نده ی کهوا لهم ئایه تانه وه به دی ده که بین ئه وه یه: بیگومان ئهم جوړه به خشینه بو مروفی بی باوه رو ئه و جوړه به خشینه ش بو مروفی باوه ردار، تاقیکردنه وه ی خودان بو هه ردو و پیاوه که. کابرای بی باوه ر به و هه مو مالو نیعمه ته تاقیکراوه ته وه، له تاقیکردنه وه که شدا که وتوو ده ده رنه چوه و، ئیدی کفو و بی باوه ر پیه که شی زور بوون، کابرای باوه رداریش به بی به شکردنی له و رواله ته ماددیانه تاقیکراوه ته وه و له تاقیکردنه وه که دا ده رچوه و سه رکه وتوو بووه و، ئیمان و باوه ریشی زیاتر بووه .

هه ره له وه شدا راستیی که حاشا هه لئه گری باوه رداریتی نیو قورئانمان دیته به رچاو، ئه وه یه: "بیگومان خۆشی و دارایی دنیا که شتیکی براوه شه، دیارده یه کی پزلینانی خودا له مروف نیه به هه مان شیوه، بیگومان بی به ش بوونیشی له و خۆشی و داراییانه ی دنیای یانی دیاریده ی به که م دانانی ئه و مروقه نیه له لای خودا، چونکه ئهم دارایی یه ی دنیا زور سووکترو سانتره له لای خودا که ببیته بواریکی پزلینان یان به که م گرتنی به نده ی خودا، یان مایه ی خۆشه ویستی یاخود رق و کینه بگه یه نیت له خودا وه .. هه ر بۆیه ش خودا ئهم دارایی و که ره سه و که له وه له براوانه ی

دنیا (که بیگومان هر دهرینه به شیوه کی زور زیاتر به کافران دهات وک لهوهی، که به موسلمانانی بدات.

قورئانی پیرۆزیش سەرزه‌نشتی ئەو کەسە کورتبینانەیی کردووە، کە ئەم جۆرە گومانە بەخودا دەبن، ئەگەر خودا کەرەسەو دارایی زۆری لەدنيا بەمروڤيک بەخشییت، ئەو گوايه خودا خۆشی دەوێت و پێزی لێناو، یان ئەگەر پزق و پۆزی لێ کەم کردەو و شتیکی ئەوتۆی لەمالی دنیا پێ نەدا، ئیتر گوايه خودا بەکەمی داناو و پێزی لێ نەناو، نەخێر ئەمە وانیە، ئەم دوو سی دێرە دوايش واتای ئەم ئایەتە بوون، کە ئاماژە بۆ ئەم راستییە دەکەن، کە خودا تیاياندا لەم بارەیه‌وه

ده فہر مویت: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾ (۱۵)

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلْنَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنَ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرَمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

الفجر... كه وابوو خودا له دنيا دا به شى زورى ههر كه سيك ده دات، سا ئيتر ئهو كه سهى خوش بويت يان خوشى نه ويٽ، به لام دين و ئيمان ته نها به و كه سانه ده دات كه خوشي ده وين.

"گيرانه‌وی فەرمانه‌كان بۆ لاى خودا"

له نایه تی سهره تای چیرۆکه که دا تیبینی ریسایه کی پوونی زمانه وان ی ده که یه،
که ده لاله تیکی باوه رداریتی و عه قیده ییشی هه یه، ئه ویش له م نایه ته دا ﴿جَعَلْنَا
لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا﴾.. بیهگومان له م
نایه ته دا سی فرمانی رابردو (الافعال الماضية) بو لای خودا گیراوه ته وه:

١- جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ .

۲- وَحَقَّقْنَاهُمْ بِخَلٍ .

۳- وَجَعَلْنَاهُمَا زَرْعًا وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا.

نهم ناماژه پروونه پېژمانيهش ده لاله تى ته وه مان ده خاته بهرچاو كه بېگومان
خودا همر خوى بكمهر (فاعلى) پاسته قينه و دانهرى ته و كشتوكال و دره خت و
به ربو و بومانى نيو همدوو په زو باخه كهى كابر اى بى باوهره. بېگومان ثابته كهش
خواهنه بى باوهره كهى ته و دوو باخى له همر كړدو كوششيك دابريوه سهره پرايى
ته وهش كه كابر اى زهوى يه كهى كيلاوه و ته وه كاني تيدا چاندووه و دره خته كاني
پړاندووه و ثاوى داو و پراستوونى و هميشه به سهر يانه وه گه راوه و چاود پيرى
كردوون. پاسته كابر اى نهم نهركه مادديانهى به نه نجام داوه، به لام ته و خوى ته نها
هو كاريكى پړواله تى و ماددى بووه له وه دا. دنا خو ته گهر خواست ثيرادهى خوداى
له سهر نه بوايه، هه ول و كوششى ته و به نه نجام نه ده گه شت و، نيشه كانيشى به فيرو
ده چوون و، باخ و په زو دره خته كانيشى نه ش و غمايان نه ده كړدو به ريان نه ده گرت، نه مه
هه مووى ته گهر ويست و نيازي خوداى له سهر نه بوايه، خواهنى همدوو باخه كه
ته نها هو يه كه بووه، به لام خودا خوى (هو خولقيين/ مسبب) بووه. كابر اى ته و كه سه
(به هوكار دانراوهى خودا) بووه كه زهوى كيلاوه و چاندووه، خوداش به مه زنده و
خواستى خوى بريارى له سهر به نه نجام گه شتنى كار ه كهى بو داوه، نيدى هه رچى
خواستى له سهر بيت، بووه، هه رچيش خودا خواستى له سهر نه بيت، ناييت. هه ر
بو يهش فهرمانه كان دراونه ته پال خودا و، كابر اى كافي ش هه ر هه ول و كوششيكى
له دوو باخه كه دا بووي ت لى دامال راوه. نهم راستيه له سووره تى (الواقعة) شدا
جه ختى له سهر كراوه ته وه، وهك خودا تيايدا ده فهرموي ت:

﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ (٦٣) ؕ أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَتَنْحَرُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
حُطًا فَظَنَنْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُعْرِضُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ تَنْحَرُونَ ﴿٦٧﴾ الواقعة ﴿٦٨﴾ ..

واته: "ئه‌ڕی دیوتانه ئه‌و تۆوه‌ی ده‌یچینن؟ ئایا ئیوه به‌رهمی دینن یان ئیمه بۆتان ده‌یچینن و به‌رهمی دینن؟! خۆ ئه‌گه‌ر ئیمه بمانویستایه ده‌مانکرده پووش و په‌لاشی به‌ر (با) و ئه‌وسا ئیوه هه‌ر سه‌یرتان ده‌کردو هیچتان بۆ نه‌ده‌کرا، به‌لکو ده‌تانگوت: (ئیمه له‌ده‌ستمان چوو و دۆراندمان، ته‌نانه‌ت ده‌تانگوت ئیمه بێ به‌شو مه‌حرووم بووین).

هه‌روه‌ها له‌ گه‌راندنه‌وه‌ی مافه‌کان بۆ ده‌سه‌لاتی خوادا، لایه‌نیکی تری لێ تیده‌گه‌ین، ئه‌ویش به‌ناشیرین دانانی ره‌فتار و کرده‌وه‌ی کابرای خاوه‌ن دوو باخه‌که‌یه، که له‌ بێ‌باوه‌ری و لادان و لووتبه‌رزیدا ده‌رده‌که‌ویت، هه‌م‌دیسان روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌شه، که ئه‌و خۆی هیچ مافیکی له‌و هه‌لسوکه‌وتانه‌یدا نیه، چونکه ئه‌و دوو باخه‌ی، که ئه‌و به‌هۆیانه‌وه‌ فریوی خواردوو و پێ‌یان سه‌رسام و دلخۆش بووه، هیچ ده‌ستیکی خۆی تیا‌یان دا نیه، به‌لکو خودا بۆی داناوه، خودا چواره‌وریانی به‌ دارخورما‌کان رازاندۆته‌وه. خودا له‌نیوانی هه‌ردوو ره‌زه‌که‌دا چه‌ندین کشتوکال و پروه‌ک و سه‌وزایی تری بۆ داناوه.. خودا پروباریکی سازگاری به‌ نیوانی هه‌ردو باخه‌که‌یدا ته‌قاندۆته‌وه.. ئه‌م کابرایه‌ش له‌باتی ئه‌وه‌ی سوپاسی خودا له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو نیعمه‌تانه‌ بکات، که‌چی سه‌پله‌ و بێ‌باوه‌ر ده‌رچوووه، له‌ لووتبه‌رز و خۆ به‌زل زانی‌دا ته‌فره‌ی خواردوووه، ئاکار و نه‌ریتی‌شی تێکه‌چوووه.

"هونه‌ریکی کشتوکالی له‌ رێکخستنی هه‌ردوو باخه‌که‌دا"

دیسان پروانینیکی دی بۆ ئه‌و ئایه‌تانه‌ هه‌یه، که ئه‌و دوو باخه‌ ده‌خه‌نه به‌رچاوان، ئه‌وه‌ش پروانینیکی هونه‌ریانه‌ی ئه‌ندازیاری نیوکشت و کالیه بۆ رێکخستنی باخه‌کان..

ئهم ئایه تانه وینهیه کی نمونه یی هونه ریی له ریکخستن باخه کهو، ئەندازیاریی بیستانه کهو پرواندنی دره خته کان تییدا به شیوازیکی هونه ریانە ی جوان و سهرنج راکیش، جا به وردی سهرنج بده:-

- دوو رهزه جوانه که ی تری.

- خودا چوارده وری ههردوو رهزه که ی به چهند ریزیکی دارخورما گه مارۆ داوه.

- پاشان خودا کشتوکالێکی تری له نیوانیاندا داناوه.

- ههروهها به نیویاندا (به نیوانی ههردوو باخه که دا) پرووباریکی تهقاندۆتهوه.

له ئەنجامی ئەمانه دا ههردوو رهزه که به روبوومی خۆیان گرت و هیچ کهم و کوورپیه که لهو به روبوومه یاندا نه بوو. ئیمه واتیده گهین، که مه به ست له م شیکاری ئەندازیاریانه وه یه له بنیاتنانی ههردوو رهزه که (که به بی باری ئاسایی قورئان له تیپه راندنی خیرا به سهر نمونه کانی ئەم مه سه له درێژه پی دراوه مامناوه ندیانه دا)، بانگکردنی بینه رانی قورئان و لیوردبووه وانیه تی بو به دییکردنی ئەم هونه ره ئەندازه ییه ریکخه ره.

جا کاتێک سهرنج له م ئاوپه هونه ریه ی قورئان ده دهین، چهند مه سه له یه کی دی به دیی دینین، وهک:

۱- زه وقی جوانکاری و هونه ریانە، له ئایه ته کانی قورئاندا له پروی ئاماژه کردنیه وه، بو ره هندی ئەندازیاری کشتوکالێ له ریکخستنی باخچه و بیستانه کاندا.

۲- په یه وکردنی ئەم رپسا قورئانیه و، ریکخستنی باخچه و بیستانه کان له سهر ئەم بنچینه یه.

۳- سوودوه رگرتن له قورئان له ریزه بندکردنی شته کاندا، به م ریزه ندیه ئەندازه یی و هونه ریه، سا ئیتر له جیهانی کشتوکال، یان له جیهانی ههر پیشه یه کی تردا

بیت. چونکه هر ته‌نېا ناماده‌کردنی شته‌کانو به‌نځامگه‌یانندی کاره‌که
گرنګ نځه، به‌لکو گرنګ نه‌وه‌یه نه‌نځامدانی کاره‌که به‌چاویکی هونه‌ری،
زه‌وتیکې جوانکاری، ده‌ستیکې ریز به‌ندو ریک‌خه‌روه بیت.

جا پروانه چمند جوانه ریک‌خستو لایه‌نی نه‌ندازیاری هردوو باخچه‌که.

- نه‌و دارو دره‌ختانه‌ی که میوی ترئ‌کانیان پیا ه‌ل‌واسراوه که‌پریان بو‌ترئ‌که
کردووه.

- نه‌و میوانه‌ی که به‌بئ که پر‌ترئ‌یان گرتووه.

- پوله دارخورماکان به‌ریز چوارده‌وری نه‌و باخچه‌یه‌یان داوه هردوو رزه‌که‌یان
به‌که‌پردارو بئ که‌پره‌کانیش‌ه‌وه گه‌مارؤ داوه وه‌که نه‌وه‌ی بو‌وبنه په‌رژینیک
بو‌یان. نه‌و کشت‌وکالو کیلگه‌و دانه‌ویل چن‌راوانه‌ی که له‌ته‌نیش رزه‌کانه‌وه
نه‌شوفایان کردووه.

- نه‌و پروباره‌ی که به‌نیوانی هردوو رزه‌که‌دا ده‌روات.

دیاره نه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چیت که نه‌م ریک‌خستو ریزه‌ندی یه نه‌ندازه‌یی و
جوانکاری و هونه‌ریانه‌یه هر ته‌نیا تامو بو‌ی جوانی و قه‌شه‌نگی ناب‌ه‌خشیت،
به‌لکو له‌همان کاتدا ده‌سکه‌وتیکې کشت‌وکالو و ناب‌ووریشی ده‌سته‌به‌ر کردووه،
چونکه هردوو رزه‌که به‌روبوومی خویان ه‌ه‌بووه هیچی لئ کهم نه‌بو‌ته‌وه.
بیگومان ریک‌خستو ریزکردن کار به‌رهو چاکیی نه‌نځامدانی ده‌باتو، وزه‌ی زه‌وی له
به‌خشیندا ده‌قوزیت‌ه‌وه وزه‌ی دارو دره‌خته‌کانیش له‌به‌رگرتندا پاشه‌که‌وت ده‌کات،
زه‌ویش به‌نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی پی‌ی ده‌ده‌یت، به‌ره‌مت پی‌ی ده‌به‌خشیت، دره‌ختیش
ئاتاجی به‌باه‌خدان و سه‌ره‌شتیاری و ه‌ه‌ول‌و ته‌نسیقی تویه تا‌کو نه‌وه‌ی له
به‌روبوومی ه‌یه‌تی پی‌ت به‌به‌خشیت.

مانای ﴿وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ و زولمی خاوهنی باخهکان چیه؟

له ئایهتهکانی ئهم چیرۆکهدا دووجار ئاماژه بۆ زولم و ستهم کراوه که جاریکیان به (نهڕی) و جاریکیش به (نهڕی) هاتوون، واته له جاری یه کهمدا زولم له نهڕیتی باخهکان دوور دهخاتهوه که بهبێ کهم و کوڕی بهروبوومی خۆیان بۆ کابرا گرتوووه له مبارهیهوه زولمیان نه کردوو: ﴿كَلْنَا الْجَنَيْنَ ءَانَتْ أَكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ بێگومان ههردوو ڕهزه که ههڕچییان بووه له بهروبووم و بهرهم بهبێ ئهوهی توؤقالێکی لێ کهم که نهوه دهسته بهریان کردوو، قورئان ئهمه ی بهوه ناو بردوه که وا ڕهزه کان، باخه کهو کشتوکاله کانیاان ستهمیان له کاری خۆیاندا نه کردوه ﴿وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا﴾. له جاری دووه میشدا که وشه ی (ظلم) یان تیدا هاتوو قورئان کاری ستهم و زولم کردنی داوته پال خاوهنی ئهو دوو ڕهزه: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ واته: (کابرا زالم بووه کاتی که بهبێ پهروایی و لووتبه رزی یهوه خۆی بهنیو باخه کهدا کردوو) که وابوو ئهو خۆی ستهمکارو زالم بووه نه که باخهکان. دیاره ئهو که سه ی بهوردی له ماناو ڕاڤه ی قورئان سه رنج بدات له م دیمه نه سه رسام ده بیست: (باخیک پیکهاتوو له کیلگه ڕهزی تریو دارخورما.. باخیکی عادل و به ئه مه که که هیچ زولمیکی له خاوه نه که ی نه کردوو و هیچ به شیکی بهروبوومه که ی لێ نهشاردۆتهوه).. دیمه نی که (پروه که و خۆلۆ شتی بێ گیان و بێ دهنگ بوون و قورئان زولمی لێ دوورخستوونه تهوه). (مرۆڤیکیش پیکهاتوو له عه قل و گیان و، هه ست و سۆزو بیروپرسی هه یه و، له گه ل نه وه شدا له ژیا نیدا ستهمکار بوه، ئهم مرۆڤه ستهمکاره کاتی که ده چیته نیو ئهو باخه بێ ستهمیه وه که به دلقراوانی و به خشنده بی یه وه بهروبوومه کانی خۆی پێ ده به خشیت، که چی ئهو به زولم و لووتبه رزی و خۆ به گه وه ره دانانه وه وه ریا ن ده گریت)، سه یره ئهم مه سه له یه: (کیلگه به خشنده و به رداره که

ستم ناکات، له گهڵ مرۆڤیکی چاوچنۆک و له خۆبایی و ستمکار).. ده بیست له بیرمان نه چیت که قورئان ستمی مرۆڤه بێ باوه ره که ی بۆ سه مرۆڤه که خۆی زیاد کردوه، واته نه مرۆڤه ستمی له خۆی کردوه، نه مهش به وهی که وا بهرام بهر به خودا کافرو بێ باوه پ بووه، نه م بێ باوه پیهشی به رهو پۆخه کانی تیاچوونی بردوه.. هه م دیسان نهو بۆیه ستمه مکاری نه فسی خۆی بووه، چونکه مالو سامانی ونکردوه، ههروه ها بۆیهش ستمه مکاری نه فسی خۆی بوه، چونکه ههردوو باخه که ی له دهست کفرو بێ باوه پ بوون گۆریوه، له راستیشدا هه ر ستمه مکاریک ته نها ستم له خۆی ده کات ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا...﴾ (٤٣) فاطر ﴿﴾، واته: (فرویل و نه خشه و پلانی خراب له ئاکام دا هه ر خاوه نه پیلانگیره که ی ده گریته وه).

"تێروانیکی له خۆبایی یانه ی فریوخواردوو"

قورئانی پیرۆز به شیوه یه کی سه یرو سه رسوپه یین وینه ی هه لئس و که وتی کابرای خاوه ن دوو باخه که ی بۆ کیشاوین و، له ره فتاره سه یره کانی ئاگاداری کردوین و، وته و پرسته کانی خۆ به زل زانی و خه یال پلاویسی بۆ تۆمار کردوین، و په رده ی له سه ر تێروانییه پوچ و ده رده داره که شی هه لداوه ته وه.

جی ی باسه نهو رووپه نده ی، که هه موو نه م هه لئس و که وت و ره فتار و گفتارانه ی له خۆگرتوه نه وه یه، که له مرۆڤیکی له خۆبایی و فریوخواردوو وه ده رکه وتوون، که مالو سامان و روا له ته ماددییه کان کویری کردوون و، نهو ده وله مه ندیی یه زۆره ییشی خستوویتی یه نیو خۆ به زل زانی و ده عیه و لوتبه رزییه وه، ئیدی هه موو نه م ده ردو په تایانه ش، په رده یه کی ره شیان به سه ر ئاسۆی تێروانیی دا هی ناوه و، نه یزانیوه چی بلیت و، چۆن ره فتار کات و، چۆن سه نگ ی خۆی بزانیت و، به ها و نر خیشی چۆن بزانیت.

بێگومان قورئانی پیرۆز نه م ره فتار و گفتارانه ی بۆ تۆمار کردوه:-

۱- که چۆته نێو باخه که یه وه ستهمکاری نه فسی خۆی بووه ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾.

۲- گومانی وابوو هه باخه هه ده مینیت بۆی و، گوایه نیعمه ته به خششه کانی هه می شه یین هه بۆیه سه رگه رمی بووه گو تویه تی ﴿مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾.

۳- به هۆی ملکه چبوونی بۆ باخه که و قایل بوونی به ته نیا بۆ نیعمه ته کانی و، له بیر چوونه و ی رۆژی دوایی و، سه رکیشی کردنی له به دیه یینانی رۆژی لی پرسینه وه گو تبه و ی ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾.

۴- جا نه گه ر (وهك گو تبه و ی) رۆژی لی پرسینه وه قیامه تیش به وته ی با وه پداران هه بیته و، نه گه ر خودا نه م کابرا ده وه له مه نده ی له گۆره که یه وه زینه دوو کرده وه، بر دی یه وه بۆ لای خۆی نه و (به پرای خۆی) گوایه خودا نیعمه تی با شتر له و به هه شته ی پی ده دات، جا له به ر نه وه ی خودا له دنیا دا نه و دوو باخه ی پی به خشی بوو، نه و له رۆژی دوایی شدا له وه با شتری پی ده دات (ئه مه نه گه ر به پرای جه نایان ئاخیره ت هه شبیته) هه ر بۆیه ش گو تبه و ی: ﴿وَلَيْنُ رُدِّدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا﴾.

۵- هه ر نه مه ش (واته هه موو نه م بیرو بو چونه فریو خوار دوانه ی) په لکی شیان کرد بوو، بۆ نه وه ی خۆی به سه ر ها وه له با وه پداره که یدا به رز بگریته له کاتی ووت و ویت له گه ل کرد نیدا، بۆیه ش پی گو تبه و ی: ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾.

ئهم پیاوه گومانی وابوو هه گوايه بهواری بهچاکتر بوونی که سیکی دی بهزۆری مالو سامانهو، ئیدی بههۆی زۆری مالو سامانهوه لههاوێکیه باشته، ههروهها گومانی وابوو هه گوايه مهیدانی پێزو بهواری ئهم شتانه بیته ئهوا به(پێوهرو تهرازووی خۆی) له هاوێکیه خۆی سهنگینهته.

بێگومان لهخۆبایی بوون خاوهنه کهی (واته مڕۆقه لهخۆبایی بووه که) لهناست راستی یه کان دا کوێر دهکات، پروکردنه سهه که رهسهو باق و بریقی دنیای براوهش چاوهکانی خاوهنه کهی به پهردهیه کی وا دادهپۆشیت که ناهیلایت پێگای راست و دروست بینیت.

"ژیربێژی باوهرداران له قسه کردنی پیاوه ئیمانداره که"

هه چهنده ئاگاداری لۆژیک (منطق)ی خۆ به زل زانی و لهخۆبایی بوون و لووتبه ززی و سهپلهیی کابرای بێ باوهرد بووین، بهلام قورئان لۆژیککی تری پیشان داوین، ئه ویش لۆژیککی ژیربێژی و نهرمونیانی و میهره بانیه خۆشویستراوه که یهتی، نه مهش ئه و ژیربێژی به باوهرداران یه تی که به روونی له ئاخوتنی پیاوه ئیمانداره که بۆ پیاوه بێ ئیمان که دا رهنگی داوه تهوه، ئهم پیاوه باوهرداره له هه موو رواله تیکی فریوده ری ماده ده په رستی و له هه موو که ره سه یه کی جوان و سه رنج پراکیشی ساخته ی دنیای براوه دوور بووهو، هه می شه دهستی گرتبوو به باوهرد یه قین و دلسافی یه که یه وه. کاتیک هاوړی بێ ئیمان که شی دیوه که بههۆی مولک و ماله وه لهخۆبایی بووهو، که گوئی له وتهکانیشی بووه وه که سیکی لهخۆ رازی و بهههیهت خۆی پیشان داوه له ستهم و زۆرداریدا رۆچوو، بهم هه لۆیسته ی نهخه له تاوهو، به لکو پیاویکی داناو به رچاو رۆشن بووه، ههروهها ههستی به لاوازی و سه ره شوړی یان به تر سنۆکی نه کردوه له بهردهم هاوړی به دکاره کهی داو، خۆیشی بههۆی ئه وه وه

هه‌ل‌ئه‌سه‌نگاندوووه، هیوای ئه‌وه‌شی نه‌خواستوووه که وه‌ك ئه‌و خاوه‌نی مو‌ل‌ك و سامان بی‌ت، هه‌زی له‌وه‌ش نه‌کردوووه که له‌مه‌یدانه‌که بکشیته‌وه یان له‌گۆشه‌یه‌کدا گۆشه‌گیربی‌ت و ته‌نها به‌سوپاس و زی‌کری خوداوه خه‌ریک بی‌ت. به‌ل‌کو به‌رام‌به‌ر هاو‌رێ لوت‌به‌رزو له‌خۆبایی یه‌که‌ی وه‌ستاوه ده‌مه‌ته‌قی و ووت وویژی له‌گه‌ل‌دا کردوووه، به‌جورئ‌ه‌ت و سه‌ربه‌رزێ و با‌وه‌ری پته‌وو خۆ‌را‌گری و سه‌رب‌لندی یه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل‌ دا کردوووه، وه‌ك ئامۆژگارو روون‌که‌ره‌وه و تی‌گه‌یه‌نه‌ری‌ك دوواندوویه‌تی و رێ‌ی پاستیی پیشان داوه و رێ‌نموونی کردوووه بۆ رێ‌بازی چا‌ك و هه‌ره‌باش‌ترو، فی‌ریشی کردوووه چۆن بروانی‌ت بۆ ئه‌و مال‌و دارایی یه‌ی که خودا پێ‌ی به‌خشیوه‌و، چۆن به‌کاریشی بی‌نی‌ت، هه‌روه‌ها دا‌وای لێ کردوووه که له‌خۆ‌بور‌دو و بی‌ت و به‌باشی هه‌ل‌سو‌که‌وت بکات‌و، به‌چاکی ئه‌و په‌روه‌رد‌گاره‌یشی بناسی‌ت که نی‌عه‌مه‌تی پێ به‌خشیوه‌و پاراستوویه‌تی و رزق و رۆ‌زی پێ‌داوه.. پاشان به‌ر له‌وه‌ی تووشی ئه‌و چاره‌نوسه‌ بی‌ت سه‌ره‌تا و ره‌گ و ریشه‌ی کاروباره‌کانی پێ ناسان دووه. وه‌ك خوداش فه‌رموویه‌تی: ﴿ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ۖ ﴿٣٧﴾ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِنَّ تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۖ ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَنُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝ ﴿٤٠﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَاءً وَهَٰ غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝ ﴿٤١﴾ ۝ ۞

ئه‌وه‌ی له‌م پیا‌وه ئی‌مانداره‌وه سوودی لێ وهرده‌گرین ژیریژی و شی‌وازه نایابه‌که‌یه‌تی له‌ دواندن و ناخاوتندا، چون‌که فی‌رمان ده‌کات چۆن که‌سانی تر بدوینین‌و، گو‌مانه‌کانیان پوو‌چه‌ل بکه‌ینه‌وه‌و، په‌رده له‌سه‌ر چا‌وانیان لاب‌ده‌ین‌و، دیدو تی‌روانی‌نه‌کانیان بۆ پاست بکه‌ینه‌وه‌و، ئیدی (ئه‌و پله‌و پایه‌و ده‌سه‌لات و نازو نی‌عه‌مه‌تانه‌شیان) نه‌بنه‌ رێ‌گر له‌کاری دواندنیا‌ماندا. هه‌روه‌ها فی‌رمان ده‌کات خۆ‌مان

نه خه له تیئینو، خۆمان به وان هه لئه سه نگیئینو خۆزگه به حال و مالیان نه خوازین..
چونکه ئیمه له وان به هیژترو خۆراگرترو سه ربه رزترو باشترو ده لئه مه ندترو له خوا
نزیکتین، مادام ئیمه خاوه نی باوه رین به خودای پاك و بالاده ست.

" مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ "

پیاوه باوه‌داره که له کاتی دواندنی هاوڕێ کافر که ی دا پینمورنی ی کرد بۆ هه‌لس و کهوتیکی شیاوو راست به‌و په‌نگه‌ی سوپاسی خودای په‌روه‌دگاری تیدا بکات و هه‌ول بدات بۆ به‌رده‌وامیی نيعمه‌تی خودا له‌سه‌ری، داواشی لیکرد په‌نا به‌ریت به‌ر خوداو، کاروباری به‌خواستی خوداو هه‌له‌سه‌ریت و، به‌قوده‌تی خوداشه‌وه بیه‌ستیته‌وه، هه‌یزي خۆی له‌هه‌یزو کۆمه‌کی خوداو وه‌برگیریت. وه‌کو پێی گوت: ﴿ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾.. له‌مه‌دا حیکمه‌تیکه‌ گه‌وره هه‌یه که پیاوه ئیمانداره که به‌م ده‌سته‌واژه‌و پرسته باوه‌داریتییانه‌وه دواوه له‌کاتیکدا (نه‌ختیک له‌مالو سامان یان له‌که‌س و کارو عه‌شره‌ت) ی که‌سیکی دی سه‌رسامی کردییت. نه‌کرده‌.

بێگومان ئه‌و دانی به‌وه‌دا ناوه که ئه‌وه‌ی په‌یدای کردووه به‌خواست و ئیراده‌ی خودا بووه، نه‌ک (کابرابی بێ باوه‌ر) به‌هه‌ولو که‌سایه‌تی و کۆششی خۆی بێت، هه‌ر بۆیه‌ش پێی گوتووه: (ماشاء‌الله) پاشان باوه‌ری وابوو که هه‌یز په‌یدا نابیت ته‌نها له‌کاتیکدا نه‌بیت که له‌هه‌یزی خوداو کۆمه‌کی بکریت، چونکه هه‌ر خودا خۆیه‌تی که به‌هه‌یزه‌و به‌توانا و بالا‌ده‌سته، هه‌ر خۆشیه‌تی هه‌یز به‌خه‌لکی ده‌دات، خۆ ئه‌گه‌ر خودا هه‌یز له‌ مَرْوُفِيكَ بیه‌ستیته‌وه ئه‌وا هه‌موو هه‌یزه‌کانی تری سه‌رزه‌وی سوودی پێ نابه‌خشن و هه‌ر ناشتوانن هه‌یزی پێ بگه‌یه‌نن، له‌به‌ر ئه‌مه‌شه به‌گوته‌ی زمان پێی وتوووه ﴿ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾. بێگومان ئه‌م ده‌سته‌واژه‌و قورئانییه ئیماندارانه‌یه به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ر هه‌یزی ئیمانداریتیی خاوه‌نه‌که‌ی و له‌سه‌ر په‌نا بۆ خودا بردنی و، هه‌ستکردنی به‌پێویستی و ئاتاجی زۆری به‌خوداو به‌لاوازیی خۆی له‌به‌رده‌م خوادا..

ههروهها ئهم دهستهواژیه خاوه نه که ی راده سپیڕیت به له خۆبوردن و میانرێوی و، پاشان نه ریته کانی به خۆنازین و لووتبه رزی و خۆبه زل دانان و فیزو ههوا له ناو ده بات. ههروهها داوای لی ده کات که ئهو نیعمه ته ی خودا پێی داوه له سوود و به رژه و نه ندیی بهنده کانی خودا و له پێی له خوا نزیک بوونه و هیدا به کاری بینیت و، به و شیوازهش به کاری بینیت که رایده گریت له سه ر زیکرو سوپاسی خودا و له سه ر به چاکی په رستنی خودا.

بهنده چاکه کانی ئهم پرسته ئیماندارانه یه هۆشیار بوونه ته وه، که چ واتاو سوودیک ده به خشیت، هه ر بۆیه ش هه موو جم و جۆل و کاروباریکیان ژیریاری ئه وه کردووه و به وه وه پابه ند بوون، ههروهها ئهم پرسته یه یان به زمان گوتووه ته وه، کاتی که به سه رسامیه وه ما لۆ سامانی ده وله مه ندانیان بینیه، یان کوڕو نه وه یان، یان خانوو زه وی و زاریان بینیه.

له (عه رهی کوپی زیر) وه —خودا لێی رازی بیت- ئه وه ی گێڕاوه ته وه، که هه ر کاتی که شتیکی له ما لۆ مو لکه که ی بدیا یه وه، پێی سه رسام و دلگیر ببوا یه، یان دیواری که له دیواره کانی ما له که ی بدیا یه ده یگوت: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ئه و به م نه ریته ی خۆی ئهم فه رمایشته ی خودای لیکده دایه وه، که فه رمویه ته ی: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾.

له (ابن شهابی زه ری) یشه وه گێڕاوه ته وه، که خۆی هه ر کاتی که به نیو مو لک و سامانیدا بگه راپه ده یگوت: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾. له (امام ما لک) یشه وه گێڕاوه ته وه، که نه گه ر بچوا یه ته نیو ما له که یه وه ده یگوت: ﴿مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾. .. قوتابییه کی خۆی، که ناوی (مُطَرِّف) بوو لێی پرس ی (ما مو ستا بو و ده لیت؟) ئه ویش پێی گوت: (ئه ری نه تبیستوه خودا ده فه رمو ییت: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾).

(میسره)ش گوتووێهتی: " له سه ه ده رگای (وهبی کورپی منبه) دیتم ئەم پرستیه نووسرابوو (ماشاءالله)، ئەمەش به پێی فرمایشتی خودا: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾^(۱).

پێویسته ئێمه ش ئەم دهسته واژه باوه پدارانه یه بکهینه دروشمێکی هه می شه یی بۆ خۆمان که دله کانمان لێی هۆشیار بێته وه و زمانه کانیشمان بیلێنه وه و، له جهسته و واقع و ژیا نیشماندا له گه لیا بژیین تا کو نیعمه تی خودا مان له سه ه به رده وام بێت و، هه تا سوپاسی خوداشی له سه ه بکهین.

(۱) (الدر المنثور، للسيوطي ۵: ۳۹۱).

"وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ"

پياوه باوه پرداره که هاوړې بې باوه ره که ی له (نه مانی نيعمه تی خودا له سهری به هوۍ کفرو له خړبایی بوونه که یه وه) ناگادار کرده وه. نهو باخه ی که پيوه ی دهنایت ییگومان خوی گه وره ده توانیت له ناوی بیات، بویه پی گوت: (دوور نیه خودا لهو باخه ی تو باشترم پی بدات و له ناسمانه وه سزایه کی وه که هه وره تریشقه ی بو بنیریت و وه که بهر دیکي ره قی بی سه وزایی لی بکات، یاخود ناوه که ی به قوولایی زه ویدا بیاته خواره وه و باخه که ی پی ناو نه دات و، توش هیچ ده سه لاتیکت نه بیت)، وه که خوداش له سهر زاری نهو فهرمو یه تی: ﴿فَعَسَىٰ رَبِّیَ أَنْ یُؤْتِیَنَ خَیْرًا مِّنْ جَنَّتِکَ وَیُرْسِلَ عَلَیْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَنُصِیْحٌ صَعِیْدًا زَلْفًا ۝۴۰﴾ اَوْ یُصِیْحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِیْعَ لَهٗ طَلَبًا ﴿۴۱﴾ الکھف ... که چی هاوړیکه ی وازی نه هیئاو په شیمان و وریا نه بووه، به لکو هر له سهر کفرو خو به زل زانی و لووت به رزی و به دره فتاری یه که ی مایه وه. له دوا ییشدا خودا به پی ی نهو سزایه ی که شایسته ی بووه مامه لای له گه لدا کردووه، له سهر کاره کانی گرتو یه تی و، نازاری توندی له سهره نجامی به دکاری و بی په روایی و بی باوه پی داوه، هه ردو و باخه که ی بو ویران کردووه، هه رچی ترئو دار خورماو کیلگه ی هه بووه نه هیلا و ته وه، هه موو بهرو بوومه که شی بو په رش و بلاو کردو ته وه و نهو ناوه ی پېشیان داده روی به ناخی زه ویدا بردویتی یه خواره وه، قورئان هه موو نه م پروودا وانه ی به رسته ی ﴿وَأَحِيطَ بِشَمْرِهِ﴾ درکاندووه، لیره شدا، نه م رسته یه که مانای (له ناوچوونی هه موو مالو سامانه که ی ده گه یه نیت) و که فهرمانی

(واحیط)ش له (الاحاطة) وه هاتووه، واتاكانی (لهناوبردنو، ویرانکردنو، نه‌مان) ده‌گه‌یه‌نیت.

ئیدی هه‌موو ئه‌و مالّو سامان و نیعمه‌تانه‌ی که کابرای بئی باوه‌ر ته‌مه‌نیك و زه‌مه‌نیك و هه‌ولّو کۆششی تیدا به‌سه‌ر بردبوو و، که پاره‌و پوولیکی زۆرو ماندووبوونیکی ته‌واویشی له سه‌ره‌رشتی و په‌ره‌پێدانییدا تیدا خه‌رج کردبوو، هه‌مووی رۆیشت، هه‌موو ئه‌مانه له‌ساته‌وه‌ختیکی که‌م دا، له‌چاوترووکانیك دا رۆشتن و نه‌مان و، بوونه شوینه‌واریک و، به‌سه‌ره‌اتیك.

ته‌نانه‌ت فه‌رمانه‌که‌ش (واحیط) به‌فه‌رمانی نادیار (مبنی للمجهول) هاتووه‌و، بکه‌ر (فاعِل)ه‌که‌شی لا‌براهه (حذف) ﴿وَأَحِيطَ بِشَرِّهِ﴾.

له‌م نادیاریه‌ی فه‌رمانه‌که‌دا هه‌ندیك حیکمه‌ت هه‌یه، وه‌ک :

۱- بێگومان خاوه‌نی هه‌ردوو باخه‌که، بکه‌ر (فاعِل)ه‌که‌ی نه‌ناسیوه، واته‌ هۆی نه‌مانی هه‌ردوو باخه‌که‌ی نه‌زانیوه‌و، گومانه‌کانیش به‌ره‌و هه‌موو جوّره بیروپرایه‌کی له‌ زانینی بکه‌ره‌که‌دا بردوون.

۲- جیاوازیی بیروپراکانی چاودێران و ئاگیان و لیکۆلیاران له‌دیاری کردنی بکه‌ردا، چونکه هه‌ندیکیان بیروپرایان وایه گوايه هۆکاره‌کانی که‌ش وه‌هوا بوونه‌ته هۆی له‌ناوچوونی باخه‌کانی، هه‌ندیکی تریشیان هۆکاره کشت وکالی یه‌کان بۆ نه‌مانی باخه‌کان داده‌نن، هه‌ندیکی تریشیان بۆ مه‌سه‌له‌ی چۆنیه‌تی مالّو په‌ره‌پێدانی خه‌رج کردنی ده‌گیرنه‌وه، هه‌ندیکی تریشیان ده‌یه‌نه‌وه بۆ هۆی که‌مه‌ترخه‌می و درێغی کردنی خاوه‌نه‌که‌یان.. جگه له‌چه‌ندین هۆی تر که لیکۆلیاران و چاودێرانی رووداوه‌کان دایده‌نن. به‌لام که‌م که‌سیان هه‌یه که زیره‌کانه بیه‌خه‌نه پالّ هۆی باوه‌ر‌داریتی و هۆکاری خودایی، که ئه‌مه‌ش له‌بێ باوه‌ری و له‌را لادان و یاخی بوون و کابرای خاوه‌نی باخه‌کاندا ده‌رده‌که‌ویت، هه‌ر بۆیه‌ش به‌خراپیی کارو کرده‌وه‌کانیه‌وه تووشی زه‌ره‌رو سزاکه بووه.

۳- قورئانی پیرۆز کاری نیعمهت به خشینه کهی خستۆته پالّ خوداو فهرمانه کانی نیو رسته کانیشی هه ر بۆ خودا گه راندۆته وه: ﴿جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَخَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا﴾ (الكهف ۳۲). جی ی باسه پیشتەر ئاماره وه ده لاله تی ئه م، خسته پالّو بۆ گه راندنه وه ی نیعمهت و فهرمانه کانمان، ڕوون کرده وه، ئه مه ش بۆ ئه وه ی فه زلّو چاکه ی خودا له سه ر مرۆف ده رکه ویت، که خودا چ فه زلّو ریتزلیتانه و نیعمهت و به خشیشیکی به مرۆف به خشیوه، تا مرۆفیش سوپاسی خوداو گوێڕایه لیبی خودا له سه ر ئه و نیعمه تانه بکات.

لیڤه شدا - واته له م جوړه حالته شدا کاریکی گونجاو نیه که نه هیشتنه وه ی نیعمه ته که وه نه هیلان له لای خاوه نه که ی بخریته پالّ خودا، له کاتی کدا بیگومان خودا خو ی دانا و دادگه ره له کاری نه هیشتنه وه که دا.. خوداش خو ی زانییه له م ڕووه وه (والله اعلم)..

"په شیمان و زیانه ندیی"

کابرای بی باوه ر، کت و پڕ به له ناوچونی مالّو سامانه که ی و، به هه ده رچوونی کاره کانی، که له ماوه ی چرکه ساتیکدا له ناوچوون، شله ژاو، ههستی به زه ره رمه ندیی و گومرا بوونی و فهوتانی پاشه پوژو چاره نووسی ده کرد، بۆیه په شیمان بووه وه و زۆریش په شیمان ببووه وه، وه ک قورئان له فه رمایشته که ی خوا دا گوزارشتی لێ کردوه: ﴿وَاحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبَحْ يَقْلَبُ كَهْنَهُ عَلَى مَا أَتَفَقَّ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيَنَّيْ لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّيَ أَحَدًا﴾ (الكهف ۴۲)، واته (له ناکامدا به پی ی بۆچوونی باوه ردارانه ی هاوړی ئیمانداره که ی، مالّو سامان و به رو بوومه کانی له ناو براو، ئه ویش به ده م ناله و ناخ و داخه وه دهسته کانی به یه کدا ده کیشاو

ئهفسوس و په‌ڕیشانیی له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو مه‌سه‌ره‌ف و خه‌رجیه‌ی تێیدا ک‌ردبوو، ده‌رده‌به‌ری، ئه‌مه‌ش له‌کاتی‌که‌دا باخه‌که‌ خاپوور ک‌رابوو به‌ته‌واوی وێران و په‌رش و بلاو ببوو، هه‌روه‌ها ده‌یگوت: ب‌ریا من هه‌یج جۆره‌ هاو‌لو شه‌ریکی‌کم بۆ خ‌ودای په‌روه‌ردگارم (دانه‌نایه). له‌م ئایه‌ته‌دا ڕسته‌ی ﴿فَأَصْبَحَ يَقْلُبُ كَفَّيْهِ﴾ مانای ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێت که‌ ک‌اب‌را له‌ هه‌سه‌ره‌ت و په‌شیمانی و شه‌ژاندا هه‌ردوو ده‌ستی به‌یه‌که‌تردا کێشاوه‌ و په‌شیمان بووه‌ له‌و هه‌موو مه‌سه‌ره‌فه‌ی که‌ له‌باخه‌که‌دا ک‌ردویه‌تی و که‌ به‌سه‌ر یه‌که‌تر داته‌پیه‌وه‌ و خاپوور بووه‌.. واته‌ به‌حسابات و خه‌رجیه‌کانیدا چۆته‌وه‌و، بۆ ده‌ستمایه‌ی خۆی ڕوانیه‌وه‌، خه‌رجیه‌کانی کۆک‌ردۆته‌وه‌ که‌ له‌و باخه‌دا تی‌ی چوون. وشه‌ی (مَا أَتَقَفَ فِيهَا) وشه‌یه‌کی گ‌شتگیر و هه‌مه‌لایه‌نه‌و هه‌مه‌ جۆرو شیوازیکی خه‌رج ک‌ردنی ماددی و مه‌عنه‌ویش ده‌گرێته‌وه‌. بێ‌گومان پاره‌پوولنیکی زۆری له‌و باخه‌ی دا خه‌رج ک‌ردبوو، که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، باخه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌رچوو و په‌رش و بلاو بووه‌.. هه‌روه‌ها کات و ڕۆژگاریکی زۆریشی تێدا و له‌پێناو‌دا خه‌رج ک‌ردوو، که‌چی ئه‌و هه‌موو وه‌ختانه‌ی به‌فێرۆ به‌زیان لی‌ ڕۆشتوون.

هه‌مدیسان گ‌وروتوانایه‌کی زۆری جه‌سته‌یه‌شی له‌هات و چۆ و پێداگه‌ران و به‌سه‌رک‌ردنه‌وه‌و کارتێ ک‌ردن بۆ خه‌رج ک‌ردوو، که‌چی ئه‌وا له‌به‌رده‌میا هه‌موو هه‌ول‌ه‌کانی به‌ (وێرانی و ته‌فروتوونا‌بوون و نه‌مان) ده‌بینێته‌وه‌. پاشان خه‌ون و خه‌یاڵ و هیوا و ئاواتی‌کی زۆریشی تێدا خه‌رج ک‌ردوو و له‌پێناویاندا ژیاوه‌ و پشتی پێ‌یان به‌ستوه‌، که‌چی ئه‌وا هه‌موو هیوا و خه‌ونه‌کانی له‌ژێر به‌رداشی ڕاستیه‌کی تال‌و واقه‌یدا پووجه‌ڵ ده‌بنه‌وه‌. دیسان هه‌موو ئه‌و ژیا‌نه‌ی خۆی که‌ له‌پێناویدا به‌سه‌ری بردوو و هه‌موو ئه‌و ته‌مه‌نه‌یه‌شی که‌ تێیدا بۆی ژیا‌بوو و ئه‌و مو‌ل‌ک و ماله‌ش که‌ بۆی ک‌ردبووه‌ ده‌ستمایه‌ و سه‌رمایه‌و تێیدا خه‌رجی ک‌ردبوون، که‌چی ئه‌وا هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌پێناویدا خه‌رجی ک‌ردوون و مامه‌له‌ی پێوه‌ ک‌ردوون بوونه‌ته‌ زه‌ره‌رو وێرانه‌و کاول بوون..

لهبەر هه‌موو ئه‌وانه له‌وپه‌ری په‌شیمانی دا په‌شیمان بۆته‌وه‌و، ده‌سته‌کانی به‌تون‌دی به‌یه‌کدا کیشاوه‌و، چاوی به‌هه‌موو ئه‌و خه‌رجی و مه‌سره‌فه هه‌مه‌جۆرانه‌یدا گێپراوه‌ته‌وه‌و، ئه‌و هه‌موو زه‌ره‌رو زیانانه‌شی هێناوه‌ته به‌رچاوی خۆی و سه‌ره‌نجی لی دا‌ون. ئیدی زمانیشی ها‌تۆته گۆو ئه‌م رسته‌یه‌ی پی در‌کان‌دوو **﴿يَلَيَنَّيْ لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّيَ أَحَدًا﴾** خۆزگه هه‌رگیز هه‌یچ که‌سی‌کم نه‌کردایه به‌هاوه‌ل بۆ خودا " ئای چه‌ند په‌شیمانی یه‌کی گه‌وره به‌ربلاوه‌.. ئای چ زیانیکی سه‌خت و کاریگه‌ره‌.. ئای چ ژیا‌نیکی به‌دبه‌ختی و نه‌گه‌تیه‌.. ئای چ ته‌مه‌نیکی به‌فیرۆ دراوه‌.. ئای چ مرۆ‌فی‌کی گو‌مراو سه‌رلی‌شاوا! ئه‌و مرۆ‌فه‌ی، که به که‌شخه‌یی و به‌خۆنازین و به‌بی په‌روایی و لووتبه‌رزیه‌وه خۆی ده‌نواند.. ئه‌و مرۆ‌فه‌ی، که به‌هۆی مالو باخه‌کانییه‌وه شانازی به‌سه‌ر هاو‌پێ ئیمان‌داره‌که‌یدا ده‌کردو پی ده‌گوت **﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴾**.. ئه‌و مرۆ‌فه‌ی کاتی‌ک بۆ باخه‌که‌ی ده‌روانی، له‌باره‌یه‌وه رای وابوو، که ده‌یگوت: **﴿مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾**.. ئه‌م مرۆ‌فه ئیستا ده‌بینی‌ت باخه‌که‌ی به‌سه‌ریه‌کدا ته‌پیه‌وه خاپو‌ورو وێران بووه، بۆیه به‌کرده‌وه (عه‌مه‌لی) په‌شیمان بووه‌ته‌وه‌و، په‌شیمانیه‌که‌شی له‌ده‌ست به‌یه‌کدا کیشانه‌که‌ی دا په‌نگی داوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها به‌وته‌و در‌کان‌دی زمانیش په‌شیمان بۆته‌وه‌و له‌وه‌دا په‌نگی داوه‌ته‌وه، که گو‌تویه‌تی: **﴿يَلَيَنَّيْ لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّيَ أَحَدًا﴾**.

" هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ "

قورئانی پیروژ له به دوا داچوونی دا بۆ ئهو زیانه سهختهی کابرای کافرو له ناوچوونی ههردوو ڕهزه که ی، بهم شیوهیه دۆخه که ی هه لسه نگاندوو ه: ﴿هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ (٤٤) الکهف .. واته: (لهو جوړه بارودۆخانه دا یارمه تی و کۆمه ک ته نها له خودای حق و حاکی هه قه به روه ره وه یه و، خودای حاکم هه ر خۆشی باشتی رین پاداشتی بۆ چاکه کاران له لایه و، چاکترین چاره نووس و سه ره نجامی شی بۆ به خته وه ران داناهه) .. ئه م به دوا داچوونه ش حه قیقه تیکی راستگۆیا نه ی قورئان و بنه مایه کی هه می شه یی ی باوه ردار یتیشمان ده خاته به رچاو له سه ر ئه وه ی بیگومان خودا هه ر خۆی یارمه تی ده رو پشتیوانه و، ئه م سیفه ته ش ته نها له خوا دایه و، هه ر که سیك خودا پشتیوان و یارمه تیده ری بی ت سه رکه وتوو ه، هه رکه سیكیش خوا وازی لی بینیت و پشتیوانی نه بی ت ئه ما زه ره رمه ندو سه رشۆره .. سه ره نجامی پشتیوانی تی ی خوداش بۆ هه ر که سیك سه رفرازی و سه رکه وتن و خیر و خۆشیی ئه و که سه یه و، له رۆژی دوا ییشدا له لایه ن خودا وه پاداشتیکی فره ی چنگ ده که ویت. ئه م مه سه له یه ش زیاتر له به سه ره هاتی ئه و دوو پیاوه دا ده رکه وتوو ه، پیاویکیان باوه ری به خودا هی ناوه و، پیاوه که ی هاو پێشی بی باوه ر بووه و ئیمانی به خودا نه هی ناوه و، شانازی به هه ردوو ڕه زو باخه که یه وه کردوو ه، پیاوه باوه رداره که خودای به یارمه تیده رو پشتیوان داناهه و، خوازیاری پاداشتی لای خودا بووه و، خۆی له سه روو مالو دارایی و که ره سه دل ڕفینه کانی دنیا وه دیا وه پێیان نه خه له تا وه، له کاتی گه تگۆشیی له گه ل هاو پێ دنیا په رسته که یدا پێی گوتوو ه: ﴿لَکِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ (٢٨) وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا

يَا لِلّٰهِ اِنْ تَرٰنَا اَقْلَ مِنْكَ مَا لَا وَوْلَدًا ﴿٣٩﴾ فَعَسَىٰ رِجْىَ اَنْ يُؤْتِيَنَا خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ ... ﴿٤٠﴾ الكهف ﴿٤٠﴾، واته (بهلام من ههردهلیم ئەو خودایه پەرهر دگارمهو هیچ کهسیک ناکه مه هاوهل بۆی، تۆش کاتیگ دهچیته نیو باخه کهت بۆچی نالیت: (ماشالله)، ئەمه به خواستی خوا داده بینیت، که به مالو مندال لهتۆ که مترم، ئەوا به دووری مهزانه که پەرهر دگارم لهو باخه ی تۆ باشترم بۆ دابین بکات). ئەوه بوو سه ره نجامی باش و پاداشتی فره نه پراوهش بۆ ئەو پیاوه باوهرداره بوو، دیتی هه ره خدا ﴿خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾.. به راستی باوهریکی تهواوی به خدا هینابوو، داوای یارمه تی هه ره له خدا ده کردو، له بهر ته مهش رزگار کار خودایه، توانا وهیژو کۆمه کیش هه ره له خودا وه، جائه گهر منیش سه رکه وتوو بووم، ئەمهش ته نها به وه ده بیت، که یارمه تی و کۆمه کی راسته قینه به مافی خودای حه قو پشتیوان بزانیته. به لام کابرای بی باوه ر غهیری خودای به یاری ده ده رو پشتیوان داده ناو، په نای بۆ غهیری خودا بر دبوو شانازی شی به غهیری خودا وه ده کردو، به شتومه کی لای غهیری خودا وه سه رسام بوو و، ته نها سه ری کرد بوو سه ره ر دوو ره زه که ی و گۆشه گیران ببوو و به نیعمه ته کانیا ن خرۆش ابوو، خۆیشی به که سوکاری زۆرو سهروه ت و سامانی وه با ده دا.. ئەی داخۆ چیی لیوه یان ده سه که وتبیت؟ بیگومان هه موو ئەو شتانه ی سه رقالتی ببوو پشتی پی به ستبوون و پیا نه وه ده نازی و گۆشه گیران ببوو، له چه ند چر که ساتیکدا نه مان، ئیدی ئەم پیاوه بوو که سیکی لاوازو بی ده سه لات و خه م بارو سه رشۆرو په شی مان و سه ره تکیش و، زه ره مه ندو گو مپا، هیچ که سیکیش له جیاتی خودا نه ی توانی سه ره خه رو یارمه تی ده ری بیت ﴿...فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ﴾ القصص ﴿٨١﴾.

بیگومان میژووش گه لیک له م نمونانه ی له خۆ گرتووه، که ئەم حه قیقه ته قورئانیه و، ئەو بنه ما باوه ردارتییه شی ان تیدا ره نگ ده داته وه، چونکه (میژوو)

زيان و بچووكى و لاوازىي ئەو كەسانەى بۆ تۆماركردووين، كە جگە لە خودايان بە پالېشت و يارمەتيدەر بۆ خۆيان داناو، ئەو كەسانەش وەك (قاروون) و (فیرعەون) و ھەزارانى دى.

ھەروەھا مێژوو چەندین نمونەى كەسانى باوەردارىشى بۆ تۆماركردووين، كە ھەر خودايان بە يارمەتيدەر و پشتیوانى خۆيان ناسیو، بەم ھۆیەشەو كۆمەك و سەرکەوتن و سەرورەى و بەختەو ھەرى و سەربەرزىيان لە دنیادا (پیش رۆژى دوايش) بە دەست ھیناوە. قورئانى پیرۆز، ئەم دوو نمونەىەى بۆ ئەو خستۆتە بەرچاومان، تاكو خۆمان یەكێکیان ھەلبژیرین، بشارین چۆن ھەلى دەبژیرین و ئوبالى ئەو ھەلبژاردنەش لە ئەستۆ بگرین. دەى ئایا پشتیوانیتىي خدا ھەلبژیرین و پروى تى بکەین و بەتەمای پاداشتى لای ئەو بین؟! گەر ئەم لایەیان ھەلبژیرین، ئەوا بێگومان شوین پى پیاو ھەروەھا باوەردارەكەى نىو ئەم چېرۆكەمان ھەلگرتوو، ھەمان دەسكەوتى ئەویشمان (ان شاء الله) دەست دەكەوێت، خێر و چاكەى خاواراويشمان بەردەكەوێت، ھەر كەسێكیش جگە لە خدا پالېشتىكى دى ھەلبژیریت، لەمەدا شوین پى پیاو كافرەكەى (خاوەنى دوو باخەكە) ھەلگرت، ئەوا لەناكام دا تەنها گلەى لەخۆ دەكات، چونكە خۆى وادەبینیتەو، كە ھىچ ھێز و توانا و پلەو پایە و دەسلەتێكى نەماو، ئیدى لەو رۆژەدا پەشیمان دەبیتەو، كە رۆژێكەو پەشیمانى تىیدا سوودی نیەو، ئەوى رۆژى زەرەر و زیانەكانىشى بى كۆتایى و نەبراوێن ﴿هٰذَاكَ الْاُولٰٓئِیَّةُ لِلّٰهِ الْحَقُّ ۚ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ (١١) الكهف ..

" مَثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا "

له کاتی کدا دَلْ ودهروونه کانی خه لکی ئاگادار له م جوړه به سه رهاتانه، سه رنجی شیوازی گیرانه وه که ی قورئان دده ن، چونته نیو قولایی ئه و سه ره نجامه ی که کابرای بی باوه ری خاوه نی دوو رهزه که ی تی که وتوه و، دوا ی ئه وه ش (ئه م دَلْ و دهروانه ی خه لکی) ئه و راستیه بنچینه یه ی ژیا نی مرؤ فایه تیا نی بۆ ده رده که ویت که (بێگومان مافی پشتیوانی تی حه ق و راسته قینه هه ر بۆ خودایه)، له م جوړه کاتانه و له سایه ی ئه م راستیا نه دا خودا له قورئاندا نمونه یه که له ژیا نی دنیا مان به ئاو یك بۆ دینی ته وه که له ئاسمانه وه باراندویه تی، وه که ده فرموی ت: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقَدِّرًا ۝٤٥﴾ الکهف ... واته (ئه ی پیغه مبه ر نمونه یه کیا ن له ژیا نی دنیا بۆ به ینه ره وه و ده که ئاو یك وایه که له ئاسمانه وه باراندوو مانته خواره وه هه موو جوړه رو وه که دانه ویت له یه کی له زه ویدا چینه راوی لی به ره هه م هاتوه و له دوا ییشدا هه مووی بو وه ته پو وش و په لاشی کی بی نرخی و ه هه که (با) په رش و بلاوی کردۆ ته وه، به م په نگه خودا به سه ر هه موو شتی کدا به توانا و ده سه لات). خودا ئه م نمونه یه ی له قورئاندا له و جی که یه دا هی نا وه ته وه که له دوا ی به سه رهاتی پیاوی خاوه ن دوو رهزه که وه خستوی تی یه به رچا ومان، وه که به دوا دا چوونی ک بۆ چیرۆکی کابرا که هه ردو و ره زو باخه که ی له چه ند چر که ساتی کدا بۆ ویران کردو وه و، لاپه ره ی وجودیا نی پی چا وه ته وه له کاتی کدا خا وه نه کیا ن به ته مای به رده وام بوونیا ن و مانه وه یا ن و، له نا ونه چوونیا ن بو وه، جا هه موو ژیا نی دنیا ش له م نمونه یه دا "به کورت و خیرا و پرا وه" ده رکه وتوه، ئه مه ش ئاو ی که و له ئاسمانه وه خودا

له ماوهی چهند چركه ساتيكددا باران دوويهتی یه سهرزهی ورووهك و سهوزاییه كانی زهوییشی له چهند چركه ساتيكددا تیکهڵ بووهو، پاشان ههه ئهم ورووهك و سهوزاییانه له چهند چركه ساتيكددا بوونه ته پووش و په لاشيک كه به هۆی باوه په رش و بلاو بوونهوه.

بینگومان ئهم نموونه بهرچاو خراوهی، ژيانی دنیا له شریتیکی سینه مایی ی کورت و خه یائی دا، كه به خیرایی و له چهند ئه لقه یه کی كه م دا پيشان ده دریت، باس ده كات، ئه مهش نموونه یه كه بۆ چهند دیمه نیکی کورت و خیرا له قورئاندا.

ئه وه تا ئاوه كه له ئاسانه وه دیته خواره وهو، ورووهك و كشتوكاله كانیشت تیکه للی بوون، (نهك ئاوه كه خۆی تیکه لیان بوویتی).. ئه مهش له پیناوی خیرایی پيشاندانی نموونه كه دا، ئینجا دوباره ورووه كه كان وشك بوونه وهو، ده بنه پووش و په لاشيکی وشکی دووراوه ی هارراو، كه له تۆیه له یه کی به چووكدا خۆی ده نوینییتو، كت و پر بایهك دیت و په رش و بلاوی ده كاته وهو له گه ل خۆیدا بۆ جیگه یه کی دووریان ده بات.

له و نایه ته دا "پیتی -ف- (فاختلط به..)- و- (فأصبح هشیماً).. " پیتی (فاء) له مانه دا بۆ ریكخستنی وروداوه كانو، به دوا داچوونی كت و پرپی یه له خیرا پيشاندانی دیمه نه كانو ریزیه ندی و ئه لقه كاندا. جا بۆ ئه وه ی به سه رنج دانی قوولتروه بۆ خیرایی پيشاندان و کورت کردنه وه ی دیمه نه پيشاندراوه كه ی ژيانی دنیا بروانین، نموونه یه کی تری قورئانمان به یاد دیته وه، كه ههه ده رباره ی ژيانی دنیا هیئاویتی یه وه، به لام دیمه نیکی درێژكراو یه وه، به پيشاندانیکی خاوی (دژی خیرا) و به چهند قوئاغیکی هیواشه وه یه، ئه مهش له و فه رمایشته ی خودادا هاتوه، كه فه رموویه تی:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾

﴿وَيُزِيلُ مِنَ السَّمَاءِ مِزَابًا فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَاقِرُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ﴾ (النور ٤٣) واته: "ئایا نابینیت خودا

به ئارامی یهوه ههروهكان به ئاسمان دا دهباتو، پاشان بهیهکیانهوه ده بهستیتتهوهو، ئینجا له سه ریه کۆیان ده کاتهوهو، بهم رهنگه ده بینیت لهو هه ورانهوه (که وهک چیاکان ده رکهوتوونو ههروهک چیاکانیش دۆلۆ شیۆ له نیوانیان دا ههیه) بارانو ته رزه ده بارینیتو له سوودی ئه و بارانه خودا به خواستی خۆی به شی خه لکی ده داتو، به شی خه لکانیکێ تریش (هه ر به خواستی هه کیمانه ی خۆی) ناداتو لییان دوور ده خاتهوه، هه و ره تریشقه کانیش هیئده به هیژو برووسکه دارن، که خه ریکه برووسکه کانیان بینای چاوانی ته ماشا کارانی نه هیلت.

بیگومان دیمه نه که ی نیو سوورپه تی (کهف)، که ده رباره ی ژیا نی دنیا به به خیرایی و به کورتی پێشان دراوه و له گه لّ که شو دۆخی دیمه نه که دا رێک که و ته ووه، هه روه ها له گه لّ ئه و شوینه و شیوازه ی، که تییدا پشتی پێ به ستبوون، که له چه ند چرکه ساتیکدا نه مانو، که به شیک بوون له ژیا نی دنیا.

جا وهک چۆن ئه و دوو باخه له چه ند چرکه ساتیکدا نه مانو و وێران کران، به هه مان شیوه ژیا نی دنیا ش له چه ند چرکه ساتیکدا نامینیت، خاوه نی هه ردوو باخه که ش چۆن هه موو شتیکی له نیوانیاندا به ده سته وه نه ما، به هه مان شیوه هه ر که سیکی تریش خۆی ته نها سه رقائی دنیا بکاتو خودای په روه ردگاری له بیر بجیتته وه، ئه و هه موو شتیکی تییدا له ده ست ده دات، چونکه په نا ده باته به ر سیبه ریکی بپاوه، ما لۆ سامانیکی رۆیشتوو و، خه و خه یالیکێ ته فره ده ر.

جا ئایا ئه م نمایشه ی، که ژیا نی دنیا ی به خیرایی و به کورتی تییدا پێشان ده دریت، خه یالیه، یان واقعیه؟ راسته قینهیه، یان مه جازی و پێوانه کاری؟

بیگومان واقعی و راسته قینهیهو، له ژیا ندا راستگویی و بوونی ههیه، ئیدی دنیا به هه موو شیوه جو ره کانیه وه، به به راورد له گه لّ ژیا نی رۆژی دوا ییدا له ج ئاستیکدا یه؟ ئه ی داخۆ ته مه نی مرۆف چه ند بیت، که تییدا ده ژێ؟ ئه ی داخۆ ئه و ته مه نه له ئاست دنیا شدا به چ به راوردیک هه لسه نگینریت؟ ئه ی داخۆ به به راورد

له گهڵ ژيانى نىو قىيامهت و رۆژى دوايدا چۆن بهراورد بكرىت؟ بهراستى هينده جى بهراوردو شايانى باس نيه، چونكه كورت و كورته. خيراو خيراىه.. بهراستى ژيانىكى كورت و بى بهايه.. ههه لهه روهوه خودا فرمويهتى: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِقَوْلِ اللَّهِ وَكَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ (يونس ۵۵). واته: (خودا نهوان له رۆژىكدا كو ده كاتهوه كهوا ههست ده كهمن گوايه تهنها يهك سهعاتى رۆژىكيان له ژياندا به سههه بر دوهوه، له نىو خوښياندا خزم و ناشانيان يه كتر ده ناسنهوه. بىگومان زيانبارن نهو كه سانهى، كه بپروايان به ديدارى خودا نه بووه و شارهزاي رىگهش نه بوون.

ههروهها خودا فرمويهتى: ﴿قُلْ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (۱۱۳) ﴿قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ﴾ (۱۱۴) ﴿قُلْ إِن لَّبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَن تَكْمُلْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۱۱۵) المؤمنون. واته: "خوداى گهوره له قىيامهتدا له كافران ده پرسىت: ئهري ئىوه چهند سال له سهه زهوى مانهوه؟ ئهوانىش له وه لامدا ده لىن: رۆژىك، يان ماوهى هه ندىك له رۆژىك له ژيانى سهه زهويدا مايهوه (به ماناى ژيانى دنيا هينده كه مه، له قىيامهتدا وادهزانن) دهى پرسىار لهو كه سانه بكهن، كه زانيارىيان له سهه حسابى كات و رۆژگار ههيه، ئىنجا خواى گهوره پىيان ده فرموىت: "بهراستى مانهوهى ئىوه له دنياى ماوهيه كى هيجگار كهه بووه، ئه گهه به چاكى بتانزانياه."

ههروهها خودا فرمويهتى:

﴿الْهَنُكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ (۱) ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ (۲) التكاثر. واته (ئهى خه لكينه زۆر كردنى مال و سامان و دارايى و بيناسازىستان، ئىوهى له زىكرى خودا و به ندياههته سهه قال كردوه، بى ناگاي كردوون، تا ئهوكاتهى ده مرن و ده برىنه نىو گوڤه كاتنان).

"زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا"

دواى ئەوەی قورئانی پیرۆز کورتیی ژيانى دنیاو خیراییى به‌سه‌ر بردنى و به‌سه‌رچوونیی پروو کردۆتە‌وه‌، ئە‌وه‌شى بۆ پروو کردووی‌نه‌وه‌ که ئە‌وه‌ی (له‌ مالۆ سامان و کورو نه‌وه‌ که‌ره‌سه‌ی هه‌مه‌ر‌ه‌نگ) تێیدا‌یه‌ خۆشیه‌کی که‌م و بر‌ا‌وه‌یه‌، وه‌ك خودا فه‌رمو‌یه‌تى: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ﴾. ئە‌مه‌ش هه‌م‌دیس‌ان راستی یه‌کی به‌لگه‌نه‌ویستی قورئانه که‌وا مالۆ کورو نه‌وه‌، یان باشتر ب‌ل‌یین (مالۆ مندال) هه‌موو ژيانى دنیا نیین، هه‌روه‌ها گرنگ‌ترین شتى نیۆ ژيانى دنیا‌ش نیین، به‌ل‌کو جوانی و ئارایشتی ژيانى دنیا، ئە‌مه‌ش واتای ئە‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که به‌م چاویلکه‌یه بۆی ب‌روانین و له‌سه‌ر ئە‌م بنچینه‌یه‌ش مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌دا بکه‌ین. وشه‌ی (زینة) له‌و نایه‌ته‌دا ئە‌م واتایه‌ ده‌گه‌یه‌نیت و ئە‌و سی‌به‌ره‌ش ده‌نیشی‌نیت، چونکه‌ مانای (زینة) پرووکاری ده‌ره‌کی ی شت ده‌گه‌یه‌نیت که بۆ جوانی و پازاندنه‌وه‌ چیۆی هونه‌ری جوانکاری یه‌، به‌لام به‌شیک نیه‌ له‌ راستی یه‌کانی مه‌سه‌له‌که‌و له‌ بنچینه‌کانی.

(ئیمام راغبی ئە‌سفه‌هانی) له‌کتیی (مفردات) ده‌که‌یدا ده‌رباره‌ی وشه‌ی (زینة) گوتوویه‌تى: "زینة و جوانکاری راسته‌قینه‌ ئە‌وه‌یه‌ مرۆڤ له‌ هیچ شتیکی بارودۆخ و حاڵه‌ته‌کانی، نه‌ له‌ دنیاو نه‌ له‌ پۆزی دوایدا ناشیرین نه‌کات، به‌لام ئە‌وه‌ی له‌ جۆره‌ حاڵه‌تیکی تایبه‌تیدا زینه‌تیکی پى‌ بدات و له‌ حاڵه‌تیکی تر‌دا پى‌ نادات، ئە‌وه‌ له‌بۆته‌ی ناشیریندا‌یه‌. هه‌روه‌ها به‌پوختی و به‌کورتی (زینة و جوانکاری) له‌ سى‌ باردا‌یه‌:-

١- جوانکارییه‌کی ده‌روونی: وه‌ك زانست و بیروباوه‌ره‌ جوانه‌کان.

٢- جوانکارییه‌کی جه‌سته‌یی: وه‌ك هی‌زو درێژی و بالاو به‌ژن پێکی.

٣- جوانکاری یه کی ده ره کی: وهك مالو پلهو پایه" (١).

به لām خو دانانی (مالو مندال) به جوانکاری ژیان دیا، مانای پشتگوئ خستیان و واز لیهینانیان ناگهیه نیت بهو بیانوهی گوايه تهنها بۆ جوانی و زینه تی ژیان، به لām له وانه یه بینه هوئ باوه رنه هینان به خوداو، خاوه نه که یان له پروو کردنه خودا دوور خه نه وه.

دیاره مروؤفی موسلمان شهو هی لی خوازاوه که مامه له وه هه لاس و کهوت به جوانکاری مالو مناله وه بکاتو، به لām تیروانینی بۆیان به گویره ی فره مانه کانی قورئان و حه قیقه ته کانی بیت. مامه له وه ره فتاری بهم دوو دیارده یه وه له سه ره شهو بنچینه یه بیت که تهنها جوانی و زینه تیکی دیان، جوانکاری یه کن بۆ رازاندنه وهی ژیان و باش کردنی و سوود لی دیتیان به خوشی، دهنه خۆنابیت له م بارستایی یه گه وره تری پۆ بدات و رۆلێکی له مه گه وره تریشیان بۆ دانه نیت. واته بۆی ناشیت که مالو مندال (المال والبنین) به هه موو شتیک دابنیت له ژیاندا، یان له خودای دوور بجه نه وه، یاخود له جیاتی خودا پشتی پۆیان به ستیت.

ئهم دوانه (مالو مندال) زینه تن، وهك زینه تیش مامه له یان پۆه بکاتو، وهك زینه تیش بۆیان پروانیتو، هه لاسوکه وتیشیان وهك زینه ت پۆه بکات.. خوداش له مباره یه وه فره موویه تی:

﴿ زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثُ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ١٤﴾ آل عمران

واته: (خۆشویستنی ئاره زووه کان له ئافره ت و بوونی کوڕو نه وه، له هه بوونی زیرو زیوی زۆرو له سه ریهك دانراوو، له نه سپی ره سه نو چاك و له مه رو مالآت و له

زهوی وزاری کشتوکالی، بۆ خه‌لکی جوان و پازیتراونه‌ته‌وه، نه‌مانه‌ش هه‌موویان که‌ره‌سه‌ی خۆشی و نازو نیعمه‌تی ژیا‌نی دیا‌ن، خوداش باشت‌رین شوینی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ عه‌به‌دکانی سازو ئاماده‌کردوه.

وه‌سف کردنی مالۆ مندال به (جوانی و زینه‌تی ژیا‌ن) سی‌به‌ریکی گونجای تر بۆ ئه‌م دۆخه‌و بۆ ئه‌و شوینه‌ی، که ئایه‌ته‌که‌ی تیدا له‌باره‌وه هاتۆ‌ته خواره‌وه، ده‌خولقی‌نیت، ئه‌ویش مه‌سه‌له‌ی له‌ناو‌چوونی هه‌ردوو په‌زه‌که‌و وێ‌رابوونیانه، که‌واته (زینه‌ت) مانای نه‌مانی شته‌که‌و له‌ناو‌چوونی ده‌گه‌یه‌نیت، نه‌ک مانه‌وه‌ی و جی‌گیر بوونی و به‌رده‌وامی، هه‌روه‌ها قورئان له‌جی‌یه‌کی تر دا مالۆ مندالی به (گولی ژیا‌نی دنیا) وه‌سف کردوون، وه‌ک خودا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ﴾ طه، واته: (ئه‌ی مرۆ‌فی خاوه‌ن باوه‌ر چاوه‌کانت مه‌به‌ره‌ له‌و نازو نیعمه‌ته‌ی، که به‌هه‌ندی‌ک خه‌ل‌کمان دا‌ون و که زینه‌ت و جوانی‌ی ژیا‌نی دیا‌و: که "گولی ژیا‌نی دیا‌ن" تا‌کو به‌وه تاقی‌یا‌ن بکه‌ینه‌وه).

که‌وابوو گولیش ته‌مه‌نی کورته‌و به‌خیرایی ده‌ژاکیت و سیس هه‌ل‌ده‌گه‌ریت و ده‌مریت، زینه‌ت و جوان‌کاریش، ماوه‌که‌ی که‌مه‌و به‌خیرایی نامی‌نیت و له‌ناوده‌چیت، به‌م په‌نگه‌ش مالۆ سامان سی‌به‌ریکی به‌راوه‌ن و، منال و نه‌وه‌ش به‌خششیکی پیدرا‌وو سه‌نراوه‌ن. جا ئاخۆ ئه‌و که‌سانه‌ی په‌نا ده‌به‌نه‌به‌ر ئه‌م سی‌به‌ره‌ دواب‌را‌وو به‌سه‌ر‌چووی، که (په‌یا‌ن درا‌وه‌و لی‌یا‌ن سه‌نراوه‌ته‌وه) چه‌نده خه‌ساره‌مه‌ندو په‌نجه‌رۆ‌ن.

"وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ"

جا نه گهر مالو منداڵ جوانیی دنیا بن، شهوا قورئانی پیروژ پینمونییمان ده کات بۆ شتیکی جیگیر له دنیا دا که شایانی شهویه هه موو گرنگی و بایه ختیکی پی بدریتو، ته مهنی تیداو له پیناودا به سهر بپریتو، کات و پرۆژگاریشی بۆ ته رخان بکریت، وهك خوداش فهرموویه تی: ﴿وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾. لیرهدا شهوهی به مهبهست گیراوه (الباقیات الصالحات) ه له دوای دیاریکردنی زینه تی ژیا نی براوهی دنیاو، له به دوادا چوونی به سهرهاتی ههردوو پرزه ویرانکراوه کهو، زیانمندیی خاوه نه که یاندا.. جا نه گهر مالو منداڵ جوانیه کی براوه بن، شهی چی هیه که مابیتته وه؟

دهی باشه شهوا ههردوو باخه کهی سهر زهوی نه مان و له ناو بران، شهی چی ماوه ته وه؟ وه لام (الباقیات الصالحات) شهو نیه ته چاکانه و شهو کرده وه باشانه که ده میننه وه که له لای خودا پاداشتی تهواویان ههیه و، که خاوه نه که یان باشترین پاداشت و زۆرترین و جوانترین پاداشتی ده دریتته وه.. شهمش باشترین هیوایه (خیر املاً) واته باشترین شتی که که خاوه نه کهی هیوای بۆ ده خوازیت و نه گهر هیوای له سهر هه لچنی شهوا شهو هیوایه ون ناکات، هه مدیسان شه گهر به ته مای شتی که بوو، شهوا بی ئومیدو هیوا براو ناییت.

ناخو (الباقیات الصالحات) له م ئایه ته دا چی بن؟! زانا پیشینه کانی نیسلام له م بارهیه وه چه ند وتهیه کی لیک نزیك و هاوشیوهی یه کدیان ده برپوه، بۆ نمونه (ابن عباس) و (ابن جبیر) و پتر له زانایه کی پیشین ده براره ی (الباقیات الصالحات): (چاکه ماوه کان) گوتوویانه: " (شهو کاره چاکانه ی که ده میننه وه ون نابن/

الباقیات الصالحات) پینج نویژه فەرزه کهن". هەر له (ابن عباس) یشهوه گیراوه تهوه، گوتویهتی: (ئهم کاره چاکانه گوتنی زیکره کانی: (سبحان الله و، الحمد لله و، لا اله الا الله و، الله أكبر)ن.

له (عثمانی کوری عفان) یشهوه ﷺ گیراوه تهوه که گوتویهتی: (ئهوه گوتنی زیکره کانی سبحان الله و، الحمد لله و، لا اله الا الله و، الله أكبر و، لاحول ولا قوه الا بالله العلي العظيم)ن.. ههروه ها له (ابن عباس) هوه وتهیه کی تریشی گیراوه تهوه که گوتویهتی: (ئهوه وته جوان و چاکه کائن). له (عبدالرحمنی کوری زیدی کوری —اسلم) یشهوه گیراوه تهوه که گوتویهتی: (الباقیات الصالحات) تیکرا هه موو کردهوه چاکه کان ده گریتهوه^(۱).

جا نه گهر به وردی سه رنج لهم وتانهی پیشوو بدهین، ده بینین هه موویان لیک نزیکن و هاوواتای یه کدین، نه ک پیچه وانهی یه کدی، ههروه که ده شیت که پینکیانهوه بلکینین بهو پتودانگی هه موویان باسی کاره چاکه بهرده وامه کان ده کهن که له دوا پیدا ده میننهوه. چونکه هه ره یه کیک لهو زانایانه ئاماژه یان بو نمونه یه کیان کردوه، دیاره هه موو نمونه کانیان و به چه ندین نمونه ی هاوشیوهی تریانسهوه تیکرا به کو ی هه موویان (الباقیات الصالحات) پیک ده هینن. (الباقیات الصالحات) یش کردهوه باشه کائن، به گشتی هه موو ئیسلامن به رپتو ره سمه عیبادیه کان و به یاساو شه ریه وت ره فتارو مامه له کانهوه. قورئانیش ئه مانه ی به کاره چاکه ماوه کان (باقیات) داناوه، چونکه له راستیدا ماون و له لای خودا دیارن.. ههروه ها له شوینه واری ژیا نی خاوه نه که یاندا ده مینن. ههروه که له قوول بوونه وهی میزاج و تیروانین و قهواره ی گیان و که سی تییه که شیدا ده مینن، پاشان له نیتو کو مه لگه و دابو نه ریه ته کانیدا ده مینن.. ههروه ها له ته رازووی رۆژی یارمه تیشی دا بو خاوه نه که ی ده مینن، پاشان له کاتی که دا —به یارمه تی خودا— ئه وه که سه شایسته ی چوونه

(۱) (ابن کثیر/ ۳: ۸۵-۸۷) به کورتی.

بهههشت دهكهن، ده مینن كه بیگومان له نازو نیعمه تی هه میسه ییدا ده بیئتو، له نه مریی هه میسه بی نیو باخه كانی بههشتیشدا ده بیئت.. ئهم كاره چاكه ماوو بهردهوامانهش پیویسته گشت موسلمانێك بایه خێ پی بدات و پرووی تی بكه و بهشیوه برپێکی زۆر زۆر ئه نجامیان بدهن.

پوخته ی گرنترین وانه و ئاماژه كانی ئهم چیرۆكه

١- چیرۆکی كابرای خاوهنی دوو باخه كه چیرۆكێکی راسته قینه یه و له زه مه نیکی رابردوودا پرووی داوه و، به سه رهاتێکی ده سه له بهستی خه یالێ نیه.

٢- شیکارو درێژه ی چیرۆكه كه نه زانراوه و له و نه زانراوانه شه كه ناشیت هه ولێ پروون كردنه و هیان بدهین، هیچ زانیاری یه كیش له م باره یه وه په سه ند ناکه یین ته نها ئه وه نه بیئت كه له قورئانه وه ده رباره ی هاتوه، چونكه له پیغه مبه ری خوداشه وه ﷺ هیچ شتیکی وای له سه ر نه گیراوه ته وه.

٣- هیئانه وه ی نمونه كان له قورئاندا و اتا تیۆری (نظری)یه كان له ده روونی به شه ری نزیک ده كاته وه و ئه و مانایانه ش كه نمونه یان له سه ر هیئراوه ته وه پته وو به تین ده كات.

٤- هه ردوو پیاوه كه له م چیرۆكه دا (ئیماندار) و (بێ ئیمان)ه كه، دوو نمونه ی مرۆیی دووباره بووه و هه ن كه له هه موو كات و شوینی كدا وجودیان هه یه.

٥- پیویسته بانگه وازكاران سوود له شیوازی بانگه وازو پروونكر دهنه وه ی قورئان وهرگرن، ئه مه ش به و رهنگه ی كه چیرۆك و به سه رهات بیئنه وه و نمونه كان بجه نه پروو.

٦- خودا مۆلەت بە کافر دەدات و نىعمەتتىكى زۆرىشى پى دەدات، ئەمەش بۆ
هەلسەنگاندن و تاقىکردنە وەيەتى، نەك بەلگەيەكى خۆشويستنى خودا و لى
رازى بوونى يىت.

٧- يىگومان خودا مەرۆقى ئيماندارىش بەو تاقى دەكاتەوہ كە رزق و رۆزى لى
كەم و گران دەكات و، مالو سامانى بپاوەى دنياى لى دەشارىتەوہ، ئەمەش ماناى
رق ھەستانى خودا و توورەبوونى لەو كەسە نيە، چونكە دارايى دنيا لەلای خودا
ساناترە لەوہى بىيەتە بوارىك بۆ ريزلینان، يان بۆ سووكايەتى پى كردن، خوداش
بەخواستى خۆى دنيا بەكەسانىك دەدات، سا ئىتر ئەو كەسانەى خوش بویتىش
يان نا، بەلام ئايىن تەنھا بەكەسانىك دەدا، كە خوشيانى بویت.

٨- خودا ھەر خۆى رزق و رۆزى و نىعمەت دەبەخشیت، دەنا ھەولو كۆشش و
تيفكرين و پرۆژەو مالو سامانەكانى مەرۆف تەنھا چەند ھۆكارىكى ماددى و
روالەتیین.

٩- لەقورئاندا سەرنجىكى ھونەرييانەى كشت و كالى ھەيە، دەربارەى شىوازی
رىكخستنى رەزو باخ و باخچەكان و بىستانەكان. ئەو ھەش لەو گىپرانەوہيەى
چېرۆكە كەدا بەديار دەكەويت، كە باسى رىكخستنى كىلگەو بەروبومى نىو
ھەردوو باخەكە دەكات.

١٠- بايەخدان بەزەو و رىكخستنى چاندنى و رىك دانانى كىلگەو دارو
درختەكانى، چىژىكى ھونەريى دەبەخشیت و، دەبيتە ھۆى زيادبوونى بەرھەم و
بەروبوم تىيدا.

١١- زەوى سەم لەباخەوان ناكات و بەروبومى لى قەدەغە ناكات، بەلكو بە بى
جىاوازی و جىاگردنەوہى ئەم ئەو، بەرھەمى خويىيان پى دەدات، كەچى و پراى
ئەو ھەش خەلكانىكى كافرو بىپاوەر، سەم دەكەن و كافرو سىپلە دەرەچن
بەرامبەر بەخودا، بەرھەمەكانىش لەكەسانى تر قەدەغە دەكەن. جا ئايا
ناتوان لەو بەخشینەدا لاسايى زەوى بكەنەوہو بىكەن بە پىشەنگ بۆ خويان؟

۱۲- خاوەنە كافەرەكەى ھەردوو باخەكە بەھۆى خۆ بەزل زانى و لەخۆبایى بوونەو
چاوەكانى لەئاست دیتنى راستى یەكاندا كۆیڕ ببوون، بۆیە بەرپەفتاریكى
خەلەفاوى و تەفرە خواردووانەو دەجوولایەو.. ھەر كەسیكیش بەھۆى
دیاردەكانى دەولەمەندى و مالۆ سامانى براوہى دنیاىى یەوہ لەخۆى باىى بێت
وہك ئەو وایەو ھەمان نەرىت و پەفتارى ھەيە.

۱۳- یەكێك لەو دیدو بۆچوونە گومرایى یانەى لەخۆبایى بووان ئەوہیە وا گومان
دەبەن گوايە خودا لەرۆژى قیامەتیشدا بەمالۆ سامانیان پێزیان لى دەنیت،
چونكە گوايە لەدنیاى دا رێزى لى ناو، گومانیشیان وایە گوايە خودا
لەقیامەت دا رێز لەباوەرداران نایت و پاداشتى نەبراوہیان ناداتەوہ، چونكە
لەدنیا دا مالۆ سامان و دیاردە جوانەكانى دەسڕۆشتوویى دنیاى لى
قەدەغەكردوون.

۱۴- (باوەردارىتى) زمانەى دُنیاىى (صمام الامان)ە بۆ خاوەنەكەى، چونكە
بەئیمانەكەيەوہ سەر بەرزەو، بەپەرورەدگاریشیەوہ شانازى دەكات، ئىدى لاوازو
سەرشوونابیت و لەبەردەم خاوەن مالۆ سامانەكانیشدا ترسنۆك نابیت، تەنانەت
ھیواى ئەوہش ناخوازیت كە وہك ئەوانى لى بێت.

۱۵- پێویست بوونى ئامۆژگارى کردنى ئەو كەسانەى لەخۆبایى بوون و بەنازو
نیعمەت ھەلخەلەتاون، ھەروەھا پێویستى ئاگادارکردنەوہشیان لەسەرەنجامى
ئەو پەفتارو نەرىتانەى كە ھەیانن و، داواشیان لى بکړیت كە سوپاسى فەزل و
چاکەكانى بکەن و كەدەبیت نیعمەت و بەخششەكانى خودا لەگوێرایەلى
فەرمانەكانى خودادا بەكاربھێنن.

۱۶- پێسايەك لە پێساكانى تێپروانىنى ئىسلامى ئەوہیە، كە ھىچ شتێك بەبى
ویست و ئێرادەى خودا نایەتە كایەوہ، ھەرچى خوداش بێھویت دەبیت و،
ھەرچییەكیش خودا خواستى لەسەر نەبیت نابیت، ھىچ ھێزێكیش نیە تەنھا

له خوداوه نهییت، ههركه سیكیش خودا هیژو توانای پێ نه دات، ئهوا هیچ هیژو توانایه کی نه.

۱۷- وشه کانی (ماشاء الله) و (لا قوة إلا بالله) برگهیه کی باوهردار یتییانهی قورئانن که مرۆفی باوهردار له کاتی کدا (به دیتنی که سوکاریکی یان کورپکی یان مالو سامانیکی) سه رسامو دلشاد بییت، دهیانلێتهوه. بهم پهنگهش سوپاسی خودا دهکاتو، ههول بۆ بهردهوامیی نيعمه ته کانی ده داتو، له کاری جی پهمانهندی خوادا به کاریان دینیت.

۱۸- سزای خودا ههه تووشی له خۆبایی یه کان ده بییتو، بهو سزایهش ههه مالو نازو نيعمه تیکیان هه بییت له ناو ده چیت، ئهوهش سزای کردهوه نابه جیکانیانه.

۱۹- له وانهیه بۆچوونو لیکدانهوهو مه زنده کارییه کانی خه لکی (ده باره ی ئه و کاره ساتو مهینه تییانه ی به سه ر کافره له خۆباییه کانداییت) لیک جوداو جیاوازن، به لām ده بییت له وه دا یه ک دهنگ هاورپ بن، که ئه و کاره ساتانه به فهرمانی خودا وه ک سزایه ک بۆ دوژمنانی خودا نازل ده بن له به رامبه ر کردهوه خراپه کانیاندا.

۲۰- کاتیک نيعمه ت نامینیت و پزقو پززی له نیو ده بریت، مرۆفی کافرو له خۆبایی تووشی هه سه رت و په شیمانی ده بییت، به لām له وه ختیکدایه که په شیمانی سوودی نابیت.

۲۱- مرۆفی له خۆبایی له کاتی سزاو مهینه تیه کانی دا راستیی ئه و سه ره نجامه ی بۆ ده رده که ویت که پیشتر له لایه ن پیاوچاکانو رینماکارانه وه لییان وریا کرابووه، بۆیه له و کاته دا خۆزگه ده خوازیت که بروای پێ بکردنایه، به لām ئه م خۆزگه یه ی قهت به دی نایهت.

۲۲- پشتیوانیتیی راست ته نها بۆ خودایه و، هه ر که سیك شانازی به خوداوه بکات ئه وه ی ده یه ویت له لای خودا دهستی ده که ویت، هه ر که سیكیش شانازی

بەغەيرى خوداوە بکات، سەرشۆرۆ زياغەند دەبێت. ھەموو لایەنگرو شۆینکەوتوانى خوداش خۆيان بەتەنيا توانای بەدەستھێنانى سەرکەوتن و سوود وەرگرتنيان نيه، ھەموو ھێز و دیاردەو ھۆکارو شتەکانى تر لەئاست تواناو ئێرادەو سەربازانى خودادا دەستەوسانن.

۲۳- بېگومان ھەر کەسێک لەگەڵ خوادا بێت، ھېچ شتێک لە حەقیقەت نادۆرپنێت، تەنانەت گەر ھەموو دنیاو نيعمەتەکانیشی لەدەست بدات، خۆ ئەگەر ھەر کەسێک لەگەڵ خوادا نەبێت، ئەوا ھېچ شتێكى دەست نەکەوتوو، تەنانەت گەر خواوەنى ھەموو شتەکانى نۆ دنياش بێت.

۲۴- ژيانى دنیا خێراو کورت و بپراوھى، ئای چەند خەسارەقمەندە ئەو کەسەى سەرقالێ دنیا دەبێت و پششى پى دەبەستیت، ئەمەش راستى يەكى رەگ دا کوتاوە.. جا داخۆ چەندى لەسەر بژى و چەندى لى کۆیکاتەو، دواى ئەوھش چى پروودەدات؟!

۲۵- ھەموو مالو سامان و نيعمەتى دنیاو ئەوھى لەدنيادايە زینەت و ئارايشتیکن بۆ دنیا، پيويستيشن بۆ ژيان و جوانکردنى ژيان، ھەروەھا بۆ ئیمەش پيويستن، تا لەژيان دا بژين.. بەلام شياو نيه، کە بیکەينه گەورەترین خەمانو، فراوانترین ئەلقەى پيژانينمانو، بەھەموو شتێكى خۆمانى دا بنين.

۲۶- دانانى ھەرچى لەدنيادايە (بەجوانى و بەگول) دەلالەت لە کورتى و نەمانى دەکات، وەك (جوانیەكە لەنەمانى دا) و (گولەكەش لە کورتى تەمەنیدا) دەى ئاخۆ چەند زەرەرمەندن ئەو کەسانەى، کە دنیا بە ھەموو شتێک دادەنن.

۲۷- پيويستە مەروڤى موسلمانى عاقل، بايەخ بە مەسەلە بنچينەيى يەکان بداتو، ئەوھى ماوہ (باقى) يە بىخاتە پيش نەماوہکە (زائل)و، ھەروەھا ئەوھى جيگيرە، بىخاتە پيش رۆيشتووہکەو، دواين بختە پيش ھەوہلینە تيژ تيپەرەکەو، ئيدى بەزۆرى ئەو کردوہ چاکانە ئەنجام بدات، کە لەئاینەدى ژيانیدا سوودى پى دەگەيەنن، لەکاتى ئاتاج پىياندا ئەنجاميان دەچينیتەو.

٢٨- خواپهرستی و گوێرایه‌ڵی فهرمانه‌کانی خوداو کرده‌وه‌ی باش له چاکه‌
 ماوه‌کانن (الباقیات الصالحات)، ئهمه‌ش له‌پرووی پاداشتی لای خوداوه به‌خێرو
 به‌ره‌که‌تن، له‌پرووی هیواو ئاواته‌کانی خاوه‌نه‌که‌شیانه‌وه هه‌ر به‌خێرو به‌ره‌که‌تن،
 بۆیه‌ش به‌خێرو به‌ره‌که‌تن، چونکه‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌به‌رده‌می خۆی له‌ ئاینده‌دا
 ده‌یانبینیته‌وه‌و، ئاواته‌کانیشی به‌ وه‌دی هینراوی ده‌بینیته‌وه‌و، پاداشتی فره‌و
 زۆرو جوانیشیان له‌سه‌ر ده‌بینیته‌وه‌.

چیرۆکی سۆیه

چیرۆکی (موسا) ^(١) له گه'ل (خدر) دا - سلاوی خودایان لی بیته -

نهم چیرۆکه له قورئاندا بهم جوړه گێڕاوه تهوه، که خودا فەرموویهتی:

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتْلِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۖ﴾ (٦٠) فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَتْلِهِ إِنِنَّا غَدَاءٌ نَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَن أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَأَرْسَلْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتِيَهُ رَحْمَةً مِنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُمُوسَى هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلِمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِط بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْتَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا

(١) شیکارو لیکدانوهی نایه ته کان له یه که به یه که ی بره کهانی نهم چیرۆکه دا به درێژی دیاری کراون بۆیه له سهرتاوه ته رهجه مه یه کی کورتی نایه ته کاغان به پێویست نه زانی. (وه ره گێڕ).

لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٦﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٨﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتُمْ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٩﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٨٠﴾ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴿٨١﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَنْبَاءُ أَهْلِ قَرْيَةٍ اسْتَطَعُوا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا هُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٨٢﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُوِيلَ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٨٤﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٥﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّا كَانَتْ لَهُمَا وَأَقْرَبَ رَحْمًا ﴿٨٦﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٧﴾ الكهف ﴿٨٨﴾

چیرۆکه که له فهرموودهی پیغه مبهردا ﷺ

ئیمه له باسی ئهم چیرۆکه دا ئهو شیوازی بهرنامه پڕژییه زانستییه دهگرینه بهر که زانایان بریاریان له سهرداوه که داویان له لیکۆلارانێ چیرۆکی پیشینه کانی نیو قورئانیش کردوه که پێوهی پابه ندبن و ره چاوی بکهن، ئهمهش پێویستی پهنا بردنه بهر فهرموودهی راست (صحیح)ی پیغه مبهردا ﷺ، ههروهها پێویستی تینه په پاندنی ئهم سنووره بۆ ئهفسانه ووته دروستکراوه کانی جووله که وهقه کانی (ئیسرائیلیات) و چیرۆکه نه سهلمیئراوه کان، ده رده خات. له چیرۆکی (موسا) له گهڵ (خدر) دا - سلاویان لی بیئت - پیغه مبهردی خودا ﷺ چهند لایه نیکی لی پروون کردۆته وهو چهند زانیاریه کی تری خستۆته پال گیرانه وه که ی قورئان. زۆربه ی زانایانی فهرموودهش له کتیبه کانیاندا، چهندین فهرمووده یان لهم پرووه دیاری کردوه. فهرمووده کانی تایبته بهم چیرۆکه، له کتیبه کانی (بخاری) و (مسلم) و (ابو داود) و (ترمذی) و (نسائی) و (ابن ماجه) و (احمد) و (الحاکم) و ئهوانی تر دا هاتوون.

ههروهها چهند زانیاریه کی تری ئهم چیرۆکه له کتیبه کانی میژوووشدا هاتوون، وه ک کتیبی (تاریخ الطبری) و (ابن کثیر) و (ابن اثیر) و ئهوانی تر.. زانایانی تهفسیریش له کاتی باسکردنی ئایه ته کانی ئهم چیرۆکه دا ئاماژه یان بۆ زانیاریه کان کردوه. لیژه شدا ئه وهی له لای ئیمه گرنگ بیئت ئهو فهرمووده راست و (صحیح) انه یه که لهم پرووه هاتوون، ته نها بهو فهرموودانه شه وه پابه ند ده بین، که ههردوو زانی گهوره (الشیخان)، (بخاری) و (مسلم) له سه ر راستی و (صحة) یان کۆکن.

ئیمامی (بخاری) له چهندین جیگه ی (صحیح) ه کهیدا، که به کتیبی (صحیح البخاری) ناسراوه، ئهم چیرۆکه ی له روانگه ی فهرمووده کانه وه هینا وه، چهندین بهش و (باب) ی له (کتاب العلم) و (فی الاجازة) و (فی الشروط) و (بدء الخلق) و (فی الانبیاء) و (فی التفسیر) و (فی الايمان والنذور) و (فی التوحید) بۆ ته رخان کردوه.

ئیمامی (مسلم) یش له (کتاب الفضائل)، (باب فضائل الخضر) (علیه السلام) دا فهرمووده کانی تایبەت بهم چیرۆکە (تەخریج) کردوو ئیمەش پوختە فەرمووده گێڕاوه کانی نیو هەردوو کتیبە کە (بخاری) و (مسلم) کە به (الصحيحين) ناسراون، دێنینهوه.

(بخاری) و (مسلم) له (عبيداللهی کورپی عبداللهی کورپی عتبهی کورپی مسعودی کورپی عبداللهی کورپی عباسه وه - خوا لیان رازی بیّت - گێراویتیانه وه که (ابن عباس) خۆی و (حری کوری قیسی کورپی حصنی فزاری) له سەر هاوه له کە (مووسا) - سلاوی لی بیّت - هاوړی نه بوون و هەریه که یان که سیکی دیاریکراوی بۆ داناوه، به لام (ابن عباس) گوتویه تی: (ئەو هاوه له خدره) له وکاته دا (ابی کورپی کعبی انصاری - خودا لی رازی بیّت - به لایان دا تپه پریوه (ابن عباس) یش بانگی کردوو و پێی گوتوو ئەو (أبناء الطفيل) وەرە بۆ لامان، وا من و ئەم هاوړی یەم مشت و مێمانه له سەر هاوه له کە (مووسا) که مووسا داوی چۆنیه تی ناسین و پێگە یشتنی کردبوو، جا ئایا تۆ هیچت له پیغه مبهری خوداوه ﷺ نه بیستوو که دەر باره ی ئه ویاوه باسی فەرموویت؟

له وه لامیدا (أبي) ده لیّت: (به لی له پیغه مبهر خودام ﷺ بیستوو، فەرموویه تی:

" له کاتی کدا (مووسا) له نیو کۆمه له که سیکی گه له کە (بنو اسرائيل) دا ده بیّت، پیاویک دێته لای ولی ده پرسیت: (ئەو تۆ ده زانیت که سیکی تر له تۆ زانتر هەبیّت؟

ئەویش ده لیّت: (نه خیر)، واته که سی دی له من زانتر نه .. خوداش له وکاته دا سرووشی بۆ (مووسا) نارد و پێی فەرمووه: به لی که سیکی دی له تۆ زانتر هەیه، که به نده مان (خدره)، مووساش داوی هۆی چۆنیه تی پێگە یشتن و ناسینی کرد. خوداش ماسیه کی بۆ کرده نیشانه، ئەو بوو به مووسا گوترا: (هەر کاتی که له هەر

شوینیك دا ئەو ماسیەت ون كرد ئەوا بۆ ئەو شوینیە بگه‌ڕێهوه، له‌وێ دا خدر ده‌بینیت ئیدی مووساش به‌ پێی خواستی خودا ماوه‌یه‌ك ڕۆیشت و كورپێکی نه‌وجه‌وانی خزمه‌تکاری له‌گه‌ڵ دا‌بوو. دوا‌ی ئەو ماوه‌یه‌ داوا‌ی له‌ خزمه‌ت كار‌ه‌كه‌ی كرد كه‌ پشویه‌ك به‌‌ده‌ن و قاوه‌لتی یه‌ك به‌‌كه‌ن، خواردنی قاوه‌لتیه‌كه‌شیان ماسیه‌كه‌ی برژاو بوو، ئەوه‌ بوو به‌ خزمه‌تكاره‌كه‌ی گوت: (خۆراكه‌كه‌مان بۆ یینه‌). ئەویش له‌ وه‌لامیدا پێی گوت: (ئه‌ری له‌ بیرته‌ كاتیك چوینه‌ سه‌ر به‌رده‌ گه‌وره‌كه‌ی كه‌نا‌ر ده‌ریا‌كه‌ بۆ حه‌وانه‌وه‌، بیرم چوو پێت بلێم، كه‌ ماسیه‌كه‌ به‌راستی زیندوو بۆوه‌ به‌شیویه‌كه‌ی سه‌رسو‌په‌ینه‌ر خۆی كرده‌وه‌ به‌ناو ده‌ریا‌كه‌دا.. ئەم به‌سه‌رهاته‌ش، ته‌نها شه‌یتان له‌بیری بردمه‌وه‌).. (مووسا)ش پێی ده‌لێت: (ده‌ی مه‌به‌ستی ئی‌مه‌ش (ئه‌مه‌بوو)، واته‌ (له‌كوێ ئەو ماسیه‌ زیندوو بۆوه‌ خۆی كرده‌وه‌ به‌ناو ده‌ریادا، له‌وشوینه‌دا به‌خدر- ده‌گه‌م).

ئ‌نجا به‌ناچاری گه‌ڕانه‌وه‌ بۆ ئەو شوینه‌ی، كه‌ به‌جیان هیشتبوو، له‌ویدا (خدر)یان بینیو، له‌وێه‌ ئەو به‌سه‌رهاته‌نه‌یان لێ ڕووداوه‌، كه‌ قورئان ده‌رباره‌یان گێڕاوتیه‌وه‌"^(١).

ئ‌م فه‌رمووده‌یه‌ش به‌ كورته‌یه‌كه‌ی چیرۆكه‌كه‌ داده‌نرێت.. لێره‌دا فه‌رمووده‌یه‌كه‌ی درێژو تێروته‌سه‌لیش ده‌رباره‌ی ئەم چیرۆكه‌ دیاری ده‌كه‌ین، كه‌ هه‌ر (بخاری)و (مسلم) گێراویانه‌ته‌وه‌:-

له‌ (سعی‌دی كورپی جبیر)ه‌وه‌ - خودا لێی ڕازی بی‌ت - گێ‌ڕاوه‌ته‌وه‌، گوتویه‌تی: (ئ‌ی‌مه‌ جارێکیان له‌لای (ابن عباس) بووین له‌مالی خۆیداو، پێی گوتین (پرسیارم لێ به‌كه‌ن) منیش گوتم: (ئه‌ی ابا عباس خودا بمكات به‌فیدای تۆ، له‌ شاری (كووفه‌) پیاوی‌کی چیرۆكزان هه‌یه‌، كه‌ ناوی (نوف البكالی)یه‌و گومانی وایه‌، كه‌

(١) البخاري (٦٠) كتاب الانبياء (٢٧) باب الحضر مع موسى عليها السلام، حديث رقم (٣٤٠٠) ومسلم (٤٣) كتاب الفضائل (٤٦) باب فضائل الحضر - عليه السلام - حديث رقم (٢٣٨٠).

(مووسا) - سلاوی لی بیّت - پیغه مبهری بهنوئیسرائیل ئهو مووسایه نیه که هاوه لئ (خدر) بووه - سلاوی لی بیّت - (ابن عباس) ش گوتی: (ئهووه دوژمنی خودایه و درۆ ده کات: چونکه له (ابی ی کوری کعب) هوه گویم لی بووه که ئه ویش له پیغه مبهری ﷺ بیستوه، فهرموویه تی: له کاتی کدا (مووسا) له نیو گه له که ی دا وتاریکی ده داو پۆژانی خوداو پۆژگاری نازونیمهت و به لام کاره ساتی به بیرده خستنه وه، له و کاته دا پرسیاریکی لی کرا له سهر ئه وه ی (ناخۆ زانترین که س کئی بیّت) ئه ویش له وه لامدا گوتبووی (من زانترین که سم) خوداش له سهر ئه وه گله یی لی ده کات، چونکه هینده ی زانست پی نه دا بو که زانترین که سی سه رزه مین بیّت. ههر بۆیه ش خودا سرووشی ئه وه ی پی گه یاند که وا (به نده یه که له به نده کانم که له ناوچه ی به یه که گه یشتنی هه ردوو ده ریاده ی، له تۆ زاناره).

مووساش گوتی: (ئه ی خودای پهروه ردگارم، چۆن پیی بگه م؟ رینوو ماییم بکه بو لای)، ئینجا پیی ده گوتی: (ماسیه کی سوور کراوه له زه مبیله یه کدا هه لگه وه بیکه تویشووی سه فهرو برۆ، ههر برۆ تا ده گه یته ئه وشوینه ی که ماسیه که ت تیا لی ون ده بیّت، ئیدی له ویدا به و پیاوه زانایه ده گه یته).

(مووسا) ش خۆی و کورپکی میرد مندالی خزمه تکاری به پڕی ده که ون که ناوی (یوشعی کوری نون) بوو. مووساش ماسیه که ی له زه مبیله یه کدا هه لگرت و له گه ل خزمه تکاره کهیدا ده پۆیشتن تا کو گه یشتنه لای به رده گه و ره که له ویدا مووسا و خزمه تکاره که ی پراکشان و خه وتن له کاتی خه و نتیاندا ماسیه که له نیو زه مبیله که دا ده ست به جم و جوول ده کات تا کو لیی ده رده چیّت و ده که ویتته نیو ده ریاکه وه، خوداش رپچکه ی ئاوه که ی لی ده گریتته وه و ناهیلایت ئاوه که بروات تا وای لی دیت که له که ده بیّت وه که تاقیکی به رزو ماسیه که ش رپی خۆی ده دۆزیتته وه و رپی ده ریا ده گریتته بهر. پاشان مووسا و کوره میرد منداله که پاشا وه ی ئهو پۆژه یان و شه وه که شی به پۆشتن ده ست پی ده که نه وه، کوره که ش بیری ده چیّت که (مووسا) له نه مانی ماسیه که یان ئاگادار کاته وه. له کاتی به یانیدا مووسا به یاوه ره که ی ده لایت:

(ئادهی خۆراکه که مان بۆ بینه، بهراستی لهم سهفه ره ماندا تووشی ماندویتی و هیلایه کی زۆر بوون). بێگومان مووساش، تا ئه و کاتهی له شوینی دیاریکراو، واته له (بهرده زله کهی ناوچهی بهیه کگه یشتنی ههردوو دهریاکه) تیپه پنه بووون، ماندوونه بوو، بۆیه له ویدا کۆره یاوه ره خزمه تگوزاره کهشی روودای ده رچوونی ماسیه کهی به بیردا هاته وه گوئی: "گهر له یادت بیست ئه وه ختهی چووینه پال بهرده گه وه که بۆ پشوودان، من بیرم چوو مه سه لهی ماسیه کهت بۆ باسکه م، که رۆشتو، ئه مه ش ته نه ها شه ی تان له بیرى برده مه وه، تا بۆت بگێر مه وه، ئیدی ماسیه کهش به شیوه کی سه رسو په ین رپی خوئی له ده ریاکه دا گرته به ر.

ئینجا (مووسا) به کۆره که ده لیست: (ئه مه بوو مه به ستی ئیمه) ئیدی به خیرایی گه رانه وه بۆ ئه و ناوچه یه کی لێی تیپه ر ببوون و به دواى ناسه واره کهیدا ده گه ران تا گه یشتنه لای بهرده گه وه که، که له ویدا ماسیه که ده ستی به ده رچوون کرد بۆوه (مووسا) گوئی: (ئاهه شوینه م بۆ وه سف کراوه). بۆیه ده ست ده کات به گه ران له و شوینه دا، تا کو سو راخی (خدر) بکات، ئینجا به دیداری ده گات و ده بینیت، که وا کالایه کی له خوئی ئالاندووه ده موچاوی پێ داپۆشیوه له سه ر پشت لێی راکشاهه . (مووسا) سه لامی لێ ده کات، خدریش کالاکه له سه ر ده موچاوی لاده بات و وه لامی سه لامه کهی ده داته وه ده لیست: (سه لام له تۆش.. به لام سه لام و ناشتی له کوئی زهویه کهی تۆ دایه؟! ئینجا ئاخوتنیکی لهم جوړه له نیوانیاندا دروست ده بیست:

(مووسا) گوئی: (من مووسام).

(خدر): تۆ (مووسای) به نوئیسرایلیت.

(مووسا): به لێ.

(خدر) تۆ زانیاریه کهت له زانستی خودا وه هیه، که خودا فیتری کردوویتو، من نایزانم و لێی ئاگادار نیم. منیش خودا زانیاریه کی وه های له زانستی خوئی فیتر کردوم، که تۆ نایزانیت. (مووسا): ئایا ده توانم به دووت بکهوم، تamenish له و زانیاریه ی، که فیتری کراویت فیرم بکهیت.

(خدر): ئاخر تۆ ناتوانیت له پڕیگه دا بهرام بهر به من خۆراگرییت، کاتیك کارێك ده کهم، که به پواڵت جیی رهزامه ندیی تۆ نه بیئت (واته من کاری سه یرو سه مه ره ده کهم و تۆش پییان رانه هاتوویت) ئیدی چۆن خۆت راده گریت له ناست کارێکدا که هیچ هه والۆ زانیاریه کت له سه ری نه؟ من بیگومان فه رمانم به شتیك پی کراوه ئه گه ر تۆ بیبینیت ئارامی له سه ر ناگریت.

(موسا): ان شاء الله ده مبینیت به ئارام و خۆراگرم و سه ری چیی هیچ فه رمانیکت لی ناکه م.

(خدر): ده ی که وابوو ئه گه ر به دووم ده که ویت پرسیارم له سه ر هیچ شتیك لی مه که، تا کو ئه و کاته ی خۆم له مه به سه ته که یت ئاگادار ده که مه وه .
(موسا): - به لی باشه .

(ئینجا - موسا و خدر- به سه ر که ناری ده ریا که دا پۆشتن و پاپۆریکیان پی نه بوو، له و کاته دا پاپۆریك به لایان دا هات، ئه وانیش دا وایان لی کردن له گه ل خۆیاندا هه لیان گرن، سه ر نشینانی پاپۆره که له بهر ئه وه ی (خدر)یان ده ناسی، به بی کرئ هه لیان گرتن. چۆله که یه ک هات و له سه ر لی واریکی پاپۆره که نه شته وه و ده نووکیک یان دوانی دا به ده ریا که دا.

(خدر) به (موسا) ی گوت: ئه ی (موسا)، که میی زانیاری من و تۆ له زانستی خودا وه، وه ک ده نوو کیشانی ئه م چۆله که یه یه به ده ریا که دا.. له و کاته دا (خدر) به ده ستی ئانقه ست پارچه ته خته یه کی له بن پاپۆره که کرده وه هه لی کیشا.

(موسا) خیرا پی گوت: (ئه م کۆمه له که سه ی سه ر پاپۆره که به خۆرای و به بی کرئ ئیمه یان له گه ل خۆیاندا سواری پاپۆره که کردوو، که چی تۆش به ئانقه ست کو نیکت کرده به نه که ی، تا کو سه ر نشینه کانی له ده ریادا بخنکی نییت، به راستی کارێکی نا هه مواری دیارت کرد.

(خدر)یش پێی گوت: (نهری من پیم نه گوتیت تو ناتوانیت ههرگیز له گهل مندا بهرامبهه کاره کانم خۆراگر بیت.

(موسا)ش گوتی: (دهی له سهه نهه له بیرچوونهه سههزه نهستم مه که).

پاشان له دوای نهوهی له کهشتیه که دابه زیبوان، دووباره به سهه قهراغینکی تری ده ریا که دا رۆشت، له وێ دا کورپیککی نهوجه وانیان بینی، له گهل مندا لانی تر دا یاریی ده کرد.

کهچی (خدر) نهو مندا لهی گرت و سههه هه لکه نهه به دههستی خۆی کوشتی. موساش زۆر به توندی تر ساو گوتی: (نهری چۆن که سیکی بی گونا هت کوشت که هیچ تاوانیککی نهه، به راستی کاریکی نا ره واو دزیوت نهه نامدا)؟!

(خدر)یش پێی گوت (نهری پیم نه گوتیت تو ئارام له سهه کاره کانم بگریهت)? دیاره نهه جاره یان به توندتر لیی پرسیهو بیری هیناوه تهوه که به نارام بیت..

پهغه مبهههه خودا محمد ﷺ فهرمویهتی: (رهحههتی خوا له ئیمهه له (موسا)ش بیت، گهر (موسا) هینده په لهی نه کردایهه و خیرا له هه موو شتی که دا پرسیا ری لی نه کردایهه، نهوا شتی زۆر سهه سهه رههین تری ده بینی، به لام بههوی گله بی و گازنده وه له هاو رپیکه ی دا پراوه.

(موسا) گوتی: (نه گهر له مهه ولا له سهه شتیکی دی پرسیا رم لی کردیت نهوا هاو رپیهه تیم مه که به راستی هیچ بیانووه پاساو یکم له لای تو نه ماوه).

ئینجا دهه ستیان به رۆشتن کرده وه تا که یه شتهه گونده ی که خه لکیکی نه فام و سهه لهی تیدا ده ژیان نهوانیش هه ره دووکیان به نیو کۆمه لانی خه لکی نهو گونده دا سوو رانه وهه داوای میوانداری و خۆراکیان لی ده کردن، خه لکه که ش قایل نه بوون که میوانداریان بکهه، کهچی ویرای نه وهش خدر (دیواریکی درز تی بووی مالیکی که خه ریک بوو دهه روخا) چاک کرده وهه نه یه هشت به روو خیت.

له و كاته دا (موسا) جاريكي تر ږه خنه ی له (خدر) گرتو وه پيى گوت: (ئيمه هاتينه ناو ئهم خهلكه و، ميوانداريشيان نه كردين و، خوراكيان پيى نه داين، توش گهر بتويستايه كرئيه كت له سهر ئه و ديواره وهرده گرت).

(خدر) له وه لامدا پيى گوت: (ئيتړ به سه ئيستا هوو مه بهسته كانى ئه و كارانه مت پيى ده ئيم كه له توانا تا نه بوو ناراميان له سهر بگريت و قسه يان له سهر نه كه يت. سه باره ت به پاپوره كه: ئه و پاپوره مو لكى چه ند هه ژاريك بوو كه له دهريادا كاريان پيى ده كرد، من بويه ويستم كوني بكهم و عه بيدا رى بكهم، چونكه له وسه ره وه پادشايه كى زوردار هه بوو ده يو يست هه موو پاپورپيى چاك به زولم و ستم داگير بكات، جا ئه و پاپوره ی كه به ره و لای ده چوو كه ئه و ده يو ست قورخى بكات بۆ خو ی، ديتى كون كراوه به كه لكى نايه ت، بويه چاوى لينو و قاندو، دواتر خاوه نه هه ژاره كانى كه شتييه كه ش به ته خته يه ك چاكيان كرده وه سه باره ت به كوپه ميړدمندا له كه ش: له و ږوژه وه ی له دا يك بووه به نه ريتيكي كافرا نه ده ژياو، باوك و دا يكي شى نازو سوزپيى زوريان پيى دا بوو، خو ئه گهر گه وه ببوايه و له لايان بوايه ئه و به كوفرو زوردارييه كى زوره وه تهنگى پيى هه لده چنين، ئيمه ش ويستمان خودا ی پهروه ردگاريان كورپيى باشتريان پيى ببه خشيت كه پاكتر و بهر هه متر بيت بويان.

ديواره كه ش هى دوو كورپى ميړدمندا لي هه تيوو بوو له ناوچه كه دا و له ژيړ ديواره كه ياندا گه نجينه يه كى هه شار درا و هه بوو دا يك و باوكيشيان دوو كه سى چاك و بۆ خوا سولحا و بوون، خودا ی پهروه ردگار له مه دا خواستى و ابوو كه ئه و دوو كوپه تا گه وه ده بن و با لڦ ده بن ئه و گه نجينه يه يان بۆ بميني ت و ده رى بي سن و سوودى لى بي ين^(۱).

(۱) پروانه ئهم فرموده يه له چه ند ږنگه و ږيوايه تيكي هه مه جوړه وه له (مسلم و بخاري) يه وه گيړاوه ته وه. پروانه (صحيح مسلم) - ۴۳ - كتاب الفضائل (۴۶) باب من فضائل الخضر، حيث: ۲۳۸۰. پروانه (صحيح بخاري) - ۳ - كتاب العلم (۱۹) باب الخرج في طلب العلم، حديث رقم

"هەندێك مه به ستو واتای فه رمووده كان"

لێره دا گرنگترین ئهو ئاماژه و واتایانه وهرده گرین که له فه رمووده کانی تایبەت به م چیرۆکه وه دهره یێراون "ئیمامی (نوی) له (شرح صحیح مسلم) داو (ئیمام ابن حجر) یش له کتیبی (فتح الباری) دا ئهم واتایانه یان دیاری کردوه."

۱- خۆشویستی سه فه ر بۆ وهرگرتنی زانست، ته نانەت گهر ماوه کهش دوورییەت.

۲- خۆشویستی وهرگرتنی زانستی زۆر، چونکه مرۆف هه رچه ندێك زانستی ده سته کویت له زۆربه ی مه سه له زانستییه کانی تر بی ناگایه.

۳- خۆشویستی فیڕبوونی زانیه ك له زانیه کی له خۆی زیره کتره وه و، پۆشتنی بۆلای.

۴- فه زل و چاکیی خواستی زانست.

۵- شیابوونی هه لگرتنی ئامرازه کانی تویشووو جۆره کانی خۆراک له سه فه ردا.

۶- نواندنی ئه ده بی جوان له گه ل زانداو پێزگرتن له پیران و، وازه یێنان له به ره له ستی کردنیان.

۷- لێکدانه وه پاساو هێنانه وه بۆ ئهو وته و کردارو کرده وانه ی که به رواڵه ت لێیان تی ناگه یین.

۸- پابه ندی به په یمان و به لێنه کانه وه داواکردنی لێبوردن له کاتی شکاندنی په یماندا.

۹- شیابوونی به کری گرتنی پاپۆر.

(۷۸) و کتاب العلم (۴۴) باب ما یستحب للعالم، حدیث رقم (۱۲۲) و (۶۰) کتاب احادیث الانبیاء (۲۷) باب حدیث الخضر مع موسی حدیث (۳۴۰۰) و (۳۴۰۱) و (۶۵) کتاب التفسیر (۲) باب (واذ قال موسی لفته، حدیث (۴۷۲۵) و رقم (۴۷۲۶) و (۴۷۲۵).

- ۱۰- شياو بوونى سواربوونى پاپۆرو ھۆيەكانى تىرى گەيانىدنو، دانىشتنى نىئو خانوبەرەو لەبەرکردنى جل و بەرگ بەبى كرى وبەرەزامەندىي خاوەنەكەى.
- ۱۱- حوكم كردن بەرپاڵەت تاكو پېچەوانەى رپاڵەتەكە (ناوەرۆك) پروون دەبىستەو.
- ۱۲- خۆشويستنى دووعاكردى مرۆف، يەكەم جار بۆ خۆى، پاشان بۆ كەسانى تر لە كاروبارى پۆژى دوايى دا، بەلام بۆكاروبارى دنياو دەسكەوتەكانى دنيا باشتراويه مرۆفى ئيماندار يەكەجار ئەوانەى بۆ كەسانى تر بویتو، خەلكى تر بخاتە پېش خۆى.
- ۱۳- شياو بوونى خزمەتكردنى مرۆفى زاناو پياوچاكو، دابىن كردنى پىويستى يەكانى بەبى بەرامبەر.
- ۱۴- هاندان لەسەر لەخۆبردووبى لەزانست و كارى تردا.
- ۱۵- رېتىمايىكردنى كەسى زانا لەكاتىكدا ئەگەر پرسىارى ئەوئى لى كرا كە ئايا كى زانائىن كەسە، با لەوئەلام دابلىت (خودا دەزانىت كىيە).
- ۱۶- پىويست بوونى خۆ تەسليم كردن بە ھەر ياسايەك ھىئاوئىتى، تەنانەت گەر ھەندىك ھۆو ھىكمەتىشى بۆ عەقلى خەلكى دەرئەكەوتىت^(۱).
- ۱۷- شياو بوونى مشتومر لەسەر زانست ئەگەر بەبى نكوولئى و سەركىشى بىت.
- ۱۸- پىويستبوونى گەرپانەو بۆ لای زانستمەندان لەكاتى ناكۆكى دا.
- ۱۹- كاركردن بەيەك ھەوال و بەسەرھاتى راستەقىنە^(۲).
- ۲۰- راي راست و يەكلاكرائە دەربارەى (خدر) ئەوئەيە، كە پىغەمبەرىك بوويت، ئەمەش بەگوئىرەى چەندىن بەلگە كە (ان شاء الله) لەدوايىدا باسيان دەكەين.

(۱) بۆ ئەم بەلگەنە پروانە: (شرح النووى على مسلم، ۱۳۷/۱۵) و (۱۴۶/۱۵-۱۴۷).

(۲) بۆ ئەم بەلگەنەش پروانە: (فتح البارى ۱: ۱۶۹).

٢١- بێگومان خودا به خواستی خۆی هه‌ڵس و که‌وت له‌ مولکی گه‌ردووندا ده‌کات و هه‌ر به‌ خواستی خۆشی حوکم له‌ نیۆ مه‌خلووقاتێ دا ده‌کات.

٢٢- رای یه‌ کلاکراو له‌ سه‌ر ژیا‌نی (خدر) نه‌وه‌یه، که‌ پێش ره‌وانه‌ کردنی پیغه‌مبه‌رمان محمد ﷺ مردووه‌، (ان اشاء الله) له‌ دوا ییدا دینه‌ سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش.

٢٣- شیاو بوونی گو‌تنی زانا به‌ خه‌لکی (لیم به‌رسن)، ئه‌گه‌ر دوور بوو له‌ نه‌ریتی به‌خۆه‌ نازین، یان ئه‌گه‌ر پێداویستی پ‌ۆژگار وای ده‌خواست، که‌ وه‌ک زانا خۆی به‌ خه‌لک پێشان دات و داوایان لێبکات، که‌ په‌رسیاری لێ بکه‌ن.

٢٤- ماسیه‌ که‌ ماسیه‌کی مردووی سوێرکراو بوو، خوداش زیندووی کرده‌وه‌و، ئه‌مه‌ش به‌ لگه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ر زیندوو کردنه‌وه‌.

٢٥- بێگومان کو‌په‌ می‌ردمندا له‌ که‌ی یاوه‌ری مووسا، که‌ له‌ هۆزه‌ که‌یدا جێنشینشی بووه‌، ناوی (یوشعی کو‌پی نون) بووه‌ - خوا لێی رازی بیت -.

٢٦- شیاو بوونی ناو بردنی شوێنکه‌وتووی که‌سیک به‌ (فتی) وه‌ک ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ﴾^(١).

٢٧- شیاو بوونی کارپێکردنی مرو‌فی ئازاد (حر) له‌ کارێک له‌ کاره‌کاندا.

٢٨- پێویست بوونی گوێرایه‌ لێ کردنی خزمه‌تکار بۆ گه‌وره‌و خزمه‌تکراوی.

٢٩- ره‌وایی پاساوی که‌سیک که‌شتی له‌ بیرچۆته‌وه‌، چونکه‌ هیچ چاره‌یه‌ک بۆ له‌ بیرچوونه‌وه‌ که‌ی نیه‌.

(١) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا وشه‌ی (فتی) جگه‌ له‌ که‌سیکی نه‌وجه‌وان و تازه‌ پێگه‌شستوو، چه‌ندین مانای تری وه‌ک (خادم) خزمه‌تکارو، (سخی/ به‌خشنده‌) و (ذوالنجده‌/ فریاد ره‌س) و چه‌ند مانایه‌کی تریش ده‌گه‌یه‌نیت. مێ یینه‌ (مؤنث) یشی (فتاة) ه‌ (وه‌رگێڕ)

۳۰- وه‌رگرتنی دیاری له‌ که‌سیکی ناموسلمانیش.

۳۱- مروّفی موسلمان بۆ شیاوه‌ که‌ئه‌گه‌ر ماندوویی یه‌ك، یان نه‌خۆشی یه‌ك، یان هه‌زارییه‌کی تووش بوو، که‌سانی تر له‌و حاله‌ته‌ی خۆی ئاگادار بکاته‌وه‌.

۳۲- ئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌ سه‌فه‌ردا ڕوو له‌ خودایه‌و خودای له‌بیره‌، خوداش له‌و سه‌فه‌رده‌دا کۆمه‌کی ده‌کات‌و، ئیدی به‌زوویی تووشی ماندوویتی و برسییتی نابێت، ئه‌مه‌ش به‌پێچه‌وانه‌ی که‌سیکه‌وه‌ که‌ له‌جیاتیی ڕووکردنه‌ خودا به‌ته‌مای که‌سانی دی‌یه‌.

۳۳- شیاوبوونی داواکردنی میوانداریتی‌و، داواکردنی خۆراك و خواردنه‌مه‌نی.

۳۴- خسته‌ن‌ه‌رووی پاساو له‌ جاری یه‌که‌م داو، خسته‌نه‌ ڕووی به‌لگه‌ش له‌جاری دووهم دا.

۳۵- ئه‌ده‌بی جوان له‌گه‌ڵ خواداو، هه‌یج وه‌سف و بیژیه‌یه‌کی ناشیرین نه‌خه‌یته‌ پال‌ خودا^(۱).

"مانای چهند وشه‌یه‌کی گرانی نیو نایه‌ته‌كان"

۱- مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ : (شوینی پێك گه‌یشتنی هه‌ردوو ده‌ریاكه‌).

۲- أَوْ أَمَضَى حُقْبًا : (چه‌ندن سالی درێژ ده‌رۆم)

۳- سَرَبًا: (ڕینگه‌یه‌کی کراوه‌و جیی پیا‌تیپه‌ربوون).

۴- نَصَبًا: (زه‌حمه‌ت و ماندوویی).

۵- فَأَزْتَدَّاعَلَىءَاثَارِهَا قَصَصًا : (له‌ ڕینگه‌دا گه‌ڕانه‌وه‌ بۆ سه‌ر ئاسه‌واری یه‌که‌م شوین‌ پێ) یان له‌و جیگه‌یه‌وه‌ی که‌ پشویان لی‌ دابوو).

(۱) بۆ ئه‌م به‌لگانه‌ ڕوانه‌: "فتح الباری (۸ : ۴۰۹-۴۲۲)"

- ۶- حَبْرًا : (زانست و زانیاریهك).
 ۷- وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا : (بارگرانی و ناروحتی مهخه ره نهستوم).
 ۸- شَيْئًا نَكْرًا : (شتیكى نابهجی)
 ۹- وَرَأَى هُمْ مَلِكًا : (له پادشا يهك بهدواوهيانه).
 ۱۰- يُرِيدُ أَنْ يَنْقُصَ : (خهريك بوو دهروو خا)
 ۱۱- يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا : (له ئاكامدا به ستهمو زورداریي تهنگی پئی هه لده چنیين).
 ۱۲- زَكْوَةً : (پاكیي ئایینو چاكیي دهروون).
 ۱۳- وَأَقْرَبَ رُحْمًا : (رهحمیان پئی بكات و چاك و بهئهمهك بیئت بویان).
 ۱۴- سَلَفًا أَشَدَّ هُمَا : (گهورهبنو بگه نه كاتی ژیریو عاقل بوون).

۷- وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا: (بارگرا نی و ناره‌ه‌تی مه‌خه‌ره نه‌ستوم).

۸- شَيْنًا نُكْرًا : (شتی کی نابہ جی)

۹- وَرَأَىٰ هُمْ مَلِكٌ : (له پادشا يهك به دواوه يانه).

۱۰- بُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ : (خهريک بوو ده پرووخوا)

۱۱- رُبَقَهُمَا طُغْنًا: (له ئاکامدا به ستم و زۆرداری تهنگی پێ ههڵدهچنین).

۱۲- زکوٰۃ: (پاکی ٿاڀڻو چاڪی دھروون).

۱۳- وَأَقْرَبَ رُحْمًا: (ره‌همیان پی بکات و چاک و به‌ئمه‌ک بیت بویان).

۱۴- سَلُّوْا اَشَدَّهُمَا : (گہورہ بنو بگہنہ کاتی ژیری و عاقل بوون).

"خزموه تکاره که ی مووسا (یوشع) ی کوری (نون) ه"

خودا فرمویه تی: (وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ). لیږدها (فتی) به و لاوه دهوتریت، که له هره ته پیگه یشتن دایه و له سهره تای ته مهنی لاوی دایه. هره ها وشه ی (فتی) به که سیکی (به نده) و به که سیکی (شوینکه وتوو یاوه ری که سیکی تر) یش ده گوتریت. ثم لاوه ی (موسا) ش (یوشعی کوری نون) بوه - خوا لیبی رازی بیت - ثم مش له خومانوه نایلین، به لکو له دیار یکردنی ثم ناوه د پشتمان به فرموده یکی پیغه مبر عليه السلام به ستوه، چونکه گهر فرموده که نه و ناوه ی دیاری نه کردایه، نیمه ش دیار یمان نه ده کردو، به لکو هر له چوارچیوه ی لابه نه نادیاره کانی ثم چیرؤ که ده دمانه یشته وه.

وهك له برگهیهکی پیشوودا ئهو فهرموودهیه مان هینایه وه که (بخاری و مسلم) له (ابن عباس) هوه - خوا لێی رازی بێت - و ئه ویش له پیغه مبه ره وه ﷺ گێڕاویتی ه وه که له ده قی فهرمووده که دا هاتبوو: ((فانطلق، وانطلق معه فتاه یوشع بن نون، فحمل موسی علیه السلام حوتا فی مکتل، وانطلق هو فتاه یمشیان))^(۱). واته (مووسا دهستی کرد به پڕۆشتن و کوره میردمنداله که ی یاوه ریشی له گه لێدا دهستی کرد به پڕۆشتن، که (یوشعی کوری نون) بووه، مووساش ماسیه کی له زه مبیله یه کدا هه لگرت و هه ردووکیان (خۆی و کوره که) به رینگاوه هه نگاویان ده نا).

(یوشعی کوری نون) که نه و جه وانێکی خزمه تکارو یاوه ری (مووسا) بووه - سلاوی خودای لێ بێت - به رای هه ندیک که س له زانیانی ته فسیر، پله یه کی نزیکتری له ناشنایه تی (مووسا) دا هیه، به لām زاناکان له م پله یه دا وته و بیروپرای لیک جوداو جیاوازیان هیه، که وته کانیان زۆر له یه کتر جیاوازن. هه ندیک زانی تری ته فسیریش رایان وایه، که ئه م لاوه ته نها خزمه تکارێکی مووسا به نده یه کی، یان نیمچه کۆیله یه کی بووه، له م رایه یانه دا پشتیان به شیوه ده رپینه که ی قورئان (وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ) به ستووه، به و پێودانگهی، که وشه ی (فتی) بو زخمه تکارێکی به نده ده گو تریت. به لām وادیاره مه سه له که له مه ساناته وه، نایه ته که ش ده لاله ت ناکاته سه ر ئه و مانایانه ی ئه وان،.. ئه ی کێ گو توویه تی، که گوایه وشه ی (فتی)، ته نها بو خزمه تکارێکی به نده به کار دیت؟! له م پروه وه (ئیمام راغبی اصفهانی) له کتیبی (مفردات) ه کهیدا له باره ی ئه م وشه یه وه گو توویه تی:

(۱) من پیشتر له سه ره تای ئه م چیرۆکه وه ده قه عه ره بییه که ی فهرمووده که م نه نووسیوه ته وه، چونکه زۆر درێژه و لاپه ره یه کی گه لی: زیاتر داگیر ده کات به لکو ته نها ته رجمه مه کور دییه که یم دیاری کردووه، جێی باشیشه له نوسخه عه ره بییه که ی ئه م کتیبه دا (ده قی فهرمووده که) هیه و، له (صحیح) یشدا هیه.

"(الفتی) واته ئهو گه نجهی تازه پی ده گات و هیشتا نهرمو رۆح سووک و تازه بالغ بووه .. می بینهی وشه کهش (فتاة)ه، چاوگ (مصدر)ه کهشی (فتاء)ه، به لام له کینایه تدا بۆ بهندهش - پیاویت یان ئافرهت - به کاردیت" (۱).

ریشهی به کارهینانی (فتی) بۆ ئه و گه نجه ناسک و تازه پی گه یشتوو هیه، که له سه ره تای ته مهن دایه، به لام به کارهینانیشی بۆ بهنده کو یله کان له پرووی خوازاوی ناو کینایهت و مه جازه وهیه.

قورئانی پیرۆز له شوینی کدا وشه (فتی) واته (وشهی لاوی تازه پی گه یشتووی) بۆ (ئبراهیمی خلیل) - سلاوی خودای لی بیّت - داناوه وه که له فهرمایشته کهی خوادا هاتوو، که له سه ر زاری کافرانی گه له کهی خودا فهرموویه تی: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًی يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُمْ اِبْرَاهِيمُ﴾ (الانبیاء) واته (گویمان له گه نجیکی تازه پی گه یشتوو بوو، که ناوی (ئبراهیم) بوو و هی رشی قسه ی ده کرده سه ر بته کاغان). (یوشعی کوپی نون) یش له هه ره تی لاویدا بووه، کاتی که له وه سه فره دا یاوه ریه تی (مووسا) ی کردوو، وه که له ئایه ته که شه وه ده رکه وتوو، که لاوی که بووه.

ههروه ها سه رنجیکی تر له به کارهینانی وشهی (فتی) دا بۆ (یوشعی کوپی نون) هیه، ئه وهش ئاماژه دانی که به گوپرایه لی (یوشع) بۆ پیغه مبه ری خودا (مووسا) - سلاوی خودای لی بیّت و - ههروه ها بۆ شوینکه وتنی و په پره و بی کردنی، دیاره ئه مهش هاو شی وه ی گوپرایه لی بهنده (عه بد) ی که بۆ ئاگا که ی و شوینکه وتنی، پاشان زیاد کردنی وشهی (فتی) بۆ مووسا، که فهرموویه تی: (فتاه) زیاد کردنی کی ریزلینان و قه درگرتنی (یوشع) یشه، ئیدی هیچ وه سفیک له وه با شتر نه بووه، که (نهوجه وان و شوینکه وتوو و یاوه ری پیغه مبه ریکی به ریزه) و، که له پیغه مبه رانی خاوه ن عه زم و کۆششی قورسن ..

نایا (یوشعی کوری نون) پیغه مبهه ربووه ؟

هه ندىك له زانایانی تهفسیر وای بۆ دهچن، كهوا (یوشع) یه كىك بیټ له پیغه مبهه ران، له وانهیه ئهم بۆ چوونهشیان لهو جوولهكانه ی (بنو اسرائیل) هوه وهرگرتبیټ، كه گویانه (ئهو پیغه مبهه ربووه، گوتووشیانه (یوشعی کوری نون) دواى كۆچى دواى (موسا) - سلاوى خودای لى بیټ - سهركرایه تی گهلى (بنو اسرائیلی) کردووه و گه یاندونیه نیو فلهستینه وهو، بیت المقدس) ی پى ئازاد (فتح) کردوون له مهشدا هیچ به لگهیهك له سهه پیغه مبهه ریټیه كه ی نیه. چه ند زانایه كى تریش به لگه یان بۆ پیغه مبهه ریټی (یوشعی کوری نون) ئهو فهرمووده یه ی پیغه مبهه رى خودایه ﷺ، كه (ئیمامى مسلم) له صحیحه كهیدا هیناویه تی، كه له (ابو هریر) هوه ﷺ و ئه ویش له پیغه مبهه رى خوداوه ﷺ گیراویټیه وه، كه فهرموویه تی: ((غزا نبی من الانبیاء فقال لقومه: لا يتبعني رجل قد ملك بضع امرأة بضع امرأة وهو يريد أن یبني بها، لما ین، ولا آخر قد بنى بنیاناً وهو یرید غنماً أو خلفات ولما یرفع سقفها، ولا آخر قد اشترى غنماً أو خلفات وهو منظر ولادها فغزا فادنى للقرية حين صلاة العصر، أو قریبا من ذلك فقال للشمس: ان مأموره وانا مأمور. اللهم احبسها علي شيئا. فحبست علیه، حتى فتح الله علیه))^(١). ئهم فهرمووده یه باسى پیغه مبهه ریك له پیغه مبهه ران دهكات، كه ناوی نه بردووه و داواى له گه له كه ی کردووه بۆ جیهاد دواى كهون، مه گهر پیاویك خانویه كى تازه ی دروست کردووه و هیشتا سه ربانى بۆ نه کردووه، یان كه سیك، كه مهرو مالا تیكى كریوه، یاخود ئاژه لى شیردهرو گوانداری كریوه و چاوه ریى زاووزی کردنیان دهكات...

(١) مسلم (٣٢) كتاب الجهاد والسير (١١) باب تحليل الغنائم لهذه الامة، حدیث (١٧٤٧).

ئىنجا جىھادەكەى بەئەنجام داوۋو لە شارەكە نزيك بۆتەوۋە لەكاتى نوڧىرى عەسرايان لەكاتىكى نزيك لە نوڧىرى عەسردا، بە (خۆرەكەشى) گوتوۋە: "تۆ فەرمان پىكراۋىكىت، ۋەك چۆن منىش فەرمان پىكراۋىكىم، خودايە ماۋەيەك ئەم خۆرەم بۆ بوۋەستىنە) ئىنجا خۆرەكەى بۆ ۋەستىنراۋە ھەتتا ئەۋكاتەى بەيارمەتى خودا فەتھى شارەكەى كىردوۋە".

لەم فەرمودەيەدا ناۋى ئەو پىغەمبەرە نەھاتوۋە كە خودا خۆرەكەى بۆ ۋەستاندوۋە، بۆيە ئىمەش ناتوانىن ناۋىكى بۆ دىارى بىكەين.. سەبارەت بە پىغەمبەرىتى (يوشع) ىش واى دەبىنىن كە باشترو راستر واىە لەۋەدا بوەستىن، نە دان بەناۋەكەدا بنىين نە رەتىشى بىكەينەۋە، چونكە ئەگەر دان بە پىغەمبەرىتىيەكەى دابىين، ئەۋا لەۋانەيە پىغەمبەر نەبوۋىت و ئىمەش وامان لى دىت بىخەينە رىزى پىغەمبەرەنەۋە لەۋانىش نىۋە، ئەمەش كاريكى نەشياۋە خۆ ئەگەر لەخۆمانەۋە (بەبى بەلگەيەك) پىغەمبەرىتى لى بىكەينەۋە دانى پى دانەين، ئەۋا لەۋانەيە ئەگەر پىغەمبەرىك بوۋىت وامان لى دىت يەكىك لە پىغەمبەران لەۋا بازەيەدا لابلەين، ئەمەش دووبارە كاريكى نەشياۋە..

بۆيە واى دەبىنىن كە (راسترو گونجاوتر لەگەل بارى زانستى و مەنھەجىدا) ئەۋەيە لەئاست ئەمەدا ھەلۋىستە بىكەين ۋە ھىچ رايەك لەسەر ئەۋەى كە (يوشع) كورى (نون) پىغەمبەر بوۋە، يان نا، دەرەبىين.

روئی (یوشع) له کۆمه لگای (بنو اسرائیل) دا

هه موو ئه و وتانه ی ده رباره ی (یوشعی کوری نون) گوتراون، ئه وه یه (ناوبراو ئه وکه سه یه، که دوا ی مووسا جلّه و ی سه رکردایه تی (بنو اسرائیل) ی گرتۆته ده ست و، پیاویکی چاک و ئیماندارو خواپه رست بووه و، په یه وه یی حوکم و شه ریه تی خودای له جیهاد و کوشتاردا کردووه.

هه روه ها له لای (بنو اسرائیل) له وپله به رزه دا بووه، که (ابوبکری صدیق) رضی اللّٰه عنہ له لای موسلمانان هه یبووه.

به لّام له سه رچاوه کانی به سه رهاتی (بنو اسرائیل) دا، چه ندین داستانی ئه فسانه ی دروستکراو له سه ر (یوشعی کوری نون) گێرپراوه ته وه، به تاییه تیش ده رباره ی جه نگ و کوشتاریی له گه لّ دوژمناندا و، چۆنیه تی فه تح کردنی شاره کانی فه لّه ستین، وه ک (ئه ریحا) و (بیت المقدس). دیاره ئه وادستانه ئه فسانه یی یانه، هه موویان چه ندین درۆ ده له سه و شتی پووچه لّ و دروستکراون و، چه ند که سیکیش له عه ره به کان برویان به و درۆ ده له سه و ئه فسانه ئیسرائیلیانه کردووه و، (یوشع) یان به زو لّم و زه برو زه نگ و وێرانکاری و توندوتیژی و تۆقاندن و شیواندن، خه تابار کردووه، هه روه ها رقیان لیّی بوّته وه و سه رزه نشتیان کردووه. وه ک ده شبینین و زانیومانه، (یوشع) له هه موو ئه و وتانه به ری و بّی تاوانه و، له هه موو ئه و پرپاگانده و قسه هه لّبه سترانه ش پاک و ته میزه و، بهنده یه کی چاکی خودا و، موجهییدیکی دادپه روه رو بانگه وازکاریکی رّیبازی خودا بووه.

"هه ئۆیسته یه ك له گه لّ (نوف البکالی) دا"

پێشتر له برگهیه کی سه ره تایی ئهم با سه دا وته یه کی (ابن عباس) مان له (سعیدی کورپی جبر) له باره ی (نوف البکالی) یه وه هینایه وه که (سعید) به (ابن عباس) ی گوته بوو: "خودا بمکات به فیدای تۆ، له (کووفه) پیاویکی چیرۆکران هه یه ناوی (نوف البکالی) یه وای راده گه یه نیت گوايه (مووسا) - سلاوی لی بیّت - که پیغه مبه ری (بنو اسرائیل) ه، ئه و (مووسا) یه تی یه که له گه لّ (خدر) دا ئه و سه فه ری کردوه. (ابن عباس) یش گوته بوو: - (ئه وه دوژمنی خودایه و درۆ ده کات) پاشان فه رمووده که ی پیغه مبه ری له (ابی ی کورپی کعب) وه هینابوو وه.

وادیاره ئه وه ی پالی به (نوف البکالی) یه وه ناوه بۆ ئهم وته یه، دووهۆن، یه که م: گوايه مه حاله و به هیه چ شیوه یه ك نه شیاه، که (مووسا) ی پیغه مبه ری خودا - سلاوی خودای له سه ر بیّت - زانست له (خدر) وه فی ربیّت. ئه مه ش له راده و پله ی به رزی (مووسا) دا نیه، سائیر (خدر) به پیغه مبه ری دابنیین، یان به پیاوچاکیك. به یارمه تی خودا له داویدا وه لامی ئهم گومانه ش ده ده ی نه وه.

دووه م: ناو برا و ئهم وته یه ی له ده قه ئیسرائیلیه کانه وه وه رگرتووه، هه ر به و ده قانه ش فه رمایشته که ی خودای ته فسیر کردوه.

بیگومان (نوف) خۆشی په یوه ندیه کی به هیزی به (کعب الاخبار) ی زانای جووله که کانه وه هه بووه، چونکه ئه و (نوف) ی کورپی (فضاله ی بکالی) بووه و سه ر به بنه ماله ی (بنی بکال) له هۆزی (حیمیه ر) ی یه مه نه وه بووه. هه روه ها کورپی ژنه که ی (کعبی احبار) بووه^(۱)، واته: (کعب) (زرباب) ی بووه. نابیّت ئه و راستیه شمان

(۱) بروانه (فتح الباری، ۸: ۴۱۳).

له بیرجیت که (کعبی احبار) جووله که یه که کانی (یه مهن)، پاشان له سه رده می خه لافه تی (عومهری کوری خطاب) دا ﷺ موسلمان بووه.

زانایانی ئیسلام قسه و باسیکی فره یان له سه ر (کعبی الاحبار) و له سه ر راده ی زانست و به سه رهات و هه واله کانی هه یه و که له ده قه کانی (ئیسرایلیات) هوه ی وهرگرتوون و فره مایشتی خودای پی ته فسیر کردوون.. له وانه شه (نوف البکالی) ئه م بیروپایانه ی له میژده که ی دایکییه وه واته (کعب الاحبار) هوه وهرگرتیت، بۆیه نکۆولی کردووه له (گه یشتنی (موسا) ی پیغه مبه ری خودا به (خدر) سلاوی لی بیت) و، له جیاتی ئه وه که سیکی تر له هۆزی (بنواسرائیل) که گوایه ئه ویش ناوی (موسا) بووه و به یاهوه ری (خدر) داناوه.

بیگومان ئه م هه لۆیسته ی (نوف البکالی) له وه وه سه رچاوه ی گرتووه که به چه ند بریاریکی نامۆی پیشته وه ته ماشای قورئانی کردووه و به و بریارانه و به چیرۆک و به سه رهاتی پیشینه کانی نیو ده قه ئیسرایلییه کانه وه فره مایشتی خودای له قورئاندا پی ته فسیر کردووه.. ئه مه ش هه لیه کی نیو مه نه هجه که یه تی و، له ئه نجامیشدا هه ر بۆ هه له و که م و کووری په لی هاویشته وه، به هه له ش ته فسیری کردووه. به لām بیگومان هاوه لāن (صحابه) ی پیغه مبه ری خودا —خوا لیان رازی بی— سووربوون له سه ر پابه ندیی به مه نه هجه ی زانستی پته وه وه له تیگه یشتنی قورئان و ته فسیرکردنی و، ده ره یئانی په ندو ئاماره کانی و، گه یاندنیان به م جوژه به قوتابه کانیان، هه روه ها هاوه لāنی به توندی دژی هه رکه سیك بوون له وانه ی که سه ریچییان له م مه نه هجه ده کرد. ئه م پرژدیه شیان له سه ر مه نه هجه که له و وته یه ی (ابن عباس) رهنگی داوه ته وه که ده رباره ی (نون البکالی) گوتبووی: (ئه وه دوژمنی خودایه و درۆ ده کات).

(ابن حجر) له لیکنانه وه ی وته که ی (ابن عباس) دا گوتوویه تی: "وته ی (ابن عباس) که له باره ی (نوف البکالی) یه وه گوتبووی (درۆ ده کات) و، (دوژمنی

خودایه) ئهم دوو برګه یه له وپه پرې سهرزه نشتو به دروڅستنه وهی وته که ی کابرادان که هیچ جی ی پروا پیکردن نیه" (۱).

خو (نوف) له راستیدا دروژن نه بووه دوژمنیکې خوداش نه بووه، چونکه موسلمانیکې راستګوو به ته قواش بووه، به لام وته که ی خو ی دهرباره ی (موسا)، که گوايه (موسا پیغه مبر نه بووه له گهل (خدر) دا) تنها ئهم وته یی بووه، که هله یه کی له (منه نه جی مامه له ی له گهل قورئاندا) دهرخستوه، هر بویه ش (ابن عباس) به توندی سهرزه نشتی کردووه وای وه سف کردووه، که دروژنو دوژمنی خودایه: (کذب عدو الله) ..

"هاورپکه ی (موسا) ش (خدر) بووه"

ئو بونده چاکه (العبد الصالح) هی خوداش، که له گهل (موسا) دا به پریدا روشتوه (خدر) بووه. ئهم ناو ه ل قورئاندا نه هاتوه، هرچه نده له ناو مه سه له نادیاره کانی قورئانی شه، به لام له فرموده ی راست (صحيح) دا پروونکراو ته وه، پیغه مبر ی خدا ﷺ ئهم ناو هی ده سنی شان کردووه .. وهك لهو فرمودانه یدا، که (بخاري و مسلم) و ئه وانی دی گیراویانه ته وه.

خو ئه گهر له فرموده دا ناوی نه هاتبايه، ئه وای ئیمه ش له خو مانه وه هه ولئ دیاری کردنیمان نه ده دا، به لکو هر له ریزی نادیاره کانی قورئاندا ده مانیه شته وه. به لام له فرموده یه کدا هو ی ناوانی به (خدر) ده ستنی شان کراوه، فرموده که ش (بخاري) له (ابو هريره) وه - خودا لی رازی بیّت - و ئه ویش له پیغه مبر وه ﷺ گیراویتیه وه، که فرمودیه تی: ((انما سمي الخضر، لانه جلس

(۱) پروانه فتح الباری، ۸: ۴۱۳).

على فروة بيضاء فإذا تهتز من تحته خضراء^(١)، واته: "بۆیه به (خدر)، یان به (خضر) ناوبراوه چونکه لهسهر خورییه کی سپی دانیشتوووه لهژێر خۆیشیهوه وهك سهوزاییهك لهریوتهوه). لهم فهرموودهیهدا وشهی خوری سپی (الفروة البيضاء) وهك عبدالرزاق له (مصنف) هکهیدا دهبارهی گوتوویهتی: (قامیشی سپیه). بهلام (ابراهيم الحربي) لهباریهوه گوتوویهتی: (قامیشیکی وشکه). (ابن الاعرابی) یش لهباریهوه گوتوویهتی: (زهوییه کی سپی یه که هیچ پرووه کیکی تیدا نیه)^(٢).

ئهوهی لهم فهرموودهیهوه به دیار دهکهوێت ئهوهیه، ئهم دیاردهیهی، که له (خدر) وه بینراوه بههۆیهوه ئه ناوهی لیئراوه، (موعجیزهیه که) لهو موعجیزانهی خۆی، که (به پێی وتهی یه کلاکراوهش دهلالهته لهسهر پێغه مبه ریتیه کهی). ههروهها ئه وهشی لی به دیارده کهوێت، که لهسهر پارچه زهوییه کی وشك دانیشتوووه قامیش و گزوگیای وشکی لهژێردابوووه کاتیکی لهسهریان دانیشتوووه، ژیانیان تیکه وتۆتهوه وه سهوز بونه تهوه لهژێر خۆیدا لهریونه تهوه، واته گزوگیای سهوز لهسهر ئهو پارچه زهوییه رواوه، بۆیهش به (خدر) ناوبراوه، که به زمانی عهرهبی (خضر) ه، ئه مهش له (خضرة) و (اخضرار) وه ده رهاویژراوه، که ماناکانی (سهوزایی) و (سهوزبون) ده گهیهنن. چه ند شیکارو لی کدانه وهیه کی تریش لهسهرهۆی ناوبردنی به (خضر) هیه، که ئیمه ئاورپان لی نادهینهوه، چونکه له پێی فهرموودهیه کی راست (صحیح) وه جیگیرو سه لیئراو نیه، بۆیه تهنها دهست بهو فهرموودهیه ی پێشووه وه ده گرین، له فهرمووده ی (صحیح) یشدا ئهو مه سه لانه نیه، که له (ضعیف) و (موضوع) ه کانداهن.

(١) البخاري (٦٠) كتاب الانبياء و باب (٢٧) حديث الخضر مع موسى عليهما السلام، حديث رقم (٣٤٠٢).

(٢) بروانه (فتح الباري، ٦: ٤٣٣).

چه ند لایه نیکی نه زانراو له ژيانی (خدر) دا.

ئهی (خدر) کئیه؟ ئیمه هیچی له باره وه نالین.. بیگومان قورئانی پیرۆزیش تهنها له بۆتهی ئهو گهشتهی له گهڵ (مووسا) دا بۆی باس کردوین، که له سوورهتی (کهف) دایه. فرموده ی راست (صحيح) ی پیغه مبه ریش ﷺ تهنها بریکی که می خستۆته سهر ئهو باسه ی قورئان، که لهو گهشتهی له گهڵ (مووسادا) هیناویه تی. دهنا هه رباس و شیکاریکی دی له مەر ژيانی و، ره چه له کی و، کاروباری ئهو گهشته و دوا ی گهشته که ش، هیچی وایان له سه رچاوه راسته کانه وه له باره وه نه هاتوه. ئیمه ش هیچ شتیک له باره ی ره گهزو ره چه له کیه وه نازانین، ههروه ها هیچ شتیکیش ده باره ی سه ره تای ژيانی و مندالی و لاویتی نازانین. ههروه ک هیچ زانیاری یه کیشمان ده باره ی ئهو گه له شه وه نیه، که له گه لیاندا ژیاوه، پاشان ناشزانین، که ئاخۆ له هۆزی (بنو اسرائیل) بووه، یان له هۆزیک ی دی. دیاره ناوی ئهو شوین و ولاته ش نازانین، که تیدا نیشته جی بووه. ئهی ئاخۆ دوا ی ئهو گهشته ی له گهڵ مووسادا چیی به سه رهاتوه؟ هیچ شتیک له مباره یه شه وه نازانین..

خوداش هه ر خۆی ده زانی، که دوا ی ئه وه ی له (مووسا) جیا بۆته وه بۆ کوئ رۆشتوه، له کویدا نیشته جی بووه، دوا ی ئه وه ش چه ند سال ژیاوه، له کوئ مردوه، چۆن مردوه، له کویش نیژراوه؟! هه موو ئهم پرسیارانه ش هیچ وه لامیکیان له لای ئیمه نیه، چونکه له سه رچاوه راست و جی متمانه کاند دیاری نه کراون. راسته که هه و الزان و چیرۆک ناسان، ده باره ی ئهم مه سه لانه دوا ون هه ول ی پروون کردنه و یان داوه، بیرو پای جیاواز و لیکنه چووشیان له سه ر وه لامه کانیان هه یه. به لام له ئاست هه موو وته و بیرو پاکیاندا هه لۆیسته ده که ین و گومانیشیان لی ده که ین و، وته کانیان نالینه وه، چونکه وته و بیرو پاکیان لهو سه رچاوه نارا ستانه وه

وەرگرتوو، بەتایبەتیش لە دەقە ئیسرائیلییەکان و ھەوالتو بەسەرھاتە
ئەفسانەییەکانی (بنو اسرائیل) ھو.

بۆیە لێردا ئەوەندەى كە ھاوہلان (صحابە) لەم بارەى ھو پێى قایل بوون ئىمش
ھەر بەوئندە قایل دەبین و ئەو ھىندە زانیاریانەى كە لە قورئان و سوننەت ھو
دەربارەى ھاتوون بەسمانەو، ھەولێى ڕوون كردنەوێى ئەو لایەنە نەزانراوانەى
بەسەرھاتى (خدر) نادەین.

"وتەى راستترین، ئەوہیە (خدر) پىغەمبەرە"

زانایان ھاوړا نین لەسەر حەقیقەتى بەسەرھاتى (خدر)، كە ئاخۆ ئەو
پىغەمبەرىكى خودا، یان پیاو چاكىكى خودا بوو؟!

ھەندىك زانا لەو ڕوايەدان، كە پیاوچاكىك و دەسەلاتدارىك بوو، بىئەوێ
پىغەمبەر بووێت. ھەندىك كەس لە سۆفىيەكانىش گوتوویانە گوايە ناوبراو پیاو
چاكىكى خواناس بوو، بە ڕوپاگاندى خۆشيان گوايە خواناس لە پىغەمبەر
باشترە، وەك یەكێك لەو سۆفیانەش لەمبارەى ھو گوتوویەتى:-

مقام النبوة في برزخ فوق الرسول و دون الولي

لەم دێرە شەرەدا لای ئەوان پیاوچاك و خواناس (ولێ) لە بەرزترین پلە دایەو
پاشان نێرراوى ھەوالبەرى خودا (نبی)، كە پەيامى بۆ نەھاتوو و تەنھا
پەيامەكانى پێش خۆى بەخەلكى گەياندوو، لە پلەى كى خوارتر دایەو، ئینجا ھەر
بەراى سۆفیهكان خۆیان، پىغەمبەر (رسول) یش لە نزمترین پلەى لای خوادایە..
بەراستى خوداش زۆر زۆر بەرزو بالاترە لەوێ، كە ئەوان باسى دەكەن.. ﴿سُبْحٰنَهُ

وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ الإسرائاء﴾، بەلام كۆمەلێى زانایان تێكرا لە

زانایانی تهفسیرو زانایانی (اصول) و (فهرمووده) و میژوونوسانیش وتهو رایان لهسەر ئهوهیه، که (خدر) پیغه مبه ربییه بووه، ده لَین "هیچ فهرموودهیه کی راست (صحیح) نیه لهسەر ئهوهی، که به راشکاوی بریاری لهسەر پیغه مبه ربییهی دابیت" بهلام فهزای چیرۆکه کی له گهـل (مووسا) له قورئاندا، سرووش و ئاماژهی پیغه مبه ربییه کی ده گهیه نیت.

چهند به لگهیه که لهسەر پیغه مبه ربییه کی

ئهو به لگانهی که له ئایه تهکانی ئهم چیرۆکه وه لهسەر پیغه مبه ربییه کی (خدر) وهرده گیرین ئهمانه :-

۱- ئایه تسی ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا ءَاٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا...﴾ (٦٥)

الکھف ﴿ئهو په همه تهی لهم فهرمایشتهی خوادا باسکراوه، په همه تی پیغه مبه رایه تییه، خوادا بهوی به خشیوه.. (خدر) خۆشی جه ختی لهسەر ئهو په همه تی پیغه مبه ربییه کردووه، که پیی به خشراوه، ئهوه بوو له مهسه لهی لیكدانهوی کاره کاندای به موسای گوتووه: (که ئهو کارانهی ئهو له په همه تیکی خودای پهروه ردگارتووه بووه) ﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾ به مانای ههرسی کاره کی خۆم به په همه تی خودای پهروه ردگارتووه کردووه، واته ههرسی کاری: (عهیبدارکردنی کهشتییه که) و (کوشتنی مندا له نهوجه وانه که) و (راستکردنهوی دیواره که).

۲- فهرمایشتهی خودا ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِّنْ لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ ئهوه ده گهیه نیت، که خودا زانیاری لهسەر چهند مهسه لهیه کی گرنگ پیگه یاندووه، ههوالی لهسەر چهند شتیکی نهزانراویش پیداووه. زانیاری لای خوداش، واته (العلم اللدنی) ی نیو ئهم

ئایه تهش ئاماژه به بۆ پیغه مبه رایه تییه که ی.. به لام به پیتی تیگه یشتنی هه ندیک توند روه ی سو فی گوايه نه وه زانستی ناوه کییه له رای ئیلهام وه رگرتنه وه.. نه مهش راست نیه وانیه.

۳- وته ی مووساش که به خدری گوته بو ی (ئایا ریم ده دهیت له گه لئا برۆم بۆ نه وه ی چهند زانیارییه که له وانه ی دهیزانیت فیریانم کهیت ﴿هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا﴾ جا نه گهر (خدر) پیغه مبه ر نه بوایه نه وه مووسا داوای فیروونی زانستی لی نه ده کردو، به م شیوازه پرشکوو ریزه وه له گه لئا نه ده داو، نه وتکه یه شی لی نه ده کردو، به م رهنگهش خو ی ته سلیم نه ده کرد، نه وه بو نه م ئاخوته ی نیوانیان هاته کایه وه که خودا له قورئاندا باسی کردو، ﴿... هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا﴾ ٦٦ ﴿قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ٦٧ ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ٦٨ ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ ٦٩ ﴿قَالَ فَإِنْ أَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُخْبِرَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ٧٠ ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾ ٧١ (الكهف).

۴- نه گهر (خدر) پیغه مبه ر نه بوایه نه وه پاریزراو (معصوم) نه ده بوو.. نه مهش مانای وایه له وانه یه هه له له هه ندیک ره فتاریدا بوایه، ئیدی چۆن پیغه مبه ریکی پاریزراو شوینی ده که وتو زانیاری لیوه فیترده بوو، خو نه گهر له کرداریکیش به هه له دا چوایه، نه وه چۆن پیغه مبه ره پاریزراوه، که واته - مووسا - ده یکرده پیشه نگ و ماموستا بوخو ی؟ چونکه کاتی که (مووسا) شوینی که وتوو زانیاری لی وه رگرتوو وه گویرایه لی کردوه، نه وه به لگه بووه له سه ر عیصمه ت و پاریزراوی (خدر) له کرداره کانیدا، ته نها پیغه مبه رانیش نه م خه سه له تی پاریزراوی و عیصمه ته یان هه بووه.

- ۵- بویریی (خدر) له کوشتنی کورپه نهوجهوانه کهدا بهلگهیه که لهسهه
پیغه مبه ریتهیه کهی، چونکه کوشتنی که سیك ته نهها به حق شیاوه، خو ئه گهر
پیغه مبه ریك نه بوایه ئهوا به کوفرو بی باوه پیری کورپه کهی نه ده زانی، به تایبه تیش
که (مووسا) ی پیغه مبه ری له گه لدایه و مووساش تا ئه و کاته به بی باوه پیری
کورپه کهی نه زانیوو، پاشن (خدر) پاساوی کوشتنی کورپه کهی بهوه بو (مووسا)
لیکداوه تهوه که له بهر حاله تی کافر بو نه کهی کوشتوو به تی، ئهم پاساوه ش
ده لاله ت و بهلگهیه کی تره له سه ره وهی که خدا هه والی کافر بوونی ئه و کورپه و
فه رمانی کوشتنیشی پی داوه .
- ۶- وتهی (خدر) به مووسا (سلاویان لی بیّت) دوا ی ته فسیر کردنی کاره کانی:
﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ به مانای (ئهم کاره سه ختا نه م له خو مه وه نه کردوو ه، به
فه رمانی شه خصی و تایبه تی خو م نه بو ه، به لکو خودای پاک و بی خه وش فه رمانی
پی کردوون، دیاره ئهم فه رمانه خوداییه ش له پیتی سرووش (وحی) یه وه بووه .
- ۷- خودا گله یی له مووسا کردوو ه له سه ره ئه وه ی گو تبووی (من زاناترین که سم)
بو یه ش خودا پیی فه رموو ه (عه بدیکی خو م که له ناوچه ی پیك گه شتنی هه ردوو
ده ریا که دایه له تو زاناره). که واته (خدر) له و مه سه لانه دا له (مووسا) زاناره و
ناشیت که ئه و ته نهها خواناسیك بوو بیت و دیاره هه رگیز خواناسان له
پیغه مبه ران زانتر نین.
- ۸- وتهی (خدر) به (مووسا) که پیی گو توه: (من زانستم له خوداوه پی دراوه
ئه وه ی که خودا فی ری کردوو م، تو نایزانی ت، دیاره تو ش زانست له خوداوه
پی دراوه و، ئه وه ی که خودا فی ری کردوو بیت من نایزام)^(۱) ئه مه ش هه ر
بهلگهیه که له سه ره پیغه مبه ری تی (خدر).

(۱) بو ئهم بهلگانه بروه کتیی (البداية والنهاية) (ابن کثیر)، ۱: ص ۲۸.

"ئەو کەسەى نكوولئى له پيغه مبهريتيى (خدر) بكات، كافرنه"

كاتيک ته ماشاي به لگه کانی زانایان له سهر پيغه مبهريتيى (خدر) ده کەين، ده بينين چەند به لگه يه کى کوششکاريى (اجتهادى)ن، نه ک له ده قه شه رعييه کەى قورئانه وه، واته قورئانى پيرۆز بهروونى ئاماژهى بو پيغه مبهريتيى (خدر) نه کردوه وه به راشکاويى ده قتيكى له سهر نه هيتاوه، ئەمەش مانای ئەوە نیە، کە به لگه کانی پيشوو ناپاستن، به لکو قورئان ته نه ئاماژهى پى ده کات و سرووشى له سهر ده دات. به لام له بهر ئەوهى ئەو به لگانهى، کە ده بارهى پيغه مبهريتييه کەين چەند به لگه يه کى کوششکاريى و بو چوونکاريين، هه ربۆيه ش راي تیکرایی زانایانى له سه رنيه و، هه موو زانایان يه کده نگ و ته با نيين له سه رى، به لکو ئەوه جى کى کوششکاريين، جاهه تا جياوازيى بيروپاش له م مه سه له يه دا هه بيّت (که مه سه له يه کى بو چوونکاريى کوششکارييه، له بهر ئەوه هه رکه سيک نكوولئى له پيغه مبهريتيى (خدر) بكات، به کافرو بى باوه ر دانانريت، به لکو ته نه ئا پيچه وانهى کۆمه ل و جمهورى زانایان ده بيّت، له وانه شه وتهى ئەو راست بيّت:-

ئەمەش پيچه وانهى ئەو کەسە يه، کە نكوولئى له پيغه مبهرايه تى پيغه مبهريکى خودا ده کات له وانهى، کە به ده قى قورئان، يان فه رموده پيغه مبهرايه تيه کەى سه لميئراوه و، کە يينگومان ئەو کەسەى نكوولئى له پيغه مبهريتييه کەى بكات، كافرنه ده بيّت، وه ک ئەو کەسەى، کە نكوولئى له پيغه مبهريتيى (ئيلياس)، يان (يونس)، يان (سليمان) بكات سلاوى خودايان لئى بيّت.

"مشت ومیری نهوانه ی گوتوو یانه گوایه (خدر) تانه مرۆ له ژیان دایه"

هه ندیک کهس له موسلمانان رایان وایه، که گوایه (خدر) زیندوووه لهو (کانیی ژیان) (عين الحياة) ه ئای خوار دۆتهوه، که هه رکه سیك لیی بخواته وه نامریت، ته نها له کاتی نزیک بوونه وه ی (قیامهت) دانه ییت، ههروه ها رایان وایه گوایه (خدر) به پیغه مبهری ئیسلام محمد ﷺ گه یشتوووه، تا ئه مرۆش هه ر زیندوووه تا کاتی هاتنی قیامهت به زیندوویتی ده مینیته وه. بۆ سه لماندنی ئه م رایه شیان، چهنده ها ریوایهت و به سه رهات و قسه و قسه لۆک و ئه فسانه وشتی پووجه لیان داتاشیوه، وای لهقه له م ده دن گوایه، به پیغه مبهری خودا محمد ﷺ گه یشتوووه دیداری کردوووه، ههروه ها به شداری (ابوبکر) و (عمر) و (علی) و (عمری کوری عبدالعزیز) یش گه یشتوووه، چاوی کهوتوووه به زۆر کهسی تریش له زاهیدان و عابیدان و سۆفیه یه کان، پاشان گوایه به هه موو ساراو چۆله وانی و جیگه یه کی چۆلکراو ده گه ریت و، خۆی پیشانی چه ند که سیکی خواناس ده دات و زانیاریان پێ ده گه یه نیت و خۆراکیان پێ ده دات و قسه شیان له گه ل ده کات.. له نێو خه لکیدا زیاتر سۆفیه یه کان ئه م قسه و قسه لۆک و ئه فسانه و به سه رهاته ناراستانه ده رباره ی (له ژیان دابوونی خدر) ده گیرنه وه. له و زانیه ش، که گوتبوویان گوایه (خدر) له دوا ی پیغه مبهری خوداوه ﷺ هه ر له ژیان دابوو " ئیمامی (نوی) و ئیمام (ابن الصلاح) و (سیهیلی) و چه ند که سیکی تریان بوون".

ئیمامی (نوی) له م باره یه وه گوتوو یه تی : (زۆربه ی زانیان گوتوو یانه : (خدر) له نێو مان داده ژێ، ئه مه ش به رای سۆفیه کان، که هه موویان ته با و یه کران له سه ر ئه م وته یه. ههروه ها به رای چاکه خوازان و زانیاران، به سه رهاته کانی ئه وان، که ده رباره ی دیتنی (خدر) و له گه لیان دانیشتن و وه رگرتنی زانیاریی لێوه ی و، په رسیار لێکردنی و

وه لآمدانه وهی، بوون و وجودیی له شوینه پیرۆزه کان و جیگه کانی چاکه کردندا، زۆرتن له وهی بژمیڤدرتین و، به ناو بانگرتن له وهی باس بکرتین) هه ره له م بارهیه وه (شیخ ابو عمرو بن الصلاح) له فه توکانیدا گو تویه تی: (خدر له لای کۆمه لئ زانایان و پیاو چاکان و وه لکی عه وامیان زیندووه، به لآم هه ندیک له زانایانی فهرمووده نکوولئ له م حاله ته ده که ن))^(١).

به لآم هه یچ دانه یه کیان به راست (صحیح) یه کلانه بۆته وه، چونکه هه موو ئه و گیرانه وه و ریوایه تانه له نیتوان لاوازو دانراو (ضعیف و موضوع) دان و هه یچ یه کیکیشیان نه که شتۆته پله ی راست (صحیح).

هه ربۆیه ش (ابن حجر) له (ابو الخطابی کورپی دحیه) وه، وه لآمیکی ناوبراو واته (ابو الخطابی) له دژ (سهیلی) هه ناوه که پئی له سه ر ژیا نی (خدر) ه له دوا ی ناردنی دوا یین پیغه مبه ره ی شه وه که (ابو الخطاب) له به رامبه ر و ته که ی (سهیلی) دا گو تویه تی.. (ئه و ریگایانه ی (سهیلی) ئاماژه ی بۆ کردوون، هه یچیان راست نیین و دیداری (خدر) له گه ل هه یچ پیغه مبه ریکی تر دا نه سه لمی تراوه، ته نها له گه ل (موسا) دا نه بی ت که خودا به سه ره اته که یانی له قورئان دا گیرا وه ته وه.

هه روه ها هه موو ئه و و ته و بیروپایانه ی له سه ر له ژیا ن دا بوونی (خدر) گیرا و نه ته وه به تیکرای بریاری زانایانی (نه قل) راست و دروست نی، چونکه هه رکه سیك که هه و الیکی له و بارهیه وه گیراییت ه وه هۆیه که ی دیاریی نه کردووه، سائیر له به ر ئه وه ی نه یزانیوه، یا ن له به ر ئه وه ی لای زانایانی فهرمووده پۆشن بووه ئه و ریوا یات و به سه ره اته نه ش که له لایه ن شیخه کانه وه ها تووون له ده رووی پی سه رسام بوونه وه یه، ده نا چۆن که سیکی ژیر و عاقل بۆ ده شیت که سیکی نه ناسراو بیینی ت و پیی بلیت (من فلان که سم) و ئیدی خیرا بروای پی بکات)^(٢).

(١) تهذیب الاسماء والغات ١: ١٧٦-١٧٧

(٢) الزهر النضر فی نبا الخضر للامام ابن حجر العسقلانی، ضمن مجموعة الرسائل المنيرية: (٢: ٣٠٢).

ئیمام (ابن کثیر)یش له کتیبی میژوووه کهیدا، دواى ئەوێ چەند رێوایهت و قسهو قسهلۆکیکی له سه ر ژیا نی (خدر) هیئاوه ته وه، گوتوو یه تی: (هه موو ئەو رێوا یات و ته وه به سه رهاتانه له و که سانه وه هاتوون، که کردوو یانه ته پالپشت بۆ ته وه را کانیان له مه ر له ژیا ندا بوونی (خدر)، هه مووشیان له فه رمووده کانی پله ی (مروضع)ن، که زۆر لاوازن وه یچ به لگه و پاساویکیان له دیندا بۆ هیچ مه سه له یه ک لی ده رناهاو ژیریت. زۆریه ی حیکایه ت و به سه رهاته کانی ش له (اسناد)یکی لاوازه ون، به لام ده شی ت به پوختی به و جۆره (صحیح)ه ش دا بنرێن، که له که سانی متمانه پی نه دراو یشه وه گیرپرا نیه وه، سانی تر ئەو که سانه له ها وه لāن بن، یان له دوا ی ها وه لāن و که سانی دی، ئەمه ش ئەگه ری هه لēی تیدا یه).

پاشان (ابن کثیر) گوتوو یه تی: "شیخ (ابو الفرج بن الجوزی) - خوا لیی خۆشبی ت - له کتیبه کهیدا (عجالة المنتظر في شرح حالات الخضر) به ریه رچی ئەو جۆره فه رموودانه ی دا وه ته وه، که له پله ی (مروضع) دان و وای پوون کردوونه وه، که له ده سه له بیه سه ته کان (موضوعات) بن، هه روه ها له ئاسه واری ها وه لāن و شوێنکه وتوان (تابعین)ی دوا ی ئەوانی دانا ون، بۆیه ش لاوازیی پالپشته کان (ضعف اسانید)یا نی به ده سنی شان کردنی حا له ت و نه زانی نی خا وه نه کانی شیانه وه پوون کردۆته وه. له مه شدا کاریکی جوان و به پی زی ئەنجام دا وه ره خنه ی چاکیشی لییان گرتو وه" (۱).

(۱) (تهذيب الاسماء واللغات) (۱۷۶-۱۷۷).

رای راستتر: مردنی خدره پیش هاتنی پیغمبر ﷺ

زانایانی لیکۆلیار رایان وایه، که (خدر) ماوهی تهمهنی خۆی له ژیان دابه سهر بر دووهو، پیش رهوانه کردنی پیغمبر ﷺ خوا محمد ﷺ کۆچی دوایی کردووه.. لهو بر وایهش دان، که ماوهی ژیانی کەس نازانیت چهنده، تهنها خودا خۆی دهزانیت.. ههر تهنها خوداش وهختی مردنی و چۆنیهتی مردنه کهی و شویننه کهی دهزانیت.. بۆیهش هیچ کهسیک ئهم زانیاری یانهی لانیه، چونکه هیچ فهرمووده یکی راست (صحیح) لهو بارهیهوه نیه. ههروهها زانایانی لیکۆلیار وتهکانی ئهوه که سانهیان رته کردۆتهوه که بهبی لیکۆلینهوهو ساغ کردنهوه دهبارهی (زۆری و درێژخایهنی ژیانی خدر) و (بهردهوامی له ژیاندا تا هاتنی قیامهت)، دواون، چونکه هیچ بهلگهیهکی راست و پهسهندکراویان لهو بارهیهوه نیه.

ئهو زانایانهش که وتهو بر ورایان له سهر ئهوهیه، کهوا (خدر) پیش رهوانه کردنی پیغمبر ﷺ مردوه، وهک (بخاری) و (ابراهیم الحری) و (ابن الجوزی) و (ابن کثیر). ههروهها (ابن حجرى عسقلانى) یش له کتیبه کهیدا (الزهر النضر في نبأ الخضر) دا مهیلی به لای ئهم رایه دا ههیه. هه موو ئهم زانایانه چهند بهلگهیهکیان له سهر ئهو رایهیان هیناوه تهوه. بۆ نمونه (امام ابن کثیر) له (البداية والنهاية) دا پوختهی بهلگهکانی دیاری کردووه، لهو بهلگانهش، که دهبارهی مردنی (خدرن) له پیش هاتنی پیغمبر ﷺ - (ﷺ) :-

١- فهرمایشتی خودا: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ﴾ (الأنبياء ٢١) .. واته: " ئیمه ژیانی نه مرییمان پیش تو به هیچ کهسیک نه داوه، ئایا نه گهر تو بمريت ئهوان به نه مریی ده میننهوه (له کاتی کهدا

چاوه‌ڕوانی مردنی تۆن" ، واته کافران هه‌میشه به‌ته‌مای نه‌مانی پێغه‌مبه‌ری خودا بوون و وایان ده‌زانی خۆیان نامرن. که‌وابوو ئه‌م ئایه‌ته‌ بریاری خودایه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌هیچ که‌سیک له‌سه‌ر زه‌وی به‌ نه‌مریی نامی‌نێته‌وه (خدر)یش له‌و کۆمه‌له‌ مرۆفانه‌یه که‌ هه‌رده‌بیته‌ بمرن. بۆیه ئه‌ویش له‌چوار چێوه‌ی واتاو چه‌مکی ئایه‌ته‌که‌دایه‌و، هیچ فه‌رمووده‌یه‌کی راست (صحیح)یش له‌ئارادانیه که (خدر)ی به‌تایبه‌تی له‌ مردن جیا کردبێته‌وه‌و بریاری له‌سه‌ر نه‌مر بوونی له‌دنیا دا‌ییت.

۲- فه‌رمایشتی خودا: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ

الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ آل عمران .. واته: " ئه‌وه به‌یاد بێننه‌وه کاتیک خودا په‌یمانی له‌ پێغه‌مبه‌ران وهرگرت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ زانست و کتیبی خوداو حیکمه‌تمان پێگه‌یاندن و، له‌دوایدا که‌ پێغه‌مبه‌ریکی پروا‌پیکارو به‌راست دانه‌ری زانست و کتیبه‌کانتان هات، ده‌بیته‌ باوه‌ری پێ‌بێن و یاریده‌ده‌رو سه‌رخه‌ری بن، ئینجا پێیانی فه‌رموو: (ئایا پرواتان به‌وه هه‌یه‌و بریارتان له‌سه‌ر جێبه‌جێ کردنی ئه‌وپه‌یمان و پروا پێ هێنراوه‌تان داوه، ئه‌وانیش گو‌تیا‌ن: به‌ئێ بر‌واو بریارمان له‌سه‌ری داوه، ئیدی خوداش پێی فه‌رموون: ده‌ی ئیتر ئێوه له‌سه‌ر ئه‌م بریارو په‌یمانه‌ شاهیدبن و منیش له‌گه‌ڵ ئێوه‌دا ئاگادارو شاهیدی ئه‌م حاله‌ته‌م).

(ابن عباس) له‌باره‌ی مانای ئه‌م ئایه‌ته‌وه‌ گو‌تویه‌تی: (خودا هه‌ر پێغه‌مبه‌ریکی ناردبێت، په‌یمانیشی لێ وهرگرتوه‌و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌کاتیکدا ئه‌گه‌ر (محمد)ی به‌ پێغه‌مبه‌ر ناردو ئه‌ویش له‌ژیان دابوو ئه‌وا ده‌بیته‌ باوه‌ری پێ بێنیت و یارمه‌تی بدات و سه‌رخه‌ری بێت و، پاشان ئه‌و په‌یمانه‌ له‌نه‌ته‌وه‌که‌شی

وهه بگرتیت کهوا له ماوهی ژیانی ئەواندا خوا محمد ﷺ به پیغه مبهه بنیریت بو لایان، ده بیته باوه ری پی بینن و یاریده دهرو سه ره خه ری بن.

جا خدریش (سائتر نه گهر پیغه مبهه ریك یان پیاو چاکیکی خوداش بوو بیت) له هه دوو حاله ته کهدا ئەوهی لی خوازاروه باوه به پیغه مبهه ری خوا محمد ﷺ بهیتریت و جا ئایا ئەمه له واقیعه دا پرووی داوه که کاتیک خودا (محمد) ی به پیغه مبهه بو لای خه لکی ناردووه، (خدر) له ژیان دابوو بیت و موسلمان بوو بیت له سه ره دهستی پیغه مبهه به یعه تی پی دابیت و پهیره ویی په یامه که ی کردیت؟!

۳- جامادام ری راستر هه ره ئەوه بیت کهوا (خدر) پیغه مبهه بووه، ئەوا ئەگهر له سه ره ده می پیغه مبهه ری خودا محمد ﷺ له ژیاندا بوایه جوانترین ئاکاری ئەوه ده بوو که بهاتایه بو لای پیغه مبهه ﷺ وله گه لی دابوایه، به لام وای نه کردووه چونکه لهو سه ره ده مه دا (خدر) مردوو به کی ژیر خاك بووه.

۴- به تاکه فه رموده یه کی (صحیح) یش گه یشتنی (خدر) به پیغه مبهه ری خودا ﷺ باسه نه کراوه، هه روه ها نه نوێژ کردنی له دوا یه وه نه جیهاد له گه لیدا له جهنگه کاند، خو ئەگهر (خدر) زیندوو بوایه هه موو ئەو کارانه ی له گه لدا ئەنجام ده دا.

۵- بێگومان پیغه مبهه ﷺ له سه ره تای جهنگی (به در) دا له خودا پارایه وه داوای لی کرد که موسلمانان سه ربخات، ئەوه بوو پرووی کرده خودا فه رموو ی: (خودایه ئەگهر ئەم کۆمه له موسلمانان له جهنگه له نیو به ریت، ئەوا له سه ره زه وی ناپه رستریت) له گه ل ئەو کۆمه له موسلمانان هه ش دا که سانی وه ک (ابوبکر) و (عمر) و باشتیری هاوه لان هه موو، هه روه ها فریشته ی خودا (جبریل) و باشتیری فریشته کانی تری خودایان له گه ل دابوو، جائه گهر (خدر) یش زیندوو بوایه ئەوا له گه ل ئەو کۆمه له که سه دا ده بوو به رزترین پله و پایه ی له نیویان دا ده بوو.

۶- له وانیه هه ندیک که س پروپاگاندە ی ئەوه بکات گوایه " (خدر) لهو جیگایانه دا له گه ل پیغه مبهه ری خودا بووه ﷺ، به لام هیه که سیك له خه لکی نه دیدوه .."

بێگومان ئەم پرۆپاگاندهیه‌ش پووجه‌ڵ و ناپه‌سه‌نده‌، چونکه له‌بۆته‌ی ئەندیشه‌و خه‌یالکاری و ئیددیعاکردنه‌وه‌یه‌، سه‌لماندنیه‌شی ئاتاجی به‌ به‌لگه‌ی راست و دروست هه‌یه‌.

۷- حیکمه‌ت له‌خۆ هه‌شاردانی (خدر) و رۆشتنی بۆ چیاکان و بۆ نیو ئەشکه‌وت و په‌ناگه‌و ده‌شته‌کان چیه‌؟ ئە‌ی بۆچی له‌گه‌ڵ خه‌لکیدانازی، بۆچی نوێژه‌کانی به‌ جه‌ماعه‌ت له‌گه‌ڵیاندا ناکات؟ ئایا ئە‌م جوړه‌ ره‌فتارانه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ریکی به‌رێز ده‌وه‌شیته‌وه‌؟.

۸- گهر (خدر) زیندوو‌یویه‌ داوای ئە‌وه‌ی لێده‌کرا که زانست بلا‌وکاته‌وه‌و خه‌لکی فیرکات و، فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ری خودایان ﷺ پێ‌بگه‌یه‌نیت و راست (صحیح)ه‌کانی له‌ لاواز(ضعیف)ه‌کانی و چاکه‌کانی له‌ خراپه‌ هه‌لبه‌ستراوه‌کانی جیا بکرا‌یه‌ته‌وه‌.. هه‌روه‌ها ئە‌وه‌شی لێ ده‌خوازرا که فه‌رمان به‌چاکه‌و پرێگه‌ری له‌ خراپه‌ بکات. ئە‌مه‌ش ئە‌نجام نه‌دراوه‌ (چونکه له‌ژیان دا نیه‌).

۹- (مسلم) له‌ (عبدالله‌)ی کورپی (عمر)ه‌وه‌ (خوایان لێ رازی بێت) ئە‌وه‌یان گیراوه‌ته‌وه‌ که شه‌ویکیان نوێژی (عیشا)یان له‌ داوای پێغه‌مبه‌ری خوداوه‌ ﷺ کردووه‌ (ئە‌وه‌ش له‌ کۆتایی یه‌کانی ژێانی پێغه‌مبه‌ر دابوو) جا کاتیکی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نوێژه‌که‌ی ته‌واوکردووه‌و سه‌لامی داوه‌ته‌وه‌، فه‌رموویه‌تی: ((أریتکم لیلتکم هه‌ذه‌ فأن علی راس کل مائه‌ سنه‌ منها لا یبقی من هو علی ظهر الارض احد)). .. واته‌: "ئه‌رئ ئێوه‌ دیتان ئە‌م شه‌وه‌تان چۆن به‌سه‌ردا را‌ده‌بووریت. بێگومان هه‌ر له‌ داوای سه‌ری سه‌د سالتیک ئە‌م خه‌لکه‌ی ئێستا له‌ ژیان دایه‌ که‌سیان له‌ سه‌ر پرووی زه‌وی نامینن" .. (ابن عمر) واته‌ کوره‌که‌ی عومه‌ر (عبدالله‌) یه‌و، فه‌رمووده‌که‌ی لێ بییستراوه‌، گو‌توویه‌تی: (خه‌لکی له‌ ترسان به‌هه‌له‌ له‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر تیگه‌یشتن، ئە‌وه‌بوو وه‌ها له‌ باره‌یه‌وه‌ ده‌دوان که‌ گوايه‌ داوای سه‌د سالت هیچ که‌سیک له‌ سه‌ر زه‌وی نامینت،

به لām له راستیدا پیغه مبهەر ﷺ مه بهستی له وه بوو که دواى سه د سال، یان دواى ههر سه د سالێک که ههر که سیئ که له ژيانه دا بیئت و بیر بکاته وه، دواى سه د سال له وکاتی بیر کردنه وه یهى خوێ هیچ که سیئ که به خۆ شیه وه دواى (سه د سال) به لایه نی زۆرییه وه لهو کۆمه لگه یه دا له ژياندا نامینن و خه لکی ترو نه وه کانی تر له دواى نه وان له ژیان دا ده بن، ههر بۆیه ش پیغه مبهەر ﷺ له فهرموده که دا که فهرمو بووی (هیچ که سیئ که له وانیه ئه مرۆ له ژیان دان دواى سه د سال که سیان له ژياندا نامینن) ^(۱). مه بهستی نه وه یه که ده بیئت نه وه سه د ساله به سه ر به چیت و خه لکی تر بینه دنیا وه.

ههروه ها (مسلم) یش له (جابرى کورپی عبدالله وه) — خویان لی پازی بیئت — گیراوتیه وه که (جابر) گوتویه تی: (گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ که مانگیئ پیش کۆچی دواى ده یفه موو: ((تسألوني عن الساعة؟ وانما علمها عند الله، واقسم بالله ما على الأرض من نفس منقوسة تأتي عليها مائة سنة)) ^(۲) .. واته: "ئه رى ئیوه ده ربه رى قیامه ت پر سیارم لی ده که ن، له کاتی که دا زانیاری وه لām که ی ههر له لای خودایه، سویند بیئت به خودا دواى تی په ربوونی سه د سال هیچ که سیئ که له دایک بووی نیو ئه م ژیانیه ئه مرۆ مان له م دنیا یه دا نامینیت" واته خه لکانی تر له دایک ده بن.

جا ئه گه ر ده ربه رى (خدر) یش وابلیین گوایه تاکاتی په وان ه کردنی پیغه مبهری خودا ﷺ ژیا بیئت و (که ئه م وته یه ش راستی نیه) ئه وا هه ر ده بوو دواى سه د سالێک له میژووی درکاندنیه ئه م فهرموده یه بمر دایه ..

ئیدی له دواى هه موو ئه م به لگانه دان به وه دا ده نین که (خدر) ئیستا له ژياندا نیه و، به لکو زه مه نیئ پیش په وان ه کردنی پیغه مبهەر ﷺ که خودا خوێ ده زانیئت

(۱) مسلم (۴۴) کتاب فضائل الصحابة (۵۳ باب قوله (۳) حدیث رقم (۲۵۳۷).

(۲) مسلم — نفسی الکتاب والباب — حدیث رقم (۲۵۳۸)

کهی بووه، مردوووه. هه‌ربۆیه‌ش له‌پرای ئهم به‌لگانه‌وه داواکارین هه‌موو ئهو قسه‌و باسو به‌سه‌رهات و وته‌و بیروپایانه‌ی ده‌رباره‌ی (نه‌مریی خدر) گێراونه‌ته‌وه‌و که چه‌ندین ئه‌فسانه‌و وته‌ی پووجه‌لۆ ناهه‌ق ده‌ده‌نه پال(خدر) و هیچ باریکی راسته‌قینه‌شیان نیه، هه‌موو به‌لاوه‌نرێن و پشتیان پێ نه‌به‌ستری‌ت.

"مه‌سه‌له‌ی زانسته‌ خودایی یه‌که (العلم اللدنی)"

قورئانی پیرۆز له مه‌سه‌له‌ی زانسته‌کانی (خدر)دا ئاماژه‌ی بۆ ئهو لایه‌نه کردووه که‌وا له خوداوه‌یه‌و، خودا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ئهو زانیارییه‌ی پێداوه، وه‌ک فهرموویه‌تی: ﴿ءَاٰیٰتُنْهٖ رَحْمَۃٌ مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهٗ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا﴾، واته‌: (خدر به‌نده‌یه‌کمان بوو که له په‌چه‌متی تایبه‌تی خۆمان پێ به‌خشیبوو و زانسته‌و زانیاری تایبه‌تیشمان له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه به‌ئیلهام پێ به‌خشیبوو).

دیاره ئهم زانسته‌ش که‌خودا به‌(خدر)ی دا‌بوو، (مووسا) - سلّو‌ی لی بی‌ت - نه‌یده‌زانی، هه‌ر بۆیه‌ش هاتبوو بۆ‌لای تا‌کو ئهو زانیاریانه‌ی لی‌وه فی‌ر بی‌ت که‌خۆی نه‌یده‌زانیین که‌چی هه‌ندی‌ک زانای موس‌لمان له‌به‌رده‌م رسته‌ی ﴿وَعَلَّمْنٰهٗ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا﴾دا هه‌ل‌ئویسته‌یه‌کیان کردوووه مه‌سه‌له‌ی زانستی خودایی (العلم اللدنی)یان لی‌وه ده‌ره‌یناوه‌و کردوویانه‌ته به‌لگه‌ بۆ چه‌ند شتی‌کی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌و، کردووشیانه‌ته ناویشانی‌ک بۆ‌چه‌ند وته‌یه‌کی پووجه‌لۆ ناراست له‌م پروه‌وه زیاتر سو‌فیه‌کان ئهم رسته‌یه‌ی نی‌و ئایه‌ته‌که‌یان کردۆ‌ته به‌لگه‌یه‌ک بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی (زانستی شه‌رعی) له‌زانستی خودایی و جیا‌کردنه‌وه‌ی پروا‌له‌ت (ظاهر) له‌ ناوا‌خن (باطن) و جیا‌کردنه‌وه‌ی (شه‌ریعه‌تیش له‌ (حه‌قیقه‌ت): ئی‌مامی (ئال‌ووسی) گوتوویه‌تی: (له‌لای ئه‌وان واته‌ لای -سو‌فیه‌کان- ر‌پ‌سایه‌کی بنه‌رته‌ی بۆ سه‌لماندنی

زانستی خودایی ههیهو، به لām بهم هۆیهوه ناوی (زانستی حهقیقهت) و (زانستی ناواخن) ی له سههر بلاو بۆ تهوه^(۱) که له عه ره بیدا به (علم الحقیقه) و (العلم الباطن) ناوبراون.

تهفسیرکارانی سۆفی وتهی سهیرو سهمه رهیان ده ربارهی زانستی خودایی (العلم اللدنی) گوتوهو حهقیقه تیان له شه ریهت و پوا له تیان له ناواخن جیا کردۆ تهوهو، له تهفسیر کردنی ئهم ئایه تانهو هاوشیوه کانی تریاندا چه ن دین شتی هه لهو دژ بهیه کیان تیکه له و پیکه له کردوه.

"برگه یهك له تهفسیری (مهایی)"

(علی کوری ابراهیمی المهایی) خاوه نی تهفسیری (تبصیر الرحمن و تیسیر المنان) یه کیکه لهو تهفسیرکاره سۆفیانهی، که ئهم ئایه تهو ئایه ته هاوشیوه کانی تری به پێی ریبازه سۆفییه گه ریه کهی خۆیان لێک داوه تهوه، لێره دا برگه یهك لهو تهفسیره ی ده خهینه روو، که له م باریه وه گوتویه تی:

"فوجدا عبدا: مووسا و یاوه ره کهی بهنده یه کیان بینی، که هه رگیز حهقیقه تی ئه وه پری که مال و تهواویتی نازانرێن، چونکه (من عبادنا) لهو بهندان ه ی ئیمه یه، که دیارده کانی گه وره ییمان (گه وره یی خودا) ی تیدا یه و، ئه وه بوو ﴿عَائِنْتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ که له لایه ن خۆمانه وه ره حمهت و سۆزو میهره بانیمان بۆ نارد، ئه مهش (به رای مهایی) پۆشن بوونه وه یه کی شایه تی دانیتیه بۆ له ناو چوونی و، بۆیهش (لذلك علمناه) به بی میانگیری مرۆفیک و فریشته یهك له لایه ن خۆمانه وه ﴿مِّنْ

لَدُنَّا ﴿ زانستیکی به نرخ و به هادارمان (علما) فێرکردوو و زۆر کەس له پیغه مبه رانیش زانستی ئاویان پێ نه دراوه . (مووسا) ش که (یوشع) و هه موو پیغه مبه رانی تری (بنو اسرائیل) شوینکه وتوی بوون، له (خدری) پرسویه (ئایا شوینت که وم؟ ﴿ هَلْ أَتَيْتُكَ ﴾ به مانای ئایا له پرووی زانسته کانتیه وه شوینت که وم واز له زانسته کانی خۆم بێنم به ومه رجهی ﴿ عَلَيَّ أَنْ تُعَلِّمَنِي ﴾ فێرم بکهیت سه ره رایی ئه وهی من له مرۆفیکیشه وه زانست وهرناگرم به لکو له خوا، یان له فریشته کانیه وه فێرم بکهیت له وزانستهی ﴿ مِمَّا عَلَّمْتَ ﴾ له وهی که له خودای پهروه ردگارته وه ﴿ رُشْدًا ﴾ و له سه روو پێنمایی خه لکی پوا له تبینه وه فێرت کراوه و ده یزانیت وه ک زانییه کانی (حق) له هه ندیک له و کردارانه دا، که به پوا له ت به ناشیرین ده رده که ون) .. (قال) (خدر) یش پێی گوته وه: (بێگومان ئه م زانسته له و زانستانه نیه، که لایه نه باشه که ی به وردترین دیتن و تێپروانین ده رکه ویت، به لکو زانستی وایان تێدایه، که به کرده وه له دیمه نیکی ناشیریندا ده رده که ویت، به م هۆیه وه شه وه خێرا خه لکی پوا له تبین نا په زایی له سه ر ده رده برن، له کاتی که دا قه ده غه یه، که لایه نه باش و له باره کانی له وه ختی روودانی کرداره که دا پێیان بگوتریت، هه ر بۆیه ش نا په زایی ده رنه برین له سه ری، ئاتاجی به هیمنی و ئارام گرتنیکی زۆر هیه . قال ﴿ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ ﴾ تۆ هه رگیز ناتوانیت، که نه گه رچی له گه لێشم دابیت (مَعِيَ) و، نه گه رچی سه رسامیش بیت به من (به لām ئارامیك ناگریت ﴿ صَبْرًا ﴾ که واته مانای ﴿ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ به رای (مهاییمی) ئه وه یه، که (تۆ ئه ی مووسا نه گه رچی له گه ل من دا برویت و به زانست و زانیاریم سه رسام بیت، به لām به هیچ شیوه یه ک ئارام ناگریت له سه ر ئه و کرده وانه م، که به پێی زانسته کانی خۆم ئه نجامیان ده ده م، که له به رچاوی تۆ به پوا له ت ناشیرین بن. ئیدی چۆن ئارام ده گریت ﴿ وَكَيْفَ

نَصِيرٌ عَلَى مَا ﴿١﴾ له سمر ئه وه کرده وه، که رواله ته ناشیرینه کی هاتوته بهرچاو، له گهل
 نه وه شدا تو هوالو زانیاریه کت له سمری نیه ﴿لَمْ يَحْطُ بِهِ خُبْرًا﴾ هه والو زانیاری
 یه ت نیه، که لایه نه چاکه شاروه کهیت بو دهرده خاتو، لایه نه ناشیرینه کهیت بو پی
 ده شارپته وه؟! مووساش (قال) گوتی "من هه رچه نده له خه لکی رواله تبینم
 (له وانیه که هیچ نارامی یه کیان له سمر زانیی ناواخنی کاره کان نیهو، که هه
 تنهها رواله تی دهره وهی کاره کان ده بینن) هه رچه نده له وجوره خه لکesh بم، به لام
 ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا﴾: به پشتیوانی خودا ده مبینیت ئارام ده گرم
 به هوی خو زال کردن به سمرئو نه ریتهم دا، کاتیک جلوهی خو دم ده ده مه دست توو
 شوینت ده که ومو سه رسام ده بم پیست)، ئیدی چو ن نه فسم له تو یاخی ده بیست (و)
 کاتیک دوات که وتم ﴿وَلَا اَعْصِي لَكَ اَمْرًا﴾ هیچ فرمانیکت ناشکینم و سه رپی لی
 ناکم ته نانه ت، گهر به رواله ت واش بیست گوايه له راستیدا سه رپیچی یه له خودا
 نه گهر (گویرایه لی خودای تیدا ببینم، چونکه لی رادیتنی ناهه مواری له که سیکا
 که خوا دهروونی پاکژ کردوته وه نارهای یه له فرمانی خوداو (په نا به خوا له مه)
 جا کاتیک ئم وته یهش وه که وه لامدانه وه بیست له سمر وتهی (خدر)، که پی گوتبوو
 (تو ئارامیک له سمر کاره کانی من ناگريت ﴿اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ که چی
 له راستیشدا ئه و ئارامیهی لی نه بینن، نه گهر چی چاوپوشی حاله تی نااسایی لی
 کرد بیست. (خدر) پیی گوتووه ﴿قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِي﴾ نه گهر له پرووی زانست و
 زانیاریه کانه وه دوام ده که ویت) ئه و ﴿اَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ﴾ دهر باره ی
 هیچ کارو مه سه له یه که پرسیارم لی نه کهیت، ئه مه جگه له نکوولی لی کردنیش،
 چونکه ئم جوړه زانسته ی (خدر) له پی پرسیارو وه لامه وه نیه، به لکو له پی
 به خشینن به لیشاوی خودا وه یه به سمر نه و که سه دا، بویه ده بیست ئه و که سه ش

چاوه‌روانی لى بکات، ده‌بیّت ئارامیشی له‌سه‌ر بگریت.. ﴿حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ﴾ تاكو له‌نیۆ دلت داو ته‌نانه‌ت، گهر له‌پێی ئه‌و گه‌یاندنه‌ راسته‌وخۆیه‌ی خوداشه‌وه، یان گهر له‌پێی زمان وتنه‌وه‌ش بیّت ﴿مِنْهُ ذِكْرًا﴾، هه‌وائی کاره‌ نااساییه‌که‌و مه‌به‌سته‌ شاراه‌ که‌یت پێی بگه‌یه‌نم^(۱).

ئه‌مه‌ پوخته‌ی وته‌ی (مه‌هایمی) بوو، که‌ خستمانه‌ روو به‌و پێودانگه‌ی گوزارشت له‌ قوتابخانه‌ی ته‌فسیری سۆفیگه‌ریانه‌ی قورئان ده‌کاتو، یه‌کیکیشه‌ له‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌ مه‌سه‌له‌ی زانستی خودایی هه‌یه‌ (که‌خودا به‌لیشاو خستبێتیه‌ دلی هه‌ر که‌سیکه‌وه‌ به‌خواستی خوێ) و، پاشان یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی جیاوازیان له‌نیوان (پرواڵه‌ت و ناواخن) و (شه‌ریعه‌ت و حه‌قیقه‌ت) دا کردووه‌. کاتیك به‌وردیش سه‌رنج له‌م وته‌یه‌ی پێشووێ ناوبراو بده‌یه‌ن، ده‌بینین چۆن مانا قورئانیه‌که‌ی دوور خستۆته‌وه‌و، ته‌نانه‌ت چۆن به‌شیوه‌یه‌کی دیار ده‌سکاریی مانا قورئانیه‌که‌ی کردووه‌و شیواندووێه‌تیو، رسته‌ قورئانیه‌کانیشی کردوونه‌ شاهید بۆ تیگه‌یشتنه‌ سۆفیگه‌ریی یه‌ شارراو (باطنی)یه‌که‌ی، که‌ ده‌رباره‌ی زانستی خودایی (العلم اللدنی) و سرووشی به‌ لیشاو به‌ سه‌ردا به‌خشاو (الفیض الاله‌امی)یش ده‌ری برپوه‌.

برگه‌یه‌ك له ته‌فسیره‌که‌ی (اسماعیل حقی)

دوا‌ی وته‌ی (مه‌هایمی) دێینه‌ سه‌ر وته‌ی ڕاڤه‌کار (مفسر)یکی تر له‌ پێشه‌وايانی رێبازی سۆفیگه‌ری، ئه‌ویش (اسماعیل حقی البروشوی)یه‌، که‌ کتیبیکی ته‌فسیری به‌ ناوی (روح البیان)ه‌وه‌ داناوه‌.

(۱) تبصیر الرحمن وتیسیر المنان للمهایمی (۱: ۴۵۱-۴۵۲).

جا کاتیك ئایه ته کانی تایبته به چیرۆکی (موسا و خدر) ی تهفسیر کردووه، گه یشتۆته ئایه تی ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ ده باره ی زانستی خودایی (العلم اللدنی) دواوه، لهم پرووه گوتهویه تی (خودا بۆیه فهرموویه تی ﴿مِنْ لَدُنَّا﴾ له لایهن خۆمانه وه زانستمان به خدر دابوو) ههر چهنده هه موو زانسته کانی تریش ههر له لایهن خوداوه ن به لām هه ندیکیان به هۆی فیژکردنی خه لکی تره وهیه که یه کتر فیژ ده کهن، بۆیه به زانستی خودایی (لدنی) ناو نابریت.

به لکو زانستی خودایی ئه وهیه که خودا راسته وخۆ به بی میانیگری که سیکی دی ده یخاته دلّی ئه وه که سه وه پێ ی ده به خشیت، ههروه ها هیچ هۆیه کی ناسراوی ده ره کیش نیه) پاشان گوتهویه تی: (بزانه ههر زانستیك که خودا فیژری بهنده کانی بکات و، بهنده کانیش بتوانن ئه وه زانسته له غهیری خودا (واته له کهسانی تره وه) فیژ بن، ئه وه له کۆمه له ی زانستی خودایی (العلم اللدنی) نیه، چونکه ده شیت له لایهن (لدن) کهسانی تره وه وه رگریت، نه که ههر له لایهن (لدن) ی خوداوه^(۱).

ههروه ها گوتهویه تی: (مانای ﴿مِنْ لَدُنَّا﴾ ئه وهیه واته (له پله ی یه کی تی ی — ذات- ی ئیمه و پایه به رزی یه که یه وه).. هه ربۆیه ش پێشه وایانی سۆفیگه ربی له زاراوه کانی خۆیاندا بیژه (لفظی) (العلم اللدنی) (زانستیك له لایهن خوداوه) یان به تایبته تی بۆ ئه وه زانسته شارراوه (باطنی) یه داناوه که ته نها خودا له لایهن خۆیه وه به بی میانیگریی که سیك ده یادت به بهنده ی خۆی و، ئیدی به م په نگه ده سگری ده بییت..

ههر بۆیه ش هه ندیکیان ئه م شیعره ی شاعیریکی خۆیان ده لێنه وه:

تعلمناه بلا حرف و صوت   قرأناه بلا سهو وفوت

(۱) تفسیر روح البیان لإسماعیل حقی (۵: ۲۷۰).

واتای ئەم شیعەریان ئەوەیە گوايه به‌ڕێگای به‌خشینی خودایی و سرووشی په‌روه‌ردگار ئەو زانسته‌یان پێ گه‌شتوووه نەك به‌ڕێگای فیڕکردنی بیژه‌وانی و وانه و تنه‌وه‌ی كه‌سیکی دی. له‌بەر ئەوه‌ی (به‌وته‌ی اسماعیل حقی) پله‌ی زانستی پڕۆلەتینی (ظاهری) له‌ناست پله‌ی زانستی شاراوو ناوه‌کی (باطنی) دا وه‌ك پله‌ی نێوان دیارو نادیار وایه‌و، چونكه (هەر به‌پای ناوبراو) (زانستی پڕۆلەتینی) په‌یوه‌سته به‌ لایه‌نه‌دیاره‌کانی شه‌ریعت و شیوه‌و جوۆره‌کانیه‌وه، به‌لام زانستی شاراروه (باطنی) له‌پله‌ی ده‌رگای ماڵ دایه^(١).

پووجه‌ڵ کردنه‌وه‌ی وته‌ی سۆفیه‌کان

له‌باره‌ی زانستی خودایی یه‌وه

زانای ئیسلام (قرطبی) له‌وه‌لامی وته‌و پڕوپاگانده‌ی سۆفیه‌کاندا له‌سه‌ر زانستی خودایی، گوتویه‌تی: "زانای گه‌وره‌مان، ئیمام (ابو العباس) گوتویه‌تی: (هه‌ندێك كه‌س له‌ بێ باوه‌ڕه‌کانی سه‌ر ڕێبازی (باطنی) بیروپایان له‌سه‌ر گرته‌به‌ری ڕێگه‌یه‌كه‌ كه‌ئه‌و حوكمه‌ شه‌رعی یانه‌ی لی دادپه‌ییت، گوتووشیانه: (ئه‌م حوكمه‌ شه‌رعییه‌ گشتییانه ته‌نها كه‌سانی گه‌مژه‌و خه‌لكی عه‌وام کاریان پێ ده‌كه‌ن، ده‌نا پیاوچاكان و (ئه‌ولیا) و كه‌سانی تایبه‌تمه‌ند (اهل الخصوص) ناتاچیان به‌و ده‌قه‌ شه‌رعییانه نیه، به‌لكو ئەوه‌ی لییان خوازاوه‌ ئەوانسته‌یه كه‌ ده‌كه‌ویته‌ نێو دڵیان‌وه‌ ئەو حوكمه‌ش كه‌ به‌سه‌ریاندا ده‌دریته‌ ئەوه‌یه كه‌ له‌ خه‌یالات و ئەندیشه‌كانیان‌وه‌ ده‌رده‌چیت) پاشان گوتویانه: (ئه‌مه‌ش به‌هۆی سافی و بێگه‌ردیی دڵه‌كانیان له‌هه‌ر گه‌ردو ژه‌نگ و ژاریك و جگه‌ له‌خوداش غه‌یری تری تێدانیه، بۆیه زانسته‌ خوداییه‌كان و حه‌قیقه‌ته‌كانی په‌روه‌ردگاریتیان تێدا ڕه‌نگ ده‌داته‌وه‌و،

(١) روح البیان-ی- اسماعیل حقی (٥: ٢٧٢).

ئاگاداری نهێنییهکانی بوننهوهر دهبنو، حوکمی وردهکاریهکان دهزاننو، ئیدی ئاتاجیان به حوکمی شهریعهو فرمانه گشتیهکان نامینیت، وهك چۆن ئهم حالهته بۆ (خدر) پهخساوهو، ئهوهبوو ناوبراو (بهپای سۆفیهکان) ئاتاجی بهو زانسته دیار دهرخراوانهی دنیانهبوو که لهلای (مووسا)ش ههبوون. ههروهها لهو وتانهی، که (سۆفیهکان) دهیگێرهنهوهو کردوویانهته بیرباوهپری خۆیان ئهوهیه، فهتوا له دلی خۆتهوه وهرگیراوه، تهنا ته گهر فهتوا وهرگریکیش فهتوای پێگهیانیدی.. بۆیهش زانامان (قرطبی) گوتویهتی: (ئهم وتهیه کفری بێ باوهرییهکی تهواوهو، خاوهنو دهپرپی وتهکesh بێ ئهوهی داوای تۆبهو پهشیمانی لێ بکریت دهکوژریت، چونکه نکوولی کردنه له زانستی شەرع.. خوداش بێگومان پێساو سوننهتی خۆی پیاده کردوهو هیکمهتی خۆی خستۆته کارو بریاری خوداییشی وابوه، که حوکم و فرمانهکانی، تهنها له پێی ئهوه پیغه مبههرانهیهوه بهخهڵکی دهگهن، که چهند سهفیرو بالێوزیکی نیوان خوداو بهندهکانی بوون. بۆیه بهپوختی (بهپای ههموو زانیانی) له گشت حالهتیکدا زانستی بنهبر (قطعی)و، راستی رههای پێویستو، رای زانیانی پیشین و دواين لهسهه ئهوهیه، که تهنها له پێی پیغه مبههرانی خوداوه زانست و حوکمهکانی خودا دهزانرین. جا ههر که سیك بلیت: (گوايه پێگهیهکی دی ههیه، که فرمانی خوداو شته قهدهغه کراوهکانی بهبێ پێگه ی پیغه مبههرانی دهزانریت و، پێویستی یهك به پیغه مبههران نابیت، ئهوا دهکوژریت و داوای تۆبهشی لێ ناکریتو، پێویست بههیچ پرسیارو وهلامیکیش لهگهڵیدا ناکریت، پاشان ئه مه وتهی جیگهرو سهلمیترای چه ندين پیغه مبههری تری خوداشه (سلاویان لێ بیت) جگه، له پیغه مبههری ئیسلام ﷺ.. شیکاری ئه مهش ئه وهیه ههركه سیك بلیت زانست و حوکم له دلیهوه وهردهگریتو، ههرجی بکهوێته دلیهوه، ئه وه حوکمی خودایه به پێی ئه وه کار دهکاتو، گوايه له گهڵ ئه وه دا پێویستی به قورئانو به سوننهت نیه، ئه وه بێگومان تایبه ته ندیی پیغه مبههریتی به خۆ داوهو، وهکو ئه وه سهفه ی پیغه مبههریش ﷺ که دهبراره ی تایبه ته ندیی پیغه مبههریتی خۆی

فهرموویه تی: ((ان روح القدس نفث في روعي))^(١)، واته (بیگومان له گیانی پاک و پیرۆز کراوه به جهسته دا).

ههروهها "ئیمامی (شنقیطی)ش له تهفسیره کهیدا (اضواء البیان) ئهو جوژه وتهو ئیدیدعیا نابه جی یانه یانی (که ده باره ی زانستی خودایی و گوايه به لیشاوو به سروش ده یخاته دله کانیانه وه" پووچه ل کردۆته وه، گوتهویه تی:

"بیگومان ئهو په حهت و زانسته ی، که خوا له لایه ن خۆیه وه به (خدری به خشیوون: پیغه مبه ریته ی و سروش (وحی) بوون، چونکه خدر به (مووسا) ی گوته وه: (وما فعلته عن أمري) = (من له خۆمه وه سه ره ستانه ئهم کارانه م نه کردوه).. فهرمانی خوادش ته نها له پری سروش (وحی) یه وه ده زانریته. هیچ ریگه یه کیش نه ته نها به سروش نه بیته. خوادش ئه مه ی له سروشدا به ند کردوه، وه كه فهرموویه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُم بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا

مَا يُنْذِرُونَ﴾^(٤٥) الانبیاء، ههروهها (شنقیطی) گوتهویه تی: "ئه وه له زانستی (اصول) داها تووه، ئه وه یه ئیلهام له ئه ولیاو پیاوچا کانه وه بۆ به لگه هیانه وه له سه ر هیچ شتیك ناشیت، چونکه هیچ (پاریزراوی و عیصمهت) یکی پیغه مبه ریته یان تیدانیه.. جا ئه و ئیدیدعیا نه ی، که هه ندیک که سی ده باره ی شیواو بوونی کارکردن به ئیلهام بلاوی ده که نه وه، که گوايه له مافی که سی ئیلهام پیدراوه کاربه وه ی نیو دلی بکات به بی دهقی شه رعی تر، شتیکی پووچه له و هیچ پشته ی پی نابه ستریت، چونکه به به لگه یه که به هیژنه کراوه. خه لکی نه پاریزراو (غیر معصوم) یش، هیچ متمانه یه که به خه یالی و ئه ندیشه کانی نا کریت، چونکه له پیلانی شه یتان نه پاریزراوه، ریتموونی و هیاده ی تیش له شوینکه وتنی یاسا شه رعییه کاندای مسۆگه ر کراوه، نه که له شوینکه وتنی خه یالات و ئیلهامه کاندای^(٢).

(١) تفسیر القرطبی (١١: ٤٠-٤١) باختصار.

(٢) اضواء البیان (٤: ١٥٩) باختصار.

پاشان (شنقیطي) گوتوویه تی: (بهم رهنګهش ده زانیت ئه و ئیددیعیانیهی زۆربهی ئه و که سه نه فامانهی که خۆیان به شوینکه و تووی (تصوف / سوڤیگه ریی) ناو بردووه که خۆیان و شیخه کانیشیان ړیبا زیکی شاراهه ی وایان گرتوته بهر، گوايه له لای خودا هاوتای حهق و راستیه (ته نانه ت گهر پیچه وانه ی ړووکاری دهره وهی شه رعیش بیت، وهك ئه و پیچه وانه بوونه ی کرداره که ی (خدر) له گهل ړواله تی زانستی (موسا) دا، بیگومان ئه م ئیددیعیانیهی ئه وان کفریکی گه وره یه و، بیانویه کیسه بو لیك دابرانی ته و او له ئایینی ئیسلام، به و ړوپاگه نده یه ی گوايه حهق له چه ند کاریکی شاراهه دا، پیچه وانه ی چه ند مه سه له یه کی دیارو دهرخواه^(۱).

ههروه ها (آلوسی) یش له ته فسیره که یداو له و جیگه یه دا، که وه لامی ئیددیعیای زانستی خودایی ده داته وه و بانگه شه کانی (سه ریچی و پیچه وانه بوونی شه ریعت له گهل حه قیقه تدا) پووچهل ده کاته وه. بو ئه م مه به سته چه ند وته یه کی هه ندیک له زانا چاک و راستگۆکان هیناوه ته وه، واته له و زانایانیهی، که سوڤیه کان به شیخ و مه شایه خ و زانایانی خۆیانی داده نی... بو نموونه (ئالووسی) وته ی (عبدالقادری گه یلانی) هیناوه ته وه، که گوتوویه تی: (گشت ئه ولیاو پیاوچاکان ته نها له فه رمایشتی خودا و فه رمووده ی پیغه مبه ره که یه وه ﷺ زانست وه رده گرنو، ته نها به پیی لایه نه دیاره کانی ئه و فه رمایشت و فه رمودانه ش کار ده که ن) واته نهك به لایه نی (شاراوه و باطنیی خولقیئراوه). له (جنید) یشه وه، که به (سید الطائفة) ناسراوه، ئه و وته یه ی هیناوه که گوتوویه تی: (هه موو ړیگاگان له خه لکی به ستراون ته نها له وکه سانه نه بیت که شوین پیی پیغه مبه ریان ﷺ هه لگرتوه). ههروه ها وته یه کی تری (جنید) هیناوه، که هه ر له مباریه وه گوتوویه تی: (هه رکه سیك قورئان له بهر نه کات و فه رمووده نه نووسیته وه، ئه و له م عیلم و زانسته دا په یره ویی نا کریت، چونکه زانستی ئیمه به قورئان و سوننه ته وه به ستراوه).

(۱) اضواء البیان (۴: ۱۶).

(شنقیطي)یش گوتوویهتی: (ههركهسیك پروه شاراوه كه (باطن)ی زانستیك بگریتهبهر، كه پروه دیاره كه (ظاهر)ی حوكمیك پووچهئی دهكاتهوه، ئهوا ههلهی كردوه).

(أبو الحسيني نوري)یش گوتوویهتی: (ئهگهر دیتت كهسیك ئیدیعیای حالهتیک دهكات، گوایه لهخواوه بۆ هاتوووه، ئهم حالهتهش له سنووری زانستی شهرعی دهریكات، ئهوا لێی نزیک مهبهرهوه.. ههركهسیكیشیت بینی ئیدیعیای حالهتیک و دهكات، كه زانستیکی دیارو دهركهوتوو پشتگیری ناکات، ئهوا لهسهر ئاینهكهی تاوانباری بکه).

(ابو سعید الخزار)یش گوتوویهتی: ههر زانستیکی شاراوه گوایه راستهوخۆ له ناخی مرۆفدا دانرابیتو، پێچهوانهی زانستی دیارو ناسراوییت ئهوه پووچهله). (ابو العباسی دینوری)یش گوتوویهتی: (پهوانبیژی رووکاری دهروهو حوكمی ناواخن ناشاریتهوه).

(ابو حامدی غزالی)یش گوتوویهتی: (ههركهسیك بلیت: ناواخن پێچهوانهی روالهته، ئهوا له كفرو بیباوهپی یهوه نزیكتره وهك له ئیمان و باوه)^(۱).

ههموو ئهو وتانهی پێشوو وتهی ئهو زانا بهپێزان بهوون، كه سۆفیهكان به شیخو مهشایهخی خۆیشیان داناون.. جادوای ههموو ئهم وتانهی ههندیک له زانایانمان، ئهنگامیکی یهكلاکهروه بهدهست دینین، ئهوهیه (ئهو زانسته خودایی یه " العلم اللدنی"یهی، كه ئایهتهكه ئاماژهی بۆ کردووه، كه خودا لهلایهن خۆیهوه به(خدر)ی گهیااندووه - سلأوی لئ بیّت - زانستی پێغه مبهریتی و سرووشه.. بهلام ئیدیعیاو بانگهشهکانی سۆفیهکان دهبارهی زانستی خودایی (بهو بۆچوونهی خۆیان) ئهوه چهند ئیدیعیایهکی پووچهل و بێ نیوهپرۆک و گومراکارییهو، پێچهوانهی شهریعهتی ئیسلام و پێبازی قورئان.

(۱) روح المعانی - لئالوسی، ۱۶: ۱۹.

ئەي ئايا بۆ لای گەلەكەي خۆی گەراوەتەوه؟ یان ئایا لەناوچەي پێكگەیشتنی
نیوان هەردوو دەریاکەدا چاوەڕوانیی کردوون.

۱۴- (خدر) لەکویدا لە (موسا) جیابۆتەوه؟ ئەي دواي ئەوه (خدر) بۆ کۆی چوو؟

۱۵- چۆنیهتی گەراوەهەي (موسا) بۆ لای گەلەكەي؟!

هەموو ئەم پرسیارانە لەلایەنەشاراوه و نەزانراوهکانی نیو ئەم چیرۆکەن و، ئێمەش
خۆمان بەلێکۆلینەوه و ڕوونکردنەویانەوه مەندووناکەین، چونکە هیچ وتە و قسە و
باسێک دەربارەي ڕوونکردنەویان، نازانستی و نامەنەجی و ناپێکن و لەهەلەوه
نزیکترن زیاتر لەوهی لەپراستییهوه نزیکن، بەلکو تەنانەت زۆریەیان هەلەو ناراست
دەردەچن، نەك پراست و جێگیرین، دیارە مەحاله هەلەش لەپراستی نزیك بێت، چونکە
هەر وتەیهك بۆ ڕوونکردنەوهی ئەو نەزانراوانە، گریمان و ئەگەری هەلە بەریژەیهکی
هیجگار زۆرتر لە گریمانی پراستی هەلەدەگرێت. بۆیه ئێمە داواکاری هیشتنەوهی ئەم
لایەنە شاراوانە. بن، کە وەك خۆیان بەشاراوهی بـمـیـنـنـهـوهـو، هەر وتە و قسە و
باسێکیش گەر دەربارەي زانییان و ڕوونکردنەویان هەبوون و، تەنانەت گەر لە
کتێبەکانی تەفسیر و چیرۆک و میژووشدا هاتبن، هەلەو شێڕینەوه و پشتیان پـیـ
نەبەستریّت.

"چەند ڕووداویکی کتووپری لە بەسەرھاتی موسا و خدر"

لە بەسەرھاتی موسا و خدردا چەندین تەمومژ هەیە، کە ڕووبەرپووی (موسا)
بوونەتەوه، هەر وەها چەند ڕووداویکی کتووپری و لە ناکاویش هەیە کە ترووشی
موسا بوون و سەرسامی کردوون و، لە چیرۆکەکەدا باسکراون، هەر لە چیرۆکەکەشدا
هەندیک لەو تەمومژانەش ڕەوینراونەتەوه، بەلام هەندیکێ تریشیان هەر بەشتی
سەیر و لەناکاوو، بەتەمومژیش ماونەتەوه... لەو ڕووداوه لە ناکاوانەش:-

١- دەرچوونی ماسی یه برژینراوه که (بهزیندوویی له زه مبیله که یانه وه بۆ نێو دهریا که)، ئه وه بوو پێشتر خودا فه رمانی به موسا کردبوو که له گه ل خۆیدا ماسیه کی گه وه ی برژاوی سوێرکراو له زه مبیله یه کدا هه لگریت و ببات، جا له هه ر جێ یه کدا ئه و ماسیه ی لی ون بیت ئه وه بێگومان (خه ر) له و ئێدا ده بینیت (موسا) ش خۆی و کۆره یاهه ره که له و جێه دا خه وتن، ماسیه که شیان له زه مبیله که دا بوو که سوورکراوه و خۆی کراو برژاو (واته مردوو بوو). که چی دڵپه ئاوێکی له کانیای ژیا نه وه بۆ دیت و ژیا نی به به ردا دیته وه و، خودا گیانی بۆ ده گه رپێشته وه و، له زه مبیله که ده رده چیت و ده چیته نێو دهریا که وه به لام چۆن ئه مه رووی داوه ؟ ماسیه کی خۆی کراو برژینراو (بێ گیان و مردوو) سه ر له نوێ بۆ ژیا ن بگه رپێته وه .. به سه رهاتی ئه مه رووداویکی کت و پری و سه رنج پاکیش بووه بۆ موسا و کۆره یاهه ره که شی، هه ره ها رووداویکی کت و پری و سه رنج پاکیشه بۆ هه ر خۆینه ریکی ئه م نایه تانه ی چیرۆکه که .

ئه م موعجیزه یه ی خودای په ره رده گاریش به هێزترین به لگه یه له سه ر توانای بێ سنووری خودا، چونکه خودا له سه ر هه مو شتێک به توانایه و، هه ر کاریکی بویت ده یكات و، هه ر خۆشی مه خلوقات ی ده ژیه نییت و ده یاغ رپێشیت. پاشان ئه م موعجیزه یه به لگه یه کی له سه ر زیندوو کرد نه وه ده خاته روو، جا ئه و خودایه ی که ماسیه برژینراوه سوێرکراوه که ی زیندوو کردۆته وه، ده توانیت له پۆژی قیامه تیشدا هه موو به نده کانی خۆی زیندوو بکاته وه .

٢- کاتێک ژیا ن که وته وه نێو لاشه ی ماسیه که وه به ده ریا دا پۆشته وه ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ ماسیه که هه لبه زیبووه و پێی نێو دهریا ی گرت به ر (مانای ئه م نایه ته ئه وه یه خودا پۆشتنی ئاوه که ی بۆ ماسیه که راگرتوه تا وه ک (سَ تَ رَ ب) ی لیه اتوه و، واته پێگا (طریق) به مانای ئه م پێگایه به رنراوه ی ماسیه که را په ویکی پۆشن بووه که تیایدا ئا و له دوا ی ماسیه که وه

نەرۆشتوووه، به شیوهیه کیش بووه که ههر که سێک بهو پاروهه پۆشنه و بهو رێگا دیاره دا پۆشتبیت ئهوا گه یشتۆته جیگای ماسیه که، مووساش ئهم کرداره یان له گهڵ کۆره یاوه ره کهیدا گرتۆته بهر بۆ گه یشت به شوینی ماسیه که و بهم پیهیهش بۆ دیتنی (خدر).

۳- کاتێک مووسا و یاوه ره که ی گه پانه تهوه بۆ جیگای یه که میان که ماسیه کیان تیادا لی و ن بوو، تووشی رووداویکی له ناکاو ببوون، ئه ویش دیتنی (خدر) که له ویدا بووه له سه ر پشت پاکشاه و کراسه که ی له خۆیه وه ئالاندوووه. جا که (مووسا) سلاوی لی کردوو، (خدر) یش کراسه که ی له سه ر ده م و چاوی خۆی لابردوو و وه لامی سلاه که ی داوه تهوه .. بێگومان (خدر) له جیگه یه کی نادیارو نه زانراوه وه ده رکه وتوووه، مووساش خۆی و کۆره نه وجه وانه یاوه ره که شی و (ته نانه ت ئیمه ش که سه رقالی چیرۆکه که ی ن) نازانین (خدر) له کوپه هاتوووه، پێشتر له کویدا ده ژیا. هه موو ئه و زانیارییه ی لمانه، ئه وه یه ئیمه ش وه ک مووسا کتوپر به و جیگه یه ئاشنا بووین که (خدر) ی لی بووه.

۴- (خدر) به وته یه کی گرنگ (مووسا) ی خستۆته نیو رووداویکی کتوپری یه وه، کاتێک (مووسا) داوی لی کردوو هاورپییه تی رێگه ی بکات تاکو زانستی لیوه فیربیت، به لام (خدر) به و وته له ناکاوه وه لامی داوه تهوه که: بێگومان تۆ ناتوانیت ئارام له سه ر هاورپییه تی و کاره کام بگری: ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾. ئه مه ش له چیرۆکه که دا به دیی هاتوو، چونکه (مووسا) نه ی توانی ئارام له سه ر کاره کانی (خدر) بگریته له ماوه ی هاورپییه تی رێگه که یاندا.

۵- رووداویکی تری له ناکاو کاتێک مووسا له گهڵ خدردا به خورایی و به بی کرئ سواری که شتییه که ده بنو، که چی (خدر) به دهستی ئانقه ست پارچه یه که ته خته ی که شتییه که له بنه وه لی ده کاته وه و کونیکی تیده کات ئه مه ش و له مووسا ده کات که به ره هه لستی و نکوولی له و کاره ی بکات.

٦- کارێکی تری له ناکاوی خدر له بهر چاوی موسادا (سلاویان لی بیئت) ئه وه بوو کاتی که مندالیکیان له نیو مندالان دادی که یاریان ده کرد، (خدر) دهیکوژیت به بی ئه وهی منداله که له و کاته دا تاوانیکی وای کرد بیئت که شایانی ئه و کوشتنه بیئت، موساش دووباره ناره زایی له سه ره ئه م کاره ی ده رده پریئت.

٧- دیمه نیکی کت و پیری و جی سهر سوپرمانی تریش ئه وه یه، که بو (موسا) و (بو ئیمه ش) ده رکه وتووه، خه لکی گونده که زور پیسکه و چاوچنۆک بوون له ئاست موسا و (خدر) داو میواندارییان نه کردوون، سه ره پایی ئه وه ی، که ئه وان داوای خوراکیشیان لی کردبوون.

٨- هه لۆیستیکی کت و پیریانه ی دیکه ی (خدر) له ئاست (موسا) دا - سلاویان لی بیئت - ئه وه بوو، کاتی که دیتیان له و (گونده دا) دیواریک خه ریکه ده رووخیئت، که چی (خدر) راستی ده کاته وه و بنیاتی ده نیته وه، ئه مه ش و له موسا ده کات که به ره له ستیی بکات و داوایشی لی ده کات، که به لایه نی که مه وه داوای کرێیه که له خه لکی گونده که بکات له سه ره ئه و کاره ی، چونکه (به رای موسا) دانیشتوانه چاوچنۆک و پیسکه کانی ئه و گونده، شایسته ی ئه و چاکه یه ی خدر نه بوون.

٩- ئه و رووداوه کت و پیره زور سه یرو سه مه ره یه ش، که موسای سه رسام کردووه و (ته نانه ت ئیمه ی سه ره غده ری قوناغه کانی چیرۆکه که ش) ی سه رسام کردووه، ئه وه بوو له دوا ییدا (خدر) په رده ی له سه ره لایه نه نه زانراوه کانی هه رسێ کرداره که ی هه لداوه ته وه و ته مومرێ له سه ره نه هیشتوون و، ده یانکاته پاساوێک بۆیان و، به وه یه شه وه ئه وه روون ده کاته وه، که هه رچییه کی کردووه: هه ق و چاکه و راستین، به لām رو نکر د نه وه شی و کرد نه وه په رده له سه ره لادانیشیان هه ر به شتیکی سه یرو له ناکا و داده نریئت.

۱۰- کاریکی سه رنج پاكیسی كت و پریانە ی تریسی، ئەو هیە هەوایی داو ه لسه ر ئەو پادشا سته مكارو زه وتكاره ی، كه چاوه رپێ هه ژاره كانی ده كرد، تاكو پا پوره كه یان لیّ سه نیّت نه گهر (خدر) كه له به ریکی تیّ نه كردایه و خه وشباری (واته - عه بیداری) نه كردایه.

۱۱- کاریکی جیّی سه رنجی تری ئەو هیە، له ناكاو هەوایی داها تووی ئەو كوپره منداله ده دات كه كوشتوویه تی به وە ی، كه نه گهر له ژیان دا بایه و گه و ره ببایه، ئەوا كافر ده رده چوو، خوداش ویستوویه تی كوپریکی باشتریان پیّ بدات، كه دیندارو چاكه خوازو به رهم و میهره بان بیّت بۆ یان.

۱۲- هه وڵدانی كت و پیری له سه ر وجودی گه نجینه یه كه له ژیر دیواره كه ی ئەو گونده دا، كه دوو مندالی هه تیوو خاوه نی بوون، بۆیه ش (خدر) دیواره كه ی له سه ر بنیات نایه وه، تا ئەو كاته ی منداله كان گه و ره ده بن و گه نجینه كه ده ردینن.

۱۳- شتیکی تری سه رنج پاكیسی و كت و پیری، ئەو هیە خدر له دوا یی دابۆ شوینیك ده روات، كه نازانین بۆ كوێ چووه، .. له وانه یه (مووسا) ش - سلاوی خودای لیّ بیّت - ئەو هی نه زانی بیّت.. به راستی (خدر) (له ژیر کاریگه ریی به هه شت و شتی له ناكاو و جیّی سه رسورمان دا (مووسا) ی به جیّی هیشتوو، ئەویش كاتیك باری راسته قینه ی هه رسی كرداره كه ی بۆ ده رخستوو، پاشان پوو وه شوینیکی نادیار به جیّی هیشتوو وه رۆشتوو..

بیگومان (خدر) له م چیرۆكه شدا، هه ر له شوینیکی نادیاره وه ها تووه و دوا ی چیرۆكه كه ش، هه ر به ره و شوینیکی نادیار رۆشتوو.. ئیمه ش نازانین له كوێ وه ها تووه، بۆ كوێ رۆشتوو.. هیچ وته یه كیش له مباره یه وه نه له قورئان و نه له فهرمووده كانی پیغه مبه ریشدا ﷺ نه ها تووه، ده رباره ی (خدر) خویشی هه ر ئەوه نده ها تووه، كه دیاریمان كردوو، كه له قورئان و فهرمووده كان دایه.

بێگومان به سه رهاتی (خدر) له گهڵ (مووسا) دا به سه رهاتیکی نادیارو چیرۆکیکی ته ماوییهو، داستانیکی پر له رووداوی سه یرو له ناکاوو، حیکایه تیکی جێی سه رنجو سه رسورمانیشه.

ئیمهش هه رکاتیك ئهم چیرۆکه ده خوینینهوه، تووشی ده هه شهتو سه رسورمان ده بینو، ئهو رووداوه له ناکاوانه شی کارمان تێده کهن سه ره پای ئه وهش، که پێشتر چهند جاریکی تریش له حه قیقه تی رووداوه کانو رازو نه یینی کرداره سه یرو کت و پرپیه کانیشیمان زانیییت.

"سه فهر بۆ به ده ست هیئانی زانست"

(مووسا) چیی گوت به کوره نه و جه وانه که ییاوهریی (یوشعی کورپی نوون)؟
 پیی گوت: ﴿...لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا﴾
 (٦٠) الکھف ﴿واته: (من به بی وهستان و کۆلدان هه ر ده رۆم، تاکو ده گه مه ناوچه ی پێکگه یشتنی نیوان هه ردوو ده ریاکه، یان هه ر ده بیّت بگه مه ئه نجام، یا خود ماویه کی زۆر ده گه رپیمو له سه فه ردا ده بم). ناوچه ی پێکگه یشتنی دوو ده ریاکه ش ئهو جیگه یه بووه، که خوا هه وائی به مووسا داوه له سه ر ئه وه ی له وێ (خدر) ده بینیت.

خۆ ئه گه ر نه گاته ناوچه ی پێکگه یشتنه وه ی هه ردوو ده ریاکه، ئه وه دیاره له رۆشتندا به رده وام ده بیّت، ته نانه ت گه ر ئهم سه فه ره ی چه ندان سائی درێژو ماویه کی زۆریش بجا یه نیت، هه ر به رپێگاوه ده بیّت. له و وته یه ی (مووسا) دا - سلاوی لی بیّت - ئهم مه به ستانه وه رده گرین:-

- سه فهر بۆ به ده ست هیئانی زانست.

- سوور بوون له سهر وهرگرتنی زانست.

- پېداگرتن له سهر تیپه پانندی هه موو ئه و کۆسپانه ی که دینه سهر پای ئه و نیازه.

زانایانی ئیسلامیش چهنده ها نمونه ی بهرزو قه شه نگیان ده باره ی سه فهر بۆ به دهسته یانی زانست پیاده کردوه، له و باره دا بهرگه ی گه لیك ناره حه تی و کویره وهرییان گرتوه و، ئارامیشیان له سهر ئه و کۆسپ و بهر به سته دژوارو سه ختانه گرتوه که پرو به پرویان بوونه ته وه.

له مباره یه وه ئیمام (خطیبی بغدادی) له سه ده ی پینجه می کۆچیدا کتیبیکی داناوه تیایدا ناوی به ناویانگرتینی ئه و زانایانانیه ی تۆمار کردوه، که پرویان کردۆته ولاتانی تری دنیا بۆ به دهسته یانی تاکه یه ک فهرمووده له فهرمووده کانی پیغه مبه ری خودا ﷺ (ئیمامی بغدادی) ئه م کتیبه ی ناناوه (الرحلة في طلب العلم) واته (سه فهر بۆ به دهسته یانی زانست) له م دوا ییه شدا دکتۆر (نورالدین عنتر) به ساغ کردنه وه و لیکۆلینه وه چاپی کرده وه.

له سه رده می خوشاندا (شیخ عبدالفتاح ابو غده) له کتیبیکی نایابی خۆیدا چه ند نمونه یه کی کۆکردۆته وه ده باره ی سه فه ری زانایانی موسلمان و ئارام گرتنیان له سهر هه ر ناره حه تییه ک له و پینا وه دا، کتیبه که شی ناو ناوه (صفحات من صبر العلماء على شذائد العلم والتحصيل) واته: (چه ند لاپه ره یه ک له سهر ئارام گرتنی زانایان له سهر باره سه خته کانی زانست و به ده ست هیان).

(موساش به کوره که ی یاهوهری گوتبوو (کۆل نادهم تا ده گه مه ناوچه ی پیگه یشتنی هه ردوو ده ریا که، یان بۆ ماوه یه کی زۆرو زه مه نیکی درێژ له سه فهر دا ده م): ﴿لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا﴾. له م ئایه ته دا وشه ی (حقبه / چه ند زه مه نیکی) کۆ (جمع) ی (حقبه) یه. زانایانیش پای هه مه جوړو

جیاوازیان له سههر مانای (حقبه) ههیه که دهلێن له نیوان (شهست سال) و (ههشتا سال) و (سه د سال) دایه... به لām رای راستر له سههر مانای (حقبه) ئهوهیه که (راغبی اصفهانی) له فهرهنگی (مفردات) هکهیدا دیاری کردووه و گوتویهتی: (له پاستیدا (حقبه) ماوهیه کی نه زانراوه له زه مان) ^(۱). ئهم مانایه له وته که ی موساش داهاتووه که به کوره یا وهره که ی گوتووه ﴿أَوْ أَمْضَى حَقْبًا﴾ که واته (موسا) به ماوهیه کی تاییه تی و نه زانراو، وه سفی کردووه و که هر گه شتیارو ریبوار ده بیست، تاو به (خدر) ده گات.. ئهم مانایه له وشهیه کی هاوشیوه شیدا (احقاب) دا هاتووه، که مانای کاتیکی نادیارو نه ژمیراو ده گه یه نیت و، خودا تییدا (له باره ی کافران وه له دۆزه خدا) فهرموویه ﴿لَبِثَیْنِ فِیْهَا أَحْقَابًا﴾ ﴿۲۳﴾ النبأ ﴿ثُمَّ مَشَ مَا وَهَیْهِ کِی نَادِیَارُو بَیْ کَوْتَا یَهِ که تییداو به نه مریی له دۆزه خدا ده میننه وه، په نابه خودا..

"فَسِيَاخُوتَهُمَا"

قورئانی پیرۆز کرداری بیرچوونهوه (نسیان)ی خستۆته پال هەردووکیان (واته/ پال موساو کورپه یاوه‌ره‌که‌ی) له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که له‌راستیدا هه‌رته‌نیا کورپه‌که (یوشعی کورپه‌ی نون) له‌بیری چوو بۆوه. له‌به‌رئه‌وه‌ی (موسا) داوا‌ی له‌کورپه‌که‌ی کردبوو که ماسییه‌که له‌زه‌مبيله‌که‌یدا هه‌ل‌گریت و پيشی گوتبوو (هه‌ر کاتێک ماسییه‌که‌ت لی‌ و ن بوو خیرا ئاگادارم بکه، ئیدی کاتێک پێکه‌وه ده‌پۆن و ده‌گه‌نه‌ لای به‌رده‌ زه‌که‌و زه‌مبيله‌که‌ش به‌ ماسییه‌که‌وه له‌ نزیک ئاوه‌که‌وه داده‌نێن و، خه‌ویان لی‌ ده‌که‌ویت چه‌ند دڵۆپه‌ ئاوێک ده‌گه‌نه‌ لای ماسییه‌که‌و ژیا‌نی به‌به‌ردا دیته‌وه‌و، له‌ زه‌مبيله‌که‌ ده‌رده‌چیت و پێگه‌یه‌کی نیو ده‌ریا بۆ خۆی ده‌گریته‌به‌ر ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾.

له‌کاتێکیشدا (موسا و کورپه‌ یاوه‌ره‌که‌ی) بێ‌دار ده‌بنه‌وه‌و له‌خه‌و هه‌ل‌ده‌ستن پێگه‌ی سه‌فه‌ریان گرتۆته‌وه‌ به‌رو، هه‌ر که‌هه‌ست به‌ماندویتی و برسی‌تی ده‌که‌ن، (موسا) داوا له‌ کورپه‌که‌ ده‌کات که‌خۆراکی بۆ بێ‌نیت، ئه‌ویش خیرا ماسی یه‌که‌ی به‌بیردا دیته‌وه‌.

که‌وابوو ئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌بیری چوو، کورپه‌که‌یه، نه‌ک موسا.. ئه‌ی بۆچی قورئان ئه‌م کرداری له‌بیر چوونه‌ی خستۆته‌ پال هه‌ردووکیان؟!.

وادیاره‌ له‌مه‌دا دوو حیکمه‌ت هه‌یه

یه که میان: ئەمە له دەرووی (تغلیب)^(۱) ھەبە، ھەك ئەوھی بڵێن: (الأبوان)، كه بۆ (ابو ام/ باوك و دایك) یش به کاردیت، یان (ال عمران) كه بۆ (أبویكر) و (عمر) یش به کاردیت. جامادام ئەم دوو كەسەش (موسا) و (كۆرە یاوهره كه) ی دوو ھاوڕێی یه كترین له سه فەرەكه دا، ئەوا ھاوبەشی یه كترن له رینگه داو له ھەر کردارو پرووداویكدا، كه تووشیان دیت، لەو کردارانەش، كه ھاوبەشن تیايدا (له بیرچوونه وه) یه .

دووهمیان: بێگومان ئاکامی بیرچوونه وه كه و سه ره نجامه كه شی، به سه ره ھەردووکیاندا دیت، نهك ته نیا به سه ره كۆرە نه و جه وانه كه ی یاوهری (موسا) دا.. ئەو ھبوو به ھۆی بیرچوونه وه كه وه، ھەردووکیان رینگای رۆشتنیان درێژتر بۆوه، پروودای زیاتری ناخۆش و ماندوویتی و برسیتییان به سه رداھات.

(۱) (تغلیب) لەزمانی عەرەبیدا لەنێو دووبیزە (لفظ) دا به کاردیت، كه یه كێکیان جێی ھەردووکیانی پێ دەگیرێتەوه ئەگەر ھۆیه کی پەيوه سترکردن یان تێكه لکردن لەنێوانیان داھەبێت. یان لەنێوان واتاو مەدلولیاندا ھەك وشە (ابوین) بۆ دایك و باوك (الام و الاب) یان (مشرقین) بۆ مشرق و (مغرب) یان (الاخوان) و... ھتە (وەرگیر).

"ءَاٰنَاْ غَدَاَآءَنَا"

كاتِيك (مووسا) و (كوڤه ياره كهى) بهرپوه رۆشتن و ناوچهى نىوان دوو دهرياكهيان بهجى هيشت، هستيان به ناره حهتى و ماندووتى كرد، ئهوهبوو (مووسا) به ياره كهى گوت: (خۆراكه كه مان بۆ بيينه، چونكه بهراستى له م سهفه ره ماندا زۆر شه كهت و ماندووبووين): ﴿ءَاٰنَاْ غَدَاَآءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا﴾ كاتِيك بهوردى سه رنج له م ئايه ته ده دهين، ئه م خالانهى لى ده رد ئين:-

۱- شياو بوونى، ته نانه ت پتويستبوونى هه لگرتنى تويشووو خۆراك بۆ گه شت و سه فهر، ئه مه ش پيچه وانهى (پشت به خوا به ستن) نيه، به لكو هه ر له ده روازهى پشت به خوا به ستنه كه دايه، چونكه گرته به رى ئه و هۆكارانه يه كه خوا فه رمانى له سه ريان پيمان ده كات.. سه ير له وه دايه كۆمه له كه سيك له گه مژه و فريودراوان هه ن و، تويشوو هه لئاگرن، به بيانوى ئه وهى گوايه پيچه وانهى پشت به خوا به ستنه، خويشيان ته مبه ل و ته وزه ل و په كخه رى ئه و هۆكارانه ن كه خودا فه رمانى پتويست بوونى وه به رنان و پابه ندبوون پتوه يانى داوه.

۲- شياو بوونى خستنه كارى كه سانى دى و داوا كردنى هيئنانى خۆراك لىيان. ئه وه بوو (مووسا) داواى له كوڤه ياره كهى كرد، كه خۆراكى بۆ بيئيت ﴿اَتَنَا غَدَاً﴾ ئه مه له گه ل ئه وه ش دا باشتروايه، كه مرۆڤى موسلمان هيج شتيك له كه س داوا نه كات (سه ره راى شياو بوونى داوا كردنه كه ش).

۳- شياو بوونى ئه وهى، كه مرۆڤ هه والى حاله تى خۆى (چ برسيى يان ناره حه تى و ماندووتى يه ك بيت) به كه سانى دى بگه يه نيئ، ئه مه ش پيچه وانهى (باوه ردارى

به خوداو تهسلیم بوون به فەرمانی و، پشت پێ بهستنی) نیه، چونکه ئهوه تا (موسا) به کۆره یاوه ره خزمهتکاره که ی گوتوو (بهراستی ئیمه لهم سهفه ره دا زۆر شه کهت و ماندوو بووین).

٤- بێگومان (موسا) ههستی به برسیتی نه کردوو و ماندویتییشی نه دیوه تهنها دواى ئه و کاته نه بیّت که له ناوچه ی پیکه یشتنی ههردوو ده ریا که تیپه رپون و، که ئه م شوینه ش ناوچه ی پریار له سه ردراو بوو، وه که له فەرمووده که ی پیغه مبه ریشدا ﷺ هاتبوو که فەرموویه تی: ((ولم یجد موسىٰ مسا من النصب، حتی جاوز المكان الذي امر به)) ئه مه ش وه که ئه وه وایه که نا ره حه تی و ماندویتییه که نیمچه سزایه کی نه ریتی له بیر چوونه وه که بوویّت.

"وَمَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ"

کاتیك (مووسا) - سلاوی لی بیّت - داوای خۆراکی له کورپه یاوه ره که ی کرد، کورپه کهش ماسییه برژیتراوه سورکراوه که ی بیر که وته وه که به زیندوویی به نیو ده ریا که دا پۆشتبوو، ئه وه بوو (مووسا) پیشت داوای لی کرد بوو که هه ر کاتیك ماسییه که ی لی وون ده بیّت، ده سه به جی هه والی پی بدات. جا کاتیك له خه وه هه ستان و کورپه کهش ماسییه که ی نه بینیه وه و زانی که وا لیان وون بووه، به لام له بیر ی چوو که ئه وه هه والّه به (مووسا) بگه یه نیّت، هه ربۆیه ش هه ردووکیان له سه ر پۆشتن به رده وام بوون و ماوه یه کی هیئد درژیشیان بر ی که هه ستیان به ماندویتی ده کرد. جا کاتیك مووسا پیی گوت: (خۆرا که که مان - که ماسییه برژاوه که یه - بۆ بیته، به راستی له م سه ف هه ماندا تووشی نا ره هه تی و بر سی تی و بار گرانیه ک بووین ﴿عَلَيْنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ کاتیك (مووسا) ئه مه ی پی گوت، کورپه یاوه ره کهش (یوشع) له وه لامدا پیی گوت: (له بیر ته کاتیك له لای گاشه به رده که وه هه واینه وه، من ماسییه که م له یاد بوو، ته نها شه یتانی ش له بیر ی بر دمه وه وای لی کردم به یادم نه یه ته وه ﴿... أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحَوْتَ وَمَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾... ﴿٦٣﴾) که واته ئه وه ی خستۆته پروو که بگه رپینه وه بۆلای ئه وه گاشه به رده ی که له پالیا خه وتبوون و ماسییه که شیان له لا وون کرد بوو که له بیر ی چوو بوو مووسای له سه ر به بیر بینیه وه .. دانی به وه ش دانابوو که ماسییه که ی له وئ دا له بیر چووه و، له بیر چوونه که شی خسته پال شه یتان، وه ک

﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾ ﴿لَمْ يَرْسُتْهُ يَدَا لَهْ وَشَهْى (انسانيه) دا پیتی (هه) هیماى (ضمه) ی له سه ره (انسانيه) شهیتان له بیرى بردمه وه (جا داخۆ حیکمه ت له بوونی (ضمه) له سه ر پیتی (هه) چى بی ت؟! (ابن زنجله) له کتیبى (حه القراءات) دا گو تویه تی: (حفصى کورپى عاصم) رسته ی (وما انسانيه) به بو ر (ضمه ی) ی سه ر (هائه که) له سه ر بنچینه ی وشه که خویندۆته وه، ریشه که شی (ضمه ی) یه، (حفص) بۆیه له هیماى (ژیره) واته: (کسه ر) ی ژیره هایه که وه بو (ضمه) هه مو ار (تعديل) ی کردو وه، چونکه دیویه تی که (که سه ر) کانی ژیر (انسانيه) که (ریشه ی هایه که ش (ضمه) یه و اباشتره بیکات (به ضمه) تا کو ئاسان و هیواش تر بی ت له سه ر زمان وه که له وه ی له ژیره کان (کسرات) دا به رده وام بی ت. ئه وه که سه ش که (هایه که ی — به که سه ر دانابی ت) له به ر هاوسى یه تی پیتی (ی) یه له پیشیه وه، وه که چۆن بلاییت (فیه) و (علیه)) (۱) ..

وه که تیبینی ده کهین (یوشعی کورپى نون) کرداری (بیرچوونه وه که) ی یه که م جاری داوه ته پال خۆی، وه که گو تویه تی: ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ﴾ پاشان هۆی له بیر بردنه وه که شی خۆستۆته پال شهیتان وه که گو تویه تی.. ﴿وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ﴾ له م دوو جار خسته پال شه دا هیچ جیاوازی و لیک نه چوونیک نه.

دیاره (یوشع) خۆی له کرداری (له بیرچوون) دانه برپوه و خۆیشی لى به ربی نه کردو وه، به لکو دانی پى دانا وه خستۆتییه پال خۆی: ﴿إِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ﴾ لیره دا (تاء) که ی فه رمانى (نسیت) له عه ره بیدا به (تاء) ی فاعل (بکه ر) داده نریت و بو (یوشع) ده که رپته وه، به مانای (انا الذي قمت بفعل النسيان، انا الذي نسيت) (من بووم کرداری بیرچوونه وه که م لى وهشایه وه، من بووم له بیرم چوو)

جا دواى ئهوهى دانى به لهبیرچوونهوهکهدا ناوهو خستویتییه پالّ خوۍ، دیاریشی کردووه که کئ وای لئ کردووه لهبیری بجیت و ئهى کئیش کرداری لهبیربردنهکهى بهسهردا ئه نجام داوه، دیاره ئهوه ههر شهیتان بووه، بویه گوتوویهتى: ﴿وَمَا أَنْسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ﴾ ..

بیگومان شهیتان لیردها بکهر (فاعل) هکهیه، (یوشع) یش کارلیکراو (مفعول به) یه کهیه، پیتی (هایه کهش) بووه به (مفعول به) و بؤ (یوشع) ده گهریتهوه. له مه دا تیپینی ده کهین، که ئهوه دوو فرمان (فعل) ن، نهك يهك فرمان.. یه که میان: وشه سئ پیتییه کهى فرمانی (نسی)، که (یوشع) خستویتییه پالّ خوۍ.

دووه میان: وشه چوار پیتییه کهى فرمانی (انسی)، که خستویتییه پالّ (شهیتان) (انسی) ش ده خریته پالّ ئه وکه سهى، که کارى بیربردنهوه بهسهر که سانی تر دا دینیت، واته وایان لئ ده کات لهبیریان بجیتهوه.

ئهمه ش حهقیقه تیکهوه، شهیتان بیگومان ئهوهیه، که مرؤف ده خاته نئو دؤخى لهبیرچوونهوهى چند شتیکهوهو، ههر ئه ویشه مرؤف بؤ بیرچوونهوه هه لده نیت و وای لئ ده کات شتى لهبیر بجیتهوه. وای لئ ده کات خودای پهروه ردگاری بیر بجیتهوهو، ئاینه کهى بیر بجیتهوه، ئه رکه کانی بیر بجیتهوه، تابهم رهنگهش به ئاسانى بهسهریا زال بیت و، دلئ داگیر بکات.. بیگومان شهیتان تنها له کاتیکدا زه فهر به مرؤف ده بات، که وهختی بیرچوونهوهیهتى، به لام موسلمانى بیدارو چاوساغو بهرچا وروون ئه و که سهیه، که شهیتان له هیچ رایه کهوه ناتوانیت زه فهرى پئ ببات.. خودا له مباره وهوه فهرموویهتى:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾ (٢٠١) وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ (٢٠٢) الاعراف

واته: (بێگومان ئه‌و ئیماندارانه‌ی له‌خواترس و به‌ته‌قوا بوون، هه‌رکاتێک له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌ خورپه‌و خه‌یالێک به‌دلێان دا‌بێت، ده‌سه‌جی خ‌وایان به‌ بیردێته‌وه‌و بێدارو به‌رچا‌و‌پروون ده‌بن، برا شه‌یتانه‌کانی ئه‌م شه‌یتانه‌ش کۆمه‌کیان ده‌که‌ن له‌ گومرا‌کردنیان، به‌هۆی رازاندنه‌وه‌ی گونا‌هه‌کان له‌به‌رچا‌وانیان.. پاشان کۆل ناده‌ن و درێغی نا‌که‌ن له‌گومرایي کردنیاندا).

بێگومان شه‌یتان له‌پشت هه‌موو له‌بیرچوونه‌وه‌یه‌که‌وه‌یه‌و هه‌ر ئه‌ویشه‌ و‌ا له‌ خه‌لکی ده‌کات شتیان له‌بیر به‌جێته‌وه‌، تۆ کاتێک شتت له‌بیر ده‌چیت ئه‌وه‌ هه‌ر شه‌یتانه‌ که‌شتی له‌بیر بردو‌و‌یته‌وه‌، منیش هه‌رشتی‌کم له‌بیر به‌جیت، ئه‌وه‌ شه‌یتانه‌ له‌بیری بردو‌و‌مه‌ته‌وه‌ ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحَوْتَ وَمَا أَنَسِيَهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ﴾.

"سَرَبَا، و عَجَبَا"

قورئانی پیرۆز به دوو ده‌برین (تعبیر) گوزارشتی له رۆشتنی ماسیه‌که به نێو ده‌ریاکه‌دا کردووه. له‌یه‌که‌میاندا: ﴿نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ له‌دوای ئەمه‌ش: ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾ لێ‌رده‌دا مانای (سربا) نه‌وه‌یه کاتی‌ک ماسیه‌که به‌ده‌ریاکه‌دا رۆشتووه، خودا رپی له‌یه‌که‌گرتنی ئاوه‌که‌گرتووه‌و لیک‌ی دا‌بری‌وووه‌و نه‌یه‌یشتووه به‌دوای ماسیه‌که‌دا ب‌روات، ئیدی له‌دوای ماسیه‌که‌وه‌ رپ‌ره‌وی‌کی به‌تال له‌سه‌ر رووی ئاوه‌که‌ه‌بووه، که‌ ئاو‌یشی تیدانه‌بووه، ئەمه‌ش وه‌ک تاقیک بووه، وه‌ک پی‌غه‌م‌به‌ریش ﷺ فه‌رمو‌ویه‌تی: ((وامسك الله عنه جرية الماء، حتى كان مثل الطاق)) واته: (خودا رۆشتنی ئاوه‌که‌ی لی‌گرت‌ه‌وه‌ تاوه‌ک تاقیکی لی‌هات).

مانای (عجبا)‌یش نه‌وه‌یه، یی‌گومان ژیان به‌به‌ردا‌کردنه‌وه‌ی ماسیه‌که (که‌ ماسیه‌کی برژین‌راوی سوور‌ک‌راوی دان‌راوی نێو زه‌م‌بیل‌ه‌یه‌ک بووه‌) و ده‌رچوون‌یشی له‌م زه‌م‌بیل‌ه‌یه‌و رۆشتنی به‌نێو ده‌ریاکه‌دا و ده‌ستان‌دن‌ی ئاو‌یش له‌دوایه‌وه، هه‌موو ئەم مو‌ع‌ج‌یزانه‌ سه‌رس‌وپ‌مان (عجبا) و سه‌رسام‌بوونی مرۆقی ده‌خ‌وا‌زن، هه‌ر‌بو‌یه‌ش مو‌سا و کو‌ره‌ یاوه‌ره‌که‌ی له‌وه‌ سه‌رسام‌ بوون.

لێ‌رده‌دا ماوه‌ته‌وه‌ ئەوه‌ی حیکمه‌ت له‌ جیا‌وازیی گوزارشت (نعبیر) ه‌کان له‌هه‌مان رووداو روون ب‌که‌ینه‌وه، واته‌ ب‌و‌چی جاریکیان فه‌رمو‌یه‌تی (سربا) و، جاریکی تریش فه‌رمو‌یه‌تی (عجبا). وه‌لا‌مه‌که‌ش له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی پی‌غه‌م‌به‌ردا ﷺ به‌دی ده‌کریت، که‌ فه‌رمو‌یه‌تی: ((فكان للحوت سربا والموسی وقتاه عجبا)) واته:

۱۰ رووداوه بۆ ماسییه‌که‌ی که (سرباً) بووه، بۆ موسا و یاوهره‌که‌شی (محجیباً) بووه
 پاڤازو نه‌ئینی جیاوازی گوزارسته‌که‌ش له هه‌ردوو وشه‌که‌دا ئه‌و لایه‌نه‌یه‌ که
 ته‌عبیره‌ قورئانیه‌ که سه‌رنجی لیّ داوه‌و، ئه‌و گۆشه‌یه‌شه‌ که له‌نیویه‌وه بۆ
 چیرۆکه‌که‌ی ڕوانیوه‌، چونکه‌ له‌ جاری یه‌که‌مدا له‌ گۆشه‌ی ماسییه‌که‌وه بۆ
 ۱۱ رووداوه‌که‌ی ڕوانیوه‌ سه‌رنجی له‌ جم‌وجوولی ماسییه‌ که له‌ ده‌ریاکه‌دا داوه‌و
 فه‌رمویه‌تی: ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾، به‌لام له‌ جاری دووه‌مدا له‌ گۆشه‌ی
 موسا و کوڤه‌ یاوهره‌که‌یه‌وه بۆ رووداوه‌که‌ی ڕوانیوه‌ شوینه‌واری جم‌وجوولی
 ماسییه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌روون و هه‌ستی موسا و کوڤه‌ یاوهره‌که‌ی به‌دی کردووه‌،
 بیگومان ئه‌وانیش هه‌ردووکیان سه‌ریان له‌ جم‌وجوولی ماسییه‌ که سوڤماوه‌،
 هه‌ر یه‌یه‌ش فه‌رمویه‌تی: ﴿وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا﴾.

لیڙه‌شدا ٿامارَ ده‌کھین بڙ ٿو کاره سهرسور ھینھي ڪه جم‌وجوڻي ماسیٻیہ ڪھو گیان به بهردا ڪرڻه‌وہی به‌ریای ڪردوہ، سهرچاوہی ٿمہش نڪوڻي ڪردن‌و سہیر لی ھاتنیان نہ‌بوہ، چونڪہ مووساو ڪورہ یاوہرہ ڪہش باوہ‌ریان به‌توانای خودا لہ‌سہر زیندو ڪردنہ‌وہو بہ‌دیہی ھینسانی موعجیزہ ڪان ھہ‌بوہ، بہ‌لام سہ‌چاوہی ٿمہ، ھيڙی سهرسور ھیناندنی رووداوہ ڪتوپریہ ڪھو، پیوہ ٿالوودہ بوون‌و کارلیڪ بوونیہ‌تی بہ‌و رووداوہ.

"ناشتی له کوښی نهم زمویییهی تو دایه"

کاتیک (یوشع) ی یاوهری (مووسا) هه‌والی له‌بیر‌چونه‌وه‌ی ماسیه‌که‌ی به
(موسا) راگه‌یاندو، داوای گه‌رانه‌یهانی بۆ لای به‌رده زله‌که لی‌کرد، (مووسا)ش
پیی گوت: (ئا ئه‌وه بوو مه‌به‌ستی ئیمه / ذلک ماکننا نبغی)..ئیدی به‌رپی خۆی‌اندا
رۆشتنه‌وه، ئاسه‌واری رۆشتنی پیشوویان له‌ گه‌رانه‌وه‌دا گرته‌به‌رو، به‌سه‌ر شوین

پېشەكانى خۆياندا دەچوونەو، ئەمەش مانای ئەم راسىتەيە، كە خوا فەرموويەتى: ﴿فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا﴾. دەشیت لەمەو ناماژەيەك بۆ گرنگىي گيپرانهوئى چېرۆك و بۆ چۆنيەتى گيپرانهوئى شياوبوونىشى بكهين.

جا كاتيك گەيشتنە ناوچەى پيىكگەيشتنى نيوان دوو دەرياكەو لايان دايە پال بەردە زلەكە، بەندەيەك لە بەندەكانمان ﴿عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا﴾ يان بينى، وەك پيغەمبەرى خوداش ﷺ فەرموويەتى: (ديتيان ئەو خدرەو پۆشاكەكەى لەخۆى ئالاندوو و لەسەر پشت كەوتوو) (موسا) سلاوى ليكردو، (خدر) يش كراسەكەى لەسەر روخسارى خۆى لادا و گوتى: (وعليكَ السلام).. هەر وەها (خدر) سەرى سوپما لە پياويك، كە لەو ولاتەدا سەلامى لى دەكات ((چونكە سەلام و سلاو كردنى ئيماندارانەكە لە بنەرەت و ريشەى ناشتى و برايه تيبە وەيە) لەنيو خەلكى ئەو ولاتەدا نە مابوو، هەر بۆيەش دواى وەلامى سەلامەكەى بە (موسا)ى گوت: (ناشتى لەكوئى ئەم زەوييەت دايە)؟

ئەم پرسىارەى (خدر) ئاتاجى بە هەلۆيستەيەك هەيە، چونكە وەلامەكەى وەك ئەو وايە، كە (خدر) سەرسام بيئت كاتيك لە كەسيك سەلام دەبيسيئت. ئەمەش لەوانەيە هۆيەكەى لەبەر نەبوونى ئيمانداران بووييت لەو جيگەيەدا.. ئيدى ئاگادارى ئەو هەش نەبوو كەوا (موسا) بەتايەتى بۆ لای ئەم هاتييت.

بەلام ئيمە لەم پرسىارەى خدردا مەسەلەيەكى دوورترو بەرفراوانترو قوولتري لى تيدەگەين، ئەمەش وەك ئەو وايە مەبەستى هەموو سەرزەمىنى ئەو پۆژگارە بووييت، بەلكو هەر دەبيت ناكۆكى و ململانى و بەربەرەكانى و بەرەنگارىي لەسەر پرووى زەوى لەنيوان خەلكيدا بينييت، ميژووش بۆى گيپراوينەتەو، كە هيج ماوەيەك لە ماوەكانى ميژوو لە جەنگ و ئاشووب بەدەر نەبوو، كە ليترەو لەوئى لەسەر زەوى روويداوه. ئەم جەنگانە لەم سەردەمە تازەيەى ئيستاشماندا پروو و زيادبوون و توندترو بەرفراوانترە.. گشت خوينەرەيكى پۆژنامەو گوڤارەكانيش،

هه‌میشه چاوی ده‌که‌وێت به هه‌واله‌کانی ناکۆکی و کوشتار، که له هه‌موو ژماره‌یه‌کی تازه‌ی ئه‌و بلاو‌کراوانه‌دا هه‌یه، هه‌ر گۆیگرێکی هۆیه‌کانی تری راگه‌یاندنیش، چ له که‌ناله‌کانی بیستن یان بینراوه‌وه به‌رده‌وام گۆیی له هه‌والی کوشتارو جه‌نگه‌ خویناوییه‌کانه، هه‌ر ئه‌مه‌شه سروشی ئاماژه‌ بو‌کراوی خودا، که له‌باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی:

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ (١١٨) إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ... (١١٩) هود ﴿﴾، واته: ئه‌گه‌ر خودای په‌روه‌ردگارت خواستی له‌سه‌ر بوايه هه‌موو خه‌لکی سه‌رزه‌ویی ده‌کرد به‌یه‌که نه‌ته‌وه‌و کۆمه‌ل، به‌لام به‌رده‌وام (خه‌لکی) دژ به‌یه‌که و لی‌که جیاوازن، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی، که به‌هۆی په‌حم و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه ئاسووده‌و سه‌ربه‌رزن، خوداش هه‌ر بو‌ ئه‌و مه‌به‌ستی به‌به‌ره‌کانیه‌ی نیوان هه‌ق و نا‌هه‌ق خو‌لقاندوونی).

هه‌روه‌ها خودای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿...وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ (البقرة ﴿﴾ ٢٥١). واته: (خۆ ئه‌گه‌ر خودا هه‌ندێک که‌سی له خه‌لکی به‌هه‌ندیکی تریان له‌ناونه‌بات و جه‌نگ و ناکۆکی له‌نیوانیان دانه‌بی‌ت، ئه‌وا زه‌وی به‌هۆی ئه‌و کۆمه‌له‌ سته‌مکارانه‌وه ده‌شی‌واو په‌رده بوو له خراپه‌و تاوان و زۆرداری). ئه‌م واتایانه‌ش سروشی په‌رسیارکردنه‌که‌ی (خدری که‌یاندووه، که به‌زمانی عه‌ره‌بی وه‌که له فه‌رمووده‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوادا ﷺ هاتووه ((وَأَتَى بِأَرْضِكَ السَّلام)) ناشتی و سه‌لام له‌کۆی ئه‌م زه‌وییه‌ی تۆدایه؟ له زمانی عه‌ره‌بیشدا وشه‌ی (آئی) بو‌ به‌دوورگرته‌ (للاستبعاد) به‌مانای به‌دی‌ی هاتنی ناشتی له‌سه‌ر په‌رووی ئه‌م زه‌وی یه به‌دوور ده‌گیریت).

"عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا"

قورئانی پیرۆز وهسفی (خدری به ﴿عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا﴾ بهندهیهك له بهندهكانان) کردووه که له فهرمایشتهکهی خوادا هاتووہ.. دانانی وهسفی بهندیهتی له لایهن خوداوہ، مانای (لای دابرنی پیغه مبه ریتی له (خدر)) ناگهیه نیت، هیچ لیک نه چوونیکیش له نیوان ههردوو وهسفی (بهندهی خوا) و (پیغه مبه ری خوا) دانیه. جی ی باسه پیشتریش ئه وه مان یه کلا کرده وه که (خدر) پیغه مبه ریک بووه.

بیگومان بهندیهتی (عبودیه) بو خوا دیارترین پوالت و ئاکاری پیغه مبه ریتییه. پیغه مبه ران زۆرتین کاری بهندیهتی و خواپه رستییان له نیو خه لکیدا هه بووه، چونکه ئه وان زانترینی خه لکی بوون له ناسینی پله و پایه ی خوا و ئه رکی پتویست به رامبه ر خوا، له نیو خه لکیشدا له هه موویان زیاتر سوپاسگوزار و شواکر نه بژی ری خوا بوون له سه ر نیعمه ته کانی خوا. خواش چه ندین پیغه مبه ری به ریزی خۆی به ئاکاری بهندیهتی (عبودیه) وه سف کردووه بو نمونه له باره ی (نوح) وه - سلاوی لی بیت - فهرموویه تی: ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ (٣) الإسراء. واته: (جگه له (بنو اسرائیل) که نه وه ی (ئیسرائیلن) نه وه ی ئه و که سانه شن که له که شتییه که دا له گه ل (نوح) دا هه لمان گرتن و رزگارمان کردن، تا کو سوپاسگوزاری خودابن، چونکه به راستی (نوح) بهندهیه کی سوپاسگوزاری خوا بووه).

له وهسفی بهندیهتی پیغه مبه ریشدا ﷺ فهرموویه تی: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ

مَنْ آيَنَّا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ (الإسراء)، واته: (پاکی و بیگهردی و بێ کهم و کوپی بۆ ئه و خوایهی که شهوهرهویی له بهشیکهی کهمدا به (بهنده) ی خۆی کرد). ههروهها قورئانی پێرۆز له زۆر جێگه دا وشه ی (عُباد/بهنده کان) بۆ ئه و کهسه ئیماندارانه به کار دێنیت، که باوهریان به خودا هیناوه، وشه ی (عبید/ کۆیله کان)یش بۆ ئه و کهسه کافرا نه به کار دێنیت، که باوهریان به خودا نه هیناوه.

"له نیوان رهحمهت و عیلم دا"

قورئان ئه وهی پوون کردۆته وه که خودا رهحمهت و عیلمی له لایه ن خۆیه وه به (خدر) به خشیه وه: ﴿ءَايَتُنْهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَمْنَهُ مِّنْ لَّدُنَا عِلْمًا﴾ له ئاماژه جوانه کانی ئه م راستیه دا ئه وهیه، که بێگومان سۆزو بهزه یی (رهحمهت) له خودا وه ده دریت به بهنده، ئه مهش چونکه له وه به خشینه یه، که راسته وخۆ له خودا وهیه وه به سه ر ئه و که سه دا ده رژیت و وای لی ده کات له خۆشی و به خته وه ریدا بژی.

به لام زانست (عیلم) به شیوازی فیربوون له خودا وه ده ست بهنده ده که ویت، واته چونکه ئاتاجی به هه ولدان و خۆفیر کردن و به ده سه تیه نان و تیکۆشان هیه، جا ئه گه ر مروؤ له گه ل زانستدا کار لیک نه کات و کاری له سه ر نه کات و هه ولی به ده ست هینانی نه دات، ئه و هیه چی لی وه ده سگیر نابیت. ههروهها له ئاماژه و پهنده شیرینه کانی ئه م پرسته یه دا ئه وهش هیه، که بێگومان رهحمهت و بهزه ییه که له خودا وهیه ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ به لام زانسته، که (العلم) له لای خودایه ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِّنْ لَّدُنَّا عِلْمًا﴾ له پرسته که دا جیاوازی نیوان (عِنْدِنَا) و (مِنْ لَّدُنَّا) کراوه..

بهلام حمزه كهين هه لويستيه ك بكهين له ئاست حيكه تي پيشخستني
 (ره حمه ت) و داناني له پيش (عيلم) دا: ﴿ءَايْتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا
 عِلْمًا﴾ ئه ي داخو په يوه ندي نيوان (ره حمه ت) و (عيلم) چي بيت و بوچي ره حمه ت
 خراوته پيش؟ بيگومان ره حمه ت ئه و بنچينه يه يه، كه پيش ده كه ويت و، ئه و كه ش و
 ژينگه شياوه شه بو سوو دمه ندبووني زانست و خيرو به ره كه ته كه ي.. جا ئه گهر
 ره حمه ت له زانست دامالري ت و نه كه ويته پيش زانسته وه و، نه بيته هيچ ده ستپي ك و
 بناغيه ك بو ي، ئه و زانست ده بيته شه رو ويرانه و كاو ل بوون. له بهر ئه م و اتايه
 ره حمه ت خراوته پيش زانست. زانسته كه ي (خدر) يش ئاوي ته ي (ره حمه ت) بوو.
 ره حمه ت كه ش زه مينه يه كي گونجاو بوو بو ي و رهن گدانه وي له گه لدا هه بوو، له وي وه ش
 گه شه ي كرد، بويه ش زانسته كه ي به سوو دو چاك و پيروزو به پيس بوو.. هه ر به و
 زانسته شي پا پوره كه ي له زه وت كردن پاراست و بو هه ژاره كاني هي شته وه.. هه ر به و
 زانسته بوو كه دا يك و باو كه كه ي له كوره كا فره كي ان رزگار كرد به و ئوميد ه ي خوا
 به كور يكي ئيمان دار بو يان قه ره بوو بكاته وه.. پاشان هه ر به و زانسته شي بوو
 ديوا ري هه ردوو كوره هه تي وه كه ي بنيات نايه وه و به مه ش گه نجينه كه ي بو پاراستن.
 (خدر) له كا تي كدا ئه م كارانه ي ئه نجام ده دا، كه به زانسته كه يه وه ره حمه تي پي درابوو،
 زانسته كه شي به و ره حمه ته وه لي كن رابوو.. ئه و كه سانه ي، كه (خدر و موو ساش) له و
 سه فه رهياندا دي بوويانن هه ر به هره مه ندي ئه و ره حمه ته ي نيو زانسته كه ي (خدر)
 بوون. نمونه ي ئه م ره حمه ته له زانسته كاني مو سلمانان يشدا هه بووه، ئه و ه بوو هه موو
 جو ره زانستپيكيان ئاوي ته ي ره حمه ت بوو و كار ليك و كار دانه وي تي دا هه بوو.. بويه
 سوو دي به مو سلمانان گهيان دو سوو دي به گه لاني تريش گهيان د.

بهلام خو ئه گهر ره حمه ت له (عيلم) دامالري ت و، ره حمه تي نه خري ته پيش و
 كار ليك و ئاوي ته ي نه بيت، ئه و زانستپيكي زيان به خش وه شه ر خوازو خراب و
 وي رانكارو مالكاو لكارو پيس ده بيت.. به راستي ئه م وه سفه به سه ر زانسته
 هاوچه ر خه كاني خو رئاوا ييه كاندا ده چه سپي ت.

راسته ئهوان زانستیان ههیهو، پیشکهو تنی زانستیان ههیهو، گهیشته ته چهند ئاستیکی وهها، که له وه و پیش به خه یالی گهلانی پیش خویاندا نه ده هات.. راسته ئهوان چهندان لقو پویان له زانسته کانیان بو ته وهو، هه مه رهنگی و هه مه چه شنه ییشی تیکه وتوه و هیچ بواریک له بواره کانی ژیانیان نه هیشتوته وه، که په لی بو نه هاوون.. به لام ئه و هه موو زانست و داهینراو و پیشه سازی و دۆزینه وان هیان بوونه ته به لا له سه ر خاوه نه کانیان و له سه ر که سانی تریش، چونکه له بواره کانی ویرانکردن و کاولکاری و سته مکاری و شیواندن و ده سدریژیدا به کاریان دینن.. مرۆقاهه تیش به هۆی ئه و زانستانه وه تووشی به ده به ختی و مهینه تی و گرفتگی ئالۆزو نه خۆشی و زیانیکی زۆر بوون. هه رکه سیکیش گومانی له م وتهیه مان ههیه، باپیمان بلیت، که ئایا چه کی ئه تۆمی و ناوکی و ئه لیکترونی بو سوودی جیهان، یان بو زیان گه یاندن به جیهان به ره هم هینراون؟!

ئایا بۆمبه ئه تۆمیه کان هه ردوو شاری (هیرۆشیما) و (ناکازاکی) یان پزگارکرد، یان ویران کرد؟! ئه ی ئایا چه که پیشکهو وتوه میکروبییه کان له جهنگی جیهانیدا چییان کرد؟

ئه ی داخو بۆمبه کانی (ناپالم) و بۆمبه هی شووییه کان و فسفۆرییه کانیش چی له قوربانییه کان ده کهن؟ ئه ی چه که کیمیا ییه کان چ کاره ساتیک له جهنگه کاندایا به رپا ده کهن؟!

ئه ی داخو چهند کۆگای نه یینی له لای ده ولته ته تاوانباره کان ههیه، وه ک کۆگا (مخزن) ی چه که کوشنده کانی (خۆره یی) و (میکروبی) و (ده رده کوشنده کانی وه ک شیرپه نجو و کۆلیرا) و، له دوا ییش دا ئه و ده ردی ئایدزه ی، که له کۆمپانیایا کاندایا سازو ئاماده یان کردوه تا کو به سه ر نه یارانیاندا بلاویانکه نه وه، له کاتی که دا جهنگ و کوشتراریان له دژ ده گیرن. بیگومان چه که نوێیه کیمیا یی و خۆره یی (جرثومی) یه کان پیسترین و چه پهلترین و بی ترخترینی ئه و نمونه نان، که زانستی

مالکاولکاری مروّفایه‌تی پێی گه‌یشتوووه‌، له‌ ئاکامی ئه‌و زیره‌کییه‌ شه‌یتانیه‌ ره‌ش و کینه‌ به‌رانه‌یه‌وه‌ پێی گه‌یشتوووه‌ که‌ دژی ره‌وتی ژیا‌نی مروّفایه‌تین. له‌به‌ر ره‌وشنایی ئه‌م ره‌وونکردنه‌وه‌یه‌دا په‌ی به‌ لایه‌کی حیکمه‌تی دانانی (ره‌حه‌مه‌ت) له‌پیش (عیلم) دا ده‌به‌ین که‌ له‌ فه‌رمایشته‌که‌ی خوا‌دا هاتبوو: ﴿أَلَيْسَ لَهُ رَحْمَةٌ مِّنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾.

هه‌رله‌به‌ر ره‌وشنایی ئه‌م ره‌وونشکردنه‌وه‌یه‌شدا ده‌رك به‌ گرنگی تیکه‌ل‌کردنی زانست به‌ره‌حه‌مه‌ت و (زیاد‌کردنی ره‌گه‌زی ره‌ووشتمه‌ندیی بۆ سه‌ری)یشی ده‌که‌ین، تا‌کو بپێته‌ زانستیکی به‌سوود و پیرۆزو غه‌رقی ره‌حه‌مه‌ت.

"ره‌هتاری جوان له‌ خواستنی زانست دا"

کاتیک (مووسا) - سلاوی لی بیّت - به‌دیداری (خدر) گه‌یشت، خدر (سلاوی لی بیّت) پێی گووت: (تۆزانستیکی وه‌ها‌ت له‌ زانستی خودا له‌لایه‌ که‌خودا خۆی فی‌ری کردوویت و که‌ من نایزانم، منیش زانستیکی وه‌هام له‌ زانستی خودا له‌لایه‌ که‌ خودا خۆی فی‌ری کردووم و که‌ تۆ نایزانیت.. (مووسا) پێی گووت: (ئایا ده‌هیلێت دوات که‌وم تا‌کو له‌و زانسته‌ی که‌فی‌ری کراویت منیش فی‌رکه‌یت؟ ﴿هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَ مِنَّمَا عَلَّمْتُ رُشْدًا﴾).

سه‌ره‌تا له‌و وته‌یه‌ی (خدر) دا که‌به‌ (مووسا) ی گو‌توو‌ه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌و‌یت که‌هیچ که‌سیک هه‌موو زانستیکی له‌لانیه‌و تاییه‌ندی هه‌موو بواریکی نیه‌. چون‌که‌ ئه‌وه‌تا (مووسا) ی پێغه‌مبه‌ری به‌رپێزی خودا (سلاوی خودای لی بیّت) هه‌ندی‌ک مه‌سه‌له‌ نازانی‌ت.. هه‌روه‌ها (خدر) یش که‌پێغه‌مبه‌ریکی به‌رپێزی خودایه‌ - سلاوی خودای لی بیّت - هه‌ندی‌ک مه‌سه‌له‌ی دی نازانی‌ت.. هه‌ریه‌که‌ له‌م دوانه‌ش زانستیکی له‌لایه‌ که‌ خودا فی‌ری کردووه‌و، به‌لام هه‌مان زانستی فی‌ری ئه‌وی تر نه‌کردووه‌

(خدر) یش ویستوویه تی ئەم راستی یه، به (مووسا) بگهیه نیّت.. بۆیه کاتیك سواری پاپۆره که ده بن، چۆله که یه که هاتوووه که وتۆته سهر لیواری دیواری پاپۆره که، ئینجا به دهنوکی خۆی جاریکیا، یان دوو جار داویتی له ئاوی ده ریا که، (خدر) یش ئەمهی کردۆته نمونه یه که به (مووسا) ی گوتوووه: (ئهی مووسا راده ی که میی زانستی من و زانستی تۆ له ئاست زانستی خوادا هینده ی جی دهنوکی ئەو چۆله که یه یه له ئاست پرووبه ری ده ریا که دا).

که وابوو هه موو زانسته مرۆیییه کان به بهروارد له گه ل زانستی خوادا هه ر زۆر که من بۆیه ش خودا فه رموو یه تی: ﴿... وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥) الإسرائ، واته: (ئیه ئهی گرو ی ئاده میی هیچ شتیکی ئەوتوتان له زانست پی نه دراوه تهنه شتیکی کهم نه ییّت).
شاعیریکیش گوتوو یه تی:

فقل لمن يدعي في العلم معرفة   حفظت شيئا وغابت عنك اشياء

واته: (بهو که سه بلێ که (ئیدیدیعی زانیارییه که له نیۆ زانستدا ده کات): تۆ شتیکت زانیوه له کاتی که دا چهنده ها شتی تری لی بزربوو).

به لām له وته که ی مووسا شدا ﴿... هَلْ أَتَبِعَكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا﴾ (٦٦) الکهف دوو مه سه له وه رده گرین:-

مه سه له ی یه کهم:

ئه ده بو ره فتاری جوان له خواستنی زانست و، ئاکاری بهرز له ده برپین و دواندنێ که سیکی زانادا، ئەوه بوو (مووسا) به شیوازی پرسیار به (خدر) ی گوتبوو، "ئایا ده هیلیت دوات کهوم/ اهل اتبعك؟ واته بهم شیوازه ناسکهو بهو ئەده بی

پرسیارکردنو داوای سۆزو بهزهیییه جوانه.. کهوابوو که دهلیت (من دوات دهکهوم) بهمانای (من شوینکهوتووی تۆم، نهک هاوشانی تۆو نهک خۆم بهزانا بزائم لهناست تودا.. کاتیك دواشت دهکهوم بۆ ئامانجیکه. ههروهها سهفهرم بۆ لای تۆو سهفهرم لهگهڵ تۆشدا ههر بۆ ئامانجیکه.. ئهوهیه لیتهوه فیرم.. زانست لی وهربگرم:-

﴿عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِمَا عَلَّمْتَ﴾ بۆ ئهوهی فیرمکهیت لهو زاستهی که فیری کراویت) کاتیك زانست لهگهڵ ئهدهبدا داوا دهکریت ئهوا باشو بهسوود دهییت، بهلام کاتیك زانست بهبیئهدهب داوا دهکریت ئهوا زهرهرمهند دهییت، چ بۆ خاوهنه داواکارهکیو چ بۆ کهسانی تریش ههنديك له خویندکارانی زانست ئهدهبی فیرخوازیی لهدهست دهدهن، بۆ ئهونه گهر کهسیکیان بابهتیک یان دوو بابهتی خویند، یان فرمودهیهک، یان دوو فرمودهیی لهبهرکرد، ئیدی خۆی به زانییهکی کۆششکار (مجتهد) دادهنیت، که پێویسته به پهنجه ئاماژهی بۆ بکهن، ئینجا خۆی به زانییهک له سهروی زانیانهوه دادهنیتو لهسهر حسابی ئهوان دهردهکهویتو، کار بۆ بهکهم دانایان و سهرزهنشکردنیان دهکات.

ههرکهسییکیش ئهدهبی خواستو داواکاریی زانست قهدهغه بکات، ئهوه دیاره زانست قهدهغه دهکاتو، بهم پێیه ههموو خێرو چاکهیهکیش قهدهغه دهکات. باشترین کتیبیش دهبارهی رهفتاری جوان له خواستنی زانستدا کتیبی (تذکره السامع والمتکلم فی آداب العالم والمتعلم) ی (ابن جماعه)یه..

مهسهلهی دووهم:

مهبهست له خواستنی زانست و فیرخوازی یه، بهدهست هیئانی ژیری و تیگهیهشتنه ﴿عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِمَا عَلَّمْتَ﴾ له پرستهکهدا (اعراب) ی (رشداً) به رێزمانی عهرهبی (تمییز)ه، (تمییز)یش ئهوهیه، که شتهکان لهیهک جیادهکاتهوه.

پيويستيشه پېرمان (نحو) بڼه گه پېر شېکردنه وي مه بهسته كه و هك
 نامرازو كه ره سبه كه پېر ده رهي ناني هه نديك و اتاو ده لاله ت و سه رنجي جوان له
 پيكي هاته ي رواني پي قورنانه وه. پيگومان (موسا) - سلاوي لي بيت - به وشه ي
 (رشد) مه به ست و نامانجي خوي له خواستني زانسته كه دا ده رده خات.. واته نه و
 دهيه ويت فيري ژيري بيت. دهيه ويت فيرييت تاكو بيتته كه سيكي ژيرو
 پيگه يشتوو و نه و زانسته به سوود و راسته ش فيرييت كه ژيري و عه قل و
 تيگه يشتني ليو به ديي ده كات و، واي لي ده كات كه به عه قل و ژيري يوه مامه له
 له گه له خه لكې دابكات و هر واش له نيويان دا بڼي.

هه نديك له خويندكاراني زانست ته نها فيريون ده كه نه نيازو هيوايه ك،
 ده يانه ويت فيري زانست بن تابن به زاناو خوينده وارو، ئيدي دروشي (فيريون هه ربو
 فيريون و زانست هه ربو زانست) به ركه نه وه.. به لام به سه رهاته كه ي (موسا) فيري
 نه و ه يان ده كات كه خواستني زانست و كاري فيريون زانست بكه نه نامرازيك پېر
 گه يشتن و به نيازې پاك، نه و يش پيدا كړدني ژيري و تي شگه يشتن و به ديي ناني.

پاشان ئيمه ده بينين هه نديك له خوازياراني زانست نه و زانسته فيري دهن كه
 تاكامي خراپه و زه ره مهندي يان هه يه، ياخود پېر ژاكاره ناشيرينه كان و سيفه ته
 دزيوه كان هه لده نيټ، يان هه نديك له و فيري خوازانه فيري زانسته بي نرځ و كم بايه خ و
 بي به هاكان دهن و بريكي زور له مال و كات و به هره و زه و توانا كانيان تيا به فيرو
 ده دن. دهنه توخودا به راستي پيم بلي چ ژيري و عه قلتيك له فيريون و
 موسيقاو گورانيده هه يه (واته گورانيه سه يرو سه مه ره كاني نه مړو)؟ نه ي چ ژيري و
 عه قلتيك له فيريون و سه ماو نيگار كي شان و په يكه رتاشي و نواندندا هه يه؟ زانستي
 به سوود نه وه يه كه ژيري و بيروپاي جوان بخاته وه و نه وساش ده بيتته نه و دره خته
 خوش و پيروزي كه به رو بوومي خوش و به سوود ده گريټ و، پېر كاري باش و
 هه لس و كه وتي جوان مل ده نيټ.

"لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا"

(خدر) لهوه لایمی (مووسا) دا - سلاویان لی بیئت - که داوای هاوړی یه تی سه فهره که ی لیکرد، پیی گوت: (ئهی مووسا تو له سهر کرداره کانی من له کاتی سه فهردا ناتوانیت ئارام بگریت) ﴿إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بیگومان (خدر) هه والی ئه وهی به (مووسا) داوه که ئه ناتوانیت ئارام له سهر یاوه ریکردنی و له گه لدا پویشتنی بگریت.. ئه مهشی به (نه توانین) بو دهر پریوه.. بیگومان جیاوازیس هیه له نیوان ئه وهی گهر بیگوتبایه (انک لن تصبر معی) و له نیوان ئه وهی، که پیی گوتوه: ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ دیاره له وتهی یه که مدا، واته گهر بیگوتبایه: (انک لن تصبر معی) ئهم وتهیه تهنه نکوولی کردنه له ئارامگرتن، که به هیچ شیوه یه که توانای تیدانیه.

له وتهی دووه مدا، که گوتویه تی ﴿لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾. ئه وهی بو پروونکردو ته وه، که وا (مووسا) هه ولی زوړیش ده دات بو ئارامگرتن له سهر کرده وه کانی و خویشی له سهر ئارامگرتن راده هیئت، که چی ویرای ئه مهش ناتوانیت دان به خوئی دابگریت و له سهر کرده وه کانی نه یه ته ده نگ.. بیگومان (خدر) ئهم مهسه له یه ی چه ند جارێک به چه ند دووپات کردنه وه یه که بو (مووسا) پروون کردو ته وه.. با یه که یه که وشه کانی رسته ی (انک لن تصبر معی) شی بکه یه وه:-

- له (إِنَّكَ) دا (ان): پیتی دووپات کردنه وه حرف (توکید) و (نصب) یشه.

- (لَنْ): پیتی نکوولی کردنی ره هاو جهخت له سهر کراری هه می شه ییه، که ههر گیز وا نابیت.

- نَسْتَطِيعَ: تواناداری (استطاعة) کهش هەر نکوولێ لیکراوه، نهك خودی ئارامگرتنه که.

- به مانای بیگومان مووسا، ههولدهدات و خۆیشی ماندوو دهکات و ههچى له ههول و تهقه لایدايه، دواى ئارامگرتندا دهخاته گهڕ.. که چى له گهڵ ئهوه شدا ناتوانی (ههڕگیز ناتوانی).

- (مَعِيَ) دیاریکردنی ئەم وشەیه‌ش سرووشتی ئەو ئاماژەیه ده‌به‌خشیته که (مووسا) ده‌سته‌وسان ده‌بیته له ئارام گرتن له‌گه‌ڵیدا (له‌گه‌ڵ خدردا).. له‌مه‌شدا (وێرای ئه‌وه‌ی به‌ره‌هه‌لستی تێدايه) متمانه‌دان و دلنیاکردنه‌وه‌یه‌کی بۆ (مووسا) تێدايه، که دیاره (خدر) نایه‌وێت وزه‌و توانای (مووسا) له‌سه‌ر ئارام گرتن و دان به‌خۆدا گران به‌که‌م بگه‌یه‌ت. بیگومان (مووسا) له‌گه‌ڵ که‌سانی تری (غه‌یری خدردا) ئارام ده‌گرێت. به‌لام شکستی و ده‌سته‌وساون بوونی له‌ مه‌سه‌له‌ی ئارامگرتندا، ئه‌وه‌ ته‌نها له‌گه‌ڵ (خدر) دا واده‌بیته که ناتوانی ئارام له‌سه‌ر کاره‌کانی بگه‌یه‌ت.

"وَكَيْفَ تَصْبِرُ" و لێكدانهوهی دهروونناسی

وادیاره موسا- سلاوی لی بیته - تووشی سه رسوپمان و واق ورمانیك بووه، چونكه ئاخو چۆن (خدر) به سووربوونهوه به رهه لستیی دهكات له سهه ئارام نهگرتنه كهی، بهو شته دووپاتكراوانهش جهختی له سهه بو دهكاتوه؟! ئه ی چۆن زانیویهتی و كی هه والی پیداهه له سهه ئه وهی، گوايه (موسا) ئه وپه ری هه ول و كۆششی خۆی بو ئارامگرتن ده خاته گه رو، كه چی شكستیش دینیت ..

پاساویکی خدر له م پوهوه بو موسا ئه وه بوو، كه پێی گوتبوو: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ئاخو تو چۆن ئارام له سهه كرداریك ده گریت، كه پێشتر هیه هه وال و زانیاری و عیلمیكت له سهه ری نه بووه؟! له فه رموده كانی پێغه مبه ریشدا ﷺ واهاتوه، كه (خدر) پێی گوتوه: (ئاخو تو چۆن ئارام له سهه كرداریك ده گریت، كه هه والیكت له سهه ری پێ رانه گه یه نراوه، من فه رمانم به ئیشیك پێكراوه، كه ئه نجامی بدهم، گه ر تۆش بیبینیت ئارامی له سهه ناگریت (كه بێدهنگ بیت و په رسیاری له سهه نه كهیت).

دیاره موسا هه رگیز ئارام ناگریت، چونكه چه ند كردار و په فتاریکی وه ها له (خدر) ده بینیت كه به پروه له ت نامۆن و ئه و له بنج و بناوان و حه قیقه ته كانیان نازانیت، هه ربۆیه ش نكوولی له و كارانه ی دهكات و ئارام له سهه له گه لدا رویشتنیشی ناگریت.

وته كه ی خدر ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ ئاماژه بو سیفه یك له سیفه ته مڕۆیییه كانی دهروون دهكات. هه ربۆیه پێویسته ئیحه ش له بهر پڕۆشنایی

زانستی (دهروونناسی)ی شیتهلکاریی راستیپیکدا لپی وردینهوه، تاكو هه‌ندێك له
 په‌هه‌نده‌كانی له‌ ده‌رووی لیکدانه‌وه‌ی ده‌روونناسیانه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌وه‌ لێك
 بده‌ینه‌وه‌، كه‌ چه‌ند مه‌ودایه‌کی ده‌روونیان هه‌یه‌..

بینگومان خوداش ده‌روونی مرۆفایه‌تی له‌سه‌ر چه‌زکردن له‌ زانین و به‌ده‌سته‌ینانی
 زانیاریه‌كان خه‌لق کردوه‌، چونكه‌ مرۆف چه‌ز ده‌كات بزانی‌ت چی له‌ ده‌وروبه‌ریدا
 هه‌یه‌و، چه‌ز ده‌كات هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌بیینی‌ت و ده‌بییسی‌ت، بیانزانی‌ت. هه‌ر بۆیه‌ش
 برپێکی زۆر له‌ پرسیارو داواکاری زانین ده‌رده‌برێت، تاكو چه‌ندین زانست و زانیاری
 نوێ ده‌سته‌به‌ر بکات. جا ئه‌گه‌ر چه‌ند شتێك بیینی‌ت و لێیان تی‌نه‌گات ئه‌وا به‌په‌له‌
 نكوولێکردن و به‌ره‌هه‌ستی پێشان ده‌دات، یان به‌لانی كه‌مه‌وه‌ داوا‌ی پون‌کردنه‌وه‌ی و
 به‌دیارخستن ده‌كات. به‌راستی سرووش‌تی مرۆف ئاوا ناروات، كه‌ هۆش و بیرى خۆی
 هه‌له‌وه‌شینی‌تته‌وه‌، بۆیه‌ ئارام ناگریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ لپی تی‌ناگات و بی‌ده‌نگیش
 نابیت له‌وه‌ی، كه‌ توانای هه‌ل‌گرتن و چه‌سه‌له‌ له‌سه‌رگرتنی نیه‌.

(خدر) ئا ئه‌مه‌ی له‌ سرووش‌تی ده‌روونی مرۆفایه‌تی زانیبوو، له‌به‌رئه‌مه‌ به‌
 مووسای گوتوه‌: (من فەرمانم به‌ ئیشیک پیکراوه‌و، گه‌رتۆش بینه‌ری ئیشه‌كه‌م
 بیت ئارامی له‌سه‌ر ناگریت.. ئارامی بۆیه‌ له‌سه‌ر ناگریت، چونكه‌ ئاگاداری
 حه‌قیقه‌ت و باره‌ی راسته‌قینه‌كه‌ی نه‌بویت.. عه‌ق‌لیشت توانای به‌ئه‌ندیشه‌
 گرتنی نیه‌، چونكه‌ تۆ هه‌یچ هه‌وال زانیاریه‌كه‌ت له‌سه‌ری پی نه‌دراوه‌، ئیدی
 گومانی مه‌سه‌له‌یه‌کی وای له‌سه‌رده‌به‌یت، كه‌ نكوولی كردن و نا‌په‌زایی له‌سه‌ر
 ده‌ر‌برین، بخوازی‌ت.

له رهفتاره جوانه کانی یاوه‌ری کردن و سه‌فه‌رکردن

(مووسا) - سلاوی لی بیت - په‌یمانیدا به (خدر) له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌گه‌لیا به‌ئارام ده‌بیت و خۆی له کرداره‌کانی هه‌لنا قورتینیت: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ (٦٦) الکهف ﴿ثینجا (خدر) یش داوای لیکرد په‌یره‌ویی هۆکاریک بۆ به‌دی هینانی ئم په‌یمانه بکات، وهک پپی گوت: (گهر دواي من بکه‌ویت له‌م سه‌فه‌ره‌دا، ئه‌وا پرسیارم له‌سه‌ره‌یچ کاروکرده‌وه‌یه‌کی خۆم لی مه‌که هه‌تا له‌دوایدا خۆم هۆیه‌کانیت بۆ پروون ده‌که‌مه‌وه‌و باری راستیه‌که‌یت تیده‌گه‌یه‌م ﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (٧٠) الکهف ﴿به‌مانای داوای لیکردوه‌و که له‌سه‌ر هه‌یچ شتیک پرسیری لی نه‌کات و به‌ره‌ه‌لستی هه‌یچ کرداریکی نه‌کات به‌لکو چاوه‌رپی ئه‌وه‌بیت که له‌دوایدا هه‌وال و پروونکرده‌وه‌و شیکاری کرداره‌کانی له‌(خدر) خۆیه‌وه‌ پی‌را ده‌گه‌یه‌نیت.

به‌مه‌ش وادیاره‌ پینگه‌ بۆ گه‌شتیک خۆش ده‌کات و ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ش به‌ (مووسا) ده‌دات که بیگومان چهند رووداوێکی له‌ناکاوو سه‌یرو سه‌مه‌ره‌و چهند پێشهاتێکی نااساییش ده‌بینیت و، له‌وانه‌یه‌ (مووسا) ئه‌مانه‌ به‌ناه‌ق و بیزارو (له‌ رواله‌ت) دابینیت، به‌لام به‌ره‌ه‌لستی (خدر) بکات، به‌لکو چاوه‌روانیی پروونکرده‌وه‌ له‌ (خدر) بکات و بیته‌وه‌ی پرسیاران له‌باره‌وه‌ بکات، بائارام بگریت و هه‌یچ نه‌لیت تا ئه‌و کاته‌ی که (خدر) خۆی هۆیه‌کانی پیده‌لیت: جا له‌ کاتیشکیشدا سه‌رغی وردو قوول له‌ رووداوه‌کانی نیوان ئه‌و دوو پیغه‌مبه‌ره‌ به‌ریزه‌ (خدر و مووسا) ده‌ده‌ین، ئه‌وا ده‌بینین چه‌ندین ره‌فتاری جوانی یاوه‌ریکردنی نیو سه‌فه‌ری تیدایه‌و، ئه‌و پینگا راسته‌ی سه‌فه‌رو گه‌شتیاریش پیشان ده‌دات که هاوکاری و پیکه‌وه‌ گونجان مسۆگهر ده‌کات و، ناکوکی وناته‌بایی نیوان گه‌شتیاره‌کانیش دوور ده‌خاته‌وه‌.

چونکه (موسا) - سلاوی لی بیّت - په یمان ده دات له سهر ئارامگرتن و بو به دی هیئانی ئه مهش پشت به خودا ده به ستیّت: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا ۝۲۰﴾ ..

ئارام گرتنیش په یوه ندییه کی به تینی به گهشت و سه فه رکرنه وه هیه، چونکه هه رده بیّت له سه فه ردا ئارام و ئو قه رگرتن هه بیّت. دنا سه فه ریک به بی ئارامگرتن هه ر نا کوکی و ناتهبایی و به دبه ختی تیډا روو ده دات، هه روه ها سه فه رکردن به شی که له سزاو نا په حه تی و، مروقی (سه فه رکار) یش نا ئارام و ماندوو شه که ته وه، می شک و ده ماره خانه ی ماندوو وه، زوو هه لده چیّت و توو په ده بیّت. هه ر بو یهش سه فه رکاری باش په نا به و ئارامگیریه ده گریت، که بوی ده لویّت.

موسا گوئی: ﴿قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا ۝۲۰﴾. په فتاریکی جوانی دیکه ی یاوه ریی کردن له سه فه ردا گو یزایه لی کردنه بو ئه میری سه فه ره که: ﴿وَلَا اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا ۝۲۱﴾ له سه فه ریشدا پیویسته ئه میریکی فه رمانه وا هه بیّت، تا کو گو یزایه لی فه رمانی بکریّت، هه روه ها پیویسته کاره کانی سه فه ر یریک و یریک بخریّت و، رۆل و کارو ئه رکه کانیش دابهش بکریّت. هه روه ک پیویسته فه رمانه کان جیه جی بکریّن و پیډاویستی یه کان په یدا بکریّن. یه کیکی دی له په فتارو ئادابی سه فه ره وهیه، که برا گه شتیاره کان به ره ه لستی و نکۆلی نه که ن و گرفت دروست نه که ن: ﴿قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْنِيْ فَلَا تَسْأَلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰی اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۝۲۲﴾ ..

"خدر" و كهشتیهكه

(مووسا) له گهڵ (خدر) دا- سلاویان لی بیّت - رێکهوتن له سهر ئهوهی که هاوڕێیهتی بکات لهو سهفهردهدا تاكو زانیاری لیوه فیڕیّت، بهو مهرجهی پرساری له سهر هیچ شتێك لی نهکات و دان به خۆی دابگریت تائهو کاتهی که (خدر) خۆی ههواڵو پروونکردنهوهی پی رادهگهیهنیت.. ئیدی دهستیان کرد به رۆشتن و ههنگاوان (فانطلقا) ئهوان بهرێگای سهر که نار دهریاکه دا ده رۆشتن و یستیان سواری کهشتی یهك بن، کهشتی یه کیش به لایان داهاو، ئهوانیش رایان گرت و سواری بوون، خه لکه سه رنشینه کانی کهشتی یه کهش (خدر) یان ده ناسی و بهم هۆیه وه به بی کرئ سواریان کردن، وهك له فهرمووده کهشدا هاتبوو... ﴿ئهو خه لکه ی که له پاپۆره که دا بوون (خدر) یان ده ناسی﴾ ئه مه به لگه یه له سهر ناسراوی (خدر) له لای خه لکی ناوچه کهو، چهند په یوه ندیه کی کو مه لایه تیشی له گه لیاندا هه بووه کهسانی تریشی ناسیوه، بهم پییهش ئهو لییان دانه پراوه، له ئهشکهوت و چیاکان داگۆشه گیر نه بووه، لهو وهخته شدا که (خدر و مووسا) له کهشتیه که دا بوون، چۆله که یهك دیت و دلوپێك له ئاوی دهریاکه به دهنوکی ده خواته وه.. (خدر) یش ویستویه تی ئه مه بکاته مه سه له یه کی زانستی بو موسا و بابه ته کهش له پێی لۆژیکی به لگه داری (المنطق البرهانی) یه وه به به کاره یێانی هۆیه کانی پروون کردنه وه بو شی بکاته وه. له م پرووه (خدر) به مووسای گوته وه:

(ئهرئ ده زانیت ئه و چۆله که یه بری چه ندیه کی له ئاوی ده ریا که خوارده وه)؟

مووساش له وه لامدا گوته ی: (جا چه ندیه کی لی خوارده وه ته نها یهك دلوپه ئاوی لی هه لگرتوه). (خدر) یش پێی دلێت: (زانستی من و زانستی تۆش به به راورد له گه ل زانستی خوادا ته نها وهك ئهو دلو په ئاوی نیو دهنوکی چۆله که یه که له ئاوی ده ریا که وه هه لی گرت)..

کاتیک هەردوو کیشیان له پاپۆره کهدا بەرپۆه بوون (خدر) به ئانقهست تهخته یه ک تهخته کانی پاپۆره که لى ده کاته وهو ده ری دینیت .. (مووسا) ش سه ری لهم کاره ده سوپمیت و پرسیار له ناخیدا سه ره لده دات له سه ره ئهم کاره وه ره له ده رو نی خویشیدا کاره که هه لده سه نگینیت و بهو نه نجامه ده گات که ئهم کاره (ده رهینانی پارچه تهخته یه ک له خواره ی پاپۆره که) هیچ مانایه کی نیه، چونکه ئهمه له وانه یه بیته هۆی سه رهنگووم بوونی که شتییه کهو، سه ره نشینه کانیشی ههروه ها عه بیدار کردنی که شتییه که یه و کون تیکرد نیه تی .. دیاره ئهم کرداره ش شایسته ی کهسانی تر نیه، ئیدی چۆن ده بیت ئهم خراپه یه ده رهق کهسانی ک بکریت که خاوه نانی که شتییه که نو که ریزیان له هه ردووکیان (له مووسا و خدر) ناوه و به خۆرای سواریان کردوون؟؟!

ئایا به مه پاداشتی ریزلینان و چاکه کردنیان ده دریته وه. له بهر ئهمه ش (موسا) ئهو په یانه ی خۆی که به (خدر) ی دابوو که و پرسیار له سه ره کاره کانی نه کات له بیر ده چیته وهو، به ره له ستیی ده کات له سه ره ئهو وه پیتی ده لیت: (ئه ری تۆ بۆیه ئهم که شتییه ک کون کرد تا کو خاوه نه کانی سه رهنگووم که یه، به راستی کاریک ی ناهه مواری نه شیوات نه نجامدا) خدریش ئهو ی به بیر دینیته وه که ئایا من پیم نه گویت تۆ ئارام له گه ل مندا ناگریت ﴿ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ (٧٢) الکهف .. (مووسا) ش داوای لیبوردن له سه ره به ره له ستی کرد نه که ی ده کات و دان بهو له بیر چوونه وه یی داده نیت: ﴿ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا ﴾ (٧٣) الکهف ﴿ کاتیک لهم حاله ته ش ورد ده بینه وه چهنده پهن دیک ی جوانی لى وه ده رده هیترین: وه ک:-

١- بیگومان پیغه مبه رانی شتیان له بیر چووه و، له بیر چوونه وه که شیان پیچه وانه ی ئهو عیصمه ت و پارێزراوییه یان نیه، که خودا بو ی په خساندوون لهم باره یه وه

چهندان به لگه له قورئاندا له سهر حاله تی له بیرچوونه وهی پیغه مبه ران ههیه، وهك ئه وهی كه خودا به دواین پیغه مبه ری خۆی (محمد) ﷺ فرمووه: ﴿...وَأَذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ...﴾ (الكهف) ﴿٢٤﴾، واته: (ههركاتیك توشی حاله تی بیرچوونه وه بویت، خودای پهروه ردگارت به یادبیتته وه). ههروه ها خودا ده رباره ی یه كه م پیغه مبه ریشی (ئاده م) فرموویه تی: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ (١١٥ طه) (به راستی ئیمه پیشتیش په یامان له ئاده م وه رگرت له سهر ئه وهی توخنی دره خته كه نه كه ویت، به لام ئه وه په یامانه ی له بیرچوونه وه حاله تی له بیرچوونه وه كه شی وه هابوو، كه پیشت به ته مای ئه وه سه رپنجیه نه بووه تابگاته راده ی ئه وهی تاوانباری كهین).

حالته تی بیرچوونه وه له لای پیغه مبه رانیش چهند ئاكارێکی مرویی یه، چونكه ئه وانیش مروف بوونو، نه ریتی له بیرچوونیش، نه ریتیکی پتوه لكاوی ئاده میزاده كانه .. ئه م له بیرچوونه وه یه ش له شهیتانه وه نیه، چونكه شهیتان هیچ ده سه لاتێکی له سهر پیغه مبه ران نیه.

گه ر سه رنج بدهیت له وته كانی (یوشعی كورپ نون) و (مووسا) ده بینیت جیاوازییه کی گه وه ههیه له نیوانیاندا. (یوشع) له سهر بیرچوونه وه كه ی خۆی گوته بوی: (كه شهیتان هه والی رۆشتنی ماسیه كه ی بیربردوته وه: ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْحَوْتَ وَمَا أَنَسَيْتُهُ إِلَّا الشَّيْطَانَ أَنِ أَذْكُرَهُ﴾، مووسا اش ده رباره ی له بیرچوونه وهی خۆی، داوا له (خدر) ده كات، كه لێی نه گریت و له سهر له بیرچوونی په یامانه كه لێی نه پرسیتته وه: ﴿لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ﴾ .. له و لاهه (یوشع) هۆی بیرچوونه وهی خۆی داوه ته پال شهیتان، له م لاشه وه (مووسا) له بیرچوونه وه كه ی خۆی خستوته پال نه فسی خۆی.

۲- نكولئىكردى مړوځى موسلمان لهو كارهى كه به سهړپېچىكردن له شهړعى دادهنئتو، بئدهنگ نهبوون لئيشى، وهك چۆن (موسا) نكولئى له كارهكهى (خدر) كردوه لهسهر دهرهئنانى پارچه تهختهيهك له كهشتييهكهو عهبيداركردنى.

۳- ديتنى كارئك كه به روالهته دهركهوتوهكهيدا لهكارئىكى دزئو دهچئت، ئهوه پهيمانهى لهبئرموسا بردهوه، كه لهسهرخۆى فهرزى كردبوو، ئههش له ههستهوهريى (ههساسيهتى) خۆيهوه بهرامبهر كارهكهو له رهتكردنهوهى دهروونىي بۆيهوه بووه.

۴- كونكردى كهشتييهكesh به لئىكردنهوهى پارچه تهختهكانيهتى.. زاناينيش جياوازييان لهنيوان كونكردن و دروستكردن (خرق و خلق) دا كردوو، چونكه دروستكردن (خلق) هئنانه ئاراي شتئكه لهسهر ئاقارى چاكسازى و رپئىكردنهوه، وهك چۆن خودا بهوشئوه چاكسازى و رپئىكويئىكييهوه ئاسمانهكان و زهوى و مړوځى دروست كردوو. خوداى داناو كاربهجئ لهيهك ئايهتدا كه ئايهتى ژماره (۱۰۰)ى سوورهتى (الأنعام) باسى ههردوو كردارى (خلق) و (خرق)ى پئىكهوه كردوو، وهكو فهرموويهتى: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُمُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ...﴾ (الأنعام)، واته (جاهيلهكان جنۆكهيان كرډۆته هاوهل و هاوبهشى خودا لهكاتيئىكدا، كه ههر خودا خۆى جنۆكهى دروست كردوو، ههروهها بهناهق كورپوكچ دهدهنه پال خودا بيئيهوهى هئىچ زانبارييهكيشيان لهو بارانهوه ههبيت)..

پئتهكانى ههردوو وشهكهى (خلق) و (خرق) لهم ئايهتهداو هاتنيان پئىكهوه لهيهك بابتهدا ئاماژهيهكهو، بۆ وجودى سئبهرى نايابى ههريهكهيان، بۆ نمونهش وشهى (خلق هم) كه (خلق) له سئ پئت پئىكهاتوووه پئتى ناوهراستيان (لام)ه، كاتيئىك سهرنج له ئهركى (لام)ى نيۆ وشهكه دهدهين دهبينين رۆلئى چاكسازيى بينيوه، چونكه هۆيهكى گهياندنى نيوان ههردوو پئتى (خاء) و (قاف)هكهيه.

بهلام وشه‌ی (خرق) كه ناوه‌راسته‌كه‌ی (راء)ه‌و ئه‌م را (راء)ه‌ش ئاماژه‌بو مانای (خرق) ده‌كات كه شی‌واندن و لی‌كداب‌رین و كه‌له‌به‌ر تی‌كردنه، چونكه هه‌ردوو پیتی (خاء) و (قاف) كه‌ی لی‌كداب‌ریوه.

۵- لُغْرِقَ: ئه‌م لام-ه‌ی سه‌ره‌تای وشه‌كه به (لام العاقبة/ لامی ئاكامدار) ناو ده‌بریت، نه‌ك (لامی پاساو ه‌ین/ لام التعلیل)، چونكه ئاكام (عاقبة) و ئه‌نجامی كه‌له‌به‌ر تی‌كردنی كه‌شتی یه‌كه سه‌رنگووم بوونی خاوه‌نان و سه‌رنشینانیه‌تی.

له‌فه‌رمایشی (لُغْرِقَ أَهْلَهَا) ش‌دا ئاماژه‌یه‌ك بو‌رێژلینانی مرۆڤو له‌پیشتر دا به‌تایبه‌تی له‌ ئاست مادده‌و ئامێردا.. چونكه مرۆڤ به‌رێزتر و شكۆدارتره‌ لی‌یان، ئه‌مه‌ش وه‌لامی‌كه‌ بو‌ ئه‌و رێبازی كۆمۆنیستی (شیوعی)یه‌ی، كه‌ مادده‌ له‌ مرۆڤ به‌چاك‌تر و به‌رێزتر داده‌نی‌ت. هه‌روه‌ها له‌و فه‌رمایشته‌ی خوا دا له‌سه‌ر زاری مووسا (لُغْرِقَ أَهْلَهَا) ئیشاره‌تی‌ك بو‌ مه‌ترسیی گه‌وره‌ی كاره‌كه‌ هه‌یه، چونكه مل ده‌نی‌ت بو‌ سه‌رنگووم بوونی خه‌لكی سه‌ر كه‌شتیه‌كه‌، هه‌ربۆیه‌ش به‌ره‌هه‌لستی له‌سه‌ر ده‌برپویه. به‌لام خۆ له‌ دوا‌ییشدا (خدر) هه‌موو كرداره‌ نا‌اسایی‌یه‌كانی بو‌ (مووسا) لی‌كداه‌وته‌وه‌ و ئه‌ویش به‌وه‌ دل‌خۆش بو‌وه. بو‌ نمونه‌ كاتی‌ك رازو نه‌یینی كونه‌كردنی كه‌شتیه‌كه‌ی بو‌ ده‌رخستوه‌، (مووسا) دل‌شاد بو‌، له‌م باره‌یه‌وه‌ خوا له‌سه‌ر زاری (خدر) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ و‌اتا‌كه‌ی به‌كورتی: (ئه‌و كه‌شتیه‌ی كه‌ عه‌بیدارم كرد مو‌لكی چه‌ند هه‌ژاری‌ك بو‌ كه‌ له‌ده‌ریادا كاری بژێویی ژیا‌نیان پێده‌كرد، منیش بۆیه‌ ویستم ئاوا عه‌بیداری بكه‌م چونكه‌ له‌و ناوچه‌یه‌دا له‌پیشینه‌وه‌، پادشایه‌کی سته‌مكار هه‌بو‌و، كه‌ گشت كه‌شتیه‌کی چاك و بی‌عه‌یبی به‌زۆر داگیر ده‌كرد)..

له پاساوهکەمی خەردا ئەم چەند راستییە دەردێنن:-

- ١- دیارە هەژارەکان خاوەنی پاپۆریك بوون، ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوەی کە هەژار (مسکین) خاوەنی هەندیک مولک و مال دەبێت، بەلام بەشی پرکردنەوی پیوستییەکانی ناکات. نەدار (فقیر)یش ئەوەیە کە خاوەنی هیچ نیە.
- ٢- وشە (وراءهم) مانای (لەپیشیانەوه) دەگەیەنێت، هەر چەندە بەرواڵەت لەزمان دا مانای (لەدوایانەوه) بگەیەنێت بەمانای لە پیشیانەوه، کە خاڵی گەشتنە، پادشایەکی ستمکار هەبوو، هەر پاپۆریکی چاک و بێ خەوشی بەلادا تێپەری بێت بەزۆرو ستم داگیرکردوو و لێ سەندوون و، دەستی بەسەرداگرتوو.. (موسا) و کەسانی تری نیو پاپۆرەکش زانیارییان لەو بارەییەوه نەبوو، بەلام خودا ئەم زانیاری یە بە (خەدر) گەیاندوو و سرووشی ئەوەشی پێ داو، کە کەشتییە کە عەبیدار کات، تاکو بەو عەبیداریوونە بۆ خاوەنەکانی بمێنێتەوه و پارێزراوبێت.
- ٣- لەم هەلس وکەوتە خەردا وا تێدەگەین، کە کابرای پادشا، تەنها پاپۆری چاکی داگیرکردوو.
- ٤- ئەم کردارە نالەبارە پادشاکەش دەلالەت لە سەرکاریکی سەهرو ناسایی دەکات، چونکە بنچینەی ئەرکی ئەو پادشایە پاراستنی گەلەکیەتی بەهەموو کەسەکان و شت و مەك و مال و سامانیانەوه، کە دەبایە پارێزەری ئەوان بوايەو نەبێشتایە، هیچ کەسیکی تریش دەسدرێژیان بکاتە سەر.. بەلام ئەگەر ئەم پادشایە خۆی بووبێتە دزو رێگرو پلەو پایەو سوپاکەو، پیاوانیشی بۆ ئەم کارە نالەبارە قۆرخ و پاوان کردبێت، ئەوه بێگومان کارەساتێکی گەورەو نەهامەتیەکی دژوار بوو.

۵- له کاتی خراپه وتاوانکاری حاکماندا تهنها بانگهوازکاران و چاکه خوازان خهڵکی رزگاردەکهن، چونکه ئەوان جێ ئومێدی خهڵکی و فریادپرسن و بهرووی ستهم و شیوان و زۆرداری دا دهوستان وهك چۆن خدر ئاوا رەفتاری کردوو.

۶- ئاوارو سەرنجیکی جوانی دیکه له مه‌دا ئەوهیه: (خدر) (له پای عه‌یبارکردنی کهشتیه‌کهوه ئەو کهشتیه‌ی پاراستوو. کهواته هه‌ندیک جار بۆ چاکسازییه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه پێویسته بریکی کهم له تێکدان و عه‌یبارکردن هه‌بێت. له‌وانه‌شه چاکسازی تێکه‌لی هه‌ندیک خراپکاری بێت، جا ئەگەر مه‌سه‌له‌که ئاوابێت، ئەوا بێگومان مڕۆ هه‌ندیک جار خۆی به‌ناچار له‌وه‌دا ده‌بینێته‌وه، که ده‌بێت هه‌ندیک شتی بچووک تێک بدرێت.

بێگومان ئایینی ئیسلام، به‌جێهێنانی سزای بۆ پاراستنی (نه‌ته‌وه‌و ئایین و ره‌وشت) پێویست کردوو، بۆ غه‌وه‌ش کوشتنی بکوژ (قاتل) و، به‌ردبارانکردنی مڕۆقی زیناکاری خاوه‌ن هاوسه‌رو، برینی ده‌ستی دز، هه‌موویان به‌رواله‌ت، کاری ترسناک و خوێنریژین، به‌لام زۆر پێویست و زه‌رووریشتن بۆ به‌دییه‌نانی چاکسازی و رێک کردنی کۆمه‌لگه‌.

"خدر" و کوشتنی کوره نه‌وجه‌وانه‌که

(مووسا) داوای لی‌بوردرنی له (خدر) کرد له‌سه‌ر له‌بیرچوونی به‌ئینه‌که‌ی.. دو‌باره ده‌ستیان کرد به‌ رۆشتن (فانطقا) له‌ کهشتیه‌که ده‌رچووبوون و به‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریاکه‌دا رۆشتن، کۆمه‌لێک منداڵ و می‌رد منداڵیان دی، که پێکه‌وه یاریان ده‌کرد.. خدر سه‌یری نه‌وجه‌وانیکیانی کرد، که (تازه پیده‌گه‌یشت) رووی تی‌کردو سه‌ری هه‌لکه‌ندو کوشتی.. ئیدی منداڵه‌که له‌به‌رده‌ستی مرد. (مووسا)ش زۆر تێکچووو سه‌ری سو‌رما له‌وه‌ی دیتی، که ئاخ‌ر چۆن خدری پیغه‌مبه‌ری خودا

پرووده کاته نه جه وانه وائیځی بچووک که هیچ هه له یه که هیچ تاوانیځی نه کردووه، دهیکوژیت. له بهر نه مه به بیژاری و نکوولی لیکن د نه وه له کاره که ی، پرووی پرسیاری تیډه کات و پی ده لیت: ﴿أَقَلَّتْ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾، واته: (بهراستی سهیره نه وه تو بچی که سیکی بیتاوانت کوشت بیتوهی تاوانیځی وهای شایستهی کوشتنه وه بیت، کردیت؟ بیگومان کاریځی نارواو ناهه موارت کرد)؟! نینجا (خدر) یش دووباره نه وه بهیادی (مووسا) دینیته وه که نایا پیشت پی نه گوتبوو (تو نارام له گهل من ناگريت): ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بهوش وای بو دهرده خات که هر زوتر پیشتیځی به ره لستی و مشت و مری لیډه کرد، چونکه (مووسا) چند شتیځی و له (خدر) دهینیت که بهر و الهت جی په سندن کردن نیین، به تاییه تیش گهر له پروکاره دهره کییه کانه وه بویان پروانریت.

(مووسا) ش ههستی به خوئی کرد، که له نکوولی لیکن دندا په لهی کردووه و خوی له سر په یانه که رانه گرتوه، شهرمه زاریش بوو له زوری په له کردنی لهو به ره لستیانه، که بوونه هوئی گلهی و گازاندهی (خدر) له سهری بویه پی گوت: (نه گهر له مه ولا پرسیارم له سر هیچ شتیځی تر لیکن دیت، نهو یاوه ری کردم په سندن مه که، بهراستی له لای من تو پاساویځی زورت له سر لیږدوون بو دروست بووه)، ﴿إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾.

کاتیځ (خدر) یش له دواي هه موو کاره کانی، بنج و بناوانی مه سله کانی بو شی کردو ته وهو، له باسی هوئی کوشتنی منداله که شدا به (مووسا) ی گوتوه: ﴿وَأَمَّا الْفُلُّ فَإِنَّ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ (۸۰) فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رَحْمًا (۸۱) الکهف، واته: (نهو کوره میږد منداله ش (که ناوا کوشتم) دایک و باوکیځی باوه پرداری هه بوو، خویشی زور به

کافرو بئاباوهرپێکی خهتەرناک دهردهچوو، بۆیه ترساین لهوهی نهبادا بهوکوفرو ستهمکارییه باوک و دایکی تهواو وهپسو بیزار بکات، بهوکارهشمان ویستمان که خودای پهروهردگاریان لهجیاتی ئهوه کورپێکی پاکترو بهرههترو سۆزیان پێ ببهخشیتهوه.

با ههلوێستهیهك بکهین وچهند راستیهك لهم نایهتانهوه دهبرینین:-

۱- راسته که کوشتنی منداڵه که له لایهن (خدر) هوه بهرواڵت وهك کاریکی بهرچاو دهبیته هۆی بیزاری دهبرینی، ههربۆیهش (موسا) بیزاری لێ دهبریهوه، ئهم ههلوێستهش بانگهوازیکه بۆ ئیمه دهربارهی بیزاری دهبرین لهکاری ناهههوارو، که ئهو بیزارییهش بهئاشکرا بیته.

۲- وتهی (موسا) به (خدر) ﴿قَالَ أَقْنَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ ئاماژهیهکی تێدایه لهسهر بوونی کوشتنی رهوا بهپێی شەرع که دهبیته نهفسێک لهسهر نهفسێکی دی بکوژرێتهوه، ههربۆیهش (موسا) نارهزایی لهسهر کوشتنی منداڵه که دهبریهوه، چونکه بهرای خۆی لهبهر ئهوهی (ئهم منداڵه کهسیکی نهکوشتوه) شایستهی ئهوه نیه بکوژریت. ئاشکراشه که له قورئان و سوننهتدا چهندان دهقی رۆشن لهسهر تۆله بۆ سهندنهوه (قصاص) و کوشتنهوهی نهفسێک لهسهر نهفسێک ههیه. دیاره زانیاری (موسا)ش لهوبارهیهوه بهلگهیه که لهسهرئهوهی که حوکمی خودا له (تهورات) دا لهسهر (کوشتن) تۆله بۆکردنهوه (قصاص) ه بههمان کردار که کوشتنهوهیهتی.. قورئانیش بهراشکاوی ئاماژهی بۆ ئهم حوکمه کردوه، وهك له فرمایشتهکهی خوادایه که فرمویهتی: ﴿وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ...﴾ (المائدة ۴۵) واته: (ئیمه لهسهر (بنو اسرائیل)

له (تهورات) دا ئهوه مان له سهريان فهرزکردوو هه که بهراستی هه که سیک که سیک بکوژیت، پیویسته بکوژیتهوه، هه که سیکیش چاوی که سیکیش تر کویر بکات، ده بیت چاوی کویر بکوژیتهوه، بهم رهنگه لووتیش له بهرامبهه لووتداو گوئ له بهرامبهه گوئداو، ددان له بهرامبهه داند دهشکینریتهوه، زامو برینه کانیش وهك خویان بهو ئه نندازهیه تۆلهیان بۆ دهسینریتهوه (لهم ئایه ته دا پرستهی (وَكُنْتَا عَلَیْهِمْ) فهرزمان کرد له سهریان، نووسیمان له سهریان / مه بهستی (بنو سرائیل) ه له دواى ئهم پرستهیهش ئامپازی (فیها / له ناویدا) واته له تهوراتدا له سهریان نووسراوه.. ئه ی داخو چییان له سهه نووسرابیت، تۆله بۆسه نندنه وه (قِصَاصُ) نووسراوه.. نه فسیک به نه فسیک، چاویك به چاویك، لووتیک به لووتیک.. هتد. له مه شدا به لگه یه که هیه له سهه ریکه وتنی کتیبه ئاسمانیه کان له سهه زۆریه ی حوکم و یاسا شه رعیه یه کان.

۳- (مووسا) له به ره هه لستیکر دیندا له سهه کرداره کانی (خدر) جیاوازی له وه سفه کاندانا داناه، بۆ که شتییه که پیی گوت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا﴾ و بۆ کوشتنی منداله که ش پیی گوت: ﴿نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكَرًا﴾ (امرا) (کاریکی دزیوی زهق و دیار).. (نکرا) یش واته: (کاریکی ناپه سه ندو نابه جی)، که هوی بیزاری له سهه ده برپینه (نکرا) له بیزاری ده برپیندا له (امرا) کاریگه رترو وهك قوناغیکی دووه می ناره زایی لیکردن وایه، له قوناغیکی یه که میش توندتره. ئه مه ش بۆ هه ردوو کرداره ئه نجام دراوه که یه، جا ئایا به پراوته کامیان لهو دوو کرداره لهوی تر دزیوو زه قتره؟! عه بیدار کردنی که شتییه که، یان کوشتنی نهو جهوانه که، بیگومان کوشتنی نهوجهوانه که، کرداریکی زهق و دزیوتره، بۆیه ش (به وشه یه کی کاریگه رتری بیزاری و ناره زایی) ده ریبیره.

٤- وشە (نکرا) مانای ئەو دەگەیهنیت که کرداره که ده‌بیته هۆی ناره‌زایی خه‌لکی، چونکه به‌رووه دیارو پ‌واله‌تییه که یه‌وه کاریکی هه‌له‌و ناهه‌قه. به‌لام ئایا کوشتنی مندا له که له‌راستیدا هه‌له‌ بووه؟ نه‌خێر به‌لکو راست و دروست بووه، به‌تاییه‌تیش د‌وای ئەو‌ی (خدر) رازو نه‌یێنی ئەو کاره نادیاره‌ی بۆمان پروو کردۆته‌وه، که خودا خۆی هه‌واله‌ که‌ی پ‌یداوه، که‌وا ب‌یگومان نه‌گه‌ر ئەم مندا له گه‌ره ب‌یت کافرێکی به‌ زه‌بروزه‌نگ ده‌رده‌چیت. ج‌یاوازی ن‌یوان (ن‌کر) و (م‌ن‌کر) یش له‌ گوزارشته قورئانیه که‌دا ئەوه‌یه، که: (الن‌کر) ئەو کرداره‌یه که خه‌لکی به‌ کرداریکی پ‌و‌و‌چه‌ل و ناهه‌قی وای ده‌بینن، که شایانی ن‌کوولێ ل‌یک‌ردنه.. که‌چی له‌ ته‌رازووی خ‌وداو به‌پ‌یوه‌ری ح‌وکی خودا هه‌ق و راست دروسته.

به‌لام (من‌کر) ئەو کرداره ب‌یزاروه‌یه، که له‌ ته‌رازووی خودا پ‌و‌و‌چه‌ل و هه‌له‌یه نه‌گه‌رچی لای هه‌ندێک که‌س له‌ خه‌لکی باش و ج‌یی پ‌ه‌سه‌ند‌کردن ب‌یت. بن‌چینه‌ی دانانی کرداریش به‌چاک، یان به‌خراپ ئەوه‌یه، که ئ‌یسلام بر‌پاری له‌سه‌ر ده‌دات، که له‌ قورئان، یان س‌وننه‌ت دا پروو کراوه‌ته‌وه، نه‌ک به‌ پ‌یی رازی بوونی خه‌لکی، یان رازی نه‌ب‌و‌نیان ب‌یت^(١).

٥- (خدر) به‌ (مووسا) ی گوت: (ئه‌رئ پ‌یم نه‌گوتیت تۆ ئ‌ارام له‌گه‌ل من دان‌اگریت) ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ به‌لام له‌سه‌ر به‌رهه‌لستی (مووسا) له‌مه‌ر عه‌ب‌یدارکردنی که‌شتیه‌که پ‌یی گوتوه (ئه‌رئ نه‌م‌گوت تۆ له‌گه‌ل من دا ئ‌ارام ناگریت) ﴿أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ له‌م دوو ووته‌یه‌دا یه‌ک ج‌یاوازی ب‌چ‌و‌ک هه‌یه، ئەوه‌یه خدر له‌ ج‌اری دووه‌مدا (ل‌ک) (به‌تۆ) ی به‌کارنه‌ه‌یناوه، واته نه‌یگوتوه (ئه‌رئ پ‌یم نه‌گوتیت، یان ئ‌ه‌رئ به‌تۆم نه‌گوت).. ئەمه‌ش زیاتر بۆ

(١) ب‌روانه کتیبی (لطائف قرآنیة)، که به‌ پ‌ینووسی نووسه‌ری ئەم کتیبه‌یه.

جهخت له سهركردنهوهيه. ئهوهبوو كاتێك بهيهك گهيشتن، بۆی دوپات كردوه كهوا ئارام ناگریت، چونكه (مووسا) بۆ دووهم جار نكوولێ كردوهو وهك ئهوهيه (خدر) پێی بلیت: (ئهري بهتۆم نهگوت..)، ئهري وانهبوو، من دهزام كه تۆ ئارامم لهگهلا ناگریت، بهلكو بهرهلستیییم دهكهیت، ئی خۆ پیشتر پیم گوتیت).

٦- ههستکردنی (مووسا) به شهرمهزاریی لهناست (خدر) دا بههۆی بهربهركانی کردنیهوه، ههربۆیهش پێی گوتوه (گهر لهمهولا پرسیارم لهسههر ههر کردهوهیهکی تر لی کردیت، ئهوا هاوڕێیهتیم مهكه ﴿إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي﴾.. لهمهشدا (مووسا) - سلاوی لی بیت - پهلهی کردوهو ئهو سزایهی لهئهستۆ ناوه، لهمباریهوه پێغه مبهری خوا محمد ﷺ فرهموویهتی: ((رحمة الله علينا وعلى موسى، لولا انه عجل لرئيسي العجب، ولكن اخذته من صاحب ذمامة)) واته: (پهجمهتی خودا لهسههر ئیمهوه لهسههر مووساش بیت، ئهگهر پهلهی نه کردایهوه بهپهله بهرهلستی بهرامبهركارهکانی (خدر) دهرنه بریایه ئهوا شتی زۆر گرنگو سهرسورهیینی تری دهبینی.. بهلام لهناست هاوڕێ کهیدا كه (خدر) ه شهرم گرتوویهتی و لهناست بهرهلستیهکانیدا زۆر شهرمهزار بووه..).

لهم فرهموودهیهدا بهروونی ئهوه باس کراوه كه بینگومان ئهگهر (مووسا) لهو سهفه رهیدا خۆی لهگهلا خدردا بهردهوام بوایهوه بهرهلستیی پیشان نه دایهوه هیئنده بهپهلهوه دهم به پرسیار نه بوایه، ئهوه دیاره شتی گرنگو سهرسورهیینهری تری پیشان ئیمهش ده داو زیاتر چیژو سوودمان لی دهبینی، بهلام دیاره بههۆی بهربهركانی کردنیهوه شهرمهزار بووهو شهرم گرتویتی و خۆیشی چی دی نهیتوانیوه هاوڕێیهتی بکات.

٧- (خدر) پروونی کردۆتهوه كه ئهوه هۆیهی پالنههری بووه بۆ کوشتنی کورپه منداڵهكه، باوهرو ئیماننه پتهوه کهی باوک و دایک کورپه که بووه، ههروهها بیباوهری و کفری کورپه کهش بووه، كه ئهگهر له ژياندا بمایه تا گهوره دهبوو،

له کاتی کدا خۆی کافرێکی سه‌رسه‌خت بووه‌و، باوک و دایکیشی دوو ئیماندار بوون و سه‌ره‌پایی ئه‌مه‌ش ئه‌م کۆره‌ بێباوه‌ریان هه‌یه‌، ئه‌وا بێگومان به‌ کفرو شیرک هه‌راسان و وه‌رسی ده‌کردن.. ئه‌مه‌ش ده‌لاله‌ت له‌وه‌ ده‌کات، که له‌وانه‌یه‌ پیاوچاک مندالی خراپی هه‌بیّت و له‌وانه‌یه‌ منداله‌کانی کافرو بێ ئیمانیش ده‌رچن، هه‌روه‌ها ئه‌مه‌ ئه‌ومانایه‌ ناگه‌یه‌نیّت، گوايه‌ باوکێکی پیاو چاک درێغیی له‌ په‌روه‌رده‌و ئامۆژگاری کردنی منداله‌کاندا کردیّت، بێگومان په‌روه‌رده‌و رێنمایی کردنی مندالان، ئه‌ریکی پێویسته‌و ده‌بیّت به‌جێ بگه‌یه‌نیّت و، گه‌ر باوکێک ئه‌م ئه‌رکه‌ به‌جێ نه‌گه‌یه‌نیّت، یان سستی و درێغیی تیّدا بکات؛ ئه‌وه‌ گوناها‌به‌ره‌، به‌لام گه‌ر منداله‌کانیشی به‌خێو بکات و په‌روه‌رده‌و ئاراسته‌ی باشیان بکات و، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ندیکیان خراپ و بێئیمان ده‌رچن و، رێگه‌ی راستی باوکیان نه‌گره‌به‌رو کافرو یاخی بن و، هه‌ر کۆرێک ئاوا ده‌رچێ و باوکی نه‌توانیّت یان ده‌سته‌وسان بیّت له‌ پاشگه‌زکردنه‌وه‌ی، ئه‌وا گوناها‌به‌ر نابیّت و هه‌یچ گازانده‌یه‌کی له‌سه‌رنیه‌، بێگومان راسته‌، که باوک داوای لێکراوه‌ کۆره‌که‌ی بانگ کات بۆ سه‌ر رێبازی راست و ئامۆژگاریی بکات، به‌لام ئه‌وه‌ی لێ داوانه‌کراوه‌، که بتوانیّت ئیمان بچاته‌ دلێه‌وه‌و تییدا جێگیر کات، چونکه‌ توانای ئه‌مه‌ی نیه‌، به‌لکو ئه‌وه‌ ته‌نها به‌ده‌ستی خودا خۆیه‌تی.

۸- بێگومان باوکی خواناس و پیاوچاک رازی و قایل نیه‌ به‌وه‌ی، که یه‌کێک له‌ کۆره‌کانی خۆی کافر، یان به‌دکار، یان یاخی بیّت، به‌لکو به‌وه‌ په‌ست و دلته‌نگ و نازاردراو ده‌بیّت، هه‌ر ئه‌مه‌ش له‌ فه‌رمایشتی خودادا ئاماژه‌ی بۆکراوه‌، که خودا له‌سه‌ر زاری (خدر) فه‌رمویه‌تی: ﴿فَخَشِيْنَا اَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ واته‌: (ترساین و نیگه‌ران بووین له‌وه‌ی که ئه‌م کۆره‌ کافره‌، سه‌به‌ینی باوک و دایکی به‌ سته‌م و کوفره‌که‌ی هه‌راسان بکات). به‌مانای به‌ سته‌می له‌را‌ده‌به‌ده‌ری، که به‌ (طغیان) ناو ده‌برێت، هه‌روه‌ها به‌و کفرو بێ ئیمانیه‌ی خۆی په‌ست و ماندوو و بێ ئارام دلته‌نگیان بکات.

ئای چهنده ئهو باوكه پهست و دل بریندارو نیگه‌ران ده‌بی‌ت کاتی‌ك کورپه‌كه‌ی له‌پێی راست لاده‌دات، بانگه‌وازی چاكه ره‌تده‌كاته‌وه، له‌وكاته‌دا باوكه هی‌وای ئه‌وه ده‌خوازیت كه هه‌رگیز ئه‌و كورپه‌ی نه‌خستایه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌ی چی بكات؟

ئهو خدا به‌وه تاقیی كردۆته‌وه و گه‌ربۆی شی‌او بوایه ده‌يكوش‌ت. بی‌گومان باوكی خواناس و پیاوچاك هه‌ز ده‌كات كورپه‌كه‌ی له‌خۆی چاكتر بی‌ت، له‌خۆی زیاتر چاكه‌و به‌ندایه‌تی هه‌بی‌ت، هه‌ولیش بۆ ئه‌وه ده‌دات، به‌رده‌وام كورپه‌كه‌ی بۆ ئه‌و ئاواته ئاراسته ده‌كات، كه له‌خۆی چاك‌تر و خواپه‌رست‌تر بی‌ت. چهنده به‌رچا‌ورپوون و دل‌كراوه‌ش ده‌بی‌ت، كاتی‌ك ئه‌و ده‌بینیت له‌ به‌رامبه‌ردا چهنده هه‌ست به‌زیان و ره‌نج‌ه‌رۆیی و ئازار چه‌شتن ده‌كات، چهنده هه‌ست به‌ شه‌كه‌تی و ماندویتی به‌رده‌وامیش ده‌كات، كاتی‌ك كورپه‌كه‌ی ئه‌و خواسته ره‌ت ده‌كاته‌وه!!

۹- هه‌ندی‌ك جار مردنی كورپێ‌کی گومرا، ده‌بی‌ته هۆی ئارامی و رزگاری یه‌ك بۆ باوك و دایكه‌كه‌ی، وه‌ك چۆن (خدر) گوتی: ﴿فَارَدْنَا أَنْ يَبْدُلَهُمَا رَهْمًا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾ (الكهف ۸۱)، واته: (به‌كوشتنی ئه‌و منداله‌ و یستمان خودای په‌روه‌ردگار ئه‌و باوك و دایكه‌ مندالی‌کی پاكت‌تر و چاك و به‌ره‌م‌تریان له‌جیاتیی ئه‌م منداله‌ پێی ببه‌خشیت، كه به‌هۆی ره‌حم و سۆزو به‌زه‌یی‌ه‌وه كاتی‌ك گه‌وره ده‌بی‌ت سه‌رفراز و ئاسوده‌یان كات) جا ئه‌گه‌ر ئه‌و كورپه‌ گومرایه به‌م‌ریت، ئه‌و بی‌گومان دایك و باوكه‌كه‌ی داوای قه‌ره‌بوو‌كردنه‌وی به‌كورپێ‌کی تر ده‌كه‌ن و ده‌پارینه‌وه، كه خودا مندالی‌کی باش‌تر و پاكت‌تر و میه‌ره‌بان‌تریان پێی ببه‌خشیت.

په‌ندو عیبه‌رته‌یش له ژماره‌ی منداله‌كاندا نیه، به‌لكو له‌ پله‌و پاده‌ی ئه‌وه‌دایه، كه داخۆ منداله‌كان چهنده گوێرایه‌ل و خواپه‌رست و باش ره‌فتار و به‌ ئه‌ده‌ب و ره‌وشتمه‌ندن، چهنده به‌ چاكی له‌گه‌ڵ باوك و دایكی‌اندا هه‌لس‌وكه‌وت ده‌كه‌ن..

جا ئیدی یه‌ك مندال یا دوان هه‌بن و ئه‌م ره‌وشته به‌رزانه‌یان تی‌داییت، باش‌ترن له‌وه‌ی شه‌ش مندال، یان ده‌ منال هه‌بن، به‌لام ئه‌م ره‌وشت و ئاكارانه‌یان تی‌دا نه‌بی‌ت.

١٠- ئه‌وه‌ی لیڤه‌دا به‌وردی ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ین، ئه‌وه‌یه‌ هه‌یج که‌سیک له‌ئێمه‌ بۆی شیاو نیه‌ که‌ له‌م کرداره‌دا (واته‌ له‌ کوشتنی منداڵیکی لاسارو گومپادا) شوین پێی (خدر) هه‌لگریت. هه‌یج که‌سیک بۆی نیه‌ له‌خۆیه‌وه‌ کوپکی نه‌وجه‌وانو می‌ردمنداڵ بکوژیت به‌بیانوی ئه‌وه‌ی گوايه‌ ئه‌گه‌ر گه‌وره‌ بوو کافرێکی سه‌رسه‌خت ده‌رده‌چیت، چونکه‌ خودا خۆی ئه‌م هه‌واله‌ی به‌ (خدر) دابوو و ئاینده‌ی ئه‌و کوپه‌ می‌رد منداڵه‌ی بۆ (خدر) ده‌رخستبوو، ئاینده‌ که‌شی هه‌ر له‌ غه‌یبو نادیار دابوو هه‌یج که‌سیکیش نادیار نازییت، ته‌نها خودا نه‌بییت، خوداش به‌خواستی دانیانه‌ی خۆی هه‌ندیک له‌و غه‌یبو نادیارانه‌ی بۆ هه‌ندیک له‌ یه‌غه‌مه‌رانی ده‌رخستوه‌.

به لّام که سانی دیکه له غهیری پیڼغه مبه ران هیچ شتیڅ (له غهیب نازانن.. ئیدی کئی هه بووه ئه و زانیاریه به و که سه به (خدر) بگه یه نیت دهر باره ی ئه و مندالّه، که و کافر و باوک و دایکی هه راسان ده کات؟ هیچ سرووش (وحی) ټیکیش له دوا ی پیڼغه مبه ری خودا وه ﷺ له م باره یه وه نه هاتوه.

(خدر) و (دیوارہ گہ) و (گہ نجینہ گہ)

(خدر) داوای لیبوردنه که‌ی (مووسا) ی په‌سه‌ند کردو، ئەم جاره‌ش چاوپۆشی
 لیکرد، ئینجا ده‌ستیان به‌رپۆشتن کرده‌وه، (فانطلقا) (مووسا) یه‌ك جاری تری،
 واته: یه‌ك دهره‌تی تری بۆ هاوه‌لیتیی (خدر) له‌به‌رده‌مدا مابوو، که ئە‌گه‌ر ئە‌م‌جاره
 به‌ره‌ه‌لستی له‌سه‌ر هه‌ر کرداری‌کی تری (خدر) بکات، ئە‌وا ده‌بی‌ت لێی جیا‌بی‌ته‌وه‌و
 هه‌یج رینگه‌یه‌کی تری لی‌بوردنی له‌به‌رده‌م دانایی‌ت. ئە‌ی مه‌گه‌ر پێی نه‌گوتوه‌و (گه‌ر
 ئیدی له‌باره‌ی هه‌رشتیکه‌وه‌و پرسیارم لیک‌کردیت، ئە‌وا هه‌رگیز هاو‌پۆی‌یه‌تیم مه‌که‌
 ﴿إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي﴾ هه‌رواش بوو. ئە‌وه‌بوو به‌لای گون‌دی‌کی

وهه هادا تێپه‌ڕین که دانیشتوانه‌که‌ی پیسکه‌و چاوچنۆک بوون و میواندارییان نه‌کردن و خۆراکیان پێ نه‌دان خدرو مووساش دیتیان له‌و گونده‌دا دیواری خانویه‌ک خه‌ریکه‌ ده‌رووخیتو، خدریش خێرا کاری تیاکردو بنیانی نایه‌وه تا نه‌رووخیت ﴿أَسْتَطَعَمَّا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ﴾. (مووسا) سه‌ری سوڤما له‌و کاره‌ی خدر سوڤما وای له‌قه‌له‌م دابوو که خه‌لکی ئه‌م گونده‌ شایسته‌ی ئه‌و کاره‌ چاک و جوانه‌ی (خدر) نین که ئه‌و دیواره‌ی بۆ راست کردوونه‌ته‌وه بۆیه، ئه‌م جاره‌ش به‌ره‌هه‌ستی پیشان دایه‌وه‌و پێی گوت: بۆچی به‌خۆراپی ئه‌م کاره‌ت بۆکردن، بۆچی کرێیه‌کت لییان وه‌رنه‌گرت؟ ﴿لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾؟.. ئیدی (خدر) یش به‌ناشکرا پێی راگه‌یانده‌ که والیی جیا ده‌بیته‌وه‌و چی دی هاوڕێیه‌تی ناکات: ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾..

کاتێک هیکمه‌تی بنیاتنانه‌وه‌ی دیواره‌که‌شی بۆ ڤوون ده‌که‌ـاته‌وه، پێی ده‌لیت: ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ...﴾ (٨٢) الکهف، واته: (ئه‌و دیواره‌ش که راستم کرده‌وه، موڵکی دوو مندالی هه‌تیوی نیو گونده‌که‌ بوو که له‌ژێریدا گه‌نجینه‌یه‌کی (زێرو زیوو) ی تێدا هه‌شاردرا بوو، (باوکیان بۆی هه‌لگرتبوون) ئه‌گه‌ر گوێمان به‌و دیواره‌ نه‌دایه‌ باران و لافاو ده‌ری ده‌خست و ئه‌و خه‌لکه‌ چاوچنۆکه‌ش که میوانداریی ئێمه‌یان نه‌کرد ده‌ستیان ده‌که‌وت باوکی ئه‌و دوو منداله‌ش پیاویکی چاک بووه، خودای په‌روه‌ردگاریشت خواستی وابوو تا ئه‌و کاته‌ی منداله‌ هه‌تیوه‌کان گه‌وره‌ ده‌بن، بۆیان بمی‌نیت و ئه‌وسا ده‌ری بێنن، ئه‌م خواسته‌ش ڤه‌حه‌مه‌تێک بووه‌ به‌تایبه‌تی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه‌ بۆیان).

لەم ئايەتەشدا ئەم چەند سەرنجە بەدىي دەكەين:

۱- خەلكى گوندەكە پەزىل و چاۋچنۆك بوون و لەم پروووە زۆر تېپەپرىسون، ئەوەبوو دووپىاوى نامۆى وەك (خدر و موسا) دەچنە لايان و هيچ خۆراكىيان پى نيهو، نەرىتى رەسەنىش ئەوەيه خەلكى گوندەكە بە پېشكەشكردى خۆراك بۆيان رېزبان لېبگرن بېئەوہى پېشتەر ئەمان داواى خۆراك بكنەن كەچى ئەو نەرىتە نانۆيننو خۆراكيان پى نادەن بۆيە بەناچارى خۆيان واتە (خدر و موسا) داواى خۆراكيان لى دەكەنو باسى برسىتتى خۆيان دەكەن كەچى بەھۆى زۆرى چاۋچنۆكى و پيسكەيى يانەوہ ئەو داوايەيان رەت دەكەنەوہو ميوانداریتېيشيان ناكەن.

۲- ھەردووكيان (موسا و خدر) ديوارىيان ديوە كە خەرىكە دەرووخىت، واتە درزى گەورەى تېبووہو لەئان و ساتى دارمان دابوو. ئەو گوزارشتە ناوازيەش كە لە دەستەواژە قورئانيەكە دايه، ئەوہيه خواست (ئىرادە)ى داوہتەپال ديوارەكە. ھەندىك لە زانايانىش گوتوويانە: (ئەم مەسەلەيه لەرووى مەجازيەوہيه لە قورئاندا، دەنا ديوارەكە (كەبى گيانىكى بكەرە) هيچ خواست و ئىرادەيهكى نيه، چونكە ئىرادە لە سيفەتەكانى زىندوووانە. و تەى راستريش ئەوہيه كە نەك لە دەرووى مەجازە وەنيە بەلكو لە دەرووى حەقىقەتېشەوہيه، چونكە گشت مەخلوقىك ئىرادەى ھەيه تەنانت گەر پرووەكىك يان بېگيانىكىش بىت. بەلام بېگومان ئەم ئىرادەيەش ھەرگيز وەك ئىرادەى مروڤيان وەك ئىرادەى زىندەوہرانى تر نيه.

پاشان كى گوتوويەتى: (ئەم ديوارە مردووە)؟ بېگومان ژيانىكى شايسە بەخۆى تېدايه كە لە پلەو ئاستى خۆى دايه. بەلام ھەرگيز وەك ژيانى زىندووہكان نيه. ژيانىكى واى تېدايه كە وەك ژيانى زىندوووان نيه، پاشان

ئیرادهیه کی ههیه، که وهك ئیرادهی زیندووان نیه.. دیاره لهو دهستهواژهیهی قورئاندا ﴿حَدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ﴾، واته (دیوارێك دهیویست برپووخت) ئهم ویست و ئیرادهیهی دیواره که له پرووخان، که لهم دهستهواژه قورئانیهدا وهسف کراوه ویتاندنیکی جوانی هونهربیاانهیهو، دهسێشان کردن و به شهخصانی کردن (تشخیص)ی دیواره کهیه، که سیفتهتیک له سیفتهکانی زیندووان (که ئیراده)یه بۆی دانراوه. کاتیک ئیمهش سهرنج لهم وینهیه دهدهین، وای دهبینین، که خهریکه دیواره که دهپرووختو، وهخته بکهویت، ئهگهر (خدر) چاکی نهکردبایهوه.

۳- (خدر) کاتیک بهبێ ئهوهی کهس رای بسپیریت، دیواره کهی راست کردۆتهوه، یان بهبێ ئهوهی لهگهڵ کهسیکدا بهکرێ پیکهوتبیت، که بۆی چاک بکاتهوه، ئهمه بهلگهیه که لهسهر ئهوهی، که مروۆفی موسلمان ههزی لهکاری خێرو چاکهیهو، سووره لهسهر چاکه کردن لهگهڵ کهسانی دیدا تهنانهت، گهر راشیان سپاردبیت، بێگومان مروۆفی موسلمان خێرهومهندو چاکهکارو بهخشندهو چالاکیکی بواری کۆمهلایهتییه. ههروهها بهلگهیه لهسهر ئهوهی، که کاری خیر ئاتاجی بهمولهت وهرگرتن نیه، جا مادام لهبهردهم موسلماندا دهرفتهتیک بۆ خێرو یارمهتیدان ههیبیت، با بیقۆزیتهوهو بهجێی بگهیهنیت.

ههمدیسان (ئهم کاره ی خدر) بهلگهیه که لهسهر کاری خێری خۆبهخشانه بهبێ پیکهوتنیک و بهبێ کرێ یهك، یان بهبێ چاوهوانکردنی پاداشتیک له خهڵکی، ههرویهش پێویسته مروۆفی موسلمان خۆی لهسهر ئهمه رابهینیتو، لهگهڵ کهسانی تردا بهئهمهك و چاکهکار بیتو، بهسوودیش بیت بۆیان.

۴- (خدر) لهکاری چاک کردنهوهی دیواره کهو بنیاتنانهوهیدا لهسهر ههق بووه، چونکه خودا ئاگاداری کردۆتهوه لهسهر بوونی گهغینه لهژێر دیواره کهدا، خۆ ئهگهر دیواره که برووخایه و خهڵکی گونده کهش، که (چاوچنۆک و پیسکه بوون) ئهو گهغینهیه یان بدیبایه، ئهوا دهستیان بهسهردا دهگرت.

۵- گه نغینه که مولکی دوو میردمندالێ هه تیوی ئه و شارۆچکه یه بووه و، ئه مانیش دوو که سی بچووک بوون، خو ئه گهر گه نغینه که پی بزانرایه، ئه و نه یانده توانی خو یان هه لیگرن، یا خود له خه لکی ئاوه دانیه که ی بسیننه وه، هه ربۆیه ش (خدر) دیواره که ی بۆنیات ناونه وه، هه تا گه وره ده بن و خو یان ئه و کاته به فهرمانی خودا ده ریده هیئن و له دنیا دا سوودی لێ ده بینن.

۶- فهرماشته که ی خودا له سه رزاری (خدر)، که گو تویه تی: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ (باوکی ئه و دوو منداله هه تیوه ش پیاویکی خواناس و چاک بووه) ئه م وته یه به لگه یه له سه رئه وه ی: بیگومان چاکیی باوکان کارایی له سه ر پاراستن و چاکبوونی منداله کانیا ن هه یه .. بۆیه به هۆی چاکبوونی باوکه که وه، خوا (خدر) به یده ست (تسخیر) کردوه بۆ ئه وه ی دیواره که که بۆ هه ردوو منداله که بنیات بنیته وه.

قورئانیش سه رووشی ئه م به لگه یه ی له سووره تیکی تر دا به خشیوه، وه ک له ئایه تی (۹) ی سووره تی (نساء) دا خوا فهرموویه تی: ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضَعُفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ واته: (ده با ئه و که سانه ی له پاش خو یان مندالانی ساوا و بی ده سه ته لات به جی دێلن، با له وه سیه ت کرن دێدا، ترسی خوا یان له دلدا بی و شتیکی وا له پاشه خو یان راسپێرن، هه یچ ناهه قی تیدا نه بی).

۷- ئه و پیاوه خواناسه ش (واته باوکی منداله کان)، که له وه و پێش مال و سامانه که ی له ژێر دیواره که دا هه شار دا بوو، ده لاله ته له سه ر شیا و بوونی هه لگرتنی مال و سامان و پاشه که وه تکردنی و هی شتنه وه ی بۆکاتی پێویستی، ته نانه ت با شتروایه مرۆقی موسلمان هه ندیک له مال و سامانی بۆکاتی رووداویکی کت و پرپی له نا کاو هه لگرت، ئه مه ش پێچه وانه ی (پشت به خودا به ستن) نیه.

"رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ"

دوای ئەوێ (خدر) پازونھێنی هەرسێ کردارەکە ی بۆ (مووسا) دەرخستوووە و حەقیقەتیانیشی بۆ ڕوون کردۆتەو، ئەوسا (مووسا) بۆی دەرکەوتوو، کە خدر لە کردارەکانیدا لەسەر هەق بوو، هەروەها بە تەواوەتی دڵنیاش بوو لەوێ، کە (بەرژەوندیی) لەو کارانەدا بوو، کە ئەنجامی داو. .. هەمدیسان (خدر) ئەوێشی پێڕاگەیانداو، کە بێگومان ئەم سێ کردارە لەپراستیدا لەخۆیەو بەخواستی خۆی نەبوو، بەلکو بە فەرمانی خوا بوون پاشان (خدر) ئەم کردارانە ی واوەسف کردون، کە رەحمەتیک بوون لە خوداوە، هەر بۆیەش بە (مووسا) ی گوتوو: ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾.

باسکردنی (رەحمەتی پەرورەدگار) یش لێردا ئاماژە و واتای خۆی هەیە، وەک چۆن بە سەرەتای چیرۆکە کەشەو پەییوەستە لەکاتی کدا، کە خدا خۆی باسی رەحمەتی لەبارە ی (خدر) وە کردوو و فەرموویەتی: ﴿أَلَيْسَ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا﴾. .. هەرسێ کردارەکە ی (خدر) یش هەر بەپیشینە ی رەحمەتیکی خوداوە پەییوەستە ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ تا لەدوایدا بەرەحمەتە رەبانیە کەو: ﴿رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ وە کۆتایی پێ هێنراوە.

ئەمەش مانای وایە، کە بێگومان ئەمە دیاردەیه کە لە دیاردەکانی رەحمەتی خدا. بۆ نمونە (عەبیدارکردنی کەشتیە کە) رەحمەتیکی خودا بوو بەو هەژارانە ی کەشتییە کە، تاکو (بەو کونتی کردن و خوشبارکردنە ی کەشتییە کە یان) لە دەستی

پادشا ستهمکاره که بپارێزێت و دهستی بهسهردا نهگرێت، بۆیه گهر کون نهکرا بایه، دهستی بهسهردا دهگیرا.

- (کوشتنی منداله کهش) ههر پهحهتیك بوو لهخوداوه به باوك و دايك منداله که که دوايي کورپکی باشر يان پێدهدات و گهر خدر ئهم مندالهی بۆنه کوشتنايه ئهوا لهکاتی گهورهبوونیدا به کوفرو ستهم و زۆرداری تهنگی پێ ههڵدهچن.

- (بنیاتناوهی دیواره کهش) ههر بهرهحهتی خودابووه، چونکه بهو پهحهته گهنجینهی ههردوو منداله ههتیوه که لهو شارۆچکهیه داپارێزراوه، جا ئهگهر دیواره کهی راست نهکرد بایه وه ئهوا گهنجینه کهش دهرده کهوت و مڕۆشه چاوچنۆک و رهزیهلکانی ئهو گونده دهستیان بهسهردا دهگرت.

گرنگ ئهوهیه ئهم پهحهته خودایی یه له ههر سی رهفتاره کهی (خدر) دا لهلای کهسانی چاودێری رووداوهکان دیارن، واته ئهو چاودێرو بینهرانهی که له پروکاری دهروه بۆ کردارهکان دهروان.. تهنا ته ئهوه ههلس و کهوتانهی که به ئهنجامی گهاندوون له یه کهمین ساتی سهرنج لی دانانیانه وه جی نارهزاین وه چۆن (موسا) نارهزایی لهسهر ههلس و کهوتهکانی (خدر) دهبرپێوو.

ئهمهش مانای وایه که ئهم پهحهته له دیمهنی بهرچاوی خهڵکیدا وینهیهکی پێچهوانه و وینه بینراوه که یان و پێچهوانه ی پیشینی بۆ چوونیان پیشان بدات.

ههر بهم بۆنهیه شهوه دان بهوه دانپێن که ههرچی خودا به مڕۆشی پرواداری دهکات و بهسهریدا دینیت ههر پهحهتیك لهخودا خۆیهوه.. بێگومان خودا کاتیك نیعمهت به مڕۆشی ئیماندار دهکات ئهوه پهحمی پێکردووه، کاتیك به ناخۆشی و نارهحهتیش تاقی دهکاتهوه، ئهوه پهحهتیك لهخوداوه کهواته مڕۆشی باوهردار له ههر دوو کاتی خۆشی و ناخۆشیدا ههر له بهر پهحهتی خوادایه.. لهههر کاره ساتیکدا که تووشی دهبیته له ههر قهدهریکدا که خودا بهسهریا دهییت

هەر له بهر په ههتی خوادایه بهو مهرجهی ئهم راستیه بزانیته و (په ههتی خوادای)ی نیو هەر پرووداویکی خۆی تیدا بهدی بکات.

له به سه رهاتی (خدر) یش دا - سلاوی خدای لی بیت - په ههتی یه کهم ئه وه بوو که خودا فه رمووی ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ ئه مهش له ده رووی پیناسه کردنیه وه .. له کاتی کدا په ههتی دووهم ﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾ له ده رووی لی کدانه وهی هۆکاره کانی ئه و کردارانه ی (خدر) هوهیه یان بلیین: (په ههتی دووهم لی کدانه وهیه کی کرده یی و، په پیره و کردنیکی واقعیانه و، پرووکاریکی ده ره کیی په ههتی یه کهمه).

"وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِی"

(خدر) لای (مووسا) دانای بهو حهقیقه ته دانا که ئهو سی کرده وهیهی له بهرچاوی (مووسا) ئه نجامی دان، له خۆوه به خواست و ئیجتیهادی خۆی نه بووه، به لکو به فرمانی خودا بوون ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَنْ أَمْرِی﴾ .. لهم دهسته واژهیدا به لکو ده لاله تیک له سه ر پیغه مبه ریتی (خدر) - سلاوی لی بیت - ده ردینین، چونکه ئهو کرده وانه به خواست و هه ولتی کۆششکاری (اجتهاد)ی خۆی نه بوون، به لکو به فرمانی خودا و سرووشی خودا بۆ (خدر) خۆی بوون. ده شیته به راوردیکیش بکهین له نیتوان کاره کهی (خدر) و ئهو فرمانیه تهی خودا ﴿وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا﴾ چونکه هه ر سی کرداره که رواله تیکی ده ره کیی زانسته خوداییه که نی بوون، که خودا فیڕی (خدر)ی کردبوو، له دیمه نه کانی زانستی خوداش، که به (خدر)ی گه یاندبوو، ئه وهیه حهقیقه تی رووداوه بینراوه کانی به رده می پی ناساندبوو، ئه م حهقیقه ته ش پی چه وانه ی دیمه نه بینراوه ده ره کییه که ی بووه .. له مه شدا به رژه وه ندیه که خۆی هه شار داوه، ئه مه ش وهك ئه وه وایه، که (خدر) داوامان لی بکات پروانیمان بۆ (ئهو رواله ت و دیمه نانه ی له به رده مماندا ده یانینین) و (ئهو رووداوو هه لئس و که وتانه ی له به رچاوامان) ئه نجام ده دریت، ریک و راستکهینه وه، چونکه هه ندیک کهس له ئیمه پروانینیکی که م و کورتبینانه یان هیه و، ته نها ئهو رووداوه دیار و ده رکه وتانه ی به رچاویان ده بینن و، وای داده نین، که ئیدی هه موو شتیک له وانه دایه .

بهلام ئیتمه ئهوهمان لی خوازراوه که پروانینمان بو ئهو پرووداوانه قوولترو راسترو وردتر بیئتو، تنهنا وینه روالهتییه دیاره که فریومان نه داتو نه هیلئتو ههولئ گهیشتن به کرۆکی شتهکانو حهقیقهتیان بدهین.

بهراستی دیارده فریوده رهکان زۆرنو، زۆرجاریش به پرووپۆشی ساخته کاریو نهخشو نیگارو چهواشه کاریی داپۆشراون، زۆر کهسیش پییان دهخهلهتین. بهلام مرۆفی ئیماندار سه رنجی قوولئ ههیهو، بهراستگۆیان لهکیان ده داتهوهو بهراستیش ههلیان دهسهنگینیت.

"لێکدانهوه له چیرۆکهکهدا"

لێره دا ههلوێستهیهك له بهردهم شیوازی لێکدانهوهی نیو چیرۆکی (موسا و خدر) دا دهکهین.. ئهوهبوو کاتیك (خدر) جیابونهوهی خوی بو (موسا) راگهیانند، پئی گوت: ﴿ سَأُنَبِّئُكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾ (من تاویکی تر ئهو کارانهی خۆمت بو لیکده ده مهوه که نهتوانی ئارام له سهریان بگریهت و قسهی تیا نه کهیت). بهمانای (ههوالئ باری راستی و حهقیقهتی ئهو ههلس و کهوت و کردارانه مت پئی ده گهیه نم که دیوه روالهتییهکانیانت بینئ).. کاتیك ئهو ههولانهشی پئی ده گهیه نیت و پهرده له سه رهقیقهتیان لاده بات، پئی ده لیئت: ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾.. ئه مهش هاغان ده دات بو زانینی مانای (تاویل / لیکدانهوه) له زاراوه قورئانییه کهدا.. لهم پرووه وه ئیمام (راغبی اصفهانی) گوتویهتی: (وشه ی (تاویل) له (أول) هوهیه، واته گه پانه وه بو په گو ریشه کهی.. وهك ئه وهی که (موئل) بهمانای ئهو جیگهیه (موضع) هی که ده گه پینه وه بو لای.. ئه وهش

گه‌راندنه‌وه‌ی شته‌که‌یه‌ بۆ ئهو مه‌به‌سته‌ خوازاوه‌ی که به‌زانست (علم)، یان به‌ کرده‌وه (فعل) خوازاوه^(١).

وشه‌ی (لێکدانه‌وه‌ش) له‌ هه‌موو به‌کاره‌ینراویکی نیۆده‌سته‌واژه‌ قورئانیه‌کاندا له‌م مانایه‌ تێناپه‌ریت که له‌ حه‌قده‌ شوینی قورئاندا هاتوه‌وه‌ هه‌شت جاریان له‌ سووره‌تی (یوسف) دا هاتوه‌.. حیکمه‌ت له‌ هاتنی نیۆ سووره‌تی یوسفیشدا به‌م هه‌شت جاره‌ ئه‌وه‌یه‌ که بپرهری سووره‌ته‌که‌و تاکه‌ بابه‌تیشی ده‌رباره‌ی لێکدانه‌وه‌ (تأویل)ه‌. بۆ نموونه‌ش هه‌ر سه‌ره‌ته‌ی سووره‌ته‌که‌ به‌ باسکردنی خه‌ونه‌که‌ی (یوسف) - سلاوی لی بیّت - له‌کاتی منداڵیدا ده‌ست پێ ده‌کات.. (یه‌عقوب)ی باوکیشی - سلاوی لی بیّت - ئه‌وه‌ی پێ را‌ده‌گه‌یه‌نیت که خودا خۆی فی‌ری لێکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کانی ده‌کات: ﴿وَكَذٰلِكَ يَجْطِیْكَ رَبُّكَ وَيَعْلَمُكَ مِنْ تَاوِیْلِ الْاَحَادِیْثِ...﴾ (٦) یوسف، واته‌: (خودای په‌روه‌ردگارت به‌م ره‌نگه‌ تۆ هه‌ل‌ده‌بژیریت و ده‌پال‌تویت بۆ کاری (پێغه‌مبه‌ریتی) و فی‌ری لێکدانه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌خه‌ونه‌کانت ده‌کات). جا دوا‌یش له‌کاتی‌کدا که خه‌ونه‌که‌ی (یوسف) به‌راستی به‌دی‌ی هاتوه‌وه‌ به‌واقیعی‌ش لێکدراوه‌ته‌وه‌و باوک و دایک و برا‌کانی چوونه‌ته‌وه‌ بۆ لای (یوسف) به‌باوکی گوتوه‌: ﴿...هٰذَا تَاوِیْلُ رُءُیِّنِ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْهَارِیَّ حَقًّا...﴾ (١٠) یوسف، واته‌: (بابه‌ ئه‌مه‌ لێکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ی ئه‌و کاته‌ی سه‌رده‌می منداڵی‌مه‌ که بێگومان خودای په‌روه‌ردگارم به‌راستی و به‌هه‌ق به‌دی‌ی هی‌نا). لێکدانه‌وه‌ (تأویل): پ‌وونکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌و حه‌قیقه‌تی شته‌کانه‌و، به‌عه‌مه‌لی‌کردنی هه‌وال بۆ واقیعو تی‌ۆر (نظریه‌) بۆ جێبه‌جێکردن، وینه‌ بۆ شتیکی ماددی، بۆیه‌ خه‌ونه‌که‌ی (یوسف) هه‌رچه‌نده‌ خه‌ونیکی کاتی نووستن بوو،

(١) المفردات في غريب القرآن: ص (٣١).

بهلام له جیهانی واقعییدا بووه به لیکدانهوهیهك، لیکدانهوهكەشی (واته: بهدی هاتنو و پرودانهكەي) بوو، بهههمان شیوهش ئهوهی له چیرۆکی (مووسا) و (خدر)دا بهدی دهكەین، لیکدانهوهیهكه.. (خدر) به (مووسا)ی گوت: ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾.. واته (لیكدانهوهی حەقیقەتی ئه و پروداوانهت دهخه مه بهرچاو، كه بینیتن.. حەقیقەتی ئه و کردارانەمت پێ دهئیم، كه نكوولیت لهسهریان دهکرد، تاكو بزانیته كه ههق و راستی لهوه دایه كردم).. كاتێك شتهكانیشی بو تهفسیر كردو، ئهوهی دیبووی بۆ لیکدایهوهو ئه و حەقیقەتە ی لێی پنهان بوو، بۆ پروون کردهوه، پێی گوت: ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ بهمانای ئا ئهوه حەقیقەتی ئه و پروداوانهیه كه بینیتن.. كهوابوو لیکدانهوه (تأویل) پروون کردنهوهی حەقیقەت و چاوگو و چاره نووس و کۆتاییه.. یان با بلیین: (پروودانی ئه و کارو مهسهلهیهیه، كه ههوالی لهسهر دراوهو، پرووکاره پرووالتهتی و دهرهکی یه کردهیههکی دهرکهوتوووه، خه بهرو ههواله كه بووه بهواقیعو، بیرۆکهو تیۆرهكەش چۆته خانهی جیبه جیکردنهوه.

"تَسْتَطِيعُ" و "تَسْتَطِيعُ"

له برگه جوان و دانسقه کانی نیۆ ئەم چیرۆکه دا، جیگیرکردنی پیتی (تا)یه، یه کهم جار له وشه ی (تستطیع) داو، پاشان لابرندی له هه مان وشه دا بۆ جاری دووهم (تسطیع). ئەوه بوو (خدر) به (مووسا) ی گوت: ﴿سَأُنَبِّئُكَ بِأَوَّلٍ مَا لَمْ تَسْتَطِيعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ ئەمه ش پێش ئەوه ی ئەو پروداوانه ی که (مووسا) بینیبوونی، بۆی لیکداوه تهوه. کاتیک بۆشی لیک دایه وه هه وائی باری راسته قینه ی پروداوه کانی پێ دا، ئەم پیتی (تا)یه ی له وشه که دا نه هیشت، بۆیه پێی گوت: ﴿ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِيعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾. داخۆ بۆچی ئەو (تاء)ه ی له وشه ی دووهم دا لابر دووه؟

ده شیت ئەم (تاء)ه لابراره له عهره بیدا به (تاء الحقة) - تاء سووککراو -، ناو بنیین و سه رنج له حیکمه تی لابر دیشی له ده رووی ته فسیری سایکۆلۆژیانه ی ئایه ته کانه وه یه، یاخود ته فسیر کردنیان به گویره ی راستی یه کانی زانستی شیکاری ده روونی (علم النفس التحلیلی).

جیگیرکردنی پیتی (تاء) له یه کهم جاردا له گه ل ئەو حاله ته ده روونیه ی مووسادا گونجاوه، که تیایدا ده ژیا، چونکه هه ر سێ کرده وه ی (خدر) له ده روونی ئەمدا به قورس داده ران و حیکمه ته کیانی نه ده زانی.. هه ر بۆیه ش (تاء)ه که لابراره، تاکو وشه که قورستر بیت و هاو کیشی قورساییه که ی نێوده روونی (مووسا) بیت. کاتیک حه قیقه تی پروداوه کانی شی زانیوه، ئەو قورساییه ده روونیه ی له سه ر نه ماوه و باره ده روونیه که شی سووک بۆ ته وه، ئیدی پیتی (تاء)ش وه ک سووک کاری یه ک لابراره و، بۆ ئەوه ی سووک کردنی وشه که ش له گه ل ئەو سووک بوون و خامۆش بوونه ده روونیه ی مووساشدا بگونیخت، که دوا ی لیکدا نه وه ی کرده وه کان تیایدا ژیاوه.. خوداش خۆی زانیایه له م پروده وه.

"اردت.. اردنا.. اراد ربك"

لهو دهستهواژه ناسكو دانسقانهی قورئان كه لهسهـر ئهم چیرۆكه هاتوو، وتهـكانی (خدر)ن لهـكاتی شیکردنهـوهی ئهو کردارانهـیدا كه ئهـنجامی دان، ئهـوهـبوو لهـم پرووه له سێ حالهـتدا گوزارشتی له ویست (اراده) کردوو.

۱- دهـبارهی ویستی خوێ له کونکردنی كهشتیهـكهـدا گوتی: (ویستم عهـبیداری بکهـم/ فأردت أن أعيبها).

۲- دهـبارهی کوشتنی کوره مندالهـكهـو ههـزکردنی لهـهاتنی کورپکی چاك له جیگهـیدا، ویستیکێ بهـکۆمهـلێ دهـرپرپوهو گوتوو یهـتی: ﴿فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾ واته (ئیمه بهـکوشتنی ئهم منداله ویستمان خودای پهـروهـردگاری باوک و دایکی کورپکی چاکتر و دیندار و بهـرهـحم و میهرهـبانیان لهـجیاتێ ئهم منداله لاساره پێ بهـخشیت).

۳- دهـبارهی بنیات نانهـوهی دیوارهـكهـش بو پاراستنی گهـنجینهـكهـ تا ئهو کاتهـی ههـردوو منداله ههـتیوهـكهـ پیدهـگهـن و گهـورهـ دهـبن، گوتی: ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا﴾، واته: (خودای پهـروهـرگاریشت ویستی (ئیرادهـی) وابوو تا ئهم دوو کوره پیدهـگهـن و گهـورهـ دهـبنو، ئهـوسا گهـنجینهـكهـیان دهـریزن و سوودی لی بینن).

كهـواته ویست (اراده) لهـم سێ دیهـنهـدا هاتوو: (اردت، اردنا، اراد ربك).. (ویستم.. ویستمان.. پهـروهـردگارت ویستی..)، لهـم سێ حالهـتهـشدا، یهـكهـم جار فرهـمانی رابردوو (الفعل الماضي) دراوهـته پال (خدر) - (اردت).. ههـمان فرهـمان له

جاری دووهمدا دراوهته پالّ خوداو پالّ خدریش (فاردنا).. له جاری سییه میشدا ههمان فرمانی رابردوو تهنها دراوهته پالّ خودا خوێ (فاراد ربك)..

ئهگهر ههولیش بدهین که حیکمهتی بهدییکراو له مه‌دا ده‌ریئین، ئه‌وا ده‌لێن:

۱- له ههر سیّ جاره‌که‌دا پله‌به‌ندیی (تدرج) ههیه، چونکه له‌ههر جارێکدا دیمه‌نه‌که بۆ یه‌کیکی دی بآلاتر ده‌ییت، بۆ نمونه له دیمه‌نی یه‌که‌مه‌دا ویست و ئیراده‌که‌ی خستۆته پالّ خوێ (فاردت).. پاشان له دیمه‌نی دووهم دا داویتییه پالّ خوێ و پالّ خودا (فأردنا)، له دوايشدا تهنها داویتییه پالّ خودا (فاراد ربك).

۲- لێک نه‌چوون له خستنه پالّه‌کاندا به‌پێی ئه‌و حاله‌ته‌یه که ده‌رباره‌ی دواوه‌و، له‌گه‌ڵ نواندنی رێزو ئه‌ده‌بیش به‌رامبه‌ر خوادا گونجاوه‌و، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ ئاماژه‌و بریاره‌کانی ئیماندارتییشدا گونجاوه‌.

له یه‌که‌م جاردا بۆیه ئیراده‌که‌ی داوه‌ته پالّ خوێ، چونکه کونکردنی که‌شتیه‌که به‌ کاریکی ناپه‌سه‌ند بینراوه‌و (به‌پێی بۆچوونی رواله‌تیانه) ئه‌وه کاریکی تێکده‌رانیه، له‌وانه‌یه له‌به‌ر ئه‌م واتایه پێی وابوو که کاریکی شایسته نیه گهر ئه‌م ئیراده‌یه بڤاته پالّ خودا. هه‌م‌دیسان سه‌رنج ده‌ ئه‌وه‌ی که کاره ویستراوه‌که چییه؟ (اردت ان اعیبها/ ویستم عه‌یبداری بکه‌م)، لێره‌دا ویست و ئیراده‌که عه‌یبدارکردنی که‌شتیه‌که‌یه.. عه‌یبدارکردنه‌که‌شی به‌هوێ تێکدانیه‌تی به‌وه‌ی کونی تی بکات و پارچه ته‌خته‌یه‌کی لی هه‌لکیشیت. ههر بۆیه‌ش شایسته‌ی ئه‌وه نیه ئه‌م ئیراده‌یه بدریته پالّ خوداو، نه‌شیاوه‌که بیگوتبایه (اراد ربك ان یعیبها/ خودای په‌روه‌ردگارت ویستی که‌شتیه‌که عه‌یبدار بکات).

هاوشیوه‌یه‌کی ئه‌م رێزو ئه‌ده‌به به‌رامبه‌ر به‌ خودا له به‌سه‌رهاتی (ئیه‌براهیم)دا به‌دی ده‌که‌ین که ئه‌ده‌بی له باسکردنی خوادا نواندوو، کاتیکی وه‌سفی کاره‌کانی خودای کردوو که خوداش له‌سه‌ر زاری ئه‌و فه‌رموویه‌تی: ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي

يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ الشعراء ﴿٨٢﴾. واتە: (ئەوێ دروستی کردووم هەر ئەو پێنمایێ کردووم، هەر خۆشی خۆراک و خواردنەوێ پێ دەدات، ئەگەر نەخۆشیش کەوتم هەر ئەو چارەسەر و شیفام بۆ دەرەخسێنێت، هەر وەها ئەویش دەمرێنێت و پاشان لەڕۆژی قیامەتدا زیندووم دەکاتەو). .. لەم وتانەدا (ئێبراهیم) هەموو کارەکانی داوێتە پالێ خۆدا، تەنها نەخۆشکەوتنە کە نەبێت کە داوێتی یە پالێ خۆی بۆ خۆی گەرانداوێتەو.

لە بەسەرھاتی (خەرو موسا) شدا لەجاری دووھەمدا ئەوێ کە گونجاوترین پێوانگ بێت ئەوێ کە ئێرا دەکە خراوەتە پالێ خۆدا و پالێ خەریش. کە دراوەتە پالێ خەو بەو پێوانگێ کە خەو خۆی ھۆکار و ئامرازێ کۆشتنی کۆرە منداڵە کە یەو ئەو کە سەشە کە ئەرکی کۆشتنی منداڵە کە یە ئەستۆ ناو، ئەو بۆچی کۆشتوویەتی؟ چونکە ویستوویەتی کە خۆدا بە کۆرێکی لەو چاکتر قەرەبوویان بۆ بکاتەو. .. کەواتە (خەو) یش لەمەدا ئێرا دەکە لەو قەرەبوو کردنەوێدا ھەبە. .. بەلام ئایا (خەو) خۆی توانای بەدی ھێنانی ئەم ئێرا دەکە یە ھەبە؟

وہلام: نەخێر، چونکە بەدی ھێنانە کە بە دەستی خۆدا یە تاک و تەنھایە.

تەنھەت باوک و دایکیشی کە ئێرا دەکە منداڵبوون و خستنەوێ منداڵیان ھەبە، توانای بەدی ھێنانی ئەو ئێرا دەکە یە یان لە جیھانی واقع دا نیە. .. بۆیە تەنھە ئەو یان لەسەرە کە دەست بە ھۆکارەکانەو بەگرن و یە کبگرن و پێکەو بەژین، دەنا توانای بەدی ھێنانی منداڵو ژیا نی منداڵە کەش تەنھە بە دەست خۆیەتی.

بەپێی ئەم مانایەش ئێرا دەکە لێرەداو لە ڕەھەندی دووھەمدا خراوەتە پالێ خۆدا بەو پێوانگێ کە بێگومان خۆدا ھەر خۆی بە توانایە لە بەدی ھێنانی ئەو داو لە ھێنانە نارایی منداڵی (بەو لەد بوو) بۆ جیھانی بوونو، ژیا دا، لە ھەمان کات دا

(که جاری دووهمه) و که ئیراده که دراوته پالّ خدریش ههر بهو پێودانگهیه که خراوته پالّ خوداش.. بهلام له جاری سی ههمدا که ئیراده که بهتهنها دراوته پالّ خدا خۆی، لهبۆته (سیاق) کهیدا ئهوهی دیاری کردوو که تهنها دهدریته پالّ خدا، چونکه هیچ کهسیک توانای بهدیهنانی ئیرادهی نێو مهسهله کهی نیه تهنها خودای تاكو تهنیا خۆی نهبیته.. راسته ئهو دوو منالّه دوو مندالّی بچووکی ههتیو بوون، بهلام کێ ئهوهیان بۆ مسۆگهر دهکات که بژین تاكو گهوره دهبن و پێدهگهن تاكو گهنجینه کهیان دهبرینن؟ بێگومان هیچ کهسیک توانای ئهوهی نیهو بۆشی مسۆگهر ناکریت.. چونکه داهاتوو تهنها بهدهستی خودایه، تههنیش ههر بهدهستی خودایه، ههر بۆیهش (خدر) گوتویهتی: (پهروهردگارت ویستی و ئیرادهی وابوو که تا ئهو دوو منالّه پێدهگهن و لهدواایدا ئهو گهنجینه کهیان دهبرینن ﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا﴾ جا مادام خدا ئهم ئیرادهی ههیهو دهخاویته، ئهوا بێگومان ههر دهبیته، چونکه ههر شتیك خوا بیهویته ههر دهبیته بیته.. واللّه اعلم.

چیرۆکی چوارهم

چیرۆکی ((ذو القرنین))

ئهم چیرۆکه له دهقی پیشاندرای قورئاندا لهم نایه تانه دا هاتوه، که خودای پهروهردگار تیاياندا فهرموویه تی:

﴿وَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۚ إِنَّا مَكَنَّا لَهُ، فِي الْأَرْضِ وَهَاتَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۚ (٨٤) فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۚ (٨٥) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۚ (٨٦) قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ، ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ۚ (٨٧) وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ، مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۚ (٨٨) ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۚ (٨٩) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سَبِيلًا ۚ (٩٠) كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۚ (٩١) ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۚ (٩٢) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۚ (٩٣) قَالُوا يَذَا الْقَرْنَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۚ (٩٤) قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۚ (٩٥) ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغَ

عَلَيْهِ قَطْرًا ﴿١٦﴾ فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿١٧﴾ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿١٨﴾ الكهف .

واتای نایه ته کان به کورتی:

(ئە ی پیغه مبهەر! پرسیار ت ده باره ی (ذو القرنین) لێ ده کهن.. بلی هه ندیک له سه ربورده ی ئه وتان بۆ باس ده که م.. ئیمه ده سه لاتمان له سه ر زه ویدا بۆ ره خساندو هه موو هۆکارێکی پێویستی ئه و زه مانه شان بۆ دا بن کرد. ئه ویش دوا ی هۆکاره کان که وت و سوودی لێیان بینی.. خزی و سوپاکه ی که وتنه ری، هه تا گه یشتنه شوینی خۆر ئاوابوون له ناوچه یه کداو، وا ده ها ته به رچاو، که گۆمیکێ قوڕو لیتاوی بیّت، له ویدا رۆژ ئاوا ده بیّت و پشیان ده که ویتته گه لیکی بیباوه ر.. له و شوینه دا ئیمه ش پیمان گوت: (ئە ی ذو القرنین یان به سزا له ناویان به ره (گه ر به ده م بانگه وازه وه نه یه ن) یان چاکه یان له گه لدا بکه، (نه گه ر به ده م بانگه وازی باوه رو خواناسیه وه ها تن). (ذو القرنین) یش گوتی: (بێگومان ئه وه ی سته مکار بیّت، سزای ده ده یسن و، دوا ییش کاتی که بۆ لای خودای په ره وردگاری ده گه ر پێنریتته وه، خودا سزایه کی سه خت و گه وه ی ده دات. هه ر که سیکی ش له وان به ده م بانگه وازی باوه ره وه بیّت و ئیمان به ی نیت و کاری چاک بکات، ئه وا پا دا شتی چاکی هه یه و ئیمه ش له مه ولا به وته ی خۆش و ئه رکێ سووکی ئا را سته ده که ی ن. دوا ی ئه وه (ذو القرنین) گه شتی دووه می به ره و خۆر هه لات ده ست پێ کرد و به شوین هۆکاردا رۆشته وه، هه تا کو گه یشته ناوچه ی رۆژهه لات ی دوورو، له ویشه وه هه ر سه رقالی گرته به ری هۆکاره کان بوو و به دوا یاندا ده گه را..

تا کو له کاتی که دا گه یشته نیوان هه ردوو به ره به سته که، که دوو چیا ی به رز بوو و که له نیوانیاندا گه لیکی نا حالی و دوا که وتوو ده ژیان، که هه یچ تیگه یشتن و په ی بردن پکیان نه بوو (مه گه ر به که می و به ده گمه ن).. جا که ئه وان توانای (ذو

القرنین) یان زانی، داواکاریه کیان لیی هه‌بوو، که پێیان گوت: (ئه‌ی - ذو القرنین - دوو هۆزی درنده‌ی وه‌ک (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج) به‌دکارو تێکده‌رن له‌سه‌ر زه‌وی و (بۆ ئیمه‌ش ترسناکن) بۆیه‌ داوات لی ده‌که‌ین به‌ربه‌ستیکی پته‌و له‌نیوان ئیمه‌و نه‌واندا دروستکه‌یت، که ئیمه‌ش پاداشتیکی داراییت له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و کاره‌تدا پی‌ده‌ین).. (ذو القرنین) یش له‌ وه‌لامیاندا گوتی: (ئه‌و تواناو زانسته‌ی، که خودای په‌روه‌ردگارم بۆی په‌خساندووم زۆر له‌و (سامانه) چاکتره‌، که به‌ پاداشت ده‌یدهن به‌من، به‌لام من داواکه‌تان بۆ به‌جی دینم، بۆ ئهم کاره‌ش ئیوه‌ به‌ هی‌زو بازووه‌کانی خۆتان یارمه‌تیده‌رو هاوکارم بن، تاکو به‌ربه‌ستیکی تۆکه‌مه‌و پته‌وتان له‌ نیوان ئیوه‌و ئه‌و دوو هۆزه‌ ترسناکه‌دا بۆ دروست بکه‌م.. بۆ ئهم کاره‌ش پارچه‌ ئاسنی گه‌وره‌م بۆ به‌ی‌نن و له‌سه‌ر یه‌ک داینین، تاکو ئه‌مه‌سه‌رو ئه‌و سه‌ری کێوه‌که‌ دابگریت و هه‌ردوو لوتکه‌که‌شیان داپۆشی‌ت). ئینجا فه‌رمانی پێدان به‌ (موشه‌ده‌مه) فوو بکه‌ن له‌و ئاگره‌ی، که له‌ژێر ئاسنه‌که‌دا هه‌لی گیرساند بوو، تا راده‌یه‌کی وا، که هه‌مووی کرده‌ ناگر، پاشان (ذو القرنین) پێی گوتن: (مسی تواوه‌م بۆ به‌ی‌نن، تا بیکه‌م به‌سه‌ر پارچه‌ ئاسنه‌کان دا و (ئیدی گه‌ر مس و ئاسنیش تیکه‌ل بکری‌ن ئاویته‌یه‌کی پته‌وی لی دروست ده‌بی‌ت).. ئینجا هه‌ردوو هۆزه‌که‌ی (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج) یش، نه‌یانتوانی سه‌رکه‌ون به‌سه‌ر به‌ربه‌سته‌کاندا و نه‌یانتوانی لیی ببه‌رن و که‌له‌به‌رو کونی تیبخه‌ن، دوا‌ی ئه‌مه‌ش (ذو القرنین) گوتی: (به‌راستی بنیات نانی ئهم به‌ربه‌سته‌ په‌حه‌متیکه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمه‌وه‌ بۆ ئیوه‌، که به‌ فه‌رمانی خۆی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ی لی شاردنه‌وه‌، خۆ هه‌ر کاتی‌ک خواستی خودا وای‌ت که ئهم به‌ربه‌سته‌ تیک بدات، ئه‌وا که‌له‌به‌ری گه‌وره‌ی تیده‌خات و دیرووخی‌تی‌ت و وردوخاشی ده‌کات و له‌گه‌ل زه‌وی ته‌ختی ده‌کاته‌وه‌.. بێگومان به‌لینی په‌روه‌ردگاریشم راست و حه‌قه‌).

(تهفسیری چهند وشهیهکی نێو ئایهتهکان)

﴿سَأْتَلُوا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا﴾: - ده‌رباره‌ی ئه‌وه به چهند ئایه‌تیکی قورئان هه‌والتان پێده‌ده‌م.

﴿مَكَّنَّا لَهُ﴾: - ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره‌مان پێ‌دابوو.

﴿وَأَنْتَنُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾: - چهند هۆکارو ئامرازێکی هوکمرانی و فه‌تھ‌کردمان بو ساناو به‌یده‌ست کردبوو.

﴿فَأَنْبَغَ سَبَبًا﴾: - سوودی له‌و هۆکارانه وهرگرت و پێگه‌یه‌کی وای گرت‌ه‌هر، که به‌ره‌و خۆ‌ئاوای ده‌برد.

﴿تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ﴾: - وه‌ك چۆن بینهرێك له‌ دووره‌وه‌ بو ناوچه‌که بڕوانی‌ت به‌ (عَيْنٍ حَمِئَةٍ / واته‌ به‌ کانیه‌کی لێلی تێکه‌ڵ به‌ قورپی په‌شی) ده‌هاته‌ به‌رچاو..

﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ﴾: - گوتمان (ئه‌ی ذو القرنین) ئه‌مه‌یان به‌ سرووش و ئیلهامی‌ك له‌ خوداوه‌ بووه‌، یان له‌ پێی پێغه‌مبه‌ری‌که‌وه‌ بووه‌، که له‌ سوپاکه‌شیدا له‌گه‌ڵیا بووه‌.. رای یه‌که‌م (که به‌ سرووشێك خودا پێی فهرمووه‌) راسته‌..

﴿مَنْ ظَلَمَ﴾: - که (مانای هه‌ر که‌س سته‌م بکات).. سته‌م (ظلم) لێره‌دا واتای کوفرو بێباوه‌ری ده‌گه‌یه‌نی‌ت.

﴿عَذَابًا نُكْرًا﴾: - سزایه‌کی سه‌خت و دژواری وا که له‌به‌رچاوی خه‌لکی دیاره‌.

﴿ثُمَّ أَنْبَغَ سَبَبًا﴾: - گه‌شتی دووه‌می به‌ره‌و رۆژه‌لات ده‌ست پێ‌کرد.

﴿لَمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا﴾: - هیچ بهر بهستیکی وهك گردیك، یان چیا یهك، یان شتیکی ترمان بۆ دانه نابون كه بیانپاریزیت.

﴿أَحْطَنَّا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾: - له زانست و زانیاریه كمان ناگادار كرد بوو.

﴿ثُمَّ أُنْبَغ سَبًّا﴾: - پاشان گهشتی سییه می به ره و لای باکوور نه نجام دا.

﴿بَيْنَ السَّيِّئِينَ﴾: - له نیتوان ههردوو چیا بهرزه كه دا.

﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾: - له بهر دواكه و توویان تیگه یشتن و تیگه یاندنیان کاریکی قورس بوو.

﴿يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾: - دوو ناوی - دوو هۆزن، كه له ناوچه كانی ناوه راستی ئاسیادا نیشته جی بوون.

﴿نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا﴾: - پاره و مالتیکی دیاریكراوت پی بدهین.

﴿بَيْنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًا﴾: - بهر بهستیکی پته و له نیتوان ئیمه و ئه وان تاكو نه گه نه سه رمان.

﴿فَاعْمِنُونِي بِقُوَّةٍ﴾: - به دهسته كانی خۆتان و به هیزی بازووه كانتان یارمه تیم بدهن.

﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾: - بهر بهستیکی، یان دیواریکی تۆكه و دارپژراوی پته و.

﴿ءَاثُوْنِي زُبْرَ الْحَدِيدِ﴾: - پارچه ئاسنی گه و ره بۆ بیئن.

﴿سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ﴾: - به ئاسن هه تا لووتكه ی ههردوو چیاكه ی پركرده وه و ته ختی كرد.

﴿قَالَ أَنْفِخُوا﴾: - ئاگر له ژیر ئاسنه كه دا بكه نه وه و فووی پیداكه ن.

﴿أَفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا﴾:- مسی تواوه به سهه ئاسنه سوور کراوه که دا ده کهم تا کو تی که ئی بی ت و هه ردوو کانزاکه یه کگرن.

﴿فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾:- نه یان توانی به سهه ر ووی به به سه ته که دا سه ره کون.

﴿وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا﴾:- ده سه ته وسان بوون له برین و کون و که له بهر تی کردنی.

﴿هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي﴾:- خودا به ره همه تی خۆی و به فه رمانی خۆی ئهم دوو هۆزه تان لی به ند ده کات.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾:- هه ر کاتی که خواستی خودا هاته سهه ویران کردنی به به سه ته که، نه وا:

﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾:- تی کی ده دات و وردو خاشی ده کات و له گه ل زه ویدا ته ختی ده کات.

چەند تەگەرەيەك لە چېرۆكى (ذو القرنين) دا

چەند تەگەرەو ئاستەنگيێك لەسەر بەسەرھاتەكەى (ذو القرنين) و سەفەرەكانى و،
ئەو بەرەبەستەى بنياتى ناوەو، ((يەئجوج و مەئجوج)) لە ئارادان و
دەوروژيێنن.

ئەم تەگەرەنش لە بۆتەى شيكارو ليكدانەوہى رۆوداوہەكانى چېرۆكەكە دايەو،
لە لايەنە ناديارو شاراوہەكانيشى دەكۆليێتەوہ، وەك:-

١- ((ذو القرنين)) كىيەو، كەسييتيەكى چۆنى ھەبوو، ماھييەتى ژيانى چى
بوو؟

٢- ئەو زەمەنەى تيیدا ژياو، ئەو دەولەتەى حوكمرانى كردو، ئەو جەنگانەى
بەريۆەى بردون، ئەو ولاتانەى فەتھى كردون.

٣- گەشتى يەكەمى بەرەو خۆرئاوا و دەستنيشانکردنى ئەو ناوچەيەى پيى
گەشتوو، ديارىکردنى جيگەى ئەو كانىەى كە بە (عين حمە / كانىەكى ليلى
تيكەل بە قورپى رەش) ھاتۆتە بەرچاو و چۆن خۆريشى ديوە تيايدا ئاوا دەبيت.
٤- سەفەرى دووہمى بەرەو خۆرھەلات و ئەو ولاتانەى پياياندا گوزەرى كردوو،
ئەو شوينەى كە پيى گەشتوو، چۆن ديويىتى رۆژ لييان ھەلدیت و ھيچ
بەرەبەستىكى پاريزگارى وەك گردێك يان قەلایەكيشيان بۆ دانەنرابو.

٥- ئەو ناوچەيەى كە لە گەشتى سييەميدا بەرەو باكوور پيى گەشتوو،
دەستنيشانکردنى (ناوچەى نيوان دوو بەرەبەستەكە) بە وردى، ديارىکردنى
رەگەزى خەلكە دواكەوتووہەكى.

٦- رەچەلەكى ((يەئجوج و مەئجوج)) و ميژوويان و ناوچەكانى دانيشتن و ژيان و
نيشتەجى بونيان بە وردى و بە تەواوەتى.

۷- شیکارو ورده کاریی چۆنیه تی بنیاتنانی بهربهسته کهو، پاشان دریشی و پانی و بهرزیه که ی چهند بوو!!

۸- ٿاڻا ٻهريه سته ڪه ويران ڪراوهو، يهئجوجو مهئجوج ليئي دهرچون، يان هيشتا ماوهو، ههرگيز درزو ڪه له بهري تي ناڪريٽو، ههتا ماويه ڪي ڪه مي پيش هاتني قيامت ليئه وه دهرناجن..!؟

۹- مانای وته که ی ذو القرنین ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ هه رکاتی که خواستی خودا هاته سهر ئه وهی که بهر بهسته که ویران بکات ئهوا تیکی ده دات و ورد و خاشی ده کات و له گهل زه ویدا تهختی ده کات) ئاخو واتای واقعی ئه وه ته به چو بئ؟!

۱۰- ئايا پەيدا بوۈنى ((جەنگىزخان)) و ((ھۆلاكو)) ئەلقەيە كە لە ئەلقەكانى دەرچوۈنى ((يەنجوۈج و مەنجوۈج))؟

جگہ لہ چہندین پرسیارو لایہنی تری شاراوہی نیو چیرۆکہ کہ، کہ ئەم تەگەرەو ئاستەنگانە دەیانوروژنن.

شیکارو ورده کاری یه کانی چیرۆکی ((ذو القرنین)) مه ته لیکی ئالۆزه

میژوونووسانو راقه کاران هه موویان هه لۆیستیان له بهردهم چیرۆکی (ذو القرنین) دا کردووه و زۆر کهشیشیان ههولێ رۆونکردنهوهی رۆوه نادیاره کانیان داوه و یستوویانه چهند وورده کاری یه کی میژوویی و واقعی لی دهریبنن.. لهم بارهیهوه گه لێک ووته و بیرو رایان هیناوه که زۆربهشیان له دهقه ئیسراییلییهکان و بهسه رهاته کانی (ئههلی کیتاب) واته له شوێنکه وتوانی کتیبه کانی وهک ته و رات و ئینجیله وه) وه رگی را ون و چه ن دین شتی نا هه مو ا رو پو و چه ل و ئه فسانه و قسه و قسه لۆکی بی ئیوه رۆکیان له خو گرتووه.

له ئاسهوارو دهره نجامی ئەمەش لقو پۆ هاویشتنی لیکۆلینهوه کان بۆ درێژهو
شیکاری چیرۆکه کهو، جیاوازی و ناتەبایی توند له نێوان میژوونووسان و ڕاقه کاران
(مفسرین) له سه‌ر ئەم مه‌سه‌له‌یه‌و، ده‌مه‌ ته‌قی و مشت و مپی زۆریان له‌باره‌یه‌وه.

هه‌ندیک له‌ نووسه‌رانیش چهند کتیبکی سه‌ربه‌خۆیان داناوه، به‌تایبه‌تیش بۆ
لیکدانه‌وه‌ی شیکاری چیرۆکه کهو، ده‌سنی‌شانکردنی شوین و کات و ڕووداو و
پالەوانه‌کان و داستانه‌کانیان. هه‌ندیک له‌ کتیبه‌کانیان ئەمانه‌ن:-

١- (ذو القرنين و سد الصين) - ذو القرنين- و به‌ربه‌ستی چين-ی ((محمد راغب
الطباع)) مامۆستای (میژوو) و (فه‌رمووده) له‌ کۆلیژی شه‌ری (حه‌له‌ب) که
سالی (١٩٤٩. ز) چاپ کراوه.

٢- کتیبی (يسألونك عن ذي القرنين) ی (ابو الکلام ازاد. که‌یه‌که‌م وه‌زیری
(مه‌عاریف)ی هیندستان بووه‌ دوای وه‌رگرتنی سه‌ربه‌خۆیی. (شیخ احمد حسن
الباقوری) پێشه‌کیه‌کی دوورو درێژی وشک و وه‌رسکه‌ری بۆ ئەم کتیبه‌ نووسیه‌،
کتیبه‌ که‌ش له‌ ده‌زگای (دارالشعب) له‌ -قا‌هیره‌- سالی (١٩٧٢. ز) ده‌رچووه.

٣- کتیبی (مفاهيم جغرافية في القصص القرآني: قصة ذي القرنين) - (چهند
چه‌مکیکی جوگرافیی له‌ چیرۆکه‌ قورئانیه‌ کاند: چیرۆکی (ذو القرنين)-
نووسینی دکتۆر (عبدالعليم عبدالرحمن خضر) چاپی ده‌زگای (دار الشروق)
سالی (١٩٨١. ز).

٤- (ذو القرنين: القائد الفاتح والحاكم الصالح) / (ذو القرنين) سه‌رکرده‌ی فه‌ت‌ح‌کردنی
ول‌اتان‌و، فه‌رمانه‌وای چاک) نووسینی (محمد خير رمضان) چاپی ده‌زگای (دار
القلم) سالی (١٤٠٦هـ / ١٩٨٦. ز) ئەم کتیبه‌ش تازه‌ترینی ئەو کتیبانه‌یه‌ و له‌
هه‌موویان زیاتر سه‌رچاوه‌ و زانیاری تیا‌دا کۆکراوه‌ته‌وه‌ و له‌ هه‌مووشیان زیاتر
ساغ کراوه‌ته‌وه‌. له‌ کاتی خویندنه‌وه‌ی ئەم کتیبه‌ی (محمد خير يوسف) دا زیاتر
د‌ل‌نیا ده‌بین له‌وه‌ی که‌ به‌راستی چیرۆکی (ذو القرنين) مه‌ته‌لێکی ئالۆزه‌.

له پێشهکی ئهم کتیبه دا نووسهر باسی ئهوهی کردووه، کهوا کاتیك بیری له لیکدانهوهی چیرۆکی (ذو القرنین) کردۆتهوه، پرسو رای بهزانییهکی زیرهک و جیی پروا و متمانه کردووه و لێی پرسیهوه: ((مامۆستا رات چیه لهوهی که من لیکۆلینهوهیه که لهسهر (ذو القرنین) بنووسم؟ ئهویش پێی گوتووه (کاری وا مهکه)، نووسهریش سهری سوورماوه و لێی پرسیهوه: (بۆچی)؟ زاناکهش وهلامی داوتهوه و پێی گوتووه: (چونکه تۆ به ئهجمایک ناگهیت)^(۱).

بهلام نووسهر لهسهر لیکۆلینهوهکهی بهردهوام بووه، سهرحاوه و زانیاریی بۆ کۆکردۆتهوه و شیکار و موناقهشاتی خۆی تیدا نووسیهوه، کتیبیکی گهورهی لێ پیکهیناوه.. بهلام نهیتوانیوه کهسیتی (شخصیهی) (ذو القرنین) دهستنیشان کات که ئهمه ناواخو کرۆکی لیکۆلینهوهکهیه، ئیدی پێدهچیت، که به ئهجمایکی پهسندی وها نهگهیشتیبت که بتوانیت وهک لیکۆلینهوهیهکی زانستی و مهنههجي و بابهتیانه بیگوخینیت..

بهراستی و بیگومان چیرۆکی (ذو القرنین) مهتهله.

(ذو القرنین) له فهرمووده راستهکاندا ..)

جا له بهرتهوهی چیرۆکهکهی -ذو القرنین- وهک مهتهلێکی ئالۆزو سهرسامکه ر وایه، بۆیه پێویسته لهسهزمان له سهرحاوه راست و متمانه پیکراوه کانهوه لێی بکۆلینهوه، که هیچ گومان و دهسکارییهکیان تیدا بهدی ناکریت، ئهوهی جیی پروا و متمانه پیکردن بێت، تهنها ههردوو سهرحاوه بنچینهیهکهی ئیسلامن، که قورئان و سوننهتن.. سهبارهت به قورئانی پیرۆزیش، تهنها سوورتهی (کهف) و لهم چهند ئایهتهی سوورتهکهدا باسیکی لیکراوه، که ئیمهش دهبارهیان دهوین، که

(۱) کتیبی -ذو القرنین- ی ((محمد خیر یوسف))، لاپهه (۹).

شیکارو ورده کارییه کیان له سه ره نهو، وه لامه کانی ئهم پرسیارانهشی تیدا نه، که ده باره ی چهند لایه نیکی تری چیرۆکه کهن.. له سه ره چاوه ی دووه میش (واته له سونهت) دا چهند فهرمووده یه کی پیغه مبه ره ﷺ نه گیراونه ته وه، که ده باره ی چیرۆکی (ذو القرنین) بن، یان ده باره ی هه رسێ سه فهره که ی، یان ده باره ی دیاریکردنی ناوه که ی، یاخود دیاریکردنی سه رده مه که ی..

جا له به ره ئه وه ی ئهم دوو سه ره چاوه بنه ره تییه به درێژی ده باره ی چیرۆکه که نه داوون، ئیدی چۆن ئیمه شیکارو درێژه ی ژیا نه که ی ده زانین.. داخۆ کێ بیته ئه وه که سه ی له خۆیه وه به توانیته شتی که له سه ره پوودا وه کانی رابردوو له سه ره که سانی پیشین بلیته که به ونه ته به شیک له غه یبو نادیا ری رابردوو و، که قسه کردنیش له باره یانه وه له ده رووی قسه کردن له سه ره غه ییدا داده نریت؟ کێ هه یه به توانیته ده باره ی ئه وه نادیا رانه به دیته که قورئانی پیرۆزو فهرمووده راسته کان و، ها وه له به رێزه کانیش لێ بی ده نگ بوون؟! له به ره ئه وه ئیمه له پوانگه ی خۆمانه وه ئه وه مان لێ خوا زرا وه، که ته نه ها له گه له سرووش و ئاماژه کانی ئه وه ئایه تانه ی قورئاندا به یینه وه وه، له ئاست ده لاله ت و واتای فهرمووده راسته کانی پیغه مبه رد ﷺ بووه ستین و بی ده نگ بین له وه مه سه لانه ی، که لێیان بی ده نگ بوون.. هه ره چهنده ده لێین، فهرمووده راسته کان هه یچیان ده باره ی ئهم چیرۆکه تیدانیه، به لام (ئیمامی بوخاری) ئاماژه ی بو ئه وه ئایه تانه کردوو، که له به ندی (کتاب الانبیاء) داو پیش لیدوانی له چیرۆکی (ئیراهیم) دا - سلاوی خوی لێ بیته - باسی لێ وه کردوون. به بنده (صحیح) ه که شی، واته به ندی (احادیث الانبیاء) ی له (جامع الصحیح) ه که ییدا به م شیوه یه ی لای خواره وه پێک خستوو وه، ریزکردوو وه:-

- ۱- به ندی (وه دیه ی تانی - ئاده م- و کورو نه وه کانی) (باب خلق آدم و ذریته).
- ۲- به ندی (گیانه کان چهند سه ربازیکی ته رخا ن کراون) (باب الأرواح جنود مجنده).
- ۳- به ندی فهرما یشته که ی خودا ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾.

- ٤- بهندی ﴿وَلِإِنِّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾.
  - ٥- بهندی باسی (ئیدریس) سلاوی لی بیّت.
  - ٦- بهندی فهرمایشته که ی خودا ﴿وَالِی عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا﴾.
  - ٧- بهندی چیرۆکی (یهئجوج و مهئجوج).
  - ٨- بهندی فهرمایشته که ی خودا ﴿وَأَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾^(١).
- ههتا کۆتایی دوایین بهندی کتیبه که.

(ابن حجر) و لیکدان هوی شیوه ریزکردنه که ی ((بخاری))

ئیمام (ئیبنو حهجر) لهو شیوه ریزکردنه ی (بوخاری) دا وا تیگه یشتوو ه که (بخاری) پای وایه (ذو القرنین) له پیش (ئبراهیم) دا بووه یاخود هاوزه مانی بسوو ه.. له م پوووه (ابن حجر) له کتیبی (فتح الباری) دا گوتوو یه تی: - (پۆلینکار (مصنف) واته (بخاری) که چیرۆک و کهسه کانی ریزکردوو ه و باسی (ذو القرنین) ی خستۆته پیش (ئبراهیم) هوه، بهمه وتهی ئه و کهسه نهی به کهم و بی یایه خ داناوه، که گوتوو یانه گوایه ئه مه (ئهسه کهندهری یۆنانه)، چونکه ئه سه کهندهر له سهرده مه یکی نزیک سهرده می (عیسا) دا- سلاوی لی بیّت - ژیاوه.. دیاره ماوهی نیوان سهرده مه کانی (ئبراهیم) و (عیسا) ش پتر له دوو ههزار ساله^(٢).

(١) بروانه کتیبی (صحيح البخاري) طبعة محمد علي صبيح، بهرگی (٢) لاپه ره (١٥٩-١٦٩).

(٢) فتح الباري/٦: ص ٨٢

راسته که (ئهسکهندهر) ئهم پیاوه (ذو القرنین) نییه، بهلام بهلگهیهکی راستیش له ئارادانییه لهسه رئهوهی که (ذو القرنین) له پیش (ئیراهیم) دا بووه، یان هاوچه رخی بووه.

شیوه ریزکردنه کهی (بخاری)یش و دانانی (ذو القرنین) له لیستی پیش ئیراهیمدا ریکخستنیککی براوه و ههره راست نیه، بهلکو کاریکی کۆششکاری (اجتهادی)ی خۆیهتیو، بهپیی بیروپرای تهقه لالا بۆ دراوی خۆیهتی، نهک بهو رهنگه بیته، که فهرموودهیه کهی راست (صحیح)ی لهسه هاتبیت.. ههر بۆیهش ئیمه ناچارین، که پشتی پی نه بهستین و نه یلیننهوه، چونکه له ده رهوهی وتنه وهی مهسه له نادیارو غهیهه کانی رابردووه، که هیچ بهلگهیهکی لهسه نیه، له به رهوه ئیجتهدا کهی (بوخاری) لهو شیوه ریزکردنهیدا رته ده کهینهوه، له گهله ئهوه دا که ریزو حورمهتیککی زۆرمان بۆی ههیهو، دان به فەزل و چاکه و زانسته نایابه کهشیدا ده نیین - خودا لیی رازی بیت -.

(ئیمام ئیبنو حه جهر)یش دواي ئهم ئیجتهدا ی (بخاری) که وتووه و بیروپرای وایه، گوايه (ذو القرنین) له گهله (ئیراهیم) دا بووه، وهک ده لیته: (له راستیدا ئه وه کهسهی، که خودا له قورئاندا بهسه هاته کهی گیراوه ته وه، ئه وه له پیش ئه وه سه رده مه دا ژیاوه).. پاشان بۆ به راستر دانانو یه کلا کردنه وهی ئهم بیروپرایهش وتهی چهند که سیکی کردۆته بهلگه، وهک ئهم وتانه:-

- وتهی (عبیدی کوری عمیری تابعی) که گوتویهتی: ((ذو القرنین) به پیاده هه جی کردووهو، ئیراهیمیش هه والی بیستووه و پیی گه یشتووه).

- وتهی (ابن عباس) که گوتویهتی ((ذو القرنین) چووته (مسجد الحرام) وه ئیراهیمیش سلاوی لی کردووه و ته و قه شی له گه لدا کردووه).

- وتهی (عثمانی کوری ساج) که گوتویهتی: ((ذو القرنین) داواي له (ئیراهیم) کردووه که نزای بۆ بکات، (ئیراهیم)یش پیی گوتووه:- (چۆن نزات بۆ بکه م

له کاتیڤدا ئیوه بیره کهمتان تێک داوه؟ (ذو القرنین) یش له وهلامدا پیی گوتووه: (ئوه به فهرمانی خۆم نهبووه).

- وتهی (ابن هشام) که گوتویهتی: - ((ئیراهیم) له مهسه لهیه کدا (ذو القرنین) ی کردووه به دادوهر، ئهویش حوکمی دادوهرانهی خۆی بۆ داوه^(۱)).

جا کاتیڤ سهرنج له بهلگهکانی ئیمام (ابن حجر) دهدهین وایه نه بهرچاومان که یه کیکیان پابهندی سوود لێ وهگرتهیمان بکات، بهلکو ئیمه ناچارین که ههموویان رتهکهینهوه و دانیان پێدا نهئین، چونکه هیچ یه کیکیان نه براوتهوه بۆ فهرموودهیهکی پیغه مبهری خودا ﷺ، ئیمهش له چیرۆکی پیشینهکاندا تهنها پشت به فهرموودهی راستو (صحیح) که براوتهوه پال خودی پیغه مبهر ﷺ دههستین.

((بهر بهسته که ی (ذو القرنین) له فهرمووده راسته کان دا))

(ذو القرنین) له کاتی فهتھی ولاتانیدا بهر بهستیکێ له ناوچهی باکوور بنیات ناوه، وهك ئایه تهکانیش بهروونی ئاماژهیان بۆ کردووه، بهر بهسته کهش به ناوی (بهر بهستی (ذو القرنین)) وه ناسینراوه، چونکه ئهو خۆی بنیاتی ناوه، ههروهها به بهر بهستی (یهئجوج و مهئجوج) یش ناو براوه، چونکه رینگری شالودهکانیان بسووه بۆ سهر دانیشتوانی ئهو ناوچهیه، ههروهها به دیواره پتهوه که ی (یهئجوج و مهئجوج) یش ناو براوه.

ههر سه بارهت به بهر بهسته که ی (ذو القرنین) چه ندین به سه رهاتی له سه رهاتوه که زۆربهیان له دهقه ئیسرا ئیلییه کان و ئهفسانه کانه وه وهگر اوان.

(۱) (فتح الباری/ ۶: ۳۸۲).

لێره شدا چهند فهرمودهیهکی راست دهرباره ی ئهو بهریهسته دینینهوه..

۱- له گرنگترینی ئهو فهرمودانهو بهناوبانگترینیشیان ئهوهیه که له پلهی (متفق علیه) دایه (واته: بخاری و مسلم) له (زهیری)یهوه و ئهویش له (عروهی کوری زبیر) و ئهویش (له زهینهبی کچی جحش)هوه (خودا لیبی رازی بیئت) گیراویانهتهوه کهوا پیغه مبهەر ﷺ به روخساریکی ترساوهوه چۆته لای (زهینهب)ی هاوسهریو، فهرموویهتی:- ((لا اله الا الله ويل للعرب من شرّ قد اقترب، فتح اليوم من ردم يأجوج و مأجوج مثل هذه، و حلق بأصبعة الابهام و التي تليها، فقالت زينب بنت جحش: يا رسول الله انهلك و فينا الصالحون؟ قال: نعم، إذا كثر الخبث))^(۱)... واته:- (پیغه مبهەر) رۆژیکیان له خه مباریهکی زۆردا فهرمووی ((لا اله الا الله) وهیل و تیاچوون بۆ عه ره ب له دهست شهرو خراپهیه که نزیک بۆتهوه.. ئه مرۆ به قه ده ئه مه نه ده (له و کاته دا ئاماژه ی بۆ په نجیه گه وره و په نجیه ته نیشتی (دۆشاومژه) کرد که (پیکه وه وه که وانه یه که پیشانی دانو) فهرمووی هی نه ده ی ئه مه له دیواره پته وه که ی (یه ئه جوج و مه ئه جوج) کراوه ته وه (زهینهبی کچی جه حش)یش لیبی پرسى: (ئهی پیغه مبههری خوا ئایا ئیمه ی موسلمانان له و رۆژه دا هه موومان تیکرا له نیوده چین هه ر چهنده پیاوچا کانی شمان تیدا بیئت؟) فهرمووی: (به ئی هه موان تیا ده چن کاتی که خراپه و پیسی و چه په لی له کرداره کاندای زۆر بوو بیئت).

۲- هه ر له مباره یه وه (بخاری و مسلم) له (ابو هریره) وه - خودای لیبی رازی بیئت - و ئه ویش له پیغه مبههری خودا وه ﷺ گیراویتییه وه که فهرموویه تی:-

(۱) (بخاری - ۶۰ - کتاب الانبیاء (۷) باب یأجوج و مأجوج - حدیث رقم (۳۳۴۶)، ههروه ها بڕوانه (مسلم (۵۲) کتاب الفت و أشراط الساعة ۱۹۶ باب الفت و فتح ردم یأجوج و مأجوج - حدیث رقم (۲۸۸۰). ۴.

((فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج مثل هذه، وعقد بيده تسعين))^(١)،
واته:- (ئەمڕۆ هێندەى ئەمە لە دیواری (یەئجوج و مەئجوج) کراوەتەو
ئینجا پیغەمبەر ﷺ لەوکاتەدا ژماره (٩٠) یان (نۆ)ی بە دەستی گریدا که
به هێندەى ئەو هێمایه له دیواره که کون بووه.

٣- ههروهها (بخاري) له پیشهکی بهندی (چیرۆکی یەئجوج و مەئجوج) له بهشی
(كتاب الانبياء) دا به پلهی راگیراو (تعلیق) فرموده یهکی هیناوه کهوا
پیایۆیک به پیغەمبەری ﷺ گوتوو (رأيت السد مثل البرد المحر/من
به ربه سته کم له خه و غدا وه کهوايه کی خهت خهت بینيوه) (واته به درزو
که له به رهه بینيومه) پیغەمبەریش ﷺ پێی فرمووه ((قد رأيته)^(٢)، واته
ههروایه و به راست بینيوته)..

((له واتا و ناماژەکانی ئەم فرمودانه))

١- له فرموده ی یه که مدا که (زهینه بی کچی جهش) گیراویتی وه ده لاله تیکی
جوان و نایابی له ده لاله ت و واتا و به لگه کانی پشت پێ به ستن (اسناد) تێدایه،
وهك زانا (نووی) له لیكدانه وه (شرح)یدا له سه ر فرموده کانی لای (مسلم) دا
گوتوو یه تی:- (لهم پله ی (اسناد) هی فرموده که دا چوار ئافره تی هاوه ل (اربع
صحابیات) به شدارن، دوانیان له هاوسه رانی پیغەمبەرن و دوانیشیان له دوو
هاوسه ری (واته زرکچی بوون و هه ندیکی له نه وه ی یه کتریش بوون، هیچ
فرموده یه کی تریش ناوا نه زانراوه که چوار ئافره تی هاوه ل و له نه وه ی یه کتر
بن و پیکه وه له گیرانه وهیدا کۆبنه وه و به شدار بن)^(٣)..

(١) البخاري، حديث (٣٣٤٧) ومسلم حديث (٢٨٨١).

(٢) البخاري، مقدمة باب (٧) قصة يأجوج ومأجوج.

(٣) مسلم بشرح النووي (١٧:٢).

هەردوو هاوسەرە کە ی پێغه مبه‌ری خوداش ﷺ: (زینی کچی جحش) و (أم حبیبە ی کچی ابوسفیان) بوون، هەردوو زړ کچه‌ کەشی (واته‌ کچانی هەردوو هاوسەرە کەش) (حبیبە ی کچی أم حبیبە) و (زینی کچی أم سلمة) بوون. دوو کەشیش له‌ شوینکە وتوان (تابعین) گیراویانە تەوه‌ کە (عروە ی کوری زبیر) و (محمدی کوری شهاب الزه‌ری) بوون.

٢- ترسی پێغه مبه‌ری خودا ﷺ له‌ (شەڕو خراپە هاتووە کە)، کە به‌ روخساریکی ترساووه‌ چۆتە لای (زەینەب)، له‌ رپوايه‌ تە کە ی (بخاری) و (مسلم) دا واهاتووە کە ی پێغه مبه‌ر ﷺ له‌ کاتی له‌ خەو هەستاندا به‌ ترسەوه‌ بێدار بۆتەوه‌. له‌ رپوايه‌ تیکی سێ هەمیشدا کە هەر (بخاری و مسلم) گیراویانە تەوه‌ واهاتوو، کە ی پێغه مبه‌ر ﷺ رۆژیکیان به‌ ترسەوه‌ له‌ مائی دەرچوووه‌ و روخساریشی سوور هەلگه‌ راوه‌.

ده‌شیت له‌ کۆی هەر سێ گیرانه‌وه‌ (رپوايه‌ تە کان) بگه‌ینه‌ ئەو دەرەنجامه‌ ی کەوا: -

١- بێگومان پێغه مبه‌ری خودا ﷺ له‌ لای هاوسەرە کە ی خۆی (زەینەبی کچی جەحش) - خودا لێی رازی بێت - نووستوووه‌ و له‌ کاتی نووستنه‌ کە دا خەونیکی بینیوه‌ کە ترساندوو یه‌ تی (دیاره‌ خەونی پێغه مبه‌رانیشت راست و واقعییه‌) بۆیه‌ به‌ ترسەوه‌ له‌ خەونه‌ کە ی بێدار بۆتەوه‌ و له‌ ژوورە ی تییدا نووستوو، چۆتە دەرەوه‌ و دەم و چاویشی سوور هەلگه‌ راوه‌ و چۆتە لای (زەینەبی) خێزانی و ئاسەواری ترس و بیم به‌ روخساریه‌وه‌ دیاربوووه‌، ئەو قسه‌ و باسه‌ ی پێگه‌ یانددوو کە له‌ فەرمووده‌ کە دا هاتبوو.

٢- هۆکاری ترسانه‌ کەشی ئەوه‌یه‌ کە له‌ خەونه‌ کەیدا دیویه‌ تی (یان خودا له‌ خەونه‌ کە دا پیشانی داوه‌) کە به‌ ربه‌سته‌ کە ی به‌رده‌م (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) کە له‌ به‌ریکی تی کە وتوو، دیتنی ئەم به‌ ربه‌سته‌ش له‌ خەونی نووستندا بووه‌ نه‌ک له‌ دیتنی کاتی بێداریدا.

۳- خه ونه كې پيغه مېر ﷺ كه ديويه تې كه له بهر كراوه ته بهرېسته كه، به لگه يه كه له سهر نه وهى كه (يهنجووج و مهنجووج) دهستيان به رووخاندنى بهرېسته كه كړدووه و له سهره تاوېش كاره كېان سهرى گرتووه، نه مهش سرووشى نه و اتايه دهگه يه نيټ كه رووخاندن و كړدنه وهى بهرېسته كه و پيادا تيپه ربوونى، له پيش هاتنى قيامه تدا دهبيټ، ئيدى مهج نيه بهرېسته كه بهرېكى وهك خوى تا كاتى دهرچوونى (يهنجووج و مهنجووج) له پيش هاتنى قيامه تدا، بميټ.

۴- له فرموده كاندا ماناي ديارو دهركه وتوو له (كرانه وهى ديواره پته وه كې (يهنجووج و مهنجووج) كراوه وهى نه و بهرېسته يه كه له ويډا دروست كراوه، مه بهست له و شهرو خراپه يه كه نزيكيش بوته وه، دهرچوونى هوږى (يهنجووج و مهنجووج) ه كه له ويږه دهرده چن و شالو ديننه سهر ولاټانى موسلمانان.

هنديك له زانايان وای بو ده چن گوايه مه بهست له فرموده يه روودانى فيتنه و ئازاويه و، كراوه وهى بهرېسته كه ش له فرموده يه دا گوزارشتي كه له كراوه وهى دهرگاي فيتنه و پشيوى له سهر موسلمانان.. بو غوونه (ابن حجر) له م باره يه وه گووتويه تى:- (پيغه مېر بويه (عهرې) ي به تايه تى وريا كړدو ته وه، چونكه له و سرده مه دا گهلى عهرې زوربه يان موسلمان بېون، مه بهست له شهرو خراپه كه ش نه و ئازاويه بو، كه له دواى خوى به هوى كوژرانى (عثمان) وه روويدا و تا له ئاكام عهرې له نيو نه ته وه كاندا وهك ته شتيكى گه ورو پر له خوراكي بهرده مى بخوانى ليهاټ)^(۱).

۵- مانايه كې ئاماژه بو كراوى ترى فرموده كه نه وه يه كه سزاي خدا له دنيا دا سزايه كې گشتييه و هه موو كو مه ل ده گرېته وه، سوننه و رېبازى خوداش وايه

که له کاتی بلاو بونوهی به دکاری و سه ریچی و خراپه دا هه موو نه ته وهی پی
له ناو به ریت ته نانه ت گهر کهسانی چاک و خواپه رستیشیان تیدا ماییت: (انهلك و
فينا الصالحون)، واته وهك (زهینه ب) له پیغه مبهری پرسویه: (نايا ئیمه
به سزای خودا له ناو ده چین ته نانه ت گهر پیاوچا کانیشمان تیدا ماییت)؟
له وه لامدا فهرموویه تی: (به لئ ئە گهر گهنده لئ و به دره فتاری زۆر بییت / نعم
اذا کثر الخبث).

(هه وائی ده رچوونی (یه نجووج) و (مه نجووج)

له فهرمووده راسته کان دا

فهرمووده راسته کان به هیچ زانیاریه کی نه وتۆ ئاماژه یان بۆ ره چه له ک و بنج و
بناوانی (یه نجووج و مه نجووج) و میژوو یان و جیگه و ولات و رهنگ و روخساریان و
تاییه تمندی و ورده کاریه کانی تری ژبیانیان، نه کردوو ههروه ها دانی به ده رچوونیان
(له پیش ده رچوونی دواپی) دانه ناوه و نکویشی لی نه کردوون، به لکو له ئاست
هه موو نه مانده دا بی دهنگن. به لام ئەم فهرمووده راستانه (الاحادیث الصحیحة)
ئاماژه بۆ دواپین ده رچوونیان له ماوه یه کی که می پیشهاتنی قیامه تدا ده کهن..

ئەم ده رچوونه ش به یه کینک له نیشانه گه وره کانی هاتنی قیامه ت داده نیڤن.
ده رچوونه کهشیان له دوا ی هاتنه خواره وهی (عیسا) یه - سلاوی خوا ی لی بیت -
که له ئاسمان دیتته خواره وه و کابرای جادوو گهر له مه و قیعی (باب الله) دا ده کوژیت.
لیره شدا ئەو فهرمووده جوان و نایاب و دریژه ی پیغه مبه ر ﷺ دینینه وه که
ده رباره ی جادوو گهره که (الدجال) و ده رباره ی (عیسای کوپی مه ریه م) و، ده رباره ی
(یه نجووج و مه نجووج) ده دویت.. (مسلم) له (صحیح) ه کهیدا له (نواسی کوپی
سمعان) وه - خودا لیی رازی بیت - گێڕاویه تییه وه، که گوتوو یه تی: -

ذکر رسول الله ﷺ الدجال ذات غداة فخفض فيه ورفع حتى ظنناه في طائفة النخل، فلما رحنا اليه عرف ذلك فينا فقال: ما شأنكم؟ قلنا يارسول الله ذكرت الدجال ذات غداة.

واته: - پێغه مبه‌ری خوا ﷺ رۆژێکیان له کاتی چێشته‌نگاودا باسی کابرای جادووگهره‌که‌ی بۆ کردین، که له ئاخر زه‌ماندا په‌یدا ده‌بێت، به‌ شیوه‌کیش باسی ده‌کرد، که ده‌نگی تێدا نزم به‌رز ده‌کرده‌وه‌و چرپه‌چرپیشی تی‌ده‌خست، بۆیه‌وا گومانمان برد، که له‌ نیوان ریزی دارخورماکاندا خۆی هه‌شار دا‌بێت، جا کاتی‌ک به‌م شیوه‌یه‌ گوێمان لێ‌گرتبوو و چو‌وینه‌ قو‌ولا‌یی فه‌رمو‌وده‌کانیه‌وه‌، هه‌ستی پێ‌کردین، که هه‌نده‌ ئالو‌وده‌ی با‌سه‌که‌ی بو‌وین.. بۆیه‌ لی‌مانی پرس‌ی:

(ئه‌وه‌ چیتانه‌؟) گوتمان (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا له‌ کاتی چێشته‌نگاودا باسی جادووگهرمان به‌ شیوه‌یه‌ک بۆ ده‌که‌یت و ده‌نگی خۆتی تێدا به‌رز و نزم ده‌که‌یته‌وه‌، تا وای لێ‌هات و امان ده‌زانی، که هه‌ر ئێستا کابرای جادووگهر په‌یدا بو‌وه‌و، له‌ نیو دار خورماکان دایه‌).. ئینجا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌وی: - (من له‌ غه‌یری جادووگهره‌که‌ مه‌ترسی تر له‌سه‌ر ئێوه‌ شک ده‌بهم. خۆ ئه‌گه‌ر کابرای جادووگهر له‌ سه‌رده‌مه‌یکدا په‌یدا بێت، که من له‌ نیوتاندا مابم ئه‌وا من به‌بێ ئێوه‌ش به‌ره‌نگاری ده‌بمه‌وه‌ و دو‌ژمنایه‌تی ده‌که‌م. خۆ ئه‌گه‌ر له‌ سه‌رده‌مه‌یکدا په‌یدا ب‌ب‌یت و من له‌ ناوتاندا نه‌مابم، ئه‌وا هه‌ر که‌سه‌و به‌ توانا و به‌رگری خۆی به‌ره‌نگاری ده‌ب‌یته‌وه‌، خوداش جێنشینی پشت پێ‌به‌سترا‌وی منه‌ له‌ هه‌ر حاله‌تیکدا بۆ ئێوه‌، که پارێزگاریتان لێ‌ ده‌کات، ئه‌گه‌ر ئێوه‌ له‌سه‌ر با‌وه‌رو عه‌قیده‌که‌تان مابنه‌وه‌.

کابرای جادووگهره‌که‌ش له‌ هه‌ره‌تی لا‌و‌یتی و گه‌نجی دایه‌و، چا‌وی به‌ قو‌ول‌دا چو‌وه‌ و له‌به‌ر چا‌وی من له‌ (عبدالعزی ی کوری رقطن) ده‌چ‌یت، (واته‌ له‌و پیا‌وه‌ی که هه‌مو‌و ها‌وه‌لان ده‌یانناسین)، جا هه‌ر که‌سێک له‌ ئێوه‌ له‌و زه‌مانه‌دا پ‌ی‌ی گه‌یش‌ت، با سه‌ره‌تا‌کانی سو‌وره‌تی (که‌ف)ی له‌ به‌رامبه‌ردا بخو‌ن‌یت. هه‌روه‌ها ئه‌م

پیاوه جادووگه‌ره له کۆمه‌له هاورپییه‌کی جیابۆته‌وه که له ناوچه‌ی شام و عیراقدا ده‌ژیان، ئیدی به راست و چه‌پدا خراپه و تاوان و فساد‌ی بلأوده‌کاته‌وه.. ده‌ه‌ی به‌نده‌کانی خودا ئیوه‌ش له‌و رۆژهدا جیگیر و دامه‌زراو بن له‌سه‌ر ئیمان و باوه‌ره‌که‌تان).. ئیمه‌ش گوتمان (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ئایا جادووگه‌ره‌که چه‌نده له‌سه‌ر زه‌وی ده‌می‌نیت‌ه‌وه)؟ فهرمووی (چل رۆژ ده‌می‌نیت‌ه‌وه، به‌لام رۆژیک له‌و چل رۆژه له‌ ماوه‌ی سالیکی دایه‌و، رۆژیکێ تریشیان له‌ ماوه‌ی مانگیکی دایه‌و، رۆژیکێ سی هه‌میش له‌ ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌که دایه‌و، ئیدی پاشماوه‌ی رۆژه‌کانی تری که (۳۷) رۆژه وه‌ک ماوه‌ی رۆژه‌کانی ئیوه وایه، واته (هه‌ر چل رۆژه‌که‌ی جادووگه‌ره‌که له‌ ماوه‌ی سالیکی و مانگیکی و هه‌فته‌یه‌که و سی و هه‌وت رۆژی ئیوه‌دا وایه).. ئیمه‌ش گوتمان (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئایا ئه‌و رۆژه‌ی که له‌ ماوه‌ی سالیکی ئیمه‌دایه به‌قه‌د ماوه‌ی رۆژیکێ خۆمان نویژی تیدا بکه‌ین؟) فهرمووی (نه‌خیر، به‌لکو به‌قه‌د ماوه‌که‌ی ئه‌و زه‌مانه هه‌قی خۆی پێ بدهن و نویژه‌کان له‌ کاته راسته‌قینه‌کانی خۆیان دا بکه‌ن).. پاشان گوتمان (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا خیرایی رۆیشتن و گه‌رانی جادووگه‌ره‌که به‌نیو خه‌لکیدا چۆنه؟) له‌وه‌لامدا فهرمووی: (خیراییکه‌ی رۆشتنی وه‌ک ئه‌و بارانه‌یه که (با‌ی) به‌دوا دادیت و به‌ باوه‌ ده‌باریت.. ئینجا به‌ناو خه‌لکه‌که‌دا ده‌گه‌ریت و بانگه‌وازیان بۆ رپی خۆی ده‌کات.. خه‌لکه‌که‌ش باوه‌ری پێ دینن و به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه ده‌چن، هه‌روه‌ها کابرای جادووگه‌ر فرمان به‌ ئاسمان ده‌کات و ئاسمانیش (ببگومان به‌خواستی خودا) باران ده‌بارینیت و، ئیدی ئاژه‌له‌کانیان هی‌نده تیراو و تیر له‌وه‌ر ده‌خۆن که شیریکێ هی‌جگار زۆریان ده‌بی‌ت و، گوانه‌کانیشیان پرپر ده‌بی‌ت و ته‌نیشت و ئه‌ملاولاکانی جه‌سته‌یان قه‌له‌و ده‌بی‌ت.. پاشان کابرای جادووگه‌ر دیته‌ لای کۆمه‌لیکی تر که ئیماندارن و به‌رپه‌رچی و ته‌کانی ده‌ده‌نه‌وه.. ئه‌ویش لی‌یان زویر ده‌بی‌ت و وه‌ک کۆمه‌له‌که‌ی تر له‌ پیناویاندا فرمان به‌ ئاسمان ناکات که بارانیان بۆ به‌بارینیت و به‌و شیوه‌یه‌ش مه‌رو مالاتیان تیراو قه‌له‌و و شیرده‌ربن.. بۆیه ئه‌مه کۆمه‌له هه‌ژارو نه‌دار ده‌بن و هی‌چ شتیکی

وایان له مالۆ سامان به دهستهوه نامینیت.. پاشان کابرای جادووگهر به لای کهلاویه کدا تیپهر دهبیّت و پیی دهلیّت:-

گهغینه ههشاردراوه کاتم بۆ ده رکه.. گهغینه کانیش هینده زۆرن که وهک شانه کانی ههنگ دینه دهروهه. له دوایدا کابرای جادووگهر پیاویکی گهغی ریک و پیک دینیت و شمشیریکی لی ده دات و دهیکات به دوو کهرتمهوه، وهک ئهوه وایه که نیشانیکی بهوردی پی کابیت.. پاشان بانگی دهکات و زیندوو دهبیتهوه و پرووی تی دهکات و به پرووی گهشی و شادییهوه پرووی تی دهکات و پی دهکات.. جا کاتیك جادووگهر که ئاواو لهه حالته دایه، خودای مهزن (عیسای کورپی مهريهم) ده نیریتته خوارهوه، (عیسا)ش له خۆره لاتی شاری (دیمهشق) له لای مناره سپییه که (المنارة البيضاء) وهوه له نیوان ههردوو ساختمانه کهوه داده بهزیتته خوارهوه و ههردوو قۆلشی خستۆته سهه باله کانی دوو مه لایکهت و کاتیك سههری دهله قینیت ئاوی لی دهکیت (که دیاره ده سنووی گرتووه) کاتیك سههیشی بهرزده کاتهوه وهک بهرده دره وشاوه مروارییه کان وایه ئیدی له و کاته دا بۆ هیچ کافرک رهوانیه که ههناسهی تیامابیت و نه مریت، به لکو دهبیّت بمرن و چاو لیکنین..

ئنجا (عیسا) به دواي جادووگهر که دا ده گهریت و له لای مهوقیعی (باب الله) ده بیینیت و دهیکوژیت، پاشان (عیسا)ی کورپی (مهريهم) ده گاته لای کۆمه لیک که ئیماندارن و خودا له جادووگهر که ی پاراستون و، دهست به دهم و چاویان دادیتیت و ههوالی پله و پایه کانی نیو به ههشتیان پی راده گهیه نیت.

جا کاتیك لهو حالته دان خودا سرووشی دهنگ و باسینکی تر به (عیسا) ده گهیه نیت کهوا:

(ئهی عیسا) وا من چهند بهندهیه کی سهه که شم هیناوته ئاراوه و هیچ که سیك توانای جهنگ و کوشتاریانی نیه، جا تۆش بهنده برواداره کانم بۆ کتوی (طور) بهه و

له دهست ئهو بهنده درندانه رزگاریان بکه). ئیدی خودا (یهئجوج و مهئجوج) دهئیریت و ئهوانیش له ههموو گۆشه و کهناریکهوه دین و ریزه سههرهتایی یهکانیان بهسهر دهریاچهی (طهریه) دا دهروژ و ههرحی ئاوی دهریاچه کهیه ههمووی دهخۆنهوه و چۆر بری دهکهن، پاشان ریزهکانی تریان پایدا تیدهپهڕن و دهلین: (له مهوپیش لیڤه دا ئاو ههبووه)، ئینجا (عیسا) و هاوهله ئیماندارهکانی له تهنگانهیه کدا دهبن که هیچ خۆراک و کههرسهیه کی ژانیان پی نیه، بۆیه تهنها سههره گایه ک بۆ کهسیکیان له سهدهزار دیناری ئه مپۆی کهسیکی ئیوه باشتره له لایان.. له وکاته دا پیغه مبهری خودا (عیسا) و هاوهله کانیشی له خودا دهپارێنهوه که دهروویه کی رهحهتیان لی بکاتهوه و بهسهر ئهو دوژمنه زۆرو درندانه دا سهریان خات. نزاکهیان گیراده کات و چهنده ها تیر دهگهیه نیتیه سههرکیش و درندانه (واته یهئجوج و مهئجوج) تاوایان لی دیت ههموویان دهمرن و بهیه ک جار وه ک مردنیه ک تاکه کهس دهمرن.

پاشان پیغه مبهری خودا واته: (عیسا) و هاوهلهکانی له چپای (طور) داده بهزنه خوارهوه و دینهوه سههره زوی جارن. بهلام دهبینن ئهوا سههره زویش یه کپارچه پهر بووه له لاشهی ئهوان و له ههر تاکه بستیکی سههره زوویه که شهوه بۆ گهن و بۆنی جهسته مرداره وه بووه کانیان دیت و ئهو ههموو بۆگهنه بلاوبۆتهوه، بۆیه پیغه مبهری خودا (عیسا) و هاوهلهکانی داوا له خودا دهکهن و لیی دهپارێنهوه که ئهو حالته نا سازهیان بۆ بگۆریت.. خوداش داواکهیان پهسند دهکات و بۆ ئهم مه بهسته جوژه بالندهیه کی دریز دهئیریت که له (ملی پیشهوهی کهشتی دهچن) و ئهم بالندانه یه که یه که ههموو لاشه مرداره بووهکانی (یهئجوج و مهئجوج) ههله گرن و له شوینی کدا به خواستی خودا فریایان دهدهن که چیدی خه لکی وه پس نه کات.

پاشان دواى ئەمە خودای پەرەردگار بارانیکی وهایان بو دهباریت، که هه‌موو شارو گوندو خێوه‌تگایه‌ك ده‌گریته‌وه‌و زه‌وی ده‌شواته‌وه‌و پا‌ك و ته‌میزو نزیکى ده‌کاته‌وه‌.

ئینجا فه‌رمان به‌ زه‌وی ده‌کریت، که: (به‌روبوومت ده‌رکه‌و خێرو به‌ره‌که‌ته‌کانت بگه‌رپنه‌ره‌وه‌) تاواى لى دیت به‌روبووم به‌ره‌که‌ته‌کانى هینده‌ ده‌بیت، که کۆمه‌له‌ که‌سیک هه‌موویان له‌یه‌ك هه‌نار ده‌خۆن و ئەو تاکه‌ هه‌ناره‌ به‌شیان ده‌کات، هه‌روه‌ها له‌ ژێر سیبهرى هه‌ناره‌کاندا ده‌حه‌سینه‌وه‌.. پاشان خێرو به‌ره‌که‌ت ده‌که‌وێته‌وه‌ نیو باو بارانه‌وه‌و واى لى دیت، که ته‌نها به‌چکه‌ حوشتريک به‌هۆى باو بارانو ئاوو هه‌واوه‌ به‌شى چه‌ند تيره‌یه‌ك له‌ خه‌لکى بکاتو، گوێره‌که‌ى مانگایه‌کیش به‌شى تيره‌یه‌ك له‌ خه‌لکى و، به‌رخى مه‌ریکیش به‌شى هۆزیک له‌ خه‌لکى بکات.

جا له‌ کاتی‌کدا ئەو ئیماندارانه‌ له‌و بارودۆخه‌ خۆشه‌دان، خودا بایه‌کى خۆش ده‌نیریت و ژێر باڵی هه‌موویان ده‌گریته‌وه‌و گیانى گشت باوه‌ردارو موسلمانیک ده‌کیشیت. ئیدی ته‌نها خه‌لکى خراپ و به‌دکار له‌سه‌ر زه‌وی ده‌می‌ننه‌وه‌ که سه‌رگه‌رمى هه‌راوه‌ریا و به‌زم و په‌زمى نیو خۆیان ده‌بنو، له‌م حا‌له‌ته‌شدا قیامه‌ت به‌دى دیت^(١).

هه‌روه‌ها (مسلم) له‌ شیوه‌ گێرانه‌وه‌یه‌کى تردا، پرگه‌یه‌کى تری بو ئەم فه‌رموده‌یه‌ به‌م جوهرى لای خواره‌وه‌، زیاد کردوه‌:-

((ثم يسيرون (يعني يأجوج ومأجوج) حتى ينتهوا الى جبل (الخمير) وهو جبل بيت المقدس، فيقولون لقد قتلنا من في الأرض، هلم فلنقتل من في السماء، فيرمون بنشابهم الى السماء، فيرد الله عليهم نشابهم مخضوبة دما)).. واته:-

(١) (مسلم) ئەم فه‌رموده‌یه‌ له‌ ژماره‌ (٥٢)ى به‌شى (كتاب الفتن واشراط الساعة) (٢٠) (باب ذكر الدجال) -حديث- ٢١٣٧-، گێژاوه‌ته‌وه‌.

(پاشان ئهوان واته (یهئجوج و مهئجوج) ههه دهپۆن تا دهگههه چیاى (خهههور) له (بیت المقدس) و دهلیت: (ئهوا ههه موو خهه لکی سهه رهه ویمهه کوهت، دهه با بهچینهه ئهوانه بهکوژینهه که له ئاسمان دان.. بۆیهه تیرهه کانیان دهه گرنهه ئاسمان و، ئهه و کاتهه خوداش تیرهه کانیان بۆ خویناوێ دهه کات و بۆیان ههه لدهه داتهوهه تاکو دلیان بههه خووش بیت گوايهه خهه لکی ئاسمانیشیان کوشتوهه)..

بێگومان گهه لی (یهئجوج و مهئجوج) زۆرتترین ژمارهه ی نهه تهوهه کانی تهه ر پێک دهه ینن و، ههه رهه ئهوانیش زۆرتترین کافرانی دۆزهه خن و بهه ژمارهه ههه رهه زۆرهه ی خویمان ژمارهه ی کافرانی نیو دۆزهه لهه قیامهه تدا زۆر دهه کهن. لهه م بارهه یهوهه (بخاری) لهه (ابو سعیدهه خدریهه وهه - خودای لیی رازی بیت - وهه ویش لهه پێغهه مبهه رهوهه ﷺ گێراویتییهوهه کهه فهه رموویهه تی:-

((يقول الله تعالى: يا آدم، فيقول: لبيك و سعديك و الخير في يدك، فيقول: أخرج بعث النار، قال وما بعث النار؟ قال: من كل الف، تسعمائة وتسعة وتسعون، فعندئذ يشيب الصغير، وتضع كل ذات حمل حملها، وترى الناس سكارى وما هم بسكارى، ولكن عذاب الله شديد، قالوا يارسوا الله وأينا ذلك الواحد. قال: أبشروا فإن منكم رجلاً، ومن يأجوج ومأجوج ألف. ثم قال، والذي نفسي بيده إني أرجو أن تكونوا ربع أهل الجنة. فكبرنا. فقال: أرجو أن تكونوا ثلث أهل الجنة. فكبرنا. فقال: أرجو أن تكونوا نصف أهل الجنة. فكبرنا. فقال: ما أنتم في الناس إلا كالشعرة السوداء في جلد ثور أبيض أو كشعرة بيضاء في جلد ثور أسود))^(١)...

واته:- (خودا بهه ئادهه دهه فهه رمویتی (ئهه ی ئادهه) تهه ویش دهلیت: (بهه لی خودایهه گوێرایهه لهه ئامادهه ی ههه موو فهه رمانیکتهم ههه موو خیرهه چاکهه یهه ههه رهه لهه دهه ست خۆت دایهه).. خودا پیی دهه فهه رمویتی:-

(١) البخاري (٦٠) كتاب الانبياء (٧) باب (يأجوج و مأجوج)، حديث رقم (٣٣٤٨).

(ئەى ئادەم كەسانى ئەهلى دۆزەخ بىنە دەرەو) ئادەم دەلىت: (ئەهلى دۆزەخ كىن؟)

خودا له وهلامدا دەفەرمویت: (له هەر هەزار كەس، نۆ سەد و نەو و نۆ كەس له دۆزەخ دان).. ئىدى لەو پۆژەدا منداڵ پیر دەبیّت و هەموو كەسیك و گیانەوهریكى دوو گیانیشت ئەوێ له سكى دایە دەنیّت.. هەر وها دەبینیّت خەلكى هەموویان سەرخۆشن، له كاتیكدا سەرخۆشى راستەقینەى مەى و شەراپیش نین، بەلام بێگومان سزای خودا زۆر توندوتیژە). گوتیان: (ئەى پیغەمبەرى خودا ئەو تەنیاكەسەى، كه له هەر هەزار كەسیك دەمینیّتەو و له دۆزەخدا نیه كاممانەو له چ نەتەوێهە كە؟) پیغەمبەر ﷺ له وهلامدا فەرمووی: -

(مژدەتان لى بیّت تەنها كەسیك له ئیو و هەزار كەس له (یەنجووج و مەنجووج) له دۆزەخ دان. (پاشان پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (دەسا بەو خودایەى، كه گیانی منى بە دەستە من تەكاكەرم، كه ئیو و موسلمان چارەكێكى خەلكى بەهەشت بن). ئیمەش تەكبیر (الله اكبر) مان ووت و خودامان بە گەورە گرت. پاشان پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (هیوادارم ئیو و سىیه كى خەلكى نیو بەهەشت پێكبینن). ئیمەش بەدوایدا (الله اكبر) مان ووتەو و، خودامان بە گەورە گرت.. له دوایدا پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: -

(ئیو و ژمارەتان له دۆزەخدا هیندە كەمە، كه له نیو خەلكى دۆزەخییەكاندا، وهك تالە موویەكى رەشى نیو پیستی گایەكى سپین، یاخود وهك تالە موویەكى سپى نیو پیستی گایەكى رەشن).

(ذوالقرنین) کی ښه؟

زانایانې ته فسیر و میژوونووسان به دریژۍ له که سیټی (شخصیه) ی (ذوالقرنین) یان کولتیه ته وه و هه و لیان داوه ده سنیسانی بکه و نه و کات و شوینه ش دیاری بکه و نه که تیایدا ژیاوه و، نه و کارانه شی پروونکه نه وه که به نه نجامی داوون.. زانایان له م پرووه وه ناتهبایی یه کی زړو دیاریان له بیروادا له نیوان دا هه یه و، و ته و بیروا کانیان لیک جوداو دژ به یه ک بوون و، به لگه کانیشیان پیچه وانه ی یه کدییه.. له و کاره شیاندا زورجار پشتیان به ده قه نیسرائیلییه کان و درؤ و ده له سه و نه فسانه کانیان و ریوایه ته برپا پی نه کراوه کان و به سه رهاته نه سه لمینراوه کان، به ستووه. خاوه نانی به سه رهات و نه فسانه چییه کان جلّه ویان بؤ خه یالیان به ره لا کردووه که له فزای خه و خه یالدا بگه پیت و وینه یه کی نه فسانه یی خه یالیی سه یرو سه مه ره یان بؤ (ذوالقرنین) کی شاوه و، چه نده ها کاروبار و جهنگ و فته ی ولاتان و داستانی تریان به خه یال بؤ داناه و.

نایا که سیټیه که ی به وردی دیاری ده کړیت؟

گه ر نه م پرسیاره بڅینه پرو که: نایا ده شیټ به وردی که سیټی (ذوالقرنین) دیاری بکړیت؟ نه و بېنگومان وه لامه که شی به (نه خیر) ده بیت.. چونکه بؤ که سیټ که ریز له زانست و بیروپایی خو ی بگړیت، ناشیټ که و که سیټی (شخصیه) ی (ذوالقرنین) دیاری بکات، یان نه و سی گه شته ی که له قورئاندا ناماژدیان بؤ کراوه ی، دیاری بکات، یاخود شوینی نه و به ربه سته ی که له زه و ی بنیاتی ناوه.. بویه نه مه ش ناشیټ، چونکه سه رچاوه هره راست و دروسته متمانه پیکراوه کان (واته قورئان و سوننه) له م ورده کارییانه بی دهنگ بوون و به دریژۍ باسی نه م لایه نانه یان نه کردووه. جا له بهر نه وه ی لی بی دهنگ بوون، نه و ه یچ به لگه یه کی هره راست و متمانه پیکراویشیان له سه ر نیه.

له بهرئوه وتهی زانیان لهم ڕووهوه، تهنها له دهرووی بۆچوون دایه، نهك له دهرووی وردیینی و لی دلتیا بوونهوه.. بۆ نمونه زانیهك هاتوهو ههندیك زانیاری لهوه پیشی لهسه (ذوالقرنین) خویندۆتهوهو سهرنجی لهو بهلگانه داوه، كه خاوه نهكانیان بهپای خۆی خستوویه ڕوو، ئینجا چاوی پێداخشانوونو لیی کۆلیونهتهوه، پاشان لهگهڵ ئهو بهلگانهی كهسانی تردا بهراوردی کردوونو، ئیدی لهوانهیه لهمهوه ئهجمیکی دهرهیناییتو، لهو ئهجمهدا وتهیهك له وتهکانی زانیانی تری بهراستتر داناییتو، چهند بهلگهیهکیشی لهنیو بهلگهکاندا پهسند کردییت..

بهلام بۆچوونو بهراستتر دانانی بهلگهو وتهکانی زانیانی، تهنها له دهوری گومان بردن و ئهگهر دانانو یهكلاکارییهوهیه، نهك له دهوری وردکردنهوهو جهخت لهسهکردنو و لی دلتیابوونو متمانه پێ کردنهوه بییت..

-رای (سید قطب) لهم بارهیهوه-

کاملترین و باشتترین بیروپا بۆ دهستنیشانکردنی کهسیتی (ذوالقرنین) و کارهکانی بیروپایی پیشهوا (سید قطب) ه - رهحهتی خودای لی بییت - لهم بارهیهوه گوتویهتی:- (دهق (نص)ی قورئان هیچ شتیکی لهسه کهسیتی (ذوالقرنین) دیاری نهکردوه، ئهمهش شیوازیکی رێك خراوی قورئانه له چیرۆکهکاندا، چونکه تۆماری میژوویی بهمه بهست نهگیراوه، بهلکو ئهوهی جیی مه بهسته، پهندی سوود لی بینراوه له چیرۆکهکهدا)، دیاره پهندو عیبرهتیش بهبی پێویست بوون به دهسنيشان کردنی کات و شوین، له زۆرجاردا بهدی دههینریت. میژووی تۆمارکراویش پادشایهکی ناساندوه که ناوی (ئهسکهندهری-ذوالقرنین-) بووه، بهلام به بهلگهی سهملیئراوهوه ئهو (ذوالقرنین) ه نیه، که له قورئاندا ناوی هاتوه، چونکه (ئهسکهندهری ئهگریکی) بتههرست بووهو، ئهم پیاوهرش که خودا له قورئاندا ناوی هیناوه باوهپی

به خدا هه‌بووه، لهم باره‌یه‌وه (ابو الريحان البيروني المنجم) له کتییی (الاثار الباقية عن القرون الخالية) دا گوتویه‌تی:-

(ئهو (ذوالقرنین)ه‌ی که له قورئاندا ناوبراوه له هۆزی (حیمیه‌ر) بووه، ئه‌مه‌ش به‌به‌لگه‌ی پسته‌کانی ناوه‌که‌ی، چونکه له‌پیش ناوه‌کانی (حیمیه‌ر کانه‌وه) نازناوی (ذو) هه‌بووه یان (ذی) وه‌ک (ذی نواس) و (ذی یزن)، ناویشی (ابوبکری کوری ئه‌فه‌ریقش) بووه و به‌سو‌پا و له‌شکره‌کانیه‌وه به‌ره‌و که‌ناری (ده‌ریای سپی ی ناوه‌راست) رۆشتوووه و به‌ولآتانی (تونس) و (مه‌راکیش) و ولآتانی تردا تیپه‌ریوه و شارێکی به‌ناوی (ئه‌فریقیه‌) دروست کردوووه، ئیدی هه‌موو کیشوهر (قاره‌ی ئه‌فریقا به‌م ناوه‌وه ناو‌نراوه، خۆیشی بۆیه به (ذوالقرنین) ناو براوه، چونکه به‌هه‌ردوو مه‌وقیعی رۆژ (واته به‌رۆژه‌لآت و رۆژئاوا)ی زه‌وی گه‌یشتوووه). له‌وانه‌یه ئه‌م وته‌یه‌ی (ابوالريحان البيروني) راست بێت، به‌لام ئیمه هۆ و ئامرازه‌کانی ساغکردنه‌وه و سه‌لماندنی ئه‌م وته‌یه‌مان نیه، چونکه ناتوانین له‌و هیئده میژوووه تۆمارکراوه‌ی ده‌رباره‌ی (ذوالقرنین)ه‌ وکه له قورئاندا به‌شیکی که‌م له ژياننامه‌که‌ی گێرپراوته‌وه، بۆ ئه‌و ئامرازانه‌ بگه‌ڕێن، ئه‌مه‌ش وه‌ک چه‌ندین چیرۆکی تری نیو قورئان که به‌شیکی که‌م و سنو‌ردار له باره‌ی ژیان و به‌سه‌ره‌تیا‌ن گێرپراوته‌وه، وه‌ک چیرۆکه‌کانی گه‌لانی (نوح و هود و صالح) و ئه‌وانی تر. میژووش تازه هاتۆته ئاراوه و به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ ته‌مه‌نی مرۆفایه‌تی‌دا دیارده‌یه‌کی نو‌ییه‌.. بێگومان پێش ئه‌م میژوووه نووسراو و تۆمارکراوه‌ش چه‌نده‌ها رووداوی تر هه‌بوون و هه‌یچ شتیکیان له‌باره‌وه نه‌زانراوه، ئیدی میژوو ئه‌وه‌نیه که پرسیار و داوی هه‌موو زانیاری یه‌کی لێ بکری‌ت. خۆ ئه‌گه‌ر کتییکی ئاسمانی وه‌ک (ته‌ورات) له (شیواندن و ده‌سکاری و بۆ‌یادکردن) بپاری‌زرایه، ئه‌وا ده‌بووه سه‌رچاوه‌یه‌کی وا که له هه‌ندیک له‌و رووداوانه پشتی پێ به‌سه‌رتایه.. به‌لام (ته‌ورات) پرکرا له‌و چیرۆکه ئه‌فسانه‌ییانه‌ی که هه‌یچ گومانیک له (ئه‌فسانه‌یی بوونیان) نا‌کری‌ت، هه‌روه‌ها پرکرا له‌و رپوایه‌تانه‌ی که

هیچ گومانئیکیان له سهر نیه له وهدا که زیادهن و زیاد کراون بۆ سهر دهقه بنه پرتیه به سرووش نیردراوه که ی خودا، بۆیه (تهورات) وهك سهرچاوهیه کی راستو متمانه پئی کراو نه مایه وه به هۆی ئهو چیرۆکه میژوو یانه ی که به نارهواو به شیوهیه کی ناراستو ئه فسانه کاری تیی خزان.

که وابوو هیچ کتییکی راست نه مایه وه ته نها (قورئان) نه ییت که بیگومان خودا له هه موو دهسکاری کردن و ئال و گوپتیدا کردنیکی به شهربی پاراستویی و، که تاکه سهرچاوهیه بۆ ئهو چیرۆکه میژوو یانه ی تییدا هاتوون.. شتیکی حاشا هه لئه گرو به لگه نه ویستیشه که ناشیت حوکی قورئانی پیروژ به میژوو بدهین، ئه مه ش له بهر دوو هۆی رۆشن:-

یه که م: بیگومان میژوو دیاردهیه کی تازهیه و چه ندین رووداوی له کیس چوه که له میژووی مرو قایه تییدا زۆرو بی شومارن و هیچ شتیکی له باره وه نه زانیوه، قورئانیش هه ندیک لهو رووداوانه ی گیراوه ته وه که میژوو هیچ زانیاریه کی له باره یانه وه نیه.

دووهم: جا میژوو، ته نانه ت گهر ئاگاداری هه ندیک لهو رووداوانه ش بی ت، به لام کاریکه له کاره پر که م و کوو پییه کانی مرو قو وهك هه رکاریکی تری (مرویی) هه لئه و که م ته ر خه می و دهسکاری تییده که ویت.

ئیمه ش له م سه رده مه مان که (هۆیه کانی په یوه ندی و ئامرازه کانی پشکنین مه یسه ر بوون) ده بینین که هه وائیک یان رووداویك به چه ند روویه کدا لیک ده دریته وه و ده بینریتو، له چه ندین گوشه نیگای هه مه جوړیشه وه بۆ ده روانریتو به چه ند شیوهیه کی لیک جودا و دژ به یه که ته فسیر ده کریت.. ئیدی له م هه موو روودا و بیروپا و لیکدانه وه که له که بوانه ش میژوو دروست ده کریتو، و پراییه ئه وه ش که دوا ییدا هه روته یه که بۆ ساغ کردنه وه و ورد کردنه وه گوترا ییت. بۆیه گهر ته نها به وته ش پرسیا رو داوای روون کردنه وه له میژوو بکریت ده رباره ی ئه وه ی که قورئان

له چیرۆكه كاندا هیناوتیتی، ئەوه بیگومان پێچهوانەی بنهما زانستی و بریار
لهسەردراوو دان پێ دانراوه کانی مڕۆفایه تیشه پیش ئەوهی ئەو بیروباوه پهبیت، که
قورئانی به (وتهی پرپاردەر و جیاکەر وه داناه) واته بهتاکه سه رچاوهی
یه کلاکهر وه و جیگیرى مهسه له کان داناوه.. جا بۆیه هر وتهیهك بو (پرسیار له
میژوو و پشت بهستن به میژوو) له کهسیکه وه نادرکیتریت که باوهری به قورئان
هه بیت، تهنا نهت له کهسیکیشه وه نیه، که باوهری به ئامرازه کانی توژیینه وه
هه بیت، به لکو ئەوه ورینه کردن و له هوش خو چوونه^(۱).

ناسراوترين وته دمبارهي دهنيشانكردني كه سيټي (ذوالقرنين)

له‌نیۆ و‌ته‌ی زانایاندا ناسراوترینی هه‌موویان ده‌رباره‌ی ده‌سێشان‌کردنی که‌سی‌تی (شخصیه‌ی) (ذوالقرنین) چوار و‌وته‌ هه‌یه‌، که‌ گوتراوه (گوایه‌ هاوچه‌رخ‌ی ئیبراهیم) بووه‌، یان (گوایه‌ ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌ک‌دۆنی بووه‌)، یان (گوایه‌ له‌ هه‌ۆزی حیمیه‌ر بووه‌) یاخود به‌پایی راست‌ترینیان (که‌ۆشی فارس) بووه‌، که‌ ئه‌مه‌ و‌ته‌ی (مولانا ابوالکلام ازاد)ه‌..

۱- و تهی یه کهم (گوايه هاوچه رخی ئیبراهیم) بووه - سلاوی خودای لئی بیت - :-

له وتهی یه که مدا ناوی دیاری نه کراوه، به لām نهو سه درده مه دیاری کراوه که تیایدا ژیاوه و که گوايه هاوچه رخی (ئیبراهیم) بووه و گوايه له (فهلهستین) پیی گه یشتووه، ههروه ها له مالی خوداش (بیت الله الحرام) له - مه ککه - دا به دیداری گه یشتووه، لهو زانایانهی که ئەم وتهیه به راستر ده زانن، ماموستا (محمد خیر رمضان یوسف) ه که له کتیبه کهی خوئی: (ذوالقرنین القائد الفاتح والحاکم الصالح) دا ئاماژهی بـ داوه، هه ر بۆیه ش لهو کتیبه دا گوتویه تی: -

(١) (في ظلال القرآن، ٤: ٢٢٨٩-٢٢٩٠).

(نهمه پیاوړکی تره و له سهرده مه کانی رابردوودا و له پېش (توبه) و (نهمه کنده) و (کورش) یشدا پیاوه، بېگومان نه و له سهرده می پېغه مبهری خودا (ئیراهیم خلیل) دا - سلاوی خوی لیی بیت - بووه، وهک میژوونوسه دهسپاک و متمانه پیکراوه کانیش دیارییان کردووه و بهراستیان داناوه^(۱) .

جا نه گهر ئیمهش هم بهراستېر دانانهی وته که ی (محمد خیر یوسف) لیکندهینه وه نهوا فرموده ده کی راست (صحیح) به دی ناکه ین که وای دیاریی بکات گوايه له سهرده می (ئیراهیم) دا بووه. سه بارهت به (میژوونوسه متمانه پیکراوه کان) یش، که نابروا پستی به بیروپایان به ستووه گوايه نهوا و هم بۆ چوونه به راست داده نیین که و له سهرده می (ئیراهیم) دا ژیا بیت، نهوا ئیمه له راستیدا بهو میژوونوسه متمانه پی کراوانه یان دانانیین ته نانهت گهر به پیوه ری (محمد خیر یوسف) خویشی وایت، چونکه نهو میژوو نو سانه به لگه یه کی راست و دروستی وهایان نه خستوته روو، که له فرموده ده کی راست (صحیح) دهو له سهر وته و بۆ چوونیان سهرچاوه ی گرتیت. نهو میژوونوسه متمانه پیکراوانهش، که پستی به وته کانیان به ستووه:

(ابو حیان مفسر) خاوهنی کتیبی (البحر الحیط) و (قرطبی مفسر) خاوهنی کتیبی (الجامع لأحكام القرآن) و، (شیخی ایجی) ی خاوهنی تهفسیری (جامع البیان) و (زهمه خشهری) ی خاوهنی تهفسیری (الکشاف) و (نفسی) ی خاوهنی تهفسیری (مدارک التنزیل) و (سلیمان الجمل) و (احمد الصاوی)، که په راویزه کانیان له تهفسیری (جلالین) دا نووسیوه، (ثالووسی) ی خاوهنی (روح المعانی) .. وهک زانراویشه هم مو نه مانه زانای بواری تهفسیرن نهک میژوونوس، بویه و تهی نه مان له سهر میژوو و به سهراته میژوویی یه کان ئاتاجی به ساغکردنه وه و سهلماندن و یه کلاکردنه وه و راستپیکانه.

نهو میژوونوسه متمانه پیکراوانه تریش، که پستی پی به ستوونو، که له راستیدا به میژوونوس ناسراون (ازرقی) و (ابن ایاس) ی خاوهنی میژووی (بدائع

(۱) (ذوالقرنین القائد الفاتح و الحاکم الصالح) ص (۲۴۸).

الزهور في وقائع الدهور) و (على دوك)ى خاوهنى (محاضرة الاوائلن، بهلام ئايا ئەم سى كەسەش له مێژوونووسه متمانه پێکراوه کانی؟! چەندە هیواداریش بووم، کە خۆزگە مامۆستا (محمد خير رمضان يوسف) چەند بەلگەیهکی زانستیانهی راست و دروستی لهسەر بیروپراکەى بهینایه تهوه، ئەم بەلگەیهش تەنها له قورئانی پیرۆزو فرموده راسته کانهوه دهردەهێنرێن، بهلام پشت بهستنی بهوتهی چەند مێژوونووس و تهفسیر نووسیك هیچ بەلگەیهکی له سەرچاوه برۆپێکراوه کانهوه لهسەر نییه، ئەمەش له توێژینهوهی زانستیانه و مەنەه جیانهی راست و دروستدا پەسند ناکرێت.

لهبەرئەوه ئیমে ناچارین دان بهو وتهیهى (محمد خير يوسف)دا نه‌نێین، کە ئەو رایه‌ی له‌سەر (ژیانی) (ذو القرنين) له‌ سه‌رده‌مى (ئىبراهيم)دا - سلاوى خواى لى بيت) به‌راستى داناوه هه‌روه‌ك ناچاريشين هه‌موو ئەو وتانه‌ى نێو كتيبه‌ ناوبراوه‌كانى مێژوو و ته‌فسیره‌كانیش پشتگۆى خه‌ين، كە گوتووینانه گوايه (ذوالقرنین) له (فەلهستین) یان له (حیجاز) به (ئىبراهيم) گه‌یشته‌وه، له‌بەر ئەوه‌ى له‌یه‌ك فرموده‌ى راست (صحیح)دا باسى لى نه‌کراوه تاكو مڕۆف پشتی پى به‌ستیت و لى دلتیابیت... - خۆداش هه‌ر خۆى زانیه - (والله اعلم)..

٢- گوايه (ئه‌سكه‌نده‌رى مه‌كدۆنى) بووه:-

ووته‌ى دووهم له‌مه‌ر ئەوه‌ى، كە گوايه (ذوالقرنین)، (ئه‌سكه‌نده‌رى مه‌كدۆنى) بووه‌و ئەو كابرایه‌یه، كە له (مه‌كدۆنیا) سالى (٥٦٦ پيش زاین) له‌دايك بووییت و باوكیشى (فیلیپ)ى پادشای مه‌كدۆنیا بووه‌و، گوايه (ئه‌سكه‌نده‌رى) كورپ، له‌لای فەیلەسووفى ناودارى یۆنانى (ئه‌ره‌ستۆ) ئیمانى هیناوه‌و، (ئه‌ره‌ستۆ)ش له‌سەر لۆژیک (منطق)ى فەلسەفەى یۆنانى په‌روه‌رده‌ى کردووه‌، ئینجا باوكى مردوووه‌ ئه‌ویش له‌و كاته‌دا له‌ ته‌مه‌نى بیست سالی‌دا بووه‌و، له‌دواى باوكى پادشایه‌تیی له‌ سالى (٣٣٦ پ.ز)دا گرتۆته‌ ده‌ست و دواى دوو سال به‌ره‌و جه‌نگى فارسه‌كان كه‌وتۆته‌ رى و له‌و جه‌نگه‌دا سه‌ركه‌وتوووه‌ به‌سەر پادشای فارس (دارا)دا له‌ سالى

(٣٣٣. پ. ز) دا زال بووه، ئینجا فهقی ولاتی (شام) و (عیراق) ی تهواو کردوه، پاشان بهره و فهقی ولاتی هیندستانیش رۆشتوه. ئیدی له نزیکه ی ده سال دا زۆربه ی ولاته ناسراوه کانی ئهو سهرده مه ی فهتخ کردوه، دواتر گهراوتهوه بۆ (یۆنان) و له رینگادا به شاری (بابل) ی (عیراق) دا تیپه ریوه تاكو نه ختیک بجه ویتتهوه، به لام له ویدا تووشی نه خۆشیه کی توندو کاریگر بووه و بۆ ماوه ی یازده رۆژ له رزوتای قورسی گرتوهوه، ههر له و ی له سالی (٣٢٣. ز) دا مردوه، ته مه نیشی که متر له سی و سی سال بووه^(١).

بۆیه ش نازناوی (ذوالقرنین) ی پیدراوه چونکه ده ولته تی فارسه کانی فهتخ کردوه، وهك ئه وه وابوو که ههر دوو کیشه ری ئه وه زه مانه ی (یۆنانی) و (فارسی) ی پیکه وه به ستبیتته وه که بیگومان دوو ده ولته تی گه ره ی ئه وه سهرده مه بوون.

جا ئه وانیه که رایان وایه گوايه ئه وه (ذوالقرنین) ه ی له قورئاندا ناوی هاتوه (ئه سه که نده ری مه کدۆنی) یه، چهند که سیك له جه هور و کۆمه لی زانیانی ته فسیر و میژوون و سه کانن، وهك: (مسعودی) و (مقریزی) و (ثعلبی) و (إدریسی) و (رازی) و (أبو حیان) و (نسفی) و (أبو مسعود) و (ألوسی) و (قاسمی) و (محمد فرید وجدی)^(٢) .. ئه مه ش سه ره رایی شکۆمه ندی و زانستی خاوه نانی، (بیروپایه کی ناراسته)، چونکه وهك زانیانی فه رموده له سه ری کۆک و هاوړان (ئه سه که نده ری مه کدۆنی) کابرایه کی بئ ئیمان و کافر بووه و شه ریکی بۆ خودا داناوه و له و بته رستانه بووه، که خواوه نده کانی یۆنانیان په رستوه، هه روه ها له گونا هه گه ره کانی وهك به دره فتاری و ئاره زو په رستی و مه ی خواردنه وه ی ئه نجام داوه و زیاده ره ویشی تیدا کردون، ته نانته دوا ی شه ویک مردوه، که به (مه ی خواردنه وه و سه رخۆشی و به ئازاردانی سه رخۆشانه ی که سانی تره وه) به سه ر بردوه .. به لام بیگومان (ذوالقرنین) وهك

(١) کتیی (ذوالقرنین.. ی) (محمد خیر)، ص (٩١-٩٥) (به کورتی) ..

(٢) هه مان سه رچاوه، ل- (٨٤-٩٠).

قورئانیش پیتی ناساندووين، پیاویکی (ئیماندارو دادپهروهرو چاکه خواز بووه)^(١).

٣ - گوايه له هۆزی (حیمیه) بووه:-

وتهی سئیه م ئهوهیه گوايه (ذوالقرنین) پادشایه کی عه ره ب بووه له پادشاکانی (حیمیه) و ناوه قورسه کهشی (ذي مرثد بن الحارث بن الرایش) بووه، گوتراویشه ئه و پادشای حیمیه (ابوبکر یاخود ابوبکری عمیر بن افریقش الحمیری) بووه و ماوهی پادشایه تی یه کهی له نیوان سالانی (٣٠٠-٣٢٠) ی زایینی دابووه، له وانیه ئه م و تهیه یان ده برپوه: (وهبی کورپی منبه) له (تابعین) و (کعب الاحبار) وه، ههروه ها له زانا هاوچه رخه کانیش (محمد راغب الطباخ) ه که له م بارهیه وه کتییی کی داناوه^(٢). ئه م و تهیه ش هیچ به لگهیه کی له سه ر نیه و ته نها له بو تهی عاطیفه و هاوسۆزی و ده مارگیری بو عه ره به وهیه ..

٤ - رای راستترین ئه وهیه، که (کۆرشى فارس) بوو بیّت:-

وتهی چواره م: ئه وهیه گوايه (ذوالقرنین) پادشای فارس (کۆرش) بیّت، که هه ردوو مه مله که تی (لیدیا) و (میدیا) ی یه که خستوو وه کردوونی به یه ک، هه ر بۆیه ش نازناوی (ذوالقرنین) ی بو دانراوه، (٣٠) سی سالی ش حوکمی تی دا کردوو له ماوهی نیوان سالانی (٥٥٩-٥٢٩ / پ. ز).

له وانیه ئه م رایه یان هیه مامۆستا (ابوالکلام ازاده)، که له کتییی (و یسألونک عن ذي القرنين) دا ئاماژه ی بو کردوو وه. ههروه ها دکتۆر (عبدالعلیم عبدالرحمن خضر) یشه که له کتییی (قصة ذي القرنين) دا ئاماژه ی بو کردوو وه، ئه م دوو زانیه ش به لگه ی زۆریان له و بارهیه وه خستۆته ڕوو، که یه کلای ده که نه وه که وا (کۆرشى فارس) ئه م (ذوالقرنین) هیه ..

(١) هه مان سه رچاوه، ل- (١٤٨-١٦٢).

(٢) هه مان سه رچاوه، ل- (١٦٥-٢٠٧).

به لڭه کانی (ابوالکلام ازاد) له سه ره نه وهی، که (کۆرشى فارس) بووه

(مولانا—ابوالکلام ازاد) له زانا پێشهواو دیاره کانی موسلمانانی نیمچه دورگه ی هیندهو، له سه ره تای سه ده ی بیسته می زاینیدا موسلمانانی هیندستانی هانده دا بۆ شوړش له دژى (بهريتانيا)ی داگیرکهر و تارى پر جۆش و خرۆشى بۆ ده دان.

بهريتانياش له سالى (١٩٢٢) دا ئهم پياوه ی له سه ره شوړشگيرى و بانگه واز بۆ به ره نگارى و مانگرتنى مه ده نيانه داگايى کرد، کاتيک برايه به رده م داگاش وتاريکی هينده به جۆشى له به رده م ناماده بانو پاريزه ران و شاهيدان و دادوه ران خوينده وه له لوتکه ی ره وانبيژى و دانايى و ژيريژيى (منطق) دا بوو^(١).

کاتيک له هندستانيشدا ده لته تيکى سه ربه خو دامه زرينرا، ناوبراو وه زيى (مه عاريف) بوو تييدا، سالى (١٩٥٥ . ز) يش کوچى دوايى کردوه.

(ابوالکلام ازاد) بيريارىکى ئيسلامى و ته فسير نووسىکى قورئان و له پيشه نگانى نووسه ره ئيسلاميه کانى هيندستان بووه، وه ک تويزه ره وه يه کيش له ژيانى (ذوالقرنين)ى کوئيو ته وه، بۆ ئهم مه به سه چوو به بۆ ئيران و ناوچه ی به ربه سه ته که ی (يه نجووج و مه نجووج)ى بينيوه، پاشان پوخته ی گه سه ته که ی و تويزينه وه که شى له گوڤارى (ترجمان القرآن) دا نووسيوه، که (ابو اعلاى مودودى) له هيندستان ده رى ده کردو دواتريش له پاکستان. سالى (١٣٩٢ . هـ / ١٩٧٢ . ز) يش شيخ (احمد حسن الباقورى) ئه و تويزينه وه يه ماموستا (ازاد)ى له و گوڤاره وه هيناوه و پيشه کيه کى دريژى بۆ نووسيوه، که به شيکى زورى ته رخا ن کردوه بۆ ليدوان ده رباره ی خودى (ماموستا نازاد) و په يوه ندى به (جمال عبدالناصر) وه وه، سه ردانى پاکستان و هيندو

(١) پروانه چهند پرگه يه کى ئه و وتاره له پيشه کى کتيبه که ی (باقورى) دا، لاپه ره (٣٦-٦٨)، واته کتيبى (ويسالونک عن ذي القرنين).

ئەندونىسيا و چىنى كړدووه. كتيبه كەشى له ده زگای (دارالشعب) له (ميسر) به ناو نيشانى (ويسألونك عن ذي القرنين) دەرچووه.

به راستى ووتەو بيروپايى ماموستا (ابو آزاد) لهو كتيبه دا زور به پيژو چاك و به برخه لايه نه باشه كەى ئەو و تانهى ئەوه يه، كه چەندىن به لگه ي له سەر بيروپايى خو ي هيناوه ته وهو به لگه هه مه جوړو ليك جوداكانيشى پيكه وه به ستونه ته وهو چەندىن زانيارى به لگه كاري له ميژووو جوگرافياو ئاسهواره دەرخواه كانه وه خستوته روو. ليړه شدا پوخته ي به لگه كان لهو كتيبه به هادارو به پيژه وه ديارى ده كه ين:

كور تكدړنه وي و ته كاني ئەو ساته ي، كه دەر باره ي ديارى كړدى كه سيّتى (ذوالقرنين) دركاندويه تى (ابو لكلام آزاد) سهره تا، كه بهو سيفه تانه (ذوالقرنين) ده ستى پي كړدوه، كه له قورئان ديارى كراون، كه هه شت سيفه تن، پاشان هه نديك و ته ي نوسه رانى ته فسيري له سهر ده ستني شان كړدى كه سيّتى (ذوالقرنين) هيناوه بهم جوړه:

هه نديك گوتوويانه: (وشه ي (قرن) به مه به ستي شتيكي ديارنيه، به لكو گوزارشت له زه مانو، بويه ش به (ذوالقرنين) ناوبراوه، چونكه له حوكمه كەى داودو سهرده مى گه وړه ي خاياندوه).

هه نديكي تريشيان گوتوويانه: (ئەو هاوچه رخی ئيبراهيم بووه) — سلاوى لى بيت - هه روه ها هه نديك له نوسه رانى ترى ته فسير گوتوويانه: ئەو پادشايه ك بووه له پادشاكاني حيمه ر).

هه نديكي تريشيان گوتوويانه : ئەو (ئەسكه نده رى مه كدؤنى) بووه.

پاشان هه موو ئەو ووتانه ي رە تكدړنه وه به پوچه ليشى داناون، ئەمه ش به پيوه رى ئەوه ي كه ئەو سيفه تانه ي له قورئاندا له سهرى هاتوونو ئەو كارانه شى باسى لى كراون، له گەل هيج و ته يه كى ئەو كه سانه دا ناگوغيّت.

(ذوالقرنین) هه ر ئه و (کۆرشى فارس) هیه

(ابو الکلام ی زاد) پایى وایه که (ذوالقرنین) هه ر ئه و (کۆرشى فارس) هیه که باسی لیوه ده کات، ناوبراو له مباره یه وه گوتویه تی: ئه م پیاوه فارسه کان به (کۆرش) ناویان بردوه، جوله که کانیش به (خورش) ناویان بردوه.. عه ره به کانیش به (قورش) یان (که یخوسره و) ناویان بردوه.. هه روه ها یۆنانیه کانیش ناوی (سائیرس) یان لی ناوه.

(کۆرش) له یه که مین ده ورانی میژووی ئیرانی و فارسدا، حوکمی (ولاتی فارس) ی کردوه، ئه مه ش له و ده ورانه ی پێش سه رده می هێرشى ئه سکه نده ری مه کدۆنی بۆ سه ر ولاتی فارسدا بووه، که (دارا) ی پادشایانی کوشتوه.

ئیرانی له پێش حوکمی (کۆرش) دا، بۆ دوو مه مله که ت دابه ش کرا بوو، یه کیکیان (مه مله که تی فارس) و، دوو ه میان (مه مله که تی میدیا) له باکوور.

له سالی (۵۵۹) دا (کۆرش) حوکمی ئیرانی گرتۆته ده ست و هه ردوو مه مله که تی (فارس و میدیا) ی له یه ک ده و له تدا یه که خستوه و، هه موو میرو کاربه ده سته کانی ئه و سه رده مه، له حوکمه که ی پازی بوون و گه لیش په یره ی و گوێرایه لی کردوه.

(کۆرش) سوپایه کی له فارسه کان پێک هیناوه و، جه نگ و کوشتاری مه مله که ت و ده و له تانی تری پێ کردوه و، فه قی کردوون و خستوویه ژیر حوکمی خۆیه وه.

مه به سته ی فه قی ئه و ولاتانه ش بۆ چه سپاندنی دادپه ره ری و یه کسانى و یارمه تیدانی سته م لی کراوان بووه، سێ جه نگى به ناوبانگیشى هه بووه، که له نیو هه موو جه نگه کانی تریدا دیار بوون..

جهنگی یه که می (کۆرش) له گه‌ل رۆمه‌کان دا

(یۆنان) مه‌مله که تیکی هه‌بوو که هاوسی ی مه‌مله که تی فارسه‌کان بوو، ناوی مه‌مله که تی (لیدیا) بوو ده که وێته به‌شی سه‌رووی ئاسیای بچو که وه، واته به‌رزایی یه‌کانی (ئه‌نادۆل) هه‌تا ده‌گاته (ده‌ریای ره‌ش) و (ده‌ریای ئیجه).

جه‌نگه‌کانیش له‌ نیوان مه‌مله که تی (لیدیای یۆنانی) و (میدیای فارس) دا به‌رده‌وام هه‌بوو، له‌ زه‌مانی (کۆرش) دا پادشایه‌کی (یۆنانی) حوکمی (لیدیای) ده‌کرد که ناوی (کرۆسیس) بوو. جا کاتی که (کۆرش) حوکمی گرت ده‌ست، (کرۆسیس) جه‌نگی که له‌ دژ راگه‌یانده‌ هه‌ر خۆشی ده‌ستی به‌هێرش و دوژمنکاری کرد، دیاره (کۆرش) یه‌ش هه‌چ رێگه‌یه‌کی له‌ به‌رده‌مدا نه‌بوو ته‌نها به‌ربه‌ره‌کانی کردنی نه‌بیته‌، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش سه‌رکرده‌یه‌تی سوپایه‌کی فارسه‌کانی کرد و به‌ره‌و (لیدیای) له‌ خۆئاوا دا رۆیشت و رۆی کرده‌ پایته‌ختی (لیدیای) و دوو جه‌نگی دژواری کت و پڕپی له‌ نیوان هه‌ردوو لا دا روویدا، که به‌ جه‌نگه‌کانی (بتریا) و (ساردیز) ناسراون، ئیدی حوکمی (کرۆسیس) ی روو خاند و (ساردیز) ی پایته‌ختی مه‌مله که ته‌که‌یانی داگیر کردو، (کرۆسیس) یه‌ش به‌دیلی گرت و به‌ره‌و وڵاتی (فارس) ی بردو، ده‌وله‌تی (لیدیای) ش که وته ژیر پکێفیه‌وه.

(کۆرش) به‌وپه‌رێ دادپه‌روه‌ری و سۆزو وێژدانه‌وه مامه‌له‌ی له‌ گه‌ل یۆنانیه به‌زیوه‌کاندا ده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌وه‌دا زیاده‌ رۆییشی کردووه، بۆ نمونه‌ پادشا دیله‌که (کرۆسیس) ی هه‌تاوه‌ داوای کردووه، که پڕ باوه‌شی که گه‌وره له‌ ته‌خته‌ی بۆ بێتن و ئه‌و پادشا دیله‌ی له‌ سه‌ر دا بنیشتن و، ئینجا ئاگر به‌دارو ته‌خته‌که‌ی ژیرییه‌وه بنین. ئه‌وانیش ئه‌و فه‌رمانه‌یان جێبه‌جێ کردووه، که چی (کۆرش) ئه‌و پادشا دیله‌ (واته کرۆسیس) وا ده‌ییینیت، که نه‌ده‌ترسیته‌ و نه‌ده‌شله‌ژیت، بۆیه‌ خه‌را فه‌رمانه‌که‌ی هه‌له‌وه‌ شاندۆته‌وه‌ و لێی خۆش بووه‌و، ئیدی ته‌واوی رۆژو سالانی تری به‌سه‌ر به‌رزای و

رېژ لێگیرێ یهوه له لای (کۆرش) به سهر بردووه، ئەمەش ئەو گەشتە یە کەمە، کە قورئان ئاماژە ی بۆ کردووه، کە ئەو یه (کۆرش) رۆیشتوو تا گەشتۆتە بهشی خۆرئاوای زهوی و له کاتی کدا بووه، کە پایتهختی (لیدیای) فەتح کردووه، کە شاری (ساردین) بووه و کەوتۆتە سەر دهريای (ئێجە) له نزیک مهو قیعی ئیستای شاری (ئیزمیر)ی تورکیا.

ئەم ناوچە یهش کە بهشی کە له دهريای (ئێجە) گرژی و نا ئارامی زۆر تیدا بووه. دکتۆر (عبدالعلیم خضر) یش سروشتی خاکه کە و جوگرافیای ئەم ناوچە یه ی له کتیبه کەیدا روون کردۆتەوه، واته له کتیبی (مفاهیم جغرافیه فی القصص القرآنیة: قصة ذي القرنين) ههروه ها روونی شی کردۆتەوه کە چۆن خۆر له وێه ده رکە وتوو ده وه کو ئەوه بووه، کە له کانی او یکی تیکه له قوړی په شدا ئاوا بووبیت، له مباره یه وه گو تویه تی:-

(کاتێک کۆرش له سەر که ناره کانی دهريای (ئێجە) راوه ستاوه (کە بهشی کە له سنووری دهريایی تورکیا له سەر دهريای ناوه راست) که ناره کانی وه ها بینیه، کە رێچکە ی ئاوی زۆر تیدا یه، واته به زۆری تووله رێ یه کانی دهريا تیکه لی وشکانی ده بن، یه کێک له نمونه کانی ئەم تووله رێ یه دهريایی یانه ش که نداوی (هرمس) و (مندریسی گه و ره) و (مندریسی بچوک) ه..

که نداوی (ئیزمیر) یش به قوولایی سه دو بیست (۱۲۰) کیلۆمه تر چۆتە نیو ده ریا که وه ئەم چیا یانه ش له خۆرئاوا و خۆر هه لات ه وه ده و ره یان لی داوه، رووباری (غدیس) یش ده رژی ته ناوی که ئاو یکی لیل و تیکه له قوړی گرکان و خۆلی سووری هه یه و له سەر به رزایی ئە نادۆ له وه ده رژی ته نیو ئەم ده ریا یه وه، به رزایه که شی لیژاییه کی درێژو هیواشی به ره و خۆرئاوا هه یه پێش ئە وه ی بگاته به شی خۆرئاوا.. هه ر بۆ یه ش خیرایی رویشتنی ئاوی رووباری (غدیس) به رێ ره وی ده شته پچر پچه ره کی که ناردا به شی وه ی چه ن دین جو ره له رزین و پیچا و پیچی دابه زیو و کاتی

تاریکیشدا له زیادبوون دایه تا دهگاته ئاستی بنکهی ده‌ریای (ئێجیه) و له‌وێشه‌وه ده‌رژێته که‌نداوی (ئیزمیر) وه‌ ئهم که‌نداوه‌ش له‌ نیوانی لوتکه‌ی چیاکانی چواره‌ووریدا نغزو بووه، که‌ به‌رزایی لوتکه‌کانیشی له‌ نیوان (۱۰۰۰-۲۰۰۰) مه‌تر دایه.

جا کاتیک کۆرش (واته‌ ذوالقرنین) له‌به‌رده‌م چه‌قی قوولایی (ساردیز) له‌ نزیک (ئیزمیر) دا وه‌ستاه سهرنجی له‌ گۆی بازنه‌یی خۆر داوه که‌ له‌کاتی خۆرئاوا‌بووندا ده‌که‌وێته‌ نیو ئهم که‌نداوه‌وه که‌ به‌ته‌واوه‌تی له‌ چاو ده‌چیت و سووپایی تارمایی یه‌ سووره‌که‌ش تیکه‌لی ئهو قوهره‌ په‌شه‌ بووه که‌ رووباری (غدیس) هه‌لی ده‌داته‌ نیو چه‌قی (چاو)ی که‌نداوی ئیزمیره‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش به‌ پێی را‌بو‌چوونی راست و ده‌رهاو‌یژراو پێ‌ده‌چیت ئهم دیارده‌یه‌ی (العین الحمئة/ کانی‌او تیکه‌ل له‌و قوهری په‌شه) بێت که‌ قورئانیش باسی لێ کردوه^(۱).

کاری سه‌ربازی (کۆرش) له‌ به‌شی خۆره‌ه‌لات دا

له‌ خۆره‌ه‌لاتی ولاتی (فارس) دا چه‌ند تیره‌یه‌کی نه‌فام و بێ سه‌روبه‌ره‌ی کۆچه‌ری نیو بیابان ده‌ژیان و جاروبار هه‌لیان ده‌کوتایه‌ سه‌ر سنووری ولاتی فارس و فه‌ساد و پشیویان تیدا ده‌نایه‌وه. جا دوا‌ی ئه‌وه‌ی (کۆرش) له‌به‌شی خۆرئاوا‌ی زه‌ویدا به‌سه‌ر یۆنانیه‌کاندا سه‌رکه‌وت، رووی کرده‌ به‌شی خۆره‌ه‌لات تا ئهو تیره‌ در‌ندانه‌ش ته‌م‌ی بکات، ئیدی به‌نیو ولاته‌کانی خۆره‌ه‌لات دار‌و‌یشت و ولات به‌ ولات فه‌ت‌حی ده‌کردن تا گه‌یشته‌ رووباری (سند) و هه‌ریمه‌کانی (اصفهان) و (جوزجان) و (خوراسان)ی بری و به‌ هه‌موو رووباره‌کانی (زینده) و (گورگان) و (قاروون) و (کووخه) و (قوم) دا

(۱) (ذوالقرنین)ی (محمد خیر یوسف) ص (۲۱۸-۲۱۹) که‌ له‌ کتێبه‌که‌ی دکتۆر (عبدالعظیم خضر) وه‌ هه‌ینراوه.

تېپه پری و له ناوچه کانی فتوحاتیدا گه یشته (به لڅ) و ناوچه ی (موکران) و (بلوچستان) دیاره هم هژو تیرانه ش کوچه ری بوون و نیشته چې نیو مال و ته نانت نیو شاره کانیش بوون، هر بویه ش مالیک، یان خانویه کی وایان نه بوو، که له تیشکی خور بیانپاریزیت له کاتیکدا هه تاویان ده چیته سر یان له کاتی تاوسه ندنی گهرمادا^(۱).

کاری سه ربازی (کورش) له به شی باکووردا و، بنیاتنانی به به سته که ی به رده م (یه نجووج و مه نجووج)

دوای نه وه ی (کورش) هر یه که له به ری پوژئاوا، به ری پوژه لاتو، به ری باشووری شی هیمن و نارام کرده وه، له کاتیکشدا مه مله که تی (بابل) ی فه تح کرد، پوی کرده به ری باکوور تا کو نه ویش له مه مله که ته که یدا هیمن و نارام بکاته وه و خراپکارانی تیدا نه هیلت. ناوچه باووری یه کانی نه و مه مله که ته ی شی له (نازه ربایجان) و (گورجستان) و (نهمه نستان) پیک هاتبوون که ده که ونه باشووری چیا کانی (قه ققاز) وه. سنووری به ری باکووریش به به به سستی کی سرووشتی و ئاسایی له به رده م نه و هژو شه رانگیزه و درندانده دا، دهنریت که له و دیو به به سته که وه ده ژیان، هه روه ها هم به به سته سرووشتیه له ده ریای (قه زوین) وه یان له ده ریای (خزر) وه له پوژه لاتدا ده ست پی ده کات و شاری (ده به ند) ی ده که ویته سه رو پاشان تا چیا ی (قه ققاز) له ناوه راستداو، ئینجا ده ریای ره ش له پوژه لاتدا که شاری (سوخوم) ی ده که ویته سه ر.

له م به به سته سرووشتیه شدا که به به سستی کی (ده ریایی و شاخاویشه) پاره ویک (ممر) یک له باکووره وه تا باشوور به دی ناکریت ته نها نه و راره وه تنگه به ره نه بیت

(۱) (ویسألونک عن ذي القرنين): ص(۱۳۱-۱۳۲) و، (ذوالقرنین) ی سیوسف/ ص(۲۲۰).

کە لە ناوەراستی چیاکانی (قەفقاز) دەویە و بەتەنگەبەری (داریاڵ) ناوبراوە، لە باشووری چیاکانی قەفقازیشەو هۆزەکانی (کوشیا) نیشتەجێ بوون، لە باکووری چیاکانیشەو هۆزەکانی شەرانیگیزی (مەغولی) هەبوون کە بەهۆزەکانی (ماساجیت) ناوبراون، یان وەک لە قورئاندا باسکراون بە هۆزەکانی (یەئجوج) و (مەئجوج) ناوبراون و ئەمانەش بەتەنگەبەری (داریاڵ) و بەنیۆه راستی چیاکانی قەفقازدا دەپەرپەنەو تاکو خراپە و شێوان و فەسادێ لەسەر زەوی بڵاوکەنەو.

جا کاتی (کۆرش) گەشتۆتە لای هۆزەکانی (کوشیا) و کە ئەو گەلە بوون لە قورئاندا و ناوبراون کەوا بەهۆی دواکەوتەیی و نەفامییانەو هیچ ژیری و تیگەشتنێکیان نەبوو (لا یکادون یفقهون قولا) ئیتر هەر ئەمان سکاڵای مەینەتی و گرفتاریی خۆیان لە دەست هیژەکانی (یەئجوج و مەئجوج) لەلای (کۆرش) کردوو، (کۆرش)یش خوازیاری ئەو بوو نەهیلێت (یەئجوج و مەئجوج) بگەنە ئەو ناوچانە، بۆیە نۆسال لەو هەریمەدا ماوەتەو و تەنگە (مضیق)ی (داریاڵ)ی داخستوو کە (یەئجوج و مەئجوج) بە کاریان دەهێناو، هەر لەسەر ئەم تەنگەیش ئەو بەرپەستەیی کە قورئان ئاماژەی بۆ کردوو، بنیات ناو^(۱).

(۱) (و يسألونك عن ذي القرنين): (ص ۱۳۲-۱۳۴) و، (ذوالقرنین)ی (محمد خیر) ص (۲۲۲-۲۲۳).

هه‌ر به‌به‌سته‌که‌ی (ذوالقرنین) ه که له سه‌ر ته‌نگه‌ی (داريال) بنيات نراوه

ئه‌و به‌به‌سته‌ی که (ذوالقرنین) واته (کۆرش) بنياتی ناوه هه‌ر ئه‌وه‌یه که له سه‌ر ته‌نگه‌ی (داريال) له ناوه‌پاستی چیاکانی (قه‌قاز) دا دروست کراوه و پاگیراوه .
(قاسمی) له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌باره‌ی ئه‌و به‌به‌سته، گوتویه‌تی:

(پای پاست ئه‌وه‌یه ئه‌م به‌به‌سته له هه‌ریمی (داغستان) ی سه‌ر به ولاتی رووسیاو، له نیوان هه‌ردوو شاری (ده‌به‌ند) و (خوزار) دا بیٔت، چونکه له دیر زه‌مانه‌وه ته‌نگه‌یه‌کی به‌ناوبانگ له نیوانیاندا هه‌بووه، له‌لای زۆربه‌ی نه‌ته‌وه دیرین و تازه‌کانیش به (به‌به‌ست) ناوبراوه، جیگه‌یه‌کی به‌ناوی (ده‌رگای ناسن) هه‌ تیا‌دایه‌و، ئه‌مه‌ش شوینه‌واری به‌به‌سته‌تیک‌ی کۆنی نیوان دوو چیا له چیاکانی (قه‌قاز) ه، که له‌لای عه‌ره‌به‌کان به (کیوی قاف) ناسراوه و ئه‌مانیش وه‌ک گه‌لانی تر گوتوویانه به‌به‌سته‌تیک‌ی تیا‌دایه‌و، له‌و ب‌روایه‌شدا بوون، که له کۆتایی سه‌ره‌زه‌ویه ئه‌مه‌ش به‌پیٔ ئه‌و زانیارییه‌ی، که پیا‌ن گه‌شتووه‌و، که له‌پشت ئه‌و ناوچه‌یه‌وه هه‌ردوو هۆزی (یه‌نجوو‌ج و مه‌نجوو‌ج) هه‌یه) ^(١).

هه‌روه‌ها دکتۆر (عبدالعلیم خضر) سه‌رووشتی چیاکانی (قه‌قاز) ی بۆ روون کردوینه‌ته‌وه، که به‌به‌سته‌که‌ی له سه‌ر بنيات نراوه‌و، له‌م رووه‌وه گوتویه‌تی:

(چیاکانی قه‌قاز چهند زنجیره‌ شاخیک‌ی درٔب‌ب‌و‌ه‌ی گه‌وره‌ن‌و، زۆر به‌رزن‌و، به سه‌ختی -مرؤف پیا‌ن دا ده‌روات- و ه‌یچ پا‌ره‌و‌یک‌یان نییه، ته‌نها یه‌ک پا‌ره‌و نه‌بیٔت، که ئه‌ویش (ته‌نگه‌ی داريال) ه، له ناوه‌پاستدا و هه‌ر به‌و پا‌ره‌وه‌شدا لقیک‌ له

(١) (ذوالقرنین) ی (محمد خیر یوسف) ص- (٣٣٣) ، که ئه‌ویش له ته‌فسیری (القاسمی) له به‌رگی (١١) لا‌په‌ره (٤١١٣-٤١١٤) هه‌ ه‌ینا‌و‌یت‌یی .

لقه کانی ړووباره بهرزه کهی (ترك) دهروات، شاخه کانش هینده دریژ دهبنه وه، تا دهگه نه نه وهی خدریکه بهر شه پوله کانی ده ریای (قهزویڼ) له ړوژ هه لاتدا بکه ونو، له خورئاو اشدا بهر ئاوی (ده ریای ږهش) که وتوون، ماوهی دریژ بوونه وه که شیان ده گاته (۱۲۰۰) کم. هه ربویه ش به بهر زترینی هه موو چیا کانی نه وروپا له که رتی خور هه لات هه داده نرین، به هیچ شیوه یه که تیږه ربوونیش پیا یاندا مسوگر نیه، تنه ها له ږاره وهی (داریال) وه نه بیټ^(۱).

هه بوونی کانزا لهو ناوچه یه دا

قورئان ئاماژه ی بۆ نهو ماده یه ش کردووه، که بهر به سته که ی لی دروست کراوه، کهوا (ذوالقرنین) بینگومان نهو بهر به سته ی له چهند پارچه یه کی ئاسنی تواوه بنیات ناوه، له هه مان کاتدا مسی تواوه شی به سهردا کردووه، ئیدی ئاسنو مسه که هینده بهر زبوونه ته وه تا گه یشتوونه ته ئاستی بهر زایی نیوان هه ردوو لووتکه ی چیاکان..

داخو - (ذوالقرنین) / کورش) نهو ږه هره زورو گه وره یه ی له ئاسنو له مس له کو ی بو بیټ؟ (دکتور/عبدالعلیم خضر) له باره ی نهو ناوچه یه وه گووتویه تی:-

(که ره سه ی خاوی ئاسن لهو ناوچه یه دا هه یه و، زه وی و زاری (نازه ربایمان) یش بریکی هیجگار زورو گه وره ی له ئاسنو کانزا ئاسنیه کانی تیډایه. به لگه ی نه وه ش په یدا بوونی پی شه سازی ئاسنو پولا یه له مړوډا له شاری (باکو) ی پای ته ختی کو ماری (نازه ربایمان)، جا نه گه ر نه مړو نهو هه ریمه به ئاسن ده وله مهند بیټ، نه وه بی هیچ گومانیک له ږا بردودا ده وله مهند تر بووه.

(۱) - ذوالقرنین-ی (محمد خیر یوسف)- ص(۳۳۴)، که له لاپه ره (۲۹۶) ی کتیبی (مفاهیم جغرافیه) ی - عبدالعلیم خضر- وه هی ناویتی.

(نەرمەنستان)یش به کائزاکانیهوه دهولەمەندهو، بهتایبەتی و بهبریکی زۆر کەرەسەیی خاوی ئاسن و مس و پەساس و زەرنیخو بەردی (زاخ) و گوگرد و ئالتونی تێدایە. لەم بارەیهوه میژوونوسی نەرمەنی (لیۆنتیۆس) ئەوهی بەدیارخستوه کەوا چەند نیشانەو هیمایهکی خاکەکیان بەلگە دەدەن لەسەر ئەوهی چەندین ناوچەیی هەلکەندراو لە چیاکاندا هەبوون، ئاماژە بۆ ئەو حالەتەیی دانیشتوانە کۆنەکان دەکەن کە لەبەر ئەوهی بریکی زۆریان لە ئاسن و کائزاکانی دەشتەکان بەبێ ماندوووبوونیکی زۆر دەرھێناوه و هیچیان تێدا نەھێشتوه، ئینجا پەنایان بردۆتە بەر قەدپالێ چیاکان و دۆزینەوهی کائزاکان تیایدا و چالێ گەورە گەورەیان لێ هەلکەندوون، پێکھاتە جیۆلۆجی (زەمین ناسی)یەکانیش ئاماژە بۆ ناوچەکانی (بابرت ئەرغەنی) دەکەن کە بەکەرەسەیی خاوی ئاسن دەولەمەندهو بریکی زۆریشی تێدایە، هەرودەك لە (گورجستان)یش بریکی فرە لە ئاسن هەیە، تورکیاش لە سنووری ناوچەییەکی هاوسیێی نەرمەنستانهوه هەرمیێکی بەناوبانگی ئاسنی هەیە کە بری یەدەك (احتیاطی)ەکەشی بە نزیکەی بیست و پێنج ملیۆن تەن مەزەندە دەکریت. سەبارەت بەبوونی ئەو خەلۆزوو تەختەیش کە بۆ تواندنەوهی ئاسن پیویست ناوچەیی (کلاکنیت)ی نەرمەنستان بریکی یەدەکی گەورەیی تێدایە، لە کەنارەکانی (دەریای پەش)یشدا کەنەکانی (زۆنەلداک) بە ناوچەییەکی زۆر دەولەمەندی کەرەسەیی خاوی خەلۆز دادەنریت.

سەبارەت بە تەختەش (ابن حوقل) لەمبارەیهوه باسی ئەوهی کردوه کەوا هەرمی (نەردەبیل) باخو بیستان و پووبارو ئاوێکی زۆرو داروتەخت و میوهیهکی هیجگار زۆرو فرەیی هەیە. لەرووی زانستی و میژووییەوه سەلمێنراوه کەوا کەرەسە خاوەکانی (مس) لەو هەرمەدا زۆرە، لەم بارەیهوه توێژینەوه زەمینناسییە نوێیەکان سەلماندووایە کە (مس) بەشیۆیهکی زۆرو فرە لە پێکھاتە خاکی یەکانی (زنجان) و (ئاناراک) و (باکووری ئەسفەهان)دا هەیە و لە (باشووری ئازەربایجان)دا بەبریکی هیجگار زۆر هەیە..

له (نەرمەنستان)یشدا هەر له دیر زه مانەوه کانه گه وره کانی مس زانراون و بوو ته به لگه و شاهید له سەر ئه وهی کهوا دانیشتوانه کۆنه کانیشی ده ریان هیناوه، له پرووی بوونی ژماره ی پتویست له ئاژه لانی جووت و بارهه لگره وه، ئه وه دیاره که هه ریمه که ده وله مه نده به سامانی له وه پرگا و ئاژه ل، چونکه ئه م هه ریمه له نیوان هه ریمی ده ریای ناوه پاست له رۆژئاواوه، هه ریمی چین له رۆژه لاته وه، به نده.

ههروه ها حوشریش له وی هه بووه و له جۆری دوو (سه نام/ لووتکه) ی لی بووه و ئاژه لی (ئیلیاک)یشی ههیه که دانیشتوان له گواستنه وه دا به کاریان هیناوه، به تهواوه تی وه گویدریژ (که ر) بووه، به لام جیاوازی له گه ل که ردا له وه دایه که چهند نینۆکیک له هه ردوو پتی ههیه و ئه مهش یارمه تیده ریته تی بۆ سه رکه وتن به سه ر به رزاییه کاندو بۆهات و چۆ به باره کانی سه رپشتیه وه تیاياندا.. ههروه ها له دیر زه مانه وه ده یان هه زار ئه سپی (سیسی)ی تیدا بووه که ناسراون به وه ی توانایه کی زۆریان له هه لگرتنی قورسایي و له راکیشانی عه ره بانه دا ههیه.

له پرووی هه بوونی ئازووخهش بۆ خزمهت و به کاربردنی کرێکاران و ئه ندازیاران چهندان جۆر خۆراک و خواردنی شله مه نی یان هه بووه، چونکه ئه م هه ریمه له ده یان هه زار سال له وه به ره وه هه موو جۆره دانه ویلّهیه کی هه بووه و ناسیه وه هه له سه رچاوه ی جوگرافیای میژوودا هاتووه و له نیو ئاسه واره کۆنه کاندو دۆزراونه ته وه، ههروه ها چهندین ده فری شووشه یی ی پر له دانه ویلّه و که ره سه ی تر دۆزراونه ته وه.. پاشان (نەرمەنستان) به (به پیتترین مولکی خه لافه تی عه بباسی) داده نرا.. باسی ئه وهش کراوه که ناوبانگی ئه م هه ریمه به ماسیه وه (وهه داها تیککی خۆراکی) بۆ دانیشتوانه که ی بۆ هه نارده کردنیشی (تصدیر) بی وینه بووه.

دۆله کانی ئه م هه ریمه گه وره یهش به دارستانی دره خته به رداره کانی، قه ره با لگ بووه. (داغستان)یش به پله ی یه که م له چاخه کۆنه کانه وه تا ئه مپرۆ ولاتیککی کشت و

کالئ بووه.. ئاووهه‌وای (گورجستان) یش له هه‌زاران سال له‌مه‌وبه‌ره‌وه بو چاندنی دانه‌ویله گونجاو بووه^(۱).

بەم ڕەنگە بۆمان دەردەكەوێت، كە ناوچەى بەرەبەستەكە بۆ بنیات نانێ ئەو بەرەبەستە لەسەرى شیاوو گونجاو بوو، توانراویشە، كە هەر لەو ناوچەیدا هەموو جۆرە پێداویسی یەكی خۆراك و خواردنەو و هۆیه كانی گواستنەو و، كەرەسەى خاوى پێویست لە تەختەو خەلۆزو مس و ئاسن و كاژاكانى تر بۆ ئەو كەسانە داين بكرێت، كە بەرەبەستەكەیان دروست كردووە. هەروەها بۆمان دەردەكەوێت، كە تەنگەى (داريال)یش شوێنێكى گونجاو بوو بۆ بنیاتنانى بەرەبەستەكە لەسەرى، ئەمەش لەبەر تەنگییه كەى و بەندبوونى لە نێوان دوو چىدادا و بەرزایى هەردوو چىكانیش لەسەر هەردوو لایە كەى. هەر بۆیهش زۆربەى زانا پێشینه كان راپى یەكلاكرآو هەرهراستیان ئەو یە، كە (ذوالقرنین) بەرەبەستەكەى لەسەر تەنگەى (داريال) لە چىكانى (قەفقاز)دا بنیات ناو.

ئاسەوارى يەيكەرىكى (كۆرش)

(مولانا- ابوالکلام آزاد) و له گه لیشیدا، دکتور (عبدالعلیم عبدالرحمن خضر) پای یه کلاکراوه یان له سمر نهویه، کهوا (کۆرشى فارس) نهو (ذوالقرنین) ه نیو براوه ی قورئانهو، نهو بهربه ستهش، که له سمر تهنگه ی (داریال) بنیاتی ناوه، ههر نهو بهربه سته باسکراوه ی نیو قورئانه. ههر نهو زانا لی کۆله ورساغکه رهویهش لهو بروایه دان، که سیفه تهکانی (کۆرش) وه نهو سیفه تانهیه، که قورئان دهر باره ی (ذوالقرنین) هیتاویتی، ته نانهت لهو بروایه دان، که ههر نهو وهسفه ی قورئان بو (ذوالقرنین) له خودی (کۆرش) دا بهدی هاتوه.

(۱) کتیبی (ذوالقرنین)ی - محمد خیر یوسف - ص (۳۳۶-۳۳۸)، کہ لہ کتیبی (مفاهیم جغرافیہ)ی (عبدالعلیم خضر) وہ ہنراوہ ..

(ابوالکلام ازاد) بهلگهی خۆی لهسهر ئهم بۆچوونه ئهوهیه: که (کۆرش) به نازناوی (ذوالقرنین) ناو براوه، چونکه ههر دوو مهمله کهتی (میدیا) و (فارس) ی لهیهک ولات دا کردوو بهیهک و ههریه کهشیان به ولاتی که شوبهیتراون، جا کاتی که ههر دوو مهمله کهتی یه که خستوو، نازناوی (ذوالقرنین) ی بۆ دانراوه، به مانای (خاوهنی دوو ولات)، گرتگرتین بهلگهی (ابوالکلام) لهم بارهیهوه ئهو پهیکهرهیه، که زانایانی ئاسهوار دۆزیویانه تهوه و به پهیکهریک بۆ (کۆرش - فارس) ی لهقه لهم دهدهن، لهم پرووهوه (ابوالکلام ازاد) گوتویهتی: (ئهم که رهسه دۆزراوه گرتگهی ئاسهوار، پهیکهریک بهر دینی خودی (غۆرش) ه و له شوینیکدا دۆزیویانه تهوه، که نزیکهی په نجا میل له پایتهختی کۆنی ئیران (ئیسته خه) وه دووره و لهسهر پۆخی رووباری (میرغاب) دانراوه، پیشتر (جیمس مۆیر) دۆزی یهوه و ههوالی وجودی ئهو پهیکهره ی به خه لکی گهیاندو، چهند سالی که له دوا ی ئه ویش (سیر رابرت کهیر پۆرت) هات و شوینه که ی پیاو بهوردی پشکنی و، وینهیه کی پهیکهره که ی به قه له می (ره ساس) کیشا، ئه مهش له بۆته ی کتیبی گه شتنامه کهیدا بۆ ئیران و جۆرجیا، پاشان (قه شه / فۆرسته ر) له سالی (۱۸۵۱) دا ده رباره ی ئهو پهیکهره و ته ی خۆی ده رپریوه و کردوو یه تی به به لگه لهسهر ده قه کانی ته ورات، ههروه ها وینهیه کی پهیکهره که شی که (له وینه ی یه که م جار) پرونتر بووه، بلا و کردۆته وه، هه رچهنده تا ئهو کاتهش به ته واهه تی په رده لهسهر هیل ی بزما ری لانه رابوو، که چی بریار لهسهر ئه وه درا گوا یه ئه وه پهیکهری (سائیرس) ه. واته هی (غورش) ه، نه ک یه کیکی دی، توژی نه وه نو ی یه کانی ئهم دوا یی یهش به جۆری که پشتگیری ئهم بریاره یان کردوو، که هیچ بواریکی بۆ گومان لی کردن تیدا نه ماوه ته وه.

پاشان کاتی که نووسه ری به ناوبانگی فهره نسا (دی لافوا ی) کتیبه که ی خۆی ده رباره ی ئاسه واره کۆنه کانی ئیران نووسی و بلا و کرده وه، وینهیه کی فۆتوگرافی ی ئهو پهیکهره شی تیا دانا بوو، ئیتر خه لکیش به ته واهه تی ئهو وینه یان ناسی یه وه، که پیشتر به ده ست کیشرا بوو. ههروه ها (ابو الکلام ازاد) وه سفیکی بۆ پهیکهره که

تۆمار کردووه، گوتوويه تي: (ئوه په يکړه يکړه له سهر شپوهی جهستهی مړؤ و، تيايدا - غورخ - دهرکه وتووه، له سهر هردوو لای جهسته شې دووبال وک ههر دوو بالی هه لؤ هه يه و له سهر سهر شې دوو شاخی وک ههر دوو شاخی بهران هه يه و، دهستی راستيشی دريژکراوه ته وه و ئاماره ی بؤ پيشه وه پي کردووه، بهرگو پوځا کيشی هه مان ئو بهرگه زانراوه يه که له وينه ی پادشاکانی (بابل) و (ئيران) دا ديومانن. ئم په يکړه ش بيگومان ئوه ده سه لمينيت که و وينا ندنی (ذوالقرنین) له سهر (غورخ) یش دروست بووه، ههر بويه ش پادشاکه له و په يکړه دا به دوو شاخی سهر هردوو لای سهر تاييه وه دهرخواوه.

که ی په يکړه که دروست کراوه؟ ئه ی کي دروستی کردووه: - له م پوه وه (تازاد) ده لیت: (به لام ئاخؤ که ی په يکړه که دروست کراييت؟ ئوه ههر به فهرمانی (غورخ) له ژيانيدا يان به فهرمانی جينشينيك له جينشينه کانی دواي خوی، که به ئاسانی پوون ناکريته وه، دروست کراوه. . پايته ختی (عيلامييه کان) و (فارسه کان) یش شاری (سوسان) بووه که ئه مړؤ به (ئه هواز) ناوده بريت و، ئم شاره ش که وتوته باشووری ولاتی ئيرانه وه. پايته ختی (مادا) واته (میديا) ش شاری (هيغ متانا) بووه، که عهر به کان ده سکاری ئم ناوه يان کردووه به (همدان) - يان (هه مه دان).

ههروه ها ده لیت: (وا دهرده که وييت، که په يکړه که ی (غورخ) له سهر ده می (شا ئه رده شير) دا دانراييت، چونکه سه کويه کی بهردين ماوه ته وه و په يکړه که يان له سهر پاگير کردووه)^(۱).

(۱) کتيبه کی (ابوالکلام ازاد) به ناوی (ويسألونک عن ذي القرنين)، ل(۱۰۱-۱۰۳)، ههروه ها پروانه وينه ی په يکړه که له لاپه ره (۱۰۴) ی ئو کتيبه دا.

کۆتایی ژيانی (کۆرش) و ئیمپراتۆریتییه کهی

(کۆرش) له سالی (٥٥٩ پ.ز) دا حوکمی گرتۆته دهست و له ههر سی بههری ((خۆرئاوا و خۆرپه لات و باکووره وه)) فتوحات و پزگاکردنی ولاتانی به ئه نجام گه یاندوو. ههر وه ها حوکمی ولاته کانی (فارس و شام و میسرو عیراق و ئاسیای بچوک و خۆرپه لاتنی فارسی) له ماوه ی سی سالدا کردوو، حوکمی پادشایی ی خۆشی له پاده یه ک دا بوو که هیچ حاکمیکی تری وه ک خۆی هینده له و زه مانه دا حاکم نه بوو، ئه و ولاته نه ش که به پیتی (پۆلینکاری هاوچه رخ) حوکمی تیدا کردوو، (فه له ستین و ئه رده ن و لوبنان و سوریای تورکیا و ئیران و ئه رمه نستان و تورکستان بوو.. وادیاره ههر له بهر ئه مه ش به (ذوالقرنین) ناوبراو. پاشان (کۆرش) له سالی (٥٢٩ پ.ز) کۆچی دوا یی کردوو.

له دوا ی کۆچی دوا ییشی، کۆرپه که ی خۆی به ناوی (که مپۆشیا) یان (قه مبیژ) - به زمانی عه ره به کان- جله وی حوکمی گرتۆته دهست و پووی کردۆته (میسرو)، له سالی (٥٢٥ پ.ز) و دا فه تخی کردوو. به لām شۆرشیک له دژی به رپا بووه و دانیشتوانی مه مله که تی (میدیای) ش به سه رکردایه تی (غۆماتا) لینی هه لگه راونه ته وه. بۆیه (قه مبیژ) له (میسرو) وه گه راوه ته وه بۆ ئه وی تا کو ئه و شۆرشه ی تیدا سه رکوت کات، به لām له کاتی وجودیدا له (شام) کۆچی دوا یی کردوو. جا له به رته وه ش که و (کۆرش) کۆری تری جگه له مه نه بوو، خه لکی ولاتنی (فارس) ئامۆزا که ی ئه و (واته / دارایۆس)، یان (داریوس)، یان کردۆته پادشای خۆیان. دوا ی مردنی (داریوس) ییش، (ئه رده شیر) جله وی حوکمی گرتۆته دهست، ئه میش واته: (ئه رده شیر) ئه و پادشایه یه که (ئه سه کهنده ری مه کدۆنی) هیرشی کردۆته سه ری و کوشتوویه تی، ئیدی دهستی به سه ر ئه و ئیمپراتۆریتییه دا گرتوو که (کۆرش) دایمه زانده بوو^(١).

(١) (و یسألونک عن ذی القرنین) ص (١٢١-١٢٤).

پەوشتەكانى (كۆرش) و پەوشتەكانى (ذوالقرنين)

قورئان ئاماژەى بۆ پەوشتەكانى (ذوالقرنين) كردووه، (ابوالكلام ازاد)يش ڤوونى كردۆتەوه كهوا ئەم وەسفانە لە (كۆرش) و حوكمه كهيدا هەبوون، وەك دەلالت:

((ذوالقرنين) پياويكى دادپەرورەر بووه لەنيوان خەلكيدا، هەر بۆيش خودا كردوويهتى بە دادوهر (حهكم) لە نيوانياندا كه بەخواستى خۆى هەرچى يەكيان لى دەكات، بيكات: (اما ان تعذبهم، واما ان تتخذ فيهم حسنا).. بىگومان، (كۆرش) پىگهيهكى پر لەداد و عدالت و چاكە و پەحمەتى لەمامەڵەدا لەگەڵ ولاته فەتح كراوهكاندا گرتبووهبەر، وەك لە فەتح و ئازادكردنى مەملەكەتى (ليديا-ى يونان)و، مامەڵەى لەگەڵ پادشاكە يان (كروسييس)دا كه عەفوويشى كردو بەپەحم و چاوپۆشى يەوه هەلس و كەوتى لەگەڵ دا كرد.

ميژوونووسەكانيش، چ ئەوانەى كه دۆستى (كۆرش) بوون يان دۆزمنى بوون، ستايشى دادگەرى و لەخۆبوردووى ئەم پادشايەيان كردووه كه چۆن مامەڵەى جوانى لەگەڵ دۆزمنە يونانيهكانيدا كردووه.. بۆ نمونە ميژوونووسى يونانى (هيروڊوتيس) گوتويهتى:- ((غورث) پياويكى بەخشنده و چاكە خواز بووه و زۆر لىبوردوش بووه، وەك پادشايانى تر خوازيارى كۆكردنەوى مال و سامان نەبووه، بەلكو زياتر لەسەر بەخشندهى و پزىلەيان سوور بووه، داد و عدالتەى بۆ مەزلوومان دابىن كردووه و هەرچى خىرو چاكهيه بۆ مروڤى خواستووه). هەر لەم ڤووهه ميژوونووسىكى ترى يونانى كه (زينوفن)ه گوتويهتى: (ئەو، پادشايەكى ژىرو ميهربەبان بووه و وىراى ئەوهى پەوشتە جوانەكانى پادشايانى تىدا بووه، سيفهتە بەرزەكانى دانايانىشى تىدا كۆبۆتەوه، وەك ئەوهى كه لە وره و هيمەتيدا گەورەى زياترى دەرکەوتوووه، لە چاكە و پياوەتيدا بەسەر شكۆى پادشايەتى دلا زالا بووه، خزمەتى مروڤايەتیش بوو تە دروشمىكى و، بەكارهينانى دادگەرى و

عه داله تیش بۆ ستهم لیكراوان نه ریتی دیاری بووه، ئیدی ئەو له خۆبوردویی و چاوپۆشی یه شی، جیتی خۆ به گه وره دانان و به خۆنازینی بۆ گرتۆته وه^(۱).

به راستی دادپهروه ری و لیبوردیهی (کۆرش) ههردوو میژوونوسه دوژمن و ناحهزه یۆنانیه که (هیژدۆتیس) و (زینۆف)یشی هیناوه ته قسه و، شاهیدی یی ئەو نه ریه به رزانه یان بۆ داو. هه ر بۆیه ش شاعیره که راستی پیکاه که گوتویه تی:-

وملیحه شهدت بها ضراتها   والفضل ما شهدت به الاعداء

(کۆرش) ئیمانی به خودا هه بووه

قورئانی پیرۆز به پاشکاوی و به پرونی ئەو راستیهی به دیار خستوه که وا بێگومان (ذوالقرنین) ئیمانی به خودا هه بووه، دهم به زیکرو یادی خودا بووه، سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی بووه، دانی به فەزل و چاکه ی خواداناوه. (ابوالکلام ازاد)یش هه لۆیسته ی له ئاست بیروباوه ری (کۆرش) دا کردووه و پرونی شی کردۆته وه که ئەو خواناس و خوا به یه که گر بووه، په رستیاری عابیدیکی ته وای خودا، دلسۆزیکی دیاری ئاینه که ی بووه، (کۆرش) له سه ر ئایینی (زه رده شت) بووه، زه رده شتیش له سه ر دینی خوا به یه که دانان و (ته وحید) بووه، هه روه ها (کۆرش) پێشتر ئاینه کۆنه که ی مه مله که تی (میدیا) ی پشتگوی خستوه، چونکه ئایینی ئاگرپه رستی (مجوسی) بووه. کاتیک (کۆرش) کۆچی دوایشی کردووه، ئاگر په رسته کان شۆرشیکیان له دژی دینه که ی (زه رده شت) به رپا کردووه، به لام (داریوش) شۆرشه که یانی له ناو بردووه، (زه رده شتی یه کان) له سه رده می ژیان و حوکمرانی (کۆرش) دا ئیمانیان به خودا هیناوه و خواناس و خوا به یه که گربوون. به لام دوا ی ئەو سه رده مه بریکی زۆر له دینی ئاگرپه رستی تی که وتوووه و ده یان بۆ نیو

(۱) (و يسألونك عن ذي القرنين) ص (۱۳۹).

دینه په سه نه که یان کردوو، ریبازی خوا به یه که دانانه که (توحید) یان تیکه لی شیرک و کوفر (هاوه ل بۆ خوا دانان و بی باوه پری) کردوو.

ئیدی به ناوی (مجوس) واته ئاگر په رسته کان) وه ناسراون و، موسلمانانیش بنچینه راست و دروسته که ی ئه م ئایینه ئاسمانی و په یامه زهرده شتییه که شیان (یان ئاگر په رسته تازه کانیان) بیر نه چۆته وه و زانیاریان هه بووه و به لام دواتر شیواندوو یانه، وه که پیغه مبهری خوداش ﷺ له م باره یه وه فرموویه تی: ((سنوا بهم سنة اهل الكتاب)). واته مه ماله تان له گه ل زهرده شتی یه کانیش دا وه مامه له تان له گه ل ئه هلی کیتاب (جووله که و دیانه کان) دا بیست.. هه ر بۆیه ش موسلمانان سه رانه (جزیه) یان لییان وهرده گرت، وه که چۆن له ئه هلی کیتاب (واته جووله که و دیانه کانیان) وهرده گرت.

ئه مه ش مانای وایه ئیسلام دان ده نیست به وه دا که ئایینی (زهرده شتی) یش ریشه یه کی ئاسمانی ی هه یه، وه که ئایینی جووله که و مه سیحی، به لام ئیسلام دان به په پیره و کردنیان دانانیت، چونکه ده سکاری و ساخته کاری یه کی زۆریان به سه ردا هیئراوه و، کفر و شیرک و هاوه ل بۆ خوا دانانیا تێ که وتوه.

بیگومان (ابوالکلام ازاد) له و بر وایه دایه که و (زهرده شت) پیغه مبه ری که له پیغه مبه رانی فارسه کان و، (کۆرش) یش له سه ر دینه که ی (زهرده شت) بووه به ر له وه ی ئه و دینه بکه ویتته به ر ده سکاری و شیواندن ی فارسه کان له دوا ییدا^(۱).

(۱) - ابوالکلام ازاد - (ويسألونك عن ذي القرنين). ص (۱۴۲-۱۶۱).

یه ئنجووج و مه ئنجووج

دوای ئهوهی رای راسترو یه کلاکه ره وه مان هینا له سه ره ئه وه ی، کهوا (ذوالقرنین) ئه و (کۆرشى فارسه) بووه و، کهوا به ره به ستی (یه ئنجووج و مه ئنجووج) یش، که له قورئاندا باسکراوه، ئه وه یه کهوا (کۆرش) له سه ره ته نگه ی (داريال) له چیاکانی (قه فقا ز) دا و له نیوان ده ریای (قه زوین) و (ده ریای ره ش) دا بنیاتى ناوه، جا دوای ئه و باسه دیننه سه ره باسی (یه ئنجووج و مه ئنجووج) و شوینه که یان و، ده ره چوونیان و ئه و گۆرانکارییه ش، که به سه ره به ره به سته که دا (له دوای ئه وه ی (کۆرش) له به رده میاندا دروستی کردبوو) هاتوه ..

((یه ئنجووج و مه ئنجووج)) له قورئان دا ..

(یه ئنجووج و مه ئنجووج) دوجار له قورئاندا و (له دوو شوینی قورئاندا) ناوبراون. یه که میان: له سووره تی (کهف) دا و له و ئایه تانه دا که ئیمه له م باسه دا سه رقائی شیکار و ته فسیر کردنیانین: ﴿قَالُوا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنْ يٰاجُوجَ وَمٰجُوجَ مُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝۱۶﴾ الکهف.

دووه میش: له سووره تی (الانبیاء) دا و له م فه رمایشته ی خوا دا: ﴿حَقَّ اِذَا فُتِحَتْ يٰاجُوجُ وَمٰجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُوْنَ ۝۱۷﴾ و اقترَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِىَ شَخْصَةٌ اَبْصُرَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا يَنْوَلُّنَا قَدْ كُنَّا فِى عَفْوَهِ مِّنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِیْنَ ۝۱۷﴾ الانبیاء.

واته :- (هه تا ئه و کاته ی، که به ره به سته که ی (ذوالقرنین) له به رده م (یه ئنجووج و مه ئنجووج) دا ده کریته وه و (که ئه مه ش نیشانه یه که له نیشانه کانی هاتنی پۆژی

دوایی) و ئهوانیش واته: (یهئجوج و مهئجوج) له هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی زۆرو بئ‌شومار په‌یدا ده‌بن و دینه‌ ده‌روه، ئیدی به‌ئیننی راست و هه‌قی خوداش نزیک ده‌بیته‌وه و سزاو لی‌پرسینه‌وه‌ی خودا ده‌ست پئ‌ده‌کات). ئایه‌ته‌کانی سووره‌تی (که‌ف) یش که‌ له‌م پر‌گانه‌ی پیش‌شودا دیاری کراون، ده‌باره‌ی -یهئجوج و مهئجوج- هاتوون و هه‌والی خراپه‌ و شی‌واندنیان له‌ زه‌ویدا به‌ ئیمه‌ ده‌گه‌یه‌ن‌و، باسی دروست‌کردنی به‌ربه‌سته‌که‌ له‌به‌رده‌میاندا له‌لایه‌ن (ذوالقرنین) وه‌ ده‌که‌ن که‌ له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا و چه‌ند سه‌رده‌میکی دوا‌ی ئه‌ویشدا نه‌یان‌توانیوه‌ له‌ به‌ربه‌سته‌که‌وه بی‌نه‌ ده‌روه‌ یان کونی تی‌ بکه‌ن. به‌لام ئه‌م ئایه‌تانه‌ی سووره‌تی (انبیاء): ﴿حَقَّ

إِذَا فُجِّعَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ...﴾ ده‌باره‌ی به‌سه‌رهاتی (یهئجوج و مهئجوج) ن له‌ ئاینده‌دا که‌ پیش هاتنی قیامه‌ت به‌شیوه‌یه‌کی زۆرو به‌ کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ ده‌رده‌چن، هه‌والی نی‌و ئه‌و ئایه‌تانه‌ش به‌ وشه‌ی (اذا)یه‌ که‌ ئاوه‌ل‌ئاوی له‌مه‌ودوا‌ی زه‌مانه‌و (وه‌ک مامۆستایانی ر‌یزمان و ر‌ه‌وانبی‌ژێ)یش گووتوویانه‌ (شرطی‌کی هی‌واش‌کراوی به‌ جوا‌ییکی (فه‌تحه‌ له‌سه‌ر دانراو) تی‌دایه‌. هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌کانی سووره‌تی (انبیاء) هه‌والی کردنه‌وه‌ی ر‌یگه‌ بۆ (یهئجوج و مهئجوج)، ده‌گه‌یه‌نی‌ت، هه‌ندی‌ک له‌زانایانی‌ش ئه‌و کرانه‌وه‌ی به‌ربه‌سته‌که‌و کردنه‌وه‌ی ر‌یگه‌که‌ به‌شی‌وازی‌کی ماددی و واقیعیانه‌ی هه‌ست پ‌یکراو داده‌نی‌ن که‌ گوایه‌ ئه‌وان (واته‌ یه‌ئجوج و مهئجوج) به‌ربه‌سته‌که‌ی (ذوالقرنین) ده‌به‌زین‌و لی‌وه‌ی ده‌رده‌چن، ئه‌و زانایانه‌ دان به‌وه‌ داده‌نی‌ن که‌ ئه‌مه‌ ته‌نها له‌کاتی پیش هاتنی قیامه‌ت‌دا ده‌بی‌ت‌و، به‌ربه‌سته‌که‌ش تا ئه‌م‌رۆ هه‌یه‌و له‌ئارا‌دایه‌، به‌لام ئیمه‌ لی‌رده‌ا ر‌امان وایه‌ که‌ ئه‌م ر‌یگا کرانه‌وه‌یه‌ بۆ (یهئجوج و مهئجوج) کرانه‌وه‌یه‌کی مه‌وعنه‌ویییه‌، نه‌ک ماددی و به‌رچاو که‌وا به‌ربه‌سته‌که‌ به‌فیعلی به‌به‌زین‌ریت و کونی تی‌ بکریت.. واته‌ کاتێک خودا ر‌بێ ده‌رچوونیان له‌ شوینی خۆیانه‌وه‌ پئ‌ ده‌دات‌و، که‌ ئه‌وانیش دین‌و هه‌موو سه‌ر زه‌وی و ولاته‌کان داگیر ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ به‌ده‌رچوونه‌ دیارو گه‌وره‌که‌یان له‌ پیش

هاتنی قیامه‌تدا داده‌نین. (خوداش هەر خۆی زاناو ئاگاداره). هەر ئەو ئایەتەش ئاماژەى بۆ هێزى دەرچوونىان و زهه‌هللایى سوپا و زۆرىى ژماره‌یان و شالالای توندوتیژیان کردووه: ﴿وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾.. وشەى (حدب) به‌هەر به‌رزایى یه‌ك دهرتیت كه له‌سه‌ر پووی زه‌وى یه‌وه وه‌ك گ‌ردو گ‌ردۆلكه‌و چیا به‌رزو ب‌لند بوویته‌وه..

وشه‌ی (ینسلون) یش واته: له پښتن دا زور خیراو به‌په‌له دهرږونو به‌دوای
 یه‌کتردا دینو نریک دهنه‌وهو ژماره‌شیان هینده زوره، که هه‌موو پروی ئه‌و خاکه‌ی
 داگیر ده‌کن، داده‌پوښن. فهرمووده راسته‌کان (صحیح) یش ئاماژه‌یان بۆ زوری
 ئه‌و گه‌له‌و توندو تیژی و هیزی داگیرکاری و ترسو بیمی دهرچونیان کردوه،
 ئه‌وه‌بو له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م باسه‌دا ئه‌و فهرموودانه‌مان دهرباره‌ی ئه‌م به‌سه‌ره‌اته
 دیاری کردو، ئیدی هیچ ئاتاجیک به‌دووباره‌کردنه‌ویان لیږده‌ا نیه... هه‌روه‌ها ئه‌و
 نایه‌تانه‌ی سووره‌تی (الانبیاء) ئاماژه‌ بۆ ئه‌و هه‌واله‌ش ده‌کات، که‌وا بیگومان ئه‌و
 دهرچوونه‌ گه‌وره‌و توندوتیژو مالک‌اولکه‌ره‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) دوایین
 دهرچوونو شال‌آویانه‌و له‌پیش هاتنی رۆژی قیامت دایه، وه‌کو خوداش هه‌ر دوا
 ئه‌مه‌ له‌نایه‌ته‌که‌دا هه‌واله‌که‌ی گه‌یانده‌وه‌و فهرموویه‌تی: ﴿وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾
 ئه‌م وه‌عدو به‌ئینه‌ هه‌قه‌ش هاتنی قیامته، واته قیامت به‌دهرچوونی ئه‌مان نریک
 بۆته‌وه‌و ماوه‌یه‌کی که‌م دوا دهرچونیان قیامت دیت (وه‌که‌ له‌ فهرمووده
 راسته‌کانیش دا هه‌والی له‌سه‌ر دراوه‌).

په‌گ و پیشه‌ی هه‌ردوو وشه‌ی (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج)

زانایانی زمان بیروپایی لێك جوداو هه‌مه‌ جوړیان ده‌رباره‌ی وشه‌کانی (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج) هه‌یه‌ كه‌ ئایا ده‌رهاوێژراوی وشه‌و چاوگێكن، یان دوو ناوی بیانی (واته‌ غه‌یری عه‌ره‌بین)؟! كۆمه‌لێك له‌ زاناکان رایان وایه‌ كه‌ ده‌رهاوێژران، وه‌ك (ابن منظور) یش له‌ (لسان العرب) دا پاكانیانی هێناوه‌، گووتویه‌تی: (وشه‌ی یه‌ئجوج، وه‌ك وشه‌ عه‌ره‌بی یه‌کانی تر له‌ زمانی عه‌ره‌بدا ده‌رهاوێژراوه‌و له‌ (اجت النار) و (الماء الاجاج) هه‌واته‌ (په‌ره‌سه‌ندنی ئاگره‌كه‌) و (ئاویکی سوێره‌وه‌) وه‌رگیراوه‌ كه‌ سوێری ئاوه‌كه‌ له‌پاده‌یه‌کی وه‌ها توندا بی‌ت كه‌ خه‌ریكه‌ شت بسووتی‌ت، وشه‌ی (یه‌ئجوج) یش له‌سه‌ر كێشی (وزن) ی (یفعل) هه‌، وشه‌ی (مه‌ئجوج) یش: (مفعول) هه‌و وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌تین سه‌ندنی كێپه‌ی ئاگره‌وه‌ بی‌ت، ده‌شی‌ت كه‌ وشه‌ی (یه‌ئجوج) بکه‌ر (فاعل) بی‌ت هه‌روه‌ها ده‌شی‌ت (مه‌ئجوج) یش هه‌ر وابی‌ت.. ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ردوو ناوه‌كه‌ (عه‌ره‌بی) بن ئه‌وا ده‌رهاویشتن و وردکردنه‌ویان ئاوا ده‌بی‌ت، ده‌نا گه‌ر ناوی بیانیی غه‌یره‌ عه‌ره‌بی بن، ئه‌وا له‌ زمانی عه‌ره‌بی ده‌رناهاوێژرین و په‌گ و پیشه‌ی زمانه‌وانییان بۆ دانانری‌ت^(١).

(راغبی اصفهانی) یش ده‌رباره‌ی وشه‌ی (أج) گووتویه‌تی: (بۆ نمونه‌ ((ملح اجاج)) واته‌ خوی یه‌ك كه‌ زۆر سوێرو گه‌رم بی‌ت، ئه‌مه‌ش وه‌ك له‌ وته‌ی عه‌ره‌بدا هاتوه‌: (اجیج النار، واجتها، وقد اجت، وائجت النهار) كه‌ هه‌موویان مانای په‌ره‌سه‌ندن و تین و گۆپی ئاگر و گه‌رما ده‌گه‌یه‌نن، وشه‌ی (یأجوج و مأجوج) یش له‌و مانایانه‌وه‌ كه‌ به‌ (ئاگری هه‌لگیرساو و په‌ره‌سه‌ندوو) و (ئاوی شه‌پۆلی توند) شوبه‌یتراون، ئه‌وه‌ش به‌هۆی زۆریی جم و جلول و لاساریانه‌وه‌^(٢).

(١) (لسان العرب) ی (ابن منظور) به‌رگی (٢)، ل (٢٠٧) ..

(٢) (المفردات) ی (راغب) ص ١٠٠ -.

کۆمه‌لیکی تر له‌زانایان رایان وایه که ئەم دوو ووشه‌یه: (یه‌ئجوج) و (مه‌ئجوج) ده‌رهاویژراوی چاوگی عه‌ره‌بی نین، به‌لکو دوو وشه‌ی بیانی‌ن و له‌ پڕیزمانی عه‌ره‌بیدا (ممنوع من الصرف)ن، چونکه له‌ ناوی عه‌له‌م و وشته بیانیه‌کان دان، هه‌ر ئەمه‌ش رای راسترو په‌سند تره‌، چونکه ئەو دوو هۆزه‌ی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) له‌ پێش گه‌لی عه‌ره‌به‌وه هه‌بوون، له‌ پێش دانانی پڕیزمانی عه‌ره‌بی و (مفردات و تصریفات و اشتقاقات)ی زمانی عه‌ره‌بیشه‌وه له‌ئارادابوون، ئیدی (هه‌وا و ئاره‌زووی زمانه‌وانی) له‌ زانا عه‌ره‌به‌کان ناوه‌شیته‌وه، که بێ‌ن و ناوه‌ دێ‌رینه‌کانی پێش زمانی عه‌ره‌بی بۆ په‌گه‌ و پێشه‌ی ئەو وشه‌ عه‌ره‌بیانه‌ بیه‌ینه‌وه، که له‌پێش خودی زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌بوون، بۆ نمونه‌ش ناوه‌کانی (ئیبلیس) و (ئاده‌م) و (هه‌وا) و (مووسا) و (هارون) و (ته‌ورات) و (ئینجیل) و له‌ نێ‌و هه‌مووشیاندا ناوه‌کانی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) ناشیت بۆ زمانی عه‌ره‌بی به‌رنه‌وه‌ . (خوداش خۆی زاناتره‌).

مامۆستا (ابوالکلام ازاد)یش ئاماژەى بۆ ئەو ڕاپە کردووە، کەوا بێگومان ئەو دوو وشەىە بیانین، ئەک عەرەبى.. لەم ڕووەوە گووتوویەتى: (هەردوو وشەى (یەئجوج) و (مەئجوج) وا دەردەکەون، کە (عیبرى)بن، بەلام لە ڕەگ و ڕیشەیانەو (عیبرى) نین، بەلکو دوو وشەى بیانى (اعجمى)ین و شێوە و فۆرمى زمانى عیبرىان پێوە دیارە، چونکە لەو شێوازەو نزیکن.. بەلام بەیۆنانى بەدوو وشەى (غاغ-یان ((گاگ-GAG) و (ماغاغ-یان (ماگاگ: Magag)) دەردەبرێن.. لە تەرجەمەى هەفتا هەمینى تەوراتیشدا بەم فۆرمە دەربراون، ئىدى بە سەرچەم زمانە ئەوروپاییەکانیشەو بەهەمان فۆرم و شێوە دەربراون⁽¹⁾.

(١) أبو الكلام آزاد، (ويسألونك عن ذي القرنين)، ص (١٦٣) ..

مه‌نگۆلیا- نیشتمانی (یه‌نجووج) و (مه‌نجووج)

زانایان رای لێك جوداو هه‌مه‌جۆریان له‌سه‌ر شوینی نیشته‌جیی بنه‌ره‌تی (یه‌نجووج) و (مه‌نجووج) و ئه‌و هه‌ریمه‌ی، كه‌ یه‌كه‌م نیشته‌گه‌یان بووه‌، هه‌یه‌. زانا لێكۆلیارو ساغكه‌ره‌وه‌كانیش رای یه‌كلاكه‌ره‌وه‌ی خویان هاتۆته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی، كه‌ شوینی نیشته‌جی بوونیان ئه‌و به‌شه‌ی باكووری خۆره‌ه‌لاتی زه‌وی (مه‌نگۆلیا) یه‌و هۆزوتیره‌و كۆچه‌ریه‌كانیشی (مه‌نگۆل) بوون. له‌ سه‌رچاوه‌ چینه‌یه‌كانیشدا واباسكراوه‌، كه‌ ریشه‌ی وشه‌ی (مه‌نگۆل-مه‌غۆل) مه‌نكۆكه‌، واته‌ پیتی (كاف)ی فارسی له‌دوای (نون) كه‌وه‌، یان به‌ (جیم)ی فارسی (مه‌نجۆكه‌) له‌ هه‌ردوو حاڵه‌ته‌كه‌شدا وشه‌كه‌ له‌ ده‌ربرینی عیبری (ماكۆك) به‌ هه‌ردوو پیتی (كاف)ی فارسییه‌وه‌ نزیكه‌و له‌ ده‌ربرینی (یۆنانی) یش (ميكاك) به‌و دوو (كاف)ه‌ فارسییه‌وه‌ نزیكه‌.

میژووی (چین) یش هه‌والی وجودی تیره‌یه‌کی ترمان له‌و هه‌ریمه‌دا پێده‌دات، كه‌ به‌ناوی (یواشی) هه‌بوون، ئه‌وه‌ی دیارو پوونه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌م وشه‌یه‌ (یواشی) به‌رده‌وام پشت له‌دوای پشتی نه‌ته‌وه‌كان ده‌سكاری و گۆرانکاری تی‌دا كراوه‌، تاكو بووه‌ به‌ (یه‌نجووج) له‌ زمان (عیبری)^(١) دا. كه‌وابوو وه‌ك یه‌كلا بۆته‌وه‌، ولاتی (مه‌نگۆلیا)، یان (مه‌نگۆلیا) نیشتمانی ((یه‌نجووج و مه‌نجووج))، ته‌نانه‌ت ناوی (مه‌نگۆلیا) و (مه‌غۆل) به‌ وشه‌ی (یه‌نجووج) هه‌و په‌یه‌وستن، په‌یه‌ه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆشیان پێوه‌ی هه‌یه‌، هه‌روه‌ها هه‌ندیك جار (یه‌نجووج و مه‌نجووج) به‌ناوی (مه‌غۆله‌كان) ناسراون، هه‌ندیك جار تریش به‌ناوی (ته‌تار) ناسراون.

(١) (و یسألونك عن ذي القرنين)، ص(١٦٤-١٦٥).

حهوت سووره که ی دەرچوونی (یهنجوو و مهنجوو)

ئهوه مان بۆ یه کلا و پوونبووه که وا (یهنجوو و مهنجوو) له ناوچهی (مەنگولیا) و (تورکستان) ی سەر به چین و پووسیا شدا نیشته جێ بـسوون، به لām ئایا پیشتر دەرچوون؟ یان ههتا کاتی هاتنی قیامت هەر دەرناچن؟! کۆمه لێک له زانایان رایان وایه که ئهوان تهنها یهك جار دەردهچن، ئهوهش له پیش هاتنی قیامتدا، به لām زانا لێکۆلێار و توێژه رهوه کهان رای راسترو یه کلا کهراوه یان له سەر ئهوهیه، کهوا ئهوان واته: (یهنجوو و مهنجوو) چه نـدین جار دەردهچن، دوا یین جاریش ئهوه دەرچوونه گه وره و مالکاولکهریان له پیش هاتنی قیامتدا وه که له فهرمووده راسته کاندا دیاری کهراوه، هەر ئهم زانا لێکۆلێارانـهـش ئاماژه یان بۆ ههوت سوور ی دەرچوونی له مه و بهریان (به درێژایی میژوو) کردووه، که (ابو الکلام ازاد) له کتێبه کهیدا (ويسألونک عن ذي القرنين) هیناویه تی و، بهم جۆره بووه:-

سوور ی یه کهم: پیش چاخه میژووی یه که بووه، واته نزیکه ی پینج ههزار سال له مه و بهر، که شالایان دهربرده سەر دهشته کانی چین و هه ره شه یان له شارستانیتیه دیرینه که ی ده کرد به وه ی، کهوا له بیابانی (جوبی) یه وه هیرشیان ده کردنه سەر.

سوور ی دووهم: له به ره به یانی میژوودا، واته ماوه ی نیوان سالانی (۱۰۰۰- ۱۵۰۰) ی پیش زاییندا، که له و ماوه یه دا شه پۆلی هیرشه کانی مه غۆلییه کان له باکووری خۆر هه لات هوه به خهستی دهستی پێ ده کرد، تا دهشتایی یه کانی چین و بهرزایی یه کانی نیوان ئاسیا و مهنگولیا و تورکستان، پاشان هه زیان له ئارامی و هیمنی ده کرد و سه رقائی کاروباری کشتوکالی ده بوون.

سوورپی سییهم: ئەم سوورپو دەورانەش لە دەوروبەری سالی (١٠٠٠ / پ. ز) هوه دەستی پێکردووه، که هەر ئەم هۆزانه شالایان بردۆته سەر ناوچهی (قهزوين) و (دهريای رهش) و (باکووری قهفقاز) و (ههوزی نیوان ههردوو پروباری (دانوب) و فۆلگام). چەند هۆزو تیرهیهك له (یهئجوج و مهئجوج) که یۆنانیهکان به (تیرهکانی ((سی تیهین)) ناویان بردووه، له تهنگه‌ی ((داریال)) له چیاکانی (قهفقاز) هوه په‌ریونه‌ته‌وه تاكو هێرش بکه‌نه سەر شارستانی (نهینه‌وا) له دەوروبەری سالی (٧٠٠ / پ. ز) دا، ئەم هێرشانه‌ی مه‌غولییه‌کان بۆسەر (نهینه‌وا) کاریگه‌رییه‌کی راسته‌وخۆیان له‌ پروخانی شارستانی (ناشوورییه‌کان) دا هه‌بووه، وه‌ك میژوونوس (هیرۆدۆتس) که به‌ (باوکی میژووی یۆنان) دا دهنریت، ئاماژه‌ی بۆ کردووه.

سوورپی چواره‌م: له دەوروبەری سالی (٥٠٠ / پ. ز) دا بووه که‌وا تیره‌کانی (سی تیهین) په‌لاماری ناوچه‌کانی خۆرئاوای ئاسیایان له‌رێی ته‌نگه‌ی (داریال) هوه ده‌دا، ئینجا (ذوالقرنین) یش: واته‌: (کۆرشی فارس) به‌ربه‌سته‌که‌ی له‌سەر ئەو ته‌نگه‌یه‌ بنیات ناوه، هەر بۆیه‌ش رێی له‌ په‌لامارو هێرشه‌کانی (یهئجوج و مه‌ئجوج) گرتووه و تاماوه‌یه‌کی دیاری زه‌مان ئەو ولاتانه‌ی ئاسوده‌ کردۆته‌وه.

سوورپی پینجه‌م: تیره‌کانی (یهئجوج و مه‌ئجوج) به‌ره‌و خۆره‌ه‌لات رۆشتوون و هێرشیان کردۆته‌ سەر ئیمپراتۆریه‌تی (چین)، میژوونوسانی (چین) ئەم تیرانه‌یان به‌ (هیۆنگ هۆ) ناو بردووه. هەر له‌وماوه‌یه‌ش دا ئیمپراتۆری (چین): (شین هوانگ تی) شوورا گه‌وره‌که‌ی چینی بنیات ناوه تاكو به‌ر به‌هێرشه‌کانیان بگریت، سالی (٢٦٤ / پ. ز) یش ده‌ستی به‌ بنیات نانی به‌ربه‌سته‌که‌یان کردووه و له‌ماوه‌ی ده‌ سالدا ته‌واوی کردووه‌و، ئیدی توانیویه‌تی به‌ره‌نگاری هێرشه‌کانیان بۆ سەر چین بیهێته‌وه، له‌نیۆ خه‌لكیش دا ئەو ده‌نگۆیه (شائعه) بلاوبوووه که گوايه (شوورهی چین) به‌ربه‌سته‌که‌ی (ذوالقرنین) ه. ئەمه‌ش هه‌له‌یه‌که، چونکه

بهربهسته که ی (ذوالقرنین) له سهه تهنگه ی (داريال) بنیات نراوه و بۆ بهرگرتن له هیرشی پینجه میان بووه، واش دیاره ئیمپراتۆری (چین) سوودی له ئامرازی (کۆرش) وهرگرتووه تاکو هیرشه کانی (یهنجوو و مهنجوو) بووهستینیت، بۆیه شوورهی چینی دروست کردووه.

سووری شه شه م: له سه ده ی چواره می زاینی دا بووه، که پرویان کردۆته ئه وروپا به سه رکردایه تی پیشه واکه یان (ئهتتیل) و توانویانه هیرش بکه نه سه ره ده و له ته ی (رۆمانی) و بچه نیو پایته خته که یان (رۆما) وه وکاویشی بکه ن، به م شیوه یه ش ئه و شارستانیتیه رۆمانیه ی، که چهن دین سه ده ی خایاند بوو، له ناو بر دووه.

سووری هه وته م: له سه ده ی دوا زده هه می زاینندا بووه که پیکه وتی سه ده ی هه وته می کۆچی یه و که له شکه ره کانیان به سه رکردایه تی (جهنگیزخان) به ره و میرنشینی و مهمله که ته ئیسلامیه کان له به شی خۆرئاوا دا چوون و به سه ریاندا زال بوون و، ویرانیان کردوون، پاشان نه وه ی (جهنگیزخان) که (هۆلاکۆ) بووه توانیویه تی له سائی (٦٥٦ ک) دا بجیتته نیو شاری (به غدا) ی پایته ختی خه لافه ته وه و، ویرایشی بکات.

ئه مه ی پیشو به شیکی پوخت و کورتکراوه ی هه ره هه وت سووره که ی ده رچوون و شالا وه کانی (یهنجوو و مهنجوو) بوو، که (ابو الکلام ازاد) هینا ویتتی و دکتۆر (عبدالعظیم خضر) یش لیوه ی وهرگرتووه ^(١).

(١) کتیبی (وِسْأَلُونُكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ)، ص (١٦٦-١٦٨)، ههروهه کتیبی (ذوالقرنین) ی — محمد خیر یوسف، ص (٣١٠-٣١١) ..

- (جہ نگیز خان) و (ہولا کو) لہ (یہ نجویج و مہ نجویج) -

کۆمه‌لیک له میژوونوس و زانیانی ته‌فسیر رایان وایه که (مه‌غۆله‌کان)یان (ته‌ته‌ره‌کان) له (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج)ن و له سووپێک له سووپه‌کانی ده‌رچوونیاندا بوون، ده‌رچوونی (جه‌نگیزخان) و پاشان (هۆلاکۆ)ش بو هێرش و په‌لاماردانی گه‌لانی تر به‌سووپێ حه‌وته‌می سووپه‌کانی ده‌رچوونیان داده‌نیئ، ئه‌م بیروپایه‌ش ده‌شیئ راست و جی‌گیر بیئ نه‌که‌ ره‌تکراوه‌ و سه‌یرو نامۆ بیئ، چونکه‌ ده‌رچوونی (مه‌غۆل) یان (ته‌ته‌ر) یاخود (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) به‌شیوه‌یه‌کی زۆر و گه‌وره‌ و درنده‌ بووه‌، به‌سوپایه‌کی گه‌وره‌ و وێرانکه‌ریشه‌وه‌ وڵاتی موسلمانان یان داگیر کردوه‌وه‌، شۆنه‌واری شالآو و وێرانکاریشیان زۆر دیار و ئاشکرا بووه‌..

مِثْرُونُووس (ابن الاثير) لهو سهردهمهدا

میژوونووس (ابن الاثیر) لهو سهرده مه دا ژیاوه که سهره تای دهرچوون و هیږشی
 نهو شه پرانگیزانه بووه بو سهر ولاتی موسلمانان و، کاولکردنی مه مله که ته
 ئیسلامیه کانی خوره لات، ناوبراو چه ندین کاری وه حشیانه و به دکاریانی له
 کتیبه کهیدا (الکامل فی التاریخ) نووسیوه ته وه و ټیکه لټی رسته و برکه ی خه مناکي و
 نه سه فو نائومیډی کردو وه، به هه ست و سوزو ره نگدانه ویه کی عاطیفیانه وه که
 نه و په ری (به زه یی و ئالوده یی ی خوی له سهر ئاینده ی ئیسلام و موسلمانان) پیشان
 داوه، دایرشتونه ته وه، به لام (ابن الاثیر) پیښ هیږشی (هولاکو) بو سهر (به غدا)،
 له سالې شه ش سهدو سی (۶۳۰) ی کوزیدا. کوچی دواپی کردو وه.

ناشرانین ئاخۆ (ابن الاثیر) تا کاتی (داگیرکردنی به غدا و ویرانبوونی) ئەگەر لەژاندا بوابه، چۆن ئەو کارەساتە پشت شکێنەیی لە میژوووە کەیدا تۆمار دەکردو

به چ شیوازیکی دارپشتن دهینووسییه وه له کاتیگدا جگه له وهی (میژوونوس بووه)، ئه دییگی ههست ناسک و به سۆزیش بووه، کتیبی میژووه کهشی (الکامل فی التاریخ) به سه رچاوه کی بنه پتهی داده نریت که ده رباره ی سه ره تای ده رچوونی (جهنگیزخان) ه و به تایبه تیش له ده سالی هه وه لینی ئه و ده رچوون و په لاماره یان دا. لایه نیکی باشی نیو وته کانی (ابن الاثیر) ئه وه یه ته نها وه گێرانه وه و ریوایه تی میژوونووسیگ نین، به لکو خرۆشاهه به و رووداوانه و کاری تیکردوون، بۆیه میژووی ئاویتته ی هه ست و سۆزو کارلیک و کاردانه وه کان کردووه و، ئیدی میژووه که ی و دیا ره که خوینهر و ده زانی ت پیاویکی له بهرده م دایه و له هه موو خه م و هه سه ره ت و مهینه تی و ئازاره کاند ا تها وه ته وه و خه م بار و ره نگ هه لبزرکا و بووه تیا یاندا.

هه ره وه ها (ابن الاثیر) هه لۆیسته له بهرده م رووداوه کانی ش دا کردووه تاکو په ندو وانه و ئامۆژگاری (له وه ی دهینووسی ت و ده ی کات به میژوو) ده ری نی ت و بیا خاته روو و ئه و سونه ته کۆمه لایه تی یه (خودایی) یه ش بخته بهر چاوی خوینهر که هه می شه ره وتی رووداوه کانی میژوو به پێوه ده بات، ئیدی رووداوه کانی میژووش ره نگ ده ره وه ی ئه و سونه ته و ته رجه مه و کاردانه وه یه کی کرده یی (عه مه لی) یشی ده بن.. پاشان (ابن الاثیر) سه رچاوه کان و هه واله کانی ئه و میژووه ی، له که سانیکی زیندووی ژیاوی نیو ئه و سه رده مه وه هی ناوه و که پێیان خرۆشا و ن و رووداوه دلته زینه کانیان دیوه و کاریان تیکرا وه.. هه ر بۆیه سه رچاوه ی نووسی نی (ابن الاثیر) بوون به چاویکی زیندووی و داده نریت که له مهیدانی سه ربازییه وه وه رگیرا وه و، ئه وانه ش که به سه ره ات و رووداوه کانیان بۆ گێرپاوه ته وه وه (چه ند په یامنی ریکی جهنگی و چه ند رۆژنامه نووسی کی نیو مهیدان) شو به یتراون. به هه ر حال ئه وه ی ئه رکی ئیمیه ئه وه یه نامانه وی ت که له بابه تی (لیدوانان له (ابن الاثیر) تایبه ته ندیه کانی) ده رچین.

سەرەتاي ھاتنە سەرکاری (جەنگیز خان) و ھېرشىي بۆ سەر مۇسلمانان

سەرەتاي دەرچوونى (يەئجوج و مەئجوج) لە سوورې ھەوتەمدا لە سالى (۱۶۱۶ك)دا بوو و لەو كاتەدا ئەوان نىشتەجىي ناوچەى (مەنگوليا) بوون بەتايبەتیش لەنيۆ چياكانى (طمغاج)^(۱) داو، پادشايەكيان بەناوى (ئۆزبىك خان) ھەبوو، لەنيۆ فرماندە گەورەكانىشىدا لاويك بەناوى (تيموجىنى) ھەبوو، كە ناحەزە ھەسوودەكانى لەلای پادشا قسەيان بۆ ھەلبەستوو و بىزراندوويانە تا ئەويش رقى لى ھەلگرتوو و بۆ ناوچەيەكى دوورە دەستى ولاتەكەى دوور خستۆتەو، (تيموجىنى) یش لەپادشا، كە ھەلگەراو تەو، واتە لە (ئۆزبىك خان) و سوپايەكى پىك ھىناو و جەنگى لەدژ راگەياندوو، توانيويەتى بەسەريدا زال بىتو، كوشتويەتى، ئىنجا خۆى بۆتە پادشا لەجىگەكەيدا وناوى خۆيشى لە (تيموجىنى) يەو بۆ (جەنگيز خان) گۆريو.. ئىدى (جەنگيز خان) لەسالى (۵۵۹ك)دا بۆتە پادشا و ھەموو ناوچەكەش ملکہچى حوكمى بوونو، لەويۆ ھەرەو بەشى خۆرئاوا ھاتوو، كە ناوچەيەكى ئىسلامى بوو، دەسبەجى پادشاى مۇسلمانان (خوارزم شاھ) لە ولاتى خۆرەللات لەسالى (۶۱۶ك)دا رۆبەرپرووى بوو تەو و بەلام (جەنگيز خان) ئەم پادشايەى بەزاندوو و پادشاكەش لەسالى (۶۱۷ك)دا مردوو، پاشان (جەنگيز خان) بەسوپايەكى گەورەو ولاتانى مۇسلمانان يەك لەدواى يەك داگير كردو، ئەم داگيركارىيەى مەملەكەتە

(۱) الكامل لابن أثير (۳۶۱: ۱۲).

ئیسلامییه کاندا ههر بهردهوام بووه لهسهر خوینرپژێ و کاولکاریی تا لهسائی (٦٢٤.ك) دا کۆچی دواپی کردوو (١).

پاشان جهنگه کانی نیوان ته ته ره کان و موسلمانان له دواي مردنی (جهنگیز خان) یش بهردهوام بووه تا نه وهی (جهنگیز) که (هۆلاکۆ) بووه حوکمی پادشایه تییه که وتۆته دهست و نهویش جهنگ و شه پرخوازی بۆ سهر موسلمانان زیاتر کردوو. تا له دوایدا (هۆلاکۆ) سوپایه کی له ته ته ره کان (یه ئجوج و مه ئجوج) ریکخست و ژمارهشیان دووسه دهزار جهنگاوهر بوو، سوپای موسلمانانیش له (بهغدا) دا که متر له دههزار جهنگاوهر بوو.

((گیرانی بهغدا و کوژانی خهلیفه))

هۆلاکۆ سوپاکهی گهیشته بهغدا و له رۆژی (١٢ی مانگی محرمی سائی ٦٥٦/ك) دا گه مارۆیدا، ههریه که له (وهزیری رافضی، ابن العلقمی) که - سه رۆک وهزیرانی خهلیفه - بوو، راپوێژکاره به دکاره (ئیسماعیلی) یه کهشی که ناوی (نصیرالدین الطوسی) بوو رۆلیکی زۆر ناله باریان له لاوازکردنی سوپای موسلماناندا هه بوو، ههروهک رۆلیان هه بوو له هه ئنانی هۆلاکۆ بۆ چوونه بهغداوه و له گۆرینه وهی نامه نهیینه کان له گه ئیدا و جوانکردنی مهسه له کهش له بهرچاوی.

ئیدی (یه ئجوج و مه ئجوج) گه مارۆی بهغدايانداو، پاشان له کۆتایی یه کانی مانگی (محرم)ی سائی (٦٥٦/ك) دا چوونه نیو بهغداوه، لهو کاتانه شدا هۆلاکۆ فرمانی بۆ سوپاکهی ده رکرد که هه موو خه لکی دانیهشتووی بهغدا بکوژن. سوپاکهشی بۆ ماوهی چل رۆژ شمشیریان لهسهر خه لکی بهغدا بهردهوام بووه،

(١) (البداية والنهاية) - (١٣: ١١٨).

ژمارهی کوژراوانی موسلمانانیش تهنها له شاری بهغدادا هیئنده زۆر بووه، که بیروپرای جیاوازی مهزندهکاریی تیاذا هاتووه، بۆ نمونهش گوتراوه: ژمارهیان سێ سهد ههزار کهس بووه، گوتراویشه یهك ملیۆن و ههشت ههزار کهسی تیاذا کوژراوه، پاشان گوتراوه: دوو ملیۆن کهسی کوژراوه.

ههروهها (هۆلاکۆ)ش خهلیفه‌ی موسلمانان (المعتصم بالله)ی له مانگی سه‌فه‌ری سالی (٦٥٦.ک)دا کوشتووه^(١).

(عین جالوت) و زال بوون به‌سه‌ر (یه‌نجووچ و مه‌نجووچ) دا

(هۆلاکۆ) له بهغداوه به‌سوپای مه‌غۆله‌وه به‌ره‌و ولاتی شام کهوته‌ پێ و، شاری (حه‌له‌ب)ی داگیر کردو وێرانی کردو دانیشتوانه‌که‌شی کوشت، له‌باره‌گای حوکرمانیی مه‌غۆله‌کانیش له به‌شی خۆرهل‌تدا چهند ناکۆکییه‌ك له‌نیوان فه‌رمانه‌کان و لێپرسراوانیاندا پ‌ووی دابوو، بۆیه (هۆلاکۆ) پ‌ووی کرده‌ ئه‌وێ و، فه‌رمانه‌ی مه‌غۆلی (که‌تبغا)ی کرده‌ سه‌رکرده‌ی سوپا له (شام)دا. موسلمانانیش خۆیان بۆ به‌ره‌و پ‌ووبوونه‌وه‌ی (که‌تبغا) و سوپاکه‌ی سازو ئاماده‌ کردو سه‌رکرده‌که‌شیان (المظفر قطز) و (الظاهر بیبرس) بوو، هه‌ردوو سوپاکه‌ش له (عین جالوت) پێك گه‌یشتنو جه‌نگیکی سه‌خت و دژوار، که هه‌ر به‌ناوی جه‌نگی (عین جالوت)ه‌وه‌ ناسراوه، له‌ پ‌وژی هه‌ینی (٢٥)ی مانگی پ‌ه‌مه‌زانی سالی (٦٥٨.ک)دا له (دوای دوو ساڵ له‌ گیرانی به‌غدا و وێران بوونی) له‌ نیوان هه‌ردوو لادا به‌رپا بوو.

شه‌رو کوشتار له‌نیوان سوپای (یه‌نجووچ و مه‌نجووچ) به‌سه‌رکرده‌یه‌تی (که‌تبغا)و، سوپای موسلمانان به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی (قطز)دا خه‌سترو توندتر

(١) پ‌روانه‌ وته‌ی (ابن کثیر) ده‌باره‌ی ئه‌و مه‌ینه‌تییه‌، به‌رگی (١٣)، لاپه‌ره (٢٠٠-٢٠٦).

دەبوو و دەو بەتوندترین و دژوارترینی جەنگەکان و بەهێزترینیشیان دادەنراو، تیايدا (قطن) بەسەداى سەرکەوتنى (وا اسلاما/هۆ ئىسلام) وە هاوارى کرد. خوداش فەتح و سەرکەوتنى بۆ موسلمانان مسۆگەر کردو، مەغۆلەکانیشى بەزاند، هەروەها (ئەمیر: جمال الدین ئاغوش) گەيشتە ناوجەرگەى سەرکردایەتیی مەغۆلەکان و توانی (کەتبغا)ى سەرکردەشیان بکوژیت^(۱). ئیدی سوپای مەغۆلەکان بەزى و تیکشکا، ئەمەش یەكەمین بەزینی گەورەیان بوو کە بەسەریان داویت، (عین جالوت)یش سەرەتای کۆتایی هاتنى سوورى حەوتەم بوو لە سوورەکانى دەرچوونى ((یەنجووج و مەنجووج))، دواى ئەوەش هیچ پۆل و کاریگەریان نەماو، هیچ بالا دەستى و رێکفیکیشیان بۆ نەمايەو.

چەند تیرەيەکیشیان لە ناوچە تازەکاندا مانەو و هەندیک دەوڵەتۆکە و میرنشینان لە ولاتانی هیندستان و خوراسان و تورکستان و چەند ولاتیکی دیدا بۆ خۆیان دامەزراند، ئایینی ئىسلامیش کارى کردە سەر هیندیکیان و کاردانەوێ لە دۆ و دەروونیاندا هەبوو، بۆیە موسلمان بوون و هاتنە ئێو ئایینی ئىسلامەو، یەكەم کەسیش کە لییان موسلمان بوو (شا بەرەكەت خان)ى نەوێ (جەنگیز خان) بوو کە لە هەمان کاتدا ئامۆزای (هۆلاکۆ)ى خۆینرێژیش بوو، بۆیە چەند جەنگیک لە نیوان (شا بەرەكەت) و (هۆلاکۆ)دا بەخەستى رووی داو، لەدوايیدا (بەرەكەت خانى موسلمان) بەسەر ئامۆزا کافرەکیدا سەرکەوتوو^(۲). (واتە بەسەر هۆلاکۆ)دا.

(۱) بروانه (البدایة والنهاية)، بەرگی (۱۳)، لاپەرە (۲۲۰-۲۲۲).

(۲) هەمان سەرچاوە، (۱۳: ۲۳۸-۲۴۰).

((لاواندنه‌وه‌ی (ابن الاثیر) بۆ ئیسلام و موسلمانان

(له ترسناکی شالۆه‌کان دا))

میژوونوسه موسلمانه‌کان هه‌موویان یه‌کده‌نگ و یه‌کران له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بێگومان مه‌ترسیی مه‌غۆله‌کان له‌ ترسناکترینی هه‌موو ئه‌و مه‌ترسییانه‌ی تر بووه که به‌ره‌و رووی موسلمانان بۆته‌وه، زیان و قوربانییه‌کانیشیان له‌ ئاکامی شالۆی مه‌غۆله‌ له‌ هه‌موو ئه‌و زیان و قوربانیانه‌ی (نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام به‌دریژایی میژووی موسلمانان) زیاتر بووه، ئه‌و میژوونوسانه‌ش له‌ ئاکامی ئه‌و کاره‌ساتانه‌دا بۆ ئیسلام و موسلمانان نیگه‌ران بوون و وایان پێشبینی کردوه که ده‌وله‌تێک بۆ ئیسلام دروست نه‌بێته‌وه، بۆیه ئه‌و نیگه‌رانی و خه‌م و په‌ژارانه‌یان له‌ کتێبه‌کانیاندا نووسیوه‌ته‌وه، لیڤه‌شدا هه‌رده‌گه‌رپێنه‌وه بۆ لای میژوونوسی شاعیری هه‌ست ناسک (ابن الاثیر) تاكو پارچه په‌خشانیکی خه‌مناکی میژوویی بۆ تۆمار بکه‌ین که تیایدا ئیسلام و موسلمانان ده‌لاوینیته‌وه.. وه‌ک له‌ سه‌ره‌تای کتێبی میژووه‌که‌یدا باسی ده‌رچوونی ته‌ته‌ره‌کان بۆ خاکی ئیسلام ده‌کات له‌ سالی (٦١٧.ک)دا، که نووسیویه‌ ده‌لیت:-

(چهندین ساله‌ دائم به‌خۆدا گرتوه‌و خۆم له‌باسی ئه‌م رووداوه‌ لاده‌ده‌م، ئه‌مه‌ش به‌ مه‌به‌ستی به‌گه‌وره‌گرتنی و، رق لی‌بونه‌وه‌ش له‌ باسکردنی، چونکه‌ من له‌ باس کردنی‌دا دوو دل‌ بووم و پێ‌ یه‌کم ناوه‌ته‌ سه‌ر کاره‌که‌و، پێ‌یه‌کیشم دواخستوه، ئاخ‌ر کێ‌ به‌لایه‌وه‌ ئاسانه‌ که‌ پرسه‌و لاواندنه‌وه‌ بۆ ئیسلام و موسلمانان بنوسی‌ت؟ ئه‌ی کێ‌ باسی ئه‌و رووداوه‌ ناخۆشه‌ی بۆ ئاسان ده‌بی‌ت و به‌لایه‌وه‌ ئاسایی یه‌؟ خۆزگه‌ دایکم منی لێ‌ نه‌بویه، خۆزگه‌ پێش روودانیشی ده‌مردم و شتیکی له‌بیرچوو بیرکراوه‌ ده‌بووم، به‌لام من کۆمه‌لێک له‌ هاوڕێ یانم زۆر هانیاندام له‌سه‌ر نووسینه‌وه‌ی ئه‌م رووداوانه‌و، له‌ کاتی‌که‌دا ده‌سته‌وسان وه‌ستا بووم، پاشان بۆم

دەرکەوت، که پشتگوێ خستنی ئەم کارە (کاری نووسینەوێکە) هیچ سوودێکی ناییت، بۆیە دەلێن (ئەم کارە باسی گێڕانەوێ ئەو ڕووداوێ گەورەییە و ئەو کارەساتە مەزنەییە که له هیچ ڕۆژگارو شەوگارێکی تری زەمان دا وینەیی نەبوو، که هەموو خەلقى خودا بەگشتی و موسلمانانیشی بە تاییبەتی گرتۆتەو، خو ئەگەر بگو (قائل) یەک بلیت: (جیهان هەرگیز لەو ڕۆژەوێ (خودا ئادەمی خەلق کردوو تا ئەمڕۆ) کارەساتی ئەم جۆرە بەخۆیەو نەدیو) ئەو کەسیکی راستگوێ و تەکەیی راستە، چونکە هەموو قۆناغەکانی میژوو ڕووداوێکی وای تۆمار نەکردوو کە نزیک و لێک چووی ئەم چەشنە ڕووداوانە بێت، لەو ڕووداوێ گەورەییە که پیشتر گێڕاوەتەو ئەو کارەساتی کوشت و بڕو و بێرانکاری یەییە کە (بەختنەسر) بەسەر (بەنۆیسرایلی) ی دا هیناوە کە خەلکیکی زۆری لێ کوشتوون و (بیت المقدس)یشی وێران کردوو. (بیت المقدس)یش بەبەرەوارد لەگەڵ ئەو هەموو کاری تێکدان و وێرانکردنەیی نەفرەت لێکراوانی مەغۆل و تەتەردا، کە هەر شارێک لەشارە تێکدراوەکان چەندان هیندەیی بارستایی و قەبارەیی ناوچەکەیی بوون گەلێک کەمتر دیارە، چونکە ژمارەیی کۆژاوانی (بنو اسرائیل)یش بەدەستی (بەختنەسر) زۆر زۆر کەمترە لە دانیشتوانی هەر شارێک کە بەدەستی مەغۆلەکان کۆژاوان، لەوانەشە خەلکی تا ڕۆژی بەقەدا چوونی دنیا نمونەیی لەم کارەساتە نەبینن، مەگەر تەنها کارەساتی دواینی (یەنجووج و مەنجووج) نەبێت، کابرای جادووگەریش (الدجال) ئەو کەسانە دەهێڵیتەو و نایانکۆژیت، کە پەڕەوێ دەکەن و باوهری پێ دینن، بەلام ئەم مەغۆلانە هەموو جۆرە کەسیکیان کوشتوو و تەنانەت ئافەرەتان و پیاو پیرەکان و مندالانیشیان کوشتوو، سکی ئافەرەتی دووگیانیشیان هەڵدەریو کۆرپەلەکانی نیو سکیان کوشتوون، ئێمەش لە ئاست کارەسات و قەدەری ئاوادا هەر دەلێن -انا لله وانا اليه راجعون، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم- ..

جا ئەم کارەساتەیی، کە پڕیشکی شەڕانگیزی بە هەموو لایەکدا پەڕیو، زیانو زەرەریشی هەموو لایەکی گرتۆتەو و بەنیو و لا تاندا وەک هەوڕێک، کە بای

به دواوډيه تيپهړيوه، له وده دا بووه كه گهليك له دوروبهري ولاتي چينهوه دهرچوونو پرويان كردوته ولاتاني توركستان وهك (كاشغهر) و (بلاساغون) پاشان له وپوره بهرهو ولاتاني پشت روبرار هاتوون، وهك (سه مرقه نند) و (بوخارا) و ولاتاني تري نهو ناوچه يوه، به سهر ياندا زال بوونو (نهو جوړه كار ه سته ي به سهر نيمه دا هينايان) به سهر نهوانيشدا هينايانه.

ئينجا كو مهيك له وان بو (خوراسان) په رپونه ته وه وه مو سامان و موليكيان به تالان بردووه و ولاته كهيان ويران و خاپوور كردووه وه موو شتيكيان زهوت كردووه و دانيشتوانه كانيشيان كوشتوون، پاشان په رپونه ته وه بو شاره كاني (په ي) و (هه مه دان) و (بلد الجبل) و ولاتاني دي تا سنووري عيراق، اينجا پرويان كردوته ولاتي (نازه ربايمان) و (نيران) و كاويلان كردووه و دانيشتوانه كهيان كوشتوون، هيچ كه سيكيش له ده ستيان دهر نه چووه مه گر هه لاتويه كي ناوړه له ماوه ي كه متر له ساليكدا نه گر هه والي هه مان كار ه ستي نه بيستيتته وه^(۱).

هه روه ها (ابن الاثير) به رده و ام بووه له سهر لاواندنه وه كه ي بو موسلمانان و، گوتوويه تي:-

(نيدى نيمه هه ر بنده ي خوداين و هه ر بو لاي خوداش ده گر پيښه وه (فانا لله و انا اليه راجعون) داوا له خوداش ده كه ين كه له لاي خويه وه سهر كه وتنيك بو ئيسلام و موسلمانان مه يسهر كات، چونكه جگه له خودا هيچ سهر خرو پشتيوان و بهر گريكاريك له ئيسلام نيه، وهك خوداش ده فرموي: ﴿...وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَ لَهُ، وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾^(۱۱) الرعد، ته تهره كانيش نهو دوخه يان بو لواوه، چونكه هيچ بهر گريكاريك نه بووه^(۲).

(۱) (الكامل لابن اثير، ۱۲: ۳۵۸-۳۵۹).

(۲) (هه مان سهر چاوه ۱۲: ۳۶۱).

(ابن الاثیر) مه غۆله کانی به گه وره ترین مه ترسی داناوه، که بیگومان نه و مه ترسییه له وانه وه که وتوته وه له غهیری نه وانه وه نه بینراوه، هه موو که سیك یه ك راوو یه كدهنگ بوون له سهر گه وره یی مه ترسییه که یان، جا نه و یه كدهنگی هاو بیرو پای یه ی، که له سهر مه ترسی و درنده یی مه غۆل هه بووه له سهر هیچ گه لو هۆزو تایه فیه کی تری شه پرانگیز نه بووه، بۆیه (ابن الاثیر) ئاماژه ی بو سهر سوپرمانی کهسانی دواي خۆیشی ده کات، له وانه ی که نه م هه والو به سهر هاتانه ی مه غۆلو ته ته ر ده خوینیته وه و ده بیستو سهر یان لیی سوپ ده مییت .. له مباره یه وه (ابن الاثیر) گوتویه تی: (نه و کاره درندانه یه ی، که له و ته ته رانه وه بینراوه، هیچ که سیك له دیر زه مان و له و سهر ده مانه شدا نه ییستوه، کۆمه لیک (تایه فیه ک) له سنووری ولاتی (چین) وه ده رچن و هیشتا سالیکیشی نه خایاندییت که چی هه ندیکیان بگه نه ولاتی نه رمینیا له و قۆله وه و، ولاتی عیراقیش له قۆلی (هه مه دان) وه تیپه رینن .. ده سا به خوا به بی گومان هه ر که سیك له دواي نه وان و دواي سهر ده میکی تر ییت و نه م رووداوه ش به میژووی نووسراو بیینی، نه و نکوولی لی ده کات و به دووری ده گیریت که کاری درندانه ی ئاوا رووی دابی، دیاره هه قیشیه تی، چونکه که ی نه و به دوور ده گریت، با هه ریه که له وان (کهسانی دواي نیمه)، که نه م دیرانه ده نووسنه وه، هه موو نه وانه ش (که له م سهر ده مه ی نیمه دا) میژوویان نووسیوه ته وه، با بۆسه رده میك بروان، که تاك به تاکی خه لکی ئاگاداری نه م رووداوه یه و به هۆی دیاری و ناوبانگی گه وره یی و مه ترسی رووداوه کانه وه زانا و نه زان وه که یه ک تیایدا ئاگادارن. خوداش نه و که سانه بو ئیسلام و موسلمانان سهر خات، که پارێزهر و به رگریکاری ئیسلام بوون و، به راستی له دوژمنه وه به ره و رووی کاره ساتی گه وره بوونه وه و به ره و رووی نه و پادشایانه ی موسلمانانیش بوونه وه له وانه ی، که وره و غیره تیان له سک و عه وره تیان تی ناپه ریت (واته که ته نها ئاره زوویان له خۆراک و رابواردنه) موسلمانانیش له

پۆژی هاتنی پیغه مبهری خوداوه ﷺ تا ئهم کاته ئازارو نارچه تیی لهم چهشنه یان نه چهشتوه. دوژمنییکی تریش، که (فه رهنگه کان) بوون له وپه ری ولاتی رۆمه وه ده رکه وتوون و له نیتوان خۆرئاوا و باکووره وه هاتوون و گه یشتونه ته ولاتی (میسر) و شاری (دمیاط) یان زهوت کردووه و تیایدا نیشته جی بوون، موسلمانانیش نه یانتوانیوه له و شارهدا تهنگیان پێ هه لچن یان ده ریانپه رپنن، ئیدی ته وای ناوچه کانی تری (میسر) له و مه ترسییه دا بووه .. بۆیه هه ر ده لێن: (انا لله وانا اليه راجعون. ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم)^(۱).

پای (سید قطب) ده رباره ی (جه نگیز خان) و (هۆلاکو)

(سید قطب) - په جمه تی خوای لی بیّت - رایه کی ده رباره ی (ده رچوونی (مه غۆله کان) له سه رده می (جه نگیز خان و هۆلاکو) دا) هه یه و هه ز ده کات به سووپنیک له سووپه کانی (ده رچوون یه ئجوج و مه ئجوج) یان دابنیت، له م باره یه وه گوته ویه تی: (ئه ی دوا ی ئه مه ئاخۆ (یه ئجوج و مه ئجوج) کی بن؟ ئه ی ئیستا له کو ی بن؟ ئه ی کاروباریان چۆن چی بووه؟ ئه ی له مه ولا چۆن ده بیّت؟ وه لامی هه موو ئه م پرسیاران ه له سه ر ئاقاری (گه یشتن به راستی) قورسن، چونکه ئیمه هیچیان لی نازانین ته نها ئه وه نده نه بیّت که له قورئان داو، له هه ندیک فه رمووده و سه رچاوه ی راسته وه هاتووه، قورئانیش له وه شه ی سووره ته که دا ئه و وته یه ی (ذوالقرنین) خۆی هیناوه. که گوته ویه تی: ﴿... فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ (۹۸) الکهف .. ئه م ده قه ش سه رده میک دیاری ناکات، مانای ئایه ته که ش (ئه گه ر به لێنی خودا له سه ر کاتی ویران کردنی به ریه سه ته که هات، ئه و درزو که له به ری تی ده خات و ده یرمی نیت تاکو له گه ل زه ویدا ته ختی ده کات،

(۱) (الکامل لابن اثیر، ۱۲/ : ۳۷۵-۳۷۶).

بێگومان به‌لێنی خوداش هەر راست و به‌جێگه‌یه‌نراو بووه). .. ئهم ده‌قه زه‌مه‌نیك دیاری ناکات و، به‌لێنی خوداش به‌مانای به‌لێنیه‌تی له‌سه‌ر ڕوو‌خاندن و ته‌خت کردنی به‌ربه‌سته‌که، له‌وانه‌شه له‌وه‌وه هاتبێت له‌و ڕۆژه‌وه‌ی که ته‌ته‌ره‌کان هێرشیان هێنا‌بێت و زه‌وییان هه‌مووی داگیر کردبێت و هه‌موو مه‌مله‌که‌ت و میرنشیه‌یه‌کانیان وێران کردبێت، له‌جێگه‌یه‌کی تری سوو‌رده‌تی (الانبیاء) یشدا هاتوه: ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُجِّعَتْ یَاۤجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِّنْ کُلِّ حَدَبٍ یَنْسِلُونَ﴾ (١٦) الانبیاء ﴿﴾، واته: (هەر کاتیک به‌ربه‌سته‌که‌ی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) ده‌کرێته‌وه‌و که له‌ هه‌موو گرد و دۆل و به‌رزاییه‌که‌وه به‌په‌له‌ دێن و هورورم دێن بۆ سه‌رخه‌لکی و وه‌ک ئه‌وه وایه که هه‌موو ڕووبه‌ری سه‌ر زه‌وییه‌ داگیرکراوه‌کانیان دا‌پۆشی‌بێت). ئهم ده‌قه‌ش (وه‌ک ئه‌وه‌ی پێشوو) سه‌رده‌میکی تایبه‌تی بۆ ده‌رچوونی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) ده‌سنیشان ناکات، چونکه‌ نزیک بوونه‌وه‌ی به‌لێنی حه‌ق به‌مانای نزیک بوونه‌وه‌ی کاتی قیامه‌ته، ئهم نزیک‌بوونه‌وه‌یه‌ش له‌کاتی پێغه‌مبه‌ریشدا ﷺ باسکراوه، وه‌ک له‌ قورئاندا خودا فه‌رمویه‌تی: ﴿أَقْرَبَ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَ الْقَمَرُ﴾ (١) القمر ﴿﴾، زه‌مانیش له‌حسابی خودادا وه‌ک حسابی نیو م‌رو‌ژه‌کان نیه، چونکه‌ پێ‌ده‌چیت له‌نیوان کاتی نزیک بوونه‌وه‌ی قیامه‌ت و کاتی هاتنی‌دا ملیۆنه‌ها ساڵ یان ملیۆنه‌ها سه‌ده‌ تێپه‌ر‌بێت و، م‌رو‌ژه‌ به‌دریژ و دووریان دا‌بن‌یت و که‌چی له‌لای خوداش ماوه‌یه‌کی هێج‌گار کورت بێت.

که‌وابوو ئه‌وه‌ی شیاهه‌ ئه‌وه‌یه‌ که به‌ربه‌سته‌که‌ له‌ ماوه‌یه‌کی نیوان نزیک بوونه‌وه‌ی قیامه‌ت و ڕۆژگاری ئه‌م‌ڕۆی ئێمه‌دا کرا‌ب‌یت‌ه‌وه‌و، شالا‌وه‌کانی مه‌غ‌ز و ته‌ته‌ریش که به‌شی ڕۆژه‌ه‌لاتی زه‌وییه‌ گرت‌وته‌وه‌ ئه‌و ده‌رچوونه‌ به‌ربلا‌وه‌ی (یه‌نجووج و مه‌نجووج) بوو بێت، جا دوا‌ی ئه‌وه‌ش که (سید قطب) فه‌رموده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری ده‌رباره‌ی خه‌ونه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خ‌ۆی ﷺ هێنا‌وته‌وه‌ که ده‌رباره‌ی دیواره‌ پته‌وه‌که‌ی (یه‌نجووج و مه‌نجووج)ه، گوتویه‌تی: (ئهم خه‌ونه‌ پتر له‌ سیازده

سەدەو نىو لەمەبەر پېغەمبەر ﷺ يېنىويەتى، دواى ئەوھش شالاوھەکانى تەتەر
 پرووى داوھو ھەموو مەملەكەتەکانى عەرەبى ويران کردوھ، تا ويرانکردنى
 (خەلافەتى عەبباسى) یش لەسەر دەستى (ھۆلاکۆ) لە زەمانى جېنشېنى
 (مستعصم) ى دواين پادشاى عەبباسىدا بووھ، لەوانەشە ئەمە لىکدانەوھىەكى
 خەونەكەى پېغەمبەرى خوا بىت ﷺ .. زانستو عىلمى ئەمەش ھەر لای خودايە،
 ھەموو ئەوھى دەيشىلېن، يە کلاکردن و بەراست دانانى بەراست دانانى رايەكەيە،
 نەك راستى يەكى تەواوى جى متمانە) (۱).

((يەنجووج و مەنجووج)) رەگەزە رەنگ زەرەدەکان

ئەو بىرورايەى لەم بوارەدا بەراستى بزائىن، (يەنجووج و مەنجووج) توانىويانە
 كەلەبەر بىخەنە بەربەستەكەى (ذوالقرنىن) ھوھ و لىوھى دەرچىن و، بەزەويدا بلاوبىنەوھو
 ولاتان بشىوېنن و، شاران ويرانكەن، ھەروھە رايەكى راستىش ئەوھىە دەرچوونى
 مەغۇلەكان بەسەرکردايەتتى (جەنگىزخان و ھۆلاکۆ) بە يەكىن لەو ھەوت سوورەى
 دەرچوونى (يەنجووج و مەنجووج) دادەنرىت (كە پىشتىر باسماىن کرد).

ھەروەك ئەو رايەى بەراستى دادەنېن كەوا (يەنجووج و مەنجووج) ئەو
 مەغۇلانە، يان ئەو تەتەرانەن كە ئىستا لە ناوچەى مەنگۇلياو توركستان و
 (سىنگيانگ) ى چىندا نىشتەجېن، ھەمدىسان ئەو رايەش بەراست دادەنېن كەوا
 ((يەنجووج و مەنجووج)) ئەو رەگەزە (رەنگ زەرەدە) ى نىشتەجى ئاسيان.

(يەنجووج و مەنجووج) خەلکانى (چىن و كۆريا و مەنگۇلياو تىبەت و توركستان و
 ولاتانى ھاوشىوھيانن). بەراستى ھەر بەتەنھا ولاتى (چىن) بە مەترسىەكى
 راستەوخۆى سەر ئەوروپا و ئەمەرىكا و عەرەب و گەلانى تر دادەنرىت، واتە بە

(۱) (سید قطب، في ظلال القرآن/ ۴: ۲۲۹۳-۲۲۹۴).

مهترسييه كى ئاينده له پرووى زورېي ژماره دانيشتوانه كه يانه وه، چونكه تنهها دانيشتوانى چين چاره كيكي خه لكى دنيا، ژماره دانيشتوانى دنياش نه ختيك له چوار مليار كهس زياترن، دانيشتوانى چينيش پتر له يه مليار كهسه، پيژي زور بوونى چيني يه كانيش پيژيه كي زور خيرا، داخو له ئاينده دا لهم گه له زوره وه چى دروست بييتو، ئه داخو ژماره يان بگاته چنده تر، ئه داخو چى له دنيا دا بكن كاتييك به نيولا تانى تر دا بلاوده بنه وه، يان كاتييك وه ته قينه وه يه كي زور بوونى دانيشتوان به پيژيه كي هيچگار زورو توند بلاوده بنه وه وه ده ته قنه وه، له چندين شه پولي به شريي يه كه له دواي يه كه وه دينو دهرده چنو سهراپاي دنياش ده تنو داده پووشن...؟!

بيگومان جيهان ئه م راستيه ده زانيتو، خوي له مهترسيي ئاينده ي چين وريا ده كاته وه. لهم پرووه وه (هليوم) ئيمپراتوري (ئلمانيا) وته يه كي سه يري دهربرپوه، گوتويه تي: (قور به سهر ئه وروپا له ده ست چين) ههروه ها ناوبراو (چين) ي به (مهترسييه زرده كه) ناوبردوه ^(۱).

هه نديك له زانايانيش رايان وايه كه مه به ست له (يهنجووج و مهنجووج) گه ليكي تايبه تي و دياريكراو نيه، به لكو ئه وه وه سفيتي گشتيه و بو هه ر گه ليكي تيكد هرو ويژانكه ر ده شيت، لهم باره يه وه (محمد خير رمضان) ده ليت: (واي بو ده چم كه وا (يهنجووج و مهنجووج) ماناي گه ليكي ديارى كراو ره گه زيكي تايبه تي مرؤف، ناگه يه نييت، به لكو ئه وه وشه يه كه و بو هه موو گه ليكي درنده و هاروهاج ده شيت كه نه ريتى خراپه و شيواندنيان له سهر زه ويدا هه بييت، له زه مانى (ذوالقرنين) يشدا ئه م جوړه گه له هه بوونو، (پي تيكدانى ژيانيان له كه سانى تر) ليگيراوه، سنووريك بو شالاوه كانيان به هو ي بنياتنانى به ربه سته كه وه بو دانراوه ^(۲).

(۱) (ذوالقرنين: ۳۲۷).

(۲) هه مان سهرچاوه، لاپه ره (۲۳۹).

بهلام ئیمه هاوړای (محمد خیر رمضان) نین له م بارهیهوه، بهلکو لهو برهویه داین که ئه و ناوه مانای چهند گهل و کۆمه لیککی دیاری کراو ده گیه نیئت و، رای راستر له لامان ئه وهیه، که ئه وان، واته (یهنجووج و مهنجووج) له په گهزی مروّشه پهنگ زه ده کانن.. خوداش هه رخوی زانایه..

(پیش هاتنی قیامت ده رده چن)

یه کلا کردنه وهی رای پاسترمان له سه ره ئه وهی، که (یهنجووج و مهنجووج) چهندین جار له میژووی سه رده مانای رابردوودا ده رجوون، مانای ئه وه ناگه یه نیئت، که ئیدی ئه و نه ته وهیه له داهاتوودا ده رناچن، چونکه گه لی (یهنجووج و مهنجووج) چهندین جاری تریان هه یه تیای داده ربه چن و شه رو شوڤر بنینه وه، چونکه پیش ئه مروّش پتر له هه وت جاری دی ده رجوون و، تیایدا توانیویان به ربه سه ته که ی (ذو القرنین) بشکینن و ویرانی بکه ن.

خوداش هه ر خوی ده زانیئت ئایا پیش ده رچوونه گه و ره و ترسناکه که ی چهند ساتیک پیش هاتنی قیامت ده رده چنه وه یان نا، ئه ی داخو ده رچونیان چوّن بیّت؟! بهلام ئیمه باوه رمان به وه هه یه، که ئه وان به ر له هاتنی قیامت به و شیوه ده رچوونه گه و ره و دیاره وه پهیدا ده بن و دنیا ویران ده که ن، ئیمه باوه رو قه ناعه تمان به وه هه یه، چونکه له قورئان و فه رمووده ی راستدا به ئاشکرا ده قیان له سه ر هاتووه.. ئه وه بو له سووره تی (الانبیاء) دا باسی دوا بین ده رچونیان کراوه، وه ک خودا فه رموویه تی: ﴿حَقَّ إِذَا فَتَحَتْ يَاجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (١١) وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ... ﴿١٧﴾ الانبیاء. هه روه ها باسی ده رچونیان به روونی له و فه رمووده راست (صحیح) انه شدا هاتووه که پیشتر دیاریمان کردن و که ده ری ده خه ن ئه وان له رووی خو ره له ته وه و به ژماره یه کی هیجگار زۆرو چری

به شهري يهوه دهرده چن و هيچ كهسيكيش جگه له خدا ژمارهيان نازانيت، ئهوه بوو وهك به پرونى لهو فرمودانهدا هاتبوو كه (يهئجوج و مهئجوج) كاتيگ دهرده چن سه ره تاي كاروانه كهيان له دهر يا چهى (طبرية) وهيه و هه رچى ئاوى دهر يا چه كهيه ده بخونه وه و چۆرى لى ده برن و، دواين به شيشيان به دهر يا چه كهدا دىن و هيچ ئاوى تيدا به دى ناكهن و ده لىن (جاريكيان ليژهدا ئاو هه بووه)، ئينجا وهك لهو فرمودانهدا هاتبوو گه مارۆى (عيسى ي پيغه مبهري خدا) و ئهو باوه ردارانهى له گه ليان، له سه ر چياى (طور) دا ده دن له بيا باني (سينا) دا، گه مارۆكهش له سه ر باوه رداران توند تر ده بيت، پاشان كۆمهكى به فريا هاتنى رزگار بيان له خودا وه بو دىت كه كرميكي زۆر به سه ر گه رده كاني (يهئجوج و مهئجوج) دا ده باريني و هه موويان له چهن د چركه ساتيگ دا ده مرن، ئيدى خوداش باران ده باريني و دۆله كاني سينا ئاويان پيدا ده روات و هه موو لاشه بوگهن كردووه كاني (يهئجوج و مهئجوج) را ده مالي و به ره و دهر يا كهيان ده بن، به م ره نگهش به شي وهيه كى راسته قينه (يهئجوج و مهئجوج) كۆتاييان پى دىت و، به شي وهيه كى يه كسه رى و بو دوا جار ده ست به سه ر خراپه و شي وانكار بياندا ده گيرىت. به لام ئه مه ته نها له كاتى هاتنى قيا مه تدا روو ده دات، كه وابوو نكوولى له هه والى دهر چوونيان له ناينه دا ناكريت، چونكه ئه وان پيشتر دهر كه وتوون و ده ريش ده كه ونه وه، ئه وان دهر چوون و ده ريش ده چنه وه، سووره تى (كهف) يش ئاماره ي بو دهر چوونى زه مانى رابردوويان كردووه، هه روه ها سووره تى (انبيا) يش ئاماره ي بو دهر چوونى داهاتوويان كردووه، ئهو دهر چوونه گه وره و تر سنا كه ي، كه نيشانه يهك له نيشانه گه وره كاني رۆژى قيا مه ته.

دهنگۆ و نهفسانه کانی (یه ئجوج و مه ئجوج)

هه ندیک له میژوونوسان و خاوه نانی تهفسیر چهن دین هه والۆ به سه رهاتی سه یرو سه مه ره یان ده رباره ی (یه ئجوج و مه ئجوج) هی ناوه و تیایاندا ده رباره ی ره گه زو ره چه له ک و ناوچه کانی نیشته جی بوونیان دواون، باسی رهنگ و پوخسار و سیفه ت و کاروبار و شته کانی تریان کردوون.. هه موو ئه و هه والۆ به سه رهات و ریوایه ته شیان له ده قه هه لبه ستره و ئیسرا ئیلیه کانه وه وه رگرتوه بۆیه و وته و را قه ی ئه و میژوو نووس و خاوه ن تهفسیرانه له نهفسانه و خه یالات و دهنگۆ و پرو پاگه نده به ده رنین.

گرنگ ئه وه یه له سه رچا وه یه کی راست و دروست و په سندرکرا وه وه وه رنه گیرا ون، چونکه له پیغه مبه ری خودا وه ﷺ نه گیرا ونه ته وه، ئیمه ش هیچ هه والۆ به سه رهاتیک و، هیچ وته یه ک په سند ناکه یین ئه گه ر له پیغه مبه ری خودا وه ﷺ به ئیمه نه گه یه نه رابیت لی ره شدا کورته ی ئه و وته پووجه لانه یان دیاری ده که یین^(۱):-

۱- یه کیك له و (اشاعة) وته پووجه لۆ نهفسانه یی یانه ش، ئه وه یه هه ندیک که سیان له میژوونوسان و خاوه ن تهفسیره کان وای له قه لهم ده دن گوایه (یه ئجوج و مه ئجوج) له وه چه ی ئاده من به لām نه ک له (حه و) وه، بۆیه ده بنه برایانی مندا له کانی ئاده م له با و که وه، هه روه ها وای باس ده که ن گوایه (ئاده م) ژنیکی تری جگه له (حه و) هه بووه.

۲- هه ر له و پرو پا گانه و وته پووجه لانه ی تریان ئه وه یه گوایه (یه ئجوج و مه ئجوج) له تۆوی ئاده من و کاتیک ئاده م له سه ر خۆ له که خه وتوه، خه ی جنسی (احتلام) ی بینیه و ئاوی ها تۆ ته وه و، ئاوی تۆ وه که ی تی که لێ خۆ له که

(۱) نووسه ری ئهم کتیی، وته پووجه کان و نهفسانه کانی به ژماره دانه نابوو، به لām من له ته رجه مه کوردیه که دا هه زم کرد بۆ پاراستنی سیمای ده قه کوردیه که به ژماره پۆلێنیانکه م وه رگیر-.

بووه، ئىدى (يهنجوجو مهنجوج) یش لهو ئاوى (منى) يهى كه تيکهلئى
خۆله كه بووه دروست بوون.

۳- ههنديكى تريان وای لهقهلم دهدهن گوايه نهوان واته (يهنجوجو مهنجوج)
کورپانى (يافث)ى کورپى (نوح) بوون كه دواى لافاوه كه بهرهو خۆرههلات
رؤيشتووه.

۴- ههنديكى تريان وای دادهنن گوايه (يهنجوجو مهنجوج) بيستو دوو تيره
بوونو كاتيك (ذوالقرنين) یش بهرستهكهى بنيات ناوه له دواى خۆيهوه بيستو
يهك تيره داناوه، تهنها يهك تيره لى جياکردۆتهوه كه كاروبارى داونهته
دهست خۆيانو، نهوانيش به (تورك) ناوبراون، چونكه لهدهرهوهى بهرستهكه
تەرك كراون، واته (فهرامۆش كراون) و (ذوالقرنين) بهتهنيا خستوونييه نهولاوه.

۵- ههنديكى تر لهو ميژوونوسو تهفسيرنوسانه ههر تيرهيهك لهو تيرانهى به
چارسهدههزار كهس داناوه، گوايه ههريپاويك لهوان له ژيانيدا ههزار كهسى
له مندا لانى خۆى بينيوه كه ههمويان چهكيان ههنگرتووه.

۶- ههنديكى تريان وای بۆ دهچن گوايه مرۆشهكانى (يهنجوجو مهنجوج) له
دریژى بالاو كورته بالايدا جياواز بوون، تياياندا بووه كه بالاى بهقهده
دارخورمايهك بهرزبووه، كهسى واشيان ههبووه كه بالاى بهقهده سنهوبهريك له
سنهوبهركانى لوبنان بووه، ههنديكيشيان بالاى بهقهده چوار بال بووه،
ههنديكى تريشيان دريژى بالاى سى بست بووه، گوايه تياشيان دابووه كه
بالاى بستىك بووه، ههنديكيشيان بهقهده كهوانهى نيوان دوو پهنگهى مرۆف
بوون، يان گوايه ههنديكيان دووگويچكهى دريژى وهك دووگويچكهى فيليان
ههبووه كه گويچكهى يهكه مى له ژيژر خويدا راخستووه و گويچكهى دووهميشى
لهسهرهوه بهخۆى داداوه و لهخۆى ئالاندووه.

٧- هه‌ندیك میژوونوس و ته‌فسیرنوسی تریش ده‌نگۆو دیعایه‌ی وه‌هایان له‌سه‌ر کاری تی‌کده‌رانه و شیواندن (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) بلا‌و‌کردۆته‌وه‌، که‌ گوایه‌ ئه‌وه‌نده به‌دکار و تی‌کده‌ر بوون به‌لای هه‌رگیانداریکی وه‌ک فیل، یان در‌نده‌یه‌ک، یان حوشت‌ریک، یان به‌راز‌یکدا رۆ‌یشتن، خیرا خواردوویانه‌و، هه‌ر که‌سی‌کیش له‌خۆیان مرد‌بیت خواردوویانه‌.

٨- هه‌ندیکی تریان ئید‌دیعی ئه‌وه‌یان بۆ کردوون گوایه‌ چ‌رنوکیان له‌سه‌ر نینۆکه‌کانیان هه‌بووه‌، که‌ل‌به‌کانیشیان وه‌ک که‌ل‌به‌ی ئاژه‌له‌ در‌نده‌کان بووه‌، قۆ‌ی‌کی هی‌نده در‌ی‌یشیان هه‌بووه‌ که‌ سه‌راپای جه‌سته‌یانی دا‌پۆ‌شیوه‌ و له‌ که‌رما و سه‌رما پاراستوونی. هه‌روه‌ها گوایه‌ له‌نیۆ به‌ره‌ل‌ای‌یه‌کی بلا‌و و با‌وی جنسیدا ژیا‌ون، وه‌ک ئاژه‌ل‌ان له‌و کارانه‌دا خه‌ریکی یه‌ک‌تر بوون، ئاف‌ره‌تیان ر‌ی‌گه‌ی له‌ هیچ پیا‌وی‌ک نه‌گرتوه‌ که‌ نیاز‌ی دا‌وین پی‌سی له‌که‌ل‌یدا هه‌بوو بی‌ت، هیچ پیا‌وی‌کیشیان تاکه‌ ئاف‌ره‌تی‌کی دیاری کرا‌وی نه‌بووه‌.

٩- هه‌ندیکی تر له‌و ته‌فسیرنوس و میژوونوسانه‌ وای له‌قه‌ل‌ه‌م ده‌ده‌ن گوایه‌ له‌نیۆ خه‌ل‌کی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) دا که‌سانی واهه‌بوون که‌ رۆ‌شتنیان وه‌ک رۆ‌شتنی گورگ بووه‌، هه‌ندیك که‌سی تری‌شیان رۆ‌شتنی به‌بازدان بووه‌، هه‌ندیکی دیکه‌یان ته‌نها به‌ ورته‌ورت قسه‌ی کردوه‌، یان گوایه‌ هه‌ندیکیان چ‌وار چ‌اویان هه‌بووه‌، هه‌ندیکی تریان یه‌ک قاچیان هه‌بووه‌، هه‌ندیکی تری‌شیان له‌ شله‌مه‌نیدا ته‌نها خو‌ینیان خواردۆته‌وه‌.

جگه‌ له‌ چه‌نده‌ها ده‌نگۆو شتی پو‌وچ و ناراست و ئه‌فسانه‌^(١).

(١) سه‌باره‌ت به‌م ده‌نگۆو شته‌ پو‌وچه‌لۆ ئه‌فسانانه‌ پروانه‌ کتیبی (الدر المنثور) (سیوطی) به‌رگی (٥) ل (٤٥٤ - ٤٦٤)، هه‌روه‌ها کتیبی (البداية والنهاية) (ابن الکثیر) به‌رگی (٢)، ل (١٠٩ - ١١٣) هه‌روه‌ها کتیبی (ذوالقرنین) (محمد خیر یوسف) لاپه‌ره (٢٩٤ - ٣٠٨).

دیاره ئیمه هیچ هه‌والۆ به‌سه‌رهات و وتهیه‌ک له‌وانه په‌سند ناکه‌ین و، ڕینگه به که‌شیش ناده‌ین که له ئیمه‌وه ئه‌و جوۆه شتانه وه‌رگرت، یان له که‌سانی تره‌وه، چونکه ئیمه بۆیه دیارییان ده‌که‌ین تا‌کو خه‌لکی لی ئاگادار بکه‌ینه‌وه، هه‌تا هیچ که‌سی‌کش له کتیبه‌ کۆنه‌کانه‌وه نه‌یا‌خوینیتته‌وه، بر‌وای پی نه‌کات.

بی‌گومان (یه‌ئج‌و‌ج و مه‌ئج‌و‌ج) له‌نه‌وه‌کانی ئاده‌من، واته‌ مر‌و‌ث‌و ئاده‌میزادی ئاسایی و خولق‌یت‌راوی وه‌ک ئیمه‌ بوون، ته‌نه‌کانی لاشه‌یان و رو‌خسار و شی‌وه‌یان له جه‌سته و رو‌خسار و ره‌نگی ئیمه‌ جو‌وه له‌هیچ شتی‌کدا لی‌مان جو‌دانین ته‌نها به‌م ژماره‌ زۆرو گه‌وره‌یه‌و، به‌و بلا‌وبونه‌وه به‌ربلا‌وه و به‌و داگیرکارییه‌ هه‌مه‌لایه‌نه‌و، به‌و شی‌واندن و کاولکاری و ویرانکارییه‌ نه‌بی‌ت.

(یه‌ئج‌و‌ج و مه‌ئج‌و‌ج) له‌ روانگه‌ی (به‌هائی یه‌کان) ه‌وه

(به‌هائی یه‌کان) تاقم‌یکی بی‌با‌وه‌رو گومرا و هه‌لگه‌را‌وه و لاده‌رن و، وایشی راده‌گه‌یه‌نن گوایه‌ ئه‌وان موسلمانن. به‌لام له‌راستیدا له‌ ئیسلام ده‌رچوون و د‌وای کابرایه‌کی گومرایی کافر که‌وتوون که‌ ناوی (عبدال‌به‌اء) ه‌و ئه‌و پر‌وپا‌گانه‌یه‌ی بۆ خۆی کرد‌وه گوایه‌ (مه‌هدی) یه‌و، پاشان خۆی به‌ پی‌غه‌مبه‌ری‌ک له‌قه‌لم دا‌وه که‌ گوایه‌ سرووش (وه‌حی) ی له‌ خودا‌وه بۆ د‌یت.

به‌هائی یه‌کان لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی تاییه‌تیان له‌سه‌ر (یه‌ئج‌و‌ج و مه‌ئج‌و‌ج) هه‌یه که پی‌چه‌وانه‌ی لی‌کدانه‌وه‌و تی‌گه‌یشتنی هه‌موو خه‌لکییه‌ به‌ موسلمانان و ئه‌هلی کیتاب و خواناسه‌کانیشه‌وه. تی‌گه‌یشتن و بۆ‌چوونی ئه‌وان له‌سه‌ر (یه‌ئج‌و‌ج و مه‌ئج‌و‌ج) له‌ نامۆترین و سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ترینی بۆ‌چوونه‌کانی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانه‌و له‌ هه‌مووشیان زیاترو زۆتر گومرایی و در‌و بوختان و نغ‌رۆ‌بوون له‌ ئه‌فسانه‌و شته‌ پو‌وچه‌له‌کانی تیدا‌یه‌.

من (نوسهری ئەم کتێبه) گویم له شریتیکی کاسیتی یه کێك له بانگهشهچییه بههائییهکان گرتوه که بۆ باسی (یهئجوج و مهئجوج) تهرخانی کردووه، تیایدا به زمانیکی رهوانی عهرهبی و، به ئەدایهکی روون و، بهشیوازیکی دیار و تیگهیهنهری وتاردانهوه، ده‌دویت. بۆیه من زۆر سه‌رم سوپما و تووشی سه‌رسامی و حاله‌تی نامۆیی بووم کاتیك ئەو هه‌موو چاویه‌ستی و سه‌ر لێ‌تیگدان و درۆ و ده‌له‌سه‌و قسه‌ هه‌لبه‌ستن و بوختانانم له‌و شریته‌وه بیست و گویم لێ‌بوو.

(ده‌قی شریتی به‌هائی یه‌کان)

جا له‌ده‌رووی پادیرانی گۆچکه‌ی خوینه‌ران و، ئاگادارکردنیان له‌ وتاریکی خه‌یالیی سه‌رنج ڕاکێش که (هه‌مووی پووجه‌ل و درۆ بوختان و قسه‌ هه‌لبه‌ستن). ئەوا من لێ‌زه‌دا ئەو وتانه‌ی له‌و شریته‌دا هاتوون، تۆماری ده‌که‌م وه‌ك چۆن و تارییژه‌که‌ ده‌ری بریون و که به‌م جۆره‌یه‌:-

((بسم الله الرحمن الرحيم))

الحمد لله رب العالمين، لا اله الا الله الملك الحق المبين، محمد رسول الله الصادق الوعد الامين.

خویندنه‌وه‌یه‌ك له‌ کتیبی پروناکیی تیشك پژیینه‌وه‌..

راستی و حه‌قیقه‌تی هه‌والی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج).

بێگومان خودای به‌رز و بێ‌هاوتا قورئانه‌ پیرۆزه‌که‌ی کردۆته‌ سۆنگه‌ی خواستی خۆی بۆ به‌نده‌کانی و به‌پیتی ئەو حیکمه‌ته‌ زۆره‌ی و ئەو زانسته‌ بالاییه‌ی.. بۆیه‌ش خوا هه‌موو پێداویستییه‌کانی به‌نده‌کانی له‌وشتانه‌ی که له‌ژیانی دنیا و ئاخیره‌تیاندا پێویستیان پیتی ده‌بێت له‌و قورئانه‌دا کۆکردۆته‌وه‌، سا ئێتر ئەو پێداویستیانه‌ بن که به‌زه‌وییه‌وه‌ ده‌یانبه‌ستێته‌وه‌، یان ئەوانه‌ی به‌ ئاسمانیان ده‌گه‌یه‌نیت.

خودای مهزن لهو قورئانه دا ههوائی هه موو بارودۆخو جوړو شیوازیکی ژییانی نه ته وه کانی پیشووی به نه ته وهی شوینکه وتووی قورئان گه یاندوووه، ئیدی هه موو بنه ماو شتیکی تری جیی خواستی به نده کانی تیدا ده رکه وتوووه.. خودا فه رموویه تی: ﴿... مَا قَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ...﴾ (٣٨) الانعام ﴿﴾.

جا له بهرئه وهی قورئانی پیروژ فه رمایشت و یاسای خودای میهره بانه، بهم هویه وه راسترین و روشنترین به لگه نامه و پالپشتیکه که پشتی پی ده به ستریت که له هیچ پروویه که وه شتی ناراست و پووچه لای تی ناکه ویت، چونکه له لایه ن خودایه کی داناو سوپاسکراوه وه هاتۆته خواره وه.

لیره شداو له پیگه ی راستگویی و هه قبیژی یه وه، راستیه که له راستیه کانی ئهم قورئانه و، به سه رهاتیک له به سه رهاته کانی دیاری ده که یه ن که خودای داناو شاره زا هینا ویتیه وه، ئیدی کیش و، وته ی راستری له فه رمایشتی خودا هیه؟! ئهم راستیه و ئهم به سه رهاته ش، چیرۆکی (یه ئجوج و مه ئجوج) ه که خودا له دوو جینگه ی کتیه به هاده ره کهیدا باسی لیوه کردوون:-

جینگه ی یه کهم: له سووره تی (کهف) دا که ده فه رموویت: ﴿قَالُوا يَنْذِرُ الْفَرِيقَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يُجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ (٩٤) الکهف ﴿﴾.

جینگه ی دووه میش: له سووره تی (الانبیاء) و لهو فه رمایشته ی دایه، که فه رموویه تی:- ﴿حَقَّ إِذَا فَتَحَتْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (٩٦) الانبیاء ﴿﴾.

بیگومان لهم به سه رهاته دا زۆر کهس له زانیان لهم پرووه وه که وتوونه ته نیو چهند ته م و مژیکه وه، واته لهو چیرۆکه دا که ته نها خودا و پیغه مبه ره که ی ﷺ له

حهقیقه ته که ی ده زانو و پاشان به تاییه تی ئه و که سانه ش ده یزانن که خودا پرتنمای کردوون و به رچاویی رۆشن کردوونه ته وه .. ته نانه ت هه ندیک له و زانایانه چه ند چیرۆکیکی هه مه جۆری وایان له ده وری ئه م راستیه هۆنیوه ته وه که هه مووی له ده سکردی خه یال دان و هه یچ په یوه ندییه کی به راستگۆیی په وه نیه .

ته نانه ت هه ندیکێ تریان ئه و باسانه ی که خودا له کتیبه سه نگی نه که ی دا (قورئان) دیاری کردوون، به (مه جازو مانای وه رگیراو و تیپه پرتراو) داده نیین، هه ندیک زانای تریشیان وایان له قه له م داوه که گوایه مه به ست له (یه ئجوج و مه ئجوج) (چینی ه کان) بن، به تاییه تیش که له م سه رده مه ماندا به شیوه یه کی هه یجگار زۆر ژماره یان زیاد بووه و، تا گه یشتۆته پتر له هه زار ملیۆن که س.

جا له بهر رۆشنایی ئه و پیشکه وتن و زانستیانه یه ی که له هه موو بواره کان دا له م سه رده مه ماندا به دی هاتوه، هه موو پروی زه ویش له پروی جوگرافیایی په وه پیوراوه، سا ئیتر به مانگه ده سکرده کان بی ت یاخود به فرۆکه کانی سیخوپی و دیده وانی بی ت، جگه له تیمه کانی شاره زایانی گه پریده ی زه وی که به هه موو ئامرازو هۆکاره هه مه چه شنه زانستی په کانه وه له زه ویدا ده گه پرتن و شت ده دۆزنه وه . به تاییه تیش ئه مپۆ جینگه یه که نه ماوه که بنکه ی سه ربازی، یان زانستی تیا دانه مه زرا بی ت.

بۆیه به لگه یه که ده رنه که وتوه له سه ر بوونی ئه م جۆره گه ل و خه لکانه له سه ر پروی زه وی، ئه مه ش له بنه رته دا گومانی زیاتری له سه ر وجودیان دروست کردوه .

به لām ئه وه ی که خودای گه وره و، پیغه مبه ره که شی ﷺ باسیان کردوه و هه وāl و به سه رهاتیان دیاری کردوون، هه رده بی ت له ئارادابن و هه یچ گومانیکی له سه ر وجودیان تی دا نیه، جا بۆ ئه وه ی ته م و مژ له سه ر بیرو هۆشه کان نه می نی ت و راستیش له چه مکه کاندا پروون بی ته وه، مه سه له که بۆ ئه و پیغه مبه ره ﷺ ده گپرتنه وه که قورئانی بۆ هاتۆته خواره وه، ئه مه ش هه مان فه رمانه وایی و پیغه مبه ریتییه که له

دواين سوورو ده‌ورانيدا له (عبدالله المهدي) دا ده‌رده‌كه‌ويٽ، وه‌ك پيشتريش له زانستی ده‌وراندا باسی ليوه‌كرا، چونكه له چوارچيوه‌ی هه‌موو زانسته پوخت و تيكراپيه‌كاني خودای مه‌زن دان، زانستی خوداش ته‌واويٽی و جوانكاری تيدايه‌.. جوانكاری له كورته‌ی شيكاری زۆری زانسته زۆرو كۆنه‌كه‌دا، ئه‌مه‌ش ئه‌و چرا رۆشنه‌يه، كه خودا كردويٽی به‌مايه‌ی ره‌حه‌مت و به‌زه‌یی بۆ خه‌لكی دنیا، ئیدی زانستی هه‌ق‌خوازی (العلم الحقی) كه له‌به‌رده‌میدا هه‌موو په‌رده‌كاني وه‌هم ده‌كرينه‌وه‌و، به‌ربه‌ستی خه‌يال و سه‌رساميش ناميٽ، ئه‌و راستيه‌مان بۆ روون ده‌كات‌وه كه بيگومان وجودی (يه‌ئجوج و مه‌ئجوج) راستيه‌کی جیگیره‌و، ئه‌وان هه‌ن و له‌پشت به‌ربه‌سته‌كه‌يانه‌وه‌ن وه‌ك چۆن خودا هه‌والی له‌سه‌ر داوه تا نزیک بوونه‌وه‌ی به‌ليني هه‌ق ده‌رباره‌ی هاتنی رۆژی گه‌وره‌ی قیامه‌ت. بۆيه هيج كه‌سيك بۆی ناشيٽ به‌رای خۆی له‌ بۆته‌ی وه‌همیدا دانيٽ، يان دواي ئه‌م راستيه‌ مانای مه‌جاز و تيپه‌ريټروايان بۆ له‌قه‌له‌م دات، پيغه‌مبه‌ريش ﷺ به‌و پي‌يه‌ی، كه كۆتايی پي‌هينه‌ری ده‌ورانه زانستيه‌كه‌ی ئه‌م به‌سه‌ره‌هاته‌يه، هه‌والی ئه‌وانی پي‌داوين و فه‌رمويه‌تی: ئه‌وان - يه‌ئجوج و مه‌ئجوج - پۆليكن له ئاده‌ميزاد و، به‌سه‌ره‌هاتيكي سه‌رسوپه‌نيان هه‌يه، كه پيش ئه‌وه‌ی (نوح)ی پيغه‌مبه‌ری خودا - سلاوی لی بيٽ - كۆچی دواي بکات روويداوه، ئه‌وه بوو خودا ژيانی (نوح)ی له دواي لافاوه‌كه دريژ کرده‌وه، تا ئه‌و کاته‌ی نه‌وه‌ی سييم له كور و هه‌چه‌كاني به‌سه‌ر رووی زه‌ويدا بلاوکرده‌وه و به‌فه‌رمانی خودا و به‌پيی ئه‌و نه‌خشه‌يه بوو كه خودا بۆی كيشا بوو. ره‌گه‌و ره‌چه‌له‌کی (يه‌ئجوج و مه‌ئجوج)يش بۆ ئه‌و حاڵه‌ته ده‌گه‌ريټه‌وه كه (باناثی كورپي يافثی كورپي نوح) - سلاوی خوادايان لی بيٽ - دوانه‌يه‌کی ني‌رينه‌يان ببوو، كه دوو مندال بوو و زۆر ناشيرين بوون، ته‌نانه‌ت و ينه‌ی فيل به‌ره‌نگ و روخساريانه‌وه نيشتبوو، پي‌يه‌كان و مه‌چه‌كه‌كاني ده‌ستيشيان شيوه‌ی هيواشي فيليان وه‌رگرتبوو، هه‌روه‌ها ده‌می هه‌ردووکیان نه‌ختيک له سه‌رو سه‌كوتی لووتی فيليان پيشان ده‌دا، گويچكه‌کانيشيان له گويچكه‌ی فيل ده‌چوون.

لهو دوو کورپه مندالڼه، یه کینکیان قه باره و بارستایه کی گه وره ی هه بوو، به لام
 نهوی تریان هینده بچووک و لاواز بوو بهو ئه ندازه یه گوايه کاتیک له دایک بووه به
 سکی براکيه وه نووسا بیټ، وهك نهو دی جان وه ریک بوو بیټ به سکیه وه.

پیغه مبه ره که ی خوداش (نوح) - سه لامی خودای لی بیټ - فەرمانی کرد که
 یه که میان واته نهو دی خاوه نی جهسته گه وره که یه ناوی (یه نجووج) ی لی بنریت،
 نهوی تریشیان که جهسته ی بچووک و لاواز بوو، ناوی (مه نجووج) ی لی بنریت.

هه ریه که لهم دوو ناو هه له زمانی سریان ی پیغه مبه ره که ی خودا (نوح) دا -
 سه لامی لی بیټ - مانایه کی تاییه تی هه بووه، چونکه دوو ناوی لی کدراون
 (مرکب)، بۆ نمونه وشه ی (یه) به مانای (بخور) ه، وشه ی (یه) یش به مانای
 (بخوره - شارب) ه، وشه ی (جوچ) یش که بۆ هه ریه که لهو دوو وشه یه زیاد کراوه،
 واتای (درۆ) ده گه یه نیټ. له سه ر ئه م وشه ی (یه نجووج) بهو دوو وشه لی کدراوه ی
 (یه - و - جووج) وه مانای (بخوری درۆ - یاخود درۆخۆر) ده گه یه نیټ، کاتیک له سه ر
 مانا و مه فهوومی ئه م دوو وشه یه ش پرسیار له (نوحی پیغه مبه ری خودا - سه لامی
 لی بیټ) کرا، له وه لامدا گوته و یه تی:-

(نهو مرو فانه کارو حاله تی کی تاییه تیان هه یه که به خواستی خودای خالق یانه).

پاشان (ناراث) ی کورپی (یافت) ی کورپی (نوح) - سه لامی لی بیټ - دوانه یه کی
 میپینه ی له خیرانه که ی بووه که دوو کچی مندا ل به هه مان قه باره و بارستایی نهو
 دوانه نیترینه یه بووه. (نوحی پیغه مبه ری خوداش - سه لامی لی بیټ) فەرمانی
 کردووه که که چه گه وره که (واته نهو دی خاوه نی جهسته یه کی قه به و گه وره بووه)
 ناوی (عوج) ی لی بنریت، ئه م وشه یه ش له زمانه سریان ه که دا مانای (زلو قه به)
 ده گه یه نیټ، هه روه ها فەرمانی کردووه که که چه بچووک که ش ناوی (عنج) ی
 لی بنریت که مانای (کورته بالا) ده گه یه نیټ.

ئیدی حیکمهتی خدای کردگار وابوو که ههریه که یان له ماوهیه کی کورتدا گهوره بیئت.

جا کاتیک بالغ بوون، پیغه مبه ره که ی خدا (نوح - سلّوی لی بیّت) - فرمانی کرده وه، که (عوج) ی کچه گهوره که ی له (یهنجووج) ی کوره گهوره که ی ماره بکریّت، (عنج) ی کچه بچووک و کورته بالّاش له (مهنجووج) ی کوره بچووک ماره بکریّت.

پاشان وه ک پیشتیش رووغان کرده وه که (نوح) - سهلامی لی بیّت - به فرمانی خدا (وهچه و نهوه کانی) به سه ره مو ناوچه کانی زه ویدا دابهش کردووه و بهوشیوهی، که خدا بۆ دیاری و پروون کردۆته وه، راستی و حقیقه تی ئه مهش وابوو، که خدای مه زن فرمانی به دوو فریشته (مهلائیکه) کردووه، که لهشیوه و قهباره ی دوو بالّنده دا بچن بۆلای (نوح). (نوح) یش له ساتی دابهشکردنی نهوه کانی دا به سه ره ناوچه که ی له ناوچه کانی زه ویدا فرمانی پی کردوون، که دای ئه و دوو بالّنده به پریزه بکه ون، تاکو به خواستی خدا له شویئیک ده گیرسیئنه وه و له و جیگه یهش دابیّت، که ئیراده ی خدا له سه ره ئاوه دان کردنه وه ی هیه، جا کاتیک نۆزه ی ئه و دوو (ژن و میّرده) دوانانه ی، که دوو کورپی دوانه و دوو کچی دوانه ی زۆر سه یرو سه مه ره بوون، هه ردوو لا (واته هه ردوو خیزانه که، یان هه ردوو میّرده که) فرمانیان پیکراوه، که دای ئه و دوو بالّنده یه بکه ون، ئه مهش وه ئه و نه ریته ی، که له و رۆژهدا باو بووه، ئینجا زه ویش به فرمانی خدا بۆیان هیئراوه ته یه و پیچراوه ته وه، تاکو به ئاسانی بگه نه ئه و جیگه یه ی، که به خواستی خدا ده بوایه بگه نه ئه و ی وئاوه دانی بکه نه وه، ئه و دوو بالّنده به پریزه ش، هه ردوو خیزانه که (واته هه ردوو میّرده که و هه ردوو ژنه که) ی به هه ردوو جوّرو په نگ و جهسته لیّک جودا کانیانه وه برده و ری نیشاندهریان بوون، تاکو گه یشتونه ته ئه و جیگه یه ی، که ئیستا دوو خیزانه که و وه چه کانی خۆیانی لییه و، بالّنده کان له و ی نیشتونه ته وه، ئه و شوینه ی ئیستای (یهنجووج و مهنجووج) یان بۆ ده سنیشان کردوون، به رده وام

هەر له وێش دان تا ئهو پۆژهی که خودای مهزن و بالادهست ڕێگهی ده‌رچوونیان بۆ شوێنه‌کانی تری زه‌وی پێ دده‌ات، ئهم ده‌روازه‌یه‌کی ئهو ناوچه‌یه‌یان له جیگه‌یه‌کی تایبه‌ته‌وه‌و له ده‌شته‌کانی (سیب‌ریا)وه، هه‌یه، ئهو سه‌هۆڵبه‌ندانه که‌له‌که بووه‌ش که ئه‌م‌ڕۆ له‌و ناوچه‌یه‌دا هه‌یه، له‌و زه‌مانه‌دا نه‌بووه، به‌لکو چهند می‌رگی‌کی فراوانی سه‌وزی پێ ده‌شته‌کان بووه که دره‌خته‌کان و جه‌نگه‌له‌ چرپه‌کان به‌پیزی درێژ درێژ ده‌بینران و دایانپۆشی‌بوون. ئه‌مه‌ش له ئاکامی ئهو لافاوه‌وه که ژیا‌نی به‌ناوچه‌که به‌خشی‌بوو که چهندین دۆڵ و شی‌و نشی‌وی لی ببووه‌وه، چهنده‌ها ماده‌دی هه‌مه‌ جو‌رو به‌پیتیشی لی‌وه په‌یدا ببوو، پاشان هه‌ردوو بالنده به‌پێژه‌که، (یه‌ئ‌جوج و مه‌ئ‌جوج) یان به‌نی‌و که‌له‌به‌ری‌کی گه‌وره‌ی زه‌ویدا برده‌ ناوه‌وه که به‌ره‌و خوار لی‌ژ ده‌بۆوه‌و له‌و پارچه‌یه‌ی زه‌وییشدا وه‌ک ئه‌شکه‌وتی‌کی گه‌وره‌و نی‌وانی هه‌ردوو دیواره‌که‌ی له‌راسته‌وه بۆ چه‌پ نزیکه‌ی یازده‌ فهرسه‌خ بووه، به‌رزیه‌ی بانی سه‌ره‌وه‌شی له‌لی‌ژایی یه‌وه نزیکه‌ی نی‌و فهرسه‌خ بووه، ئهو ناوچه‌ی لی‌ژایی یه‌ش که لی‌یه‌وه دابه‌زی‌بوون ده‌گه‌یشته‌ سه‌ر بنی پوه‌و به‌نه‌په‌تی یه‌ رووناکه‌که‌ی زه‌وی که‌پیش ئه‌وه‌ی زه‌وی له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که بکری‌ته‌وه‌و به‌م په‌نگه‌ خ‌رو کۆبکری‌ته‌وه. چونکه پیش پیاده‌کردنی ڕێسای (ئۆرگانه‌کان) که ببوه‌ هۆی به‌رفراوان کردن و گه‌وره‌کردنی زه‌وی و له‌پێی هینانی خ‌ک و خۆلی له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌که‌که‌راویشه‌وه، که ببوه‌ هۆی خ‌ر‌کردنه‌وه‌ی، بۆیه پیش ئهو رووداوانه (زه‌وی) پان و پۆر درێژ بووه‌ وه‌ک تابلۆیه‌ک له‌ گه‌وه‌ری‌کی روون، که خودای په‌روه‌ردگار ئه‌فراندن (اب‌داع)ی له‌ دروست‌کردنیدا له‌ جوانترین ده‌ریا و رووبار و چیا و داروده‌خت و کی‌لگه‌ی به‌شی‌وه‌ی به‌رجه‌سته‌و زیندوو له‌سه‌ر وێنا کرد‌بوو، ئه‌مه‌ش به‌ حوکمی ئهو ڕێسای (به‌خۆر رووناک کردنه‌وه)یه‌وه‌ی، که ژیا‌نی ته‌وا‌ی خاوه‌نداری‌تی به‌پێی خواسته‌کانی خودا له‌ وێناندن و ئه‌فراندندا پێ به‌خشی‌وه. جا هه‌ر که‌سێ‌ک خا‌زایی چوونه‌ خواره‌وه بۆ نی‌وبنی زه‌وی بی‌ت ئه‌وا له‌ هه‌ر لی‌ژایی یه‌که‌وه‌و له‌هه‌ر لایه‌کی‌یه‌وه بی‌ت بۆی داده‌به‌زی‌ت، چونکه لایه‌کانی زه‌وی که به‌و ڕێک‌خسته‌نه‌ توکمه‌یه‌وه بۆ سه‌ر بنی

رووه که ی ژێرو ناوه وهی لیژ دهیته وه، حاله تیکی ئاسایی خوازاوو ئیراده له سه ره دانراوی خودایه، خوداش که به چاکی و ریکی هه موو شتیکی دروست کردوه، بنی ناوه وهی وه که شیوه ی رووکاره دیاره که ی داناوه، که چۆن هه موو وینه یه کی زیندووی ده ریاو پرووبارو چیاو دارو دره ختو پرووه که کانی تیا داهیناوه، ئیدی وه که به هه شتیکی پر له نیعمه ت و خێرو خۆشیی گه وه ی لێ هاته وه، که به شه ونه رژئیراوه که ی رووناکی خۆره وه پهیدا بوون.

سه رووی بنه وه ی زه وی، ئاسمانیکه بۆ ئه وه که سه ی، که به سه ره بنی خوا ره وه ییدا ده روات، چوار گۆشه یه کی پیکهاته وش له نیوه راستدا، که هه رلایه که له هه ره چوارلاکه ی ده گاته سه دان میل، نیوانی هه ره دووکیان پیک ده گیه نیته، که عبه ی پیروزی ش ئیستا له سه نته ری ناوه راستیدا وه ستاوه، ناوه وه ی ئه وه زه وی یه و خوارووتریشی، مه لبه ندی ژیانیکی سه لمینراوی رووناک بووه و ژیا نه که شی به هیژ تربووه له و رووکاری زه وییه رۆشن کراوه بنه ره تییه ی، که له پێش خرکردنه وه و هینانه وه یه کی زه ویدا بووه.

جا کاتیک (یه ئه جوو و مه ئه جوو) بۆ ناخی زه وی یه بنه ره تییه رۆشن کراوه که له وه که له به ره ی نیوان هه ردوو لووتکه ی چیا که وه دابه زیون، که (ده که ویتته لایه که له لایه کانی زه وی یه وه و له و لایه دیاری کراوه وه، که پێشتر رووغان کرده وه) و، که خوداش خۆی بۆ ئه وه کاره سه رسورپه ئنه هیشتویتی یه وه و حیکمه تیکی زۆرو گه وره شی وای خواستوه وه، که دوا ی ماوه یه کی که م له م دیرانه ی داهاتوودا (به یارمه تی خودا) بۆ مان ده رده که ویت. ئای کرده ی خودای بالاده ست چۆنه و، چهند دلقپه نه ئه وه ی ده یبینن، که دوا ی ئه وه ی هه ریه که له وه دوو ژن و میرده به هیواشی چوونه ته نیو ئه وه زه وییه وه. ئینجا ره نگ و روویان گۆراوه، واته له وه ره نگه ناشیرینه وه ی، که پێشتر وه سف کرا و هه یانبوو، گۆراون بۆ جوانترین ره نگ له رووخساری سه رنج راکیش و دلقپن. ته نانه ت گه ره جوانترین ئافره تی دنیا له گه ل

ههرمى يينهيهك لهو دوو جوړه دا بهراورد بكریت، ئهوا له ئاستیدا ناشیرینترین مروڤ بوو، به هه مان شیوه هه ر دوو پیاوه کهش جوان ببوونو، ته گه ر هه ر نیرینهیهك له گه ل یه کیکیاندا بهراورد کهین، ئهوا ئه و نیرینهیهش ناشیرینترین مروڤ بووه له ئاستیدا.. ته مهش بههوی ئه و هیزه روڤشن که رهوانه ی په جمه تی خوداوه که له و جیگریاندا له ناخی زه و ی راسته قینه ی دره وشاوه به نووری په روه رد گاری بالا دستدا، هه بووه و، که به حوکمی روڤشن بوونه وه که یه وه بووه به به هه شتی خودا له زه ویه کهیدا. ئیدی هه ریه که له و دوو خیزانه، نه وه یه کی هیجگار زۆرو بی شوماریان لی که وتۆته وه، به شیوه یه که که مه گه ر هه ر خودای خۆی ژماره یانی زانیبیت، ته وانیش سه ره رای ی زۆربوونیان هه ر له و زه ویه دا به گیانی خۆشه ویستی و په حم و به زیی یه وه له گه ل یه کتردا ژیاون و، له ئاستیکی بلندی دلسۆزیدا بوون بو خوا په رستی و زانست و گه یانندی په یه وندی سۆزی نیوان خویان، به مهش وایان لی هاتوو که مروڤه زه به للاحه کانیان کوپانی مامیان که (کورت به بالا بوون) خستۆته سه ر شانیان له کاتی رویشتندا.. هه روه ها سه ره رای ی پیچه وانیه به شه کانی زه و ی و که م کردنه و یان (به حوکمی کاری جیگری روڤشن کردنه وه ی به ره جمانه ی خودا بو هه ر که سینک به سه ری دا بروشتایه، به لام هه ر به حوکمی ئه و ژیا نه جیگیره روونا که وهش خۆشه ویستی و سۆزو به زیی له نیوانیاندا بالا و به بووه و.

خودای په روه رد گاریش رزق و رۆزیی ته وانی والیکرد بوو، که له گه نجینه کانی ئه و په جمه ته ی خۆیه وه پهیدا بیت، که له یاسای روونا ک کردنه وه ی پر په جمه تی خۆیه وه و به پیی ماندو و بوون و ری و شوینی ک بۆی دانا بوون، ته نانه ت به پیی خواست و ئیراده ی واقعیانه ی ئه و خه لکهش بووه، ته مهش حال و بارودۆخی هه موو ژیا نیکی مولکدارانه یه، به تایبه تیش له به هه شته کاندا. جا ته گه ر ئیستا ئیمه تییان رامینین و ئه و جوړه ژیا نه شیان له لای خه لکی ئیستا زانراو بیت، ئهوا حه سوودی ئیره ییان پی ده بن، چونکه ته وان چه ندان هینده ی ئه و ئاده میزانه بوون، که ئیستا

له سهر پړوی زهوی دهژین، چندان هیندەئ تهفسانهیی بوون، که ناژمیریت و هیچ عهقلیکیش بهخهیا لیدا نایەت، چونکه ئەوان لهوپهړی چاوتیږی و بهختهوهرییدا دهژین، جگه لهو هیچ نهخوښی و دهر دو پهتایه کیش ههرگیز پرویان تی ناکات، ئەمەش لهبەر نهبوونی ئاسهواریکی ئەو دیاردانەئ که ئەو دهر دو پهتایانە بههوی هه‌مه جوړی و تیکه‌لاوبوونیا نه‌وه ده‌خولقیښن، هه‌روه‌ها هیچ وجودیکیش بۆ حوکمی مردن له‌و خاکه‌یان دانیه، ئەمەش بههوی بلا‌وبوونه‌وه‌ی گیانی چه‌سپینراوی ژیان تیای دا.. تەنانەت گەر بتوانریت مردوویه‌ک ببریت بۆ ئەوی، ئەوا به‌لەش ساغیه‌وه هه‌لده‌ستیت‌ه‌وه له‌هه‌موو دهر دو نه‌خوښه‌کیش چاکبۆته‌وه. له‌وانه‌شه تۆ پیرسیت و بلیت: ده‌ی باشه ئەم جیاوازییه به‌رفراوانه خه‌یا لیه‌یه چییه له‌کاتیکدا قورئانی پیرۆز وای باس کردوون که ئەوان تیکده‌رو فاسیدن له‌زه‌ویدا (مفسدون فی الارض)؟ منیش له‌وه‌لامدا پیت ده‌لیم: هەر له‌هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیرۆزه‌وه که قورئانه‌و له‌سوننه‌تی چروپ به‌ره‌که‌تی پیغه‌مبه‌ریشه‌وه ﷺ ده‌تبه‌مه‌وه بۆ خالی سه‌ره‌تا و بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌کان.. ئەوه‌بوو وه‌ک پېشتەر باس‌مان کرد دوا‌ی ئەوه‌ی یه‌که‌مین باب و باپه‌ره‌ پېشینه‌کان دابه‌زینه‌ خواره‌وه بۆ نیو ناخه‌ بنه‌ره‌تییه‌ پۆشن کراوه‌که‌ی زه‌وی و، دوا‌یی زاوژی و زۆر بوونی نه‌وه‌کانیان (به‌و په‌نگه‌ی که‌له‌مه‌و پېش روومان کردوه‌وه) پارچه‌ زه‌ویه‌کانی سهر پړوی هه‌ساره‌ی زه‌وی که‌له‌وبه‌ره‌وه نزیک بوون، خالی پینک گه‌یشتنی ئەو توپه‌زه‌مینیه‌ بوون که دراوه‌ به‌سهر رووی زه‌وی و به‌سهر ناخی خواره‌وه‌ی ئەو زه‌ویه‌ی راسته‌قینه‌ بنه‌ره‌تییه‌شدا که پېشتەر وه‌سفمان کردو، که له‌سووره‌تی (فجر)یشدا لی‌ی دوا‌ین، ئەو پارچه‌ خاکانه‌ش پر کرابوون له‌نه‌وه‌کانی ئاموزاکانی ئەمان و له‌و هۆزو تیره هه‌مه‌چه‌شانه‌ی تری وه‌ک (ته‌ته‌ر) و (مه‌غو‌له‌کان) بوون، هه‌روه‌ها له‌سه‌رجه‌م تیره هه‌مه‌ جو‌ره‌کانی تری مرۆفی سه‌ره‌تایی بوون که بناغه‌ی هه‌موو ئەو په‌گه‌زه‌ مرۆیی یانه‌ی ئەمرۆن و ئەم پارچه‌ زه‌ویانه‌ی تریان ئاوه‌دان کردۆته‌وه، یان بناغه‌ی په‌یوه‌ست به‌هه‌موو ئەو نه‌ته‌وانه‌ی ترن که له‌ناوچه‌کانی تری ده‌ورو به‌ریان‌ه‌وه هه‌بوون و نه‌وه‌کانیان

به‌شیویه‌کی بئی سنوور زیادیان کردووه. بیگومان نزیك بونوه له‌هه‌ر تیره‌یه‌كه له‌و تیرانه‌ش له‌و كه‌نده‌لانه‌ی زه‌وییه‌وه‌كه (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) تیایدا نیشته‌جی بوون، کاریکی مه‌حال بووه، چونكه سام و هه‌بیه‌تیکی وای لیوه ده‌ركه‌وتوه كه به‌هیزترین دلی له‌پراندووه، به‌لام دواتر ده‌رچوونی هه‌ندیك ده‌سته و كۆمه‌لی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) بۆ ده‌ره‌وی خاكه‌كه‌یان ده‌ستی پئی كردووه‌و، هه‌ر له‌گه‌ل ده‌رچوونی‌شیاندا كه‌وتوونه‌ته به‌ر په‌لاماری (داب و نه‌ریتی باوی ره‌گه‌زه‌كان) كه حوكمی سه‌ر پرووی زه‌ویی ده‌كردو، نه‌وانیش به‌ نه‌مانی نه‌و جوانیه‌ روژن بۆوه‌ی كه تیایاندا بوو، گه‌راونه‌ته‌وه سه‌ر بنچینه‌ی رохساره‌كانی پیشوویان و به‌هه‌مان ره‌نگ و رохساری باب و بایره‌ی یه‌كه‌میانوه ده‌ركه‌وتوونه‌ته‌وه، واته به‌و ره‌نگه‌ی كه له‌سه‌ر شیوه و هه‌یه‌ته‌ی فیل بوون، سائیت زه‌به‌للاحه‌كانیان بووبن، یان كورته بالاو بچووكه‌كانیان. به‌م ره‌نگه‌ش له‌وپه‌ری كاملی و رێك و پێکی ره‌وشتمه‌ندی یه‌وه كه له‌و خاكه‌دا پێیانه‌وه لكابوو، هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه بۆخاپترین نه‌ریت و ئاكار له‌ توندی و ره‌قی و شه‌رخوازی و كرداری شه‌یتانیانه‌وه‌و، به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی هینده ترسناكیش كه هیچ عه‌قڵێك به‌خه‌یالی دا نایه‌ت، نه‌وان به‌م ره‌نگه بوون و پێچه‌وانه‌ی هه‌ردوو رێساكه‌ی (رۆشنكرده‌وه) و (ره‌گه‌زه‌كان) بوون، رێسای (رۆشنگه‌ری) روه‌خساره‌كانی نه‌وانی بۆ چه‌ند شان و شكۆیه‌کی به‌سام و به‌رێژ گۆرپه‌وه، رێسای ره‌گه‌زه‌كانیش كه له‌سه‌ر پرووی زه‌وی تووشی بوون هه‌لیگه‌پاندوونه‌ته‌وه‌و، كردوونی به‌چه‌ند ئاژه‌لیکی درنده و چه‌ند تارماییه‌یه‌کی شه‌یتانیانه‌ی نه‌فسانه‌یی.

لہم حالہ تہ شدا دہ شیئت کہ وتب نہ بہر مردن، نہ گہر مردن یہ خہی پی گرتبن، بہ لام
کی توانیویہ تی بہرامبہریان بوہستیئت و خوی راگریئت، لہ کاتیئکدا ئہ وان خواہنی
ئہ و ہیژہ ئہ فسانہیی یہ ترسیئنہرو نائاسایی یہ ریزہ پر بووبن و، ئہ و ھہ موو نہریتہ
خراب و شہر خوازانہ شیان ھہ بوو بیئت کہ ھیچ نارام و ھہ وسہ لہ یہک لہ بہرامبہریاندا
ناگریئت؟!

ئەو ھېرشو شالوانەي بۆ ھەر لایەکیان دەبرد، وەك چەند گەردەلوولیکي تیکدەر بوون که پەلی بۆ چەند ناوچەیکي فراوانو دوورمەوداش دەهاویشت، ئەمەش بەھۆی ئەو توانایەوێ که ژیانە پۆشنکراوەکیان لەچەند ھېژیکي نااساییەو پێی بەخشیبوونو، که چەندین وزەي لەپارەبەدەریشیان لە برینی ماوێ رینگاکاندا بەخێراتر لە پۆشتنی باندە بۆ مەیسەر بوو، تاوای لی ھات فەسادو خراپەیان گەیشتە قوولایی ناوچەکانی ئەو ولاتانەي که ئەمڕۆ بە (ولاتانی ھیندو چین) ناودەبرێن و، گەلیك ولاتی دوورتریشی گرتەووە کەلەو سەرەدەمەدا ناوەکانیان دیاری نەکراوون. ھیچ شتیکیش (ھەر چییەك و ھەر چۆنیک بوايە) لە بەرامبەر شالووی ترسناكو تۆقینەری ئەوان دا نەدەما، ئەوان ھیچ مرۆفیک و ھیچ ئاژەلیکیان فەرامۆش نەدەکرد تا بەزیندوویی دەیاغخوارد، ھەروەھا گشت پرووہكو درەختیکیان نەدەھێشتەو بەساغی، بەلکو یان دەیاغخوارد، یاخود تیکیان دەداو لەناویان دەبرد.. تەنانەت گەر گەلیك لەسەر چیايەك یان پیدەشتیک دا بووین، ئەوانیشیان بە دارو درەختو کێلگەو مەزراکانەو پامالیو، کەواتە ئەوان چ گەردەلوولیکي وێرانکەر بوون؟ ئەي داخۆ چ ترسو بیمو بەلایەکیان خولقاندیی؟! لەگەڵ ئەوەشدا ھەر جارێك بۆ زەوی یەكەي خۆیان ھاتبەنەو، باسی ئەو پروداوانەیان نەکردووە که خۆیان خولقاندوویانە، بەلکو دەسبەجی دەچوونەو سەر ھالەتە بەرێزو شکۆمەندییەكەي خۆیانو سەر پوخسارە رێكو پێكە پڕشنگدارەکەیان جا بەھوكمی زانیو ناگاداربوونی سرووشاری پڕشنگدارتییانەو مەبەستیان لە دەرچوونیان، گەیانندی سوودو کەلک بوو بە کوپانی نامۆزاو خزمو کەسو کارەکانی خۆیانو لەو گەلانەي تردا، بەلام نەیانزانێو که ژیانی ھەموو ئەوانە تیک دەدەنو لەناویان دەبەن، بێگومان ئەوان بوونەتە ھۆي قێکردنی چەندین ھۆزو تیرەي بێ شومار لە ئامۆزایانو کەسو خزمانیان، تەنانەت ئەو ناوچانەو بەشەکانی دەورووبەریشیان تاماویەکی زۆر لە مرۆف چۆل ببوون.

هەر بۆیهش خودای مهزن ((ذوالقرنین))ی بۆناردن تاكو ئهوان لهو شهرو بهلا هههه ترسناكه پزگار كات. جا بزانه ئهگهر ئهوهی زانیان لهو ناوچانه و دهورو بهریان دۆزیویانه تهوه، وهك ئاسهوارى هاوشیوه و یكچووی چهند جهستهیهکی نیمچه مرییو كه لهشیوهی ئاژهلهوه نزیکن، ئهوه له بنهڕهتدا لاشهی ههندیک لهوانه كه چهند تیرهیهك توانیویانه بیانکوژن..

زانایانیش گومانیان وابوو كه ئهه لاشانه تهنهكانی رهگهزیکن لهو مهخلووقانهی كه لهپیش مرۆفدا زهوییان ئاوهدان کردۆتهوه. ئهمهش ههلهیهکی دیاره، چونكه یهخچال (سهللاجه)كهی (سیبریا) ئهم دهروازهیهی دابۆشیوه كه دهچیتته خوارهو بۆ نیو ناخی زهوییه پۆشنکراوه بنهڕهتی یهكه.

ههر ئهه دهروازهیهشه كه بهربهستهكهی (ذوالقرنین)ی لهسهه بنیاتنراوه، كه بهیارمهتی و کۆمهکی خودا توانی ی بنیاتی بنیت.

لهوانهشه بهرسیت: (ذوالقرنین) - سلاوی لی بیّت - چۆن توانیویهتی بهربهستهكهی نیوان ههردوو لوتکهی چیاكه له راست و چهپهوه له نیوان نۆکهنده بهرزهكه و نۆکهنده نزمهكهی توێژالی زهویدا بنیات بنیت، له کاتیکیدا پروبهری نیوانیان دهگاته نزیکهی یازده فهرسهخ بهرامبهه نیو فهرسهخ؟! ئهی داخۆ بری ئهه پارچه ئاسنه گههوانه و پارچه مسهکانیش چهند بووبن كه بهکاری هیناون؟ ئهی چهند تیره بهشدارییان لهگهڵدا کردووه و یارمهتییان داوه له بنیاتنانی ئهه بهربهسته قهبه و ئهفسانهیهدا؟! پاشان بۆچی ههر بهتاییهتی ئاسن و مسیان تیکهڵ کردووه.

منیش له وهلامدا بهه رهنگهکی كه خودای زانا و دانا دهڕیخستوه پیت دهلیم:-

ئهوانههی لهگهڵ (ذوالقرنین)دا بهشدارییان له بنیاتنانی بهربهستهكه کردووه، له پیاوانی ئهه تیره و هۆزانه بوون، تهنهها ههوت پیاویش بوون، هیچ كهسیکی تریشیان سا ئیتر له لایهنگرانی، یان له سهههزانیشی بهشداریی ئهه کارهیان

نه کردوه، چونکه فهرمانی به هه موو تیره و هۆزه کان و سه ربازه کانیش کردوه که بۆ ماوه یه کی و هها لهو جیگه یه دوور که ونه وه کهوا له بهر چاویان نه مینیت و هینده دوور که ونه وه که توانای دیتنی کاره که و رووداوه که یان نه بیت، بۆیه ش (ذوالقرنین) حهوت پیاویانی له هه ره خواپه رستری نیان و له به ته قواترینی پیاوانی ئه و تیرانه هه لباردوه، هه رچه نده پۆیستی به که سانی تریشیان هه بووه، به لام خودای به هیژو بالاده ست خۆی بۆی ئاسان کردوه، ئه مه ش به پیتی ئه و هه واله ی که خودای حه قو مافه روه ره له کتیه که یدا رایگه یاندوه و فه رموویه تی: ﴿إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَعَآيِنَتْهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (٨٤) الکهف، هه روه ها به گویره ی ئه و فه رمایشته ی تری خودا ده رباره ی وه لامی (ذوالقرنین) بۆ ئه و په رسیاره ی هۆزه کان کاتی که داویان لی کرد کهوا په ره و مالی بۆ کۆده که نه وه له به رامبه ر بنیاتنانی به ربه سه ته که داو، که ئه ویش پاداشتی خودای به باشتر زانی: ﴿... فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ (٩٤) قَالَ مَا مَكْنَىٰ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ... (٩٥) الکهف.

به لام بۆیه ته نه ا ئه و حهوت پیاوه ی به شداری کاره که ی خۆی کرد تا کو ئه و پیاوانه خۆیان و هۆزه کانیشیان پاداشتی کریتی به شداری یکردنیان ده سگه ر بیت کاتی که هۆکاره کانیان ده سه ته به ر کرد و کاروباری شاروه ی هوکمرانیشیان ده رخست و، له مه شه وه به م هۆیه وه ئه و پیاوانه ی هه لبارد، ئه و حهوت پیاوه ش ئه وانن که خودا له فه رمایشته که یداو له باسی چیرۆکی (ذوالقرنین) دا - سلّوی لی بیت - ده سنیسانی کردو و له سه ر زاری (ذوالقرنین) یش فه رموویه تی: ﴿... فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ (٩٥) الکهف.

بری ئهو پارچه ئاسنه گه وراشه، که به کاری هێناون قورسایی ههوت (رهطل)^(۱) یان ههبووه له قاپێکی گه ورده دا نراوه، پاشان فرمانی پێ کردوون، که ههوت جار هاواری (الله اکبر) بڵێنهوه و خودا به گه وره بگرن و، ئاگرێک بکه نهوه، ئینجا له گه ل فووتی کردن دا ههوت جار (الله اکبر) بڵێنهوه. ئیدی بهم ڕهنگه (ذوالقرنین) ئاسنه تهاوه که ی بۆ ئاماده کراوه. فرمانی به که له به رهش کردووه، که به مۆله تی خودا بێته وه یهک و دا بگریته، که له به ره کهش هاتۆته وه یهک و دا خراوه تا وهک په نجه ره که ی بچوکی لێ هاتوه، ئینجا (ذوالقرنین) به دهستی خۆی ته ختی کردووه به پێی ئهو وزه توانایه ی، که خودا پێی به خشیبوو تاوای لێ هاتوه رووبه ره که ی (مه ترێک به نیومه تر) بێت به پێی پێوه ره کانی نه مڕۆمان، ئه وهش له و په ری پێکی و ته ختی دایه، پاشان پارچه له و حیکی گه وره ی له به رد، که بۆ ئهو مه به سه ته ئاماده ی کردبوو، خستۆته سه ری، ئینجا فرمانی به هه ره ههوت پیاوه که کردووه، که قاپه گه وره و پر له ئاسنه تهاوه که به ده م (هاواری (الله اکبر) و خوا به یهک دانانه وه) هه لگرن و بیخه نه به رده ستی، ئه ویش ئاسنه تهاوه که ی کردووه به سه ره به رده گه وره که و ئهو درزو کونانه یدا، که له چوار ده وری که له به ره که دا هه لیکه ندبوون تا کو به ته وا وه تی له گه لیدا یهک بگرن، پاشان برێکی له و جوړه ی له مس تهاوندۆته وه به هه مان شیواز کردویتی به سه ره ئاسنه که دا، ئه مهش به پێی ئهو حیکمه ت و خواسته ی خودا بوو، که خودای خاوه ن هێزو حیکمه ت برپاری بۆ دا بوو، پاشان (ذوالقرنین) فرمانی به زه وری کردۆته وه که به ئه مری په روه ردگاری به تها ونا بچیته وه سه ره دۆخی پیشووی له درێژبوونه وه، زه ویش درێژبوته وه به ئه مری خودا وهک خۆی لێ هاتۆته وه، ئیدی خیرا ئهو به ره به سه تهش له گه لیا کشاوه و به قه د فراوان

(۱) (رهطل) جوړه پێوه رو کێشانه یهک بووه که له هه ره ولاتی کدا به شیوه ی تایبه ت و لیک جودا به کارهاتوه، به شیوه که ی گشتی له میسرو چهند ولاتیکی تر دا هه ره (ره طلیک) دوا زده (نۆقه) بووه، دیاره هه ره نۆقه یه کیش سی کیلۆ غرام و نیو بووه.

بوونهوهی که له بهر که له گه‌لیا فراوان بووه، به‌لام ههر له‌سه‌ر شیوازیکی نایابی
پێکی و ته‌ختی و بلندیی بووه، سه‌رده‌مینک له‌ دوای ئەمه‌ش سه‌هۆل‌به‌ندانه‌که په‌یدا
بووه تاوه‌ك ئەم حاله‌ته‌ی ئەم‌پۆی لیها‌تووه.

که‌واته‌ بزانه (ئاسن) ئه‌رکیکی گرنگی هی‌زو توانای توندی هه‌یه، ئەمه‌ش
سیفه‌تیکیه‌تی که‌ خودای خالق و کرد‌گار پێی به‌خشیوه، وه‌کو له‌باره‌یه‌وه
فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۚ ۝٥٥﴾ الحديد
واته: (هه‌روه‌ها له‌ ئاسنمان دروست کردووه که‌ ماده‌یه‌کی ره‌ق و هی‌زدارێ تونده‌و،
له‌هه‌مان کاتدا چه‌ندین که‌لکیشی بۆ خه‌لکی تێدا‌یه).

جا ئە‌گه‌ر له‌نیۆ خۆی زه‌وی یه‌ رۆشنکراوه‌که‌وه تیشکه‌کانی خۆره‌ه‌لاتنی له‌سه‌ر
ره‌نگ بداته‌وه، ئە‌وا ژیا‌نیکی له‌باری پێ‌ ده‌دات و ده‌یانکاته‌ چه‌ند تیشکی‌که‌ له‌
هی‌زو ره‌قیی ئاسن و به‌نیۆ ئە‌و به‌رده‌دا که‌ (له‌ خوارووی ماوه‌یه‌کی یه‌ك فه‌رسه‌خی
یه‌وه‌یه) ده‌چێته‌ خواره‌وه.

ئه‌وه‌ش حیکمه‌تی دانانی به‌رده‌که‌یه له‌ پێش دانانی ئاسنه‌که‌دا، چونکه‌ کایه‌ی
پۆزه‌تیف (له‌بار)ی رۆشنکاریی، که‌ رینگه‌ به‌شته‌ سرووشتی یه‌کانی دی نادات، گه‌ر
هه‌رچییه‌کیش بن، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ بنه‌رته‌ی راسه‌قینه‌و زیندوانه‌ی نین ته‌نها ئە‌وه
نه‌بی‌ت، که‌ به‌ فه‌رمانی خودا تیا‌یدا دانراوه، ئە‌وا ئیدی (کایه‌ی رۆشنکاری)
مۆرکی بنه‌رته‌ی خاکی زیندووی به‌ به‌رده‌که‌ به‌خشیوه، چونکه‌ به‌گه‌ر خسته‌نه‌وه‌ی
ژیانی له‌بارو، پاشان ژیا‌نده‌وه‌ی گیانی ئە‌و ژیا‌نه‌و له‌و ئاسنه‌دا، که‌ له‌ سه‌رووی
دایه‌ تا‌کو وزه‌ و تینه‌که‌ی بۆ ناوخۆی خواره‌وه (ناوه‌وه‌ی زه‌وی بی‌ت) به‌گو‌یره‌ی
خواست و ئیراده‌ی دانا‌یه‌ی خودایه، ئە‌مه‌ش چونکه‌ سرووشتی ئە‌و گه‌وه‌هه‌ره
بنه‌رته‌ رۆشانه‌ی که‌ به‌گیانی له‌باری ژیا‌ن رۆشن کراونه‌ته‌وه، وای لی‌ده‌کات
ئیراده‌ی دو‌ینراوی په‌سندکات.

له مه شه وه خواستی (ذوالقرنین) له نێو بهرده كه دا په خشكراوه، واته له
پهنگدانه وهی هیزو توندیی ئاسنه كه وه بۆ نێوخۆی خاكه كه و به پیتی ئهو قهزاو
قهده ره ی كه خودای داناو زانیار برپاری له سهرداوه.

له سه ر ئهم بناغه یه ش یه ك ره طل له ئاسن، ئه گه ر بكه ویتته بهر کایه یه کی
پۆشنکردنه وه، ئه وا کایه ی هیز ی توند (البأس الشديد) ی بۆ ماوه ی (فهرسه خێکی
سێ جا) لێ ده رده چیت، چونکه هه ر هه وت ره طله که ی ئاسنه کان کایه ی هیز ی
توندیان لێوه ده رچوه، که ده گاته (هه وت فهرسه خ سێ جا) بۆ نێو خاکه
پۆشنکراوه که.

جا ئه گه ر برپانیت بۆ پرووه ری (۱۱ * ۵۰). فهرسه خ، که ماوه ی
فراوانبوونه وه ی که له به ره بنه رته یه که یه، ئه وا تێده گه یته، که چ وزه یه کی
به رجه سته له هیز ی توند ی ئاسنه که به وه پری راگرته وه به سه ر مه وداکانی ئهو
که له به ره و به ماوه ی یه ك فهرسه خدا دابه ش بوون، که پال به هه رکه سی که وه ده نیت
بۆ خواره وه گه ر بیه ویت به سه ر ئهو به رزاییه دا سه رکه ویت، که رێگه یه ك به ووه بۆ
چونه دره وه له ناوه وه، تاكو هه یج که سی که ش نه توانیت ده ریخات، یان لێی نزیک
بیتته وه، خودای مه زنیش بۆیه فهرموویه تی: ﴿فَمَا اسْطَعُوْا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا
اسْتَطَعُوْا لَهُ نَقَبًا﴾ (الكهف).

ئه وان هه ر جار یك خه ر یك بوو نزیک ده بوونه وه له کایه ی هیزه تونده که ی
ئاسنه که، یه کسه ر کۆمه لێک تیری رێک و سه نگینیان به سه ردا ده بار ی و نه یده هیشت
بگه نه ئهو به رزاییه ی که رێگای ده رچوونیان بۆ ده ره وه بۆ ئاسان ده کردن. پاشان
پازو نه یینی هیز ی ئاسنه که یان به سه ردا په نگ ده درایه وه وایان لێ ده هات له نێو
خۆیان دا له یه کتریان ده داو سزاو ته می ی یه کتریان ده دا بیتته وه ی که سی که شیانیان
زامدار بیت، ئه مه ش به هۆی نه بوونی زامو ده ردو مردن له و شوینه دا، وه ک
پیشتریش باس مان کرد!!

به لّام به هۆی ئه و خۆشه و یستی و سۆز به زه یی یه ی که له نیۆ خۆیان دا بۆ
یه کتریان هه بووه، دهروونیان ئازاری ده چه شت به وه ی گهر به و شیوه یه په لاماری
یه کتر به دن که له کاتی نزیک بوونه وه ی ئه و کایه یه (مجال) ه دا به یه کتریان ده کرد.
بۆیه ده بینین ئه وان له مه ودا یه کی دیاری کراو و له و کایه یه وه نۆزه ی پاسه وانی تی
یان بۆ خۆیان رێک خستبو و تا کو سه عاتی واده ی لیّ نزیک بوونه و یان لیّ تیک
نه چیّت و نه که ونه به ر ئه و نه فره ته سه یرو سه مه ره یه ی که وینه یه کی سه رسوهری تی
هه یه، به لّام ئه و مه سی که (ذوالقرنین-سلّوی لیّ بیّت) به سه ر ئاسنه که دا
پژاندوویه تی و تیکه لیّ کردووه، مه به ستی له و کاره دا به دی کردنی ئه و گیانه پۆشن
کراوه یه بووه که ئاویتته ی گوړو تینی ئاسنه که بووه، تا کارلیک و کاردانه وه ی
مه سه که له گه لّ ئاسنه که دا به دی بیّت و وه ک وزیه کی تیشکه ده ری برووسکه پپرژین
بیّت به رامبه ر هه ر که سیّ که به یه ویت سوو کایه تی به ته نی به ره به سه ته که له ده ره وه
بکات ئه گه ر بیّ ی گه یشتیّت.

به‌شیکی ماوه و دیاری ئهم به‌به‌سته له‌سه‌ر پووی زه‌ویش هه‌بوو، که تاماوه‌ی
نزیکه‌ی سی‌ سه‌د سالیك بوو، پاشان دیار نه‌ماوه و له‌ژێر چیا به‌سته‌له‌کی یه‌کانه‌ی
(سیب‌ریا) دا شارراوه‌ته‌وه تاکو به‌هۆی ئامرازه‌کانی فزینی وه‌ک فزۆکه‌کانیشه‌وه
نه‌دۆزێته‌وه، یان به‌هۆی هه‌ر ئامرازێکی تهره‌وه، به‌م پێی یه‌ش گران بووه له‌سه‌ر
مروڤی گه‌ر بگاته ئهو شوێنه، ئه‌مه‌ش هه‌ر ره‌حه‌مه‌تیکی تری خودایه به‌به‌نده‌کانی.

هەروەها ئەم بەربەستە ھەر چەندە بەو ساکاری یە بنیان نراوە کە ئاسن و مسی تیادا بەکارھێنراوە، بەلام لە پتەوی دا ھێندە بەھێزو تۆکمەییە کە ھەرگیز مەزەندە ناكریٲو تیك نادریٲ تەنانەت گەر ھەزار بۆمبى ئەتۆمیشى بەسەردا بٲەقینریٲتەوہ ئەوا تاکە (ئینج)یكى لىٲ ناشکیٲٲ.. چونکە ئەمە بەکۆمەك و ھاوکاریى خودای بەھێزو بەتوانا بنیات نراوە.

پاشان نه گەر بۆ ئو حېكمه ته پروانين كه ئۆرگانه كانزاييه كانى بهر به سته كه به و هېزه يان به خشيوه، ئو ا ده بينين له ژيانى رېسا پۆزه تېفه كه ى رۆشنكارى يه وه ده راوېژراوه و ئو ئۆرگان و په گه زانه ش رېسايه كه يان له ناخى زه وييه بنچينه ييه رۆشنكاراوه كه وه و هر گرتوه. له لايه كى تريشه وه (ذوالقرنين) — سلاوى لى بېت — بهر به سته كه ى بۆ بنيات نه ده نرا، ته نها به و يارمه تى و كۆمه كه ى خدا نه بېت، كه زانست و توانا ى پى به خشيبوو، ئيدى چۆن حال ته ئاساييه كان له بهرده مي دا نابەزىترىت.

بهر به سته كه ش بهرده وام له سر ئم حال ته ى ده مي نېته وه تا ئو كاته ى كه خودا ى زانا بريار له سر ته خت كردنى ده دات له رۆژى نزيك بونه وه ى به لېنه راسته كه يدا له سر هاتنى قيامت، وه كه له سووره تى (كهف) دا فرموييه تى: ﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ (٩٨) الكهف.

جا بۆ ئو وه ى سينه شت فينك و دلت ئارام بېته وه و، عه قل و هوشت رۆشن و پروون بېته وه، ئو بۆ زياتر پروون كردنه وه و له گه نجينه ى پر زانستى خوداييه وه ئو زانيارى يه شت بۆ زياد ده كه م، كه راستگوى متمان به پيكر او، واته پيغه مبه رى (الصادق الامين) ﷺ له دواين سوورې بلندى ى دا به ناوى (عبدالله المهدي) يه وه — سلاوى لى بېت — هه والى له سر داوه و، وه كه له (الشرح المبين) دا باسكراوه .. بزيه له م باره يه وه پي ت ده ليم:-

(يه تجوج ومه تجوج) له پشت ئو بهر به سته يانه وه ناتوانن ده رچن، مه گه به فرمانى خودا ى مه زن نه بېت و له كاتى نزيك بونه وه ى واده ى به لېنه راسته كه يدا له سر هاتنى قيامت ى گه وره، وه كه خودا له سووره تى (كهف) دا هه والى له سر داوه و له فرمايشته پېرۆزه كه يدا هاتوه: ﴿... فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ

وَعَدُ رَبِّي حَقًّا، له سوورہتی (انبیاء) یسدا ئہم فرمایشتہی خودای لہ بارہ وہ ہاتوہ:-

﴿ حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴾ (١٦)
وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقُولُونَ أَلَمْ يَكُنَّا فِي
عَقْلٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٧﴾ (الأنبياء) ﴿﴾ بیگو مان به یٰئنی خودا هر
دیتہ دی (إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ) ..

به لّام دواى كوَتايى هاتنى ماوهى حوكمى نيمامى گهوره (عبداللّٰه المهدي) —
 سلاوى لى بِيَت — و كه دواى فيتنهى (مهسيحى جادووگهر) دِيَت كه پيشتر له
 تهفسيرى سوورتهى (فجر) دا باسكرا، جا كاتيَك ئه و پياوه نهفرته لينكراوش خوى
 له نايهت و رينمايى يه كانى خوداى پهروهردگاريدا ده مالىت و، سيماي بههشته
 نورانيه كهى (إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ) لى داده برپرِيَت و، له بهر سهركهشى و ياخى
 بوونيشى داده بهزِيته سهر زهوى و دهست به دنياوه ده گريَت، ئيدى له و پَرژهدا زهوى
 له حالتهى رُوشن بوونه وهيه كى تهواو به رووناكى و نوورى پهروهردگارى دايه.. وهك
 له سوورتهى (الأعراف) دا هاتووه، كه ده فهرمويت:-

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَٱنشَلَحْ مِنْهَا فَٱتَّبَعَهُ الشَّيْطَٰنُ فَكَانَ مِنَ ٱلْعَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى ٱلْأَرْضِ وَٱتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ ٱلْكَلْبِ إِن تَحِمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَٰلِكَ مَثَلُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَبُواْ بِآيَاتِنَا فَٱقْضُصِ ٱلْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ ٱلْأَعْرَافُ﴾

واته:- (ئەي پېغەمبەر هەوالو بەسەرھاتی ئەو کەسەیان بۆ بخوینسەرەوه، کە فرمان و پېنمایي یەکانی خۆمان پى ږاگەياندىبوو، کە بۆ پېغەمبەرە کەمان ناردبوو خوارەوه و کەچى ئەو شەیتانی بەدواوه بوو شەیتان ئەوى دابوو پېش خۆى و، ئەویش چوو رېزى گومراو لەناوچوانەوه، خۆ ئەگەر خواستمان لىي بوايه، ئەو کابرايه مان بەو ئايەت و پېنمایيانه مان بەرزو سەنگین دەکرد، کەچى ئەو خۆى سەرى کردە سەر ژيانى فریودەرى دنیاو، تەنها بە جوانیه کانی دنیا قایل بوو، نمونەى ئەم جوړه کەسەش، وەك نمونەى سەگ وایه ئەگەر دەریکەیت، یان دەرینە کەیت، یان پیایدا هەلشاخیت، یاخود وازیشى لىي بهییت، هەر زمان دەردییت و له هەناسه برکى دایه.. بەراستى ئەمە نمونەى ئەو کەسانهیه، کە ئايەتەکانى ئیمەیان بەدرۆزانیوه و باوەریان پى نەهیتاوه.. جا تۆش ئەم جوړه هەوالو بەسەرھاتانە بۆ خەلکى بگېرەرەوه، تاكو هەلویستەو تیفکرینیان هەيیت).

جا لەو رۆژەدا، کە ئەم پیاوه خۆى له ئايەت و فرمانەکانى خودا دادەمالییت و سەریپچیان لىي دەکات، زەویش لەوکاتەدا (له حالەتى رۆشن بوونەو یەكی تەواو بە نوورى پەرورەدگارییەوه) ى دایه، بیئەوهى، کە (هەلبەتە) هیچ چرپیەكى لەسەر مايت، مەگەر ئەوهى ناخى نەبییت، وەك ئەو بەربەستەى، کە رى له دەرچوونى (یەنجووج و مەنجووج) دەگریت. جا بە هاتنى مەسیحى جادووگەر (دجال) و نەفرەتلیکراویش بۆسەر زەوى، هەر شتىك چاوى بەسەر بکەویت دایەپۆشیت و پرووى زەویش بە رووپۆشیتك له خۆلەمیش دادەپۆشیت، کە رەنگى خۆلەمیشە کە له رەنگى رەشەوه نزیکە، بەوێش چەندین دیمەنى بەرجەستە له دەریاو و روبارو کینلگە و درەختەکان دادەپۆشیت، بەلام حالەتە ئیجابییە رۆشنکراوه زیندووەکەى بۆ داناپۆشیریت. پاشان هەموو کۆشک و خانوو و روبارەکانى بەهەر حەوت باخەکانى (ئیرەم) وە دینه سەر زەوى و لەو ئاگرە پیرۆژەدا دەپېچرێنەوه، کە خودای بەرزو بالادەست له سوورەتى (نمل)دا لەبارەیهوه فەرموویهتى: ﴿...أَنْ بُرِكَ مَنْ فِي

النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨﴾ النمل ﴿٨﴾ واته بانگی لیکراو پیتی گوترا: (پیرۆزو پاکژو خوا پێداون ئەو کەسە، کە لە پال ئاگرە کە دایە، ئەو مەلائیکە تانەش کە لە چوار دەوری شوینی ئاگرە کە دان). ئەو ئاگرەش ئاگریکی پیرۆزە و هەر گیز شت ناسووتینی ت هەر چەندە بارستایییە کە ی گەورە و سیفە تیکی سامناکیشی هەبێت، چونکە بە قەد ئەو لە ئاکام و شوینی واری ئەو هەشدا ئەو جادووگەرە نە فرەت لیکراو درۆزنە بە یار مەتی شەیتان و سەربازانی شەیتان شتە دروستکراوە خەیاڵییەکانی لە سەر ئەو پروپۆشە ی کە بە سەر پروی زەویدا داوە، دادەنێت، وە ک پروبار و خانوو یاریگەکانی کە بە زمان وەسف ناکرێت ئەویش بە حوکمی توانا ستمکارییە کە یەو. فیتنە و ئاشووبی ئەم کابرایە (نە فرەتی خودای لە سەر بێت) لە سەر دەستی پێغەمبەری خودا (عیسا) - سلاوی لی بێت - کۆتایی دێت کە (عیسا) بە قەمە پۆحانییە کە ی (الحرية الروحانية) لێی دەدات و، پاشان مەلائیکە تی سزا دە بخەنە دۆزەخووە (ئاگرە کەو)، چونکە حوکمی مردن لە کاتی هاتنی پۆژی دوابی تا پۆژی قیامەتی گەورە راوەستێنراوە.

پاشان پێغەمبەری خودا (عیسا) - سلاوی لی بێت - فەرمان بە ئاگرە پیرۆزە کە دەکات کە بۆ ئاسمان بەرزبێتەو بەو کۆشک و خانوانە ی (ئێرەم) هەو کە لە نیوی دان و، بەو (خەلکەو ی تی دان) و (بەو کەسانەو هەش کە ئازایە تییان لە چوونە نیوی هەو پێ دراوە کاتێک پێی دە ترسێنران) بە هەموو ئەمانەو بەرزبێتەو، ئینجا هەر ئەوانەشن کە دە گە پێنەو بۆ ئاسمان.

بەلام پێغەمبەری خودا (عیسا) - سلاوی لی بێت - و جێنشینیانی ئیمامی گەورەش - سلاوی لی بێت - و هەموو ئەو نەتەو و هۆزانەش کە لە دوایانەو بوون، سرووشی ئەویان بۆ دێت کە بچنە پال (بیت المقدس) و (مسجد الحرام) و ئەم دوو جێگە پیرۆزەش لەو پۆژەدا لە سیمای گەو هەریانە ی پێشنگدار بووی خۆیان دان، هەروەها سرووشیان بۆ دێت، کە بچنە (مەدینە) ی نوورین و پۆشنکراو بە سنوورە

بنچینهیییه کانی ئهوسای زهمانی پێغه مبهری خدا (محمد) ﷺ که لهو دیمه نیدا خودای حق کردویتی به گهوههرو خاکی درهوشاوه، ئهوهش بهتیشکی رۆشنگهروهی زهوی که به نوورو رۆشنایی پهروهردگاری خۆی لهوای هاتنی قیامت رۆشن بۆتهوه.. خودا ئهم خاکی له (یهنجوو و مهنجوو) یش پاراستوو و ناهیلایت بچنه ناویهوه.

لیروهه رازو نهینیی سرووشی خودا بۆ پێغه مبهری خزی (عیسا) دهرده کهویتی که خۆی و همموو ئهوه نهتهوانی له گه لیدان بچنه نیو ئهوه جیگه ریزلیگیراوو پیروژانهوه، ئهمهش له بهر نزیکبونهوهی به لینی حقی خودا له سه ر دهرچوونی (یهنجوو و مهنجوو)، لهو رۆژهدا هه ر شتیک لهو چرپیانیهی که چوارده وری ناخی زهویان داوه، رێیان لی ده گرن، به لام ئهوان له هه ر چوار لاکه ی زهوییه وه زۆر به خیرایی و کۆمه ل لهوای کۆمه ل دین و وه که ئهوه ی سه ر رووی هه موو ئهوه زهویانه داپۆشن که داگیری ده کهن، ئهم به خیرایی دهرچوونه شیان، وه که به دیی هاتنی به لینه که ی خودای پهروهردگاره که فهرموویه تی: ﴿حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾، ئیدی به چه ندين تاقم و کۆمه له وه دین و سه ر رووی زهوی داده پۆشن و وینه ی رохساره کانی باب و باپیرانی پیشوویان ده چیتته وه سه رو ناشیرینی په نگ و روویان دهرده کهویتی و، سیمای وه حشیانه و درندانه شیان به دیار ده کهویتی و، به و ناشیرینی و خرابیه ی نه ریت و ئاکاریانه وه بلاو ده بنه وه و، ره قی و توندی و قیزه وه نی هه لئس و کهوتیشیان دهرده خات، ئهمهش له کاتی دهرچوونیاندا لهو کایه رۆشنه وه بۆ کایه ناهه مواره پێچه وانه که و له ئاکامی ئه وه موو فیتنه و ئاژاوانه شه وه که جادووگه ره که له سه ر رووی زهوی ئه نجامی داوه. ئیدی هه ر درۆ و ده له سه یه که و هه ر کاریک که جادووگه ره که له سه ر رووی زهوی ئه نجامی داویت، ئهوان ده بخۆن و، هه ر رووبار و ده ریایه کیشی دروست کردبیت هه مووی ده خۆنه وه. به م په نگهش ئه وه دوو ناوه ی (یهنجوو و مهنجوو) که

(نوح) ی پێغه مبه‌ری خودا لیتی نابوون تیا یاندا به‌دی دیت، وه‌ك گوتمان وشه‌ی (یه‌ئجوج) له مانا سریانیه‌كه‌یدا به‌مانای (بخۆری درۆ) دیتو، وشه‌ی (مه‌ئجوج) یش به‌مانای (بخۆره‌وه‌ی درۆ) دیت وه‌ك پێشتریش پوون کرایه‌وه‌و كه‌ وائیدی به‌و شیوه‌یه‌ش تیا یاندا به‌دی دیت.

ئینجا شه‌یتانه‌کانیش له‌و پێگه‌و مه‌له‌نده‌ پر له‌درۆو ده‌له‌سانه‌ی جادووگه‌ر كه‌ هۆزو كۆمه‌له‌كانی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) قوتیان داوون و خواردوویانته‌وه‌، بۆ ده‌ره‌وه‌ی زه‌وی هه‌ل‌دین و له‌ ئاسۆکانی ده‌ورو به‌ری له‌نگه‌ر ده‌گرن، له‌ سه‌رووشیا نه‌وه‌ (ئیبیلیسی باب‌ه‌گه‌وره‌یان) هه‌یه‌و، به‌رده‌وام له‌ بۆشایی ئه‌و ئاسۆ فراوانه‌دا تا رۆژی قیامت ده‌می ننه‌وه‌، ئیدی دوا‌ی ئه‌وه‌ جیگه‌یه‌کیان له‌سه‌ر زه‌وی نیه‌، وه‌ك خوداش فەرموویه‌تی: ﴿...وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ﴾ (الحج ٢١).

واته‌: - (هه‌ر كه‌سێك هه‌ول بۆ خودا دا بنیست، وه‌ك ئه‌و ها له‌ته‌ی وایه‌ كه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ به‌ربوویته‌وه‌و ده‌سه‌جی بالنده‌ش په‌لاماری بدات و پارچه‌ پارچه‌ی بکات، یاخود ر‌ه‌شه‌ بایه‌کی به‌هێژ بیفرینیت و بیبات بۆ شوینیکی زۆر دوور).

به‌لام ئه‌و گوم‌پایی یه‌ی كه‌ دوا‌ی ماوه‌ی حوكم‌رانی پێغه‌مبه‌ری خودا (عیسا) - سلاوی لی بیت - تا رۆژی قیامه‌تی گه‌وره‌ دروست ده‌بیت، ئه‌وه‌ له‌ خودی خه‌لكیه‌وه‌یه‌ به‌هۆی ئه‌و هێزه‌ سرووشیه‌ی هه‌یانبووه‌و كه‌ به‌هه‌وا و ئاره‌زووی نه‌فسه‌كانیشیان چۆکیان پێ‌دادا‌ون.

پاشان دوا‌ی ئه‌وه‌ی زه‌وی له‌و هه‌موو درۆو ده‌له‌سه‌یه‌ی جادووگه‌ر پاك ده‌بیتته‌وه‌و كه‌ گه‌لی (یه‌ئجوج و مه‌ئجوج) خواردوویانه‌و خواردوویانته‌وه‌، چه‌ند بالنده‌یه‌ك به‌ ورده‌ به‌ردی سوورکراوه‌ی (سجیل) هه‌و دین و داده‌به‌زنه‌ سه‌ریان و هه‌موویان به‌ردباران ده‌که‌ن و ده‌یانکوژن، پاشان ئاسمان بارانیکی و هه‌ا به‌لیزمه‌و گه‌وره‌

دهباريتيت كه لاشه مرداره وهبووه كان بۆ دهروهه زهوى توور دهداث، لهوئيش چهند
 بالتديهه كى رهشى زه به للاح كه (لهش و لارو باله كانيان گهورهن)، دياغخۆن..
 بهمهش فهرمايشته كهى خدا به ديبى ديت كه فهرموويه تى: - ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ
 فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾..
 ههر شهيتانه كانيشن كه (با) له جييه كى دور فرتيان دهداث، چونكه هيچ
 جينگيه كيان له سهر زهوى لهو رۆژهدا نيه، وهك له مهو پيشيش پروون كرايه وه..
 به لام نهوانه، كه بالتده كان په لاماريان دهدهن، ههر نهوانن (واته: قهومي
 يهئجوج و مهئجوج) بههوى نهوى درۆ بوختانى جادووگهره نهفرته
 ليكراوه كيان پتوه پهيوهست كراوه كه خواردوويانه و خواردوويانه ته وه، چونكه
 بوونه ته چهند قايك بزيان و بهره و ئاگره گهره كيان دهبات و، چهندها سهده و
 عهيامى بى شومارو نه زانراو تييدا ده ميئننه وه، ههر نهوانيش كه دواين كهسو
 كۆمه لن لهوانه له ئاگر دهده چن، نهوان تيايدا ئازاريش نادرين، بهلكو ئامرازيك
 بوون له ئامرازه كانى سزادانى خهلكى نيو دۆزهخ، له هه مان كاتدا پيكهاته
 نه تويميه كه شيان به بى نهوى ئازارى ناخى دهرونيان بدات پيك دهبيتته وه، چونكه
 نهوان له بنه پتهى شيوه خولقيئراوه كه ياندا ليبور دراو و چاوپوشي ليكراون.

به دهركه وتزو بلا بوونه وهى لاشه كانيشيان له سهر زهوى بهو بارانه، كه
 رايماليون (وهك پيشتر باسمن كرد) ئهم بارانه نهو پروو پۆشه خۆله ميئشيهش
 راده مالتيت كهوا به سهريه وه نيشتبوو، پاشان حاله تى پرووناكى و ژيانه
 سرووشتيه كهش بۆ زهوى دهگه رپته وه، و ناشتى و دادپهروهى خۆشه ويستيش له سهر
 زهوى بال دهكيشت، ئهمهش له ژيئر حوكمى پيغه مبهرى خدا (عيسا) - سلاوى لى
 بيت - و لايه نگرانى بهدى ديت.

نایه ته که ی نیۆ ئه و ئینجیله راسته قینه پیروژهش به دیی دیت که ده لیت:-
 (گه وهیی و نه مری له ئاسۆکانی بلندیدا هه ر بۆ خودایه، ههروه ها له سه ر زه ویش
 ناشتی و بۆ خه لکش خوشحالی) ^(۱).. ئیدی زه وی هه ر له و ئارامی یه ی دا ده ییت
 تا کو پیغه مبه ری خودا (عیسا) - سلاوی لی بیّت - بۆ لای خودای (رفیق الاعلی)
 به ر زده بیته وه و جینیشینانیشی - سلاویان لی بیّت - دوا ی ده که ون.. دوا ی ئه مه ش
 خه لکی تووشی نسکویه کی ترسناک و تۆقینه ر ده بن، ئه مه ش به گوێره ی ئه و هه واله ی
 که خودای به رزو بالا ده ست پیی راگه یاندووین و فه رموویه تی:- ﴿...وَتَرْكَا بَعْضُهُمْ
 يَوْمَئِذٍ يَمُوجٌ فِي بَعْضٍ﴾ ^(۱۱) الکهف .. ئینجا حاله ته که هینده ناخیه نیّت که
 قیامه تی گه وه ر دادیت، وه ک به دیی هاتنیکی فه رمایشتی خودا که فه رموویه تی:-
 ﴿...وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَمَجَّعْنَهُمْ جَمْعًا﴾ ^(۱۱) الکهف.

به م روونکردنه وه راست و هه ق به روه رانه یه ش توانیومانه په رده له سه ر به سه ر
 هاتی (یه ئجوج و مه ئجوج) هه لده ینه وه، ئه مه ش به هزی ئه و لی کۆلینه وه و
 ساغکردنه وه یه ی، که باشتیری خه لق و گه وه ری به نده کانی خودا و، ئاشنا و
 خۆشه ویست و هه لبۆیراوی خودا: (ئیمامی گه وه ری دوا یین (عبدالله المهدي) سلاوی
 لی بیّت) به ئه نجامی داوه.

پۆژانیش ئه م راستیه له نزیکه وه ((به فه رمانی خودا و به خواستی خۆی))
 ده سه لیئن.. بۆیه له خودا ده پاړینه وه، که ئیمه و ئیوه ش به که سانی بپروا پیکه رو
 باوه ردارو ته سلیم بووی حه ق، دا بنیّت تا کو پا داشتی سه رکه وتن و چاکه خوازی
 به ده ست بیئن و، به و خه لات و خێرو به ره که ته ش بگه یین و، له به هره مه ندان بین..
 (امین).

(۱) وه ک پشتریش له په راوێزی لاپه ره یه کی تر دا ناماژم بۆ کرد من وه ک وه رگێپێ ئه م کتیبه هاواری
 نو سه ر نیم له هی نانی ئه م ده قه درێزه دا که خۆیشی به ئه فسانه و خورافاتای داده نیّت، به لām وه ک
 ئه مه نه تیک ته رجه مه م کردۆته وه . (وه رگێپ)

تا ئێره له برهگی (یهنجوو و مهنجوو) له روانگی بههائی یه کانهوه دهقی
ئهو شریته بوو که یه کیك له بانگهشه چییانی بههائی یه کان تییدا دهبراره
(یهنجوو و مهنجوو) دواوه و بهزمانیکی رهوانی عهرهیی و بهئهدایه کی رۆشن و
شیوازیکی روونی و تاریژییهوه ئهو ههموو ئهفسانه و قسه پووچ و بێ نیوه رۆکانهی
تیادا ههلا رشتوه.

((به دوا دا چوونیکی کورت له سه ره ئهم وته پووچه لانه))

ئیمه بۆیه ئهم گوتاره گومرا و ناههقه مان به و درێژییهی خۆی و به تهواوهتی
هیئاوه، سووربووین له سه ره خستنه رووی ههموو دهقه کهیشی، تا کو وینه که له
تیروانیی دهسته و تا قمه گومراکان بجهینه بهرچاوی خۆینه رانی بهرپرزو ههروهها
لێکدانه وهی مهزه به لاده رهکان و یاری کردنیان به کتیبی خودا، شیواندنێ مانا و
دهلاله تهکانیشی بجهینه روو... له ههرا و زهنا و ساخته کارییه شدا چهند خالێک
به دیی ده کهین، وهک:-

ئهم گوتاره پشستی به هیچ سه رچاوه یه کی راست نه به ستوه له سه رچاوه کانی
فه رموده ی پیغه مبه ری خودا ﷺ، به لکو هه ره ته نیا گریمان و ئیدی عایه که ئاتاجی
به به لگه و نمونه و سه لماندنه.

ئهمه گه رانه له نیو جیهانی نادیار (غیب) دا به بی ئامرازیکی راستو، به بی
به لگه یه کی په سندن لۆژیکی عه قلیکی ساغ، جیهانی نادیار و پرو داو و
راستییه کانی ش، ته نها له کتیبی خودا وه رده گیریت، یان له فه رموده ی راستی
پیغه مبه ره وه ﷺ.

ئهم درۆزنه قسه هه لبه ست و بوختانچی و ئیددی عاکاره ش جله وی ته واوی بو
خه یالی خۆی شل کردووه، به ئاره زووی خۆی رۆشتووه و گه راوه و چه ندین شتی
سه یرو سه مه ره ی له ژیر زه ویدا خستۆته خه یالی خۆیه وه، که گوایه ئهو شتانه و ئهو

مهخلوقاتانه ژيانێکی تایبهتیان ههیهو، ئهوان هۆزی (یهئجوج و مهئجوج)ن، له راستیدا ئهو وینه و دیمهنامهی که ئهو کابرایه خستونییه پروو له جیهانی واقعی مادیدا هیچ وجودێکیان نیه، تهنا ته له خدیالی کابرا خۆشیداو له خدیالی ههر کهسیکیشدا که بروای پی دهکات، هیچ وجودێکیان نیه.

بۆ ئهوهی ئهم شیواندن و درۆ بوختانانهش زیاتر هاغان دات بۆ وریایی و بیداری له ئاست راستیهکانی قورئان و مانا و مهبهستهکانیشیداو، بهردهوام بین له سهر ئهوهش که بانگهواز بۆ تهفسیری قورئان تهنها بهراستی و زانست بکهین، بهلام رینگاش نادهین به هیچ کهسیک که لهو دهقهی هینامان بروای پی بکات یان ئیمانی پی بینیت، بهلکو تهنها له دهرووی و ئاگادارکردنهوهوه بۆ خهڵکی تری باس بکات.

((له گهڵ ئایهتهکانی ئهم چیرۆکهدا))

((پێغه مبه ر ﷺ له ئایهتهکانی چیرۆکی (ذوالقرنین) دهخوینێتهوه))

ئایهتهکانی چیرۆکی (ذوالقرنین) بهو پرسیاره دهست پی دهکات که کافرو (هاوهل بو خوا دانهران) ئاراستهی پێغه مبه ری خودا ﷺ یان کردبوو، که پیشتریش جووله که کان رینمایی ئهو کافرانهیان کردبوو تا ئهم پرسیاره له پێغه مبه ر ﷺ بکهن، ئهوهبوو پێیان گوتبوون: (دهبارهی پیاویکی گهڕۆک پرسیاری لیبکهن که له رۆژهلات و رۆژئاوا گهراوهو، داخۆ به سهر هاته که ی چی بیت)؟! وهکو له مهو پشیش دهقه که یان هینایهوه. ئایهتی پرسیاره که ش ئه مهیه: ﴿وَسْتَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ﴾ (پرسیارت له سهر (ذوالقرنین) لی دهکهن).. وهلامی نیو ئایهته که ش ئه مهیه ﴿قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (پێیان بلێ باسیکی ئهوتان له چه ند ئایهتیکی قورئانهوه بۆ دهخوینمهوه).

کاتیك سهرنج لهم وهلامه دهدهین ههندیك دهرسو ئاماژهو په‌ندو رێنموونی لێ دهردێنین، وه‌ك:-

١- سهره‌تای وه‌لامه‌كه به وشه‌ی (قل/ بلی) ده‌ست پێ‌ده‌كات، زانایانی ته‌فسیر ئه‌مه به (قل-ی- تلقینی) ناوده‌به‌ن، واته‌: به (وه‌لامی فێركاریی-ی-بلی)-.. به‌و مانایه‌ی كه باسه‌كه‌و چیرۆكه‌ش له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ری خوداوه‌ داننه‌راون به‌لكو فێركردن و تیگه‌یاندنیكه له‌ خودای زاناو كاربه‌جێوه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی خۆی ﷺ گوزارشت كردن (تعبی‌ر)یش به (فه‌رمانی (بلی)ی فێركاریی) رێنموونیمان ده‌كات بۆ زانینی ئه‌و پاستییه‌ی كه بێگومان سرووش (وحی) له‌لایه‌ن خوداوه‌یه‌و، فێركاری و تیگه‌یاندنیكه بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ.

پێغه‌مبه‌ریش ﷺ كه لهم دۆخه‌دا (پرسیاری لێ‌كراو) و (تاقی‌كراو)ه‌و كه‌وتۆته به‌رده‌م تاقی‌كردنه‌وه‌یه‌ك (امتحان) به‌و ووته‌ پ‌ۆشنه‌ به‌پاشكاوی وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و، بۆشیا‌ن پ‌وون ده‌كاته‌وه‌ كه وه‌لامه‌كه له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ نه‌، به‌لكو له‌لایه‌ن خوداوه‌یه‌، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی هه‌یچ هه‌ولێکی خۆی به‌ وه‌لامه‌كه‌وه نه‌به‌ستێته‌وه‌و دان به‌وه‌ش دابنێت كه ئه‌و ته‌نها گه‌یه‌نه‌ری فه‌رمایشتی خودایه‌. هه‌ر لێ‌ره‌شدا تیبینی سه‌ره‌رشتیی خودا بۆ پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ده‌كه‌ین كه یارمه‌تی داوه‌و سه‌ریخستوه‌و به‌لگه‌ی رێنمایی پێ‌داوه‌و وه‌لامی‌شی بۆ خستۆته‌ پ‌وو، ئه‌وه‌تا له‌سه‌ر (ذوالقرنین) پرسیاری لێ‌ ده‌كرێت و، خوداش هه‌والی وه‌لامه‌كه‌ی پێ‌ ده‌گه‌یه‌نێت.

٢- مانای ئه‌وه‌ چیه‌ كه پێغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ند ئایه‌تیك له‌ باسی (ذوالقرنین) ده‌خوینێته‌وه‌، بێگومان جگه‌ له‌وه‌ی كه پێشتر ئاماژه‌مان بۆ كرد، مانای ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نێت كه ئاخوتنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌باره‌ی (ذوالقرنین)ه‌وه‌ هه‌ق و راسته‌و، مه‌سه‌له‌كه‌ش هه‌ر به‌و رهنگه‌یه‌ كه پێغه‌مبه‌ر ﷺ رایگه‌یاندوه‌، چونكه له‌خوداوه‌ پێی راگه‌یاندراوه‌، مانای ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نێت كه ده‌بی‌ت ئێمه

ئەو هەوالە پراگەیه نراوێ پێغه مەبر ﷺ نەخەینه بەر حوکمی چەند سەرچاوەیەکی ترو بەهۆی ئەوانەو داوای راستکردنەوێ هەوالە کە، یان ڕێککردنەوێ، یان بەدواداچوونی لێ بکەین، هەروەها مانای ئەوەش دەگەیه نێت کە تەنها دەست بەم پراگەیه نراوێ راست و جێگیرە پێغه مەبرەو بەگرین و، بەو چەند ڕووداوێ له چیرۆکە کەدا دیاریکراون قایل بین و زیاتر لەو لە سەرچاوە نادروستەکاندا پەیدا نەکەین و، پەناش نەبەینه بەر دەقه ناراستەکانی (ئیسرا ئیلیات) و، بەسەرھات و هەوال و وتە پێشینەکان تاكو چەند شیکارو درێژەیه کی ڕووداوێ کانی چیرۆکە کە ی لەسەر وەرگرین.

۳- با هەلۆیستەیه کیش لەبەر دەم وشە (منه) ی نیو ئایەتە کەدا بکەین ﴿سَأْتَلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ئەم پیتەش ئامرازی (من-ی- تبعیضی) یە (واتە/ دابەشکاری) واتە پێغه مەبر ﷺ هەموو زانیاری و بەشە کانی چیرۆکە کەو ڕووداوێ کانی (ذوالقرنین) باس ناکات، بەئکو گرنگترینی زانیاری یەکان و ڕووداوێ کان (واتە: هەندێک و (بەشێکی) لێ باس دەکات). هەروەها وشە (منه) ئاماژە بۆ شیوازی قورئان لە گێڕانەوێ ڕووداوێ کانی چیرۆکە کانیدا دەکات کە هەموو چیرۆکە کە بەدرێژی و بەیەك جاری تەواو ناگێرێتەو، هەمدیسان لەسەر بنچینە ی ڕوودانی ئەو بەسەرھاتە بەشە کانی ڕێك ناخات و، شیکارو سەرجه م کارو مەسەلە وردو درشتە کانی شی بەتیکرایی ناھێنێت.

جا ئەوێ کە واتای قورئانی تێدا ڕەنگ بداتەو، وێستگە کانی عیبرەت و پەند لێ وەرگرتنە کە گوێگران (بیسەرانی قورئان) وانەو ئاماژەو ڕێنماییە کانیان لێ وەر دەگرن، هەر بۆیەش لەنیو چیرۆکە کەدا تەنها ئەو وێستگانه پێشان دەدات و ئەو بەشەیه کەوا نیازە وێستراوێ کانی پێ بەدی دەھێنێت.

ههروهها له چیرۆکهکهوه ئهو دیمهنو پهرده و پرگانهش پیشان ده دات که سوودیك، یان زانستیك، یان پهندیکیان تیدا یه. ئیدی به ئانقهست ئهم شیکارو پروداو و ههوالانهی تری که (سوودیك، یان زانستیك، یان پهندیك) نابه خشن، فهرامۆش کردوه.

له بهرئهوه باوهرمان ههیه بهوهی که قورنان پیشانی داوه، ئهوه گرنگترینی دیمهنو پرگهکانی چیرۆکهکهیه، ئهوهش ههندیك له دیمهنهکانیهتی، نهک هه موو دیمهنو به شهکانی ئهو چیرۆکه.

دانیش بهوه داده نین که ئه گهر قورنان ههر بهشیکی تری چیرۆکهکهی فهرامۆش کردییت، له بهر ئهوهیه به پلهی یه کهم هیچ سوودیکی نه بووه، به پلهی دووهمیش به کردهیی (فعلی) هیچ بواریکی بۆ ههلوێسته له سه رکردنی تیدا نیه.

ههر بۆیهش ناشیت له نیو سه رچاوه و چاوه گهکانی تر دا به داویدا بگه رین، به لکو پتویسته له سه رمان هینده له گرنگترینی پروداوهکانی پیشینان وهر گرین و، مامه لهش له گه ل ئهو بهش و دیمهنه پیشان درا وانهیدا بکهین که هاوه له به رتزه کان (الصحابه الکرام) مامه لهیان له گه لدا کردوه کاتیك به وهنده له چیرۆکهکه دا قایل بوون.

ئهو دهسه لاتهی که خودا به (ذوالقرنین) ی داوه

قورنان هه واتی ئهو دهسه لاتهی که خودا بۆ (ذوالقرنین) ی مه یسه ر کردوه، پی داوین، وهک له فهرمایشته کهی خودا دا هاتوه: - (انا مکننا له) واته: - (ئیمه دهسه لاتییکی زۆرو گه وره مان پی دا بوو). دهسه لات پیدانیشت که له ریشهی زمانه عه ره بییه کهیدا له (تمکین) هوهیه له وشهکانی (مکان) و (مکانه) هوه وهر گیراون که مانای خاوه نداریتی ده گه یه نیئتو، واته (بووه به خاوهنی شوینه که) و بووه به خاوهنی پله و پایه یهک، خوداش به و رهنگه دهسه لاتیی له زه ویدا به (ذوالقرنین) دا

بوو، که هۆیه کانی سهرکهوتن و سهرفرازیی بۆ مهیسهر کردبوو. (ذوالقرنین) یش دانی بهو دهسهلاته دا نابوو که خودا پێی بهخشیوه و که ههر شتێک (له هیژو له سهرکهوتن) خاوهنی بوو بێت به هیژو کۆمه کی خودا بووه، بۆیه کاتیێک له گهشته کهی باکووردا ئهو گهلهی که لهنیوان ههردوو چیا بهرزه کهدا دیتنی، پێی گوتن ﴿مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾ (ئهو توانا و دهسهلاته ی که خودا پێی داوم لهههر کری و پاداشتیکی ئیوه باشتره).

وهك تێبینیش دهکهین فرمانی رابردوو (الفعل الماضي) ی (مکن) دووجار له چیرۆکه کهدا هاتوو: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ﴾ و، ﴿مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾. جا کاتیێک سهرنجی ورد لهم فرمانه ی نیو ههردوو پرسته که دهدهین، چهند خاڵیکی گرنگی لێ بهدی دهکهین، وهك:-

۱- بێگومان بکه (فاعل) له ههردوو (فعل) هکه دا، خودایه، چونکه فرمانه که دراونه ته پالّ خودا، ئهمهش باوه ر دانی پیدا ده نیت و، عه قیدهش ئاماژه ی بۆ ده کات کهوا خودا ههر خۆی بکه (فاعل) و ئه نجامده ری راسته قینه ی ههر کردارو مه سه له یه کی نیو ئهم گهر دوونه یه. ههر خوداشه بری رووداوه کان به پێی خواست و ئیراده ی خۆی داده نیت، دهنه خه لکی له ههر کردو کۆش و هه ول و کاریکیاندا ته نها وهك چهند هۆکاریکی رواله تیی ده ره کی دیارن، به لām هۆ خولقین و قه ده رکاره که ی ته نها خودایه.

۲- (ذوالقرنین) لهو دوو پرسته یه دا وهك (مفعول به) یهك هاتوو که فرمانه که ی له پرسته ی یه که مدا و به پیتی پیشگر (حرف جری) (له) له پرسته ی (مکنا له) دا بۆ په رپوه ته وهو، به لām له پرسته ی دووه مدا (مکنی) به بی ئهو جوړه پیتانه و، ههر به راسته وخۆ فرمانه که ی بۆ په رپوه ته وه.

۳- ئیمهش پرسیار دهکین لهسهر ئهوهی داخۆ حیکمهت چیه له پهڕینهوهی (فعل) بۆ (مفعول) له رستهی یهکهمدا به (حرف جر)ی (مکنا له)، له کاتیکیدا بهبی ئهوه (حرف)ه و راستهوخۆ له رستهی دووهم (مکنی)دا بۆی پهڕیوتهوه؟ بێگومان (فعل/فهرمانه که) له رستهی یهکهمدا له فهرمانه کهی نیو رستهی دووهم لاوازتره، هۆکاری لاوازتر بوونیشی ئهوه بۆتهیه که تیدا هاتوه، چهن دین شوین و بۆتهی تری قورئانیش دهبینین که کاریگهریان له هیژی فهرمان، یان له لاوازی و له بزووتنی و له دارشتهوهیدا هیه. فهرمانی (مکن)هش له رستهی یهکهمدا لاوازه، ههر بۆیهش نهیتوانیوه خۆی راستهوخۆ بۆ (مفعول)ه که بهرپێتهوه، یان بهبی شتیکی دی پێی بگات، له بهر ئه مه پشتی به (حرف جر)یکی وهك پیتی (لام) بهستوه تاكو به (مفعول)ه کهی بگهیهنیت، ئیدی بههۆی ئهوهوه بۆی پهڕیوتهوه، هۆی لاوازی ئه مه فهرمانه ی نیو رستهی یهکهم ئه وهیه لهسهرهتای باسی چیرۆکی (ذوالقرنین) دا هاتوهوه، له مه ر سهرهتای کاروباری دهویتی. وهك زانراویشه کاروبار و مهسهلهکان له خالی سهرهتایانهوه لاوازترن له کۆتایی یهکانیان. له بهر ئه مه لاوازی یهش ئاتاجی به (لام)ه که هه بووه تاكو بۆ (مفعول به)یه که بهرپێتهوه.

بهلام له رستهی دووهم دا ﴿مَامَكْنِي فِيهِ رَيِّ خَيْرٌ﴾ فهرمانی (مکن) به هیژه، ههر بۆیهش خۆی بهتهنها بۆ (مفعول به)یه که پهڕیوتهوهوه، راستهوخۆ چۆته سه ری. بۆ سیاقی رسته کهش ئه وه هیژه ی پێ به خشیوهوه. چونکه نه

یه کهم:- ئه وه دربارهی (ذوالقرنین) دهویتی که دوا ی ئه وه ی پیدای بووه و دهسهلاتی پێ دراوه و کۆنترۆلی بارودۆخه کهی کردووه و سه رکه وتوه.

دووهم:- له بۆتهی باسی هیژو توانای (ذوالقرنین) له بنیاتنانی بهر به سه ته که دا بووه که بۆ ئه وه گه له سه ته مدیده ی بنیات ناوه.

ئهم جیاوازییهی نێوان ههردوو جووره دهسهلاته کهش (تمکین) له نێو ههردوو پرسته کهدا، له جیاوازی یهکی نێوان خۆیان و دوو پرستهی تری هاوشیوهیان دهچن و لیکهوه نزیکن، ئهو دوو پرسته هاوشیوهشیان له فهرماشتیکێ تری خودا له سووپهتی (الانعام) دایه که فهرموویهتی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ...﴾ (الانعام) ۶ ... واته:-

(ئایا ئهو بێ باوه رانه بههۆی ئاسهواره کانهوه نهیاندیوه و نهیانزانیهوه که له پیش ئهواندا چهندهها نهوه مان لهناو بردووه کاتیکی پیشتر دهسهلات و پایه مان له زهویدا پی دابوون و دهسهلاتداریتیشیان به جوړیکێ وابوو که ئیوه مان ئاوا پایه دار نه کردووه).

(دهسهلات رهخساندن له قورئاندا)

ههلوێسته مان له ئاست ووشهی دهسهلات و رهخساندن (التمکین) ی نێو چیرۆکی (ذوالقرنین) دا هاڤمان ده دات بۆ سه رنجدان لهم بابتهی دهسهلاته له ئایه تهکانی ترو سووره تهکانی تری قورئاندا .. لهم رووه شهوه ده بینین که سیازده جار له قورئاندا وشهکانی (مکن.. یمكن/ واته به فهرمانی رابردوو و رانه بردوو) هاتوون، وهك (مکنا، مکننا کم.. مکناهم.. مکنی.. نمکن.. ولیمکن..) کاتیکی له ههر سیازده جاره که شدا لهم فهرمانه وورد ده بینهوه، ده بینین هه مووی براوه تهوه پال تواناو کاری خودا و که ههر خۆی بکهرو کرد گاریانهو، هاوه لفرمانیش (مفعول به) یه کان ئهو که سانهن که خودا دهسهلاتی بۆ رهخساندوون یان ئهوانه ن که له مهولا دهسهلاتیان بۆ ده رهخسینیّت.

ئینجا له ئاکامی ههلوێسته کردمان له ئاست ئهم بابته دا ئهم پرێسا روونکراوه یه لێ دهر دینین:- (بکهو (فاعل) ی فهرمانهکانی (مکن.. یمكن) له

قورناندا هەر خودا خۆیه‌تی.. په‌خساندنی ده‌سه‌لاتیش له قورناندا ته‌نها به کارێکی خودا داده‌نریت، ته‌نها بۆ خودایه‌و ده‌خریته پالّ خودا.. ئەم پرسیا پوونکه‌روه‌یه‌ش به‌ره‌و پرسیایه‌کی باوه‌ردارانه‌ی عه‌قیدییمان ده‌بات که په‌هه‌ندیکی میژوویی و ژیا‌ری هه‌یه، بینگومان خودا هەر خۆی ده‌سه‌لات ده‌دات به‌ سه‌رکرده‌و پێشه‌وا و فرمان‌ره‌وايان، هەر خۆیشی مه‌وداو را‌ده‌ی پا‌دشایی و سه‌رۆکایه‌تی و سه‌روه‌رییان بۆ دیا‌ری ده‌کات، بۆیه‌ ئەوان به‌هۆی هه‌یێکی پو‌اله‌تی ی خۆیا‌نه‌وه که تییا‌ندا بی‌ت، یا‌خود به‌هۆی قوده‌ره‌تیکی خۆ‌رسکی خۆیا‌نه‌وه نابنه‌ پا‌دشا و ده‌سه‌لاتدار، به‌لکو ئەوان خۆیان په‌رده‌و رو‌پۆشیکی خودان.

هەر خوداش ده‌سه‌لات و سه‌روه‌ری بۆ گه‌لان و نه‌ته‌وه‌و هۆزو ده‌وله‌تان ده‌ره‌خسینی‌ت و دیا‌ن هەر خوداش بریا‌ری سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی بۆ نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌دات، هەر خۆیشی سه‌روه‌ری و ده‌سه‌لات بۆ ده‌وله‌تی‌ک دیا‌ری ده‌کات، بالا‌ ده‌ستی و سه‌ربه‌خۆیی‌ش به‌ گه‌لی‌ک ده‌دات. هه‌روه‌ها خودا هەر خۆی را‌ده‌و بارستا‌یی رووداوه‌کان دیا‌ری ده‌کات، به‌خواستی خۆی کاره‌ساته‌کان له واقیعه‌دا ده‌خولقینی‌ت، کاروباره‌کانیش به‌رپۆه ده‌بات، دیا‌ره هه‌یج شتی‌کی‌ش له‌هەر جی‌گه‌یه‌کدا ته‌نها به‌رپێگه‌دانی خودا و ته‌قدیرو خواستی خۆی نه‌بی‌ت، روونا‌دات.

ئهمه‌ش پرسیایه‌کی باوه‌رداری‌تی، و، پا‌ستییه‌کی قورئا‌یه که گه‌لی‌ک له نایه‌ته‌کانی قورئان جه‌ختیان له‌سه‌ر کردووه..

دیا‌ره هه‌ندی‌ک که‌س له خه‌لکی له‌م پا‌ستییه بی‌ئا‌گا ده‌بن له کاتی‌کدا له هۆیه‌کانی په‌یدا‌بوونی ده‌وله‌تان و له هۆکاره‌کانی به‌زین و تیش‌کانیا‌ن ده‌کو‌لنه‌وه. له کاتی‌کی‌شدا دیا‌سه‌ی ده‌سه‌لاتدا‌ری‌تی پێشه‌وايان و حوکمی سه‌رکرده‌کان ده‌که‌ن و سه‌رنج له مملانی‌ی سه‌ر حوکم و ده‌سه‌لات ده‌ده‌ن، ئەم پرسیایه‌یان بیرده‌چیته‌وه.. هه‌روه‌ها له کاتی‌کی‌شدا با‌سی رووداوه‌ سیا‌سی و سه‌ربازی و جه‌نگییه‌کان ده‌که‌ن و هه‌وا‌له‌کانیا‌ن ده‌گیرنه‌وه و ده‌بیستن، دووباره له‌م پرسیا خوداییه بی‌ئا‌گا ده‌بن و له‌یادیا‌ن ده‌چیت.

بهراستی هېچ پروډاويك نايه ته ئاراوه تنهها به فرمانی خودا نه بیټ.. هېچ شتيكيش به دبی نايه ت تنهها به فرمانی خوی نه بیټ.. هېچ حاكميکيش لاناچيټ تنهها به فرمانی خودا نه بیټ، هېچ که سيکيش نايټ به حاکم تنهها به فرمانی خودا نه بیټ..

هر سوپايه کيش تنهها به فرمانی خودا سهرده که ويټ.. هر نه ته وهيه کيش تنهها به فرمانی خودا بالاده ست ده بیټ، هېچ ده وله تيکيش به فرمانی خودا نه بیټ، بيدار نايټ وهو دانامه زريټ، هېچ شارستانه تيکيش به فرمانی خودا نه بیټ، نايه ته کايه وهو دروست نايټ..

﴿إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (٨٤) الكهف ..

ديارده کانی ئه و دهسه لاتهي که خودا به (ذوالقرنين) ي به خشيبوو

قورئان ئاماژه ی بۆ ئه و دهسه لاته کردووه که خودا به (ذوالقرنين) ي به خشيبوو، ههروه ها ديارده کانی ئه و دهسه لاته يشی به برگه يه کی کورتی گشتی خستوته پروو که له فرمايشته که ی خوا دا هاتووه: ﴿وَأَيَّتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ .. واته (دوا ی نه و ی دهسه لاتيکی گه و ره مان به (ذوالقرنين) به خشی، هه موو هوکارو ئامرازيکی حوکم و فه تحی ولاتان و سه رکه و تنمان بۆ داين کرد).

هوکاريش (السبب) ئه و ئامرازه يه که دهسه لات و فرمانه وايی پي به ده ست ده هينريټ و، ئه و ريگايه شه که به دهسه لاته که ی ده گه يه نيټ.. هوکاره کان ئه و ديارده و روا له ته مادديانه ن که دهسه لات و سهروه ري به دی دين، سا ئيتر له بواری نابوو رييه وه بيټ، يان سياسي، يان سه ربازی، يان جهنگی، يان پيشه سازی، يان شارستانی و ژياری..

خوداش هۆیه کانی حوکمرانی و فهتھی ولاتان و، هۆیه کانی بیناسازی و ناوه دانکاری و، هۆیه کانی دهسه لات و سهرداریتیشی به (ذوالقرنین) به خشیبوو، جگه له چەندین هۆی تر..

(ابن عباس) و خۆیندکاره کانیشی ئەو هۆکار و (سهبهه) هی نیو ئایه ته کان به (زانست / العلم) لیکداوه ته وه، به مانای (اتیناه علما تمکن به من الفتح والنصر و السیاده) - واته (زانستی وه هاما مان پێ به خشیبوو که به هۆیه وه توانیی فهتھکردنی ولاتان و سهرکهوتن و دهسه لات به دهست بێنیت).

(قتاده) ش گوتویه تی: - (وشهی (سبب) له ئایه ته که دا پله و پایه کانی سهر زهوی و پیشه وایه تی و پیشه نگییه تی).

(عبدالرحمنی کوری زهید) یش گوتویه تی: (هۆکار (سبب) ه که فیزکردنی زمانه کانی گه لان بووه، چونکه (ذوالقرنین) جهنگی له گه ل هیچ گه لیکدا نه ده کرد هه تا فیزی زمانه که یان نه بوايه).

به لام هه ندیک له وانه ی هه وال و به سه رهاته کانیان له پرسی دهقه ئیسرا ئیلیه کانه وه گێراوه ته وه ته نها په نایان بۆ ئه فسانه کان بر دووه و، له باره ی دیار ده کانی ئەو دهسه لات و دیاریکردنی هۆیه کانییه وه چەندان ئه فسانه و خورافات و ته ی هه لبه ستراوی جووله که کانیان هی ناوه ته وه که زۆر دوورن له راستیه وه .. هه ر له م پروه وه (امام / ابن الکثیر) یش به سه رهاته تیکی خۆشی گێراوه ته وه که گفتوگۆیه کی نیوان (معاویه ی کوری ابوسفیان) و (کعب الاحبار) ه که (ابن الکثیر) خۆیشی لیکدا نه وه یه کی نایابی خستۆته سهر گفتوگۆ که یان به سه رهاته که ش به م جۆره یه :-

(له سعیدی کوری ابو هاله وه گێراوه ته وه، که وا (معاویه ی کوری ابوسفیان به (کعب الاحبار) ی گوتوه: (تۆ ده لیت گوايه (ذوالقرنین) ئه سه په که ی خۆی به کۆمه له ئه ستیره یه که وه به ستۆته وه، ئایا ئه مه وایه ؟

(کعب)یش له وهلامدا پێی گوتووه:- (ئهگهر واشم گوتیته ههر دهچیتته ژیر سایه ی ئه و مانایه ی که خدا دهفرموویت: ﴿وَعَايَنْتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَّأًا﴾.. (ابن الکثیر)یش له لیکدانهوه ی ئهم گفتوگۆیه دا، گوتویه تی:- (ئه و بیروپاریه ی کعب که معاویه نکوولی لیکردوه، راست و دروسته و، معاویه ش له سهر هه قه له و نکوولی لیکردنهیدا.. چونکه ههر خودی (معاویه) وتهیه کی دهباره ی (کعب الاحبار) ههیه و له بارهیه وه گوتویه تی: (ئیمه تاقیمان کردبووه و درۆمان لی دیبوو).

واته له وه ی که دهیهینا نه که ئه وه ی که له لاپه ره کانی ته و راتیانه وه دهیهینا، دیاره ئه وه ی نێو لاپه ره کانیشیان زۆربه ی له و ده قه ده سه له بستانه ی (ئیسرا ئیلیات) وه بوون که زۆربه ی ئه و ده قانه ش گۆررا و ده سکاریکرا و نووسرا و ده خولقیئرا و بوون، ههر بۆیه ش له کاتی باسی ههر به سه رهاتیک که له ده قه کانی قورئانی خودا و سوننه تی پیغه مبه ره که یه وه هیئرابیته، هیچ پێویستی به کمان به گشتی به و سه رچاوه نارا ستانه ناییت، چونکه ههر له و سه رچاوه نارا ستانه وه شهرو خراپه یه کی زۆرو پشیویه کی گه وه ره ش به سه ره خه لکی دا هاتووه. لیکدانه وه که ی (کعب الاحبار)یش بو فرمایشتی خودا ﴿وَعَايَنْتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَّأًا﴾ و په نابردنی بو لاپه ره کانی خویان که بیانکاته به لگه له سه ره ئه وه ی گوایه (ذوالقرنین) ئه سه په که ی خۆی به کۆمه له ئه ستیره یه که وه به ستبیتته وه، ئه وه بێگومان لیکدانه وه یه کی نارا ست و ناهه مواره، چونکه هیچ پێگه یه که له به رده م مرۆف دا بو ئه و مه به سه ته نییه که وا بو ئاسمانه کان به رز بێته وه و ئاژه لیک ی به ئه ستیره وه به ستبیتته وه.

خۆ ئه گه ره خودا ده باره ی (به لقیس) ی شاژنیش فره موویتی: ﴿وَأُوتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ مه به ستی له وه یه که ههر ئامراز و که ره سه یه کی پێویست له وانیه ی بو پادشایان ده سه به ره ده کریت به ویش درا وه. (ذوالقرنین)یش ههر له م چوارچیوه

شیاوو ئاساییه دابوو.. خدا هۆکارو ئامرازه کانی بۆ مهیسه کردوو.. واته ریگه و بانو ئامرازه پێویسته کان بۆ فەتح کردنی هەریم و ناوچه و سهوزاییه کان و ولاتان و خاك و زهوی و زاری ترو، كهسانی بێ باوهرو شۆینكه وتوانی (شیرك)یشی بۆ سهر شۆرو لاواز کردوون. ئیدی هەر شتیکی (وهك هۆکار) پێویست بوو بێت پێی بهخشیوه، خوداش هەر خۆی زانیه له م پرودهوه^(۱).

- ذوالقرنین - هۆکاره کانی گرتوته بهر

خودا (ذوالقرنین)ی له سهر زهوی پایه دار کردو، هۆکارو ئامرازه کانی بۆ سازو ئاماده کرد بۆ بهدی هینانی حوكم و دهسهلاتداریتی و سهركهوتن.

قورئانیشت ئهو به سه رهاتهی گێڕاوه تهوه كه خودا پێی به خشیبوون، بێگومان به چاكیش به کاری هینابوون و به گهڕی خستبوون و مامه لهی له گهڵدا ده كردن.

خوداش له بارهیهوه فهرموویهتی: ﴿فَأَنْبَغِ سَبَّأًا ۝۸۵﴾ الكهف ﴿۸۵﴾، واته: (ذوالقرنین) ئهو هۆکارو ئامرازانهی گرت بهر.. ئه مهش به لگهیه له سهر چه لهنگی و ژیری و زیره کیی (ذوالقرنین).

زۆریش ئهو كه سانهی كه خودا له دیارده کانی تواناو له هۆکارو ئامرازه کانی پایه داریتیان پێ ده دات و به رهو سهركهوتن و بالادهستی و سهروه ریی ده پۆن.. هه ندیک لهو هۆکارانهش ماددی بهرچاو و ههست پێکراون، هه ندیک تریشیان به هادارو مهعنه وین وهك وریایی و زیره کی و، ته ندروستی و هیژو كه سییتی و پێكه وه هه لکردن له گهڵ خه لکیداو، کات و ته مهن و.. هتد..

ههروه ها زۆریش ئهو كه سانهی كه هۆیه کانی سهركهوتن و پایه داریتیان بۆ ده ره خسیتو، به لام هه موویان سوود لهو هۆکارو ئامرازانه وهرناگرن كه خودا بۆیان

(۱) تهفسیری (ابن الکثیر) بهرگی سییم، لاپه ره (۱۰۱).

دهره خسیئیت، به لکو زۆربهی ئهو کهسانه ئهو که رهسه و هۆکارانه پهرشو
 بلاوده که نه وه و نیا ن ده که نو، سوود له ده رفه ته که وه رنا گرنو، مونا سه به کان
 ناقۆزنه وه و، بارودوخ و کاته گونجا وه کهش به هه ل نایینن بۆ خۆیان، ئیدی به م
 هۆیه شه وه بۆنه و مونا سه به ی لواویان له کیس ده چیت.

که میشن ئهو کهسانه ی که سوود له و که ره سه به خشاوانه ی خودا وه رده گرنو
 به چاکی مامه له ی پی ده که نو ده یان قۆزنه وه، هه ر ئه وانیش کهسانی زیره ک و ژیرن.

بیگومان (ذوالقرنین) یش له و که سه که م و ده گمه نانه بو وه و، هه موو هۆکاره کانی
 گرتۆته به ر.

ئه م بر گیه ش که ده رباره ی گرتنه به ری هۆکاره کانه، واته بر گه ی ﴿فَأَنْبَعَ سَبَبًا﴾
 سی جار هاتوه، چونکه سی گه شتی جهنگی جهادکاری ئه نجام دا وه،
 گه شتیکیان بۆ رۆژئاوا، گه شتی دووه میش بۆ رۆژه لاته و، سییه م گه شتیسی بۆ
 باکوور بو وه:-

﴿فَأَنْبَعَ سَبَبًا ۝۸۵ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ ۝۸۶﴾... ﴿الْكَهْفِ ۝۸۷﴾... ﴿ثُمَّ أَنْبَعَ سَبَبًا ۝۸۸﴾
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ ۝۸۹﴾... ﴿الْكَهْفِ ۝۹۰﴾... ﴿ثُمَّ أَنْبَعَ سَبَبًا ۝۹۱﴾... ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 بَيْنَ السَّدَيْنِ ۝۹۲﴾... ﴿الْكَهْفِ ۝۹۳﴾...

ئاوابوونى خۇر ئە كانياويكى تىكەل ئە قورى رەش دا

قورئانی پیرۆز هه‌وایی گه‌شتی یه‌که‌می (ذوالقرنین)ی به‌م فه‌رمایشته‌ی خودا را‌گه‌یاندوو ه که فه‌رموو یه‌تی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَرْغُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۖ﴾. دیاره ئه‌م گه‌شته جیه‌ادکاری به‌ره و خۆئاوا بووه وه‌ک له‌وته‌یه‌کی پی‌شته‌ماندا ده‌رباره‌ی (ذوالقرنین) با‌سمان کردو گوتمان ئه‌و (کو‌رش‌ی فارس) بووه‌و، ئه‌م سه‌فه‌ره‌شی وه‌ک هه‌له‌مه‌تی‌ک بو‌ سه‌ر مه‌مله‌که‌تی (لی‌دی‌ا)ی یۆ‌نانی بووه‌و، پای‌ته‌خته‌که‌یان که شاری (سار‌دیز) بووه، دا‌گیر کردوه، پا‌دشاهه‌شیان که ناوی (کرۆ‌سیس) بووه به‌دیل گرتوه.

شارى (ساردىز)يش كهوتبوه سهر دهرياي (نيجه) له نزيك شارى ئيستاي (ئيزمير)ى توركيابه.

نایه ته کەش ئەو هەواڵەمان پێ دەدات کە (ذوالقرنین) گەیشتۆتە خۆرئاوا، واتە
 شوینی ئاوابوونی خۆر. وەک زانراویشە زەوی دەسوورپێتەو، خۆریش هەر
 دەسوورپێتەو. دیارە شوینی خۆرئاوابوون (مغرب الشمس) لەراستیدا ناوچەیەکی
 دیاریکراوی لێ ئاوابوونی نییە، چونکە خۆر تەنها یەک خۆرەلالت، یەک
 خۆرئاوای نییە، بەلکۆ چەندنان خۆرەلالت و چەندنان خۆرئاوای هەیە، لەم
 بارەیهشەو خودا لە قورئاندا فرمویەتی: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا
 لَقَادِرُونَ﴾ (المعارج ٤٠) .. کەوابوو بە گوێرەی ئەوێ کە بینەران و تەماشاکاران لە
 هەر پارچەیەک لە پارچەکانی زەوییهو بە شوینەکانی هەلالتی خۆر و ئاوابوونی
 بڕوانن، وای دادەنێن کە چەندین خۆرەلالت و خۆرئاوا هەیە.

ههروهها بهگويړهى ئهو ناوچانهش كه خوربان ليوهههلايتو، كه خوربان ليوه
 ئاوا دهبيت، چهندين خورههلاتو خورئاوا ههيه، پاشان بهگويړهى وهزهكانى سالو
 بهگويړهى مانگهكانو روزهكانى ساليش ههر چهندين خورههلاتو خورئاوا ههيه..
 ئيدى شويى ئاوابوونى خور، لهراستيدا ئهو خورئاوايه نييه، بهلكو ئهويه كه
 لهبرچاوى بينهران وايه.

(سيد قطب) دهلايت: (مغرب الشمس/ شويى ئاوابوونى خور): ئهو شويتهيه كه
 بينهر دهبينييت خور له پشت ئاسووه ئاوا دهبيت. ئهههش بهگويړهى جينگان
 جياوازو گورپاوه.. بو نمونه ههنديك شويى وا ههيه بينهر واى دهبينييت كه خور له
 پشت چيايهكهوه ئاوا دهبيت، له ههنديك شويى تريشدا دهبينييت كه خورهكه له
 ئاودا ئاوا دهبيت، وهك له ئوقيانوسه فراوانو دهريكان دايه، له ههنديك جينگه
 تريشدا دهبينييت خور لهنيو لم دا ئاوادهبيت ئهگر له بيابانيكي ديارو فراوانى
 دوورو مهودادا بوو كه تا چاو پرپكات ههر بيابان بيت)^(۱).

ئهمه دهبرارهى شويى خور ئاوابوون.

بهلام ئاوابوونى خور له كانياويكي تيكل له قورپى رهشدا (في عَيْنِ حِمَّةٍ)،
 ئهوهبوو ههر پيشتى لهم چيروكهدا باسما كردو گوتقان: ناوچهى (ئيرميز) كه
 (ذوالقرنين) پيى گهيشتووه كنداوى زورى تيدايه، له ناودارترينيان كنداوى
 (هرمس) و (مهنديس) و (كنداوى ئيزميره). قولايى كنداوى (ئيزمير)يش بو
 ناوهو به ئەندازەى سەدو بيست كيلومهترو، ئاوى پروبارى (غديس)يشى دهپرژيته
 ناو، كه ناويكى ليله قورپى پاشماوى گرگانو خولئ سوورى تيكلهوه لهسهر
 بهرزايى (ئەنادۆل)هوه تيبى دهپرژيت، ههر جاريكيش پروبارهكه رووهو كنداوى
 (ئيرميز) پروات، خيرايى رويشتنهكهى زياد دهكات.

(۱) سيد قطب/ في ظلال القرآن، بهرگى چوارهم، لاپههه (۲۲۹۱).

کاتیك (ذوالقرنین)یش لهو مهوقیعهدا وهستاوه، كه پروباری (غدیس) دهپرژێته نێو كهنداوی (ئیزمیر)هوه، (واته دواى فەتحکردنی شاری (ساردیز)ی پایتهختی مهملهكهتی (لیدی) سهرنجی وینهی سینیییه بازنهیییهكهى خۆرى داوه، كه چۆن دهكهوێته شوینی پڕانی ئاوی پروبارهكه له كهنداوهكهداو، دیویهتی (سوورایی) قورپه سوورهكهو قورپه رهشهكهش)، كه پروبارهكه فریى دهاته نێو كهنداوهكهوه تیکهلی ئاوهكه دهبنو له ئهنگامی ئهم ئاوێته بوونهشدا له دوورهوه وای بینیه، كه گوايه خۆرهكه دهكهوێته نێو ئهو رهشاهه قورپينهوه.. لهوانهیه ههر ئهمهش ئهو كانیاوه تیکهلی قورپه رهشهكه (العین الحمئة)هكه بیته، كه قورئان باسی کردووه.. خوداش ههر خۆی دهزانیت چۆنه..(والله اعلم)

ئایا (ذوالقرنین)یش پیغه مبهریك بووه؟

قورئان ههوالی ئهوهشی پێ راگهیاندووین كهوا کاتیك (ذوالقرنین) گهیشته بهشی خۆراوای زهوی، گهلیکی لهویدا بهدی کردووه: ﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّا اَنْ نَّخَذَ فِيْهِمْ حُسْنًا﴾ مانای پڕاوهتی و دهركهوتوی ئایهتهكهش ئهوهیه، بێگومان خودا ئهو فهرمایشتهی خۆی وها پێ راگهیاندووه، كه کاتیك بهسهر ئهو گهلهدا سهرکهوتوو، سهرپشکی کردووه چۆن ههلس وکهوتیان له گهلهدا بکات، سا ئیتر بهخواستی خۆی سزایان بدات، یان لییان ببوریت و بهچاکی و بهخۆشی مامهلهیان له گهلهدا بکات.

زانایانیش رای جۆراوجۆریان لهسهر لێكدانهوهی ئهم فهرمایشتهی خودا ههیه، كهوا ئاراستهی (ذوالقرنین)ی کردووه و (لهو فهرمایشتهیه دهچیت، كه ئاراستهی پیغه مبهرائی کردووه)، پاشان ههر بۆیهش زانایان رای لێك جودا و جیاوازیان لهسهر پیغه مبهریتی (ذوالقرنین) ههیه. بۆ نمونه: (ههندیک له زانایان وای بۆ دهچن كهوا

ئەم پیاوھ پێغەمبەرێک بوو، ئەو فەرماشتە ی خۆداش دەکەنە بەلگە ی پالپشت بۆ بۆچوونەکیان کە فەرموویەتی (قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ ..) = (گۆمان ئە ی ذوالقرنین تۆ دەتوانیت سزایان بەدەیت، یان چاکەیان لەگەڵدا بکەیت..).

ڕووکاری هێنانەوێ ئایەتەکش بەبەلگەیک بۆ بۆچوونەکیان ئەوێه کە فەرماشتە کە راستەوخۆ لە خۆداو تەنها بۆ پێغەمبەرێک ڕادەگەیەنرێت.. جا مادام خۆدا ئەو فەرماشتە ی پێ فەرموو، کەواتە ئەویش (ذوالقرنین) پێغەمبەرێکە لە پێغەمبەران ی (خۆدا).

چەند زانیایەکی تریش نکوولی دەکەن لەوێ کە (ذوالقرنین) پێغەمبەرێک بوو بیّت، بەلکو گوتویانە:

(ئەو پیاویکی صالحی خۆداو پادشایەکی دادپەرەر بوو).. پاساوی نکوولی کردنیشیان لەو پێغەمبەرێتی ی، ئەوێه کەوا پێغەمبەرێتی (النبوة) ی هیچ کەسیک ناسە لێنرێت تەنها بەبەلگەیک کی شیاو پەسند کراو نەبیّت، بەلگەکش دەبیّت ئایەتیک، یان فەرموودەیک (صحیح) بیّت.. جا لەبەرئەوێ ئیمەش هەتا ئیستا ئەو بەلگەیکەمان نیە، ئەوا ناشیّت بلێن ئەو پێغەمبەر بوو، چونکە بەم وتەیک (گەر بلێن پێغەمبەر بوو) ئەوا یەکیکی تر لەنیو پێغەمبەراندا دادەنێن کە تیاياندا نییە لەوان نیە.

کۆمەلێکی تریش لە زانیان لە ئاست ئەم مەسەلە ی پێغەمبەرێتیەیدا بێدەنگ بوون هیچ ڕاو بۆچوونیکیان لەسەری دەرنەبریو.. لەم بارەیکەشەو گوتویانە: (ئیمە نالێن ئەو پیاوھ پێغەمبەرێک بوو، چونکە ئەم وتەیک ئاتاجی بە ئایەتیک یان فەرموودەیک راست (صحیح) هەیک. ئایەت و فەرموودەش لەم بارەیکەو نی ی، هەرئەوا نکوولی لە پێغەمبەرێتیەکش ناکەین لەبەر گریمانی ئەوێ نەبادا پێغەمبەرێک بوو بیّت، چونکە وەک ئاشکرایە قورئان باسی هەموو

پېغه مبه رانی نه کردوو و ناوی گشتیانی نه هیئاوه: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ...﴾ (النساء ۱۶۶)

جا نه گهر ئیمهش بلّیین (ذوالقرنین) پېغه مبه ر بووه، له هه مان کاتدا پېغه مبه ریش نه بوو بیّت، نهوا خستوو مانه ته نیو ریزی نهو پېغه مبه رانه ی خوداوه که له وان نیه، نه مهش هه له یه که.

خو نه گهر نکوولّی له پېغه مبه ریتیشی بکهین له کاتیڅدا (گریمان: پېغه مبه ریک بووه) نهوا یه کیڅک له ریزی پېغه مبه ران ده کهینه دهره وه، نه مهش هه ر هه له یه که.

جا له بهر نه وهی به لگه یه ک بو سەماندنّی پېغه مبه ریتّی و، به لگه یه کیش بو نکوولّی لیڅکردنی پېغه مبه ریتّی یه که یان له بهر ده ستدا نییه، بو یه راست و دروست تر نه وه یه که لیتی بیڅدهنگ بین، که واته ئیمه له گه لّ نهو کو مە له زانیه داین که بیڅدهنگن له ئاست مه سه له ی پېغه مبه ریتّی (ذوالقرنین) داو، ناشزانین ثایا (نهو) پېغه مبه ریک بووه یان نا؟

نه مه سه ره پایی نه وهی مه سه له که هه ردوو بو چوونه کهش له خو ده گریت و نه گه ری راستی و شیاوی هه ردوو کیان له ئارادایه. به لام لیڅدها بیڅدهنگ بوون له سه ر نهو بو چوون و مه سه له یه له گه لّ تو یژینه وهی مه نه ه جیی زانستیانه دا ده گو یجّیت، چونکه ناشیّت ئیمه هیچ وته و بیرو رایه ک بدرکیڼین ته نها به زانست نه بیّت.

پشت به هیچ شتیکیش نابه ستین ته نها به به لگه نه بیّت، دیاره له م باره یه وه زانست و به لگه مان له لا نییه. خو نه گهر (ذوالقرنین) پېغه مبه ریک بوو بیّت، نهوا هیچ ئاسته نگیڅک (اشکال) له فه رمایشته که ی خودا نییه که فه رموویه تی: ﴿قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ﴾، چونکه دیاره خودا راسته وخو پېغه مبه رانی دواندوو و پرووی فه رمایشتی تی کردوون.

یان ئەگەر پێغه مبه‌ری‌کیش نه‌بووی‌ت، هه‌ر رۆی تێ ده‌چیت، چونکه‌
 فهرمایشته‌که‌ی خودا ﴿يَذَا الْقَرْيَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذَّبَ...﴾ سێ گریمان له‌خۆ ده‌گری‌ت:-

١- له‌وانه‌یه‌ خودا ئەم فهرمایشته‌ی به‌ پێغه‌مبه‌ری‌ک فهرموو بێت که‌ له‌ گه‌ڵ
 (ذوالقرنین) بووه‌ له‌ نیۆ سوپاکه‌یدا، ئەم پێغه‌مبه‌ره‌ش ئەو فهرمایشته‌ی
 خودای به‌ (ذوالقرنین) گه‌یان‌دی‌ت.

٢- له‌وانه‌یه‌ خودا به‌ ئیلهامی‌ک ئەوه‌ی خستی‌تێته‌ نیۆ بیرو هۆشی (ذوالقرنین) هوه‌
 وه‌ک چۆن سرووش و (وه‌حی) به‌ دایکی (مووسا) گه‌یان‌دوه‌ (سه‌ره‌پایی ئەوه‌ی
 دایکی (مووسا) پێغه‌مبه‌ری‌کیش نه‌بووه‌) که‌ ئەو ئامرازه‌ مسۆگه‌ر کراوه‌ بۆ
 پاراستنی (مووسا) به‌ کاربه‌ی‌ت.

٣- له‌وانه‌شه‌ ئەم رسته‌یه‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی (ذوالقرنین) بێت له‌ گه‌ڵ ئەو گه‌له‌
 به‌زینراوه‌ی ژێر ده‌سه‌لاتی و ئەو وڵاته‌ فته‌ح کراو و رزگارکراوه‌دا، که‌ خودا
 کردبویه‌ ده‌سه‌لاتدار له‌ سه‌ریان و، سه‌ربه‌ستیشی کردبوو، که‌ چۆن هه‌ڵسوکه‌وت و
 مامه‌له‌یان له‌ گه‌ڵدا بکات، ئایا سزایان بدات یان لێیان ببوریت و...؟! هتد...

ئێمه‌ش هیچ به‌لگه‌یه‌کی راست و یه‌کلاکراوه‌ی که‌سی‌کمان له‌م باره‌یه‌وه‌ نیه‌،
 ئەمه‌ش له‌ به‌ر نه‌بوونی یه‌کلاکهره‌وه‌یه‌کی مه‌سه‌له‌که‌ به‌ لای ئەوه‌دا، که‌ پێغه‌مبه‌ر
 بووه‌، یان به‌ لای ئەوه‌دا، که‌ پێغه‌مبه‌ر نه‌بووه‌..

ده‌ستووری داد په‌روه‌رانه‌ی (ذوالقرنین)

کاتی‌ک خودا (ذو القرنین)ی سه‌رپشک کرد له‌ هه‌ڵسوکه‌وت له‌ گه‌ڵ وڵاته‌
 فه‌تحکراوه‌کاندا، له‌ مامه‌له‌ی له‌ گه‌ڵ گه‌له‌ به‌زیوو و ژێر ده‌سته‌کانیدا، هیچ
 سه‌تمی‌کی نه‌کرد و نه‌یچه‌وساندنه‌وه‌، زوڵم و زۆرداری‌شی له‌ سه‌ریان پیاوه‌ نه‌کرد،
 هه‌روه‌ها ئەو سه‌رکه‌وتن و سه‌رپشک بوونه‌شی نه‌کرده‌ ده‌رفه‌تی‌ک بۆ زه‌برو زه‌نگ و

ملهوپی و خراپه کاری، به لکو (ذو القرنین) پێساو دهستووری خۆی له مامه له کردن له گه له ئه وه گه له دا پوونکرده وه گوئی: ﴿قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ اِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكَرًا﴾ (٨٧) وَاَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنٰی وَنَسْقُوْلُ لَهُ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًا (٨٨) الکهف ﴿﴾.

له م دوو نایه تهی سووره ته که دا ئه وه دهستووره دا په ره وانه یه ی پوون کر دۆ ته وه وه، که به لگه یه که له سه ر باوه رداری تهی و خوا په رستی و ته قوای (ذو القرنین) و، له سه ر شاره زایی و زیره کییه که ی و، له سه ر دا دگه ری ته یه که ی و چا که خوازی و په حم و به زه ییشی.

بێگومان ئه وه خه لکه بی باوه ره ی که (ذو القرنین) له جه نگدا به زانده بوونی و ولاته که یانی فه تح کر دوه، له یه که پله و ناستی تی گه یشتندا نه بوون و، هه مووشیان یه که جو ره سیفه ت و خو و نه ری تی ان نه بووه، هه ر بۆ یه ش ناشی ت یه که جو ره مامه له له گه له هه موویان دا بکری ت.

ئه وان دوو جو ره که س بوون، ئیماندار و کافر، چا که خوازو سته مکار.. جا نایا له مامه له کردنیاندا یه کسان ده بن؟ (ذو القرنین) گو تویه تهی: (سه باره ت به سته مکاری بی ئیمان، ئه و سزای ده ده ین، به هو ی سته م و بی باوه ردی تی یه که یه شیه وه سزا و نازاری ده ده ین، ئی شه ش له م سزا دانه یدا دا په ره ره ین، چونکه ئه وه سزا و نازاردانی ئی و دنیا یه تهی، سزایه کی تریشی له ئاینده دا ده دریت که سزای رۆژی دوایی یه کاتی که بۆ لای خودای په ره ردگاری ده گه ری تریت ته وه، ئه و سزایه شی له قیامه تدا سزایه کی هێجگار توندو به نازاره (عذابا نکرا)..

له و نایه ته دا (عذابا نکرا) ئه و نازار و نه شه که نه دانه تونده یه که خه لکی رقیان لییه تهی و به نازاری کی هێجگار توندو تی ژو ناخۆشی دا ده نی ن. به لام سزایه کی عادی لانه یه و به پێی حوکی دا دگه رانه ی خودا خۆیه تهی، چونکه شایسته ی ئه و

سزایه‌ن، قورئانیش جیاوازی له نێوان وشه‌ی (منکر) و (نکر) دا کردووه... بۆ نمونه: (منکر) ئهو کاره ناپه‌واو پوچه‌له‌یه، که له شه‌رع و دینی خوادا هه‌رام کراوه، که دڵ و ده‌روونه پر له باوه‌ره‌کانی ئیماندارانیش به خراپی داده‌نێن و ره‌تی ده‌که‌نه‌وه و به‌ریه‌ره‌کانی ده‌که‌ن و نکوولێ لێ ده‌که‌ن. (نکر) یش ئهو کاره و مه‌سه‌له گرانه‌یه، که هه‌ندیک که‌س نکوولێ لێده‌که‌ن و خۆیانی لێ دوور ده‌خه‌نه‌وه و به‌شتیکی ره‌ت کراوه و هه‌له‌ی داده‌نێن...

به‌لام له حه‌قیقه‌تدا شتیکی راست و دروست و په‌سندکراوه له‌شه‌رع و حوکمی خوادا له ته‌قدیری و کرداری و خواستی دا، چونکه سته‌مکاری له سته‌مدا رۆچووی بێ‌باوه‌ به‌پێی ده‌ستووری (ذو القرنین) دوو جار سزا دراوه، جاریکیان له دنیا دا و به‌ده‌ستی خۆی، جاریکی تریش له رۆژی قیامه‌تدا، کاتی‌ک خوادا سزایه‌کی گه‌وره‌و توندی ناخۆشی ده‌دات.

سه‌باره‌ت به‌ مروّفی باوه‌رداری چاکه‌خوازیش، ئه‌وه بینگومان له (ذو القرنین) هه‌و نزیك بووه و پاداشتی چاکی داوه‌ته‌وه، خه‌لاتی باشی پێ به‌خشیوه‌وه، به‌خۆشی و نه‌رمی و زه‌رده‌خه‌نه‌و سۆزو خۆشه‌ویستییه‌وه له‌گه‌ڵیا دواوه...

﴿...فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا﴾ (الكهف)

(په‌روه‌رده‌کردن به‌ پاداشت و سزا)

ده‌شیت ئهو هه‌لسوکه‌وته‌ی (ذو القرنین)، له‌گه‌ڵ ئهو گه‌له‌دا بیه‌تته ده‌ستووریک بۆ گشت حاکم و به‌رپرسیاریک، که مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ که‌سانی تردا ده‌کات، هه‌روه‌ها ده‌شیت خودی (ذو القرنین) یش، بیه‌تته نمونه و پێشه‌نگی‌کی باش بۆ هه‌ر حاکمیک یان لێ‌په‌رساویک. پێویستی‌شه هه‌ر که‌سێک له‌وانه‌ی له واقیعی به‌جیه‌ینانی فه‌رمانداری و پابه‌ندی کارکردن ده‌کۆلنه‌وه، خوازیاری چاکسازین له فه‌رمان و

فهرمانگه كانداو، شیوازی به پڕۆه بردن چاك دهكهن، پتۆسته سه رنجیكى قوول لهو دهستووره بدهن و هه لۆیستهیه کی درێژی له ئاست دا بکهن، فرمان (وظیفه) ش له م سرده مه ماندا تووشی شیواندن و، خراپی کارکردنی فرمانبه ران بووه و، چه ندان ناهه موواری و به دکاری و لادانی به سه ر داهینراوه. بنچینه ی هه لسه نگاندن و پاداشت و خه لاتى هه ر فرمانبه ریکیش به نده به راده ی پابه ندی فرمانبه ره که به رژی مه وه و، به خیرایی خزمه تکردنی لیپه سراوه که ی و خۆ لى نزیک کردنه و ی و، ریا و مه رایى بۆ کردنی. ئیدی تاکه ئومیدی فرمانبه ران هاتۆته سه ر ئه وه ی چۆن له به ر پرسیان نزیک به نه وه و هه نگاوی بۆ بنی و خیر و بیرو پاداشتیکیان لیوه ده سگیر بیت، یاخود پله و پایه ی فرمانبه ریتی و به جیهینان و خزمه تی خه لکی و گه یاندنی چاکه پییان له سه ر بناغه ی ئه و سه لام و ریزه بی ئه ندازه ناشه رعیهانه یه بیت که فرمانبه ران له لیپه سراوانیان بگرن.

به راستی و بیگومان ته رازووی حوکم له جیتی خۆی جوولینراوه و بناغه ی فرمانبه ریتیش له جیهانی هاوچه رخاندا له رزیوه، هه ر بۆیه ش ئه و سه مکار و به دکار و ده ستریزکارانه نزیکترین که سن له حاکمه وه که خیر و بیرو خه لات و به خششی ئه ویان ده ست ده که ویت.. له ولاشه وه کارمه ندانی دلسۆز زویر ده کړین و به ره ره کانییان ده که ن و ده ریان ده که ن و ئازاریان ده دن و له به خشش و ریزلینان بی به ش ده کړین.

به م په نگه کاره کانیش تیک چوون و، شیوازی به پڕۆه بردنیش لار و ویر بووه و، به دکاریی بلا بوۆته وه و، پشیویش ته شه نه ی سه ندووه.

به راستی (ذو القرنین) به رنامه یه کی بنچینه یی و شیوازیکی کرده یی (عملی) بۆ گشت لیپه سراوینک یان حاکمیک داده نیت تاکو ئه رکی خۆیان چاکه کن و، په ره ش به کاری فرمانبه ریتی و ئیداریی بدهن. ده شیت ئه م به رنامه یه ش ناوینین (په روه رده کردن به هۆی پاداشت و سزا) و، یاخود ناوی بنی: (هاندهره کان و ته میکاره کان).

گهنگ ئهوهیه فهرمانبهر یان کرێکار بهچاکی ئهرکی خۆی بهجێ بگهیهنیت و بهم پێوهره ههلسهنگینرت، نهک بههۆی نزیککی یهوه له حاکم یاخود بههۆی کلکهلهقی و خۆ بردنهپیشهوه له لێپرسراوان. جا نهگهر فهرمانبهرێک کهمهترخهمی کرد، یاخود خراپهی کرد پێویسته سزای بدریت یاخود تهمی بکرت یان وهلامیکێ بدریتوه، چونکه ناههقی یهکی ههلبژاردوووه پێویسته له ئاکامی ناههقییهکهی تی بگهیهنرت و وریابکرتیهوه.

دهشیت ئهم فهرمانبهره (لهسهر ئهو کاره نالهبارهی) له مووچهی ببردیت، یان لهو فرمانههێ بگوازیتوهو بو فرمانیکێ دی، بهلام فهرمانبهری باوهردارو خواناس و چالاک و خۆشهویستی لای خهڵکی، ئهو فهرمانبهریه که پێویسته پرسی لێ بنرت و پاداشتی بدریتوهو، یارمهتی دهسخرشانهو خهلاتی هاندانی پیشکesh بکرت، تاکو ببیته پێشنگ بو کهسانی دی و، ئهو کهسانهش بههاندهریکێ خۆیانی دانین بو کاری باش و چاکه خوازی و چاکسازی، ﴿مَنْ عَمَلْ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنِ﴾. واته: (هر که سیك باوهری بهخودا ههیبیت و کردهوی جوان و چاکی کردیبت ئهوا پاداشتی چاک و فرهی ههیه)، بیگومان ئهم جوهره کهسه باوهرداریتی و خواپهرستی بهچاکی کردوووه، کارو فرمانیشی بهچاکی کردوووه، بۆیه ئیمهش بهچاکه مامهلهی لهگهڵدا دهکهین، چونکه پاداشتهکesh له رهگهزی کارهکهیه:

﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾ ﴿٦٠﴾ الرحمن ﴿﴾

﴿وَسَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُتْرَا﴾ واته: (بهخۆشی و نهرمو نیانی و سۆزهوه دیدیوتین، لهمهش دا ههر پاداشتمان داوهتهوهو ههتمان داوهو خستوو مانته پێشو رێزو شکۆمان بو داناوه. جا کهسانیک که سهرنج لهم دۆخه ددهن، پهندی لێ وهردهگرن وانهی لیوه فیژ دهبن، چونکه ههچ کهسیک نایهویت بهئانقهست خۆی بخاته بهر سزاو ئازار (مهگهر کهسیک شیت بیت).

ئیدی ئهو كه سانهی تریش واز له ستم و زۆرداری و بهدکاریی دینن و، سوود و
خێرو چاكه بلاوده كه نه وه و له سه راپه راندنی ئهركه كانیان به چاكی و، باش
به پێوه بردنی كاروبار و گه یاندنی خێرو چاكه به خه لگی، سوور ده بن.
خه لات كردنی چاكه كاریش به پێشكه شكردنی خه لاتێك ده بیئت بو ی و، به وهش
پێزو به های بو ده گه پێنرێته وه و هانی ده دریت له سه ر زیاد كردنی چه ندان هی نه ده ی
كۆشه كانی و بانگی كه سانی تریشی پی ده كریت كه وهك ئهو بن.

((لَمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا))

(ذوالقرنین) بهرەو پۆژەهلەلات کەوتەپێ، بهرەو شوینی هەلاتنی خۆر: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا﴾ (٩٠) الکھف.

واتە: (کاتیەک گەشتە بەشی خۆرەهلەلات دیتی خۆر لە نیشتمانی گەلیەک هەلدیت کە هیچ بەرەبەستیکی وەک گردیەک یان چیا یەک یان ھۆیەکی تریان نیە).

جالێرەدا ئەوێ دەربارە (شوینەکانی خۆرئاوا بوون) گوتمان، دەربارە شوینەکانی هەلاتنیشی دەلیین، چونکە خۆر چەند شوینیکی لێو هەلاتنیشی هەییو، هەر گەلیەک خۆر هەلاتیکی خۆیان هەبوو، هەر نەتەوێە کیش خۆر هەلاتیکی هەیی، گرنگ ئەوێە ئەو گەلەش خودا هیچ بەرەبەستیکی وەک چیاو گردو تەپۆلکەمی بۆ دانەناون، بەو مانایە شوینیکی وایان نەبوو کە ببیتە بەرەبەست و سیبەر لەبەر خۆرەکەدا لەکاتی هەلاتندا.

دەربارە تەفسیری ﴿قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا﴾ زانایان بیروپرسی جیاوازو لێک جودایان هەییە:-

- ١- هەندیکیان گوتیانە:- (ئەو گەلە لە نیو چەند دەشتیکی پان و بەریندا نیشتەجی بوون و هیچ چیاو گردیکی وایان نەبوو کە تیشکی پۆژیان لێ بگریتەو، بۆیە لە کاتی هەلاتندا تیشکی پۆژ کەوتۆتە نیو مالانیانەو).
- ٢- هەندیکی تریشیان گوتیانە:- (ئەوان خواوەنی خانوو، یاخود بیناو ساختمانیکی وایان نەبوون کە تیشکی پۆژو گەرماکیان لێ قەدەغە بکات، هەر بۆیەش لە یەکەم ساتی خۆرەهلەلاتندا تیشکەکانی لەنیویان داوێو.

۳- هه‌ندیکێ تریشیان گوتووین: (هیچ شتیکی وایان نه‌بووه که له‌ش و لاریانی پێ داپۆشن، بۆیه‌ش پرووت و بێ‌به‌رگ بوون، ئه‌گه‌ر خۆره‌که‌ش لی‌یان هه‌لاتبیت ئه‌وا به‌تیشکه‌کانی خۆی نازاری داو.

جی‌ی باسیشه‌ پێشتر ئه‌وه‌مان یه‌ک‌لا کرده‌وه که ئه‌و گه‌له‌ له‌وانه‌یه‌ له‌ تورکه‌کان یان له‌ گه‌لیکی تر بن، ئه‌وان خۆشیان له‌ ناوچه‌کانی تورکستان و ئه‌فغانستان و پاکستاندا ژیاون. لی‌ره‌شدا ئه‌وه‌ تیبینی ده‌کریت که قورئان به‌دریژی ئه‌و پێنمایانه‌ی نه‌هیناوه که خودا له‌باره‌ی ئه‌و گه‌له‌وه‌ پێی راگه‌یان‌دوووه‌ و باسی ئه‌و به‌ربه‌ست و هۆکارانه‌ی پێگرتن له‌ تیشکی خۆره‌که‌ش له‌سه‌ریانی نه‌کردوووه‌. واته‌ ده‌ستووری تایبته‌ به‌حوکمی ئه‌و ولاتانه‌ی خۆره‌لات و چۆنیه‌تی مامه‌له‌ له‌گه‌ڵدا کردنیانی دیاری نه‌کردوووه‌، چونکه‌ ته‌نها ده‌ستووری مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ولاتانی خۆرئاوا‌دا دیاری کردوووه‌ له‌کاتی به‌جێهێنانی ئه‌رکه‌کانیدا له‌وی. بۆیه‌ پێویست نه‌بووه که ده‌ستوره‌که‌ی ئه‌وانیش دووباره‌ بکاته‌وه‌، ئه‌مه‌ش له‌پروانگه‌ی دووباره‌ نه‌کردنه‌وه‌وه‌.

((وَقَدْ أَحْطَأْنَا بِمَا لَدَيْهِ حُبْرًا))

پیش ئهوهی قورئانی پیرۆز کۆتایی (بهباسی جهنگه کانی (ذو القرنین) و - فتوحات- و ئهرکی پزگارکردنی گهل و ولاتان) بینیت و، پیش ئهوهی دهبارهی کاروباری له بهشی باکووری ناوچه کانی زهویدا، بدویت، باسه کهی وهستاندوه تاکو راستیه کی بنچینهیی دهبرپیت که فهرمایشته کهی خودایه: ﴿كَذَلِكَ وَقَدْ أَحْطَأْنَا بِمَا لَدَيْهِ حُبْرًا﴾.. به مانای: بیهگومان خودا زاناو ئاگاداری ههموو حاله تیکێ (ذوالقرنین) بوو و، بینهری ههلس و کهوت و جم و جوولیی بوو و، ههموو ههوالیکێ خۆی و سوپاکهشی دهزانی.. ههر ههنگاوێک دهیاننا، به مۆلته و پێگه دانی خودا بوو، ههر جم و جوولیکیان دهواند به خواستی خودا بوو، ههر جهنگیکیشیان دهگیراو ههر ولاتیکیان پزگار دهکرد، خودا ئاگاداری حالیان و، بینهری واقعیان و، بیسهری ههوالیان بوو.

لیره شدا پروانگهیه کی هونهری دارپژراو ههیه که دواي باسکردنی به سهر هاتی ئهوه گه لهی له بهر پۆژدا (به بی) به ره به ستیکێ پارێزهریان له تیشکی خۆر له کاتی خۆر هه لاتندا) دهژیان، سهرنجی لیّ ده دهین، پروانگه کهش (واته ئهوه جیّ سه رنجه هونهرییه دارپژراوه) ش ئه وهیه که (سید قطب) له بارهیه وه گوتهویه تی: - (لیره دا هه لۆیسته یه کی کورت له به رده م دیارده ی جوانکاری پیگه یاندنی هونه رییانه ی نیو شیوازی گیرانه وه ی به سهر هاته که ده کهین، چونکه ئه وه دیمه نی که لیره داو له وه به شه ی چیرۆکه دا پیشان دراوه، له سروشتدا دیار و ده رخراوه.. خۆر هه لاتوه وه تیشک ده داته وه، ئه وه گه له ش هیچ په رده پۆشیکێ وه ک چیا یه ک یان به رزاییه ک یان

دیوارىکیان نیه که لە تیشکی خۆر بیانپاریزیت.. هەمەدیسەن وێژدانى (ذوالقرنین) و ئامانج و نیازەکانیشی، هەمووی لەلای خودا دیارە.. بەم ڕەنگەش دیمەنى نیو سرووشت و دیمەنى وێژدان و ناخى (ذوالقرنین)یش لەسەر شیوازیکی وردو جوانی رێکخستنى قورئان بەیەك گەیهەراون^(۱).

هەروەها ڕادەمێنن لەوێ پرسیاریك لەبارەى حیکمەتى خوداوە لەسەر باسى زانینى هەموو هەوالێکی (ذوالقرنین) و سوپاکەى بکەین، که بۆچی خودا باسى ئەو زانییەى خۆی لە زانینى هەوالەکانى دەکاتو، بۆچی زانستى لەسەریان هەیه لەکاتى باسکردنى فتوحات و جەنگەکانى ڕزگارکردنى و لاتاندا؟ ئاخۆ حیکمەت لەم باسە چى بێت؟! بێگومان ئەو حیکمەتەى که لێیەو بەزمان دەردەکەوێت: سووربوونی قورئانە لەسەر پێکەو بەستنى هەرچى ڕوو دەدات لە گەردووندا بەخواستى خودا و ئیرادە و زانستى خۆی، تاكو خەلکی ئەم ڕاستى یە لەبیر نەکەن لەکاتى سەرنجدان لە ڕووداوەکاندا، پاشان بۆ ئەوێ خەلکی وای تێنەگەن که ئەوان خۆیان تەنها بە وزە و تواناکانى خۆیان و (دووڕ لە زانست و فەرمانى خودا) هەلس و کەوت دەکەن.

بۆ نمونە ئەوەتا بەرپزێکی وەك (ذوالقرنین) چەندەها فتوحاتى گەورەشى لەبەرەى ڕۆژئاوا و پاشان لەبەرەى ڕۆژهەڵاتیش بەئەنجام گەیاندووە، چەندەها دەسکەوتى گەورەشى لەبەرەى باکوور بەدەست هێناوە، که چى وێرایی ئەوەش خودا چاودێرى کاروباریەتى، ئاگادارى سەرچەم هەوالەکانیەتى، و زانای دەسکەوتەکانیەتى، لە هەمان کاتدا خودا هەر خۆیشی قەدەر و ئەندازەى بۆ داناو و خواست و ئیرادەى لەسەریان بوو.

(خَبَر) و (خُبْر) - خه بهرو خویر -

هەر لێره شدا هه‌لۆیسته‌یه‌کی هونه‌رییانه له ئاست دیارده‌یه‌کی ناوازه له ناوازه‌کانی قورئان ده‌که‌ین.. داخۆ جیاوازی نیوان (خُبْر) و (خَبَر) چی بێت؟! نه‌ی له چ شوێنێکی قورئاندا هه‌ردوو وشه‌که هاتوون؟.. وشه‌ی (خه‌به‌ر) دوو جار له چیرۆکی (مووسا) دا - سلاوی لێ بێت - هاتوه، هه‌ردوو جاره‌که‌ش له‌یه‌ك باسدا هاتوون هه‌ر چه‌نده له دوو سوورته دان.

جاری یه‌که‌م: خودا ده‌رباره‌ی (مووسا) - سلاوی لێ بێت - فه‌رمویه‌تی: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُم مِّنْهَا خَبَرٌ...﴾ (النمل ٧)، واته (کاتیك مووسا له ڕێگه‌یاندا بۆ (میسر) به‌خیزانه‌که‌ی گوت: - ئه‌وا من له دووره‌وه ئاگرێکم به‌دی کردوه و ده‌چم بۆ ئه‌وه‌ده‌ورو به‌ره تاکو هه‌واڵێکتان له‌وباره‌یه‌وه بۆ به‌ینمه‌وه).
جاری دووهم: هه‌ر ده‌رباره‌ی (مووسا) خودا فه‌رمویه‌تی: - ﴿... قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا خَبَرٌ...﴾ (القصص ٢٩)، که هه‌مان مانای هیه‌یه..

بێگومان (مووسا) - سلاوی لێ بێت - کاتیك له‌گه‌ڵ خیزانه‌که‌ی خۆیدا به‌ره‌و (میسر) گه‌راونه‌ته‌وه، ڕێگه‌ی لێ وون بووه، پاشان ئاگرێکی له‌ دووره‌وه به‌دی کردوه‌و، ڕووی تێکردوه‌و تاکو که‌سیکی وای لێ ببینیت که ڕێگه‌ی پێ نیشان دات و ڕێنمایی بکات.. به‌راستی ئه‌و (واته مووسا) ئومێدێکی گه‌وره‌ی به‌و که‌سه هه‌بووه که بۆ ئه‌وه‌ی هه‌واڵێکی ڕێگاکی لێوه ده‌ست که‌وێت.

به‌لام وشه‌ی خویر (خُبْر) ته‌نها له سوورته‌ی (که‌ف) دا هاتوه، له‌و شوێنه‌دا که (خضر) به (مووسا) ی گوتبوو: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا﴾ = (چۆن ئارام

له سههر کارێکی سهیری وا دهگریت که پیشتر زانست و زانیارییهکت له سههر لایه نه شارراوه و نه زانراوه که ی نه بووه). له م چیرۆکه شدا له باره ی (ذو القرنین) هوه گوتوو یه تی: ﴿كَذٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا﴾ (بهم رهنگه ئاگادارمان کرد له هه والۆ و زانستی شارراوه). جیاوازیی نێوان (خبر) - به فه ته ی سههر هه ردوو پیتی (خ) و (ب)، له گه ل وشه ی (خبر) به (ضمة ی سههر پیتی (خ) و (سکون ی سههر پیتی (ب)، ئه وه یه که:

(خَبَر): زانیی ئه و شته زانراوانه یه له پرووی هه والۆ و گه یاننده وه.

(خُبَر) یش: زانیی پرووه نادیارو ناوه کی یه کانی مه سه له کانه^(۱).

واته: ئه گه زانییه که بۆ پروواله تی هه واله کان و، شته دیاره کان و، پرووی ده ره کیی مه سه له کان بیّت، ئه وه به هه والۆ داده نریت، واته به (خه بهر).

به لām ئه گه زانییه که بۆ ناواخنی مه سه له کان و، شته نادیاره کان و نه ییه کانی ئه و شتانه و، لایه نه ناوازه و ته ماوییه کانی بیّت، ئه وه به (خوبر) داده نریت.

وشه ی (خبر) یش ته نها له سووره تی (کهف) دا دیاری کراوه، چونکه سووره تی زانیی ئه و شته نادیارانه یه که به فهرمانی خودا ده رخراون، ههروه ها سووره تی ده رخستنی بنچینه ی پرووداوه کان و نه ییه کانیان و ورده کارییه کانیانه.

جا بۆیه (موسا) ش چه ند کار و کرداریکی وا له (خدر) ده بینیت، که له وه و بهر حه قیقه ته کانی نه زانیوه و، زانستی له سههر لایه نه شارراوه و نادیاره کانی شی نه بووه، هه ربۆیه ش ناره زایی له سهریان ده ربپوه: ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا﴾ ... دیاره (ذو القرنین) یش چه ند کرداریکی وا ئه نجام ده دات، که گه لیک که س زانیاریان له سههری نه بووه، ئه وه ی له ناخ و دلۆ نیازیا یه تی، له لای خه لکی نه زانراوه، به لām خودا چاودێرو ئاگادار و شاره زای کار و نیازو بارودۆخیه تی.

ئەو گەلە دواکەوتوو و بۆتوانایەکی کە (ذوالقرنین) بەرەبەستەکی بۆ بنیاتنان

قورئانی پیرۆز بەسەرھاتی (ذوالقرنین) و کارەکانی لەبەشی باکووری زەویدا بۆ گیراوینەتەو، ئەمەش لەو فەرماشیستەیی خوادایە کە فەرموویەتی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۖ﴾ (٩٣) قَالُوا يَنْذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۖ ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۖ ﴿٩٥﴾ الْكُفْ ۖ وَاتَّه: (-ذوالقرنین-) رۆشت تا گەشتە ناوچەی نیوان هەردوو چیا بەرزەکەو لەوێ دیتی گەلیک هەیه کە هێندە نەفام و دواکەوتوون، مەرۆڤ بەشیوەیهکی گران و زەحمەت لییان تێدەگات، ئەو گەلە (کە لە حالەتیکی ترسو و دوو دلیدا بوون) بە (ذوالقرنین)یان گوت: - (یەنجووج و مەنجووج، گەلیکی خراب و بەدکارن لە زەویدا و مەترسییان بۆ سەر ئێمە هەیه، جا ئایا کرێیەکت پێیدەین لەسەر ئەوێ، کە لە نیوان ئێمە و ئەواندا بەرەبەستیکی پتەو دروست کەیت تاکو پێمان نەگەن و ئازارمان نەدەن؟).

لە وەڵامدا (ذوالقرنین) پێی گوتن: (ئەو هیژو توانایەکی کە پەرەردگارم پێی بەخشیوم لەو کرێیە باشتەرە بۆم، بەلام من کارەکەتان بۆ دەکەم، ئێشەش بەهیزی دەست و بازووتان یارمەتیم بدەن تاکو بەرەبەستیکی گەورە و پتەو و تۆکمە لە نیوان ئێشە و ئەواندا دابنیم.

ئەو ناوچەیی نیوان هەردوو چیا بەرزەکەش ئەوێهە کە دەکەوتتە باشووری زنجیرە چیاکانی (کافکاس) هەو، کە ئەمڕۆ بە ولاتانی (ئەرمەنستان) و (گورجستان) و (ئازەربایجان) ناودەبرێت، ئەو میللەتەش کە لەسەر دەمی (ذو القرنین) دا لەوێ نیشتهجێ بوون هۆزو تیرەکانی (کۆشیا) بوون کە سکالای حالی خۆیان لەلاکردو باسی شالۆوەکانی (یەنجووج و مەنجووج) لەپێی تەنگەیی (داریال) هەیان بۆ کرد، ئەو هەبوو (ذو القرنین) ییش ئەو تەنگەییە گرتو، بەرەبەستە کە لەسەر بنیاتناو، ماوەی نۆ سالییشی لەو کارەدا خایاند تا ئەو پرۆژە گەورەیی تەواو کرد. کاتیەک باسە کە یێ قورئانیش لەسەر ئەو میللەتە دەخوێننەو، چەند سیفەتیکیان بەدی دەکەین و دەردێنین، کە ئەمانەن:-

۱- ئەوان گەلیکی دواکەوتوو بوون: ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾، (لە هیچ وتەیکە تی نەدەگەشتن) ئەمەش دوو مانا هەڵدەگرێت:-

یە کەمیان: یان وادیارە ئەوان زمانی گەلیکی تریان لەگەلانی غەیری خۆیان نەزانیووە لەهیچ وشەییکیان تی نەگەشتوون، چونکە شارەزاو ناگاداری نەبوون و فێری ئەو زمانانە تر نەبوون، بۆیەش تەنها لەنیو زمانە کە خۆیاندا پەنگیان خواردبوو.

مانای دووهمیش: یان وادیارە دواندن و نامۆژگاریکردنیان بێسوود بوو، چونکە گەلیکی تی نەگەشتوو بوون، قسە و نامۆژگاری کاری تی نەکردوون، لە قسە و ئاکاری بەرامبەرەکانیان حالی نەبوون، ئەمەش لەبەر دەمارگیری و توندوتیژییەکی خۆیان، یان لەبەر گەمژەیی و ساویلکەیی و نەفامییە کە لە نەریت و سروشتیاندا بوویت.

۲- ئەوان گەلیکی لاواز و بێ دەسەلات بوون، هەر بۆیەش دەستە و سان بوون لە بەرپەرچدانەوێ شالۆوەکانی (یەنجووج و مەنجووج) بۆ سەریانو، لەپرووبەرپروو بوونەو هەیان و، پێگرتن لەکاری تێکدان و پشیویان.

۳- نهوان گهلیکی بێ دهسهلات بوون بۆ بهرگری له خاکی خۆیان و، بهرهنگاربوونهوهی دهستدریژکاران، ههربۆیهش پهنايان بردۆته بهر هیژیکی تری دهرهکی واته: هیژی (ذوالقرنین) و کاری چارهسهری ئهم حالتهیانیان پێ سپاردوووه، ئامادهیيشان بۆ دهرپروه که کرێیهکی پێ بدهن:

((فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا))

بیځگومان ئهو گهله سیماو روخسارو نه ریتی گهلانی بېده سولاتو ته مه لږ و
دواکه و توویان لیښشتبوو که بې توانان له چاره سهری گرفته کانیانداو، ئه رکی
چاره سهر و بنېر کردنی گرفته کانیان دده نه ده ست بیگانه.

ئهو ی له م سهرده مه شاندا مرؤف لئی سهرسام ده بیت ئه وه یه گه لیک که س له
عهربه کان هه مان سیفه تی ئه و گهلانه یان گرتووه، له چه ندین گرفتسی تر سناک و
به رده و امدا ده ژین له سه روو هه موو گرفته کانیشه وه، کی شمی (فهله ستین) هه یه و،
له م کی شه یه دا رو به پرووی چه ند دوژمنی کی شه رخوازو فیلباز بوونه ته وه، له
پیشه وه ی ئه و دوژمنانه شدا جووله که کان هه ن که له فهله ستیندا دانراون و
کو سپی کی تر سناکیان بۆ عه ربه کان دروست کردووه، سا ئیتر خو یان له پشتیه وه
بن یان نا؟! دیاره ئه م ره وش و بارودوخه ش ئه وه له عه ربه ده خوازیت که ژیر و
عاقل بن و په ی به و مه ترسی یه ببه ن و به چاکی رو به پرووی ببه نه وه، وه کو پیاوان
(یان پیاوانه) به پرووی کو سپی شارستانیانه دا بووه ستنه وه، بۆ (چاره سهری
گرفته کانیش به ده ستی خو یان) بیدار بنه وه.

به لام ئه وان وه که ئه و گه له (بې تواناو له هیچ حالئ نه بووه) مامه له یان له گه ل
کی شه و گرفته کانیاندا کردووه.. کی شه که یان خستۆته به رده م خه لکی تر.. بر دوویانه
بۆ لای نه ته وه یه کگرتووه کان و ئه نجوومه نی ئاسایش و گه وره لیپرسراوان و کو نگره ی
نیو ده وله تی و، تۆپه که یان خستۆته نیو یاری گای ئه وانه وه داوایان لی کردوون خو یان
یاری پی بکه ن.. داوا له بیانی یه کان ده که ن که (له جیاتی خو یان) کی شه که یان بۆ
چاره سهر که ن، تکاشیان لی کردوون قه ناعه ت به جووله که کان بی نن تا کو به ده م

دهنگه کانی ئاشتییهوه بێن، خوشیان وهك بینهر له ئاست مهسه له کهدا وهستاون و، چاوهروانی ئهوهن، که ئاخۆ بێگانهکان چیان بۆ دهکهن و، کێشه کهیان چۆن بۆ تاوو توی دهکهن.

دیاره هیچ کهسیکیش (وهك بینهر) له ئاست ئاگر کهوتنهوه له نیۆ مالدیدا، که خهریکه ماله کهی بۆ دهسووتینی، راناوهستی، مهگهر کهسیکی بێ عهقل و دواکهوتوو بیت.. ههمدیسان هیچ کهسیکیش، تهنها وهك چاودیرێک سهیری دز ناکات کاتی که ماله کهی دهبرێت و ده دزیت، مهگهر کهسیکی بێ عهقل و دواکهوتوو بیت.. هیچ کهسیکیش داوای کۆمهك له دوژمنو، داوای پهههت له ناحهز ناکات، مهگهر کهسیکی دهستهوسانو تهمهل بیت.. ئهم سیفه تانهش ئهمرۆ بوونه ته خوونه ریتی عهر به کان، کتومت وهك خوونه ریتی ئهو گهله سته مکارو دواکهوتوو. دیاره گرفته کانی بهم پهنگه چاره سهر ناکرێن، نیشتمانی بهم شیویه ناپارێزیت.. بهم شیویهش داو و فیل و پیلانه کان هه ئناوه شیتریهوه..

لِیْبِرَانِی (ذو القرنین) له مال و سامان دا

(ذوالقرنین) بهو پهڕی پاکی و لیبرانهوه پێشنیازه کهی ئهو گهلهی (دهربارهی کری و پاداشتی دارایی) که له بهرامبهڕ پاراستنیان له دوژمنانیاندا پێیان دهدا، پهت کردهوه و رازی نهبوو، که به کری و پاداشت کاریان بۆ بکات، به لکو پێی گوتن: ﴿قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ...﴾.. من هیچ ئاتاجیکم به مال و سامانی ئیوه نیه، چونکه خودا خێرو بێریکی وای پێ به خشیوم، که لهو پاداشتهی ئیوه باشتره، ههروهها هیندهی له وزه و توانا و دهسهلات پێ به خشیوم که وای لی کردووم لیبریم لهو مال و سامانهی، که ئیوه بۆم داده نین و، خۆمی لی بهاریزم.

بێگومان زوهدو لیبرانی (ذوالقرنین) له مالّو سامانداو خۆلّی پاراستنی و بهرز راگرتنی خۆی له سهرووی ئهو سامانهوه، سیفهتیکه له سیفهتهکانی حاکی باشو دادگهرو لیبراو، بهو پهنگهش داوا له حاکیانی موسلمانان دهکات، بیکه نه پیشهنگ بو خویان لهو سیفهتهدا..

(امام ابن کثیر)یش له کاتی لیدوانی لهسهه (ذوالقرنین)دا، ههلوستهکهی (سولهیمان- سهلامی لی بیّت)ی دیاری کردووه له ئاست دیارییهکهی (یان بهرتیلهکهی) شازنی (سهبهء)دا کاتیك ئهو شازنه وهفدیکی خۆی به هندیك پارهو مالّوه بو لای (سولهیمان) ناردووه، تاكو (سولهیمان) دهست ههگریت لییان و داوی باوه رهینان و تهسلیم بوونیان لی نهکات. وهك خوداش ئهم بهسهرهاتهی له قورئاندا گیراوه تهوهو وهرمووبهتی: ﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّونَنِي بِمَالٍ فَمَا آتَنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ فَنَافِثُونَ﴾ (٣٦) ﴿أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأَيِّبَنَّهُمْ بِمِجُورٍ لَا قَبْلَ لَهُمْ...﴾ (٣٧) النمل. كهواته: (سولهیمانی پیغه مبهری خوداش) - سلّوی لی بیّت - وای داناوه، كه فهزلّو خیرو بیّری خودا باشتره لهو مالّو سامانهی بوّی بپراوه، بوّیه ئهویش نهویست (زاهیدی) بووهو وهك (ذو القرنین) پپی گوتوون: (ئهووی خودا پپی بهخشیوم لهوه باشتره، كه بوّتان هیناوم و پیّم دهدهن): ﴿فَمَا آتَنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم﴾... (ذوالقرنین)یش ئهو بهخششی خودای لهو مالّو سامانه بهباشتر داناوه، كه ئهو گهله بوّیان داناوه:

﴿مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾.. ههروهها (له ههلوستی (ذوالقرنین) له ئاست سهداو ئالویری یهکهی ئهو گهلهدا).. ئهو رپسایهش له پیشهواوی خهلکیدا بهدی دهکهن، كه پپیوسته له ئاست مۆلک و مالی گهلهکیدا لیبراو خوشهویست و پاک بیّتو، هیچ شتیکی بوّ خۆی لی گل نه داتهوه، چونکه ئهووی لیّی خوازراوه ئهوهیه، كه پارێزهری ولّات و خهلهکهی بیّتو، له بهرامبهه ئهو پارێزگارییه شدا هیچ پاداش و

کرێ یهکی تایبهتی له هیچ جۆره که سینک وهرنه گرێت، چونکه ئهم نههریتی زوههو لیبرانه، له مهرجو پێداویستی یهکانی پێشهوايهتی ی ئهون.

لهم بارهیهوه، ئیمام (ابوبکر بن العربی) ههلوێستهیهکی له ئاست وهلامهکهی (ذوالقرنین) دا کردووه و بنهمایهکی گشتیی له (چۆنیهتی مامهلهی حاکم له گهڵ گهلهکهیدا) و (زوههو نهویستنی مال و سامانیان) لێ دهرهیناوهو، گوتویهتی:

(لهسهر پادشاو حاکمی وولات پێویسته که موڵک و مالی خهڵکی له بچوکترین شتیانهوه بپاریزێت و کهلێن و پێداویستیان پرکاتهوهو، ئهو کهم و کورپییه داراییه که به مافی خۆیان دهگهڕێتهوه و شایسته یانه چاک و راستکاتهوهو، هه موو ئهو مافانهشیان پێ بگهیهنێت که گهغینه دارانی له ژێر دهسهلات و چاودێریی خۆیدا کۆی دهکه نهوه ته نانهت گهر ههقه کانی هه ندیک خهڵکی تریشی تیا دا نه ما بیست و به مووچه و ده رامه تی خهڵکی (گهغینه کان) به تال بووبنهوه، یا خود به کاره سات رۆشتن.. ئهوا پێویسته لهو جۆره حالته دا کاروباری داراییان بۆ راست کاتهوه و به چاکی و عداله تهوه چاو به کهم و کورتییه کانی خه لکیدا بگێرێتهوه، به لام به سی مهرج:

یه کهم: هیچ بهرژه و هه ندیه کی تایبه تی بۆ خۆی لێ گل نه داته وه.

دووهم: سه ره تا به که سانی نه دار ده ست پێ بکات و هاریکاریی ئه وانه بکات که ئاتاجیان پێیه تی.

سی یهم: به پێی پله و ئاستی بژێوی خه لکه که ئهو مال و سامانه دابه ش کات.

خۆ ئه گهر دوا ی ئه وه ش نازو خه ی نیو گه غینه کان و پێداویستیه پاشه که وت کراوه کانی ته و او بوون و هیه چیان تیدا نه ماو، به هۆی رو داوه کانه وه دۆخیکی نه داری هاته ئا راه ده بیست ئهو خه لکه خۆیان له هه ول و ته قه لا دابن له پێش خه رج کردنی مال و سامانیاندا، خۆ ئه گهر به وه سوودی نه بوو، ئه وا به گوێره ی ئه ندازه یه کی دانراو، مال و سامانیان لێ وهر ده گیریتو، به با شترین شیوازی را وێژ له سه ر کراویش ئهو مال و سامانه بۆ کو تایی هینان به و دۆخه نااسایی یه خه رج ده کریت، وه

چۆن (ذو القرنين) كاتىك كرىۆ مالۆ سامانى خرايه بەردەم، گوتى:- (پېويستيم پىي نيه، بەلكو پېويستيم بەخۆتانه، كه بههيزى دەست و بازووتان يارمەتيم بدەن بۆ بنياتنانى بەربەستەكە بەماناي لەگەڵ مندا خزمەتى خۆتان بکەن، چونكه من مالۆ سامانم هەيهو، ئيوەش پياوان و هيّزو بازووتان هەيه) مەبەستى جيگىرو نەگۆریش لەمەدا ئەو هەيه، كه ناشىت پارەو مالّ لە هيچ كەسيك وەرگيريت (مەگەر بۆ پىداويستىيەكى گرنگ نەبيت)، سا ئيتر بەئاشكرا بيت، يان بەنهيى، لىي وەرەگيريتو، بەشيۆهەيهكى دادگەرانهش بۆ سوودى گشتى خەرج دەكريت، نەك بەو رەنگەى كه (ئەو لىپرسراوى پارەو مالّەكەى پىدراوه) بۆ مەبەستى تايبەتى خۆى بەكارى بيّيت.. دەبيت بە راي كۆمەلە كەسيكى پەيوەنديداريش بيت، نەك هەر پابەند بيت بەراي خۆيهوه)^(۱).

^۱ احكام القرآن لابن العربي، (۳: ۱۲۴۸)، هەروەها بپروانه كتيبي (ذوالقرنين)ى مامۇستا (محمد خير يوسف)، لاڤەرە (۲۷۴-۲۷۵).

((فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ))

كاتيك (ذوالقرنين) پرووی لە پارەو مالیان وەرگێراو نەبووست، خوازیاری ئەوە بوو کە ئەوان واز لە بێ دەسەڵاتی و تەمەلی و تەوێزەلی بێنن، هەروەها حەزی کرد لەوێ کە فیزی جم و جوول و چالاکی و کارکردن و هەڵدانیان بکات، بۆیەش پیتی گوتن: ﴿أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾.. بەمانای: (بە کۆمەك و یاریدەى خۆتان هاوکاریم بکەن)، واتە بەدیاردەکانی هیژو بازووتان، کەواتە ئەو داوای لى کردوون یارمەتیی بدەن و هیژی دەست و مەچەك (کە هیژیکی مادیانە) بۆی دەستە بەر بکەن تاكو لەبەر بەستە کەدا کاری پێ بکەن.. ئەمەش وەك ئەوە وایە کە بلییت: (هیژی دارایی لەسەر خۆم، هیژی فیکری و تێرمانیش هەر لەسەر خۆم بیت، ئیوەش هیژی ماددی کردەیی (عملی) تان لەسەرەو، ئیدی ئەوێ من هەمەو ئەوێ ئیوەش هەتانه، دەکەین بەیەك و، بەم پەنگە کارەكەش بە ئەنجام دەگات.

ئەم دەستەواژە کورتەى قورئان ﴿فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ﴾ دادەنرێت بە مەشخەڵێکی دیاری قورئانی لە هاوکاری و پێکەو بەستنی هەول و تەقەللاکان و لەیە کخستنی وزە و توانا و هیژەکاندا، هەروەها پێسایەکی جوانی دەرهایۆژراوی قورئانمان دەربارەى بە ئەنجام گەیاندنی کاروبار و راپەراندنی ئەركی پێووست، پێشان دەدات. بێگومان کۆمەلگەى تەواو و کامل و سەرکەوتوو ئەو کۆمەلگە یەیه کە هەموو هیژو تواناکانی بۆ بە دیهینانی کاری چاک تیا دا کۆدەبێتەو، سەرکردایەتیی سەرکەوتووی هۆشیاریش ئەو یەیه کە هەموو هیژو تواناکان بۆ بە دیهینانی ئامانجە خوازاوێکان لەخۆ بگرێت.

بیگومان له نیۆ کۆمهڵدا چهند چین و توێژیک له خهڵکیدا هه‌و توانای فیکری و تیپامانیان هه‌یه‌و، ده‌توانن بیربکه‌نه‌وه‌و، به‌رنامه‌ دابنن و، له‌مه‌سه‌له‌کان بکۆلنه‌وه‌، به‌لام ته‌گه‌ر نه‌و چین و توێژه‌ی به‌ته‌نها سه‌ر پشک بکری‌ن بۆ به‌دی هینانی کاریکی گران، نه‌وا هه‌ر خۆی به‌ته‌نیا ناتوانیت نه‌و کاره‌ به‌ئه‌نجام بگه‌یه‌نیت که نه‌خشه‌ی بۆ کیشاوه‌و بیرى لى کردۆته‌وه‌. هه‌ندیک چین و توێژیش له‌ کۆمه‌لگه‌دا مال‌و سامان و سه‌رمایه‌ی ته‌واویان بۆ کارکردن هه‌یه‌، به‌لام له‌وانه‌یه‌ تیفکری‌ن و نه‌خشه‌و پلانیان نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها له‌وانه‌شه‌ توانای گونجاییان بۆ کارکردن نه‌بی‌ت.

هه‌ندیک چین و توێژی تریش له‌ خه‌ڵکیدا هه‌ن، که نه‌مال‌و نه‌ سامانیان هه‌یه‌و، نه‌فیکری نه‌خشه‌و پلان داناییان هه‌یه‌، به‌لام کات و توانای کارکردنیان هه‌یه‌و، ده‌توانن به‌هه‌ول‌دان و هیژی جه‌سته‌ بزێوی خۆیان وه‌ده‌ست خه‌ن.

بۆیه هه‌ر ده‌بی‌ت راوێژو هاوکاری له‌ نیوان نه‌و چین و توێژانه‌دا هه‌بی‌ت و هه‌موو هیژو وزه‌و توانایه‌کیان کۆبکری‌ته‌وه‌و، بۆ به‌رژه‌وه‌ندى و خێرو بیرو پێشکه‌وتنى نه‌ته‌وه‌ ناراسته‌ بکری‌ت، هه‌ر ده‌بی‌ت خاوه‌نى فیکرو نه‌خشه‌دانهر له‌گه‌ڵ خاوه‌نى مال‌و سامان و له‌گه‌ڵ که‌سى خاوه‌نى توانا و هیژی بازوو پێک بگه‌ن و هه‌موویان ڤوو له‌ خێرو بیرو به‌دییه‌تنانی به‌رژه‌وه‌ندى ڤه‌وا بکه‌ن.

سه‌رکردایه‌تى هوشیاریش له‌نه‌ته‌وه‌دا نه‌وه‌یه‌ که‌ توانای پێکه‌وه‌ به‌ستنى هه‌موو رێچه‌که‌ رێکه‌خراوه‌کان و هینله‌کانی هه‌یه‌و، به‌هه‌رو وزه‌کان له‌گه‌ڵ یه‌که‌تردا ده‌گونجی‌نیت. جا ئایا نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌ واقیعی هاوچه‌رخاندا هیژو تواناکانی پێک گه‌یانده‌وه‌، یان لێکی دابری‌ون؟ نه‌ی ئایا هه‌موو به‌هه‌رو تواناکان له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندى نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام پێک گه‌یشتون، یان په‌رته‌وازه‌و به‌ش به‌شکراون؟!

ئای چهند به‌هه‌رى وون بوو له‌ نه‌ته‌وه‌دا هه‌یه‌و!! چهند ووزه‌ی په‌که‌راو هه‌یه‌و!! چهند مال‌و سامان به‌فیرۆ دراوون!! چهند کاتیش به‌خۆڤایی تیپه‌ڤیه‌وه‌!! چهنده‌ له‌ گه‌نجانی ڤئ لیتیکدراویش هه‌ن!!

جا هەر دهیبت نهتهوهی ئیسلام پرسیاکهی (ذوالقرنین) له کۆکردنهوهی وزه و تواناکانی خهڵکی و له راویژو هاوکاریدا بگریتههر، ههروهها دهیبت دروشمی ئهم نهتهویه بههموو چین و توێژو وزه و توانا و شارهزاییه کانهوه: ﴿فَاعِينُونِي بِقُوَّةٍ﴾ بیّت.. واته (دروشمی هاوکاری و یهکخستنی بیرورا و وزه و تواناکان بیّت).

بهربهستهکه له چی دروست کرا ؟

قورئان ناماژهی بۆ ئهو مادهیه کردووه که بهربهستهکهی لێ دروستکراو، چۆنیتهی بنیاتنانیشی باسکردووه، وهك خودا فەرموویهتی:

﴿أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قِطْرًا﴾ (٩٦) الکهف

کهواته (ذوالقرنین) له کاری بنیاتنانی بهربهستهکهدا داوای لهو گه له کردووه که چهندین پارچه ئاسنی گهوهی بۆ بینن و بیاخاته ئهو ناوچه تهنگه بههری نێوان ههردوو چیا بهرزه کهوه، لهم ئایه تهدا ووشهی (زُبَرَ الْحَدِيدِ) واته چه ند پارچه ئاسنیکهی هیجگار گهوره که له ناوچه کهیاندا دهیانبرپیهوه. وهك پێشتریش گوتمان ناوچهی (نهرمینیا) و (گورجستان) ناوچهیهکی پر له کاتزای وهك (ئاسن) و (مس) بووه، ههروهها ناوچهیهکی پر له درهخت و دارستان بووه، و لاخیکهی زۆریشی بۆ گواستنهوهی ئهو کاتزاو درهختانهش ههبووه که له شوێنه دووره کانهوه پێیان گواستونهوه.

ئیدی نهوان پارچه ئاسنه گهوره کانیان بۆ (ذوالقرنین) هیناوه و له دۆله تهنگه بههره کهدا بۆیان داناهه و له سه ر یهك کهله کهیان کردووه، بهره بهره هه ر کهله کهیان کردووه تاکو گهیاندهویانه ته ئاستی ههردوو لوتکهی چیاکان.

وشه‌ی (الصّٰدِقِیْن) له نایه‌ته‌که‌دا مانای هه‌ردوو لوتکه‌که‌ی ئه‌و دوو چیا به‌رزه ده‌که‌یه‌نیّت.

پاشان فه‌رمانی پێ کردوون که له‌ژێر ئه‌و ئاسنه‌ گه‌وره‌و له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌ که‌ کراوانه‌دا ناگرێک بکه‌نه‌وه: ﴿حَتّٰی اِذَا سَاوٰی بَیْنَ الصّٰدِقِیْنِ قَالْ اَنْفُخُوْا﴾..

جا سه‌رنج بده له‌ زۆریی و تین سه‌ندنی ئه‌و ناگره‌ گه‌وره‌یه‌و، له‌ زه‌به‌لاحی ئه‌و دارو ته‌ختانه‌ش که‌ ناگره‌ که‌یان پێ کراوه‌ته‌وه، چونکه‌ مه‌به‌ستی (ذوالقرنین) له‌وه‌دا تواندنه‌وه‌ی چه‌ندین ئاسنی بێ شوماری پۆلا بووه‌ له‌و پێره‌وه‌ سه‌خت و به‌رزه‌دا.

له‌هه‌مان کاتدا (ذوالقرنین) فه‌رمانی به‌ کۆمه‌له‌ که‌سیکی تری ئه‌و که‌له‌ کردووه که‌ (مس) بێنن و له‌ چه‌ند قالبیکی گه‌وره‌دا بیتوێننه‌وه، جا کاتیك ئاسنه‌کان به‌ته‌واوه‌تی له‌و پارچه‌وه‌دا توێنراونه‌ته‌وه‌و، مسه‌که‌ش له‌نیۆ له‌گه‌ن و مه‌نجه‌له‌ گه‌وره‌کاندا توێنراوه‌ته‌وه‌و وه‌ک قۆناغی کۆتایی له‌ قۆناغه‌کانی بنیاتنانی به‌ربه‌سته‌که‌دا کراوه‌ به‌سه‌ر ئاسنه‌که‌دا: ﴿ءَاْتُوْنِیْ اُفْرِغْ عَلَیْهِ قَطْرًا﴾. ووشه‌ی (قطر) له‌م رسته‌یه‌ی نیۆ نایه‌ته‌که‌دا به‌ مسی تواوه‌ ده‌گوتریّت.. ئه‌ویش واته‌: (ذوالقرنین) فه‌رمانی پێ کردوون که‌ مسی تواوه‌ بکه‌ن به‌سه‌ر ئاسنه‌ توێنراوه‌ شله‌وه‌ بووه‌که‌دا، ئیدی مسه‌که‌ش چۆته‌ ناوه‌راستی ئاسنه‌که‌وه‌و تیکه‌له‌ی یه‌کدی بوون و، پێکه‌وه‌ بوونه‌ته‌ کانه‌زایه‌کی پته‌وی تۆکه‌مه‌.. بێگومان ئاسن له‌ به‌ره‌تدا پته‌وو تۆکه‌مه‌یه‌، مسیش هه‌روه‌ها پته‌و تۆکه‌مه‌یه‌.. جا ئاخۆ کاتیك هه‌ردووکیان ده‌توێنینه‌وه‌و تیکه‌له‌ی یه‌کدی ده‌کرین، چۆن بن؟ دیاره‌ هه‌ریه‌ که‌یان هی‌زو پته‌وی ئه‌وی تریش وه‌رده‌گریّت و پێکه‌وه‌ش له‌و په‌ری تۆکه‌مه‌یی و به‌هی‌زی و چاکی‌دا ده‌بن.

ئینجا (ذوالقرنین) ئاسنه‌که‌و مسه‌که‌ی له‌و دۆخه‌دا هی‌شتۆته‌وه‌ هه‌تا ر‌ه‌ق بوون و وه‌ک به‌سته‌له‌کیان لی‌ ها‌توو‌ه‌و بوونه‌ته‌ به‌ربه‌ستیکی قایم و گرنگ و سه‌رسوهره‌ینه‌ر.

ذو القرنين (وهك نه نذازياريك)

به پراستی (ذوالقرنین) خاوه نې هیژو ښاره زایی و تیځه یشتو دهسه لاتیکی وه ها بووه که له خوداوه پی دراوه و فیړی کراوه.

بیگومان خودا رېنمونې ته وی بۆ شیوازیکی بی وینه ی سهرسور هین له بنیاتناني بهر به سته که و به تین کردن و به هیژ کردنیدا کردووه. بهو شیوازه ش ناسنو مسی تیځه لې یه کتر کردووه. جا نه گهر دهر برینه که شیوا بیت (ذو القرنين) نه نذازياريکی بهی ښارستانی (مدنی) بووه، چونکه بهر به سته که ی لهو مادده به تینه بنیاتناوه و، چنده ها سده ش پیش نه نذازيارانی ته مړ ناسنو مسی تیځه ل کردووه.

له مباره یوه (سید قطب) ده لیت: (نهم شیوازه له سهرده می نویدا بۆ به تین کردنی ناسن به کاره یتر اوه و، دهر که وتوه نه گهر رېژیه که له (مس) له ناسندا تیځه لاو بکړیت، نهوا هیژی مانه وه و قایمی ناسنه که چندان هینده زیاد ده بیت، جا نهم شیوازه ی که خودا رېنمونې (ذو القرنين) ی پی کردووه له قورښانه نه مره که شیدا باسه که ی تومار کردووه، چنده ها سده ی بی شومار (که هر خودا خوی ده زانیت چنده سده یه) پیش زانستی نوی مړو قایه تی که وتوه^(۱).

نهمه ش پیچه وانه ی ووتی هندی که له میژو و نو سانه که وایان راده گه یاند گوايه نهم بهر به سته ی (ذوالقرنین) شووره گه وره که ی چینه، به لام نهو شووره یه ژور دريژ بووه و، دريژاییه که شی سدان کیلومتره و، له نیوان دوو چیدا دروست نه کراوه. پاشان نهم شوورایه ی چین له بهر دوو گل دروست کراوه، به لام بهر به سته که له ناسنو مس بنیاتنراوه، لیږده ها هه مان ووتی پی شومان دوو باره ده کهینه وه که

(۱) (في ظلال القرآن / ۴: ۲۲۹۳).

گووتبومان: (بەربەستەكەو، شووراكەى چىنىش، ھەردووكيان بۆ يەك مەبەست دروستكراون. (ذو القرنين) بەربەستەكەى بۆ بەرگرتن لە شالاولەكانى (يەنجوج و مەنجوج) بنیاتناو، (ئىمپراتۆرى چىن) یش شوورى چىنى بۆ ھەمان مەبەست (بۆ بەرگرتن لە شالاولەكانى (يەنجوج و مەنجوج) بۆ سەر چىن) بنیاتناو.

قورئانى پېرۆزىش شىوازيكى پشت پى بەستراوى مسۆگەركراومان بۆ بەھىزکردن و بەتینکردنى كارى بيناسازى پىشان دەدات، ئەو شىوازەش: ئاويتەکردنى ئاسن و مسە.

ھەروەھا ئەو ئايەتەى دەربارەى ئەو شىوازە ھاتوو، ئاماژە بۆ خالىكى زانستیانەى قورئان دەكات، ئەویش تىكەلکردنى ئاسن و مسە بۆ بەھىزکردنى بينا.

ھەروەھا دیاردەيەكى ئەندازەپىشان پىشان دەدات، ئەویش چۆنەتى بنیاتنانى بەربەستە قايەكەيە. بۆيە دەكریٹ لە قورئاندا چەندىن ئاماژەى سرووشەخشی ئەندازەپىش بەدى بكەين. بىگومان ئايەتەكانى قورئان چەند ئاماژەى ھەمەجۆر، چەندىن سەرنجى ھەمەپەنگيان تىدايە و ئىمەش دەتوانين لەو ئايەتانەو چەندىن سەرنج و ئاماژەى زانستى و پزىشكى و گەردوونناسى و، ئەندازەيى و، ژمىريارى و، ئاماركارى و، سەركردايەتى كردن و، كۆمەلايەتى و، نىشتەجىكارى و، شارنشىنيان لى دەريىنين، جگە لە دەرهينانى ئەو راستىيە بابەتيانە و باوەردارىتيانە و عەقيدیانەو، فيقھى و زانستیانەو، تەفسىركارى و جىھادى و بانگەوازكارىيانەى كە لەو ئايەتانەدا پىشانمان دەدرين.

دیارە ئامانجى بنەپەرتى قورئانىش لە بىرناكەين كە كتيبيكى رينمايى و، بانگەواز و دەستورىكى تۆكمە و بەرنامەى ژيان و، بنچينەى جىھاد و بانگەواز و بەرەنگارىيە.

بەلام خۆ ئەمەش رېگەر نىە لەسەر ھەلۆيستەكردن لە ئاست چەند ئاماژەيەكى مام ناوەندى لە بوارە زانستىيەكان و بوارەكانى تری ژياندا.

شکستی (یهنجووچ و مهنجووچ) له بهردهم بهربهسته کهدا

کاتیک (ذوالقرنین) له بنیاتنانی بهربهسته که بووه وه، (یهنجووچ و مهنجووچ) یش بهنهریتی خویان هاتن تاکو له تنگه بهره که (مضیق) بهه پنه وه و خهریکی تیکدان و ناژاوه بن، بهلام کتوپر توشی ئه و بهربهسته پته وه بهرزه بوون له بهرده میاندا و ههولیاندا ده رچن و سه رکه و ن به سه ریا، که چی نه یانتوانی، چونکه له ناسن دروست کرابوو، ناسنیش رووکاریکی لووسی ههیه و نه گهر چند ده سکیکی راگیرکاری بو ئه و که سه پیوه نه بیته که دهیه ویت پیدایا سه رکه ویت و تا دهستی پیوه بگریته، ئه واه کهس ناتوانیت پیدایا سه رکه ویت.

ههروه ها ههولیاندا ئه و بهربهسته برووخین و تیکی بدنه، بهلام نه یانتوانی، چونکه له ماددهیه کی بهه یزو پته وی (وهک ناسن و مس) بنیاتنرابوو.

ئهم ئایه تهش ﴿فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا﴾ ئه و شکست و سه رنه گرتنی ههولیه یانی تومار کرد که له سه رکه و تن به سه ر بهربهسته که، یان له تیکدانیدا شکست و دهسته و سان بوون، مانای ئایه ته کهش واته: (ئه وان - یهنجووچ و مهنجووچ - نه یانتوانی به سه ر رووی بهربهسته کهدا سه رکه و ن و، نه شیانتوانی تیکی ده ن و که له بهری تی بهن).

ئیدی ئهم بهربهسته بووه ئامرازیکی باش بو نه هیشتنی شالاوه کانی (یهنجووچ و مهنجووچ) و ریگرتن له کاری تیکدان و ویرانکاریان.

(أَسْطَعُوا) و (أَسْتَطَعُوا)

لیڤه دا هه ٴلویسته یه كه له ئاست دیارده یه کی جوانی قورئاندا ده كهین، ئه ویش دوو شیوازی جیاکاری ئایه ته كه یه له نیتوان دوو فه رمان (فعل) دا له ږووی دارشته وه .. ئاخۆ له هه ردوو ږسته ی: ﴿فَمَا أَسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ و، ﴿وَمَا أَسْتَطَعُوا لَهُ، نَقَبًا﴾ دا حیکمه ت چی بی ت له لابر دنی پیتی (ت) له ږسته ی یه كه مدا ﴿فَمَا أَسْطَعُوا﴾ له کاتی کدا له هه مان فرمانی ږسته ی دووهم ﴿وَمَا أَسْتَطَعُوا﴾ دا دانراوه؟!

بینگومان لابر دنی پیتی (تاء) له ږسته ی یه كه مدا بۆ هیواش کړدنه وه (تخفیف) ه، له بهر ئه مه ده شیت به (تاء الخفة) ناوی ببهین، ږووبه ندی هیواشکاری به کهش ئه وه یه ږسته که هه والی شکسته بونی ئه وانی له سه رکه وتنی بهر به سته که دا ږاگه یاندووه، ئه م پیدا سه رکه وتنه ش یه که م جار ئاتاجی به خیرایی و گورج و گۆلی (خۆپیدا سه رخه ر) و زیره کی و شاره زایی و ږیکی به ژن و بالایه تی، چونکه زۆر جار مړوڤی قه له و ناتوانی ت به شوینی به رزدا هه لگه ږی ت، له بهر ئه وه ی پتو یستی به کی شی سوو که تا کو به خیرایی سه رکه ویت.

ئه مه یه ئه و حاله ته ی که ږسته ی ﴿فَمَا أَسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ هه والی له سه ر ده دات و، هه ر ئه و جوار چی وه یه شه که ږسته که ی تی دا هاتووه. هه ربۆیه ش پیتی (تاء) له فه رمانه که دامالراوه تا کو به ئاسانی هیواش بکری ته وه. دیاره وه كه ئه وه ی فه رمانه که (الفعل) ویستی تی یارمه تی که سی خۆ پیداسه رخه ر بدات له سه ر

(لهش سووکی) و، ئیدی (تاء) هکهی لى دامالیه تاكو بهشداریی شارهزاییی شارهزایان بکات و، بهشداریی لهش سووکی نهوانهش بکات که به شوینه سهخت و بهرزهکاندا ههڵدهگهپین.

بهلام له فرمانی دووهم ﴿وَمَا أَسْتَطْعُوْا لَهُ نَقْبًا﴾ دا پیتی (ت) له گه لیدا ماوه تهوه، چونکه نه مه بۆ نهو شوینه گونجاو تره و، له گه ل (کهشی گشتی) یشدا ته بایه.

چونکه کونکردنی بهربهسته که و پروو خاندنیشی ئاتاجی به ههولێ گه و ره زه همت و کاری دژوارو به کاتیشه، ههروه ئاتاجی به ئامیرهکانی هه لکه نندن و پروو خاندنه.. ئاتاجیشی به پیاوانیکه که بتوانن بیرووخین و، ههول و ماندوو بوون و زه همت و ئارامیه کی زۆریشی تیدا خه رج بکه ن، دیاره کات و ماوه یه کی زۆریشی دهوێت پیش نهو ی کاره که یان به نه نجام بگه ین، لهو که شه دا که رسته ی ﴿وَمَا أَسْتَطْعُوْا لَهُ نَقْبًا﴾ گوزارشتی لى ده کات، پیتی (ت) له فرمانه که دا ماوه تهوه. واته (ت) هکه بۆ بارگرانی (ثقل) ماوه تهوه تاكو خالێکی یاریده ده ر بیته له ویناندنی کهشی بارگرانی و زه همتی پروو خاندنی بهربهسته که دا و، تاكو لهو پرۆسه قورسو دژواره شدا به شدار بیته. که واته جاری یه که م، واته له رسته ی یه که م دا پیتی (ت) له فرمانه که دا بۆ هیواشکردنه وه به ئاسان دانانی کاره که لایراوه، بهلام جاری دووهم (له رسته ی دووهم دا) پیتی (ت) له هه مان فرمانی نه یان توانی ﴿وَمَا أَسْتَطْعُوْا﴾ دا بۆ قورسکردن و به گران دانانی کاره که هیلراوه تهوه و به کارهاتوه.

هه ر لیره شدا نهو به یادی هه موان ده خه ینه وه که بیژه کان (الفاظ) له گوزارشتی قورئانیدا پالاوته و ریکخواون له گه ل چوارچیه گشتیه کهیدا. نه مهش به چاکی هه لبژیرراوه و، به تهواوه تیش له گه ل نهو کهش و دۆخه دا گونجاوه که رسته کی تیدا هاتوه و، له گه ل نهو مه سه له یه شدا هاوړیکه که هه والی له سه ر راگه یاندوه.

بێگومان پیتی (تاء)ی (خفة) پیشتەر له چیرۆکی (موسا و خدر)دا - سلاویان لێ بیته - هاتبوو، ئهوهش له وتهی (خدر)دا به (موسا) که پیتی گوتبوو:

﴿ سَأُنَبِّئُكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ ﴾

جا ئهوهتا لهم چیرۆکهی (ذو القرنین)یشدا بۆ جاری دووهم پیتی (تاء)ی خفة دیتهوه بهرچاومان.. ههر له چیرۆکی (ذو القرنین)دا فهرمانیـك بهدوو شیوه هاته بهر چاومان، جاری بهکهه لهو فهرمایشتهی خوادا که باسی پایهدارکردنی (ذو القرنین) دهکات و دهفهرمویت: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ ۝﴾

جاری دووهمیش له وتهی (ذوالقرنین) خۆی دا که باسی ئهو هیژو پلهو دهسهلاته دهکات که خوا پیتی بهخشیوه له کاتی بنیاتنانی بهربهسته کهدا بهو گهله دهلیت: ﴿ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَبِيرٌ ۝ ﴾ ئهوهی خوا له هیژو توانا پیتی بهخشیوم لهو پاداشتهی ئیوه باشته که پیم دهدهن).

ئیدی گرنگ ئهوهیه که ئهو خوینههری بهوردی و تیرامان و تیفکینهوه قورئان دهخوینیت، ههلویتسه له ئاست چهندین نمونهی تری هاوشیوهدا بکات و، گهلیک نمونهی تر بهدی دهکات.

(بنیاتنانی بهربهسته که رهحهتیك بووه له خداوه)

((ذوالقرنین)) کاتیک بۆ ئهو بهربهسته گهورهیهی پروانیوه که خهڵکی ئهو ناوچهیهی له شالاههکانی (یهئجوج و مهئجوج) پاراستوه، گوتویهتی: (ئهمه رهحهتیك له خدای پهروهردگارمهوه) ﴿هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۝﴾

کاتیک له بهردهم ئهم برکه جوان و پیروزی ﴿هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۝﴾ شدا دههستین، ئهم پهند و ئامارانهی لێ دهردیتین:

- ١- ئهوهی (سید قطب) له بارهیهوه گوتویهتی: ((ذوالقرنین) کاتیک بۆ ئه و پرۆژه مهزنه ی خۆی روانیوه، تووشی لووتبه رزی و به خۆ نازین نه بووه، بۆن و بهرامه ی هیژو زانستیش مهستی نه کردوه، به لکو یاد و سوپاسی خودای کردوه و، هه مان چاکه ی له پیناوی خوادا کردوه که پینمایی بۆ سه ری کرد بو).^(١)
- ٢- (ذو القرنین) به زیکرو نزاو یادی خودا له کاتی به ئه نجام گه یاندنی کاره کهیدا، فیتری ئه وه مان ده کات چۆن زیکرو یادی خودا بکه ی، بیگومان گه وره ترین کات و شیوه ی زیکر ئه وه یه مروّفی باوه ردار له کاتی سه رکه وتنی کاره کهیدا یادی خودا بکات و بزانیّت که ئه وه به فه رمانی خودای په روه ردگاریتی، ئیدی له خو بردوو ده بیّت و، دادگه ربی ره چاو ده کات و یاد و سوپاسی خوداش ده کات.
- ٣- بنیاتنانی به ربه سه ته که ره همه تیّک بووه له خودا وه. (ذو القرنین) یش ئه و زانسته ی که خودا فیتری کردبو و، ئه و پایه و ده سه لاته ش که بۆی ره خساندبوو، له (یارمه تیدانی خه لکی) و (کاری چاک بۆیان) و (نه هیشتنی په لامارو ده سترژیی له سه ریان) دا به کاری ده هیّنان، هه ر بۆیه ش زانسته که ی ره همه تیّک بوو له خودای په روه ردگاریه وه، به کاره یّنانی ئه و زانسته ش هه ر ره همه تیّکی خودا بووه. به کاره یّنان و خسته نه گه ربی ئه و زانسته و زانیارییه ش (که خودا فیتری کردبوو) له گه لّ بابه تی نیو سووپه تی (کهف) دا (سووپه تی زانسته و ره همه ت) ده گوئیت، وه ک خوداش ده رباره ی (خدر) — سلّوی لی بیّت — فه رموویه تی: ﴿ءَاٰیٰتُهُ رَحْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَمْنَٰهُ مِّنْ لَّدُنَّا عَلَمًا﴾، هه روه ها وه ک ئه و و ته یه ی که له سه ر زاری (خدر) هاتوه و به (مووسا) ی گوتوه ﴿رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّكَ﴾.

(١) (في ظلال القرآن / ٤ : ٢٢٩٣).

٤- ئەو گەله له بهردهم هه‌ر‌ه‌ش‌ه‌ی (یه‌ئ‌ج‌و‌ج و مه‌ئ‌ج‌و‌ج) دا بوون، که‌وت‌بو‌نه به‌ر هه‌ئ‌مه‌ته‌کانی و‌یر‌ان‌کاری و ش‌ی‌وان‌دن‌یان. ه‌ی‌چ پار‌یز‌ه‌ری‌کی‌شی‌ان نه‌بو که پار‌یز‌گاری‌یان لی‌ ب‌کات، ته‌نها خودا نه‌بی‌ت که ئەو به‌ربه‌سته‌ی بۆ دا‌بین کردن، هه‌روه‌ها ه‌ی‌چ ر‌ز‌گ‌ار‌که‌ری‌کی‌شی‌ان نه‌بو که له‌و مه‌تر‌سی‌یه‌ ر‌ز‌گ‌اری‌ان ب‌کات ته‌نها بن‌یات نانی به‌ربه‌سته‌که نه‌بی‌ت، هه‌ر بۆ‌یه‌ش به‌ربه‌سته‌که ر‌ه‌حه‌م‌ت‌یک بوو له خوداوه بۆ ئەوان، هه‌روه‌ک چۆن (به‌فرمانی خودا) هۆ‌یه‌کی ر‌ز‌گ‌ار بوون و ئازاد بوون بوو بۆ‌یان، خۆ ئە‌گه‌ر به‌ربه‌سته‌که بن‌یات نه‌زایه‌و، ئە‌گه‌ر ئەو گەله هه‌ر س‌کا‌ل‌ا و دادو ب‌ی‌داد‌یان (به‌ب‌ی‌ کۆ‌ش‌ش و هه‌ول و جم‌و‌ج‌و‌ل‌یک) له‌ده‌ست حا‌لی خۆ‌یان ب‌کر‌دایه، ئە‌وا خۆ‌یان له‌و مه‌تر‌سی‌یه‌ ر‌ز‌گ‌ار نه‌ده‌کرد. دیاره ر‌ز‌گ‌اری و ئازاد بوون‌یش ته‌نها به‌کارو هه‌ول‌دان به‌دی د‌ی‌ت.

(له بن‌یات‌ن‌انی به‌ربه‌سته‌که‌دا وانه‌یه‌ک بۆ ئ‌یه‌ش هه‌یه)

هه‌مد‌ی‌سان له‌م به‌ربه‌سته‌ی (ذو الق‌رن‌ین) دا وانه‌یه‌کی گ‌رن‌گ و پ‌ی‌وی‌ست بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئ‌ی‌س‌لام‌یش هه‌یه، به‌تای‌به‌ت‌یش له‌م سه‌رده‌مه‌دا که ر‌و‌به‌رووی مه‌تر‌سی‌یه‌کی فه‌وت‌ینه‌رو و‌یر‌ان‌که‌ری وه‌ها بۆ‌ته‌وه که توندو تر‌س‌نا‌ک‌تر‌یشه له مه‌تر‌سی‌یه‌که‌ی (یه‌ئ‌ج‌و‌ج و مه‌ئ‌ج‌و‌ج) له‌سه‌ر ئەو گەله. ئەو مه‌تر‌سی‌یه‌ش که ئە‌م‌رۆ بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئ‌ی‌س‌لام له ئارادایه، مه‌تر‌سی و‌یر‌ان‌که‌ری جووله‌که‌یه، د‌ی‌وه‌زم‌ی تر‌س‌نا‌کی د‌ر‌نده‌و چه‌په‌ل‌ی جووله‌که‌یه‌و، هه‌موو گۆ‌شه‌و که‌نا‌ری‌کی نه‌ته‌وه‌و هه‌موو ووزه‌و توانا‌کان‌یش‌ی و که ه‌ی‌چ ش‌ت‌ی‌کی لی‌ نا‌پار‌یز‌ری‌ت که‌وت‌و‌نه به‌ر هه‌ر‌ه‌ش‌ه‌ی ئەو مه‌تر‌سی‌یه، کار‌ی‌کی ش‌یا‌و‌یش نی‌یه بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئ‌ی‌س‌لام که ئە‌م‌رۆ ش‌ک‌ست و ده‌سته‌پا‌چه بی‌ت له‌به‌ردهم ئەم مه‌تر‌سی‌یه‌دا.

هه‌روه‌ها بۆ نه‌ته‌وه ناش‌ی‌ت که ته‌نها به‌ خه‌م‌خ‌وار‌دن و ئازار چه‌شت‌ن و لا‌وان‌د‌نه‌وه له ئاست ئەم ک‌ی‌شه‌یه‌دا ر‌ه‌فت‌ار ب‌کات، ناش‌ی‌ت هه‌ر ته‌نها ر‌ی‌گه چاره‌ی نا‌ر‌ه‌زایی و

ئیدانه کردن و سکاڵا کردن بگریته بهرو، تهنه له سه ره شهوش سوور بێت که پروی گفتار بکاته پایی گشتیی جیهانی و ویژدانیان بدوینیت و، هاوار بهریته لای خیرخوازن له دنیا داو داوا له جیهان بکات بینه پیشه وه بو نه هیشتنی هیرشی داگیرکاری و به رفراوانبوونی ناوچه کانی جووله کهو، راوهستانندی مهترسییان.

ههروه ها بو نه ته وهی موسلمانان ناشیت که هه ره له سه ره شهو جوړه ریچکه و نامرازو شیوازانه سوور بێت کهوا به نه نجامی کی ناگه یه نه و، چاره سه ری کی بو پهیدا ناکه، به لکو هه ره سه رابو و خه وو خه یالز، وه ک په نابردنه بهر (نه نجومه نی ئاسایش) و (نه ته وه یه کگرتوه کان) و (بانگه واز بو به ستنی کۆنگره ی نیو ده ولته ی) و (جیه جیکردنی برپاره کانی نه نجومه نی ئاسایش) و.. شهو ریگه چاره بی نه نجامانه ی تر..

به راستی هیچ خیر و بیریک له وه هه لویستانه دا نییه، نه م جوړه نامرازانه ش هیچ چاره سه ری ک نابه خشن. نه ته وهی ئیسلامیش به رده وام له به رده م هه ره شه ی مه ترسی یه له ناویه ره که ی جووله که دا ده مینیت. بویه و به بی هیچ گومانیک تهنه به کاری جیددی و راست و دروست نه ته وهی ئیسلام رزگاری ده بیت..

تهنه به به ره و پروبوونه وهی جووله کهو به ره نگاری کردنیان رزگار ده بن..

هیچ شتیک و هیچ ریگا چاره یه ک وه ک جیهاد و شهرو کوشتارو هیزی سه ربازیش نه ته وهی ئیسلام رزگار ناکات. به راستی هه ره به هیزو به کارو هه ولدان بوو که شهو گه له ش له ده ست (یه نه جوج و مه نه جوج) رزگاریان بوو و، ره همه تی خودایان به هزی بنیاتنانی به ربه سه ته که وه پی گه یشت.

دیاره نه ته وهی ئیسلامیش هه ره به هیزو هه ول و تیکۆشان له مه ترسی جووله که رزگاریان ده بیت، بویه ش جیهاد له دزی جووله کهو شه ره له گه لدا کردنیان شتیکی هاوشیوه ی به ربه سه ته که ی (ذوالقرنین) ه.. جا کاتیک نه ته وهی ئیسلام به چاکی فیتری جیهاد و شهرو کوشتار ده بن و سوور ده بن له سه ره شه هیدبوون، شهوا ره همه تی خودایان پی ده گات وه ک چۆن به گه لانی پشین گه یه نه راوه.

بهراستی گهلیکی شکست و ته مه له شایسته ی په همتی خودا نین، خودا په هیمان پێ ناکات، خه لکیش په هیمان پێ ناکهن، هیچ که سیکیش دهنگیان نابیسیت، هیچ که سیکیش به زهیی به حالاندا نایه ته وه.

بینگومان نهوانه ی شایسته ی په همتی خودا پیاوانی به هیزو توندو تیژن که موجهیده به ئارام و خۆراگرتوه کانن.

بۆیه پێریسته که ئیدی نه ته وه ش مالتاواپی له هیوا و ئاوات و خه ونه فریوده ره کان بکات و، ده بیته بجیتته ده روازه ی جهاد و شه هاده تخوازییه وه، ده نا هر تووشی له ناوچوون و نغزبوون له لافاوی سه رشویدا ده بن.

((به ئینی خودا و ته خت کردنی به ره به سته که))

دوای نه وه ی (ذوالقرنین) له لای ئه و گه له دانی به وه دانا که بنیاتنانی ئه م به ره به سته بۆ ئه وان په همتیکه له خودای پهروه ردگارییه وه و، سوپاسیشی له سه ر نه وه کرد، له هه مان کاتدا حه قیقه تیکه باوه دارانه ی گرنگی بۆ خستنه روو، ئه مه ش له و وته یه دا که خودا له سه ر زاری نه وه وه گێراویتییه وه و فره موویه تی:-

﴿... فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝۱۸﴾ الْكَهْف

له م وته یه ییدا، (ذوالقرنین) باسی نه وه ده کات که ئه م به ره به سته ماوه و ته مه نیکه دیاریکراوی هه یه و، به رده وام تا پوژی دواپی له ئارادا ناییت، بۆیه ناییت خه لکی ته نها پشت به وه به ستن، چونکه ئه و خودایه ی که پێگه ی به بنیاتنانی و هیانه کایه ی داوه، هه ر ئه و خودایه شه پێی داوه که به ره به سته که توندو توکمه بوو بیته، هه ر خوداشه پێی داوه که پێگه له هێرشه کانی (یه نجووج و مه نجووج) بگیریت.

بهلام خودا له ماوه و زهمه نیکێ تردا رینگه به (یهئجوج و مهئجوج) ده داتهوه که بتوانن نهو بهربهسته تیک بدهن و، برپاری تیکدانه کهشی بۆ نووسیون و، ئیدی لهو بهربهستهوه دینه دهرهوه تاکو سهر له نوێ بۆ جاری دووهم و سێیهم و چوارهم دهست به خراپه و تیکدان بکه نهوه.. جا نهگهر به لێنی خودا ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾ هاته پیشهوه و ته مهنی بهربهسته که کۆتایی هات و، خودا خواستی له سهر تیکدان و ویرانکردنی بوو، نهوا هیچ کهسیک ناتوانیت له بهردهم خواستی خودا بووه ستیت و ناتوانیت رینگا له به جیهینانی فهرمانیدا بگرییت، چونکه مرۆقه کان بیهیزو لاوازن و، خوداش ههر خۆی به هیزو به توانا و کارایه له سهر ههر کاریک بیهویت.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾ نهگهر به لێنی پهروه دگام هاته پیشهوه نهوا بهربهسته که تهخت دهکات ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ (دکاء) واته له گهل زهویدا ریکی دهکاتهوه و تهختی دهکات. له وشه (دکاء) دا سه رنجیکی پروون که رهوهی قورئانیش به دیی دهکهین.

بینگومان وشه (دکاء) (مؤنث) ه، (سد) یش (مذکر) ه، داخۆ بۆچی وه سفی ئهم (مذکر) ه به (مؤنث) کراوه، له بنچینه شدا شهویه که (وه سف کراو / موصوف) له گهل سیفه ته که دا له بواری به نیر دانان و به می دانان (التذکیر والتانیث) دا یه کسان بکرین. دوو جوړه خویندنه وهش بۆ ئهم وشهیه ههیه:-

یه که میان / دکاء: به درێژکردنه وه هه مزه بۆ دانانه وه:- ئهمه خویندنه وهی (حه مزه) و (عاصم) و (کسانی) یه. لابردنیشی (واته کردنی بهربهسته که به زهویه کی تهخت)، وشه (دکاء) سیفه تیکیشه بۆ وشهیه کی لابرایی به می دانراو (مؤنث) ی وهک (ارض دکاء)، پاشان وشه بۆ زیادو پال خراو (مضافی) (ارض) ه که لابراره و ته نها له پال دانراو (مضاف الیه) ه که جیگه ی گرتۆته وه و، بووه به (جعله دکاء). بۆ نمونه ش: عه ره به کان ده لێن (ناقة دکاء) واته حوشریک که سه ره پستی تهخت بیت و (سه نام) ی نه بیت.

خویندنهوهی دووهم/ به (دکاء) واته به (تهنوبن-)ی سهر (کاف)ه که بخوینریتهوه
ئەوا به سيفه تیک بۆ بهربهسته که داده نریت، ئەمەش هیچ گری و گۆلێکی
تیدا نیه^(۱).

جا دواى ئەوهی پروکاری وهسفی (مذکر)ه که مان به ئاراسته ی (مؤنث) داناو،
که له راستیشدا ئەو (مؤنث)ه سيفه تیکه بۆ (مؤنث)یکی لابر او (محذوف) ئەوا
لیرەدا حیکمه تی وهسفکردنی بهو سيفه ته (مؤنث)ه ی (دکاء) پروون ده کهینه وه:-
ببگومان ئەو بهربهسته توندو تۆکمه یه، سهرده میکی تری به سهردا دیت که
ده کریته زهویه کی تهخت و هه رچی له ئاسن و مسی تیدایه نامینن، ده گۆریت بۆ
زهویه کی تهخته لآن، بۆ تهنها زهویه ک (ارض دکاء).

له باسیکی پیشتری ئەم چیرۆکه دا ئەوه مان به راسترو یه کلاکراوه دانا که واده ی
به لێنی خودا له مهو بهر چهند جارێک لهو جیگایانه دا به دیی هاتووه، (یه ئوجو و
مه ئوجو و) به خواست و فرمانی خودا توانیویانه که له بهر بخرنه بهربهسته که وه
وێرانیشی بکه ن، ئیدی به راستی و به واقعی ئەو بهربهسته نه ماوه و بووه ته
زهویه کی تهختکراو.

ئه مپۆش هه ر که سیك بۆ تهنگه ی (داريال)ی نیو چیاکانی (کافکاس) بروانییت،
به واقعی ده بیینیت که وا بهربهسته که له گه ل زه ویدا تهخت کراوه، له
ئاسنه که شی تهنها چهند برێکی که م ده بیینیت که له سهر هه ردوو لیواری تهنگه
(مضیق)ه که ماوه ته وه.

به راستی (ذوالقرنین) راستی گوتووه کاتیک پیشبینی نه مانى بهربهسته که ی له
سهرده میکی تر دا کردووه، وه ک گوتویه تی: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ
رَبِّي حَقًّا﴾.

(۱) بروانه / (حجة القراءات) ی (ابن زنجلة)، لاپه ره (۴۳۵-۴۳۶).

ئەۋ يەندەندەي كە (ئىمامى قاسمى) ئەم چىرۆكەي دەرھىنان

ئىمامى قاسمى لى كىتپە كەيدا (محاسن التأويل) چەند پەندو ئامۇزگارى و
 فەرمانىكى شەرىلى لىم چىرۆكەدا دەرھىناو، مامۇستا (محمد خير رمضان
 يوسف) ىش پوختەلى ئىو پەندو ئىلھام و ئامۇزگارىيانەلى لى كىتپەلى خۇيدا (ذو
 القرنين) بى نەختىك دىلكارى و كورتكرىنەو، خىستۇتەرپوو. (ئىمەش لىرەدا لىو
 كىتپە (محمد خير رمضان) و، پوختەلىكەلى ئىو پەندو وانە كورتكرانە دىلارى
 دىكەن:-

۱- پەند وەرگرتن لەوێی کە بێگومان خودا ھەندیک خەڵکی بەچەند پلەیەک لە ھەندیکی تر بەرزتر دانابوو، لە ڕزق و ڕۆزیشداو بە خواستی خۆی سامان و مولک و مائی بە ھەندیک کەس بەبێ حساب و ژمارە بەخشیو.

۲- گرتنه بهری هوکارو ئامرازه کان و کهوتنه دوای سوننه ت و ریسیای خودا له گهردووندا به کاری جیددی و ههولدان، دیاره به پیی ئەندازهی ههول و کوشش، سه‌رکه‌وتن و رزگاریش ههیه.

۳- به گهرخستنی وزه و وره بۆ لابرڤنی کوۆسپ و ته گهره کان.

۴- یئویستی دهست یی کردن و ههنگاونان بو کاروباره گه وره کان.

۵- هەر کەسێک بەسەر دوژمنانی دا زال و سەرکەوتوو بێت، بۆی ناشی ت کە
ملکەچ و زەلیل و کۆیلەیان کات، بە لکو دەبێت بە داد و عەدالەتەو مامەلەیان
لەگە ئدا بکات و، پاداشتی چاکە کار لەسەر چاکە کە ی بداتەو، سزای
خراپە کاریش لەسەر خراپە کە ی بدات.

۶- پیویسته پادشاو سەرداری خەڵکی، ھەموو ھەول و کوششێکی خۆی لەپێناو پاراستنی نیشتمان و دایینکردنی ناسوودەیی و ئارامی و ھاوولاتیاندا بڤاخە گەر.

۷- پێویسته پادشاو سهروۆکی ولات خۆی له پارهوپوولی خهڵکی ژێر دهسهلاتی بپاریزیت و خوازیاری وهگرتنی کری و پاداشت نهبیّت لهسهه کاریکی که بۆیان دهکات .

۸- نهگهر له جینگهیه کدا پێویست و گونجاو بوو باسی نیعمهتهکانی خودا که بهخۆی داو، بکریّت، ئەوا پاشا دهتوانیّت باسیان بکات .

۹- توندکردنی شووره و قهلاکان و بههێزکردنیان .

۱۰- پادشا بهشدارییکاری کریکاران بکات تاکو چالاکییان زیاتر پێبدات و بهو بهشداریکردنهشی خوشحالیان بکات .

۱۱- باسو و پێناسهی بهروبوومی کارکردن بۆ کهسانی تر بکات تاکو پێزو بههای بزانی و سوپاسی خوداشی لهسهه بکهن .

۱۲- پڕۆژی دوایی و کۆتایی هاتنی ئەم ژيانهی دنیا بهبیر کهسانی تر بپێنێتهوه تاکو دلانی خهڵکی بهپڕۆژی دوایییهوه پهیههست بن .

۱۳- په‌ندو ده‌رس وه‌رگرتن به‌را‌زاندنه‌وه‌و په‌ره‌پێدانی ستایشی جوانو هه‌شتنه‌وه‌ی ناسه‌واری گه‌وره‌و شکۆدار له‌نیۆ دلاندا، ئەمەش له‌ریگه‌ی ره‌وشتی چاک و نه‌ریتی جوانو، ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی و چاو پۆشی و دادگه‌ری و چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ خه‌ڵکیدا .

۱۴- ئەو که‌سه‌ی که پادشاو سه‌رداری چهند گه‌ل و هۆزێکی هه‌مه‌چه‌شنه‌ بیّت، ده‌بیّت بایه‌خێکی زۆر به‌یه‌ك خستنی گوتارو هه‌لۆیست بدات) (۱).

(۱) کتیبی (ذو القرنین)ی (محمد خیر یوسف)، به‌ده‌سکاری و کورتکردنه‌وه‌وه، له‌ لاپه‌ره‌کانی (۲۸۱- ۲۸۳)ه‌وه .

کۆتایی چیرۆکی (ذوالقرنین) به وتهیهکی (سید قطب)

بۆ کۆتایی هینانمان به چیرۆکی (ذوالقرنین) وتهیهکی مامۆستای پێشهوا (سید قطب) دینینهوه، که له تهفسیری (في ظلال القرآن) هکهیهوه وهرمانگرتوهوه، که ئهویش خۆی له تهفسیر و لیکدانهوهی ئهم دوا برگانهی چیرۆکهکدا کردوونی به کۆتاییهک بۆ ئهو بهسهرهاته.. دهبا باری ئاخواتن لهسهر کۆتایی چیرۆکهک بۆ مامۆستای شههید والاکهین و بزاین له مباریهوه چی گوتوه...؟

بهم پهنهگه کۆتایی ئهو ئهلقهیه له ژياننامهی (ذوالقرنین دیت، که غوونهیهکی نایابی حاکمی سالحهوه، خودا له زهویدا دهسهلات و پله و پایه ی پێداوه و هۆکارهکانی بۆ ئاسان کردوه، ئهویش به زهویدا گهراوه، پۆژههلات و پۆژشاوی زهوی بهسهر کردۆتهوه.. بهلام لوتبهرزو خۆیهزلزان نهبووه، ستهمکار و بێباک نهبووه، فتوحات و پرزگارکردنی ولاتانی نهکردۆته نامرازیک بۆ دهسکهوتی ماددی و، زهوتکردنی تاک و کۆمهله و نیشتمانهکانی خهڵکی، مامهلهی کۆیهلشی له گهله خهڵکی ولاته فهتحرارهکانیدا نهکردوه. دانیشتوانی ئهو ولاتانهشی بۆ نیاز و تهماعاری خۆی ملکهچ نهکردوه، بهلکو داد و عهدهالهتی لههر شوێنیکدا، که تیایدا دانیشتوه، بلاوکردۆتهوه.. یارمهتی به جیماو و دواکهوتوانی داوه و بهبێ کرێ و پاداشتی که دهستدریژی ناحهزانیانی لهسهر لاهردوون. ئهو هیزو توانایهش، که خودا پیتی دابوو له ئاوهدانی و چاکسازی و بهریهرچدانهوهی دوژمنکاری و بهدییهینان و چهسپاندنی ههقدا بهکارهیناوه. پاشان ههر خێرو دهسکهوتیک، که خودا لهسهر دهستی ئهو بهدییهینا بیته، ههر بۆ پهحهت و فزۆلی خودای گهراوندۆتهوه. ئیدی ئهو لهکاتی که له لوتکهی هیزو دهسهلاتیدا بووه، هیزو توانا و گهورهیی خودای لهبیر نهچۆتهوه، ئهوهشی لهبیر نهچۆتهوه، که ههر بۆ لای خودا دهگهڕێتهوه^(۱).

(۱) (في ظلال القرآن) / بهرگی (۴)، لاپههه (۲۲۹۳).

((گۆتایی))

له دوايیدا.. ئەمه هەر چوار چیرۆکه‌که‌ی نێو سوورپه‌تی (که‌ف) بوو،.. واته (چیرۆکی هاوه‌لانی نێو ئەشکه‌وته‌که‌) و (چیرۆکی کابرای خاوه‌نی دوو باخه‌که‌ له‌ گه‌ڵ هاوڕێ باوه‌رداره‌که‌ی) و (چیرۆکی موسا و خدر) - سلاویان لی بی‌ت - و (چیرۆکی - ذو القرنین -).

به‌راستی چه‌ند ساته‌ وه‌ختێکی شیرین و به‌سوودمان له‌ گه‌ڵ ئەم چیرۆکانه‌دا برده‌سه‌رو، چه‌ندین په‌ند و ئامۆژگاری و ئاماژه‌ی سو‌ده‌خ‌ش و وان‌ه‌ی به‌سوودی لێ‌وه‌ تی‌گه‌یشتین. له‌م چیرۆکانه‌دا سیما گشتیه‌که‌ی سوورپه‌تی (که‌ف) مان به‌دی‌کرد که مل‌ملانیی نیوان (باوه‌رداریتی و ماده‌ده‌په‌رستی) یه‌و، سه‌رکه‌وتنی شوێنکه‌وتوانی رێبازی ئیماندارتییه‌ به‌سه‌ر شوێنکه‌وتوانی رێبازی بی‌باوه‌رپیتی ماده‌ده‌په‌رستی.

هه‌روه‌ها کلیله‌ گشتیه‌که‌ی ئەم سوورپه‌ته‌ش، که‌ زی‌کری (ما شاء الله لا قوه‌ الا بالله) یه‌مان به‌دی کردو، بیه‌یمنان چۆن ئەم مانایه‌ به‌دی هاتووه‌و، ئەم کلیلێ ده‌رگا کردنه‌وه‌یه‌ی سوورپه‌ته‌کانیش به‌سه‌ر هه‌ریه‌که‌یاندا پیاده‌ کراوه‌..

بیه‌ی‌شمان چۆن خواستی خودا به‌جێ ده‌گه‌یه‌نریت، چۆن هێزی خودا، هێزیکی کاراو به‌زینه‌ری دوژمنانه‌و، پاشان دیمان که‌ سه‌رکه‌وتن له‌ خوداوه‌و په‌شت‌گه‌یری‌ش هه‌ر بۆ سه‌ربازانی راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی، که‌ چۆن ئەو سه‌ربازانه‌و ئایه‌ت و نیشانه‌کانیش هه‌ل‌ده‌بژیریت، هه‌روه‌ک دیمان هه‌ر که‌سی‌ک هێزی له‌وه‌دایه‌ گه‌ر له‌ خوداوه‌ داوا‌بکات و په‌شت به‌خودا به‌سه‌تیت ئەوا هه‌ر ئەو که‌سه‌ به‌هێزو به‌توانایه‌و ئاکام و سه‌ره‌نجامی باش و له‌باری ده‌بی‌ت.

هه‌ر له‌و چیرۆکانه‌شدا زانستی خودایی (العلم الربانی) مان به‌دی کرد، ئەمه‌ش له‌رێی ئەو که‌سانه‌ی، که‌ خودا زانستی فی‌ر‌کردوون، له‌سه‌ر زه‌ویش پایه‌دارو سه‌ره‌ه‌زی کردوون.

ئهوه شمان به دیکرد که به ختیاری و خیر و بهرژه و هندی، بۆ هه موو ئه و که سانه یه که خودا په جمی پێ کردوون و، دیارده و پروه ته کانی ئه و په هه مت و زانسته شیان پیشانی خه لکی داوه و شوینه واری ئه و زانسته ش که ئاو پته ی په هه متی خودا و گری دراوی بووه، بۆ خه لکی ده ر خستوه.

هه ر له و چوار چیرۆکه شه وه زانیان چۆن عه قیده و بیرو باوه ری ئیستامان راست بکه ینه وه و، چۆن بنه ماو به ها کانی ش به ته رازووی عه قیده هه لسه نگین و، چۆن به رنامه ئیماندار پیتی یه که ی قورئانی ش بۆ تی فکری ن و لی ورد بوونه وه و لی کۆ لینه وه و زانی و تو یژینه وه به کار بین!!

به راستی له و چیرۆکه شه وه (به فزله و پێنمایی خودای گه و ره و کار به جی) زۆر شتمان ده سته که وت و زۆر شتی شمان زانی.. سو پاس بۆ خودای په روه رد گاری جیهانیان.. دروود و سلاو بۆ سه ر گیانی پیشه و امان محمد ﷺ و هه موو خانه واده و هاوه لانی شی..

(الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد - وعلى اله وصحبه..

سبحانك اللهم وبحمدك، نشهد ان لا اله الا انت، نستغفرک و نتوب اليك).

سهرچاوه کانی نهم کتیبه

- ۱- أحكام القرآن - للقاظي ابي بكر بن العربي.. تحقيق علي محمد البجادي..
- ۲- اضواء البيان في تفسير القرآن بالقرآن، لمحمد الامين الشنقيطي. عالم الكتب - بيروت - بدون تاريخ.
- ۳- البداية و النهاية - للإمام ابن كثير - مكتبة المعارف - بيروت - الطبعة الاولى/ ۱۹۶۶م
- ۴- تأملات في سورة الكهف (الصراع بين الايمان و المادية) لأبي الحسن علي الحسن الندوي - دار القلم - الكويت - ۱۹۷۱م.
- ۵- تفسير القرآن العظيم - للإمام ابن كثير - المكتبة التجارية - مصر - بدون تاريخ.
- ۶- تهذيب الاسماء و اللغات، للإمام النووي - دار الباز للنشر و التوزيع - مكة المكرمة - بدون تاريخ.
- ۷- الجامع لأحكام القرآن - للإمام القرطبي - دار الكتاب العربي - مصر - الطبعة الثالثة - ۱۹۷۶م.
- ۸- جداول التقويم الميلادي المقابل للتقويم الهجري. لأحمد عادل كمال - دار النفائس - بيروت - الطبعة الاولى - ۱۹۸۰م.
- ۹- حجة القراءات - لابن زنجلة - تحقيق سعيد الافغاني. مؤسسة الرسالة - الطبعة الثالثة - ۱۹۸۲م.
- ۱۰- الدر المنثور في التفسير بالمأثور - للإمام السيوطي - دار الفكر - بيروت - الطبعة الاولى ۱۹۸۳
- ۱۱- ذوالقرنين - لمحمد خير رمضان يوسف - دار القلم - بيروت - الطبعة الاولى ۱۹۸۶م.
- ۱۲- روح المعاني - للإمام الالوسي - دار إحياء التراث العربي - بيروت - بدون تاريخ.
- ۱۳- الروض الانف في شرح سيرة ابن هشام، للإمام السهيلي - تحقيق عبدالرحمن الوكيل، دار الكتب العربية - القاهرة - بدون تاريخ.

- ١٤- الزهر النضر في نبأ الخضر. للإمام ابن حجر العسقلاني، مجموعة الرسائل المنيرية، المجلد الاول - الرسالة السابعة، دار احياء التراث العربي - بدون تاريخ.
- ١٥- سنن ابن ماجة، بعناية فؤاد عبدالباقي، المكتبة العلمية - بيروت - بدون تاريخ.
- ١٦- سنن ابي داود - مراجعة و تحقيق محمد محي الدين عبدالمجيد - دار الكتب العلمية - بيروت - بدون تاريخ.
- ١٧- سنن الترمذي - بعناية عبدالرحمن عثمان - دار الفكر - بيروت - الطبعة الثانية - ١٩٨٣.
- ١٨- شرح النووي على صحيح مسلم - المطبعة المصرية و مكتبتها - مصر - بدون تاريخ.
- ١٩- صحيح الامام البخاري - مكتبة و مطبعة محمد علي صبيح - مصر - بدون تاريخ.
- ٢٠- صحيح الامام مسلم. دار الفكر - بيروت - ١٩٨٣م.
- ٢١- فتح الباري شرح صحيح البخاري، للإمام ابن حجر العسقلاني، دار المعرفة - بيروت - بدون تاريخ.
- ٢٢- في ظلال القرآن - سيد قطب - دار الشروق - الطبعة الخامسة - ١٩٧٧م.
- ٢٣- الكامل في التأريخ - لابن الاثير - دار صادر - بيروت ١٩٧٩م.
- ٢٤- المستدرک على الصحيحين، وبهامشه تلخيص المستدرک للذهبي للحاكم النيسابوري - دار الكتاب العربي - بيروت - بدون تاريخ.
- ٢٥- المفردات في غريب القرآن - للراغب الاصفهاني - تحقيق محمد سيد كيلاني، مكتبة المصطفى الحلي - مصر - ١٩٦١م.
- ٢٦- نيل الاوطار - للإمام الشوكاني، دار الجيل - بيروت ١٩٧٣م.

نیوهرۆک

- چیرۆکه‌کانی سوورەتی (کەف)..... ۵
- ﴿ تَخُنْ نَفْصُ عَلَیْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ ۝۱۳ ﴾ الکەف..... ۵
- پێشەکی..... ۶
- بەراییی: ناساندنی سوورەتی "کەف"..... ۱۵
- سوورەتی مەملانی نیوان باوەردارێتی و ماددەپەرستی..... ۱۹
- کرۆک و کلیلێ سوورەتەکە..... ۲۰
- پێناسەی مامۆستا سید قطب بۆ سوورەتەکە..... ۲۱
- چیرۆکی یەكەم : چیرۆکی هاوێلانی نیو ئەشکەوتەکە**..... ۲۹
- کورتەیی چیرۆکەکە لە پێی گێڕانەوەی قورئانەوه..... ۳۶
- هۆی هاتنە خوارەوهی نایەتەکان..... ۴۰
- هەندێک لە بەلگەو نیشانەکانی خودا لەم چیرۆکەدا..... ۴۸
- "ژمارەیان و ماوەی مانەوهیان"..... ۴۹
- "چیرۆکەکیان کورت کراوەیهو پاشان درێژکراوەیه"..... ۵۳
- "کەمی لە گەلەکیان دابراون؟"..... ۷۸
- "نایا ئێمەش لەخۆ دابراندا شوێن پێی ئەوان هەلگیرین"..... ۷۹
- "جیاوازی یەکانی نیوان ئێمەو ئەوان"..... ۷۹
- "لەنیوان دابرانی جەستەیی و فیکری دا"..... ۸۲
- "لەنیوان تەنگەبەری دنیاو، بەرفراوانی ئەشکەوتدا"..... ۸۲
- کاریگەری رەحمەتی خودا لە گوتاری (سید قطب)دا..... ۸۴
- دیاریکردنی ئەزمونیکی دی لە مامەلە لەگەڵ رەحمەتی خودا..... ۸۶
- "جێکەوتە ئەشکەوتەکە"..... ۸۷
- ئەوه لە بەلگەو نیشانەکانی خودا بوو.. (ذلک من آیات الله)..... ۸۹
- سەگەکەشیان لەپیت و بەرەکەتی ئەوان بەهەرەمەند دەبێت..... ۹۴
- "هەلسوکه‌وتی لاوه‌کان..... ۹۶

- دوای وه خه بهر هێنانه وه یان له نووستنه که یان " ۹۶
- چیرۆکی دووهم : چیرۆکی "خاوهنی ههردوو باخه که"** ۱۷۳
- "کورتی چیرۆکه که له پێی گێڕانه وهی قورئانه وه" ۱۷۵
- "نهمه چیرۆکیکی راسته قینه بووه، نهک غایشکاری" ۱۷۹
- "ورده کاری به کانی ئهم چیرۆکه نه زانراوه" ۱۸۰
- وَأَصْرَبْ لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ ۱۸۲
- "خودا نهمه تی دنیایی به سهر کافردا ده پێژیت" ۱۸۳
- "گێڕانه وهی فه رمانه کان بۆ لای خودا" ۱۸۵
- "هونه ریکی کشتوکالی له رێکخستنی ههردوو باخه کهدا" ۱۸۸
- مانای ﴿وَلَمْ تَطْلُم مِّنْهُ شَيْئًا﴾ و زولمی خاوهنی باخه کان چیه؟ ۱۹۰
- "تێروانی نیکی له خۆبایی یانهی فریوخواردوو" ۱۹۱
- "زیربێژی باوه ردارانه له قسه کردنی پیاوه نیمانداره که" ۱۹۳
- "مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ" ۱۹۶
- "وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ" ۱۹۹
- "به شیمانی و زیانه ندیی ی" ۲۰۱
- "هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ" ۲۰۴
- "مَثَلُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا" ۲۰۷
- "زِينَةُ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا" ۲۱۱
- وَالْبَقِيَّتُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ ۲۱۴
- پوخته ی گرتگترین وانو نامازه کانی ئهم چیرۆکه ۲۱۶
- چیرۆکی سێهه م چیرۆکی (مووسا) له گه ل (خدر)دا- سلاوی خودایان لی بیت -** ۲۲۳
- چیرۆکه که له فه رمووده ی پێغه مبه ردا ﷺ ۲۲۵
- "هه ندیک مبه به ستو واتای فه رمووده کان" ۲۳۳
- "خزمه تکاره که ی مووسا (یوشع) ی کورپی (نون)ه" ۲۳۷

- ٢٤٠ ..... نایا (یوشعی کورپی نون) پیغه مبهه بووه ؟
- ٢٤٢ ..... رۆئی (یوشع) له کۆمه لگای (بنو اسرائیل) دا
- ٢٤٣ ..... "هه لۆیسته یه که له گه ل (نوف البکالی) دا"
- ٢٤٥ ..... "هاورپیکه ی (مووسا) ش (خدر) بووه"
- ٢٤٧ ..... چه ند لایه نیکی نه زانراو له ژیان ی (خدر) دا
- ٢٤٨ ..... "وته ی راستترین، نه وه یه (خدر) پیغه مبهه"
- ٢٤٩ ..... چه ند به لگه یه که له سه ر پیغه مبهه یه که ی
- ٢٥٢ ..... "نه وه که سه ی نکو وئی له پیغه مبهه یی (خدر) بکات، کافر نه"
- ٢٥٣ ..... "مشت و مری نه وانه ی گوتوو یانه گوایه (خدر) تانه مری له ژیان دایه"
- ٢٥٦ ..... پئی راستتر: مردنی خدره پیش هاتنی پیغه مبهه ﷺ
- ٢٦١ ..... "مه سه له ی زانسته خودایی یه که (العلم اللدنی)"
- ٢٦٢ ..... "برگه یه که له ته فسیری (مه ایمی)"
- ٢٦٧ ..... پووچه ل کرد نه وه ی و ته ی سو فییه کان له باره ی زانستی خودایی یه وه
- ٢٧٢ ..... "چه ند شتیکی نه زانراو له به سه رهاته که ی مووسا و خدر دا"
- ٢٧٤ ..... "چه ند رووداویکی کت و پیری له به سه رهاتی مووسا و خدر دا"
- ٢٧٩ ..... "سه فهر بۆ به ده ست هیئانی زانست"
- ٢٨٢ ..... "فَسَيَاخُوتُهُمَا"
- ٢٨٤ ..... "ءَاِنَّا عَدَاۤءُنَا"
- ٢٨٦ ..... "وَمَا اَنۡسَيْنٰهُ اِلَّا الشَّيۡطٰنُ"
- ٢٩٠ ..... "سَرَبًا ، و عَجَبًا"
- ٢٩١ ..... "ناشتی له کوینی نه م زه وییه ی تو دایه"
- ٢٩٤ ..... "عَبۡدًا مِّنۡ عِبَادِنَا"
- ٢٩٥ ..... "له نیوان په همت و عیلم دا"
- ٢٩٩ ..... "په فتاری جوان له خواستنی زانست دا"
- ٣٠٣ ..... "لَنۡ تَسۡطِیۡعَ مَعِيَ صَبۡرًا"

- ۳۰۵ ..... "وَكَيْفَ نَصَبٌ" و لیكدانهوهی دهروونناسی
 ۳۰۷ ..... له پهفتاره جوانهکانی یاوه‌ریی کردن و سه‌هه‌رکردن
 ۳۰۹ ..... "خدر" و کهشتیه‌که .....
 ۳۱۵ ..... "خدر" و کوشتنی کوپه نه‌وجه‌وانه‌که .....
 ۳۲۳ ..... (خدر) و (دیواره‌که) و (گه‌نجینه‌که)
 ۳۲۸ ..... "رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ"
 ۳۳۱ ..... "وَمَا فَعَلْتُهُمْ عَنْ أَمْرِي"
 ۳۳۲ ..... "لِیْكَدَانَه‌وه له چیرۆکه‌که‌دا"
 ۳۳۵ ..... "تَسْطِيعُ" و "تَسْطِيعُ"
 ۳۳۶ ..... "اردت.. اردنا.. اراد ریک"
 ۳۴۱ ..... **چیرۆکی چواره‌م : چیرۆکی ((ذو القرنین))**
 ۳۴۷ ..... چه‌ند ته‌گه‌ریه‌که له چیرۆکی ((ذو القرنین)) دا .....
 ۳۴۸ ..... شیکار و ورده‌کاری یه‌کانی چیرۆکی ((ذو القرنین)) مه‌ته‌لیکی ئالۆزه .....
 ۳۵۰ ..... ((ذو القرنین)) له فهرمووده‌راسته‌کاندا...
 ۳۵۲ ..... ((ابن حجر)) و لیكدانهوهی شیوه‌ریزکردنه‌که‌ی ((بجاری))
 ۳۵۴ ..... ((به‌ریه‌سته‌که‌ی ((ذو القرنین)) له فهرمووده‌راسته‌کان دا))
 ۳۵۶ ..... ((له و اتا و ناماژه‌کانی نهم فهرموودانه))
 ۳۵۹ ..... ((هه‌والی ده‌رجوونی (یه‌نجووج) و (مه‌نجووج) له فهرمووده‌راسته‌کان دا))
 ۳۶۷ ..... ((ذو القرنین)) کئی یه ؟ .....
 ۳۶۷ ..... ئایا که‌سیتییه‌که‌ی به‌وردی دیاری ده‌کریت؟! .....
 ۳۶۸ ..... -پای (سید قطب) لهم باره‌یه‌وه- .....
 ۳۷۱ ..... ناسراوترین وته‌ ده‌ریاره‌ی ده‌سینشانکردنی که‌سیتی ((ذو القرنین)) .....
 ۳۷۶ ..... به‌لگه‌کانی (ابو الکلام ازاد) له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که (کۆرشی فارس) بووه .....
 ۳۷۸ ..... ((ذو القرنین)) هه‌ر نه‌و (کۆرشی فارس) هیه .....
 ۳۷۹ ..... جه‌نگی یه‌که‌می (کۆرش) له‌گه‌ڵ پۆمه‌کان دا .....

- ۳۸۱ ..... كاری سهربازی (كۆرش) له بەشى خۆرهلات دا
- كاری سهربازی (كۆرش) له بەشى باكووردا و، بنیاتنانی بهرېستهكەى بهردەم (يەنجووج و مەنجووج) ۳۸۲
- ۳۸۴ ..... ھەر بهرېستهكەى (ذو القرنين) ە كه لهسەر تەنگەى (داريال) بنیاتنراوه
- ۳۸۵ ..... ھەبوونى كانزا لەو ناوچەيەدا
- ۳۹۱ ..... كۆتايى ژيانى (كۆرش) و ئىمپراتۆرئيتيەكەى
- ۳۹۲ ..... پەوشتەكانى (كۆرش) و پەوشتەكانى (ذو القرنين)
- ۳۹۳ ..... (كۆرش) ئيمانى بەخودا ھەبووه
- ۳۹۵ ..... يەنجووج و مەنجووج
- ۳۹۵ ..... ((يەنجووج و مەنجووج)) له قورئان دا
- ۳۹۸ ..... پەگ و پيشەى ھەردوو وشەى (يەنجووج) و (مەنجووج)
- ۴۰۰ ..... -مەنگۆليا- نيشتمانى (يەنجووج) و (مەنجووج) ە
- ۴۰۱ ..... ھەوت سوورەكەى دەرچوونى (يەنجووج و مەنجووج)
- ۴۰۴ ..... - (جەنگيزخان) و (ھۆلاکۆ) له (يەنجووج و مەنجووج) -
- ۴۰۴ ..... ميژوونووس (ابن الاثير) لەو سەردەمەدا
- ۴۰۶ ..... سەرتەى ھاتنە سەركارى (جەنگيزخان) و ھيرشيبى بۆ سەر موصلمانان
- ۴۰۷ ..... ((گيرانى بەغدا و كوژرانى خەليفە))
- ۴۰۸ ..... (عين جالوت) و زال بوون بەسەر (يەنجووج و مەنجووج) دا
- ۴۱۰ ..... ((لاواندەھەى (ابن الاثير) بۆ ئيسلام و موصلمانان له ترسناكى شالۆھەكان دا))
- ۴۱۴ ..... پاى (سید قطب) دەربارەى (جەنگيزخان) و (ھۆلاکۆ)
- ۴۱۶ ..... ((يەنجووج و مەنجووج)) پەگەزە پەنگ زەردەكان
- ۴۱۸ ..... (پيش ھاتنى قيامەت دەرەدەچن)
- ۴۲۰ ..... دەنگۆ و ئەفسانەكانى (يەنجووج و مەنجووج)
- ۴۲۳ ..... (يەنجووج و مەنجووج) له روانگەى (بەھائى يەكان) ەوه
- ۴۲۴ ..... (دەقى شريتى بەھائى يەكان)
- ۴۵۰ ..... ((بەدواداچوونىكى كورت لەسەر ئەم وتە پووجەلانە))
- ۴۵۱ ..... ((لەگەل ئايەتەكانى ئەم چېرۆكەدا))

- ٤٥٤ ..... ئەو دەسلەڵاتە، کە خودا بە (ذو القرنین)ی داوہ
- ٤٥٧ ..... (دەسلەڵات پەخساندن له قورئاندا)
- ٤٥٩ ..... دیاردەکانی ئەو دەسلەڵاتە کە خودا بە (ذو القرنین)ی بەخشیبوو
- ٤٦٢ ..... -ذو القرنین- ھۆکارەکانی گرتۆتە بەر
- ٤٦٤ ..... ئاوابوونی خۆر لە کانیایکی تیکەڵ لە قورئاندا
- ٤٦٦ ..... ئایا (ذو القرنین)یش پیغەمبەرێک بوو؟! .....
- ٤٦٩ ..... دەستووری دادپەرورەنە (ذو القرنین)
- ٤٧١ ..... (پەرورە کردن بە پاداشت و سزا)
- ٤٧٥ ..... ((لَتَجْعَلَ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا))
- ٤٧٧ ..... ((وَقَدْ أَحْطَيْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا))
- ٤٧٩ ..... (خُبْر) و (خُبْر) - خەبەر و خوبر -
- ٤٨١ ..... ئەو گەلە دواکەوتوو و بێ توانایە کە (ذو القرنین) بەرپەستە کە ی بنیاتنان
- ٤٨٤ ..... ((فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْبًا))
- ٤٨٥ ..... لیبرانی (ذو القرنین) لە مال و سامان دا
- ٤٨٩ ..... ((فَاعِثْنِي بِقُوَّةٍ))
- ٤٩١ ..... بەرپەستە کە لە چی دروست کرا ؟!
- ٤٩٣ ..... (ذو القرنین) وەک ئەندازیارێک
- ٤٩٥ ..... شکستی (یەنجوو و مەنجوو) لە بەردەم بەرپەستە کە دا
- ٤٩٦ ..... ((أَسْطَعُوا)) و ((أَسْطَعُوا))
- ٤٩٨ ..... (بنیاتنانی بەرپەستە کە ڕەحمەتێک بوو لە خوداوە)
- ٥٠٠ ..... (لە بنیاتنانی بەرپەستە کە دا وانیە ک بۆ ئێمەش ھەیە)
- ٥٠٢ ..... ((بەلێنی خودا و تەخت کردنی بەرپەستە کە))
- ٥٠٥ ..... ئەو پەندانە کە (ئیمامی قاسمی) لەم چیرۆکی دەرھێنان
- ٥٠٧ ..... کۆتایی چیرۆکی (ذو القرنین) بە وتەیەکی (سید قطب)
- ٥٠٨ ..... ((کۆتایی))

چېرۆكى پېشىنان له قورئاندا ..... بهشى دووهم

---

۵۱۱ ..... سهراوهكانى نهم كتيبہ

۵۱۴ ..... نيوهړوك

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

قصص السابقين في القرآن

دكتور صلاح عبد الفتاح الخيري

توزيع: دار الفکر

www.al-tafseer.com

E-mail: tafseeroffice@yahoo.com
altafseer@hotmail.com

هاتف: 2230908 - 2221695 - 2518138
موبايل: 07701387291 - 07504605122